ตอนที่ 1101 รางวัลทำลายสถิติ

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์ หลินเซี่ย สำหรับการเข้าสู่ด่าน74และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!"

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์ หลินเซี่ย สำหรับการเข้าสู่ด่าน74และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!"

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์ หลินเซี่ย สำหรับการเข้าสู่ด่าน74และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!" หลังลบภาพลวงตา หลินฮวงก็ใช้เวลาไม่ถึงห้านาทีและผ่าน ด่าน73มาได้ การแจ้งเตือนทำลายสถิติผุดขึ้นบนหัวใจจักร พรริของสมาชิกสมาคมอัจฉริยะทุกคน

"บ้าจริง เขาทำลายสถิติอีกแล้ว มันยังไม่ถึงสิบนาทีเลย+.

"ฉันเพิ่งโพสต์บนฟอรั่มว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะผ่านด่าน ทดสอบในเวลาอันสั้น ฉันรู้สึกเหมือนโดนตบจนหน้าชาไป หมด"

"ความคิดเห็นด้านบน หน้านายบวมยัง?"

"นั่น นั่น ฉันชินกับการถูกหลินเซี่ยตบหน้าแล้ว ตอนนี้หน้า ฉันหนายิ่งกว่ากำแพงเมือง"

"ฉันคิดว่ามือของความคิดเห็นด้านบนสั่นแปลกๆ....."

. .

ไม่กี่นาทีหลังการถกเถียง การแจ้งเตือนของต้นไม้ขั้นบันไดก็ ประกาศอีกครั้ง

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์ หลินเซี่ย สำหรับการเข้าสู่ด่าน75และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!" "ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์ หลินเซี่ย สำหรับการเข้าสู่ด่าน75และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!"

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์ หลินเซี่ย สำหรับการเข้าสู่ด่าน75และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!"

ทุกคนพูดไม่ออก

การแจ้งเตือนทั้งสามถึงหลินเซี่ยทำให้หน้าจอทุกคนท่วมท้น อีกครั้ง

ยิ่งไปกว่านั้น มันเป็นระบบแจ้งเตือนจากต้นไม้ขั้นบันไดที่ไม่ อาจปิดได้ แม้พวกเขาจะออกระบบไป พวกเขาก็จะได้รับการ แจ้งเตือนบนแหวนหัวใจจักรพรรดิ ดังนั้นพวกเขาจึงถูก

บังคับให้มองการแจ้งเตือนทั้ง9ครั้ง

ผู้ที่ยืนยันว่าหลินเซี่ยไม่มีทางผ่านด่านทดสอบต่อไปได้พากัน เงียบสนิท

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงได้ออกจากระบบอีกครั้งหลัง ตระหนักว่าด่าน75เป็นด่านมอนสเตอร์

คนในสมาคมอัจฉริยะคิดว่ามันแปลกสำหรับเขาที่จู่ๆก็ออก ระบบไป

ส่วนใหญ่มีความคิดเดียวกันผุดขึ้น'หรือหลินเซี่ยจะล้ม เหลว?' สิ่งแรกที่หลินฮวงทำหลังออกระบบคือมองแหวนหัวใจ จักรพรรดิเขาเพื่อตรวจสอบรางวัลสำหรับการทำลายสถิติ

เขามองผ่านการแจ้งเตือนสาธารณะทั้งเก้าครั้งและเลื่อนลง จากนั้นเขาก็เห็นรางวัล

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการทำลายสถิติ ต้นไม้ขั้นบันได ท่านได้รับรางวัลเป็นเมล็ดอัศจรรย์"

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการทำลายสถิติ ต้นไม้ขั้นบันได ท่านได้รับรางวัลเป็นคริสตัลวิญญาณระดับ เทพ(เทพเสมือนขั้น3)" "ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการทำลายสถิติ ต้นไม้ขั้นบันได ท่านได้รับรางวัลเป็นคริสตัลวิญญาณระดับ เทพ(เทพเสมือนขั้น3)"

"เมล็ดอัศจรรย์และคริสตัลวิญญาณระดับเทพสองอัน ไม่เลว เลย"หลินฮวงพื้มพำอย่างพอใจ

เมล็ดอัศจรรย์เทียบได้กับของระดับเทพ หลินฮวงได้รับจิต
วิญญาณดาบมาครั้งก่อนที่เขาผสานมัน เขาไม่รู้ว่าครั้งนี้เขา
จะได้อะไรจากมัน

ในขณะเดียวกัน เขารู้ดีว่าคริสตัลวิญญาณระดับเทพ

สามารถทำอะไรได้

"ด้วยคริสตัลวิญญาณระดับเทพสองอันนี้ อันหนึ่งควร สามารถเพิ่มระดับวิญญาณต่อสู้ตนหนึ่งเป็นเทพเสมือนขั้น1 ได้ และสองอันก็หมายถึงสองตัว"

เพียงเมื่อหลินฮวงกำลังจะเรียกวิญญาณต่อสู้เขาออกมาเพื่อ ยกระดับพลังมัน แหวนหัวใจจักรพรรดิเขาก็สั่น

มันเป็นหัวหน้าชั่วคราว เจียงเฟยผู้โทรมา แม้หลินฮวงจะคิด ว่ามันแปลกเล็กน้อย แต่เขาก็ยอมรับสาย

"ว่าไง?"หลินฮวงถามตามตรงเมื่อเห็นใบหน้าอวบอ้วนของ เจียงเฟย "รองหัวหน้าหลิน ขอแสดงความยินดีด้วยนะ!"เจียงเฟยก้าว ถอยหลังและเผยร่างครึ่งหนึ่งเพื่อแสดงความยินดี

"ก็แค่โชคดีนะ"หลินฮวงยิ้ม

"โชคก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถ นายเป็นคนเดียว ในสมาคมอัจฉริยะที่ทำมันได้ นี่ช่วยพิสูจน์ถึงความสามารถ นาย"เจียงเฟยชมเชย

"หัวหน้าเจียน บอกมาตรงๆเลยเถอะ"

"อื่ม ไม่ใช่แค่คนจากสมาคมอัจฉริยะที่รู้ว่าวันนี้นายทำลาย สถิติ แต่มันยังกระจายไปทั่วโลกบ่มเพาะ ตัวแทนสื่อบาง

แห่งยังติดต่อฉัน หวังว่าจะสัมภาษณ์.."

หลินฮวงมีความคิดคร่าวๆว่าเจียงเฟยพยายามจะพูดอะไร ก่อนเขาพูดจบ เขาอยากคว้าโอกาสส่งเสริมการประชา สัมพันธ์พันธมิตรสวรรค์ด้วยชื่อของหลินฮวง

"ฉันจะยอมรับการสัมภาษณ์ แต่ฉันจะรับแค่ตัวแทนสื่อเดียว ไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งเดียวกันกับตัวแทนอื่น มันเสียเวลาฉัน และคนอื่นที่ดูข่าว"

"ได้สิ ฉันจะจัดการให้"แม้หลินฮวงจะเข้มงวด เจียงเฟยก็ ยอมรับมันอยู่ดี"เราควรจัดงานสัมภาษณ์ที่ใหน?" "สถานที่..."หลินฮวงคิดและตัดสินใจไม่ไปเมืองจักรพรรดิ เขาได้รับความสนใจมากเกินไปเร็วๆนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาไม่ต้อง การ"งั้นก็ไปกันที่เมืองแรกในเขต1"

"มีร้านกาแฟในตะวันตกเฉียงใต้ของจตุรัสกลาง ไป สัมภาษณ์กันที่นั่น"

"ได้ พวกสื่อหวังจะสัมภาษณ์วันนี้เลย นายพอมีเวลาไหม?"
"ได้ แต่เร็วหน่อยก็ได้ ฉันมีอะไรต้องทำหลังจัดการเสร็จ"

"ฉันจะหารือกับสื่อและโทรหานายทันทีที่กำหนดเวลาได้" เจียงเฟยวางสายทันที

ในไม่ช้า เขาก็ส่งข้อความมา

"เวลาคือบ่ายโมง เราจะเจอกันที่ร้านกาแฟสตาบุบัคในเมือง แรก สื่อที่จะสัมภาษณ์นายคือผู้บุกเบิก"

"ฉันจะไปตรงเวลา"หลินฮวงให้คำตอบง่ายๆ แน่นอน หลิน ฮวงรู้เกี่ยวกับผู้บุกเบิก

แม้สื่อจะไม่ดังนัก มันก็เป็นสื่ออย่างเป็นทางการของรัฐฐาล กลาง พวกเขาแทบไม่ค่อยสัมภาษณ์คนที่ไม่ใช่สมาชิก รัฐบาลกลาง

แต่ทว่า มันเป็นประโยชน์ต่อหลินฮวง อย่างน้อย สื่อเช่นนี้ก็ จะไม่ถามคำถามน่าอึดอัดและคำถามแปลกๆ เมื่อเห็นว่ายังมีเวลา หลินฮวงก็นำคริสตัลวิญญาณออกมา
จากนั้นก็อัญเชิญแมมมอธจอมทำลายและแมวป่า9หาง
จากนั้นก็ใส่คริสตัลวิญญาณไปในร่างพวกมัน

วิญญาณต่อสู้ทั้งสองเริ่มกลั่นคริสตัลวิญญาณทันที

ในทางกลับกัน หลินฮวงตั้งนาฬิกาปลุกเขาและเริ่มการกลั่น แก่นเทวะเหมือนกัน

เขาไม่ได้ผสานเมล็ดอัศจรรย์ที่เพิ่งได้รับเพราะเขาไม่มั่นใจว่า มันต้องใช้เวลานานแค่ไหน เขามีงานล้นมือ ดังนั้นเขาจึงต้อง เก็บเรื่องมันไว้ก่อนและค่อยหาเวลาว่าง ในไม่ช้า กว่าสองชั่วโมงก็ผ่านไปและมันก็เกือบเที่ยงครึ่ง

นาฬิกาปลุกบนแหวนหัวใจจักรพรรดิหลินฮวงเริ่มสั่น กวน เขาจากการกลั่นแก่นเทวะ

เขาลืมตาและตระหนักว่าวิญญาณต่อสู้ทั้งสองยังกลั่นคริ สตัลวิญญาณไม่เสร็จ จากนั้นเขาก็ทิ้งพวกมันไว้ในวัง จักรพรรดิและอัญเชิญต้นไม้เทพอาทิตย์เพื่อคอยดูพวกมัน ก่อนเดินออกวังจักรพรรดิก่อนออกไปเมืองแรก

ตอนที่ 1102 การสัมภาษณ์

หลินฮวงก้าวไปในประตูมิติหลังปลอมเป็นหลินเซี่ยด้วย หน้ากากกึ่งเทพ เขามาถึงเมืองแรกในเขต1

เขาเดินทางไปยังฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของจตุรัสกลางและพบ ร้านกาแฟสตาบุบัคที่เขาเคยมาครั้งหนึ่ง

หลังสั่งกาแฟก้าว เขาก็พบโต๊ะว่างภายใต้ร่มกันแดดขนาด ใหญ่ เขาค้นผ่านฟอรั่มสมาคมอัจฉริยะพลางจิบกาแฟ ทันใดนั้น เขาก็ตระหนักว่าเกือบทุกหัวข้อล้วนเกี่ยวกับเขา

เขาเปิดกระทู้ยอดนิยมและอ่านเนื้อหา เทียบกับความเห็น ก่อนหน้า ส่วนใหญ่กำลังชมเชยเขา

หลินฮวงแม้กระทั่งเห็นชื่อคุ้นเคยที่กล่าวโทษเขาบ่อยครั้ง พวกเขากำลังล้อเลียนตัวเองเพราะตัดสินผิด

ขณะที่อ่านกระทู้ ชายสวมรองเท้าหนังสีดำก็เดินตรงมาโต๊ะ เขา

หลินฮวงเงยหน้า เขาอเลิกคิ้วไม่ได้เมื่อเห็นแขก มันคือรอง ประธานของหน่วยพิเศษ กวนจง

"ผมขอนั่งได้ไหมครับ?"กวนจงถาม

"เชิญ"หลินฮวงปิดหน้าสมาคมอัจฉริยะพลางมองกวนจง

"ท่านจักรพรรดิ ไม่คิดเลยว่าท่านจะมาเมืองแรกด้ดวยตัวตน นี้ของท่าน"กวนจงเผยตัวตนของหลินฮวงทันทีที่นั่งลง เห็นได้ ชัดว่าหน่วยพิเศษนั้นพบแล้วว่าหลินเซี่ยคือหลินฮวง

"ผมแค่มาพบคนที่นี่"หลินฮวงจิบกาแฟพลางถือถ้วยด้วย สองมือ"ทำไมถึงมองผมเหมือนผมเป็นหัวขโมยเลยละ"

"ผมได้ยินว่าท่านทำลายสถิติ"กวนจงกล่าว้ดวยรอยยิ้ม

"มันก็แค่การเล่นของเด็กๆ"หลินฮวงยกคิ้ว"มีอะไรที่คุณต้อง การจากผมงั้นหรอ?"

"เราได้ถอดรหัสข้อมูลส่วนใหญ่ของเทพประทานแล้ว ผมจะ ส่งให้ท่านภายในสองวันหลังจัดเตรียม"กวนจงกล่าว

"คุณมาหาผมเพื่อบอกแค่นี้?"

กวนจงนึกถึงและอดกล่าวไม่ได้"ผมมีคำถามส่วนตัวที่อยาก ให้ท่านตอบ

หลินฮวงรู้ทันที่ว่าเขาจะถามอะไร

"ท่านเป็นคนฆ่าจวงเฟยใช่ไหม?"ตามคาด กวนจงถามหลิน ฮวง "ทำไม?คิดล้างแค้นงั้นหรอ?"หลินฮวงถามด้วยรอยยิ้ม

"ไม่ ผมแค่อยากรู้ความจริง"

"ความจริงไม่สำคัญ จวงเฟยตายไปแล้วและคุณยังมีชีวิต นี่ ควรเป็นจุดจบของเรื่องราว"หลินฮวงกล่าว

กวนจงตกตะลึงไปและพยักหน้าอย่างโล่งใจ"ขอบคุณ"

เขาไดด้รับคำตอบจากหลินฮวงแล้ว นอกจากเขาและเฉียน รุ่ย ไม่มีใครนอกจากคนฆ่าจวงเฟยที่รู้ว่ากวนจงได้ไปพบจวง เฟยในวันนั้น

'จวงเฟยตายไปแล้วและคุณยังมีชีวิต'คำตอบของหลินฮวง คือสิ่งที่กวนจงอยากได้ยิน

กวนจงยืนขึ้นและจากไปหลังขอบคุณหลินฮวง

เพียงเมื่อเขายืนขึ้น เจียงเฟยและตัวแทนสื่อซู ฉิงหยาก็มาถึง พร้อมกัน

ซูฉิงหยาจำกวนจงได้ทันที สีหน้าตกใจฉายผ่านดวงตาเธอ

เมื่อเห็ฯว่ากวนจงออกไปแล้ว ซูฉิงหยาและเจียงเฟยก็เดิน ตรงไปหาหลินฮวง

"สวัสดีคะ คุณหลิน ฉันชื่อซูฉิงหยา เป็นนักข่าวจากผู้บุกเบิก คะ"ซูฉิงหยาเดินไปและทแนะนำตัวเอง

"เชิญนั่งครับ"หลินฮวงเงยหน้าและสังเกตเธอเงียบๆ

ซูฉิงหยาเป็นคนเรียบร้อย ไว้ผมสั้น เธอดูมีประสบการณ์มาก เธอไม่ได้แต่งตัวอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ

ในทางกลับกัน เจียงเฟยกลับใส่สูทอย่างเป็นทางการ ดู เหมือนคนกำลังจะขอแต่งงาน หลินฮวงย่อมแซวเขาแน่นอนหากเป็นวันอื่น แต่เขาคิดถึงมัน และไม่กล่าวอะไรเพราะซูฉิงหยาอยู่ข้างๆ

หลังซูฉิงหยาและเจียงเฟยนั่งลง พวกเขาก็สั่งกาแฟสองแก้ว และเริ่มสัมภาษณ์

"ฉันอยากเริ่มสัมภาษณ์โดยการแสดงความยินดีกับคุณหลิน สำหรับการทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได วันนี้คือวินาทีประวัติ ศาสตร์ที่ใหญ่สุดนับตั้งแต่สมาคมอัจฉริยะก่อตั้งขึ้นเลยก็ว่า

ได้"

"ขอบคุณครับ"หลินฮวงพยักหน้าอย่างสุภาพ

"คุณหลิน คุณช่วยบอกระดับพลังปัจจุบันของคุณได้ไหม คะ?"ซูฉิงหยาตรงเข้าเรื่องงาน

"ระดับนิรันดร์ขั้น9 หลายคนในพันธมิตรสวรรค์คงรู้เรื่องนี้" แน่นอน มันเป็นไปไม่ได้ที่หลินฮวงจะบอกว่าเขาคือนิรันดร์ ขั้น10 ในเมื่อเขามีกลิ่นอายของนิรันดร์ มันจึงไม่มีใครบอกได้ ว่าเขาเป็นนิรันดร์ขั้น9หรือ10

"คุณเป็นนิรันดร์ขั้น9เร็วขนาดนี้เลยหรอคะ?จากสิ่งที่เรารู้ คุณหลิน คุณเพิ่งเป็นแค่เพลิงสวรรค์ตอนปีก่อน"ซูฉิงหยา อยากถามเรื่องนี้มานานแล้ว และในที่สุดเธอก็ได้มีโอกาส

ถามซึ่งๆหน้า

"อันที่จริง ระดับพลังผมเลื่อนเร็วกว่าคนอื่น หากคุณอยากได้ เหตุผล ผมก็สามารถบอกได้แค่ว่าผมดวงดี"หลินฮวงสร้างข้อ แก้ตัว

ในความเป็นจริง ซูฉิงหยาไม่พอใจกับคำตอบ แต่ทว่า ในเมื่อ
เขาไม่อยากตอบ เธอจึงทำได้แค่เงียบ คิดซะว่ามันอาจเป็น
ความลับของเขา

"คุณหลิน ในเมื่อคุณก็เป็นนิรันดร์ขั้น9แล้ว ตอนนี้คุณจึงใกล้ เคียงกับจักรพรรดิมาก คุณมีแผนจะเลื่อนระดับตอนไหน "ผมเพิ่งบอกเฒ่าเจียงไปไม่กี่วันก่อน ผมจะใช้เวลาอย่าง น้อยหนึ่งเดือนหรืออย่างมากก็40-50วัน ผมเกือบเตรียมการ เสร็จแล้ว"หลินฮวงบอกเธอตามตรง

"นั้นหมายความว่าคุณจะถอนตัวจากสมาคมอัจฉริยะและ พันธมิตรสวรรค์ในอีกหนึ่งเดือนงั้นหรอคะ?"แม้ซูฉิงหยาจะ ไม่ใช่สมาชิกสมาคมอัจฉริยะ แต่เธอก็รู้เรื่องระบบ

"ครับ"

เจียงเฟยกล่าวแทรกทันที"รองหัวหน้าหลินได้หารือเรื่องการ ยกระดับเขาไม่กี่วันก่อน ตอนนี้เราได้หาว่าที่รองหัวหน้ามา แล้ว แต่ทว่า แม้เขาจะออกสมาคมอัจฉริยะ รองหัวหน้าหลิน
ก็จะเป็นส่วนหนึ่งของพันธมิตรสวรรค์เราไปตลอด หัวหน้า
เฉินได้กล่าวเรื่องนี้มาก่อน สมาชิกพันธมิตรสวรรค์ทุกคนคือ
ครอบครัว มันคือความจริงที่จะไม่มีทางเปลี่ยนแม้จะมีคน
ออกจากสมาคมอัจฉริยะ"

"ฉันได้ยินว่าคุณหลินและคุณเฉินสนิทกันเป็นการส่วนตัว นั่นเป็นเรื่องจริงรึเปล่าคะ?"

"เราสนิทกันมาก"หลินฮวงยืนยัน"หัวหน้าเฉินมีเสน่ห์ในตัว เขามักดูแลผมเสมอ ผมโชคดีที่ได้ร่วมงานกับเขา"

"หลายคนบนอินเทอร์เน็ตบอกว่า5จักรพรรดิล้าสมัยไปแล้ว พวกเขาบอกว่าตอนนี้มีแค่ชื่อเดียว และชื่อนั่นก็คือหลินเซี่ย คุณคิดยังไงกับเรื่องนี้คะ?" "ก่อนอื่นเลย ผมไม่คิดว่าผมคือรุ่นเยาว์อันดับ1 ที่ทุกคนเห็น คือจำนวนด่านที่ผมฝ่าบนต้นไม้ขั้นบันได ผมไม่คิดว่ามันจะ มีความหมายอะไรเลย"

"คำว่าทรงพลังเป็นคำที่มีความหมายมาก การมีความ สามารถทรงพลังก็แค่ส่วนหนึ่ง บางคนอาจทรงพลังกว่าผม อยู่ภายใน บางคนอาจมีสติปัญญาเหนือกว่าผม บางคนอาจ มีพลังใจที่แข็งแกร่งกว่าผม การถูกเรียกว่าบุคคลทรงพลังก็ เป็นแค่ชื่อเรียกตื้นๆ"

"เกี่ยวกับห้าจักรพรรดิ พวกเขาถือเป็นสัญลักษณ์ของยุคใหม่ คนที่กระตุ้นเราให้ค้นหาและต่อสู้ ไม่มีใครมาแทนพวกเขา ได้"

ตอนที่ 1103 แต้มหมื่นล้านก็ยังเป็น <u>แต้ม</u>

การสัมภาษณ์กับซูฉิงหยาดำเนินต่อไปกว่าสองชั่วโมง ทุก สิ่งผ่อนคลายกว่าที่หลินฮวงคิด

ตรงข้ามกับสิ่งที่หลินฮวงคาดไว้ แม้ซูฉิงหยาจะดูสาวใน ช่วง20ต้นๆ เธอก็ยังระวังคำพูด ตลอดการสัมภาษณ์ฟังดู เหมือนการคุยกับเพื่อนใหม่

เขาไม่รู้ว่าเขาทำให้เธอประหลาดใจมากยิ่งขึ้น

ตอนแรกเธอคิดว่าหลินเซี่ยด้วยทฤษฎีทั้งหมดและอาจไม่มี
ความเห็นลึกซึ้งอะไร เธอมาสัมภาษณ์เพราะหลินเซี่ยเป็นหัว
ข้อที่ได้รับความนิยมในโลกบ่มเพาะ

แต่ทว่า ตลอดการสัมภาษณ์ ซูฉิงหยาไม่เพียงแต่จะตระหนัก ว่าเขามีความสามารถทรงพลัง แต่เขาก็ยังมีความรู้ลึกซึ้ง และความคิดเห็นที่ลึกซึ้งกว่าที่เธอคิด

แม้กระทั่งขากรรไกรของเจียงเฟยก็ยังตกลงจากหลายสิ่งที่ หลินฮวงกล่าว

ตอนท้ายของการสัมภาษณ์ ซูฉิงหยาได้กลับไปหัวข้อเริ่มต้น" หลายคนสงสัยว่าคุณมีเทคนิคฆ่ามอนสเตอร์ยังไง?คุณจะ

ช่วยแบ่งปันเราได้ใหมคะ?"

"เทคนิคฆ่ามอนสเตอร์?ไม่ใช่ว่าทุกคนก็ทำเหมือนกันตอน เราฆ่าล้างงั้นหรอ?ผมอาจเป็นผู้ควบคุม ดังนั้นผมจึงถือไพ่ เหนือกว่า เหนือสิ่งอื่นใด ผมมีมอนสเตอร์ที่ทรงพลังมากและ ก็สามารถอัญเชิญพวกมันได้หลายตัว"

"แล้วเทคนิคการฝ่าด่านของคุณละ?มีกลยุทธ์อะไรที่คุณแนะ นำเราไหมคะ?"

"ผมไม่มีหรอก หัวหน้าเฉินและคนอื่นรู้ว่าผมไม่เคยดูกลยุทธ์ การฝ่าด่านเลย ผมแทบไม่เคยมองเนื้อหาแต่ละด่านมาก่อน แต่ทว่า เมื่อคิดว่ามันอาจยากต่อการฝ่าด่าน ผมจึงตรวจ สอบเนื้อหาตั้งแต่ด่าน63-72ล่วงหน้า"

"ทำไมคุณถึงไม่ดูเนื้อหาและกลยุทธ์?"

"เพราะผมคิดว่ามันไม่จำเป็น การฝ่าด่านทดสอบด้วยัวเอง
เป็นกระบวนการทดสอบความสามารถ สำหรับผม การฝ่า
ด่านทดสอบด้วยกลยุทธ์ไม่ใช่การทดสอบความสามารถผม
บางที่ผมอาจอยากแตกต่างจากคนอื่น ผมหวังจะเพลิดเพลิน
กับการทำสอบแทนคิดว่ามันเป็นการท้าทาย หากการฝ่า
ด่านไม่สนุกสำหรับผม ผมก็จะไม่ทำ"

"งั้น ทำไมคุณถึงออกเมื่อคุณไปถึงด่าน75กันคะ?เพราะมัน ยากเกินไป?"

"ไม่ ด่าน75เป็นด่านมอนสเตอร์ ผมได้รับแต้มสูงสุดไปแล้ว สำหรับวันนี้ ดังนั้นผมจะไปลุยต่อพรุ่งนี้ เหนือสิ่งอื่นใด แต้ม

หมื่นล้านก็ยังคงเป็นแต้ม"หลินฮวงตอบด้วยรอยยิ้ม

"งั้นคุณก็ออกจากระบบตอนอยู่ด่าน71ด้วยเหตุผลเดียวกัน งั้นหรอคะ?"

"ครับ"หลินฮวงตอบตามตรง

"แล้วคุณหลินคิดว่าจะไปได้ถึงด่านไหนกันคะ?มันเป็นไปได้ ไหมที่คุณจะผ่านด่านทั้งหมดของต้นไม้ขั้นบันได?"ซูฉิงหยา ถามคำถามสุดท้าย

"ผมไม่แน่ใจเพราะผมไม่รู้เนื้อหาแต่ละด่านและความยาก ดังนั้นผมจึงไม่อาจคาดเดาได้ แต่ทว่า ผมหวังว่าจะฝ่าด่าน ได้หมดก่อนเลื่อนเป็นจักรพรรดิ"หลินฮวงตอบด้วยรอยยิ้ม" ในความเป็นจริง ผมอยากรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นหลังผมฝาด่าน ทั้งหมดของต้นไม้ขั้นบันได"

"งั้นฉันก็ขอแสดงความยินดีกับคุณล่วงหน้าด้วย ขอให้ผ่าน ด่านได้ทั้งหมดนะคะ!"ซูฉิงหยาเหยียดแขนพลางยิ้มให้หลิน ฮวง"ฉันได้ถามคำถามที่ไม่ควรถามในวันนี้ อย่างไรก็ตาม คำ ตอบคุณก็นับว่าอยู่เหนือความคาดหวังฉัน ฉันรู้สึกว่านี่อาจ ไม่ใช่ครั้งสุดท้ายที่ฉันจะพูดกับคุณ ฉันหวังว่าจะได้ สัมภาษณ์คุณอีกครั้งในอนาคต"

"ขอบคุณ ผมก็หวังให้มีวันนั้นเหมือนกัน"หลินฮวงยื่นมือไป
จับเธอ เขาคิดว่าเวลานั้นผ่านไปเร็วจริงๆ เผลอไปแปปเดียว
ก็ผ่านไปสองชั่วโมงแล้ว

เมื่อเห็นซูฉิงหยาออกไปพร้อมกับเจียงเฟย เขาก็ก้าวไปใน ประตูมิติและกลับเมืองจักรพรรดิ

เมื่อเขามาถึงวังจักรพรรดิ วิญญาณต่อสู้ทั้งสองเขาก็กลั่นคริ สตัลจนเสร็จแล้วและเลื่อนเป็นเทพเสมือนขั้น1

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงก็เข้าสู่การกลั่นแก่นเทวะอีกครั้ง

เช้าวันต่อมา เขาเข้าสู่สมาคมอัจฉริยะหลังมื้อเช้า

ร่างของหลินฮวงหดลงพันเท่าอีกครั้งที่ด่าน75 จิตเทวะและ เขตแดนเขาถูกปิดกั้น ทั่วด่านดูเหมือนทะเลทรายสงบ ทะเลทรายสีแดงอยู่ในวิสัย ทัศน์เขา เขาไม่เห็นแม้แต่มอนสเตอร์ตัวเดียว

ในความเป็นจริง มอนสเตอร์บนด่านนี้เป็นแมงมุมทะเลทราย หลินฮวงไม่เคยเห็นแมงมุมทะเลทรายสีทองในสารานุกรม มอนสเตอร์มาก่อน ดังนั้น เขาจึงไม่รู้ชื่อมัน

ทั้งหมดที่เขารู้ก็คือแมงมุมชนิดนี้มักซ่อนอยู่ใต้กรวด พวกมัน จะใจมตีเมื่อสัมผัสการเคลื่อนไหวบนพื้นได้ ในเวลาเดียวกัน พวกมันก็จะพ่นใยออกมาเพื่อจับเหยื่อ

เหตุผลที่ทำไมหลินฮวงถึงรู้ว่าเพราะเขาได้ถูกโจมตีตอนก้าว

มาในด่านเมื่อวาน ในแมงมุมถึงกับติดอยู่บนหน้าเขา

แต่ทว่า แมงมุมที่อยู่ในระดับจักรพรริทองขาวกลับ ทรมานกว่าเมื่อเขาหั่นมันเป็น18ส่วนด้วยดาบ

"ฉันไม่สามารถบินบนต้นไม้ขั้นบันไดได้ ดังนั้นฉันจึงทำได้แค่ เดินบนทราย ฉันไม่อาจใช้จิตเทวะและเขตแดนได้ ดังนั้นฉัน จึงไม่อาจคาดเดาได้ว่าแมงมุมกำลังซ่อนอยู่ตรงไหน ด่านนี้ เสี่ยงต่อการถูกโจมตีมากหากประมาท แต่นี่เป็นเรื่องง่าย สำหรับฉัน"

หลินฮวงอัญเชิญต้นไม้เทพอาทิตย์ออกมาในครั้งนี้

แม้เขาจะไม่อาจใช้เขตแดน ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็ยังแผ่กิ้งก้าน

มันออกไปใกลหลายร้อยเมตร กิ่งก้านมันเหมือนแส้ ยิง ประกายไฟสีทองออกไปในทะเลทรายทุกที่

ประกายไฟหนาแน่น และมีเกือบทุกเมตร เมื่อประกายไฟ สว่างขึ้น แมงมุมที่ติดไฟก็จะถูกแผดเผา บางตัวกลิ้งไปบน พื้น พยายามดับไฟ แต่ก็ไร้ประโยชน์

แมงมุมส่วนใหญ่ถูกไฟเผาตายก่อนจะได้ทำอะไร ที่เหลือถูก ทิ้งให้เป็นเถ้าถ่านหลังดิ้นรนอยู่สามวินาที

"งั้นก็จัดการให้หมด ฆ่ามอนสเตอร์จักรพรรดิทองขาวหนึ่งตัว จะได้แต้มหมื่น งั้นเราก็ต้องฆ่าพวกมันล้านตัวเพื่อให้ครบ หมื่นล้านแม้มอนสเตอร์ทุกตัวจะไม่ใช่จักรพรรดิทองขาว"

หลินฮวงสั่งต้นไม้เทพอาทิตย์

ต้นไม้เทพอาทิตย์รับคำสั่ง ต้องรู้ว่ามอนสเตอร์แต่ละตัวที่ถูก ฆ่าจะกลายเป็นพลังงานวิญญาณเพื่อให้มันดูดซับ

ในทางกลับกัน หลินฮวงได้เดินตามต้นไม้เทพอาทิตย์และรอ รับแต้มครบกำหนดสำหรับวันอย่างอดทน

ตอนที่ 1104 เธอไม่ธรรมดา

ประมาณสองชั่วโมงครึ่ง หลินฮวงฝ่าด่าน75-79จนเสร็จ เมื่อ ตระหนักว่าด่าน79เป็นด่านมอนสเตอร์ เขาก็ออกระบบอีก ครั้ง

แม้มันจะเป็ฯวันที่สองที่เขาทำลายสถิติ ทุกคนในสมาคม อัจฉริยะก็ยังคลุ้มคลั่งเพราะเขาฝ่าอีกสี่ด่านติดต่อกัน

เนื่องจากการทำลายสถิติสองวันติดเขา จำนวนคนออนไลน์
จึงเพิ่มขึ้น แม้กระทั่งสมาชิกที่แทบไม่ค่อยเข้าระบบก็ยังเข้า
มา เกือบทุกฟอรั่มล้วนพูดถึงหลินเซี่ย

หลังออกระบบ หลินฮวงก็ตรวจสอบฟอรั่ม เขาอยากดูว่ามี
หัวข้อใหม่นอกจากเรื่องของเขาไหม ท้ายที่สุด เขาก็ตระหนัก
ว่าหัวข้อทั้งหมดล้วนเกี่ยวกับเขา

หัวข้อที่ร้อนแรงสุดก็คือ'หลินเซี่ยจะฝ่าด่านได้มากแค่ไหน?'

ผู้คนกำลังเดาถึงจำนวนตัวเลข หลายคนยังกล่าวว่าเขา สามารถผ่านด่านได้นับพัน บางคนยังให้การวิเคราะห์อย่าง ละเอียด

เขาเลือกไม่สนใจพวกมันหลังหัวเราะเบาๆ

บางกระทู้มีคำพูดดดราวกับว่าเนื้อหานั้นมีประโยชน์ แต่หลิน

ฮวงก็ตระหนักว่าคำตอบบางอย่างไม่ได้เกี่ยวกับเขาเลย

หลังออกฟอรั่มสมาคมอัจฉริยะ เขาก็มองดูข่าวบนแหวน หัวใจจักรพรรดิ เขาตระหนักว่ามีรูปเขาอยู่บนบรรทัดแรก พูด ตามจริง มันเป็นรูปหน้าหลินเซี่ย

ชื่อบทความคือ'หลินเซี่ย : ห้าจักรพรรดิแห่งยุค!'

หลินฮวงรู้ว่าใครเป็นคนเขียนตอนเห็นชื่อ เขากดดูบทความ ตามคาด มันคือซูฉิงหยา

ในบทความ เธอเขียนแค่ส่วนหนึ่งตอนพวกเขาคุยกัน เธอ เขียนทุกอย่างที่เขาพูดถึงห้าจักรพรรดิโดยไม่เปลี่ยนแม้แต่ คำเดียว แม้เธอจะพยายามเขียนให้ตรงตามวัตถุประสงค์

เธอก็อดเผยความชื่นชมที่มีต่อหลินฮวงไม่ได้

บทความเธอทำให้หลายคนเห็นอีกด้านของหลินเซี่ย อัจฉริยะอันดับ1ที่ไม่ค่อยมีใครรู้จัก

หลายคนมีความประทับใจเฉกเช่นซูฉิงหยา พวกเขาคิดว่า คนที่ทรงพลังเช่นเขาต้องเป็นพวกอวดดีและไม่เห็นหัวใคร

แต่ทว่า หลินฮวงกลับอ่อนน้อมถ่อมตนตลอดการสัมภาษณ์
โดยเฉพาะตอนพูดถึงห้าจักรพรรดิ หลายคนประทับใจกับ
ความถ่อมตนเขา

โดยธรรมชาติ มีหลายคนประณาฒว่าซูฉิงหยาเขียนทั้งหมด เพื่ออวยหลินเซี่ย

บางคนยังพูดเรื่องน่ากลัวและพยายามกวนโดยการบอกว่าซู ฉิงหยาและหลินเซี่ยรู้จักกัน

หลินฮวงขมวดคิ้วเล็กน้อยเมื่อเขาอ่าน แต่ในไม่ช้าเขาก็เห็นซู ฉิงหยาพ่นคำพูดกลับด้วยตัวตนเธอ

"ฉันไม่ได้อวยหลินเซี่ย คุณสามารถดูได้ในวิดิโอสัมภาษณ์ที่ ฉันโพสต์บนบัญชีฉัน สำหรับพวกใส่ร้ายและข่าวลือที่ กระจายไปทั่ว รอทนายฉันได้เลย!ฉันได้ถ่ายรูปไว้เป็นหลัก ฐานหมดแล้ว มันไร้ประโยชน์ต่อให้ลบโพสต์ไปตอนนี้ก็ตาม"

"ไม่เบาเลยแหะ!"หลินฮวงยิ้มพลางส่ายหัว เขาเห็นอีกด้าน ของซูฉิงหยา หลังปิดหน้าข่าว หลินฮวงก็เปิดแอปโซเซียลมีเดียเขาและใน ไม่ช้าก็พบบัญชีของซูฉิงหยา เขาเห็นวิดิโอที่เธอเพิ่งโพสต์ ประมาณครึ่งชั่วโมงก่อน

มันเป็นวิดิโอดิบที่เธอสัมภาษณ์กว่าสองชั่วโมง หลังเล่นมัน หลินฮวงก็เร่งความเร็ววิดิโอและตระหนักว่ามันไม่ได้รับการ แก้ไขเลย

แม้วิดิโดอจะเพิ่งโพสต์เมื่อครึ่งชั่วโมงก่อน มันก็มีความเห็น เชิงบวกและให้กำลังใจมากมายแม้ว่ามันจะเป็นไปไม่ได้ที่ทุก คนจะดูวิดิโอจนเสร็จแล้ว

เห็นได้ชัดว่าหลายคนดูวิดิโอด้วยการเร่งความเร็วเหมือน หลินฮวง

"ฉันแค่คนผ่านมา แต่ตอนนี้ฉันเป็นแฟนตัวยง ฉันคิดว่าหลิน เซี่ยเป็นคนแกร่ง ไม่คิดเลยว่าเขาจะมีสติปัญญาอยู่ภายใน อีกด้วย!"

"น้องสางได้โพสต์บทสัมภาษณ์แบบไม่ตัดต่อเพื่อพิสูจน์ตัว เธอ เธอจริงใจเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก!"

"ฉันรู้ว่ามีบางคนพยายามสร้างความวุ่นวาย!มันยากจะยอม รับคนโดดเด่นรีไง?พวก อย่าอิจฉากันเลย!"

"ฉันเป็นแฟนตัวยงทันทีหลังดูวิดิโอนี้ ท่านหลินเซี่ย ท่านคือที่

"น้องสาว คุณคือที่สุด!ผมจะสนับสนุนเรื่องการร้องเรียนพวก นั้นเอง!สั่งสอนบทเรียนให้พวกมันซะ!"

หลินฮวงคิดและกดชอบวิดิโอของซูฉิงหยาโดยใช้บัญชีของ หลินเซี่ย เขาเลือกรูปมอนสเตอร์ราชาทะเลที่มีภูเขาน้ำแข็ง ติดอยู่ในปากบนด่าน72และโพสต์รูป9รูป

8รูปประกอบไปด้วยมุมต่างๆของมอนสเตอร์ตัวนั้น ในขณะ เดียวกัน อีกรูปคือรูปของหลินฮวงโดยมีมอนสเตอร์ราชา

ทะเลเป็นพื้นหลัง

คำบรรยายรูปภาพคือ'72'

เนื่องจากบัญชีนั้นผูกติดกับแหวนหัวใจจักรพรรดิ การกระทำ
เขาจึงเป็นการยืนยันตัวตน หลินเซี่ยมักไม่มีการกระทำใดๆ
บนโซเชี่ยลเลย แต่เขากลับได้รับแฟนๆกว่าสิบล้านคนในวัน
เดียว

ผู้คนเริ่มพูดคุยกันทันทีที่เห็นรูปภาพ

'72หมายความว่าไง?'

"มอนสเตอร์ราชาทะเลตัวนี้ดูไม่เลวเลย มันสมจริงมาก"

"ในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านการถ่ายรูปมา8ปี รูปภาพทั้งเก้านี้ คือของจริง เชื่อฉันสิ"

"มอนสเตอร์ตนนี้ดูน่าอับอายมาก!ทำไมฉันถึงรู้สึกเหมือน อยากหัวเราะ?"

"ท่านหลินเซี่ยยัดภูเขาน้ำแข็งสองลูกไปในปากมัน?เอ๊ะ.. ทำไมฉันถึงรู้สึกว่าเขาควรยัดไปที่อื่น" "ระวังคำพูดด้วย เดี๋ยวเด็กๆจะเห็น"

. . .

ไม่กี่นาทีต่อมา รูปที่หลินฮวงโพสต์ก็มีความคิดเห็นนับหมื่น และยอดไลค์กว่า8หมื่น

หลังอ่านความคิเห็น หลินฮวงก็ปิแอปเมื่อรู้ว่ามีความคิดเห็น มากเกินไป เขาหยุดตรวจสอบการแจ้งเตือน จากนั้นก็เปิด หน้าแจ้งเตือนบนแหวนหัวใจจักรพรรดิและมองรางวัลการ ทำลายสถิติหลังเลื่อนผ่านการแจ้งเตือน

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการทำลายสถิติ ท่าน ได้รับรางวัลเป็นชุดอาวุธพลังจิตระดับเทพ"

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการทำลายสถิติ ท่าน ได้รับรางวัลเป็นคริสตัลวิญญาณระดับเทพ(เทพเสมือน ขั้น3)"

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการทำลายสถิติ ท่าน ได้รับรางวัลเป็นแก่นเทวะ(เทพเสมือนขั้น9)"

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการทำลายสถิติ ท่าน ได้รับรางวัลเป็นแก่นเทวะ(เทพเสมือนขั้น9)"

หลินฮวงตรวจสอบช่องเก็บของเขาทันที่ที่อ่านการแจ้งเตือน ในไม่ช้า เขาก็เห็นชุดอาวุธพลังจิต มันเป็นชุดมืดบินสีเงินดำ

เขาเล่นมันสักพัก

เขาหยิบคริสตัลวิญญาณระดับเทพออกมาหลังเก็บมืดบินไป
เขาคิดและอัญเชิญสมเสร็จฝันร้าย วางคริสตัลลงในตัวสม
เส็รจพลางรอให้มันกลั่นอย่างอดทน

สำหรับแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น9 หลินฮวงสัมผัสได้อย่าง ชัดเจนว่าจำนวนแก่นเทวะที่เขาสามารถเก็บไว้ในร่างได้เต็ม แล้ว เขาทำได้แค่เก็บมันไปก่อน

หลังแยกแยะรางวัลที่เขาเพิ่งได้ เขาก็เริ่มการกลั่นแก่นเทวะ รอบใหม่

ตอนที่ 1105 ด่าน80

เมื่อก้าวไปบนด่าน79 ร่างหลินฮวงก็ลดลง1/10000 เขาแม้ กระทั่งเล็กกว่าขนาดก่อนหน้า

เขาได้ทำการตรวจสอบเบื้องต้นแล้วตอนเข้ามาเมื่อวาน

ไม่มีมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองดำและทองขาวบนด่านนี้
เลย ทั้งหมดล้วนเป็นมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองม่วง ยิ่ง
ไปกว่านั้น เทียบกับด่านมอนสเตอร์อื่น ด่านนี้จะมีมอน
สเตอร์หลากหลายแทนที่จะเป็นมอนสเตอร์ชนิดเดียว

หลินฮวงได้เห็นมอนสเตอร์มาสิบกว่าประเภทจากการตรวจ สอบด่านง่ายๆเมื่อวาน

โชคดี ด่านนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อจิตเทวะหรือเขตแดนเขา

"เนื่องจากร่างฉันหดลงหมื่นเท่า มันก็หมายความว่าระยะ
ทางหมื่นเมตรตอนนี้ได้กลายเป็นแสนกิโลเมตรแล้ว กล่าวอีก
นัยหนึ่ง ฉันจะต้องผ่านระยะทางแสนกิโลเมตรที่เต็มไปด้วย
มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองม่วงเพื่อผ่านด่าน นอกจากนี้
มอนสเตอร์ทุกตัวยังสัมผัสได้ถึงฉันเพียงแค่ก้าวเข้าเขต
แดนพวกมัน"หลินฮวงตกตะลึงกับการทดสอบรอบนี้"งั้นฉันก็
แค่ตัดกัดฟันสู้ บางที่ คนออกแบบด่านนี้คงไม่อยากให้ใคร
ผ่านไปได้ ฉันคงไม่อาจผ่านได้หากฉันไม่มีวิญญาณต่อสู้"

ระดับพลังปัจจุบันของหลินฮวงคือนิรันดร์ขั้น10 โดย ปราศจากวิญญาณต่อสู้และมอนสเตอร์อัญเชิญ ความ สามารถเขาก็แค่เทียบได้กับมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทอง ม่วงทั่วไป อย่างไรก็ตาม เขาคงต้องหนีหากพบมอนสเตอร์ ระดับกึ่งบรรพกาล

อัตราความสำเร็จของการผ่านระยะทางแสนกิโลเมตรที่เต็ม ไปด้วยมอนสเตอร์จักรพรรดิทองม่วงนับร้อยล้านตัวแทบ เป็น0 มอนสเตอร์ทุกตัวที่นี่สามารถสัมผัสถึงการดำรงอยู่ ของเขาได้ง่ายๆ ทันทีที่เริ่มการต่อสู้ มอนสเตอร์ตัวอื่นก็จะกรู กันเข้ามา และเขาก็จะไม่อาจหนีไปไหนได้

การตั้งค่าของด่านนี้ทำให้มันแทบเป็นไปไม่ได้สำหรับนิรันดร์
ทั่วไปที่จะผ่าน ต่อให้เป็นจักรพรรดิทองม่วงก็ยังยากที่จะ
ผ่าน

หลินฮวงยิ้มเยาะแต่ไม่พูดอะไร จากนั้นก็อัญเชิญต้นไม้เทพ อาทิตย์ออกมาและวิ่งผ่านด่านทดสอบไปโดยไม่ใช้ลูกเล่น อะไร

เผ่ามดปีศาจถูกเผาจนตาย!

ตะขาบหลังทองถูกเผาจนตาย!

ตั๊กตานบินถูกเผาจนตาย!

คางคกแถบเลือดถูกเผาจนตาย!

อะไรก็ตามที่พบต้นไม้เทพอาทิตย์จะติดไฟและไหม้เกรียม ไม่มีมอนสเตอร์ตัวใดมีโอกาสเข้าใกล้หลินฮวง

ถึงแม้จะเป็นเช่นนี้ เขาก็ยังต้องใช้เวลาทั้งวันเพื่อไปถึงปลาย ทาง และก็ผ่านด่านได้ตอนเที่ยงคืน

เมื่อเขาก้าวไปบนด่าน80 เขาก็ตระหนักว่าทุกอย่างตรงหน้า เขาแตกต่าง

"นี่...ไม่ใช่ต้นไม้ขั้นบันได"หลินฮวงมองรอบๆและตระหนัก ว่าเขาอยู่ในเมืองแล้ว

ผู้คนเดินกันให้ควักบนถนน เขากระจายจิตเทวะออกไปและ ตระหนักว่าพวกเขาเป็นมนุษย์จริงๆ

"นี่เป็นภาพลวงตางั้นหรอ?!"หลินฮวงสับสน ปฏิกิริยาแรกที่ เขามีเมื่อเห็นถนนและมนุษย์คือนั่นอาจเป็นภาพลวงตา แต่ ทว่า จิตเทวะมักแม่นยำเสมอเว้นแต่ผู้ที่สร้างภาพลวงตาจะมี พลังมากกว่าเขาและหลอกจิตเทวะเขาได้

"ด่านนี้ดูเหมือนจะแตกต่างจากทั้งหมด"เจ้าแดงที่อยู่ในแขน เสื้อเขาเตือน

"อย่าบอกนะว่าฉันต้องฆ่าคนในรอบนี้!"หลินฮวงขมวดคิ้ว

ในเวลานั้น รอยแตกสีดำพลันปรากฏขึ้นบนท้องฟ้า

หลินฮวงสัมผัสได้ว่ามีบางอย่างผิดปกติและเงยหน้าขึ้นมอง ท้องฟ้า เขาเห็นรอยแตกกำลังขยายตัวด้วยความเร็วที่มอง เห็นได้ด้วยตาเปล่า ทันใดนั้น สีหน้าเขาก็เปลี่ยนไป

"ตาเสมือน?!"

มันเป็นเวลากว่าสามปีแล้วตั้งแต่หลินฮวงมาโลกนี้ เขาเคย เห็นตาเสมือนเปิดขึ้นมาบ้างบนเครือข่ายหัวใจ แต่เขากลับ พบเจอพวกมันกับตัวแค่ไม่กี่ครั้ง

คนในถนนสังเกตเห็นปรากฏการณ์แปลกๆบนท้องฟ้า พวก เขาเริ่มแตกตื่น แม้เขาจะถูกย้ายมายังเมืองนี้ชั่วคราว หลินฮวงก็บินไปใน ท้องฟ้าและอัญเชิญเทพธิดาลุ่มหลงออกมารวมถึงต้นไม้เทพ อาทิตย์

เขาไม่รู้ว่าเขาอยู่ไหน ไม่ว่าเมืองนี้จะตั้งอยู่ในโลกกรวดหรือ ไม่ ผู้คนที่นี่ก็มีชีวิตจริงๆ

หลินฮวงไม่คิดให้มากความ เขาไม่ควรเพิกเฉยต่อเรื่องตรง หน้า

ก่อนตาเสมือนในท้องฟ้าจะก่อตัวขึ้นโดยสมบูรณ์ เทพธิดา ลุ่มหลงก็ลงมือตามคำสั่งหลินฮวง ลมหนาวพรั่งพรูออกจากร่างเธอและกระจายไปทั่ว น้ำใน อากาศแข็งตัวทุกที่ที่ลมเย็นพัดผ่าน ภายในเวลาเพียงสิบ วินาที เทพธิดาลุ่มหลงก็สร้างม่านน้ำแข็งยักษ์รัศมีพัน กิโลเมตร

แม้มันจะไม่ครอบคลุมทั้งเมือง มันก็ยังปกป้องพื้นที่ที่อยู่ใกล้ กับตาเสมือนสุด

เพียงเมื่อเทพธิดาลุ่มหลงเสร็จสิ้นการสร้างม่านน้ำแข็ง ตา เสมือนในท้องฟ้าก็ก่อตัวเสร็จ

ดูเหมือนจะมีลูกตาสีดำสนิทในท้องฟ้ากำลังมองดูดลกอยู่

ทันทีที่ตาเสมือนก่อตัว กล่องภารกิจก็ผุดขึ้นบนแหวนหัวใจ จักรพรรดิ

"การทดสอบด่าน80ของต้นไม้ขั้นบันไดเริ่มขึ้นอย่างเป็นทาง การ!"

"ภารกิจ : ปกป้องเมือง"

"ข้อกำหนดภารกิจ : ปกป้องเมืองเป็นเวลา24ชั่วโมง จำนวน ผู้เสียชีวิตต้องไม่เกิน80ล้านคน"

"ภารกิจจะถือว่าล้มเหลวหากเวลาน้อยกว่า24ชั่วโมงหรือ จำนวนผู้เสียชีวิตเกินกว่า80ล้าน"

หลินฮวงตกตะลึงเมื่อเขาเห็นกล่องภารกิจ เขาไม่คิดว่าต้นไม้ ขั้นบันไดจะมีโมเดลใหม่ อย่างไรก็ตาม เขาได้อ่าน ทุกอย่างอย่างถี่ถ้วน"

เพียงเมื่อเขาอ่านคำสุดท้ายในกล่องภารกิจ มอนสเตอร์ก็จะ กรูกันออกจากตาเสมือน

มีมอนสเตอร์ทุกประเภทแต่ทุกตัวล้วนมีพลังระดับจักรพรรดิ ทองดำ

เกือบจะทันทีที่มอนสเตอร์ออกมา ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็แผ่กิ่ง ก้านมัน วินาทีต่อมา มอนสเตอร์ทุกตัวก็ติดไฟสีทอง ในไม่ช้าพวกมัน ก็ถูกไฟคลอกและกลายเป็นเถ้าถ่าน

แม้ต้นไม้เทพอาทิตย์จะไม่พลาดมอนสเตอร์ตัวใด หลินฮวงก็ มองตาเสมือนเขม็ง

โดยปกติ มอนสเตอร์อ่อนแอย่อมออกมาจากตาเสมื่อนก่อน และมอนสเตอร์ที่ตามมาก็จะทรงพลังยิ่งขึ้น

แต่ทว่า มอนสเตอร์กลุ่มแรกที่ออกมาจากตาเสมือนก็เป็น ระดับจักรพรรดิแล้ว แม้พวกมันจะเป็นแค่จักรพรรดิทองดำ หลินฮวงก็มีลางสังหรณ์ว่าอาจมีระดับกึ่งเทพหรือแม้กระทั่ง เทพเสมือนออกมาด้วย

เวลาจวนตัว ตาเสมือนยังคงส่งมอนสเตอร์จักรพรรดิทองดำ
ออกมา นี่ดำเนินต่อไปอยู่สี่ชั่วโมงและหลินฮวงก็เห็นมอน
สเตอร์ระดับจักรพรรดิทองแดงเริ่มออกมา ต่อมา มันก็มีแต่
มอนสเตอร์จักรพรรดิทองแดง

เมื่อเห็น หลินฮวงก็คาดเดารูปแบบตาเสมือนเบื้องต้น

"มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองแดงจะออกมาแค่สี่ชั่วโมง
รูปแบบนี้อาจดำเนินต่อไป หากเป็นเช่นนี้ มอนสเตอร์ระดับ
กึ่งเทพอาจออกมาในช่วงสี่ชั่วโมงสุดท้าย ซึ่งอีกประมาณ20
ชั่วโมง!"

ตอนที่ 1106 รอให้มันออกมาก่อน

หัวของหลินฮวงเต็มไปด้วยความคิดขณะมองดูมอนสเตอร์ กำลังวิ่งออกจากตาเสมือน

การทดสอบรอบนี้มาถึงจุดที่เรียกได้ว่าบ้าบอ

หากมอนสเตอร์หลั่งใหลออกมากัน24ชั่วโมงติด มันย่อม หมายความว่าเขาต้องปกป้องเมืองโดยไม่หยุดพัก

ตัดสินจากจำนวนมอนสเตอร์และความถี่ แม้กระทั่งพลังชีวิต

ของกึ่งเทพก็ยังหมดลงในเวลาไม่ถึงสิบชั่วโมง หากไม่ใช่ เพราะไฟเทวะในตัวเขาที่เป็นแหล่งพลังงานไร้ขีดจำกัดให้ วิญญาณต่อสู้ เขาคงไม่มีทางทนได้ถึง24ชั่วโมง

ยิ่งไปกว่านั้น ดูจากรูปแบบของตาเสมือนแล้ว มันคงมีมอน สเตอร์ระดับกึ่งเทพมากกว่าหนึ่งตัวโผล่มาในช่วงสี่ชั่วโมงสุด ท้าย แม้เขาจะมีพลังชีวิตพอ ตัวตนระดับกึ่งเทพก็อไม่อาจ ต้านทานได้ ภายใต้สถานการณ์ปกติ มีเพียงเทพเสมือนถึง อาจพอมีหวังในการผ่านด่านนี้

สิ่งนี้ยืนยันความคิดก่อนหน้าของหลินฮวงยิ่งขึ้น บางทีคนที่ ออกแบบด่านนี้คงไม่อยากให้ใครผ่านมันไปได้

หลินฮวงมองท้องฟ้าอีกครั้งพลางสลัดความคิดต่างๆที่กวน

ใจออกไป

ตั้งแต่ก่อนหน้านี้แล้ว เขาสังเกตเห็นว่าเขาไม่ได้รับแต้มใดๆ แม้ต้นไม้เทพอาทิตย์จะฆ่ามอนสเตอร์ไป

อย่างไรก็ตาม นี่ทำให้เขาได้รับผลประโยชน์อื่น ต้นไม้เทพ อาทิตย์สามารถสังหารมอนสเตอร์ได้ไม่มีสิ้นสุดและเติมพลัง วิญญาณมัน ยิ่งไปกว่านั้น การฆ่ายังให้การ์ดมอนสเตอร์ และชิ้นส่วนการ์ดกับเขา

ในทางกลับกัน นอกจากการได้รับแต้มบนต้นไม้ขั้นบันได เขายังมีโอกาสอย่างน้อย20ครั้งในการฆ่ามอนสเตอร์และรับ รางวัล

ข้อตกลงครั้งนี้นับว่าดีต่อหลินฮวง เหนือสิ่งอื่นใด เขา สามารถรับแต้มได้แค่หมื่นล้านต่อวัน

เวลาผ่านไปอีกสี่ชั่วโมง

ตามที่หลินฮวงคาด มอนสเตอร์ทุกตัวในกลุ่มสามล้วนเป็น จักรพรรดิทองเหลือง

เขามั่นใจว่าการคาดการณ์หน้าเขาต้องไม่ผิดเพื้ยนหลังเห็น มอนสเตอร์จักรพรรดิทองเหลืองกรูกันออกมาทีละตัว

"ตามคาด ระดับพลังของพวกมันจะเพิ่มขึ้นทีละขึ้นทุกสี่ ชั่วโมง หากเป็นอย่างนั้น มอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพก็ย่อมออก มาในสี่ชั่วโมงสุดท้าย" มอนสเตอร์นับร้อยออกจากตาเสมือนทุกวินาที แต่ไม่มีตัวใด เล็ดรอดไฟของต้นไม้เทพอาทิตย์ไปได้

มอนสเตอร์ทุกตัวเริ่มเผาไหม้ทันทีที่ก้าวออกมา จากนั้นก็ กลายเป็นเถ้าถ่านในไม่กี่ลมหายใจ

ด้วยพลังงานไร้สิ้นสุดของหลินฮวง ต้นไม้เทพอาทิตย์จึงไม่
รู้สึกเหนื่อยกับการฆ่าเลยเพราะมันสามารถสัมผัสได้ถึง
พลังงานวิญญาณที่กำลังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มันยิ่งเข้าใกล้กับการ
ทะลวงขั้นพลังขึ้น

ในไม่ช้าการสังหารหมู่ก็ผ่านไปอีกสี่ชั่วโมง และมอนสเตอร์

กลุ่มสี่ก็ออกมา

มอนสเตอร์กลุ่มนี้มีพลังเพิ่มขึ้น หลังจักรพรรดิทองเหลือง ตอนนี้มันก็เป็นจักรพรรดิทองขาวที่ออกมา

แต่ทว่า การเพิ่มระดับพลังเช่นนั้นไม่มีผลอะไรต่อต้นไม้เทพ อาทิตย์เลย มันสะบัดกิ่งก้านมันเบาๆและมอนสเตอร์ จักรพรรดิทองขาวก็ติดไฟโดยไม่มีข้อยกเว้นและกลายเป็น เถ้าถ่าน บางที เวลาตายพวกมันคงช้ากว่ามอนสเตอร์ จักรพรรดิทองเหลืองสัก1-2วินาที

ในเวลานั้น ระยะเวลา24ชั่วโมงก็ผ่านไปแล้วครึ่งหนึ่งและ ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็ไม่เคยปล่อยมอนสเตอร์ให้รอดแม้แต่ตัว เดียว แต่ทว่า หลินฮวงก็ยังไม่ผ่อนคลาย เขาไม่กังวลเกี่ยวกับ20 ชั่วโมงแรก เขากังวลถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในสี่ชั่วโมงหลัง

เวลาผ่านไปอีกสองสามชั่วโมง เพียงเมื่อหลินฮวงคิดว่าพวก เขาจัดการกับฝูงมอนสเตอร์ได้มั่นคงแล้ว การสั่นสะเทือนก็ มาจากต้นไม้เทพอาทิตย์

"มัน...กำลังเลื่อนเป็นเทพเสมือน?!"หลินฮวงสัมผัสได้ถึงสิ่ง ผิดปกติและรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ต้นไม้เทพอาทิตย์ฆ่ามอน สเตอร์ไปมากจนสะสมพลังงานวิญญาณพอจะยกระดับเป็น เทพเสมือน นั่นนับว่าเกินความคาดหมายของหลินฮวง

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงดีใจที่เห็นมัน

หลังเรียกต้นไม้เทพอาทิตย์กลับ หลินฮวงก็มองวิญญาณ ต่อสู้ทั้งแปดตนนอกจากเทพธิดาลุ่มหลง เขาจับจ้องไปยัง ฝีเสื้อแห่งความตายและอัญเชิญมัน

ผีเสื้อสีฟ้าตัวน้อยบินขึ้นไปบนท้องฟ้า มันดูไม่เป็นอันตราย และน่ารัก

แต่ทว่า สิ่งมีชีวิตน่ารักดังกล่าวกลับเปลี่ยนมอนสเตอร์
จักรพรรดิทองขาวให้เป็นโครงกระดูกด้วยการกระพื่อปีก
สบายๆ จากนั้นโครงกระดูกก็กลายเป็นขี้เถ้าและหายไป

ดูเหมือนว่าทุกที่ที่มันบินผ่านจะกลายเป็นนรก

แม้กระทั่งหลินฮวงก็ยังตกใจและหวาดกลัว

มันพรากชีวิตไปทุกครั้งที่มันโจมตี และความตายก็มักเป็น ผลลัพธ์เดียว มันดูไร้สาระยิ่งกว่าไฟของต้นไม้เทพอาทิตย์

อย่างน้อย ไฟของต้นไม้เทพอาทิตย์ก็ยังต้องใช้เวลาเพื่อฆ่า
ศัตรู แต่ผีเสื้อแห้งความตายกลับฆ่าโดยไม่แม้แต่จะมีอะไร
บ่งชี้ล่วงหน้า ทุกสิ่งมีชีวิตพลันกลายเป็นโครงกระดูกและขึ้
เถ้า

หลังเห็นผีเสื้อโจมตี หลินฮวงก็นึกถึงสิ่งที่แผ่นหินเคยบอก ผีเสื้อแห่งความตายมีความสามารถต่อสู้อ่อนกว่าวิญญาณ แท้จริงตนอื่นที่ใช้กฎแห่งความตายมาก หลินฮวงอดรู้สึก อยากรู้ไม่ได้ว่าวิญญาณแท้จริงตนอื่นจะทรงพลังขนาดไหน

กว่าชั่วโมงผ่านไปหลังเขาอัญเชิญผีเสื้อแห่งความตาย ในที่ สุดมอนสเตอร์กลุ่มที่ห้าก็ใกล้เข้ามา

แต่ทว่า ไม่มีมอนสเตอร์ตัวใดสามารถทำอะไรได้เมื่อผีเสื้อ แห่งความตายยังคงบินวนเวียน

มอนสเตอร์จักรพรรดิทองม่วงทุกตัวพลันกลายเป็นโครง
กระดูกทันทีที่ก้าวออกจากตาเสมือน พวกมันกลายเป็นขี้เถ้า
ในเวลาไม่ถึงวินาที กระบวนการทั้งหมดไม่ได้ช้าไปกว่าการ
ฆ่ากลุ่มมอนสเตอร์จักรพรรดิทองขาวเลย

หลินฮวงรอให้สี่ชั่วโมงผ่านไปซ้าๆ การรอเป็นเรื่องน่าเบื่อ

และในที่สุดก็เหลือเวลาแค่สี่ชั่วโมงสุดท้าย

เขาหายใจช้าลงพลางมองการเปลี่ยนแปลงของตาเสมือนใน ท้องฟ้า

ประมาณครึ่งนาทีผ่านไป มอนสเตอร์ที่ออกจากตาเสมือน ล้วนเป็นจักรพรรดิทองม่วงเหมือนก่อนหน้า ไม่มีตัวใดเป็นกึ่ง เทพ

หลินฮวงก้มตรวจสอบเวลา หลังยืนยันว่าเวลาถูกต้อง เขาก็ ดูสับสน

หลินฮวงรอเกือบชั่วโมง มอนสเตอร์ที่ออกมาจากตาเสมือนก็ ยังเป็นมอนสเตอร์จักรพรรดิทองม่วง มันยังคงเหมือนกับสี่

ชั่วโมงก่อน

"งั้น ฉันก็เดาผิดไป?"หลินฮวงพึมพำ

เมื่อเขากล่าว กลิ่นอายทรงพลังก็ระเบิดจากตาเสมือน เขา รีบเงยหน้าขึ้นมอง

"กลิ่นอายนี่...มอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพ!"

มอนสเตอร์ขนาดมหึมาเหยียดกรงเล็บสีดำข้างหนึ่งออกจาก ตาเสมือน กรงเล็บเต็มไปด้วยชั้นเกล็ดดำ เล็บบนกรงเล็บมี ความยาว20-30เมตร

ผีเสื้อแห่งความตายกำลังจะโจมตีมันก่อนที่จะได้ออกตา เสมือน แต่ทว่า หลินฮวงกลับหยุดมัน

"ไม่ต้องรีบ เราจะรอจนกว่ามันจะออกมา มันอาจถอนกรง เล็บกลับไปตอนนี้หากแกโจมตีมัน"

ตอนที่ 1107 ท่านตกลงจะไปด่านสุด ท้ายหรือไม่?

กรงเล็บสีดำยื่นออกจากตาเสมือน ต่อมา หัวยักษ์ก็โผล่ออก มา

มันเป็นหัวมังกรขนาดใหญ่ที่ดูเหมือนจะทำจากโลหะหล่อสี ดำ มันดูเย็นชาและดุร้าย

มันคือมังกร!

มันมีเขาหกอันเหมือนสกรูบนหัวพร้อมดวงตาสี่ดวงที่สว่าง
ขึ้นเหมือนหลอดไฟสีทอง ก่อนมันจะคลานออกจากตา
เสมือน ตาทั้งสี่มันก็จับจ้องหลินฮวง มันมองอย่างดูถูกหลัง
ตระหนักว่าระดับพลังของหลินฮวงเป็นแค่นิรันดร์ขั้น9

ผีเสื้อแห่งความตายร่อนลงบนไหล่หลินฮวงช้าๆ จับจ้อง มังกรเหมือนกำลังมองเหยื่อ

หลังฆ่านานกว่าสองชั่วโมง มันก็ตระหนักว่าพลังวิญญาณ ในตัวมันเต็มแล้ว ในขณะเดียวกัน มังกรระดับกึ่งเทพตรง หน้าพวกมันก็ดูเหมือนจะมีพลังงานวิญญาณเหนือกว่าเหล่า มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิก่อนหน้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง มังกร ดูน่าอร่อยในสายตาฝีเสื้อแห่งความตาย

น่าเสียดาย มังกรไม่สังเกตว่ามันกำลังถูกมองเป็นเหยื่อ หลัง

ประกาศการมาของมันด้วยการคำราม ทั่วร่างมันก็ค่อยๆ ออกจากตาเสมือน

จากการมองมัน หลินฮวงคิดว่ามันต้องมีความยาวอย่างน้อย หมื่นเมตร

มันเปิดปากกว้างหลังออกมา จากนั้นก็ปล่อยเสียงคำรามที่ ทำให้โลกสั่นสะเทือน

ผีเสื้อแห่งความตายมองหลินฮวง ดูเหมือนจะถามว่ามัน สามารถโจมตีได้ริยัง

หลินฮวงพยักหน้าให้มัน

วินาทีต่อมา ผีเสื้อมรณะพลันกระพื่อปีกมัน คลื่นที่มองไม่ เห็นดูเหมือนจะก่อตัวในท้องฟ้า

เสียงคำรามของมันพลันขาดหาย ดวงตาขนาดใหญ่ทั้งสี่มัน หม่นแสงลง ร่างที่ดูเหมือนจะเกิดจากเหล็กหล่อกำลังเน่า เปื่อยด้วยความเร็วสูง 3-4วินาทีต่อมา เนื้อมันก็หายไป หลง เหลือแค่โครงกระดูกสีดำขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตาม โครง กระดูกนั่นก็อยู่ไม่ถึง4-5วินาทีก่อนจะสลายหายไป

มังกรระดับกึ่งเทพกลับยังไม่มีโอกาสโจมตีและถูกฆ่าโดยที่ มันไม่รู้ตัว หลินฮวงเพิ่งรับรู้ว่าผีเสื้อมรณะน่ากลัวเพียงใด

หลังมังกรระดับกึ่งเทพออกมา ตาเสมือนก็กลับเป็นปกติอีก

มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองม่วงเริ่มออกมาอีก

"งั้น มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองม่วงก็ปรากฏอีกครั้ง ตัดสินจากรูปแบบปัจจุบัน มอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพจะออก มาเป็นครั้งคราวในสี่ชั่วโมงสุดท้าย ฉันไม่แน่ใจว่ามันใช้เวลา นานแค่ไหนถึงออกมาตัวหนึ่ง"

หลินฮวงค่อนข้างโล่งใจเมื่อเห็นว่ามอนสเตอร์ที่ออกมาเป็น จักรพรรดิทองม่วง เขากังวลเล็กน้อยว่ามอนสเตอร์ระดับกึ่ง เทพจำนวนมากจะโผล่ออกมา ท้ายที่สุดแล้ว มอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพก็แตกต่างจาก
จักรพรรดิ เมื่อมันพบเจอกับความสามารถพิเศษ วิญญาณ
ต่อสู้เขาอาจฆ่าพวกมันไม่ได้ในคราเดียว ยิ่งไปกว่านั้น พวก
มันยังมีโอกาสสูงที่จะทำลายการป้องกันของเทพธิดาลุ่มหลง
ด้วยจิตเทวะพวกมัน ทันทีที่การป้องกันถูกทำลาย แค่การ
โจมตีของพวกกึ่งเทพก็อาจทำให้เกิดการเสียชีวิตครั้งใหญ่
แล้ว ทันทีที่จำนวนผู้เสียชีวิตมากเกินจำกัด เขาก็จะล้มเหลว

แต่ทว่า ความกังวลของหลินฮวงก็ต้องพลันหมดไป

เวลาผ่านไป และผ่านไปอีกครึ่งชั่วโมง กลิ่นอายทรงพลังพวย พุ่งออกจากตาเสมือนอีกครั้ง หลินฮวงแหงนหน้ามองตาเสมือน เขาค่อยๆขมวดคิ้ว"กลิ่น อายนี้.."

เขาสงสัยว่ามอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพจะออกมาทุกๆหนึ่ง ชั่วโมงในสี่ชั่วโมงสุดท้าย แต่ทว่า นั่นกลับไม่เป็นไปตามที่ เขาคิด

สิ่งที่หลินฮวงประหลาดใจยิ่งกว่าคือกลิ่นอายครั้งนี้ดูเหมือน จะมาจากมอนสเตอร์ระดับกิ่งเทพมากกว่าหนึ่งตัว

อึดใจต่อมา หัวสีม่วงเข้มก็ใผล่พ้นตาเสมือน ร่างสีม่วงเข้ม คือสิ่งที่ตามมา

หลินฮวงหรี่ตามองและเห็นตะขาบขนาดยักษ์ มันยาวกว่า พันเมตรพร้อมปีกสามคู่บนหลังมัน

หนวดรับความรู้สึกบนหัวมันขยับในอากาศเหมือนกำลังสูด ดมกลิ่นอาย ความโหดร้ายระเบิดออกจากดวงตาสีทับทิม สามคู่ ปากมันดูเหมือนใบมืดแหลม ให้ความรู้สึกไม่ ปลอดภัย

หลังตะขาบออกมา แมงมุมยักษ์ก็คลานตามออกมา

แมงมุมนั้นมีขนาดใหญ่ยิ่งกว่าแมงมุมทุกชนิดที่หลินฮวงเคย พบเจอ มันเป็นสีน้ำตาลอมเทาและมีขายาวหลายพันเมตร ทั่วร่างมันดูเหมือนภูเขาที่กำลังขยับโดยเสา8เสา หัวมันเต็มไปด้วยตาสีดำหนาแน่น มีอย่างน้อย30-40ดวง

กลิ่นอายของพวกมันบ่งชี้ชัดถึงระดับกึ่งเทพ

หลินฮวงอดขนลุกไม่ได้เมื่อเห็นมัน มันไม่ใช่ว่าเขาไม่อาจรับ มือกับทั้งสองได้ แต่เขาแค่รู้สึกขนลุกตอนเห็นพวกมัน

ครั้งแรกที่มอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพออกมาคือหนึ่งชั่วโมงนับ ตั้งแต่ฝูงมอนสเตอร์ชุดใหม่ออกมา ตอนนี้ มีกึ่งเทพออกมา อีกสองตัวในครึ่งชั่วโมงต่อมา ช่วงเวลาและจำนวนไม่อาจชื้ ชัดได้

เพียงเมื่อมอนสเตอร์สองตัวจับจ้องหลินฮวงและเทพธิดาลุ่ม หลงทันทีที่ปรากฏ ผีเสื้อมรณีบนไหล่หลินฮวงก็กระพื่อปีก วินาที่ต่อมา ร่างของพวกมันก็เริ่มสลายตัว พวกมันดูเหมือน ศพที่ถูกละลายโดยจุลินทรีย์

ในเวลาไม่ถึงสิบวินาที มอนสเตอร์กึ่งเทพทั้งสองก็กลายเป็น ขี้เถ้าที่ปลิวไปตามลม

หลังกึ่งเทพชุดสองออกมา ชุดที่สามก็กรูกันออกมาในอีกสิบ นาทีต่อมา ครั้งนี้มีพวกมันถึงสามตัว

แต่ทว่า กึ่งเทพชุดสี่กลับออกมาในเวลาไม่กี่นาทีหลังผีเสื้อ มรณะฆ่ากึ่งเทพชุดสาม จากนั้นก็มีมอนสเตอร์ห้าตัว

หลังเห็นมอนสเตอร์กรูกันออกมา หลินฮวงก็อดขมวดคิ้วไม่

ได้ หากช่วงเวลาสั้นลงและจำนวนมอนสเตอร์เองก็เพิ่มขึ้น อย่างนี้ ความเป็นไปได้ที่เขาจะล้มเหลวก็สูงมาก

โชคดี ความกังวลของหลินฮวงไม่เกิดขึ้น ในที่สุดรูปแบบก็
เสถียรหลังมอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพห้าตัวโผล่ออกจากตา
เสมือนทุกหนึ่งนาที

และท้ายที่สุดเวลาสี่ชั่วโมงก็หมดลง

หลินฮวงถอนหายใจยาวเมื่อตาเสมือนปิดตัว

ก่อนเขาจะเรียกวิญญาณต่อสู้กลับ การแจ้งเตือนก็ผุดขึ้นบน แหวนหัวใจจักรพรรดิ

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการผ่านด่าน80ของ ต้นไม้ขั้นบันได!"

"ท่านตกลงที่จะไปด่านสุดท้ายบนต้นไม้ขั้นบันไดหรือไม่?"

"ด่านสุดท้าย?"หลินฮวงตกตะลึงอยู่วินาทีหนึ่งแต่ในไม่ช้าก็ ตัดสินใจได้"ตกลง!พาฉันไปที่นั่นเลย!"

<u>ตอนที่ 1108 ด่านสุดท้าย</u>

หลินฮวงไม่ทราบแน่ชัดว่ามีกี่ด่าน แต่ตอนนี้เขารู้แล้วหลัง อ่านการแจ้งเตือน

เหนือสิ่งอื่นใด ตลอดหลายศตวรรษ ด่านสูงสุดบนต้นไม้ขั้น บันไดที่ทุกคนมาถึงคือด่าน72

แต่ทว่า ตอนนี้เขารู้ว่ามีทั้งหมด81ด่านและเขาก็มาถึงด่าน สุดท้ายแล้ว

แม้มันจะเป็นเวลาสองวันแล้วที่เขาไม่ได้นอน หลินฮวงก็ยัง ยอมรับการทดสอบโดยไม่ลังเล

เมื่อยอมรับการทดสอบ วิญญาณต่อสู้ทั้งสองและเจ้าแดงใน แขนเสื้อหลินฮวงก็หดกลับเข้าร่างเขา จากนั้น เขาก็ไป ปรากฏในมิติแห่งหนึ่ง

เขากวาดตามองรอบๆ มองดูสิ่งปลูกสร้างที่หลงเหลือ ดิน แดนที่เขายืนดูเหมือนจะเป็นเมืองที่เคยคึกคัก แต่ทว่า ตอนนี้ มันกลายเป็นซากปรักหักพังที่ทิ้งให้เห็นร่องรอยของสงคราม

หลังสังเกตสภาพแวดล้อมเขาสักพัก หลินฮวงก็อัญเชิญเจ้า แดงและแลนเซล็อตทันที "แลนเซล็อต ใช้ทักษะเขตแดนแกตรวจสอบดูว่ามีสิ่งมีชีวิต แถวนี้ไหม เจ้าแดง ปล่อยเมล็ดกาฝากไปยืนยันอีกที่และ สร้างแผนที่เบื้องต้น"

แลนเซล็อตตรวจผ่านพื้นที่ด้วยทักษะเขตแดนเขา"ไม่มีสิ่งมี
ชีวิตภายในเขตแดนข้า ไม่ใช่แค่มนุษย์ แต่รวมถึงมอนสเตอร์
ด้วย"

เพียงเมื่อเจ้าแดงกำลังจะปล่อยเมล็ดกาฝากมันหลังได้ยิน รอยแตกก็ปรากฏบนท้องฟ้า

มนุษย์และมอนสเตอร์สองตัวแหงนหน้ามองทันที

"ตาเสมือนอีกแล้ว?มันเหมือนเดิมงั้นหรอ?"หลินฮวงแปลก

อย่างไรก็ตาม รอยแตกที่สอง สามและสี่พลันปรากฏขึ้นตาม

รอยแตกมีอยู่เกือบทุกที่บนท้องฟ้า เขาตาเหลือกที่เห็นพวก มันนับร้อย นอกจากนี้ รอยแตกยังขยายตัวดด้วยอัตราที่มอง เห็นได้ด้วยตาเปล่า

สิ่งนี้ทำให้หลินฮวงนึกถึงตาเสมือนที่เปิดขึ้นตอนแปดร้อยปี ก่อน ว่ากันว่าตาเสมือนสามพันดวงเปิดขึ้นทั่วโลกกรวดใน ตอนนั้น

แม้นั่นจะมากกว่าจำนวนตาเสมือนที่เขากำลังมองอยู่ แต่ ความหนาแน่นมันก็ไม่อาจเทียบได้กับตรงหน้าเขาอย่างแน่

"เอาละ ฉันยอมรับว่าฉันพูดผิด นี่ไม่เหมือนเดิมเลย"หลิน ฮวงรู้สึกเหมือนเขาถูกตบหน้า

ในอากาศ รอยแตกพลันขยายตัวที่ละอัน พวกมันดูเหมือน ดวงตานับร้อยหลากสีและจ้องมองหลินฮวงผู้ตัวเล็กเหมือน มด

หลินฮวงไม่กล้าประมาทในครั้งนี้ เขาเรียกแลนเซล็อตและ เจ้าแดงกลับ จากนั้นเขาก็อัญเชิญวิญญาณต่อสู้ทั้งสิบ รวม

ถึงแมมมอธจอมทำลาย แมวป่าเก้าหาง สมเสร็จฝันร้ายและ ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็เลื่อนเป็นเทพเสมือน

ภารกิจแจ้งเตือนผุดขึ้นบนแหวนหัวใจจักรพรรดิเขาตอนเขา อัญเชิญวิญญาณต่อสู้

"การทดสอบต้นไม้ขั้นบันไดด่าน81ได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทาง การ!"

"ภารกิจ : เอาตัวรอด"

"ข้อกำหนดภารกิจ : เอาตัวรอดเป็นเวลา24ชั่วโดมง"

"หมายเหตุ : ภารกิจจะถือว่าล้มเหลวหากท่านตายภายใน24 ชั่วโมง!"

ในเวลาเดียวกันตอนหลินฮวงอ่านเสร็จ เสียงทุ่มลึกก็เขย่าชั้น ฟ้า"เริ่มการทดสอบ!"

มอนสเตอร์แมลงขนาดใหญ่เริ่มบินออกจากตาเสมือน พวก มันดูคล้ายยานรบ

มอนสเตอร์แมลงมีความยาวกว่าหมื่นเมตร แต่พวกมันมาใน ทุกรูปแบบ

บางตัวดูเหมือนปลาวาฬขนาดมหึมาที่มีเกราะชีวภาพหนา ปกคลุมตัว ตัวอื่นดูเหมือนแมงกะพรุนในทะเลลึกที่ถูกจับ ขยายเป็นหมื่นเท่าพร้อมหนวดนับไม่ถ้วนที่ดูเหมือนเส้นผม ทำให้มันดูน่าสะพริงกลัว บางตัวเหมือนเต่า

มอนสเตอร์ขนาดมหึมาเหล่านี้ได้ปล่อยกลิ่นอายของกึ่งเทพ ขั้นสมบูรณ์ออกมา และพวกมันยังมีมากกว่าสามร้อยตัว

อย่างไรก็ตาม เขาพบว่ามันแปลกที่มอนสเตอร์พวกนี้ไม่ได้
โจมตีเขาโดยตรง พวกมันแค่ลอยอยู่ในตำแหน่งหลังออก
จากตาเสมือนและไม่ได้เข้าใกล้

ขณะที่หลินฮวงคิดว่ามันแปลก มอนสเตอร์แมลงจำนวนมาก
ก็ไหลออกจากมอนสเตอร์ยักษ์ที่ละตัว พวกมันมากจนบดบัง
ทั้งฝืนฟ้า

"บ้าจริง!ยานรบเผ่าแมลง?!"หลินฮวงตอบสนองทันทีและ สั่ง"ลุย!"

วิญญาณต่อสู้ทั้งสิบเขาเข้าร่วมสนามรบทันทีที่เขาสั่ง

ต้นไม้เทพอาทิตย์ผ่านการเปลี่ยนแปลงหลังเลื่อนเป็นเทพ เสมือน เดิมที่ มันเป็นต้นอ่อนขนาดเล็กที่สูงแค่เมตรเดียว แต่ ตอนนี้ มันเปลี่ยนเป็นต้นไม้สูงสิบเมตรที่มีใบเขียวชอุ่ม

มันเหยียดกิ่งก้านที่ละอัน ทุกที่ที่กิ่งไม้ผ่านจะกลายเป็นทะเล เพลิง มอนสเตอร์แมลงขนาดยักษ์นับร้อยที่ดูคล้ายยานบิน ถูกเผาไหม้และกลายเป็นเถ้าถ่านทันที แมมมอธจอมทำลายยังมีการเปลี่ยนแปลงหลังเลื่อนเป็นเทพ
เสมือน เกราะดำมันหนาขึ้น และยังมีเกราะติดงวงมัน ด้วย
ความที่สูงถึงสิบเมตร มันจึงเสียความน่ารักที่เคยมีไปจน
หมด

มันพุ่งใส่มอนสเตอร์และปะทะกับพวกมันตามทาง ทุกที่ที่ขา เหล็กมันชน มันจะขยี้มอนสเตอร์ทุกตัว

เนื่องจากแมวป่าเก้าหางเลื่อนเป็นเทพเสมือน มันก็ขยาย จากลูกแมวขาวขนาดเท่าฝ่ามือเป็นลูกเสือขาวขนาดเท่า แขน

มันไร้ความกลัวเมื่อยืนอยู่ต่อหน้าฝูงมอนสเตอร์ มอนสเตอร์ ทุกตัวจะถูกแยกส่วนทันทีที่มันวิ่งผ่าน ในทางกลับกัน สมเสร็จผันร้ายที่เลื่อนเป็นเทพเสมือนกลับไม่ มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก มีเพียงลวดลายบนตัวมันที่ เปลี่ยน มันยกงวงขึ้นและปล่อยคลื่นเสียง คลื่นที่มองไม่เห็น กระจายด้วยความเร็วที่เหนือกว่าความเร็วเสียงพันเท่า มอน สเตอร์ทุกตัวถูกลากเข้าสู่โลกแห่งผันทันที

มอนสเตอร์เหล่านี้ที่ยังไม่เลื่อนเป็นระดับเทพล้วนด้อยค่าต่อ หน้าพวกมัน

มอนสเตอร์ทุกตัวจะกลายเป็นขี้เถ้าทันทีที่ผีเสื้อมรณะ กระพื่อปีก

เมื่อใดก็ตามที่ดอกไม้ตกกระสั่นใหวตามลมและกระจาย

กลิ่นหิม มอนสเตอร์ก็จะแก่ชราและกลายเป็นกองกระดูก
ทางฝั่งของเทพธิดาลุ่มหลงจะเต็มไปด้วยลมหนาวเย็น และ
มอนสเตอร์แมลงนับไม่ถ้วนก็กลายเป็นรูปสลักน้ำแข็ง

นาฬิกาสรรค์สร้างทำให้เข็มวินาที่มันช้าลง มอนสเตอร์หลาย ตัวดูเหมือนถูกจับโยนลงหนองน้ำ การเคลื่อนไหวของพวก มันช้ากว่าเดิมเป็นร้อยเท่า

พลังชีวิตในตัวพวกมันจะหยุดทำงานเมื่อใดก็ตามที่ตาของ อสรพิษพันธนาการสว่างขึ้น และพวกมันก็จะตกลงจากฟ้า

อันเดทนรกได้ปกคลุมศพมอนสเตอร์ด้วยร่างมัน จากนั้น ศพ มอนสเตอร์ก็จะลุกขึ้นอีกครั้งด้วยดวงตาสีดำสนิท มอนสเตอร์ที่น่าสะพรึงกลัวนับหมื่นกลับถูกขวางกั้นโดย
วิญญาณต่อสู้เพียงสิบตัว การต่อสู้เป็นการเข่นฆ่าอยู่ฝ่าย
เดียว และแทบไม่มีตัวใดสามารถเอาชีวิตรอดได้เกินกว่าครึ่ง
นาที

<u>ตอนที่ 1109 อ้าปากค้าง</u>

ในท้องฟ้า ยานเผ่าแมลงระดับกึ่งเทพบินออกจากตาเสมือน ที่คล้ายลูกตาทีละตัว

แต่ละยานจะมีมอนสเตอร์เผ่าแมลงนับหมื่น

เมื่อยานยักษ์ที่เต็มไป้ดวยมอนสเตอร์เผ่าแมลงปรากฏ พวก มันก็จะพุ่งเข้าหาหลินฮวงราวกับพวกมันมีเป้าหมายเดียวใน สายตา

มอนสเตอร์นับล้านกระโดดมาแทบทุกวินาที พวกมันเหมือน ตั๊กแตนที่บดบังท้องฟ้า

อย่างไรก็ตาม วิญญาณต่อสู้ทั้งสิบก็มีความกล้าหาญเป็น พิเศษ

แต่หลินฮวงก็ไม่ได้มองโลกในแง่ดีนักเพราะการต่อสู้มัน รุนแรงมาก

ต้องรู้ว่าภารกิจเพิ่งเริ่มได้ไม่ถึงสามนาทีและก็มีมอนสเตอร์ กว่าร้อยล้านออกมาแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น พวกมันทุกตัวยังเป็น ระดับจักรพรรดิและมีตั้งแต่จักรพรรดิทองดำถึงทองม่วง

ตามการคาดเดาของหลินฮวง ด่านนี้ควรเป็นเหมือนกับด่าน

ก่อนหน้าที่ยิ่งนาน ความยากก็ยิ่งเพิ่ม ระดับพลังของมอน สเตอร์จะเพิ่มขึ้นและความถี่อาจเพิ่มขึ้น

ไม่ว่าเขาจะสามารถทะลวงด่านได้หรือไม่ หลินฮวงก็คิดว่า เขาต้องฉวยโอกาสไว้ เหมือนกับด่านก่อนหน้า เขาได้บดขยี้ การ์ดรางวัลคูณสอง24ใบลับๆซึ่งทำให้เพิ่มผลรางวัล24 ชั่วโมง และเขายังบดขยี้การ์ดโชคดี

ต่อมา การแจ้งเตือนจำนวนมากเกี่ยวกับชิ้นส่วนการ์ดและ การ์ดสมบูรณ์ก็ดังขึ้นเป็นครั้งคราว

มอนสเตอร์ไม่ได้หยุดออกมาจากตาเสมือน ดังนั้นวิญญาณ ต่อสู้ทั้งสิบจึงไม่ได้หยุดพักแม้แต่วินาทีเดียว ยานเผ่าแมลงดูเหมือนจะมีเทคนิคพิเศษในตัว ถึงแม้ยานจะ ถูกทำลาย นักสู้เผ่าแมลงภายในนั้นก็ดูจะไม่ได้รับผลมาก พวกมันกลับพุ่งออกจากยานโดยตรง ประหยัดเวลาการ กระโดดออกมา

ตาเสมือนได้ส่งยานบินเผ่าแมลงออกมาด้วยความถี่เดิม ดัง นั้นยานเผ่าแมลงชุดใหม่จึงมาถึงแทบทุก20วินาที

อีกครั้ง วิญญาณต่อสู้ทั้งสืบไม่มีแม้แต่เวลาพักหายใจ

ในไม่ช้าก็ผ่านไปสี่ชั่วโมง ตามที่หลินฮวงคาดไว้ ความถี่ของ การส่งยานเผ่าแมลงออกมาเพิ่มขึ้น ยานลำหนึ่งจะถูกส่งออกจากตาเสมือนทุก20วินาที แต่ทว่า หลังสี่ชั่วโมงผ่านไป ความถี่ก็ถูกร่นเป็น10วินาที

นอกจากนี้ หลินฮวงยังตระหนักว่าไม่เพียงแค่ความถี่จะเพิ่ม แต่ระดับพลังของมอนสเตอร์ที่ออกจากยานยังเปลี่ยนไป

เดิมที่มันมีมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองดำถึงทองม่วง แต่
ตอนนี้กลับไม่มีมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองดำอีกต่อไป
ระดับพลังต่ำสุดของพวกมันคือจักรพรรดิทองแดง จำนวน
มอนสเตอร์จากยานแต่ละลำยังมากกว่าก่อนหน้า

อย่างไรก็ตาม เรื่องเช่นนั้นกลับไม่ส่งผลต่อวิญญาณต่อสู้เลย

วิญญาณต่อสู้ทั้งสิบส่วนใหญ่มีการโจมตีวงกว้าง แต่ทว่า

พวกมันไม่ได้เพิ่มระยะโจมตีหรือเพิ่มพลังขึ้น มีเพียงความถี่ การโจมตีที่เพิ่มขึ้น

การต่อสู้ยังเป็นการเข่นฆ่าอยู่ฝ่ายเดียว

แม้มอนสเตอร์แมลงจำนวนนับไม่ถ้วนจะหลั่งไหลกันมา
เหมือนสายฝน พวกมันก็ไม่อาจฝ่าต้นไม้เทพอาทิตย์และการ
กวาดล้างของวิญญาณต่อสู้ตัวอื่นได้

แต่ทว่า ผีเสื้อมรณะกลับสั่นสะที่อนหลังมอนสเตอร์ชุด
สองออกมา พลังงานวิญญาณในร่างมันเต็มเปี่ยมและมันก็
กำลังเลื่อนเป็นเทพเสมือน

หลินฮวงเรียกมันกลับมาร่างเขาโดยไม่ลังเลเพื่อให้มันเลื่อน ระดับสำเร็จ

โดยปราศจากการสนับสนุนของผีเสื้อมรณะ วิญญาณต่อสู้ที่ เหลือจึงงานยุ่งขึ้น แต่มันก็ไม่ส่งผลอะไรมากนัก

ในไม่ช้า อีกสี่ชั่วโมงก็ผ่านไป มันก็มีการเปลี่ยนแปลงในฝูง มอนสเตอร์ชุดสาม

ยานบินเผ่าแมลงถูกส่งออกมาอีกครั้ง จากเวลาสิบวินาที มัน ถูกร่นเหลือ5วินาทีแล้ว

ยิ่งไปกว่านั้น ระดับพลังขั้นต่ำของมอนสเตอร์เผ่าแมลงที่ ออกมายังเพิ่มขึ้นอีก มันเพิ่มขึ้นจากระดับจักรพรรดิทองแดง เป็นจักรพรรดิทองเหลือง ในบรรดามอนสเตร์แมลงที่กรูกัน
ออกจากยานบินขนาดยักษ์ มันไม่มีมอนสเตอร์ระดับ
จักรพรรดิทองดำและทองแดงอีก ระดับพลังต่ำสุดคือ
จักรพรรดิทองเหลือง

ทันทีที่มอนสเตอร์ชุดสามมาถึง ผีเสื้อมรณะก็เลื่อนขั้นสำเร็จ หลินฮวงอัญเชิญมันอีกครั้งและส่งมันกลับสนามรบ

ผีเสื้อสีฟ้าที่เดิมที่มีขนาดเพียงครึ่งฝ่ามือกลับเปลี่ยนไป มัน ยังคงขนาดดั้งเดิมแต่รูปร่างของแข็งมันได้เปลี่ยนเป็นกึ่ง โปร่งใส มันูเหมือนของปลอม

แต่ทว่า ผีเสื้อมรณะกลับมีความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ ชัด ยานบินเผ่าแมลงระดับกึ่งเทพพลันเปลี่ยนเป็นขี้เถ้าในการ กระพื่อปีกเบาๆ กระบวนการทั้งหมดกินเวลาไม่ถึงสามวินาที มันเร็วยิ่งกว่าการฆ่าของต้นไม้เทพอาทิตย์

วิญญาณต่อสู้อีกเก้าตนผ่อนคลายขึ้นมากทันทีที่มันกลับมา ร่วมต่อสู้

ตามเคย การใจมตีรอบสามล่วงเลยไปอีกสี่ชั่วโมง

ต่อมา สิ่งเดียวกันก็เกิดขึ้นกับมอนสเตอร์ชุดสี่และห้า

เมื่อมอนสเตอร์ชุดสี่มาถึง เทพธิดาลุ่มหลงก็ตามรอยเท้าของ

ผีเสื้อมรณะเมื่อเธอสะสมพลังงานวิญญาณเพียงพอจะเลื่อน เป็นเทพเสมือน

เมื่อมอนสเตอร์ชุดห้ามาถึง ยานบินเผ่าแมลงก็ร่นระยะเวลา ปรากฏเหลือเพียงหนึ่งวินาที

นอกจากนี้ มอนสเตอร์นับหมื่นในยานยังมีแต่พลังระดับ
จักรพรรดิทองม่วง ไม่มีมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองขาว
แม้แต่ตัวเดียว

ไม่นาน รอบห้าก็มาถึง เทพธิดาลุ่มหลงก็เลื่อนเป็นเทพ เสมือนและถูกอัญเชิญอีกครั้ง

เทพธิดาลุ่มหลงมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย เธอยังสวมชุด

ขาว และผิวก็ขาวเหมือนหิมะ เธอสวยเหมือนเคย แต่ทว่า ผมดำเธอตอนนี้กลับเป็นสีฟ้าน้ำแข็ง

นอกจากนี้ ความสามารถเธอยังน่ากลัวขึ้น อากาศพลัน เปลี่ยนแป็นน้ำแข็งด้วยการมองเพียงแวบเดียว

นอกจากนั้น อันเดทนรกยังได้สะสมพลังวิญญาณเพียงพอ เพื่อเลื่อนเป็นเทพเสมือนตอนมอนสเตอร์ชุดห้ามาถึง หลิน ฮวงจึงเรียกมันกลับเข้าร่าง

เมื่อระดับพลังของผีเสื้อมรณะและเทพธิดาลุ่มหลงเพิ่มขึ้น แรงกดดันที่เพิ่มจากตาเสมือนจึงไม่ส่งผลอะไรต่อพวกหลิน ฮวงเลย การต่อสู้ยังเป็นการเข่นฆ่าอยู่ฝ่ายเดียว ต้องรู้ว่าระดับพลังของวิญญาณต่อสู้หลินฮวงเป็นสิ่งมีชีวิตที่
ทรงพลังโดยมีฐานจากรูปแกะสลักเทพของโปรตอส และ
วิญญาณพวกมันก็ถูกสร้างจากวิญญาณแท้จริง แต่ละตัว
เหนือยิ่งกว่ามอนสเตอร์ระดับบรรพกาล พวกมันสามารถสู้
กับเทพเสมือนขั้น3ได้อย่างสูสีด้วยพลังระดับจักรพรรดิทอง
ม่วง แน่นอน มอนสเตอร์เผ่าแมลงพวกนี้จึงไม่อยู่ในสายตา
พวกมัน

ตอนนี้มีวิญญาณต่อสู้เขาบางตัวเลื่อนเป็นเทพเสมือนแล้ว
ความสามารถพวกมันก้าวหน้าขึ้นมาก พวกมันใช้พลังไม่
ถึง1%ตอนสู้กับมอนสเตอร์แมลงเหล่านี้

อีกสี่ชั่วโมงผ่านไป เวลา24ชั่วโมงเหลืออีกแค่สี่ชั่วโมงสุดท้าย

มอนสเตอร์ชุดหกออกมาตามคาด

ก่อนฝูงมอนสเตอร์จะออกมา เสียงดังก้องก็สะท้อนจากอีก ฝากของตาเสมือน

หลินฮวงมองด้วยความสับสน ปากเขาถึงกับอ้าค้างเมื่อเห็น ยักษ์ตัวแรกปรากฏ!

"บัดซบ!นี่เป็นไปได้ยังไงกัน?!"

<u>ตอนที่ 1110 การมาของเผ่าแมลง</u>

สิ่งมหึมาในรูปแบบผิดปกติลอยออกจากตาเสมือน แต่ละตัว ใหญ่ยิ่งกว่ายานเผ่าแมลงก่อนหน้าอย่างน้อยหมื่นเท่า

ยักษ์บางตัวกลม คล้ายมันฝรั่ง บางตัวเหมือนถั่ว พวกมันมี อยู่ทุกรูปแบบ

แต่ทว่า พวกมันกลับมีรูหนาแน่นบนผิวเหมือนกัน

รูเหล่านี้มีรูปร่างและขนาดต่างๆ บางตัวเป็นรูปสามเหลี่ยม

รูปกลมและหกเหลี่ยม แต่ทว่า รูปทรงและขนาดของรูนั้น เหมือนกัน พวกมันไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

ในความเป็นจริง หลินฮวงสามารถบอกได้แต่แรกเห็น รูปร่าง แปลกประหลาดนั่นคือรังเผ่าแมลงจากเผ่าต่างๆ

"บ้านเคลื่อนย้าย?พวกมันย้ายทั้งรังมาที่นี่!"

รังกว่า300ทุกรูปแบบปกคลุมทั่วท้องฟ้าเหมือนเมืองยักษ์ ลอยฟ้า

มันเป็นครั้งแรกที่หลินฮวงได้เห็นภาพฉากอันยิ่งใหญ่ขนาดนี้

หากคนธรรมดาเห็นรัง300รังลอยเหนือหัวพวกเขา ปฏิกิริยา แรกพวกเขาคือการหนี

อย่างไรก็ตาม มันต่างออกไปสำหรับหลินฮวง เขาออกคำสั่ง
ก่อนที่จะรอให้มอนสเตอร์ตัวใดบินออกจากรัง"ไม่จำเป็น
ต้องออมมือ ทุ่มการโจมตีทั้งหมดใส่รังและดูว่าสามารถ
ทำลายพวกมันได้ไหม"

แมวป่าคือตัวแรกที่โจมตี ร่างว่องไวมันกลายเป็นลำแสงสี ขาวและพุ่งตัดผ่านท้องฟ้า มันฉีกผ่านรังนับสิบและกลับมา โดยไม่มีใครเห็น จากนั้นมันก็ส่ายหัวให้หลินฮวง

หลังจากนั้นไม่นาน เสียงดังกึกก้องก็บังเกิดราวกับเสียงฟ้า ถล่ม รอยตัดเกิดขึ้นบนรัง มีรอยแยกยักษ์ที่ยาวนับร้อยเมตรบนรัง
แต่ทว่า รอยแยกเหล่านั้นกลับลงลึกไม่ถึงสิบเมตร และไม่
อาจลงลึกไปได้อีก ดังนั้นมันจึงไม่สร้างความเสียหายรุนแรง
ต่อรัง

"แมวป่ามีพลังโจมตีมากสุดในบรรดาวิญญาณต่อสู้ทั้งสิบของท่าน หากนี่คือสิ่งที่มันทำได้ มันก็บ่งชี้ชัดแล้วว่าวัตถุดิบที่พวกมันใช้ทำรังย่อมแข็งเกินคาด การดจมตีกายภาพไม่ควรส่งผลต่อพวกมันมากนัก"เจ้าแดงที่ช่อนตัวอยู่สังเกตเห็นสถานการณ์และทำการวิเคราะห์"งั้นก็ให้สมเสร็จผันร้ายลองใช้การโจมตีทางจิตวิญญาณ"

แมมมอธจอมทำลายและตัวอื่นโจมตีเมื่อเจ้าแดงพูดจบ อย่างไรก็ตาม ตามคาด การโจมตีกายภาพแทบไม่มีผลอะไร

แม้กระทั่งการโจมตีธาตุของต้นไม้เทพอาทิตย์และเทพธิดา ลุ่มหลงก็ยังไม่อาจทำลายรังได้ มากสุดคือสร้างหลุมหลึกไม่ ก็เมตร

สมเสร็จฝันร้ายโจมตีเช่นกัน ถึงแม้มันจะเลื่อนเป็นเทพ เสมือนแล้ว มันก็สามารถเจาะลงไปได้แค่สิบเมตรหลังแทง ไปในรังด้วยพลังวิญญาณมัน "ข้าพยายามแล้ว แต่ก็ถูกขัดขวางโดยพลังจิตอันทรงพลัง อย่างมากข้าก็แค่ลงลึกได้13เมรตและไม่อาจไปได้เพิ่ม" สมเสร็จฝันร้ายพูดกับหลินฮวงและเจ้าแดง

"พลังจิต?หรือจะมีมอนสเตอร์ระดับเทพเสมือนคอยเฝ้า พิทักษ์อยู่ในรัง?!"หลินฮวงตกตะลึง

เสียงของแผ่นหินพลันดังขึ้น"หยุดคิดมากเสีย รังไม่เพียงแต่ จะมีความต้านทานด้านกายภาพ แต่พวกมันยังไร้เทียมทาน เรื่องการต่อต้านพลังวิญญาณด้วยเพราะแต่ละรังจะถูกปก ป้องโดยเจตจำนงค์แห่งเผ่าแมลง ต่อให้เป็นเทพแท้จริงหรือ เทพสวรรค์ก็ไม่อาจใช้พลังวิญญาณพวกมันทำลายรังได้ สมเสร็จฝันร้ายสามารถเจาะลึกได้แค่สิบเมตรเพราะมีเพียง เกราะป้องกันธรรมดารอบนอกรัง เปลือกนั่นไม่ใช่การ ป้องกันแท้จริง มันไม่รวมอยู่ในเขตป้องกันของเจตจำนงค์

แห่งเผ่าแมลง"

หลินฮวงพลันตระหนักหลังได้ยินคำอธิบายของแผ่นหิน"หาก สิ่งที่คุณกล่าวเป็นจริง งั้นการโจมตีรังก็ไม่ต่างอะไรกับคนโง่ สินะ?"

"เจ้าพูดเองนะ"แผ่นหินยิ้มและอธิบายต่อ"มาตรฐานการ สร้างเผ่าแมลงสูงกว่ามาตรฐานเผ่ามนุษย์เจ้ามากตอนสร้าง ตึกระฟ้า"

"ภายใต้สถานการณ์ปกติ รังที่มีเทพเสมือนภายในจะถูก สร้างขึ้นด้วยวัตถุดิบก่อสร้างซึ่งเทียบได้กับสมบัติเทพแท้จริง มีเพียงตัวตนที่มีพลังระดับเทพสวรรค์เป็นอย่างน้อยถึง

สามารถทำลายพวกมันได้"

"แม้ในรังจะมีเพียงกึ่งเทพ วัตถุดดิบหลักที่ใช้สำหรับการ สามารถก็ต้องเป็นสมบัติเทพ พวกมันถือว่าไร้เทียมทานต่อ หน้าคนที่ต่ำกว่าเทพแท้จริง"

"ข้าคิดว่าเจ้าไม่จำเป็นต้องเสียเวลาไปโจมตีมัน เจ้าแค่ต้อง รอให้แมลงออกมา"

"รังคือค่ายพวกมัน ดังนั้นราชินีพวกมันจึงอยู่ในนั้นอย่างแน่ แท้ หากผมไม่ทำลายรัง ราชินีนั่นก็จะสร้างแมลงออกมา เรื่อยๆ มันหมายความว่าผมต้องกวาดล้างแมลงที่ถูกสร้าง ขึ้นมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า"หลินฮวงบอกแผ่นหินถึงเหตุผล

"ทำไมเจ้าไม่ใช้โอกาสเพื่อฆ่าพวกแมลงเพิ่มละในเมื่อเจ้า เหลือเวลาแค่สี่ชั่วโมง?ไม่ว่าพวกมันจะถูกสร้างออกมามาก แค่ไหน สำหรับเจ้า มันก็แค่การเก็บเกี่ยวสี่ชั่วโมง"แผ่นหิน เงียบไป

หลินฮวงพลันรู้ตัวว่าเขาคิดมากไป เขาชอบลืมว่านี่เป็นการ ทดสอบ เขาหลงลืมว่าที่นี่เป็นโลกจริง จิตใจเขายุ่งอยู่กับการ กำจัดรังมาตลอดเพื่อป้องกันไม่ให้มอนสเตอร์ออกมา

เขาเหมือนถูกแผ่นหินตบหัวให้ไดด้สติ เขาย่อมหายไปจากที่ นี่ทันทีที่ทเวลาหมด ไม่ว่าสถานที่นี้จะเป็นของจริงหรือปลอม ทุกอย่างที่เกิดขึ้นหลังจากนี้ก็ไม่เกี่ยวกับเขา

หลินฮวงส่ายหัวเพื่อผลักความคิดออกไปพลางแหงนมองฟ้า อีกครั้ง

ในท้องฟ้า แมลงจำนวนมากยืนอยู่บนผิวของรังยักษ์

หวื่...

หวื่...

หวื่...

เสียงหึ่งจากทั้งสามร้อยรังดังจนน่ารำคาญ เสียงดูเหมือนจะ มาจากภายในรัง มันฟังดูเหมือนสัญญาณ แต่ละรังจะมี ความแตกต่างเล็กน้อยในคีย์ แต่ก็ไม่ได้ขัดแย้งกัน อีกทั้งยัง กลมกลืนกันอย่างลงตัว

เสียงหึ่งดังยาวไปทั่ว

ในเวลานั้นเดียว มอนสเตอร์แมลงนับไม่ถ้วนก็ดูเหมือนจะได้ รับคำสั่งของหัวหน้า พวกมันกระโดดของจากรังและพุ่งใส่ หลินฮวง

ตอนที่ 1111 สะกดข่มด้วยพลังที่เหนือ กว่า

มอนสเตอร์แมลงทุกรูปแบบหลั่งไหลออกจากรูบนผิวรัง ทั้ง หมดมีพลังของจักรพรรดิทองม่วง และก็มีรังกว่าสามร้อยรัง

ท่ามกลางแมลงกว่าสามร้อยประเภท สิ่งแรกที่หลินฮวง สังเกตเห็นคือด้วงยักษ์กลุ่มหนึ่ง

ด้วงยักษ์เหล่านี้ดูเหมือนจะขยายใหญ่ขึ้นเป็นร้อยเท่า พวก มันดูเหมือนรถหุ้มเกราะหนักที่มีหลายขาและสามารถบอก

ได้ว่าพลังป้องกันพวกมันน่าสะพริงกลัวแค่ไหน

ในความเป็นจริง หลินฮวงเคยเห็นด้วงเช่นนี้มาสารานุกรม
มอนสเตอรี่มาก่อน มันเป็นมอนสเตอร์ที่ชื่อว่าด้วงเกราะยักษ์
ความสามารถการป้องกันมันทรงพลังจนถือเป็นมอนสเตอร์
สิบอันดับแรกบนสารานุกรมมอนสเตอร์

หากพลังชีวิตพวกมันไม่ถูกโจมตี การพยายามฆ่ามันก็นับว่า
สูญเปล่าต่อให้เป็นกึ่งเทพ เพื่อฆ่าพวกมันในการโจมตีเดียว
มันมีเพียงผู้บ่มเพาะกระบี่กึ่งเทพหรือผู้บ่มเพาะดาบที่
สามารถทำได้ด้วยการใช้สมบัติเทพพร้อมพลังเทวะเต็ม
กำลัง

มอนสเตอร์ประเภทสองที่ดึงดูดหลินฮวงคือแมลงบินหลากสี คล้ายแมงมุมขายาวแต่มีปีกผีเสื้อ ไม่เพียงแต่จะมีปีกสองคู่ หลากสี แต่ร่างกับขาพวกมันยังแข็งเหมือนตะปูเหล็ก ดู
เหมือนมีใครบางคนพ่นสีบนตัวพวกมัน สิ่งที่ทำให้หลินฮวง
ประหลาดใจยิ่งกว่าคือสีบนร่างพวกมัน มันดูคล้ายบอล
ดิสโก้ส่องประกาย

"ข้าขอแนะนำว่าอย่าปล่อยให้แมลงหลากสีนี่เข้าใกล้ตัวเจ้า เด็ดขาด"เสียงของแผ่นหินดังขึ้น

"เพราะพวกมันมีพิษงั้นหรอ?"หลินฮวงเดา

"แมลงตัวนี้เรียกว่าสิบสี และมันก็เป็นมอนสเตอร์แมลงพิษ

พวกมันมีพิษพันประเภทในตัวที่ผลิตและปล่อยได้ตลอดเวา
พิษบางชนิดสามารถกระจายผ่านอากาศ บางชนิดยังเจาะรู
ขุมขนเข้าไปในร่างกายเจ้าได้ เจ้าไม่มีทางจะเห็นมันได้"แผ่น
หินอธิบาย"คิดว่าเจ้าคงเห็นแล้วว่าร่างกายพวกมันมัก
เปลี่ยนสี การเปลี่ยนสีเกิดจากอัตราส่วนพิษในตัวพวกมัน
เมื่อพวกมันผลิตและปล่อยพิษ"

มอนสเตอร์ประเภทสามที่หลินฮวงเห็นคือมอนสเตอร์แมลง4
ปีกที่ไม่อาจพบได้ในสารานุกรมมอนสเตอร์ มันมีปีกรูปวงรี
กึ่งโปร่งใสที่กระพือปีกเป็นพันครั้งต่อวินาที มันจะเร่งทุกครั้ง
ที่มันกระพือปีก ช่วยเพิ่มความเร็วให้มันมหาศาล

แม้หลินฮวงจะสู้กับมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองม่วงได้ อย่างสูสีแล้ว เขาก็มองเห็นแค่เงาของปีกพวกมัน

แม้ความเร็วของมันจะเทียบไมได้กับไคลี่ พวกมันก็ยังเหนือ สุดในบรรดามอนสเตอร์

. .

ท่ามกลางแมลงสามร้อยประเภทบนสนามรบ นอกจากกลุ่ม น้อยที่มีอธิบายในสารานุกรมมอนสเตอร์ ส่วนใหญ่ไม่มี บันทึกไว้เลย

หลินฮวงมองไปใกลและตระหนักว่าเขาไม่รู้จักพวกมัน กว่า90% ส่วนน้อยแม้กระทั่งมีโครงสร้างเกินความเข้าใจเขา

ซึ่งทำให้เขาคิดว่าพวกมันดูแปลก

ตัวอย่างเช่น มอนสเตอร์แมลงที่ถูกเรียกว่าตัวอัปลักษณ์ มัน มีตูดเป็นปาก และดูเหมือนจะใช้ส่วนเดียวกันนั้นเพื่อกินและ ขับถ่าย มีมอนสเตอร์แมลงบางตัวที่ไร้หน้าบนหัว แต่มีเพียง ปากบนหัวมันและมันก็ยังอาศัยในร่างของมอนสเตอร์แมลง ตัวอื่นในฐานะกาฝาก

หลินฮวงไม่รู้ชื่อของแมลงเหล่านี้ส่วนใหญ่ รวมถึงความ สามารถพวกมัน

อย่างไรก็ตาม นั่นไม่สำคัญ

วิญญาณต่อสู้ทั้งเก้าเขาต่อสู้อย่างเต็มกำลังโดยไม่ลังเล ภายใต้การชะลอเวลาของนาฬิการังสรรค์และผนึกของ อสรพิษพันธนาการ มอนสเตอร์แมลงจำนวนมากจึงกลาย เป็นเป็ดนิ่ง

ไม่กี่นาทีนับตั้งแต่เริ่มการต่อสู้ อันเดทนรกก็เลื่อนเป็นเทพ เสมือนสำเร็จ หลินฮวงอัญเชิญมันอีกครั้งมาเข้าร่วมสนาม รบ

แม้ต้นไม้เทพอาทิตย์และผีเสื้อมรณะจะไม่ได้ทิ้งศพไว้ สมเสร็จฝันร้าย เทพธิดาลุ่มหลงและตัวอื่นก็ยังทิ้งศพไว้ ซึ่ง กลายมาเป็นหุ่นเชิดอันเดทของมัน

เมื่อเห็นกองทัพอันเดทของอันเดทนรกมีมากกว่าร้อยล้าน

หลินฮวงก็คิดว่ามันเป็นการสูญเสียความพยายามแทนที่จะ มีความสุข

เขาได้อัญเชิญอันเดทนรกเพื่อลองเปลี่ยนมอนสเตอร์บน
ต้นไม้ขั้นบันไดให้เป็นหุ่นเชิดแล้วเพื่อดูว่าจะนำพวกมันกลับ
สู่โลกจริงได้ไหม แต่น่าเศร้า มันได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็น
ไปไม่ได้ ศพบนต้นไม้ขั้นบันไดจะสลายตัวทันทีที่ออกไป

อย่างไรก็ตาม แม้เขาจะไม่อาจนำพวกมันออกไปได้ เขาก็ยัง สามารถใช้งานพวกมันได้ในนี้

อันเดทนรกควบคุมฝูงมอนสเตอร์อันเดทให้เข้าปะทะกับ มอนสเตอร์โดยไร้ซึ่งความกลัว แม้พวกมันจะถูกฆ่าในการ ต่อสู้ อันเดทนรกก็จะคืนชีพพวกมันขึ้นมา ยิ่งไปกว่านั้น เขายัง เปลี่ยนซากศพให้กลายเป็นหุ่นเชิด ขยายกองทัพอันเดทมัน

หลินฮวงโล่งใจที่เห็นว่าวิญญาณต่อสู้ทั้งสิบเขาเอาอยู่

เขากังวลว่าแม้จะเชื่อมั่นใจตัววิญญาณต่อสู้เขา แต่ฝูงมอน สเตอร์ก็ยังมากเกินไป

แต่ท่วา เขาก็โล่งใจที่เห็นพลังของพวกมัน

รังนับร้อยปล่อยฝูงมอนสเตอร์มาเรื่อยๆ แมลงนับไม่ถ้วนรวม กันเป็นเหมือนคลื่น แต่พวกมันก็ถูกสะกดข่มโดยวิญญาณ ต่อสู้อีกครั้งและอีกครั้ง

เวลาล่วงเลยไปอีกสามัช่วโมง

รังสั่นสะเทือนแทบพร้อมกัน ปล่อยเสียงแปลกๆออกมาอีก ครั้ง

ครานี้ เสียงไม่ได้ต่ำ มันฟังดูคล้ายกับเสียงระฆัง

เกือบจะพร้อมกับที่เสียงดังขึ้น รังทั้งหมดก็หยุดส่งแมลงออก มา

หลินฮวงแหงนหน้ามองมัน ในความเป็นจริง เขาคิดว่าชั่วโมง สุดท้ายอาจไม่ง่ายนัก ตามคาด รังประสบกับการเปลี่ยนแปลง เสียงหึ่งแปลก ประหลาดกินเวลาอยู่สามนาทีและเงียบไป

เมื่อเสียงหยุด รังนับร้อยก็เปลี่ยนไปพร้อมกัน

หลินฮวงตกใจเมื่อเห็นว่ารังที่ดูคล้ายมันฝรั่งเกิดการระเบิด จากแกน มันดูเหมือนมีคนผ่าครึ่งมันฝรั่งช้าๆเผยให้เห็น แกนกลาง

รังอื่นเองก็เปลี่ยนแปลง บางอันถูกผ่าครึ่งโดยตรง บางอันมี แกนขนาดใหญ่ตรงกลาง

การเปลี่ยนแปลงกินเวลาไม่ถึงนาที

ในเวลานั้น หลินฮวงสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายที่ระเบิดออกมา จากรัง เขาอดกลื่นน้ำลายไม่ได้

"ไม่ใช่ว่าพวกมันก็แค่ระดับกึ่งเทพ?ทำไมฉันถึงรู้สึกว่ามี บางอย่างผิดปกติ?"

ตอนที่ 1112 การต่อสู้ที่ยากลำบาก

กลิ่นอายของมอนสเตอร์แมลงในรังจริงๆแล้วเป็นแค่กึ่งเทพ แต่หลินฮวงคิดว่ามีบางอย่างผิดปกติ

เสียงหึ่งดังขึ้นอีกครั้งทันทีที่รังกว่าสามร้อยเปลี่ยนแปลงตัว พวกมัน

"หึ่ง.."

"หึ่ง.."

"หึ่ง.."

. . .

รังนับสามร้อยปล่อยเสียงความถี่ต่างกันราวกับว่าพวกมันได้ ประกาศสงครามอีกครั้ง

ครั้งนี้ เสียงเพียงดังอยู่ประมาณสิบวินาทีก่อนหยุดลง

หลังจากนั้น หลินฮวงก็เห็นมอนสเตอร์กรูกันออกจากรอย แตกหรือหลุมในแกนกลาง หลินฮวงมั่นใจว่าพวกมันมีพลังระดับกึ่งเทพตอนเห็นพวกมัน จังๆ อย่างไรก็ตาม ในไม่ช้าเขาก็ต้องตกใจ

ในท้องฟ้า ฝูงมอนสเตอร์กว่าสามร้อยประเภทดูเหมือนจะรับ ฟังคำสั่งบางอย่างให้รวมตัวกันและก่อตัวเป็นอสูรร้ายขนาด มหึมา

อสูรร้ายมีความยาวอย่างน้อยหมื่นเมตร กลิ่นอายพวกมันยัง ทรงพลังกว่ามอนสเตอร์แมลงหลายเท่าตัว

"นี่...ขบวนรบ?!"ในที่สุดเขาก็รู้ถึงสิ่งผิดปกติ

งั้นมอนสเตอร์แมลงระดับกึ่งเทพก็ได้สร้างขบวนรบกันในรัง แต่แรก นั่นทำให้พวกมันส่งสัญญาณแปลกๆออกมา

"พูดตามตรง มันคือรูปแบบแมลง แน่นอน ขบวนรบก็ก็ถูก ต้องเช่นกันเพราะรูปแบบแมลงถือเป็นประเภทหนึ่งของ ขบวนรบ" แผ่นหินแก้ไข" รูปแบบแมลงทำจากแมลงหมื่นตัว ความสามารถโดยรวมพวกมันเทียบได้กับเทพเสมือนขั้น3 กล่าวอีกนัยหนึ่ง เจ้ากำลังสู้กับเทพเสมือนขั้น3กว่า300ตัว"

"รูปแบบแมลงทรงพลังถึงเพียงนั้นเลย?"หลินฮวงอดขมวด คิ้วไม่ได้

"เจ้าจะรู้ในไม่ช้า"

ทันทีที่แผ่นหินพูดจบ อสูรยักษ์ที่เกิดจากแมลงก็ได้ปะทะกับ แมวป่าและตัวอื่น

แมวป่าพลันเปลี่ยนเป็นเส้นแสงสีขาวที่ย้ายไปมาเมื่อมัน ปะทะกับรูปแบบแมลง

แมวป่าเร็วมาก พวกมันไม่มีเวลาตอบสนองด้วยการป้องกัน หรือการหลบเลย พวกมันถูกโจมตีโดยตรง

ในทางทฤษฏีแล้ว แมวป่าตอนนี้เป็นเทพเสมือนขั้น1 มันควร มีความสามารถที่ไม่ได้ด้อยไปกว่าเทพเสมือนขั้น5 อย่างไรก็ ตาม การโจมตีมันกลับไม่อาจฆ่าอสูรยักษ์ได้โดยตรง ยิ่งไป กว่านั้น ยังไม่มีแมลงตัวใดในรูปแบบแมลงถูกฆ่า

"เกิดอะไรขึ้น?รูปแบบแมลงไม่ได้สลายตัวหลังถูกแมวป่าโจม ตี?แค่พลังของแมวป่าตัวเดียวก็ควรพอจะสังหารเทพเสมือน ขั้น3ได้แล้ว!"

"รูปแบบแมลงสามารถถ่ายโอนความเสียหายได้ มันไม่ใช่ว่า พวกมันไม่ได้รับบาดเจ็บเลย แต่พวกมันแค่แบ่งปันความเสีย หายกัน ซึ่งทำให้ผลการโจมตีของแมวป่าอ่อนลง"

"รูปแบบแมลงไม่สลายตัวเพราะพวกมันทรงพลังกว่าเทพ เสมือนขั้น3 ในความเป็นจริง อสูรยักษ์เหล่านี้เกิดจากพลัง เทวะ พลังเทวะจะเผาผลาญทันทีที่พวกมันถูกโจมตี แต่มอน สเตอร์แมลงระดับกึ่งเทพหมื่นตัวก็ย่อมมีพลังเทวะพอเป็น

เชื้อเพลิงให้รูปแบบมัน"

สิ่งที่แผ่นหินกล่าวทำให้หลินฮวงสงบลงเล็กน้อย

"กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผมต้องโจมตีพวกมันหลายครั้งหากไม่อาจ ฆ่าพวกมันได้ในทีเดียว ผมจะกำจัดรูปแบบแมลงนี้ได้ด้วย การผลาญพลังเทวะในร่างพวกมัน"

"ถูกต้อง"

การปะทะทางด้านอื่นของสนามรบยังคงเกิดขึ้นเมื่อหลินฮวง คุยกับแผ่นหิน แมมมอธจอมทำลายกระที่บเท้ายักษ์มันใส่หัวของรูปแบบ แมลง แต่ทว่า หัวพวกมันกลับไม่ถูกบดขยี้

ในทางทฤษฎี แมมมอธจอมทำลายควรมีความสามารถใกล้
เคียงกับแมวป่า การกระทืบเท้ามันควรสามารถฆ่ากึ่งเทพได้
หลายตัว แต่ทว่า เนื่องจากการถ่ายโอนความเสียหายและ
ทะเลพลังเทวะในรูปแบบแมลง พวกมันจึงไม่ได้รับความเสีย
หายใดๆ"

เช่นเดียวกับผีเสื้อมรณะ มันสามารถฆ่ากลุ่มแมลงระดับกึ่ง
เทพได้ง่ายๆ ไม่มีแมลงระดับกึ่งเทพตัวใดสามารถรอดจาก
การใจมตีมันไปได้ แต่ทว่า แมลงหลายตัวที่ก่อตัวเป็นรูป
แบบแมลงกลับทนทานได้

วิญญาณต่อสู้ที่เลื่อนเป็นเทพเสมือนตกอยู่ในสถานะลำบาก

อันเดทนรกนั้นน่าอึดอัดสุด กองทัพอันเดทมันมีพลังแค่ระดับ จักรพรรดิ พวกมันไม่มีความสามารถป้องกันรูปแบบแมลง เลย

การโจมตีแต่ละครั้งของอสูรแมลงยักษ์จะบดขยี้กองทัพอันเด ทมันได้ง่ายๆ

ถึงแม้อันเดทนรกจะสามารถชุบชีวิตพวกมันได้ แต่มันก็ทำได้ แค่หยุดอสูรแมลงยักษ์ไว้ชั่วขณะเท่านั้น

วิญญาณต่อสู้ทั้งสามที่ยังไม่เลื่อนเป็นเทพเสมือนยิ่งลำบาก

ดอกไม้ตกกระถอยออกจากสนามรบหลังกลืนรูปแบบแมลง มันดูเหมือนกำลังย่อยอาหารที่เพิ่งกลืนลงท้อง

นาฬิการังสรรค์และอสรพิษพันธนาการเองก็ถอยจากสนาม รบโดยตรง

ความสามารถพวกมันได้ผลแค่กับสิ่งมีชีวิตที่ไร้ซึ่งพลังเทวะ

ตัวอย่างเช่น นาฬิการังสรรค์สามารถควบคุมการใหลของ
เวลาเพื่อส่งผลต่อบุคคลเท่านั้น อย่างไรก็ตาม มันไม่อาจทำ
อะไรกับกึ่งเทพได้ด้วยพลังเทวะในร่าง

เช่นเดียวกันกับอสรพิษพันธนาการ ความสามารถผนึกมัน จะได้ผลแค่กับสิ่งมีชีวิตที่ไม่มีพลังเทวะ

ยิ่งไปกว่านั้น พวกมันยังไม่ได้ถนัดการต่อสู้ หลินฮวงขบคิด และคิดว่ามันไม่จำเป็นที่พวกเขาต้องปักหลักอีกต่อไป

วิญญาณต่อสู้เทพเสมือนทั้งเจ็ดรู้สึกหมดหนทาง พวกมัน กำลังสู้กับอสูรยักษ์กว่าสามร้อยตัว

ตัวที่คึกคักสุดดคือแมวป่าที่มีความเร็วสูงสุด มันกำลังช่วย เพื่อนมันอยู่ตลอดเวลา มีรูปแบบแมลงอยู่มากเกินไป และพวกมันก็ยากที่จะฆ่า

แมมมอธและตัวอื่นต้องรับมือกับรูปแบบแมลงกันกว่า40ตัว เพื่อให้มั่นใจว่ารูปแบบแมลงเหล่านั้นจะไม่อาจฝ่าพวกมันไป ได้

แต่ทว่า มันก็ยังมีรูปแบบแมลงที่ทำลายการป้องกันและมุ่ง ตรงมาหาหลินฮวงบ้างเป็นครั้งคราว

แมวป่าจำต้องหยุดสิ่งที่มันกำลังทำเมื่อใดก็ตามที่รูปแบบ แมลงฝ่าการป้องกันพวกมันมาได้

แม้แมวป่าเก้าหางและตัวอื่นจะรู้ดีว่าหลินฮวงสามารถแก้ไข ปัญหาได้ด้วยตัวเอง พวกมันก็ยังตั้งใจหยุดรูปแบบแมลงไม่

ให้เข้าใกล้เขา

การต่อสู้ดำเนินต่อไปอย่างยากลำบาก พวกมันมักสะกดข่ม
การต่อสู้มาตลอด แต่ตอนนี้พวกมันกลับไม่อาจฆ่าศัตรูได้ใน
การใจมตีเดียว ยิ่งไปกว่านั้น ศัตรูยังมีมากกว่าพวกมันอีก
ด้วย

สถานการณ์ซบเซาดำเนินต่อไปเป็นเวลากว่าสิบนาที และใน ที่สุดแมวป่าก็ทำลายรูปแบบแมลงได้

ท้ายที่สุด รูปแบบแมลงตัวแรกก็สลายหายไปเพราะพลังชีวิต หมดลงจากการใจมตีของแมวป่า...

ตอนที่ 1113 ร้องขอเพิ่ม

รูปแบบแมลงกว่า300ล้วนเกิดจากมอนสเตอร์แมลงระดับกึ่ง เทพหมื่นตัว พวกมันเต็มไปด้วยพลังเทวะ

การต่อสู้กินเวลากว่าสิบนาทีและในที่สุด พลังเทวะของรูป แบบอันหนึ่งก็หมดลงจากการโหมโจมตีของแมวป่า

รูปแบบแมลงจะสลายตัวทันทีที่พลังเทวะหมดลง

ก่อนแมวป่าจะได้ใจมตี ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็สะบัดกิ่งก้านมัน

ขึ้นฟ้า กวาดผ่านทิศทางที่รูปแบบแมลงสลายตัว

วินาที่ต่อมา มอนสเตอร์แมลงที่เสียการป้องกันของรูปแบบก็
ติไฟ และพวกมันก็กลายเป็นบอลไฟลอยฟ้าก่อนจะกลาย
เป็นเถ้าถ่านในเวลาไม่ถึงสิบวินาที

"โอ้ ช่างน่าเสียดาย!"หลินฮวงไม่คิดว่าต้นไม้เทพอาทิตย์จะ โจมตีเร็วขนาดนั้น เดิมที่เขาอยากให้สมเสร็จฝันร้ายโจมตี เพื่อจะได้เก็บศพไว้ให้อันเดทนรกเปลี่ยนเป็นหุ่นเชิด

ทะเลพลังวิญญาณพลันไหลเข้าร่างหลินฮวงและก็ถูกกรอง

โดยไฟเทวะ ภายใต้การควบคุมของหลินฮวง คลื่นพลังงาน ถูกบีบอัดใส่นาฬิการังสรรค์

โดยปราศจากการควบคุมของหลินฮวง พลังวิญญาณมักเข้า
หาวิญญาณต่อสู้ที่มีระดับพลังต่ำสุดและกระจายอย่างเท่า
เทียม แต่ทว่า ตอนนี้พลังวิญญาณทั้งหมดได้ถูกบีบอัดใส่
นาฬิการังสรรค์ตัวเดียว และมันก็ใกล้จะทะลวงผ่านระดับ
เทพเสมือนแล้ว

เมื่อพบว่ามันกำลังทะลวงผ่าน หลินฮวงก็เรียกมันกลับ

การทำลายรูปแบบแมลงแรกทำให้แมมมอธและตัวอื่นมี ความมั่นใจยิ่งขึ้น เดิมที่ แม้แต่หลินฮวงก็ไม่รู้ว่าเขาต้องใช้เวลานานแค่ไหนเพื่อ ทำลายมัน เขาถึงกับท้อหลังเห็นวิญญาณต่อสู้เขาไม่อาจฆ่า ศัตรูได้ นอกจากนี้ ศัตรูยังมีเป็นจำนวนมาก

อย่างไรก็ตาม ขวัญกำลังใจพวกมันก็เพิ่มขึ้นตั้งแต่รูปแบบ แรกแตก จิตวิญญาณพวกมันพลันพุ่งพล่าน

แมมมอธจอมทำลายกระทีบเท้าหน้ามันเร็วขึ้น

ประมาณสองนาที่ต่อมาตั้งแต่รูปแบบแรกแตก รูปแบบสองก็
แตกกระจายตาม มันเป็นแมมมอธจอมทำลายที่บดขยี้มัน
ด้วยเท้า

มันกระทีบเท้าที่ราวกับเสายักษ์จากท้องฟ้า เข่นฆ่ารูปแบบ แมลงปีกกระบี่หมื่นตัว

มอนสเตอร์แมลงปีกกระบี่หมดสิ้นพลังเทวะจากการสลาย ของรูปแบบ จากนั้นพวกมันก็กลายเป็นขี้เถ้าดดยผีเสื้อ มรณะ

เห็นได้ชัดว่าวิญญาณต่อสู้ที่ล้มเหลวตอนแรกได้พากันปลด ปล่อยความโกรธออกมา

"พวกแกโจมตีเร็วเกินไปแล้ว!"หลินฮวงตะลึง

หลังการเก็บเกี่ยวรอบนี้ ทะเลพลังงานอีกระลอกก็ไหลเข้าหา หลินฮวง เขาส่งมันให้อสรพิษพันธนาการ

หลินฮวงเรียกมันกลับเข้าร่างเพราะตอนนี้มันมีพลังพอจะ เลื่อนเป็นเทพเสมือนแล้ว

หลังรูปแบบแมลงชุดสองตาย แมมมอธจอมทำลายก็ขยี้ตัวที่ สามด้วยงวงของมันต่อ

มอนสเตอร์หมื่นตัวที่เสียรูปแบบถูกบดขยี้เป็นกองเนื้อจาก การกระทืบเท้าอย่างต่อเนื่องของแมมมอธ วิญญาณต่อสู้ตัว อื่นไม่มีโอกาสได้โจมตี พลังงานอีกระลอกใหลเข้าร่างหลินฮวง และเขาก็ส่งมันให้
วิญญาณต่อสู้ตัวสุดท้าย ซึ่งก็คือดอกไม้ตกกระ หลินฮวง
เรียกมันกลับเข้าร่างเนื่องจากมันกำลังจะทะลวงรับ

แม้เขาจะไม่ได้รับแต้มจากต้นไม้ขั้นบันได แต่เขาก็ยังพอใจ มากกับรางวัลของด่านนี้

ไม่รวมการ์ด เพียงแค่การต่อสู้ก็ช่วยยกระดับวิญญาณต่อสู้ เขาให้กลายเป็นเทพเสมือนจนหมดแล้ว

เขากำลังพิจารณาที่จะซื้อคริสตัลวิญญาณหลังค่านนี้จบลง
เพื่อยกระดับพลังวิญญาณต่อสู้เขาให้เป็นเทพเสมือนจน
หมด แต่ตอนนี้มันไม่จำเป็นแล้ว

เมื่อรูปแบบแมลงที่สามถูกฆ่า รูปแบบที่เหลือก็เริ่มกระจัด กระจายอย่างต่อเนื่อง

ในเวลาไม่ถึงห้านาที่ รูปแบบอย่างน้อยร้อยตัวก็ถูกฆ่า พวก มันถูกทำลายโดยแมมอธและวิญญาณต่อสู้อีกหกตัว

คลื่นพลังงานอีกระลอกพุ่งใส่หลินฮวง ซึ่งถูกถ่ายให้แมวป่า ระดับพลังของแมวป่าพลันพุ่งจากเทพเสมือนขั้น1เป็นเทพ เสมือนขั้น3

เนื่องจากมันไม่ใช่การเลื่อนระดับสำคัญอย่างจักรพรรดิทอง ม่วงเป็นเทพเสมือน การเลื่อนขั้นง่ายๆแบบนี้จึงไม่ส่งผลต่อ การเปลี่ยนแปลงอะไร มันราบรื่นและเสร็จสมบูรณ์ภายใน

เวลาไม่กี่วินาที

เมื่อแมวป่ายกรับ มันก็สามารถจัดการรูปแบบแมลงที่เหลือ ได้ภายในเวลาไม่ถึงนาที

ความสามารถของมอนสเตอร์แมลงระดับกึ่งเทพนับล้านไม่มี
ค่าอะไรต่อมัน ภายในเวลาไม่ถึงห้านาที แมมมอธจอม
ทำลายและตัวอื่นก็ฆ่าพวกมันจนหม

หลินฮวงมอบทะเลพลังงานให้แมมมอธและสมเสร็จ เลื่อน พวกมันเป็นเทพเสมือนขั้น3 สำหรับพลังงานที่เหลือ หลิน ฮวงมอบให้อันเดทนรก อสรพิษพันธนาการ และนาฬิกา รังสรรค์ มันพอจะให้พวกมันเลื่อนเป็นเทพเสมือนขั้น2 ในเวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมง รูปแบบแมลงที่ออกจากรังก็ถูกบด ขยี้จนหมด แม้แต่คนออกแบบด่านก็คงคาดไม่ถึง

แม้จะมีมอนสเตอร์แมลงกึ่งเทพนับล้าน หลินฮวงก็ยังกำจัด พวกมันจนหมดได้

ภารากิจของด่านคือให้ผู้เล่นเอาตัวรอดให้ได้ คนออกแบบไม่ มีทางคิดได้ว่าจะมีใครสามารถกวาดล้างมอนสเตอร์จนหมด

ในทางกลับกัน หลินฮวงไม่รู้ว่าผู้ออกแบบด่านคิดอะไร เขา สงสัยตั้งแต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับรังแล้วหลังเฝ้ารอ

ทั่วด่านทดสอบพลันตกอยู่ในความเงียบของเสียงของชาย คนหนึ่งจะดังขึ้น"ท่านผ่านการทดสอบแล้ว โปรดอดทนรอ

และรออีกครึ่งชั่วโมงเพื่อให้ผ่าน ผลการทสอบจะเผยครบ กำหนด24ชั่วโมง"

"งั้น นี่ก็จบแล้วงั้นหรอ?ไม่ใช่ว่าผมมีเวลาอีกครึ่งชั่วโมง?" หลินฮวงอดถามไม่ได้ เขาไม่มั่นใจว่าคนๆนั้จะได้ยินเขาไหม

ชายคนนั้นพูดขึ้นหลังผ่านไปสักพัก"การทดสอบนี้กำหนด เวลาไว้ที่24ชั่วโมง ท่านต้องรออีกครึ่งชั่วโมงเพื่อให้ผ่าน.

"แต่ผมเบื่อ คุณช่วยขยายเวลาทดสอบได้ไหม?"หลินฮวง ถามอย่างคาดหวัง เขาได้รับรางวัลอย่างหอมหวานจากฝูง มอนสเตอร์และไม่อยากเสียเวลาครึ่งชั่วโมงสุดท้ายไป หลินฮวงดูเหมือนอัจฉริยะที่กระตือรือร้น 'มีคำถามน้อยไปใน กระดาษสอบ ผมขอคำถามเพิ่มได้ไหม?150%นั้นไม่พอจะ แสดงความสามารถผม'

"กะ-การทดสอบเพิ่ม?!'ชายคนนั้นไม่คิดว่าหลินฮวงจะร้อง ขออะไรแบบนี้ เขาพูดขึ้นอีกครั้งหลังเงียบไปสักพัก"หากต้อง การอย่างนั้น เราก็จะเติมเต็มความปราถนาให้ด้วยมอน สเตอร์อีกระลอก หวังว่าท่านจะไม่คิดเสียใจที่หลัง"

ตอนที่ 1114 รังกาแล็กซี่

ภาพตรงหน้าหลินฮวงพลันเปลี่ยนไปอย่างรวเร็ว ซากปรักหัก พังใต้เท้าเขาหายไปโดยสมบูรณ์ และตาเสมือนกับรังเหนือ หัวเขาก็เช่นกัน

พวกมันถูกแทนที่ด้วยอวกาศที่เต็มไปด้วยหมู่ดาว

หลินฮวงลอยอยู่ในอากาศโดยไม่มีอะไรยึดติด เพื่อช่วยให้ เขาโล่งใจ วิญญาณต่อสู้ทั้งเจ็ดยังอยู่กับเขา

เขาประหลาดใจที่อยู่ในอวกาศเป็นครั้งแรก

เขาไม่เคยออกจากโลกมาก่อน นอกจากการเห็นว่าอวกาศ
เป็นยังไงผ่านหนัง เขาไม่เคยออกมานอกอวกาศจริงๆ ใน
ความเป็นจริง นอกจากนักบินอวกาศแล้ว ไม่มีใครบนโลกที่
เคยออกนอกโลกมาก่อน

หลังสับสน หลินฮวงก็ได้สติกลับและนึกได้ว่าเขายังอยู่ใน การทดสอบ

"แล้ว การทดสอบเพิ่มเติมนี้เป็นยังไง?"หลินฮวงกวาดตามอง รอบๆ

นอกจากดาวเคราะห์ไม่กี่ดวง มันยังมีวงดาวที่เปล่งแสงใน

ระดับต่างกัน สภาพแวดล้อมช่างเงียบสงบ

แม้จะเป็นอย่างนั้น หลินฮวงก็รู้ว่าต้องมีบางอย่าง

เพียงเมื่อเขากำลังถาม ดาวเคราะห์ใกล้ๆก็โคจรมาทางเขา

เนื่องจากไม่มีดาวอยู่รอบๆและระยะห่างของดาวเคราะห์ก็ ไม่ไกล ทั้งหมดที่หลินฮวงเห็นคือบอลขนาดมหึมาที่กำลังตรง มาหาเขา

เมื่อดาวเคราะห์ยักษ์ใกล้เข้ามา หลินฮวงก็เห็นว่ามันมีหน้า ตายังไง เขาตกใจ เขาไม่อาจประเมินขนาดของมันได้เพราะไม่มีอะไรมาอ้างอิง แต่ทว่า เขากลับรู้สึกว่ามันต้องใหญ่กว่าโลกอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม ดาวเคราะห์นั่นแท้จริงแล้วเป็นรังขนาดใหญ่

หลินฮวงสามารถมองเห็นรูหนาแน่นที่เต็มอยู่ผิวรัง มันยาก จะจินตนาการได้ว่ามีมอนสเตอร์แมลงมากแค่ไหนในนั้น

มีรังเล็กสองรังคล้ายดาวเทียมบินวนอยู่ทั้งสองด้านของรัง ยักษ์ หลินฮวงประเมินว่าพวกมันมีขนาดคล้ายดวงจันทร์

"ไม่คิดเลยว่าจะมีรังกาแล็กซี่ในการทดสอบเช่นนี้"เสียงของ แผ่นหินดังขึ้น "รังยักษ์?"มันเป็นครั้งแรกของหลินฮวงที่ได้ยินชื่อ

"รังกาแล็กซี่เป็นรังยักษ์ที่เดินทางท่องอวกาศ" แผ่นหิน อธิบาย" เหมือนอันตรงหน้าเจ้า"

"นอกจาขนาดมหึมาและความสามารถท่องอวกาศ มันแตก ต่างจากรังทั่วไปยังไง?"หลินฮวงถาม

"รังทั่วไปจะถูกสร้างขึ้นดยแมลงที่ให้กำเนิดและนำโดยราชินี
ดังนั้น แต่ละรังจึงมีมอนสเตอร์ประเภทเดียว ถึงแม้จะมี
ความรับผิดชอบแตกต่างกันในรังรวมถึงโครงสร้างทาง
กายภาพที่แตกต่าง พวกมันก็ยังเป็นมอนสเตอร์ประเภท
เดียวกัน"

"แต่ทว่า มันต่างออกไปกับรังกาแล็กซี่ รังกาแล็กซี่จะเกิจ ดากมอนสเตอร์แมลงอย่างน้อยห้าประเภทเพื่อทำการสร้าง ระบบนิเวศสมบูรณ์ นี่ทำให้รังกาแล็กซี่สามารถเดินทางผ่าน อวกาศได้เป็นหมื่นปี"

"แต่ละรังนั้นเป็นป้อมปราการขนาดยักษ์ พวกมันยังมีหน่วย รบเฉพาะไว้คอยกำหนดกลยุทธ์ พวกมันยังมีผู้บัญชาการเผ่า แมลงเป็นผู้นำ ที่แม้กระทั่งนักสู้จากเผ่าต่างกันยังร่วมมือกัน แทนที่จะฆ่ากัน"

"คนละเผ่าแต่อาศัยร่วมกัน?พวกมันไม่สู้กันเลย?"หลินฮวง ถาม รู้สึกสับสน"ยิ่งไปกว่านั้น ผู้นำเผ่าเช่นมารดาและราชินี ยังมักมีอาณาเขตยิ่งใหญ่ พวกมันจะยอมให้ผู้นำเผ่าอื่นมา

อาศัยร่วมรังได้ยังไง?"

"การต่อสู้นั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ มันได้รับอนุญาติตราบเท่าที่ พวกมันไม่ล้ำเส้นกัน เหนือสิ่งอื่นใด สมาชิกเผ่าแมลงส่วน ใหญ่หยาบคายและพวกมันก็ต้องการระบายเมื่อไม่มีการ ต่อสู้"

"สำหรับลักษณะอาณาเขตที่เจ้ากล่าวถึง ผู้นำทุกเผาต้องมี อยู่แล้ว แต่ผู้นำเผ่าแมลงเหล่านี้ฉลาดกว่าที่เจ้าคิด ไม่เพียง แต่สติปัญญาพวกมันจะสูงกว่าคนธรรมดา แต่มันยังสูงกว่า พวกมันรู้จักการทำงานร่วมกันดี พวกมันยังรู้ถึงความสำคัญ ของการทำงานร่วมกัน ดังนั้น พวกมันจึงมีลักษณะ อาณาเขต ยิ่งไปกว่านั้น รังกาแล็กซี่ยังใหญ่มาก เทียบกับ ก่อนหน้า อาณาเขตพวกมันไม่ได้หดลง มันกลับใหญ่ขึ้น มัน ก็แค่ว่าเผ่าอื่นมาอยู่ใกล้กัน"

"แล้วรังเล็กสองอันละ?พวกมันก็เป็นรังกาแล็กซี่เหมือนกัน?" หลินฮวงจับจ้องพวกมัน

"นั่นคือรังย่อย รังกาแล็กซี่เติบโตจากการต่อสู้ทุกชนิด และ พวกมันก็สู้กันบ้าง เผ่าที่มีความสามารถจะได้เข้าร่วมรังหลัก และปักหลักที่นั่น เผ่าที่ด้อยกว่าจะไม่ได้อยู่ในรังหลัก พวก มันทำได้แค่อยู่ในรังย่อย"

"ในทุกๆการต่อสู้ เผ่าในรังย่อยจะเป็นทหารแถวหน้าเพื่อ ทดสอบศัตรู กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกมันคือเหยื่อล่อ"

"พวกมันมีชนชั้นทางสังคมด้วย?!"หลินฮวงไม่อยากเชื่อ

"แน่นอน เผ่าแมลงมีการแบ่งชนชั้นชัดเจนมากและแต่ละชน ชั้นก็ต่างกันมาก ตัวตนพวกมันจะมีตั้งแต่กำเนิด บางตัวเกิด มาเป็นมารดา บางตัวเป็นราชินี บางตัวเป็นนักสู้"

"พวกมันโหดร้ายยิ่งกว่ามนุษย์ซะอีก!"หลินฮวงอดอุทานไม่ ได้"อย่างน้อย มนุษย์ก็สามารถเรียนรู้จากการอ่านและการ พัฒนาตนเองเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พวกเขาเกิดมา อย่างไร ก็ตาม โครงสร้างทางกายภาพและสติปัญญาของชนชั้นทาง สังคมนั้นต่างกัน มอนสเตอร์เผ่าแมลงยากจะเปลี่ยนแปลง ชนชั้นตนเองได้"

แผ่นหินยิ้มและหยุดยึดติดกับหัวข้อนั้น "รังกาแล็กซี่ถือเป็น ขั้นสุดท้ายของรัง สำหรับรังเช่นนั้น แม้กระทั่งระดับต่ำสุดก็ ยังเป็นเทพเสมือน ยิ่งไปกว่านั้น ภายใต้สถานการณ์ปกติ ด้วยขนาดใหญ่โตเช่นนั้น มันย่อมมีเผ่ามากขึ้น รังย่อยเองก็

นับว่ามีความสามารถมาก"

"ตัดสินจากขนาดรังตรงหน้าเจ้า มันเป็นรังระดับปานกลาง ตัวที่ทรงพลังสุดควรไม่เกินไปกว่าเทพเสมือนขั้น9"

จิตสำนึกของหลินฮวงและแผ่นหินคุยกันหลายเรื่อง แต่การ สนทนาจริงกลับผ่านไปแค่หนึ่งหรือสองวินาที

เพียงเมื่อเขาคุยกับแผ่นหินเสร็จ รังยักษ์ตรงหน้าก็หยุด รัง ย่อยขนาดเท่าดวงจันทร์ค่อยๆขยับมา ขวางระหว่างหลินฮวง และรังหลัก

ขณะที่หลินฮวงกำลังเฝ้าดูพวกมัน ทะเลกองทัพมอนสเตอร์ก็ กรูออกมาด้วยความเร็วสูง

<u>ตอนที่ 1115 สู้!</u>

หลินฮวงเห็นกองทัพมอนสเตอร์กำลังหลั่งไหลออกจากทั้ง สองรังย่อย ทั้งหมดมีพลังระดับจักรพรรดิ และก็ยังมีอย่าง น้อยล้านตัว

"มาตรฐานของพวกโล่เนื้อเหล่านี้ค่อนข้างสูง"หลินฮวงตะลึง

แผ่นหินเพิ่งบอกเขาว่ารังย่อยเป็นแค่ตัวหยั่งเชิง ทุกครั้งที่เกิด การต่อสู้ พวกมันจะเป็นทหารกลุ่มแรก คอยทดสอบความ สามารถของศัตรู แต่ทว่า ทหารทดสอบนั้นมีมาตรฐานที่คล้ายกันกับฝูงมอน สเตอร์ชุดสองบนด่าน81 แม้กระทั่งหลินฮวงก็ยังยอมรับว่ารัง กาแล็กซี่มีความสามารถน่ากลัวมาก

กองทัพเผ่าแมลงทั้งสองที่ถูกส่งมาจากรังย่อยไม่ใช่ชนิด เดียวกัน

ตัวหนึ่งมีเกราะหนาสีเขียวบนตัว และพวกมันก็ดูเหมือนด้วง กวาง แต่กลับมีขนาดใหญ่โตกว่ามาก

อีกตัวมีขนาดค่อนข้างปานกลางด้วยร่างที่ยาวไม่ถึงสอง เมตร พวกมันมีปีกโปร่งใสสองคู่บนหลังและลำตัวเรียว เหมือนตัวต่อ ขณะที่กองทัพมารวมกัน มอนสเตอร์แมลงเกราะหนักก็โจมตี ก่อน

มอนสเตอร์แมลงเกราะหนักนับล้านกระพื่อปีกยักษ์พวกมัน อย่างบ้าคลั่ง

ในขณะเดียวกัน มอนสเตอร์แมลงสี่ปีกกลับบินอยู่กับที่

ทางฝั่งหลินฮวง ต้นไม้เทพอาทิตย์ไม่แสดงความเมตตา พลางโจมตีใส่แมลงเกราะหนักทันทีที่พวกมันขยับ

เมื่อกิ่งไม้นับร้อยพุ่งออกไปเหมือนแส้ มอนสเตอร์เกราะหนัก ก็ติดไฟสีทองทันที และพลันกลายเป็นเถ้าถ่าน

ต้นไม้เทพอาทิตย์โจมตีอย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องให้หลินฮวง ออกคำสั่ง

ก่อนที่เขาตะคุ้นเคยกับต้นไม้เทพอาทิตย์ เขามักคิดว่ามอน สเตอร์พีชต้องเป็นพวกใจเย็น แต่ทว่า ต้นไม้เทพอาทิตย์กลับ เป็นข้อยกเว้น ในทางปฏิบัติแล้วมันมีอารมณ์ร้อนแรงสุดใน บรรดาวิญญาณต่อสู้ทั้งสิบของหลินฮวง ในทุกการต่อสู้ มัน มักโจมตีก่อน รวมถึงการต่อสู้นี้

เทพธิดาลุ่มหลงและฝีเสื้อมรณะไม่ยอมให้มันสนุกอยู่คน เดียว

น้ำแข็งขาวและคลื่นความตายพลันกระจายออกไป

ทันทีที่วิญญาณต่อสู้เทพเสมือนทั้งสามโจมตี มอนสเตอร์
แมลงเกราะหนักครึ่งหนึ่งก็ตกตาย พวกมันไม่มีความ
สามารถจะป้องกันตัวเองเลย

เห็นได้ชั่วาการทดสอบของเผ่าแมลงล้มเหลวมาก ความแตก ต่างด้านพลังมีมากจนไม่เปิดโอกาสให้มอนสเตอร์แมลง เกราะหนักได้แสดงพลังป้องกันของพวกมันเลย

ภายในเวลาไม่ถึงสิบวินาที มอนสเตอร์แมลงเกราะหนักหนึ่ง ล้านตัวก็ถูกทำลาย มันเร็วจนแม้แต่รังหลักก็ยังไม่อาจตอบ สนองได้

หลังกำจัดเป้าหมายกลุ่มแรก ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็จับจ้องไป

ยังอีกกองทัพ

มันคิดใจมตีก่อนรอให้รังตอบสนอง แหวกกิ่งก้านนับร้อย ออกไป เจาะผ่านกลางกองทัพเผ่าแมลงโดยตรง

มอนสเตอร์แมลงสี่ปีกนับหมื่นพลันติดไฟสีทองและกลาย เป็นเถ้าถ่าน

บางที่แม้แต่พวกมันก็คงไม่คิดว่าจะถูกโจมตีก่อนจะได้ลงมือ

เหล่าแมลงพลันตกอยู่ในความปั่นป่วน มอนสเตอร์แมลงสิ่ ปีกจำนวนมากกระพือปีก พยายามหลบหนีจากไฟ เสียงหึ่งถูกปล่อยจากรังย่อยทันใดด มันกระเพื่อมเหมือนกับ น้ำ กระจายผ่านกองทัพเผ่าแมลง ดูเหมือนว่าแมลงสี่ปึกนับ ล้านจะถูกฉีดด้วยยากล่อมประสาท พวกมันพลันสงบสติลง ทันทีและเริ่มถอยกันเป็นขบวน

อย่างไรก็ตาม เทพธิดาลุ่มหลงและผีเสื้อมรณะไม่คิดปล่อย ให้พวกมันกลับ พวกมันเข้าร่วมการต่อสู้และโจมตีแมลงสี่ ปีก

เทพธิดาลุ่มหลงใบกแขนเสื้อขาวของเธอ ก่อตัวเป็นกำแพง น้ำแข็งขวางเส้นทางเข้ารังเอาไว้ ความเย็นที่เจาะกระดูกแพร่ กระจายออกจากกำแพงน้ำแข็ง เปลี่ยนมอนสเตอร์สี่ปิกที่อยู่ ใกล้ให้กลายเป็นรูปปั้น อีกด้านหนึ่ง ผีเสื้อมรณะได้กระพื่อปีกมัน เปลี่ยนมอนสเตอร์ แมลงสี่ปีกจำนวนมากให้กลายเป็นขี้เถ้าทันที

หลังเห็นว่ามันมีผู้ช่วย ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็ยิ่งตื่นเต้นขึ้น มัน เปลี่ยนทุกอย่างรอบกิ่งไม้มันให้เป็นทะเลเพลิง

เหมือนกับก่อนหน้า กองทัพสี่ปีกถูกทำลายล้างจนสิ้น

บางที่พวกมันอาจมีพลังป้องกันด้อยกว่า ทำให้กองทัพพวก มันถูกฆ่าเร็วยิ่งกว่ากองทัพแมลงเกราะหนัก

สองกองทัพพลันกลายเป็นเถ้าถ่าน ทำให้รังหลักตกอยู่ใน ความเงียบไป ประมาณ5-6วินาทีต่อมา เสียงหึ่มต่ำก็ดังจากรังหลัก ทะเล มอนสเตอร์แมลงพลันกรูกันออกจากรังย่อยทั้งสองอีกครั้ง

ฝูงมอนสเตอร์รอบนี้ไม่ได้มีมากเหมือนก่อนหน้า พวกมันมี แค่3-4หมื่นตัว แต่ทั้งหมดล้วนมีพลังระดับกึ่งเทพ

เมื่อกองทัพแมลงกึ่งเทพออกมา พวกมันก็ก่อตัวเป็นรูปแบบ แมลงขนาดใหญ่

มอนสเตอร์แมลงขนาดยักษ์ที่ก่อตัวขึ้นมีร่างเพรียวบางสีแดง ขาหน้าทั้งสองมันเหมือนดาบแหลม ขณะที่ขาหลังทั้งหกทั้ง ยาวและทรงพลัง ใครก็สามารถบอกได้ว่ามันเป็นมอนสเตอร์

ที่มีพลังโจมตีรุนแรงมาก

มอนสเตอร์แมลงยักษ์อีกตัวคือแมงมุมยักษ์ มันมีเปลือกดำ ทั่วตัวและมีขาเรียวแหลมสี่คู่ ท้องมันบวมเหมือนสัตว์เลี้ยง ลูกด้วยนม อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สร้างความแตกต่างจากตัว ก่อนหน้าคือมันมีหลุมดำนับสิบตรงส่วนท้ายของท้อง

ยังมีมอนสเตอร์ขนาดมหิมาเป็นร่างมนุษย์หญิง แต่ทว่า
นอกจากร่างที่เป็นมนุษย์ ส่วนที่เหลือกลับแตกต่าง หัวมัน
เป็นรูปทรงเหมือนฟุตบอล ส่วนผิวมันก็มีสีฟ้าอ่อนพร้อมจุด
ดำมากมาย ผิวมันดูเหมือนจะมีลายทางผาดท้อง ยิ่งไปกว่า
นั้น มันยังไม่มีนิ้วหรือนิ้วเท้าของมนุษย์ มันกลับเป็นขา
กรรไกรสีดำแทน

นอกจากอสูรตัวสองที่หลินฮวงเคยเห็นในสารานุกรมมอน สเตอร์ เขาไม่เคยเห็นมอนสเตอร์ยักษ์ที่เหลืออีกสองตัวเลย

"หากฉันไม่ผิ แมงมุมยักษ์นี่ต้องมีความสามารถที่จะหยุด การเคลื่อนไหวของศัตรู"หลินฮวงศึกษาเกี่ยวกับมันจากสารา นุกรมมอนสเตอร์มาบ้าง ดังนั้นเขาจึงเดาความสามารถของ แมงมุมตัวที่สองได้"ตัดสินจากร่างกายมัน ตัวแรกควรเป็น ฝ่ายโจมตี แต่ฉันไม่อาจคาดเดาตัวที่สามได้"

แผ่นหินไม่พูดอะไรในครั้งนี้ ไม่มีใครรู้ว่าความเงียบนั่นเกิด จากความเกียจคร้านหรือเหตุผลอื่น

ต้นไม้เทพอาทิตย์โจมตีทันที่ที่รูปแบบแมลงปรากฏ

กิ่งก้านนับร้อยมันปกคลุมรูปแบแมลงยักษ์ทั้งสามทันที พร้อมจุไฟสีทองขึ้น

แต่ทว่า แมลงยักษ์ทั้งสามกลับไม่ตาย พวกมันร่วมมือกัน โจมตีก่อนที่วิญญาณต่อสู้อีกสองตัวจะได้ลงมือ

หัวฟุตบอลของแมลงกึ่งมนุษย์สีฟ้าพลันเปล่งแสงสีแดง ฟอง อากาศสีฟ้าโปร่งใสปรากฏบนร่างของแมลงทั้งสาม ปิดกั้น ไฟของต้นไม้เทพอาทิตย์

ในที่สุดหลินฮวงก็รู้ว่ามันมีความสามารถอะไร

"งั้น มันก็เป็นฝ่ายสนับสนุน!"เขาเข้าใจระบบทีมแล้ว"หนึ่ง

ควบคุม หนึ่งสนับสนุน และหนึ่งโจมตี พวกมันตัดสินใจไม่ เลือกตัวป้องกันหลังตระหนักว่าการทดสอบแรกไม่ได้ผล?"

การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ของพวกมันทำให้หลินฮวง ตระหนักว่าแผ่นหินนั้นพูดถูก เผ่าแมลงฉลาดกว่าที่เขาคิด

<u>ตอนที่ 1116 นี่ต้องถูกกำจัด!</u>

ไฟของต้นไม้เทพอาทิตย์ถูกขวางกั้นด้วยฟองอากาศสีฟ้า

อสูรแมงมุมโจมตีเกือบพร้อมกัน ใยสีขาวนับสิบพุ่งออกจาก ส่วนท้ายของท้องมัน กลายเป็นใยที่แตกตัวในอากาศและแผ่ ใส่วิญญาณต่อสู้ทั้งสามเหมือนกับดัก

ต้นไม้เทพอาทิตย์เหยียดกิ่งก้านมันอีกครั้ง แมงผ่านใย แมงมุมโดยตรง ไฟสีทองพลันลุกกลามไปทั่ว เผาใยจนสลาย หายไป

ในขณะเดียวกัน ผีเสื้อมรณะมันก็กระพื่อปีกก่อนที่แมลง ยักษ์จะได้โจมตีอีกครั้ง

คลื่นความตายที่มองไม่เห็นกระจายผ่านแมลงยักษ์ทั้งสาม เหมือนระลอก ฟองอากาศสีฟ้าโปร่งใสที่ครอบคลุมทั้งสาม เริ่มแตก

เทพธิดาลุ่มหลงยังคว้าอกาสโจมตีด้วยการสะบัดฝ่ามือ คลื่น หนาวเย็นกวาดผ่านแมลงยักษ์ทั้งสามเหมือนคลื่นสมุทร ชั้น น้ำแข็งพลันปรากฏบนฟองอากาศโปร่งใสสีฟ้าที่ตอนนี้กลาย เป็นสีขาว

เพียงเมื่อฟองอากาศสีฟ้าเกือบถูกปกคลุมด้วยน้ำแข็งสีขาว

จนหมด ฟองอากาศก็แตกออก

แมลงกึ่งมนุษย์สีฟ้าพลันแตกสลายจากการผลาญพลังเทวะ จากนั้น ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็ชิงใจมตีก่อนจะมีใครได้ขยับตัว

มันสะบัดกิ่งก้านออกไป แผดเผามอนสเตอร์แมลงนับหมื่นที่ สูญเสียการป้องกันของรูปแบบ

รูปแบบแมลงยักษ์ย่อมไม่สลายตัวง่ายๆหากพวกมันป้องกัน เต็มกำลัง พวกมันอาจทนต่อการโจมตีของวิญญาณต่อสู้ทั้ง สามได้สักสองสามนาที

อย่างไรก็ตาม เทคนิคป้องกันของแมลงกึ่งมนุษย์ได้ผลาญ พลังชีวิตมันไปมาก แม้มันจะมีความสามารถป้องกันที่ยอด เยี่ยม มันก็มีพลังเทวะจำกัด ยิ่งไปกว่านั้น มันยังใช้ทักษะ เพื่อป้องกันพวกมันอีกสองตัว เช่นนั้น มันจึงต้องแบกรับการ โจมตีไว้ตัวเดียว ซึ่งผลาญพลังยิ่งกว่าเดิม

นั่นทำให้พลังเทวะมันเผาผลาญจนหมดหลังต้นไม้เทพ อาทิตย์และตัวอื่นระดมโจมตีใส่ มันไม่อาจรักษารูปแบบ แมลงไว้ได้อีก

ข้อผิดพลาดทำให้มันถูกตัดสิทธิ์ตั้งแต่ต้น

การเสียผู้สนับสนุนไปทำให้รูปแบบแมลงยักษ์อีกสองตัวเสีย สูญเช่นกัน

โดยปราศจากการป้องกัน ทุกการโจมตีจากต้นไม้เทพ

อาทิตย์และตัวอื่นได้ผลาญพลังเทวะจากพวกมันไปมาก

นั่นย่อมเป็นจุดจบของพวกมัน อสูรแมงมุมที่ควรจะควบคุม ศัตรูด้วยใยมันกลับเจอดาวข่มอย่างต้นไม้เทพอาทิตย์

อีกฝั่งหนึ่ง มอนสเตอร์ขาดาบสีแดงที่รับผิดชอบการโจมตี กลับถูกป้องกันโดยกำแพงน้ำแข็งทุกครั้งที่มันพยายามต่อสู้ ไม่ว่ามันจะขยับไปทางไหน มันก็ต้องเจอกำแพงน้ำแข็งตรง หน้า ทำให้การโจมตีทั้งหมดหยุดชะงัก

มันไม่แม้แต่จะได้สัมผัสกับเส้นผมของวิญญาณต่อสู้ทั้งสาม เลย โดยธรรมชาติ มันเป็นไปไม่ได้ที่จะรู้ว่าทั้งสามมีกายเทพ แท้จริง ดังนั้นพวกมันจึงไม่มีทางบาดเจ็บต่อให้จะถูกโจมตี เกมแมวไล่หนูกินเวลาอยู่ประมาณ5-6นาทีก่อนพลังเทวะใน รูปแบบแมลงยักษ์ทั้งสองจะหมดลง

วิญญาณต่อสู้ทั้งสามเข้าเข่นฆ่ามอนสเตอร์แมลงระดับกึ่ง เทพที่หลุดจากรูปแบบแมลงทันที

หลังการทดสอบสองรอบจนลง รังหลักก็ตกอยู่ในความเงียบ อีกครั้ง

ประมาณสิบนาทีต่อมา รังย่อยทั้งสองก็ดูเหมือนจะได้รับคำ สั่งให้ถอย พวกมันขยับกลับไปข้างๆของรังหลัก

เมื่อรังย่อยทั้งสองถอยห่างไป มอนสเตอร์แมลงสามตัวก็ บินออกจากหลุมสามหลุมบนรังหลัก

สีหน้าหลินฮวงพลันเปลี่ยนไปเมื่อเห็นพวกมันทั้งสาม

เขาสามารถสัมผัสได้อย่างชัดเจนว่าพวกมันทั้งสามมีพลัง ระดับเทพเสมือน นอกจากนั้น กลิ่นอายพวกมันยังไม่ได้ด้อย ไปกว่าแมมมอธจอมทำลายและตัวอื่น หากเขาเดาไม่ผิด พวกมันควรเป็นเทพเสมือนขั้น3

หนึ่งในนั้นสร้างความรู้สึกฝังแน่นในใจหลินฮวงหลังมองมัน ชั่วแวบเดียว มอนสเตอร์มีหนวดอยู่ทั่วส่วนล่างมัน ทำให้มัน ดูเหมือนปลาหมึก แต่ทว่า ร่างส่วนบนมันกลับเป็นเหมือน ภาชนะแก้วทรงกลมโปร่งใส มีหยดของเนื้อเยื่อที่ดูเหมือน สมองมนุษย์ภายในนั้น มอนสเตอร์ตัวที่สองคือมอนสเตอร์แมลงสีดำ ร่างมันดู
เหมือนสร้างขึ้นจากโลหะเหลว เป็นสิ่งที่ไหลไปทั่วร่างมันช้าๆ
เหมือนน้ำ มันให้ความรู้สึกเหมือนจะกลายเป็นกองของเหลว
ได้ทุกเมื่อ

มอนสเตอร์ตัวที่สามคือมอนสเตอร์แมลงกึ่งมนุษย์ แม้มันจะ มีขาล่างสีขา แต่นอกจากหัวมัน ร่างส่วนบนมันดูเหมือน มนุษย์ผู้ชายที่มี8แพ็คและกล้ามเนื้อปูดทั่วร่าง มันยังมีฝ่ามือ ของมนุษย์พร้อมหอกดำในแต่ละมือ

หลินฮวงไม่เคยเห็นมอนสเตอร์ตัวที่สามในสารานุกรมมอน สเตอร์มาก่อน แต่ทว่า เขาสามารถสรุปได้ว่ามอนสเตอร์ที่มี หอกในมือควรเป็นสายโจมตี แต่ทว่า เขาไม่อาจคาดเดาอีก สองตัวได้ อย่างไรก็ตาม มันเป็นการต่อสู้ครั้งแรกและรังหลักก็ถึงกับ เลือกเทพเสมือนขั้น3ออกมาสู้กับหลินฮวง ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่า มันประเมินหลินฮวงไว้สูงแค่ไหน

วิญญาณต่อสู้ทั้งสามูเหมือนจะรู้ว่าศัตรูตรงหน้าพวกมันทรง พลังแค่ไหน

ต้นไม้เทพอาทิตย์ที่มีอารมณ์รุนแรงสุดโจมตีก่อน มันสะบัด กิ่งก้านนับร้อยใส่มอนสเตอร์ทั้งสาม

ก่อนไฟสีทองจะจุดชนวนขึ้น มอนสเตอร์แมลงหนวดก็จมตี มันยืดหนวดสามเส้นออกจากตัวมัน สร้างเป็นกำแพงโปร่ง ใสขึ้นและขวางกิ่งก้านของต้นไม้เทพอาทิตย์เอาไว้

ประกายไฟสีทองสว่างขึ้นเมื่อกิ่งก้านปะทะกับกำแพง แต่ ทว่า กำแพงโปร่งใส่กลับปักหลักแน่นโดยไม่สั่นสะเทือน

"เทคนิคพลังจิต?แต่ก็ดูไม่เหมือน"หลินฮวงอดพึมพำกับตัว เองไม่ได้

"นั่นคือทักษะเทวะ มันเป็นทักษะพิเศษที่ขับเคลื่อนโดยจิตเท วะ"เสียงของแผ่นหินดังขึ้น"ในความเป็นจริง มันคล้ายกับ อักขระเวทย์เล็กน้อยแต่มันก็เป็นระบบบ่มเพาะที่แตกต่าง

กัน"

"มีทักษะหลายประเภท รวมถึงประกาศิตเทวะ รูปแบบเทวะ เสียงเทวะ...และประเภทของธาตุทั่วไป รูปแบบเทวะคือสิ่งที่ คล้ายกับอักขระเวทย์สุด แต่ความแตกต่างคือมันจะใช้พลัง จิตเทวะเป็นพลังงานหลักเพื่อขับเคลื่อนทักษะเทวะ นอก จากนี้ ไม่ว่านั่นจะเป็นทักษะเทวะอะไร การครอบครองจิตเทวะก็เป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการใช้ทักษะเทวะ"

"งั้น มอนสเตอร์หนวดนั่นใช้ทักษะประเภทใหน?"หลินฮวง ถามอย่างสงสัย เขาไม่เห็นมอนสเตอร์นั่นเขียนคำพูดใด วาด รูปแบบอะไร หรือปล่อยเสียงใด แถมมอนสเตอร์ตัวนี้ยังไม่มี ปาก

"มันใช้ประเภทเสียง หูมนุษย์ส่วนใหญ่จะไม่รู้จักความถี่เสียง เทวะ และที่สำคัญ มันไม่ต้องปล่อยผ่านปาก"แผ่นหิน

อธิบาย"มันพึ่งพาการสั่นอย่างรวดเร็วของหนวดและแรง เสียดทานเพื่อปล่อยความถี่เสียงเทวะเฉพาะ"

"งั้น ผมก็จะจัดการมันได้ทันทีที่ตัดหนวดมันสินะ?"หลินฮวง ได้ข้อสรุป

แผ่นหินงงงวย

"ผู้สนับสนุนที่มีทักษะเทวะคือตัวน่ารำคาญ ผมต้องกำจัด มันก่อน!"

มอนสเตอร์แมลงเหล็กดำชิงโจมตีก่อนหลินฮวงจะพูดจบ

เมื่อร่างมันเริ่มสั่นสะเทือน โซ่เหล็กดำนับหมื่นก็พลันก่อตัว

ขึ้น ดุร้ายเหมือนอสรพิษดำที่ยังมีชีวิต พวกมันปกคลุมไปทั่ว และพุ่งใส่วิญญาณต่อสู้ทั้งสาม

เมื่อหลินฮวงเห็น ความแน่วแน่ก็ฉายผ่านดวงตาเขา"นี่ก็เป็น ตัวน่ารำคาญเหมือนกัน!มันต้องถูกกำจัดด้วย!"

ปล.มอนสเตอร์หนวดช่างลึกล้ำ ฮ่าๆ

ตอนที่ 1117 โอ้ว้าว เจ้าจะถูกฆ่าในไม่ ช้า!

โซ่ดำนับหมื่นเส้นระเบิดจากร่างของแมลงเหล็ก พวกมัน กำลังพุ่งใส่วิญญาณต่อสู้ทั้งสามเหมือนใย

ขณะที่พวกมันกำลังจะถูกทะเลโซ่กลืนกิน เทพธิดาลุ่มหลงก็ ลงมือก่อนโซ่จะได้เข้าใกล้ขึ้น มันสะบัดฝ่ามือ กระจายน้ำ แข็งออกไปและแช่แข็งโซ่ดำทุกเส้น

โซ่น้ำแข็งดูเหมือนจะเสียความคล่องตัวไป

ลำแสงสีแดงพลันระเบิดเมื่อเทพธิดาลุ่มหลงลงมือ มัน ปรากฏตรงหน้าเธอในชั่วพริบตา เป้าหมายคือกลางหน้าผาก เธอ

มันเป็นมอนสเตอร์แมลงตัวใหญ่ที่รับผิดชอบการโจมตี เดิมที่ มันถือหอกสองเล่มในมือ แต่ตอนนี้มันกลับเหลือแค่อันในมือ ซ้าย

มันขว้างหอกอีกเล่มใส่เทพธิดาลุ่มหลงด้วยความเร็วที่ไม่มี ใครมองทัน

เทพธิดาลุ่มหลงเหยียดแขนออกไปตรงหน้าและชี้นิ้วขาวใส ดั่งผลึกออกไป

กระจกน้ำแข็งโปร่งใสพลันก่อตัวตรงหน้าเธอ

วินาทีต่อมา หอกดำที่พุ่งตัดผ่านอากาศก็ปะทะกับกระจก

หอกดำที่พุ่งด้วยความเร็วเหนือแสงหยุดชะงักทันทีท เวลาดู เหมือนจะถูกหยุดวินาทีที่มันปะทะกับกระจกน้ำแข็ง

มันคือการโจมตีที่สามารถฆ่าเทพเสมือนได้ง่ายๆ แต่กลับถูก ขวางกั้นโดยกระจกน้ำแข็งที่มีขนาดเท่าสี่ฝ่ามือ นอกจากนั้น หอกดำยังกระเด็นออกไปหลังปะทะกับกระจก มันกลายเป็น แสงสีแดงและพุ่งย้อนกลับไปหาอสูรแมลงด้วยความเร็วที่ เหนือยิ่งกว่าเดิม แมลงกล้ามโตถึงกับตกใจ หอกได้แทงทะลุร่างมันโดยที่มัน ไม่อาจหลบได้ทัน ตอนนี้มันมีรูขนาดเท่าชามบนหน้าอกขวา

บาดแผลเช่นนี้ย่อมไม่มีผลต่อมัน แต่ก็ผลาญพลังเทวะมันไป มาก

อย่างไรก็ตาม อสูรแมลงกล้ามโตกลับไม่คิดว่าหนอนสีฟ้าตัว น้อยจะเริ่มเติบโตบนแผลมัน หนอนที่ยาวประมาณหนึ่ง มิลลิเมตรจนยากจะมองเห็นไกลับเริ่มเติบโตอย่างรวดเร็ว

ขณะที่หนอนเติบโต บาดแผลของมันก็เริ่มเน่าเปื่อย การ สลายตัวดูเหมือนจะลุกลามไปทุกส่วน ภายในชั่วพริบตา ร่างกายส่วนบนซีกขวามันก็เน่าเปื่อย เนื้อ
มันเน่าเหมือนซอมบี้ และเลือดดำเหนียวก็ไหลออกมา บาง
ส่วนเน่าเสียจนเผยให้เห็นกระดูก อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ทำให้
อสูรแมลงตกใจคือมันไม่รู้สึกเจ็บเลย ส่วนที่เน่าเปื่อยมันล้วน
เสียประสาทสัมผัส

อสูรแมลงเพิ่งตระหนักว่ามีบางสิ่งไม่ถูกต้องเมื่อเห็นว่าแขน ขวามันเริ่มเน่า

มันก้มมองอกขวา แต่หนอนก็ขยายจนมีขนาดเท่ากำปั้นแล้ว มันยื่นแขนออกไปคว้าหนอนแต่กลับคว้าอากาศบางได้แทน

หนอนไม่ใช่วัตถุ มันเป็นเหมือนภาพเสมือน

เมื่อพบว่าโฮสต์มันตั้งใจจะจับมัน หนอนก็ยิ่งเจาะลึกไปใน หน้าอกขึ้น

วินาทีต่อมา อสูรแมลงก็รู้สึกมีอะไรบางอย่างเจาะลึกไปใน หัวใจมัน ก่อนที่มันจะรู้ตัว ทั่วร่างมันก็เริ่มเน่าเปื่อยอย่างรวด เร็ว

"หัวใจข้า.."อสูรแมลงตระหนักถึงปัญหาที่เกิขึ้น

มันแทงหอกไปในหน้าอกและฉีกเปิดอย่างแรง มันยื่นมือ ออกไปและคว้าหัวใจ จากนั้นก็ดึงมันออกมา หัวใจสีแดงขนาดใหญ่ถูกกระชากออกมา จากนั้นตอนที่อสูร แมลงกำลังจะขยี้มัน ปีกสีฟ้าก็ใผล่ออกจากหัวใจ จากนั้นก็ ปีกที่สอง และสาม...

อึดใจต่อมา ผีเสื้อสีฟ้าก็กระพื่อปีกออกมาจากหัวใจราวกับ มันเป็นเจ้าบ้าน

เมื่ออสูรแมลงคิดทำอะไรบางอย่าง มันก็เห็นผีเสื้อสีฟ้าแสยะ ยิ้มให้มัน

วินาทีต่อมา ทั่วร่างอสูรแมลงก็ยิ่งเน่าสลายเร็วกว่าเดิม มัน พลันเปลี่ยนเป็นกองกระดูกภายในเวลาไม่ถึงวินาที ต่อมา ผีเสื้อสีฟ้าก็กลายเป็นาวสีฟ้าซึ่งบินกลับไปหาผีเสื้อ มรณะ

ภายในเวลาไม่ถึงสิบวินาที ผีเสื้อมรณะก็ฆ่าอสูรแมลงที่บาด เจ็บได้ง่ายเหมือนปอกกล้วย

ทักษะนี้เป็นของผีเสื้อมรณะ มันสามารถใช้ได้กับมอนสเตอร์ ที่มีแผลสดบนร่าง ในความเป็นจริง หลินฮวงรู้อยู่แล้วว่ามันมี ทักษะเช่นนี้ แต่มันก็เป็นครั้งแรกที่เขาเห็นมันใช้ และพลัง ของมันก็น่ากลัวอย่างไม่ต้องสงสัย

และนั่นก็เป็นจุดจบของสามสหายเผ่าแมลง ทีมที่ขาดไปหนึ่ง
จึงไม่ครบสมดุล ระดัยภัยคุกคามของมอนสเตอร์แมลงที่
เหลืออีกสองลดฮวบ

อย่างไรก็ตาม การป้องกันของมอนสเตอร์หนวดพร้อมด้วย ทักษะเทวะก็ยังสร้างปัญหาให้วิญญาณต่อสู้ทั้งสาม

แต่สถานการณ์ก็เป็นไปอย่างนั้นแค่สักพัก เทพธิดาลุ่มหลง เล็งเห็นโอกาสที่จะแช่แข็งหนวดมันและผนึกทักษะเทวะมัน

ในขณะเดียวกัน ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็ใช้กิ่งไม้มันเจาะหัวซึ่ง เป็นเส้นเลือดทรงพลังและจุดไฟเผาสมองมัน

มอนสเตอร์แมลงเหล็กดำตัวสุดท้ายก็ยากจะจัดการเหมือน กัน เพราะมันมีร่างกายที่เป็นของเหลว มันจึงมีภูติต้านทาน ต่อการใจมตีต่างๆ ต้นไม้เทพอาทิตย์เผามันอย่างต่อเนื่อง

และผลาญพลังเทวะในร่างมัน จากนั้น ผีเสื้อมรณะก็เปลี่ยน มันเป็นขี้เถ้าด้วยการกระพือปีก

วิญญาณต่อสู้ทั้งสามใช้เทคนิคแทบทั้งหมดเพื่อกำจัดศัตรู พวกมัน

"นี่แค่การโจมตีแรกเท่านั้น!"หลินฮวงเพิ่งตระหนักว่าเขา กำลังร้องขอความตาย

ความตั้งใจเขาคือการฆ่ามอนสเตอร์แมลงเพิ่มเพื่อสะสม พลังวิญญาณให้วิญญาณต่อสู้เขา แต่ทว่า ศัตรูกลับไม่ง่ายอย่างที่คิด พวกมันกลับฉลาดมาก โดยการส่งเทพเสมือนขั้น3ออกมา ยิ่งไปกว่านั้น พวกมันยัง มีแค่สามตัว

รังหลักพลันเงียบไปอีกครั้ง

สิบวินาทีต่อมา มอนสเตอร์แมลงรูปแบบต่างๆก็บินออกจาก รัง

มือยู่เจ็ดตัว และแต่ละตัวก็มีกลิ่นอายเหนือยิ่งกว่ามอน สเตอร์แมลงระดับเทพเสมือนขั้น3ก่อนหน้านี้ "มอนสเตอร์แมลงระดับเทพเสมือนขั้น6เจ็ดตัว.." เสียงของ แผ่นหินดังขึ้น"ข้าไม่คิดว่าเจ้าจะถูกฆ่าในรอบนี้ แต่ตัดสิน จากสถานการณ์ เจ้าจะตายในรอบต่อไป"

"ช่วยหยุดทำลายความมั่นใจผมได้ไหม?"แม้หลินฮวงจะรู้ ความจริงดี เขาก็คิดว่ามันค่อนข้างเจ็บปวด

"โอ้ว้าว เจ้าจะถูกฆ่าในไม่ช้า!"เสียงของแผ่นหินดูกระตือ รือร้นขึ้น"เป็นไงละ?มันช่วยสร้างความกระตือรือร้นให้เจ้า ใหม?ข้าช่วยปลุกความมั่นใจในตัวเจ้าขึ้นรียัง?" หลินฮวงรู้สึกรำคาญจนพูดไม่ออก

ตอนที่ 1118 ยากลำบาก

มีมอนสเตอร์แมลงเพียงเจ็ดตัวในการต่อสู้รอบสอง แต่ละ ตัวมีพลังระดับเทพเสมือนขั้น6

เทียบกับเทพเสมือนขั้น3ก่อนหน้า ทีมนี้ถือว่ามีการพัฒนา อย่างมาก

จากมอนสเตอร์แมลงทั้งเจ็ด มีสองผู้ช่วย สองสายควบคุม และสามตัวโจมตี วิญญาณต่อสู้ทั้งสาม ต้นไม้เทพอาทิตย์ เทพธิดาลุ่มหลง
และฝีเสื้อมรณะเป็นแค่เทพเสมือนขั้น1 แต่ความสามารถ
พวกมันพอจะเอาชนะเทพเสมือนขั้น5 ซึ่งอ่อนกว่ามอน
สเตอร์ชุดนี้เล็กน้อย ด้วยร่างกายอันทรงพลังของพวกมัน
วิญญาณต่อสู้ทั้งสามจึงถ่วงมอนสเตอร์แมลงสายใจมตีทั้ง
สามได้

อันเดทนรกระดับเทพเสมอื่นขั้น2จับคู่กับมอนสเตอร์แมลง สายควบคุม แม้มันจะเหนือกว่า แต่ก็ไม่อาจจัดการศัตรูได้ใน เวลาคันสั้น

ในขณะเดียวกัน แมวป่า แมมมอธจอมทำลาย และสมเสร็จ ที่มีพลังรับเทพเสมือนขั้น3แล้วจึงนับเป็นตัวตนที่เอาชนะเทพ เสมือนขั้น7ได้ พวกมันฆ่ามอนสเตอร์แมลงสามตัวได้ภายใน

เวลาสามนาที่

แมลงทั้งเจ็ดพลันเสียสหายไปสี่ตัว แมวป่าและตัวอื่นเข้าร่วม หลังกำจัดสามตัวไป ในไม่ช้ามอนสเตอร์แมลงที่เหลืออีกสี่ ตัวจึงถูกกำจัด

การต่อสู้รอบนี้กินเวลาไม่ถึงเจ็ดนาที ทะเลพลังงานพลันไหล เวียนเข้าร่างกายหลินฮวง

จากนั้นเขาก็นำมันไปรวมกับพลังวิญญาณที่เขาได้รับจาก การฆ่าแมลงระดับเทพเสมือนขั้น3สามตัวก่อนหน้า แมวป่า แมมมอธจอมทำลาย และสมเสร็จพลันเลื่อนเป็นเทพเสมือน ขั้น4 ในขณะเดียวกัน ต้นไม้เทพอาทิตย์ เทพธิดาลุ่มหลงและ ผีเสื้อมรณะเองก็เลื่อนจากเทพเสมือนขั้น1เป็นเทพเสมือน ขั้น3 อันเดทนรกเองก็ยังเลื่อนจากเทพเสมือนขั้น2เป็นขั้น3
พลังงานวิญญาณที่เหลือถูกมอบให้ดอกไม้ตกกระ อสรพิษ
พันธนาการ และนาฬิการังสรรค์ผู้ยังไม่เลื่อนเป็นเทพเสมือน
โชคดีสำหรับพวกมัน พลังงานที่เหลือนั้นพอให้พวกมันเลื่อน
เป็นเทพเสมือนขั้น3กันหมด

หลินฮวงพอใจกับการเลื่อนขั้นรอบนี้

รังหลักพลันตกอยู่ในความเงียบอีกครั้ง

อึดใจต่อมา เสียงความถี่ต่ำก็ดังออกจากทั้งสามรังพร้อมกัน

ครั้งนี้ มอนสเตอร์แมลงห้าตัวบินออกมาจากรังหลัก พร้อม มอนสเตอร์แมลงจากรังย่อยอีกรังละตัว

มอนสเตอรี่แมลงทั้งเจ็ดมีพลังที่เหนือกว่าก่อนหน้า

หลินฮวงสามารถสัมผัสได้อย่างเลือนรางว่าพวกมันเกือบทุก ตัวมีพลังไม่ได้ต่ำไปกว่าร่างโคลนของจอมเทพ

"เทพเสมือนขั้น9?!"

"ข้าบอกเจ้าแล้วตั้งแต่ต้น ตอนนี้ ดูเหมือนว่าเจ้ากำลังจะ ตาย"เสียงเย้าหยอกของแผ่นหินดังขึ้นอีกครั้ง"พวกมันไม่ใช่ มอนสเตอร์แมลงเทพเสมือนขั้น9ธรรมดา พวกมันมีความรับ ผิดชอบของพวกมันเอง"

"เจ้าเห็นมอนสเตอร์แมลงที่มีหอยเป็นเกลี่ยวนั่นใหม?มันคือ แมลงควบคุม ท่ามกลางแมลงควบคุม มันเป็นตัวที่มีระดับ สูงสุด มันสามารถปล่อยคลื่นเสียงโซนิคที่สามาราถสะกดจิต เป้าหมายได้ ตราบเท่าที่วิญญาณของเป้าหมายไม่แข็งแกร่ง พอ มันก็จะถูกสะกดจิต การป้องกันกายภาพเช่นเกราะเทพ ย่อมไร้ประโยชน์ต่อมันและมีเพียงสมบัติป้องกันวิญญาณถึง ได้ผล"

"เจ้าเห็นหนอนที่มีเกราะสีเทาใหม?มันคือหนอนมังกรซึ่ง เชี่ยวชาญการพ่นด้ายเพื่อจับศัตรู ด้ายมันจะพ่นออกจาก ปากมัน และด้ายยังมีความต้านทานต่อธาตุทั้งหมด ยิ่งไป กว่านั้น มันยังเหนียวมาก"

"และหนอนหลายตาตรงนั้นก็เชี่ยวชาญภาพลวงตา ตาแต่ละ ดวงมันถูกซ่อนไว้ด้วยประเภทของภาพลวงตา เมื่อเจ้าเห็น ดวงตามันเป็นสีแดง นั่นก็หมายความว่ามันใช้ภาพลวงตา บางครั้ง มันยังใช้ภาพลวงตาซันซ้อนตอนเจอศัตรูที่ทรงพลัง เจ้าไม่อาจคาดการณ์ได้ว่าจะเจอภาพลวงตาแบบไหน มันยัง เป็นแมลงควบคุมอันดับต้นๆ"

"แล้วมอนสเตอร์แมลงที่ลอยกลางอากาศเหมือนไข่นั่นละ?" หลินฮวงอดชี้ไปที่มันไม่ได้

มอนสเตอร์แมลงที่หลินฮวงชี้ดูเหมือนไข่ที่มีหนวด มันไม่มี องค์ประกอบใดๆอย่างตาหรือปาก

"นั่นคือหนอนสุดยอดสมอง ตัดสินจากโครงสร้างทาง กายภาพมัน มันไม่ควรยากจะเดาได้ว่ามอนสเตอร์ตัวนี้มี ความจุสมองและสติปัญญาสูงมาก มันเชี่ยวชาญทักษะเท วะ สิ่งแรกที่เจ้าควรทำคือกำจัดมันหากเจ้าอยากชนะเพราะ มันไม่ใช่แค่ผู้สนับสนุน แต่มันควรเป็นแกนหลักของการต่อสู้ มันควรเป็นตัวที่คิดกลยุทธ์การต่อสู้ทั้งหมด"

"ฟังดูน่ากลัว แต่มันก็ไม่มีตาหรือจมูก มันใช้อะไรสัมผัสรอบ ตัว?หนวดมัน?"หลินฮวงถามอย่างสงสัย

"หนอนสุดยอดสมองเกิดมาพร้อมกับพลังจิตและเขตแดนอัน ทรงพลัง ต่อให้ไม่มีตาและจมูก ความสามารถการตรวจจับ มันก็แข็งแกร่งพอๆกับสิ่งมีชีวิตอื่น"

หลินฮวงมองดูมอนสเตอร์ที่เหลือสามตัว เขาคาดการณ์ ขนาดร่างและโครงสร้างกายภาพพวกมัน"งั้น ผมเดาว่าที่ เหลือสามตัวคงเป็นมอนสเตอร์สายโจมตีสินะ?" "ถูกต้อง นั่นคือแมลงหกปี ปีกมันเป็นอาวุธ พวกมันสามารถ ใช้ตัดได้ดีเลยทีเดียว"

"มอนสเตอร์ที่ดูเหมือนคางคกนั้นเชี่ยวชาญการโจมตีระยะ ไกล มันสามาราถพ่นศรพลังเทวะจากระยะไกลได้ มันมี ความเร็วการโจมตีและความสามารถที่น่ากลัว บวกกับมัน สามารถยิงลูกศรได้ต่อเนื่องเหมือนปืน เกือบทุกการโจมตี จากมันสามารถสร้างบาดแผลให้เทพเสมือนขั้น9ได้"

"และมอนสเตอร์แมลงหกแขนที่มีขาดาบนั่นก็คือมอนสเตอร์
แมลงสายดาบที่ทรงพลังมากสุด แม้มันจะไม่เข้าใจความ
หมายแท้จริงของเต๋าดาบ มันก็ยังไม่ห่างไกลนัก มันอาจ
เหนือขั้นในด้านเต๋าดาบกว่าเจ้า มอนสเตอร์แมลงตัวนี้มี
มาตรฐานระดับสุดยอดในหมู่มอนสเตอร์แมลง ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องพลังใจมตี พลังป้องกันหรือความเร็ว มันเกือบจะไร้
เทียมทานหากสู้กับศัตรูในระดับเดียวกัน"

"มอนสเตอร์แมลงทั้งเจ็ดนี้เรียกได้ว่าเป็นทีมที่เก่งกาจสุดใน หมู่ระดับต่ำกว่าเทพแท้จริงแล้ว"แผ่นหินแสดงความคิดเห็น

"ยังไงพวกมันก็เป็นแค่เทพเสมือนไม่ว่าจะทรงพลังแค่ไหน ความสามารถการใจมตีพวกมันอย่างเดียวไม่อาจทำลาย การป้องกันของวิญญาณต่อสู้ได้หรอก"หลินฮวงดูถูกศัตรูเขา

"อย่าลืมว่าพวกมันมีเทคนิคโจมตีประเภทวิญญาณ"แผ่นหิน เตือนอีกครั้ง

"ผมรู้"หลินฮวงดูจริงจังขึ้น

แม้เขาจะดูถูกกลยุทธ์ต่อสู้ของศัตรู เขาก็ยังเลือกระวังเมื่อ

พูดถึงเทคนิคต่อสู้

เขานึกถึงวิญญาณต่อสู้เขาสี่ตัวอย่างต้นไม้เทพอาทิตย์
เทพธิดาลุ่มหลง ผีเสื้อมรณะและอันเดทนรก แม้พวกมันจะ
เลื่อนเป็นเทพเสมือนขั้น3แล้ว ความสามารถพวกมันก็ยัง
ห่างไกลเกินเทพเสมือนขั้น9 พวกมันจะฉุดทั้งทีมลงทันทีที่
ถูกสะกดจิต"

ในทางกลับกัน แมวป่า แมมมอธจอมทำลาย และสมเสร็จ นั้นมีพลังระดับเทพเสมือนขั้น4 ความสามารถพวกมันเหนือ ยิ่งกว่าเทพเสมือนขั้น8 ดังนั้นพวกมันควรรับมือได้สักพัก ด้วยความสามารถพวกมัน พวกมันแค่ต้องใช้การ์ดเพิ่มพลัง ชั่วคราวสักใบเพื่อเอาชนะเทพเสมือนขั้น9 หลินฮวงไม่คิดให้แมมมอธจอมทำลายและตัวอื่นถูกทุบตี เขาขยี้การ์ดเพิ่มพลังชั่วคราวสามใบซึ่งหายไปในวิญญาณ ต่อสู้ทั้งสามเขา เลื่อนพวกมันเป็นเทพเสมือนขั้น5

เมื่อกลิ่นอายของพวกมันสามตัวระเบิดขึ้น มอนสเตอร์แมลง เทพเสมือนขั้น9เหล่านั้นก็เปิดฉากโจมตี

ตอนที่ 1119 มันเร็วเกินไปที่จะดีใจ

แมลงควบคุมเปลือกเกลียวโจมตีก่อน คลื่นเสียงที่มองไม่
เห็นกวาดมาทางแมมมอธจอมทำลายและวิญญาณต่อสู้อีก
สองตัว มันยังมาถึงตัวหลินฮวงด้วยซ้ำ

โชคดี เขาอัญเชิญศพเน่าออกมาทัน ดังนั้นเขาจึงไม่ได้รับผล กระทบอะไร

สำหรับวิญญาณต่อสู้ทั้งสาม แม้พวกมันจะเป็นแค่เทพ เสมือนขั้น5 พลังวิญญาณในร่างพวกมันก็ถูกกรองด้วยไฟเท วะซึ่งทำให้พวกมันบริสุทธิ์มาก พวกมันสามารถจัดการกับ

การสะกดจิตได้ง่ายๆ

เกือบจะในเวลาเดียวกันเมื่อแมลงควบคุมโจมตี หนอนหลาย ตาก็โจมตีด้วยทักษะลวงตามาพร้อมกับทักษะเทวะของ แมลงสุดยอดสมอง

แมลงสุดยอดสมองไม่ได้ใช้ทักษะเทวะเพื่อโจมตี มันกลับใช้
เทคนิคเพื่อปั่นป่วนประสาทสัมผัสของศัตรู มันโจมตีพร้อม
กับภาพลวงตาของหนอนหลายตาเพื่อเพิ่มความน่าจะเป็นที่
ศัตรูจะติดภาพลวงตา

ตามคาด การทำงานร่วมกันของพวกมันทำได้ดีเป็นพิเศษ

นอกจากแมวป่าเก้าหางที่สามารถหลบการโจมตีได้ด้วยการ

ไปซ่อนในมิติอื่น แมมมอธจอมทำลายและสมเสร็จกลับ ชะงัก

ทั้งคู่แข็งค้าง สร้างความตกใจให้หลินฮวง

"แม้กระทั่งสมเสร็จก็ยังถูกโจมตี?!"

การต่อสู้3ต่อ7พลันกลายเป็น1ต่อ7

แม้แมวป่าจะค่อนข้างวิตกเมื่อตระหนักว่าสหายสองตัวของ มันถูกโจมตี แต่มันก็ไม่กังวล มันรู้ดีว่าการโจมตีกายภาพนั้น แทบไม่อาจสร้างความเสียหายต่อพวกมันได้

เมื่อเห็นว่าการใจมตีของพวกมันสามตัวได้ผล แมวป่าก็หลบ

ในมิติแยกเงียบๆ ดวงตามันจับจ้องไปที่หนอนสุดยอดสมอง

เมื่อการต่อสู้เริ่ม หลินฮวงก็สั่งวิญญาณต่อสู้ทั้งสามผ่านคลื่น เสียงให้กำจัดหนอนสุดยอดแมลงก่อน

แมวป่าเดินขึ้นไปเหนือหัวหนอนสุดยอดสมอง จากนั้นมันก็
พุ่งออกจากมิติแยกอย่างฉับพลันพลางตวัดกรงเล็บใส่หัว
คล้ายไข่นั่น

อย่างไรก็ตาม การโจมตีของแมวปากลั้บถูกขวางกั้นโดยฟอง อากาศที่มองไม่เห็นเหนือหัวหนอนสุดยอดสมอง รอยเฉือนสี ดำหลายเส้นปะทะกับฟองอากาศ สร้างเป็นระลอกราวกับ ก้อนกรวดถูกโยนลงน้ำ

หนอนสุดยอดสมองเตรียมตัวมา ไม่มีใครรู้ว่ามันลอบใช้ ทักษะป้องกันตอนไหน

ขณะที่แมวป่าล้มเหลว หนอนมังกรในเกราะดำก็โจมตี มัน เปิดปากที่เต็มไปด้วยเขี้ยว และด้ายสีขาวนับหมื่นก็พุ่งออก จากปากมันอย่างบ้าคลั่ง

ด้ายที่บางกว่าเส้นผมได้เชื่อมกันจนหนาและเหนียวขึ้น พวก มันสามารถแยกออกได้ตามความต้องการของหนอนมังกร เพื่อเชื่อมต่อกับด้ายอื่น

ด้ายขาวที่ออกจากปากมันก่อตัวเป็นใยแมงมุมที่บินไล่ตาม แมวป่า แม้แมวป่าจะประหลาดใจที่ล้มเหลว มันก็ยังตอบสนองอย่าง รวดเร็วและหายไปหลังมองหนอนมังกรอย่างอาฆาตแค้น กลับเข้ามิติแยกมันอีกครั้ง

ใยของหนอนมังกรลอยในอากาศบาง

ในขณะเดียวกัน เป้าการโจมตีของมอนสเตอร์แมลงทั้งสามก็ คือสมเสร็จฝันร้าย

พวกมันเลือกโจมตีสมเสร็จฝันร้ายซึ่งมีพลังป้องกันต่ำสุด
เหนือสิ่งอื่นใด ใครก็สามารถบอกได้ว่าพวกมันไม่มีทางฆ่า
แมมมอธจอมทำลายได้ในเวลาอันสั้นเพราะพลังป้องกันสูงที่
ตัดสินจากขนาดตัวมัน

แม้สมเสร็จฝันร้ายจะดูดุร้ายเหมือนกัน แต่ขนาดตัวมันก็เล็ก กว่าและดูเหมือนเป้าหมายที่ง่ายกว่า มันจึงถูกเลือกเป็นเป้า หมายแรก

แต่ทว่า ในไม่ช้าสิ่งแปลกๆก็เกิดขึ้น การโจมตีของมอนสเตอร์
แมลงสามตัวพุ่งผ่านร่างสมเสร็จฝันร้ายไป และร่างมันเองก็
ค่อยๆจางหายไป

แม้กระทั่งหลินฮวงก็ยังประหลาดใจ เขารู้ดีว่าสมเสร็จฝันร้าย
ไม่ได้ถูกพวกแมลงฆ่าเพราะพวกมันไม่อาจทำลายรูปแกะ
สลักเทพได้ สิ่งที่เขาไม่รู้คือสมเสร็จฝันร้ายไปสร้างภาพลวง
ตาตอนไหนโดยที่เขาไม่รู้ตัว

เพียงเมื่อร่างของสมเสร็จฝันร้ายหายไป ร่างของแมมมอ

ธจอมทำลายก็เริ่มสลายไปเช่นกัน

สิ่งที่ทำให้หลินฮวงประหลาดใจยิ่งกว่าเดิมคือความวุ่นวาย ทางฝั่งศัตรู

ใยของหนอนมังกรม้วนพันรอบตัวของหนอนสุดยอดสมอง ขณะที่ตาหลายดวงของหนอนหลายตาสว่างเป็นสีแดง เป้า หมายคือหนอนสุดยอดสมอง

ในขณะเดียวกัน เท้ายักษ์ของแมมมอธจอมทำลายและกรง เล็บแหลมของแมวป่าก็ปรากฏเหนือหัวหนอนสุดยอดสมอง

โดยไม่รู้ตัว หนอนสุดยอดสมองได้ถูกฆ่าไปทันที

เพียงเมื่อคลื่นพลังวิญญาณไหลเข้าร่างหลินฮวง แมลงควบ คุมที่หลุดจากภาพลวงจาของสมเสร็จฝันร้ายก็คลุ้มคลั่ง

เปลือกเกี่ยวด้านหลังมันปล่อยความถี่สูงแหลมเจาะหู ความ สามารถมันนับว่าไม่สนใจกฎของสื่อกลาง มันกระจายเสียง ในอากาศดังเต็มสนามรบ

เสียงดังเจาะลึกไปในสมองของมอนสเตอร์แมลงอีกห้าตัว และทำลายภาพลวงตาของสมเสร็จฝันร้าย อย่างไรก็ตาม นั่นก็ทำให้มันอ่อนแอ

แมวป่าได้โอกาสและโจมตี มันกำจัดแมลงควบคุมด้วยกรง เล็บแหลมมัน

แมมมอธจอมทำลายเองก็ไม่ได้น้อยหน้า มันกระทีบเท้ายักษ์ ใส่แมลงควบคุมเหมือนกัน

หนอนมังกรและหนอนหลายตาอยากช่วย แต่สมเสร็จฝัน ร้ายก็สะบัดงวงมันและปล่อยเสียงครวญครางทำให้มอน สเตอร์หดตัวเคลื่อนที่ช้าลง

แมลงควบคุมถูกดึงเข้าโลกแห่งฝันอันเป็นผลมาจากเสียง
ของสมเสร็จฝันร้ายเพราะสภาพที่อ่อนแอมัน มันเสียความ
สามารถการป้องกันตัวเองไปจนสิ้น

การโจมตีของแมวป่าและแมมมอธจอมทำลายมาถึงพร้อม กันและฆ่าแมลงควบคุมในคราเดียว มันสายเกินไปเมื่อหนอนหลายตาพยายามหาทางออกจาก โลกแห่งฝัน ไม่เพียงแค่แมลงควบคุมจะถูกฆ่า แต่มอน สเตอร์แมลงที่เหลืออีกสี่ตัวยังถูกลากเข้าสู่โลกแห่งฝันของ สมเสร็จอีกครั้ง

ภายในเวลาไม่ถึงนาที่ กลยุทธ์อันโดดเด่นของสมเสร็จก็พลิก โต๊ะทั้งหมด

โดยธรรมชาติ มันไม่ใช่สมเสร็จฝันร้ายที่คิดกลยุทธ์ขึ้นเอง มันเป็นเจ้าแดงที่สอน พวกมันฆ่ามอนสเตอร์แมลงสองตัวที่ นับเป็นภัยคุกคามใหญ่สุดไปง่ายๆ การต่อสู้1ต่อ7ของแมวป่าพลันกลายเป็น3ต่อ1แล้ว

มอนสเตอร์แมลงสี่ตัวที่ถูกลากเข้าโลกแห่งฝันเสียความ สามารถการต่อสู้ไปโดยสิ้นเชิง พวกมันดิ้นรนในโลกแห่งฝัน นั่นทำให้เหลือแค่หนอนหลายตาที่ยังมีสติ

ความรู้สึกเศร้าที่เกิดจากการสูญเสียฉายผ่านตาของหนอน หลายตา มันไม่อาจเข้าใจได้ว่าพวกมันกลายเป็นฝ่ายเสีย เปรียบได้ยังไง

ในที่สุดหลินฮวงก็โล่งใจเมื่อเห็นการต่อสู้มาถึงจุดๆนี้

ผลลัพธ์ของการต่อสู้ถูกกำหนดไว้แล้ว

แผ่นหินดูเหมือนจะรู้สึกได้ว่าหลินฮวงกำลังคิดอะไร"มันเร็ว เกินไปที่จะตื่นเต้น การต่อสู้นี้ไม่ได้ง่ายอย่างที่เจ้าคิด การ ต่อสู้จริงเพิ่งเริ่มขึ้น!"

<u>ตอนที่ 1120 พลังกฎเกณฑ์</u>

"หมายความว่าไง?!"คำพูดของแผ่นหินทำให้หลินฮวงตกใจ

"เจ้าจะรู้ในไม่ซ้า"

ทันทีที่แผ่นหินพูดจบ แมวป่าและแมมมอธจอมทำลายก็ กำลังจะจัดการหนอนหลายตา

ตาสองดวงของหนอนหลายตาระเบิด ส่งเลือดกระจายไปทั่ว

หลินฮวงรู้สึกสับสนเพราะหนอนหลายตาบาดเจ็บก่อนแมว ป่าและแมมมอธจะได้ลงมือ

อย่างไรก็ตาม ความสับสนเขาก็เปลี่ยนเป็นความตกใจ

แมลงควบคุมและหนอนสุดยอดแมลงที่ตายหายไปแล้วกลับ ปรากฏขึ้นใหม่ในสภาพสมบูรณ์พร้อม

หลินฮวงมองไปในร่างเขา พลังงานวิญญาณที่เขาได้รับตอน มอนสเตอร์แมลงทั้งสองตายยังคงอยู่ จากนั้นเขาก็ตรวจ สอบบันทึกชิ้นส่วนการ์ด ชิ้นส่วนการ์ดที่ตกจากการฆ่ามอน สเตอร์แมลงทั้งสองก็ยังอยู่ นั่นพอจะพิสูจน์ว่ามันตายไปแล้ว และไม่ใช่ภาพลวงตา "การตายของพวกมันไม่ใช่ภาพลวงตา งั้น หรือหนอนหลาย ตาจะมีความสามารถการคืนชีพ?!"หลินฮวงสรุป

"แม้การคาดเดาเจ้าจะไม่ถูก มันก็ไม่ไกลจากความจริง"แผ่น หินกล่าวด้วยรอยยิ้ม

"หนอนหลายตานี้คือมอนสเตอร์ระดับบรรพกาล มันจะ
เปลี่ยนเป็นหนอนร้อยตาทันทีที่เลื่อนเป็นเทพแท้จริง จากนั้น
มันก็จะใช้กฎแห่งภาพลวงตา ความสามารถของ
กฎบางอย่างจะมอบพลังเปลี่ยนของจริงเป็นภาพลวงตา
เหมือนกับก่อนหน้า ในความเป็นจริง แมลงควบคุมและ
หนอนสุดยอดสมองได้ถูกฆ่าไปแล้ว แต่มันบิดเบือนความ
จริงเป็นภาพลวงตา ทำให้เป็นสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน นั่น
ทำให้แมลงควบคุมและหนอนสุดยอดสมองคืนชีพ"

"แต่มันยังไม่ใช่เทพแท้จริง แล้วมันทำได้ยังไง?"

"หนอนหลายตาตัวนี้ใช้ตามันเป็นสิ่งแลกเปลี่ยนและใช้เลือด มันเป็นตัวเชื่อมต่อกับทักษะเทวะของหนอนสุดยอดสมอง เนื่องจากหนอนหลายตา หนอนสุดยอดสมอง และแมลง ควบคุมมีพลังระดับเทพเสมือนขั้น9รวมถึงเกิดมาพร้อมกับ พลังวิญญาณ พวกมันจึงใช้นั่นเป็นเชื้อเพลิงเพื่อกระตุ้นพลัง แห่งกฏเกณฑ์"

"ข้าบอกเจ้าแล้วว่ารอบนี้ถือเป็นกลุ่มชั้นนำภายใต้เทพแท้ จริง ข้าไม่ได้พูดเล่น พวกมันไร้เทียมทานจริงๆ"

"หากตาเดียวสามารถคืนชีพได้หนึ่งตัว ตัดสินจากจำนวนตา มัน นั่นก็หมายความว่าเราต้องฆ่าพวกมันกว่า40ครั้ง?"หลิน ฮวงถามอีกครั้ง

เขาสงสัยว่าเขาจะสามารถทำการทดสอบเสร็จได้ภายในสิบ นาทีไหม

แม้เขาจะรู้ว่าการทดสอบเพิ่มเติมรอบนี้จะไม่ส่งผลต่อเขาบน ต้นไม้ขั้นบันได เขาก็ยังหวังว่าจะผ่านมันไปได้

"ไม่เชิง นี่คือพลังกฎเกณฑ์ที่เกินขีดความสามารถมัน ราคาที่ มันต้องจ่ายย่อมสูง ข้าคิดว่ามันคงใช้ได้อย่างมากก็ห้าครั้ง

ยิ่งไปกว่านั้น ยิ่งมอนสเตอร์ถูกคืนชีพมาก มันก็ยิ่งสามารถ ใช้ความสามารถได้น้อยลง"แผ่นหินกล่าว

"ดีใจที่ได้ยินอย่างนั้นนะ"หลินฮวงรู้สึกโล่งใจเล็กน้อยเมื่อรู้ว่า ความสามารถเฉพาะของหนอนหลายตาสามารถใช้ได้จำกัด ครั้ง

บนสนามรบไม่ไกล แมลงควบคุมและหนอนสุดยอดสมอง คืนชีพขึ้นมา พวกมันไม่ได้พบว่าแปลก พวกมันกลับพุ่งเข้า ร่วมการต่อสู้ทันที ในทางกลับกัน วิญญาณต่อสู้ทั้งสามกลับอยู่ในสภาพเลือน ราง

หนอนสุดยอดสมองแสดงทักษะเทวะมันทันทีที่คืนชีพ มัน ปลุกมอนสเตอร์แมลงสี่ตัวที่สมเสร็จฝันร้ายลากเข้าสู่โลก แห่งฝัน

กระดานกลับพลิกอีกครั้ง และมันก็เป็นการต่อสู้3ต่อ7

"พวกมันจะคืนชีพซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่ว่าพวกมันจะทำกี่ครั้ง พวกแกก็ต้องคอยระวังหนอนสุดยอดสมอง พยายามฆ่ามัน ให้เร็วที่สุด!มันคือแกนหลักของทีม มันอันตรายยิ่งกว่าหนอน หลายตา"หลินฮวงกล่าวใส่จิตสำนึกของวิญญาณต่อสู้ทั้ง สามโดยตรง"หนอนหลายตาและแมลงควบคุมคือเป้าหมาย

ที่สอง ไม่ต้องสนใจตัวที่เหลือ"

ในความเป็นจริง มันไม่ใช่หลินฮวงที่กล่าวอย่างนั้น มันคือ เจ้าแดงที่ส่งข้อความให้หลังพูดคุยกันเอง

เจ้าแดงไม่ได้ใช้การส่งเสียงโดยตรงเพราะมันอาจถูกปิดกั้น จากนั้นมันจึงให้หลินฮวงส่งข้อความหาวิญญาณต่อสู้โดยใช้ จิตสำนึกเขาโดยตรง

สมเสร็จฝันร้ายกลายเป็นคลุ้มคลั่งเมื่อโลกแห่งฝันมันถูก แทรกแซง ดวงตามันพลันเปลี่ยนเป็นสีดำสนิท

แต่ทว่า มันไม่ได้ใช้การโจมตีระยะไกลในครั้งนี้ มันกลับจ้อง

หนอนสุดยอดสมองที่แทรกแซงโลกแห่งฝันมันก่อนหน้า

หนอนสุดยอดสมองสบตากับสมเสร็จโดยบังเอิญ

มันรู้ว่ามีบางสิ่งผิดปกติทันทีที่รูม่านตาของสมเสร็จเปลี่ยนสี อย่างไรก็ตาม มันก็อดจ้องมองไม่ได้

หนอนหลายตาและแมลงควบคุมข้างๆพยายามปลุกมัน ใน ขณะเดียวกัน แมวป่าและแมมมอธก็โจมตีโดยไม่ลังเล สะกดข่มหนอนสุดยอดสมองที่ลดการป้องกันลง

ในเวลาเดียวกับที่ร่างของหนอนสุดยอดสมองพลันเปลี่ยน เป็นกองเนื้อ ทะเลพลังงานก็ไหลเข้าร่างหลินฮวง การแจ้ง เตือนถึงชิ้นส่วนการ์ดดังขึ้นอีกครั้ง

เห็นได้ชัดว่าการฆ่าเป็นของจริง

หลังกำจัดหนอนสุดยอดสมองไป สมเสร็จฝันร้ายก็หันมา มองหนอนหลายตา มันมีจับจ้องหนอนหลายตาไม่ขยับไป ไหน

ในขณะเดียวกัน มอนสเตอร์แมลงที่เหลือก็พุ่งใส่สมเสร็จฝัน ร้าย แต่ทว่า แมมมอธจอมทำลายกลับเอาร่างกายมันมา ขวาง

การโจมตีของมอนสเตอร์แมลงปะทะกับร่างของแมมมอ ธตรงๆ เสียงโลหะกระทบดังขึ้นพร้อมประกายไฟ แต่ก็ไม่มี ใครได้รับบาดเจ็บ แมมมอธจอมทำลายไม่ได้ยึดติดกับพวกมัน มันสะบัดงวง มันใส่มอนสเตอร์แมลงแต่ไม่ได้ไล่ตามไป คำสั่งที่มันได้รับ คือให้ระวังมอนสเตอร์แมลงสามตัวตรงหน้ามัน

แม้หนอนหลายตาจะมีวิญญาณที่ทรงพลัง มันก็ทำได้แค่ถ่วง เวลาสักสามวินาทีก่อนจะถูกลากเข้าโลกแห่งฝันของสมเสร็จ

เพียงเมื่อมันเข้าสู่สถานะหลับใหลและลงการป้องกันลง แมว ป่าก็ชิงโดจมตี มันเปลี่ยนเป็นเงาสีขาวและพุ่งผ่านร่างของ หนอนหลายตา เฉือนร่างมันเป็นชิ้นๆ

ในเวลาเดียวกับที่แมวป่าตัดเฉือน แมมมอธก็กระทีบเท้า เหล็กมัน เปลี่ยนหนอนหลายตาเป็นกองเนื้อ แม้หนอนหลายตาซึ่งครอบครองพลังกฎเกณฑ์จะตายไป สัญชาตญาณหลินฮวงก็ยังร้องบอกเขาว่ามันยังไม่จบ

ตามคาด ศพของหนอนหลายตาและหนอนสุดยอดสมอง พลันหายไปทันทีที่เขากำลังคิด และก็ปรากฏขึ้นใหม่ใน สภาพสมบูรณ์พร้อม

ตอนที่ 1121 7ต่อ3

"ตามคาด การฆ่าหนอนหลายตาเป็นเรื่องไร้ประโยชน์"แม้จะ คาดไว้แล้ว หลินฮวงก็ยังรู้สึกผิดหวังที่เห็นมันคืนชีพขึ้นมา

การต่อสู้กลายเป็น3ต่อ7อีกครั้งทันทีที่หนอนหลายตาและ หนอนสุดยอดสมองฟื้นคืนชีพ มันดูเหมือนวงจรที่ไม่อาจ ทำลายได้

แต่ทว่า วิญญาณต่อสู้ทั้งสามยังมีพลังเต็มเปี่ยม พวกมันไม่
เสียศรัทธาเพียงเพราะมอนสเตอร์แมลงสามารถคืนชีพได้
หลินฮวงได้บอกพวกมันลับๆแล้วว่าจำนวนการฟื้นคืนชีพนั้น

มีจำกัด

มอนสเตอร์แมลงเจ็ดตัวเริ่มเรียนรู้บทเรียนจากการต่อสู้ที่ พวกมันแพ้ไปสองครั้ง

พวกมันมุ่งเป้าไปยังสมเสร็จผันร้ายแทนเพราะโลกแห่งผัน มันทรงพลังมาก แม้กระทั่งหนอนสุดยอดสมอง มอนสเตอร์ที่ มีพลังวิญญาณสูงสุดก็ยังถูกดึงเข้าโลกแห่งผันได้ พวกมัน ต้องระวังสมเสร็จผันร้ายให้ดี

เพื่อป้องกันพวกมันจากการโจมตีของสมเสร็จฝันร้าย หนอน สุดยอดสมองได้แสดงทักษะเทวะออกมาทันทีที่มันคืนชีพ มันปกคลุมมอนสเตอร์แมลงทั้งหมดรวมถึงตัวมันเอง หลินฮวงเฝ้าดูการต่อสู้ด้านข้าง เขาเดาว่านี่ไม่ควรเป็น เทคนิคป้องกัน แต่ควรเป็นทักษะเทวะที่มุ่งเป้าไปยังสมเสร็จ ฝันร้าย

ตามคาด ชั้นแสงสีขาวปรากฏบนตัวของมอนสเตอร์แมลงทั้ง
เจ็ดราวกับหมอก พวกมันไม่ถูกลากเข้าโลกแห่งฝันของ
สมเสร็จฝันร้ายอีก และการเคลื่อนไหวพวกมันก็ไม่ได้รับผล
กระทบ พวกมันกลับโจมตีสมเสร็จฝันร้ายโดยตรง

หนอนสุดยอดสมอง แมลงควบคุม และหนอนหลายตา ระเบิดพลังโจมตีใส่สมเสร็จฝันร้ายพร้อมกัน พวกมันไม่สนใจ แมวป่าและแมมมอธจอมทำลาย

แมวป่าไล่ตามมอนสเตอร์แมลงทั้งสามไป พยายามหยุด

พวกมันไม่ให้ใจมตีสมเสร็จฝันร้าย แต่ทว่า มันก็ถูกขวางด้วย ด้ายสีขาวของหนอนมังกรที่พ่นออกมาไม่หยุด

มันตวัดกรงเล็บแหลมต่อเนื่อง ฉีกใยซ้ำแล้วซ้ำเล่า น่า เสียดาย มันช้ากว่าอัตราการพ่นใยของหนอนมังกร

เนื่องจากมันไม่จำเป็นต้องไล่ตามเส้นทางการเคลื่อนไหว ของแมวป่า ทั้งหมดที่มันต้องทำคือปกป้องหนอนสุดยอด สมองและมอนสเตอร์อีกสองตัว มันจึงสะกดข่มแมวป่าได้

แมวป่าเริ่มทำการโจมตีระยะไกลแทนเพราะไม่อาจฝ่าไปได้
คมมืดสายลมปรากฏบนอุ้งมือมัน แต่พวกมันก็ถูกขวางโดย
ด้ายที่หนอนมังกรพ่นออกมา

อีกฝั่งหนึ่ง แมมมอธจอมทำลายก็ติดอยู่กับมอนสเตอร์แมลง สองตัว ตัวหนึ่งกำลังใจมตีมันจากระยะไกล ส่วนอีกตัวใจมตี มันในระยะประชิด

มอนสเตอร์แมลงเขียวหกปิกโจมตีแมมมอธจอมทำลาย้ด
วยการพึ่งพาความเร็วมัน การโจมตีอย่างต่อเนื่องมันให้
ความรู้สึกเหมือนแมลงวันที่บินรอบหู สร้างความรำคาญให้
แมมมอธจอมทำลาย

มอนสเตอร์แมลงอีกตัวที่ดูเหมือนคางคกก็โจมตีจากระยะ
ไกลโดยใช้การพ่นน้ำลายที่แหลมดั่งลูกศร แม้การโจมตีมัน
จะสร้างบาดแผลให้แมมมอธไม่ได้ ผลกระทบก็ยังน่า
ประหลาดใจ ยิ่งไปกว่านั้น จังหวะโจมตีของมันก็สมบูรณ์
แบบซึ่งทำให้แมมมอธจอมทำลายต้องถอยและไม่อาจช่วย
เหลือสมเสร็จฝันร้ายได้

ในขณะเดียวกัน มอนสเตอร์แมลงผู้บ่มเพาะดาบกลับไม่ได้ เข้าร่วม มันกลับจับจ้องสมเสร็จฝันร้ายจากระยะไกล

แขนดาบทั้งหกมันผสานกันด้วยความเร็วที่สามารถมองเห็น ได้ด้วยตาเปล่า พวกมันกลายเป็นแขนเดียวสีแดงเลือด แขน เดียวนั้นก็ยังเป็นแขนดาบ มันเป็นสีแดงราวกับถูกย้อมด้วย เลือด

ในฐานะผู้บ่มเพาะดาบเช่นกัน หลินฮวงสัมผัสได้ถึงกลิ่นอาย ที่เปลี่ยนไปของมัน "ดาบนั่นดูทรงพลังมาก มันเกือบจะอยู่ในเต๋าดาบขั้น6!นอก จากนี้ เจตจำนงค์ดาบนี่ยังสามารถโจมตีวิญญาณได้โดย ตรง!"รูม่านตาของหลินฮวงหดลง

ดาบนั่นอาจสามารถฆ่าวิญญาณต่อสู้ได้จริงๆ!

โดยไม่ลังเลให้มากความ หลินฮวงส่งทะเลพลังงานให้ สมเสร็จฝันร้าย

เต๋าดาบในมอนสเตอร์แมลงกำลังเพิ่มขึ้น อีกด้านหนึ่ง ระดับ
พลังของสมเสร็จฝันร้ายก็มาถึงคอขวดเนื่องจากทะเลพลัง
วิญญาณที่หลินฮวงส่งให้

ภายในเวลาไม่กี่วินาที มันก็เลื่อนจากเทพเสมือนขั้น5เป็น เทพเสมือนขั้น6 และจากนั้นก็เทพเสมือนขั้น7

สมเสร็จฝันร้ายเหวี่ยงงวงมันและปล่อยเสียงคำราม

เสียงดังกระจายไปทั่วเหมือนระลอกน้ำ มอนสเตอร์แมลง สามตัวกระอักเลือดออกมาขณะที่กลิ่นอายพวกมันลดฮวบ

สมเสร็จฝันร้ายโจมตีหนอนสุดยอดสมองและมอนสเตอร์
แมลงอีกสองตัวทันทีที่พลังมันเพิ่มขึ้น เมื่อมันเป็นเทพ
เสมือนขั้น5 วิญญาณมันก็ไม่ได้ด้อยไปกว่าหนอนสุดยอด
สมองแล้ว แต่ทว่า มันกลับถูกข่มโดยการรุมของทั้งสาม
วิญญาณมันตอนนี้เหนือกว่ามอนสเตอร์ทั้งสามแล้วตั้งแต่ที่
เลื่อนพลังมาสองขั้น แน่นอน มันไม่คิดปล่อยโอกาสไป มัน

ปล่อยพลังวิญญาณออกมาเหมือนคลื่นยักษ์ สะกดข่มทั้ง สามด้วยกำลัง

มอนสเตอร์แมลงเต๋าดาบสัมผัสได้ถึงการเพิ่มพลังของ
สมเสร็จฝันร้ายจากระยะไกล มันเห็นหนอนสุดยอดสมอง
และมอนสเตอร์แมลงอีกสองตัวได้รับบาดเจ็บ แต่มันก็ไม่ได้
ตื่นตระหนกเพราะมั่นใจในดาบมัน

เมื่อดาบมันกักเก็บพลังจนเต็มและกำลังจะปลดปล่อย สมเสร็จฝันร้ายก็หันหัวมาและจ้องมัน

มอนสเตอร์แมลงเต๋าดาบสะบัดดาบมันโดยไม่ลังเล คลื่น ดาบสีแดงเข้มสว่างเหมือนแม่น้ำเลือดกลางอากาศ วินาที่ต่อมา หนอนสุดยอดสมองและมอนสเตอร์แมลงอีก สองตัวก็ถูกแม่น้ำกลื่นกินและกลายเป็นกองเนื้อ

มอนสเตอร์แมลงเต๋าดาบยืนอยู่กับที่โดยไม่ขยับ มันคล้าย กับรูปปั้นไปแล้ว

"ทรงพลังมาก!มันเกือบจะถึงเต๋าดาบขั้น6แล้ว น่าเสียดาย มันต้องมาเจอกับสมเสร็จฝันร้าย"หลินฮวงอดอุทานไม่ได้

ไม่ว่ามันจะทรงพลังแค่ไหน วิญญาณมันก็อ่อนแอ มันด้อย กว่าหนอนสุดยอดสมองและตัวอื่นมาก ดังนั้นมันจึงถูก

สะกดจิตทันทีที่สบตากับสมเสร็จฝันร้าย มันไม่แม้แต่จะรู้ตัว ด้วยซ้ำว่าโดนสะกดจิตไป

เมื่อมันถูกสะกดจิต มันก็เห็นมอนสเตอร์แมลงทั้งสามตัวเป็น สมเสร็จฝันร้าย นั่นทำให้มันสะบัดดาบฆ่าพวกตัวเอง

หลังกำจัดหนอนสุดยอดสมองและอีกสองตัวไป มันก็สะกด
จิตมอนสเตอร์แมลงเต๋าดาบอีกครั้งและปล่อยเสียงคำราม
ยาวก่อนมอนสเตอร์แมลงที่ตายไปจะได้คืนชีพ

คลื่นเสียงกระจายออกไปด้วยความเร็วสูง มันกระจายผ่าน หนอนมังกรและอีกสองตัว โดยไม่มีความสามารถสู้กลับ พวกมันพลันเปลี่ยนเป็นหุ่นเชิด

เพียงเมื่อสมเสร็จผันร้ายหยุดคำราม ศพของหนอนสุดยอด สมองและอีกสองตัวก็ฟื้นคืนกลับเป็นปกติ

หลินฮวงผู้ยืนดูการต่อสู้อดแสยะยิ้มไม่ได้เมื่อเห็นมอนสเตอร์ ทั้งสามคืนชีพอีกครั้ง เขาเผยรอยยิ้มเย้ยหยัน

"มันเคยเป็น3ต่อ7 แต่ตอนนี้มันกลายเป็น7ต่อ3แล้ว"

<u>ตอนที่ 1122 จบการทดสอบ</u>

หนอนสุดยอดสมอง แมลงควบคุมและหนอนหลายตาสังเกต เห็นมอนสเตอร์แมลงอีกสี่ตัวที่ถูกสะกดจิต

หนอนสุดยอดสมองส่งความคิดมันไปในหัวอีกสองตัว วินาที่ ต่อมา มอนสเตอร์แมลงทั้งสามก็กระจายคลื่นวิญญาณใส่ มอนสเตอร์ทั้งสี่ที่ถูกสะกดจิต พยายามปลุกพวกมัน

ภายใต้การนำของหนอนสุดยอดสยอง คลื่นวิญญาณ
กระจายออกมาเหมือนคลื่นสมุทร มันเจาะผ่านร่างของมอน
สเตอร์แมลงทั้งสี่

แต่ทว่า มอนสเตอร์แมลงทั้งสี่กลับยืนนิ่งโดยไม่ตอบสนอง

เห็นได้ชัดว่าความพยายามของพวกมันล้มเหลว

พลังงานวิญญาณของสมเสร็จฝันร้ายเหนือกว่าพวกมันมาก การสะกดจิตมันไม่อาจสั่นสะเทือนแม้หนอนสุดยอดสมอง และอีกสองตัวจะรวมพลังกัน

สมเสร็จฝันร้ายไม่คิดให้พวกมันมีโอกาสลองอีกครั้ง มันควบ คุมมอนสเตอร์สี่ตัวให้โจมตีหนอนสุดยอดสมองและตัวอื่น

หนอนมังกรและมอนสเตอร์แมลงอีกสามตัวที่ถูกสะกดจิต หันไปมองหนอนสุดยอดสมองและตัวอื่นราวกับเห็นพวกมัน

เป็นแมวป่าเก้าหาง

หนอนมังกรพ่นด้ายออกมาที่ละเส้นและสร้างเป็นใยใน อากาศ มันไล่ตามหนอนสุดยอดสมองและตัวอื่นไปซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า แม้จะไม่อาจจับพวกมันได้ มันก็ยังสร้างความลำบาก

มอนสเตอร์แมลงที่ดูเหมือนคางคกพ่นลูกศรคล้ายปืนกลใส่ บังคับพวกมันใต้องหลบโดยไม่มีเวลาหยุดพัก

ขณะที่ทั้งคู่สู้กันในระยะประชิด มอนสเตอร์แมลงหกปีกและ มอนสเตอร์แมลงเต๋าดาบก็กำลังไล่ล่าพวกมัน

เทียบกับวิญญาณต่อสู้ที่มีร่างกายทรงพลังซึ่งต้านทานการ โจมตีกายภาพได้ หนอนสุดยอดสมองและตัวอื่นนับว่ามีร่าง กายของเทพเสมือนทั่วไป พวกมันไม่อาจรับมือได้เต็มที่ ทั้ง หมดที่พวกมันทำได้คือหลบอย่างงุ่มง่ามและถอยหนี

ก่อนแมมมอธจอมทำลายและแมวป่าจะเข้าร่วมการต่อสู้ หนอนสุดยอดสมองและตัวอื่นก็พ่ายแพ้แล้

แต่ทว่า แมมมอธจอมทำลายและแมวป่าไม่อยากเล่นเกม แมวจับหนู ในไม่ช้าพวกมันก็เข้าร่วมการต่อสู้

แมมมอธจอมทำลายแสดงพลังอันป่าเถื่อน กระทีบเท้ายักษ์ มันใส่อากาศที่ละครั้ง

เมื่อลอยในอากาศ แมวป่าก็ปรากฏโดยไม่มีใครเห็นราวกับ มันเป็นภูติฝี

ไม่นานหลังวิญญาณต่อสู้ทั้งสองเข้าร่วม แมวป่าก็พบจุด อ่อนของหนอนหลายตาและตะปบใส่อากาศ

รอยเฉือนสีดำข่วนผ่านร่างหนอนหลายตา เฉือนมันเป็นสอง ส่วน

ทันทีที่หนอนหลายตาถูกฆ่า มอนสเตอร์แมลงอีกสองตัวก็ ตกอยู่ในสถานการณ์ลำบากยิ่งกว่าเดิม

ในเวลาไม่ถึงสิบวินาทีหลังมอนสเตอร์แมลงทั้งสามได้ ศพ พวกมันก็หายไปและคืนชีพใหม่อีกครั้ง

หนอนสุดยอดสมองเปลี่ยนกลยุทธ์มันเมื่อคืนชีพ

มันแสดงทักษะเทวะทันที และอักษรเวทย์สีขาวก็ปรากฏตรง
หน้ามัน มันรวมพลังงานวิญญาณของแมลงควบคุมและ
หนอนหลายตาเข้าด้วยกัน

ทันทีที่อักษรสีขาวสว่างขึ้น แสงสีขาวก็ยิงใส่หลินฮวงที่อยู่ นอกสนามรบ

แม้กระทั่งหลินฮวงก็ไม่คิดว่ามันจะเล็งมาหาเขา

แสงสีขาวเร็วมาก หลินฮวงไม่คิดหลบเพราะรู้ว่าไม่อาจหลบ ทัน เขากลับหันไปมองแมวป่าที่อยู่ไม่ไกล

แมวป่าหายไปจากที่ที่มันอยู่และปรากฏบนไหล่หลินฮวง จากนั้นหลินฮวงก็หายไป

เกือบจะในเวลานั้น แสงสีขาวก็เข้าปกคลุมจุดที่หลินฮวงเคย อยู่

แมวป่าเข้าร่วมการต่อสู้อีกครั้งหลังทิ้งหลินฮวงไว้ในมิติแยก

การโจมตีของหนอนสุดยอดสมองที่เล็งใส่หลินฮวงได้ไป กระตุ้นความโกรธของวิญญาณต่อสู้ทั้งสามเข้า

ในเวลาไม่ถึงนาที หนอนสุดยอดสมองและแมลงอีกสองตัวก็ ถูกฆ่าอีกครั้ง แมมมอธจอมทำลายดูเหมือนจะยังโกรธหลัง

ฆ่ามอนสเตอร์แมลงทั้งสามไป มันกระทีบเท้าเหล็กบนศพ และเปลี่ยนพวกมันเป็นกองเนื้อสามกอง

อึดใจต่อมา ศพก็หายไปอีกครั้ง หนอนสุดยอดสมองและตัว อื่นพลันคืนชีพอีกครั้ง

"นี่คือครั้งที่สี่แล้ว พวกมันควรถึงขีดจำกัดในไม่ช้า"หลินฮวง เฝ้านับจำนวนครั้ง

ครั้งนี้ หนอนสุดยอดสมองยังมุ่งมั่น มันเล็งเป้าใส่หลินฮวง อีกครั้ง

มันขยับหนวดมันและทักษะเทวะมันก็ทำงาน ลูกศรสีทอง พลันยิงออกมาเหมือนดาวตก

แมวป่าเห็นและจ้องหนอนสุดยอดสมองอย่างอาฆาตก่อนจะ ลากหลินฮวงเข้ามิติแยกมันอีกครั้ง

อย่างไรก็ตาม ศรที่สองกลับเข้าไปในมิติแยกด้วยทันทีที่มอน สเตอร์และมนุษย์เข้าไป นั่นนับว่าเกินความคาดหมายของ หลินฮวงและแมวป่า

แมวป่าพาหลินฮวงออกจากมิติแยกทันที ศพนับร้อยเจาะ
ออกมานอกมิติเช่นกัน พวกมันไล่ตามหลินฮวงอย่างไม่
ลดละ

แมวป่าตัดสินใจหยุดหลบ มันเปลี่ยนเป็นแสงสีขาว แสงสี ขาวพุ่งด้วยความเร็วเหนือแสง ศรสีทองพลันระเบิดเกือบจะ พร้อมกับที่แสงสีขาวตัดผ่าน ทำให้มันระเบิดเหมือนกับ ดอกไม้ไฟ

หลังแมวป่าแก้ไขวิกฤติ หนอนสุดยอดสมองก็เป็นแค่มอน สเตอร์แมลงตัวเดียวที่ยังมีชีวิตในบรรดาทั้งสาม

ในชั่วพริบตา แมวป่าก็ปรากฏเหนือหัวของหนอนสุดยอด สมอง มันตะปบใส่หัวคล้ายไข่นั่น

แผนของหนอนสุดยอดสมองล้มเหลวอีกครั้ง และมอนสเตอร์ แมลงทั้งสามก็ถูกฆ่า ไม่กี่วินาทีต่อมา พวกมันก็คืนชีพอีกครั้ง มันเป็นครั้งที่ห้าแล้ว
ดวงตาทั้ง13ของหนอนหลายตาระเบิด และนั่นก็เกือบครึ่ง
หนึ่งของดวงตามัน

อย่างไรก็ตาม แมวป่าได้โจมตีหนอนสุดยอดสมองก่อนจะได้ ทำอะไร

รอยเฉือนดำในอากาศแหวกผ่านอากาศ ฉักกระชากหา หนอนสุดยอดสมอง

หนอนสุดยอดสมองไม่คิดว่าแมวป่าจะไม่ปล่อยโอกาสใดให้ มันเลย มะนคิดว่ามันจะได้ลองหาทางอื่นฆ่าหลินฮวง แต่ก็ดู เหมือนจะเป็นไปไม่ได้แล้ว มันอยากให้แมลงอีกสองตัวโจมตีหลินฮวง แต่สมเสร็จฝัน ร้ายก็ได้ควบคุมหนอนมังกรและมอนสเตอร์แมลงอีกสามตัว เข้าโจมตีหนอนหลายตาและแมลงควบคุม

แมมมอธจอมทำลายเองก็ลงมือด้วย

ตั้งแต่นั้น หนอนสุดยอดสมองก็ไม่มีโอกาสโจมตีหลินฮวงอีก

การต่อสู้กินเวลาไม่ถึงสามนาที่ แมลงควบคุม หนอนหลาย ตาและหนอนสุดยอดสมองถูกทำลายที่ละตัว

หลินฮวงและตัวอื่นรอกว่าสิบนาที แต่ศพแมลงทั้งสามไม่

หายไป พวกเขาไม่แน่ใจว่ามันถึงขีดจำกัดการคืนชีพริยัง

หลังกำจัดทั้งสามไป แมมมอธจอมทำลายและแมวป่าก็ฆ่า แมลงอีกสี่ตัวที่ถูกสะกดจิต

จากนั้น การต่อสู้ก็จบลง หลินฮวงคิดว่ามันควรจบการ ทดสอบแล้ว

อย่างไรก็ตาม มอนสเตอร์แมงสีเทาถ่านกลับออกมาจากรัง หลัก มันใผล่หัวออกจากรังและมองหลินฮวง

หลินฮวงรู้สึกว่าเขากำลังถูกลากไปในมิติอื่นชั่ววินาทีที่สบตา มัน ดวงตาที่เขาไม่อาจเห็นได้กำลังมองเขาในความมืด เขา สามารถสัมผัสได้ถึงดวงตาเหนือหัวเขา แต่ก็ไม่อาจขยับตัว

ได้เลย

แต่ทว่า เสียงดังกลับบังเกิดขึ้น สั่นคลอนไปทั่ว

หลินฮวงรู้สึกเหมือนเวลาถูกเร่งเร็วขึ้น ในไม่ช้า เขาก็ ตระหนักว่าเขาได้สติกลับคืนมาแล้ว

"การทดสอบจบลงแล้ว!เราจะส่งเจ้าออกไป"เสียงผู้ชายดัง ขึ้น

หลินฮวงมองเวลาบนแหวนหัวใจจักรพรรดิเขา มันยัง เหลือ44วินาทีก่อนการทดสอบ24ชั่วโมงจะจบลง "ไหนคุณพูดว่ามันต้องครบ24ชั่วโมง?"

ตอนที่ 1123 สโมสร

คนวรอยู่บนด่าน81ถึง24ชั่วโมงเต็ม แต่หลินฮวงถูกเตะออก ก่อนล่วงหน้า44วินาที

เขาเดาว่ามันต้องเกี่ยวกับแมลงที่คลานออกจากรังในตอน ท้าย

หลินฮวงตระหนักว่าเขามาอยู่บนต้นไม้ขั้นบันไดอีกครั้ง แม้ เขาจะอยู่ยอดต้นไม้ มันก็ยังเป็นลานกว้างที่ใหญ่มากสำหรับ

เขา

เขาสแกนผ่านลานและในไม่ช้าก็เห็นหีบทองในใจกลางลาน ไม่ไกล เขาเดินไปทางมัน เขาไม่ได้เปิดมันทันที เขากลับ สังเกตมัน

หีบไม่ได้ดูใหญ่ มันมีขนาดเท่ากล่องรองเท้า มันเป็นสีทอง พร้อมมีอักขระพิเศษสลักอยู่

หลินฮวงถ่ายรูปด้วยแหวนหัวใจจักรพรรดิเพื่อบันทึกอักขระ จากนั้นก็เอื้อมมือไป

เขาเปิดหีบด้วยความอยากรู้

ไม่มีผลพิเศษอะไรเช่นแสงสีทองที่สาดออกมาตอนเปิดกล่อง

ไม่มีเพลงแปลกๆ มันก็แค่กล่องธรรมดาที่ไม่ถูกล็อค ซึ่งเปิด ขึ้นได้ง่ายๆ

ไม่มีสมบัติที่เขาคาดหวัง มีเพียงการ์ดสีทองที่ดูเหมือนการ์ด ทักทายนอนอยู่บนหีบ ไม่มีอะไรอื่นนอกจากนั้น

หลินฮวงเลิกคิ้วเมื่อเห็นการ์ด เขายื่นแขนออกไปหยิบมัน เขา พยายามดูว่ามีอะไรซ่อนอยู่ในนั้นไหม แต่ก็พบว่าเขาคิดมาก ไป

หลินฮวงพลิกการ์ดในมืออย่างสงสัย

มีเพียงประโยคเดียวถูกเขียนไว้บนมัน

"หลินฮวง ขอแสดงความยินดีสำหรับการผ่านบททดสอบ ของสโมสร คุณอยากเป็นส่วนหนึ่งของสโมสรหรือไม่?" หลินฮวงตกตะลึงที่เห็นชื่อจริงเขาถูกเขียนบนการ์ดแทนที่จะ เป็นหลินเซี่ย เห็นได้ชัดว่าตัวตนปลอมเขาไม่ใช่ความลับ อะไรบนต้นไม้ขั้นบันได

หลินฮวงเก็บเรื่องตัวตนเขาไว้และถาม"สโมสรคืออะไร?"

ประโยคบนการ์ดหายไป พร้อมกับมีประโยคใหม่ขึ้นมาแทน

"สโมสรคือองค์กรพิเศษที่สำรวจความลี้ลับ มีสองเงื่อนไข สำหรับการเลือกสมาชิก อย่างแรก สมาชิกต้องเป็นมนุษย์ สอง สมาชิกต้องเป็นอัจฉริยะฟ้าประทาน"

"งั้น มันก็เป็นพวกคุณที่ตั้งด่านบนต้นไม้ขั้นบันได?และคนก็ จะมีสิทธิ์เข้าร่วมสโมสรหลังผ่านด่านทั้งหมด?"หลินฮวงอด ถามไม่ได้

"ถูกต้อง"

คำบนการ์ดเปลี่ยนไปอีกครั้ง

"งั้น มีสมาชิกกี่คน?"หลินฮวงอยากรู้ เหนือสิ่งอื่นใด เขาได้ ผ่านความยากบนต้นไม้ขั้นบันไดมาและก็เป็นคนเดียวใน

โลกกรวดที่ผ่านด่านทดสอบได้ตลอดหลายร้อยปี

"ไม่มาก เรามีสมาชิกแค่359คน"

"มีสมาชิกแค่สามร้อยกว่าคนทั่วมหาพิภพ?!"หลินฮวงไม่คิด
ว่าจำนวนจะน้อยขนาดนี้ แม้เขาจะรู้ดีว่าการผ่านด่าน
ทดสอบนั้นยาก แต่ก็ต้องรู้ว่ามหาพิภพนั้นเชื่อมต่อกับโลก
ขนาดเล็กนับหมื่น สำหรับโลกกรวด มันมีนับล้านหรือแม้
กระทั่งสืบล้าน

"ไม่ มันนับทั่วทั้งจักรวาล"

คำตอบบนการ์ดยิ่งสร้างความตกใจให้หลินฮวง

เขาไม่รู้ว่าจักรวาลกว้างใหญ่เพียงใด เขารู้แค่ว่ามหาพิภพนั้น เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล"มีสมาชิกแค่สามร้อยกว่าคนทั่วทั้ง จักรวาล?!"

หลินฮวงเพิ่งได้สติคืน เขาถามทันที"แล้วผลประโยชน์ของ การเข้าร่วมคืออะไร?"

"1.คุณสามารถแลกเปลี่ยนทรัพยากรกับสมาชิกอื่นได้"

"2.คุณสามารถเข้าร่วมในการรวบรวม แลกเปลี่ยนสิ่งที่คุณ เรียนรู้จากการบ่มเพาะ"

"3.คุณสามารถให้สมาชิกช่วยคุณเมื่อใดก็ตามที่พบเจอ ปัญหา"

หลินฮวงยินดีเมื่อได้ยินข้อสามและถามทันที

"ระดับสูงสุดของสมาชิกในสโมสรคือขั้นไหน?"

"นั่นเป็นความลับ!"

"หากผมยินดีเข้าร่วม มาตรฐานของผมในสโมสรเป็นยังไง?" หลินฮวงถามต่อ เขากำลังเล่นคำพูด ถามถึงความสามารถ เขาแทนระดับพลัง

"อ่อนแอสุด ไม่มีใครระดับต่ำกว่าคุณ"

หลินฮวงตกใจ"แล้วผมต้องทำอะไรหากเข้าร่วมฦ.

"ไม่ต้องทำอะไร สมาชิกทุกคนมีอิสระตามใจชอบ ไม่จำเป็น ต้องเข้าระบบแม้จะเข้าร่วมมัน อย่างไรก็ตาม ชื่อจะถูกลบ

หากไม่เข้าระบบเป็นเวลาร้อยปี"

"แล้วหากผมไม่เข้าร่วม?จะเกิดอะไรขึ้นกับผม?"หลินฮวง ถามอีกครั้

"ความทรงจำเกี่ยวกับสโมสรจะถูกลบ"

"ไม่มีผลกระทบอื่น?"

"ไม่"

"เอาละ ผมเข้าใจแล้ว"หลินฮวงพยักหน้าและท้ายที่สุดก็ ตัดสินใจหลังขบคิด"ผมยินดีเข้าร่วม!"

ประโยคที่เขียนบนการ์ดปรากฏอีกครั้ง

"หลินฮวง ขอแสดงความยินดีกับการเป็นสมาชิกสโมสร อย่างเป็นทางการ!"มีตัวอักษร'x'อยู่มุมขวา

ในวินาทีนั้น การ์ดยินดีที่เขาถือในมือก็เปลี่ยนเป็นแสงสีทอง มันหายไปในฝ่ามือเขา

เพียงเมื่อเขาอยากมองเข้าไปใน่รางตัวเองเพื่อดูว่าเกิดอะไร ขึ้น ข้อความพิเศษก็ประทับในหัวเขาอัตในมัติ เขาเข้าใจ ข้อมูลของสโมสรทั้งหมดแล้ว

เมื่อเขาย่อยข้อมูลในหัว ประกาศก็ดังขึ้นในหูเขา"ขอแสดง

ความยินดีกับรองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์หลินเซี่ยสำหรับ การผ่านด่าน81บนต้นไม้ขั้นบันได!เขาได้ทำลายสถิติต้นไม้ ขั้นบันไดและกลายเป็นคนแรกที่ผ่านด่านทั้งหมด!"

ประกาศระเบิดไปทั่วต้นไม้ขั้นบันไดพร้อมกัน สมาชิก สมาคมอัจฉริยะทุกคนล้วนได้ยินมันอย่างชัดเจน

เมื่อประกาศดังขึ้น การแจ้งเตือนสามครั้งก็ผุดบนแหวนหัวใจ จักรพรรดิของทุกคน

การฝ่าด่านทั้งหมดของหลินฮวงก่อให้เกิดเป็นคลื่นลูกกใหญ่

ทุกด้านบนต้นไม้ขั้นบันไดกลายเป็นแออัดเพราะเกือบทุกคน กำลังพูดถึงความสำเร็จของหลินเซี่ย

"พระเจ้าช่วย!เขาผ่านด่านทั้งหมดได้!"

"ก่อนวันนี้ ฉันมักคิดว่าไม่มีใครในโลกจะผ่านด่านทั้งหมด ของต้นไม้ขั้นบันไดได้ ไม่คิดเลยว่าฉันจะถูกตบหน้าจนแสบ ไปหมดขนาดนี้..."

"ฉันคิดว่าฉันกำลังฝันไป ใครก็ได้ช่วยปลุกฉันที!"

"ฉันคิดว่ามีคนเปิดโต๊ะพนันตอนเช้านี้ด้วยอัตรา1:10000ว่า หลินเซี่ยจะผ่านด่านทั้งหมดได้ไหม ฉันสงสัยว่าเจ้ามือยังมี ชีวิตอยู่รึเปล่า" "เห้ ความคิดเห็นด้านบน ฉันเป็นเจ้ามือ และยังมีลมหายใจ อันที่จริง ฉันเปิดอัตรานั่น แต่น่าเสียดาย ไม่มีใครลงเดิมพัน เลย ไม่อย่างนั้น ฉันอาจเป็นหนี้จนตัวตาย"

ตอนที่ 1124 รางวัล

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าแห่งพันธมิตรสวรรค์ หลิน เซี่ยสำหรับการฝ่าด่าน79และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!"

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าแห่งพันธมิตรสวรรค์ หลิน เซี่ยสำหรับการฝ่าด่าน80และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!"

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าแห่งพันธมิตรสวรรค์ หลิน เซี่ยสำหรับการฝ่าด่าน81และทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได!" "ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าแห่งพันธมิตรสวรรค์ หลิน เซี่ยสำหรับการทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได ท่านได้รับรางวัล เป็นแก่นเทวะ(เทพเสมือนขั้น9)!"

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าแห่งพันธมิตรสวรรค์ หลิน เซี่ยสำหรับการทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได ท่านได้รับรางวัล เป็นแก่นเทวะ(เทพเสมือนขั้น9)!"

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าแห่งพันธมิตรสวรรค์ หลินเซี่ยสำหรับการทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได ท่านได้รับ รางวัลเป็นไขกระดูกวิญญาณ(ระดับเทพแท้จริงขั้น1)!"

"ขอแสดงความยินดีกับรองหัวหน้าแห่งพันธมิตรสวรรค์ หลิน เซี่ยสำหรับการทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได ท่านได้รับรางวัล เป็นเมล็ดต้นไม้โลก!"

. . .

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการผ่านด่านทดสอบ ทั้งหมดบนต้นไม้ขั้นบันได ท่านได้การสุ่มรางวัล!ท่านต้อง การสุ่มรางวัลเลยหรือไม่?"

หลินฮวงตกตะลึงกับรางวัลสุดท้ายและอดหัวเราะไม่ได้"สุ่ม สมบัติ เอ๊ะ?หรือมันเรียนรู้จากเสี่ยวเฮย?"

แต่ทว่า เขาเจอการสุ่มรางวัลมามาก เขาขยี้การ์ดโชคดีและ กดปุ่ม'ใช่'หลังรอให้การ์ดผสานเข้าร่างกายเขา

เครื่องหมายคำถามสามมิติผุดขึ้นบนแหวนหัวใจจักรพรรดิ หลินฮวงหลังเข้ากดปุ่ม

เครื่องหมายคำถามเริ่มหมุนอย่างรวดเร็ซ มันเร็วจนหลินฮวง ไม่อาจมองได้ว่ามีของกี่ชิ้น

ปุ่มแดง'หยุด'ปรากฏตรงหน้าเขา

เขาจ้องภาพฉายอยู่นาน และกดปุ่มหยุดหลังยืนยันว่าเขาไม่ อาจบอกได้ว่ามีของชิ้นไหนบ้าง

เครื่องหมายคำถามเปลี่ยนเป็นของที่ดูเหมือนรังยักษ์เมื่อเขา กดปุ่ม

"มันคืออะไร?'ขณะที่หลินฮวงกำลังสงสัย การแจ้งเตือนบน แหวนหัวใจจักรพรรดิก็ดังอีกครั้ง

"ขอแสดงความยินดีกับหลินเซี่ยสำหรับการสุ่มได้รัง กาแล็กซี่!"

"ว่าไงนะ?!"หลินฮวงตกตะลึง เขาไม่รู้ว่าเขาจะสุ่มได้มัน

อย่างไรก็๖ม ของที่ดูเหมือนรังผึ้งก็ปรากฏ มันมีเส้นผ่าศูนย์ กลางประมาณเมตร และก็แตกต่างจากรังกาแล็กซี่ที่เขาเคย เห็ฯ

เพียงเมื่อหลินฮวงกำลังคิดเก็บมันไป รังคล้ายรังผึ้งก็เปลี่ยน เป็นแสงสีดำและหายไปในร่างเขา

เขาจ้องมองร่างตัวเองทันที่ ตามคาด รังเริ่มขยายใหญ่อย่าง

รวดเร็วในร่างเขา แม้มันจะไม่ใหญ่เท่ารังหลักที่เขาเห็นล่าสุด มันก็ไม่ได้เล็กไปกว่ารังย่อยขนาดเท่าดวงจันทร์

"ฉันเดาว่าฉันสามารถฆ่าคนได้ด้วยการเรียกสิ่งนี้ออกมาทับ คน!"จากนั้นเขาก็มองรางวัลอื่นหลังออกจากการมองเข้าไป ในร่างตัวเอง

แก่นเทวะไม่ได้แปลกใหม่สำหรับเขา เขาสามารถกลั่นมัน เพื่อเลื่อนระดับพลังได้

มันคือครั้งแรกที่หลินฮวงได้ยินเกี่ยวกับไขกระดูกวิญญาณ และเมล็ดต้นไม้โลก แม้เขาจะมีความรู้กว้างขวางมากใน สถาบันนักล่ายุทธ์ เขาก็ไม่รู้ว่าของทั้งสองชิ้นคืออะไร เขาหยิบเอาไขกระดูกวิญญาณซึ่งเป็นผลึกสีฟ้าดูคล้ายหิน ล้ำค่า อย่างไรก็ตาม มันบรรจุของเหลวไว้และดูคล้ายว่า มีดวงดาวกำลังไหลอยู่ข้างใน

หลินฮวงรู้สึกว่าของชิ้นนี้ต้องบรรจุพลังงานวิญญาณไร้สิ้น สุดเอาไว้

"แผ่นหิน ไขกระดูกวิญญาณนี่คืออะไร?"เขาถามจนติดเป็น นิสัย

"สิ่งนี้คล้ายกับมณีวิญญาณแต่แตกต่างออกไป มณี
วิญญาณสามารถควบแน่นได้หลังตัวตนประเภทวิญญาณ
ตาย แต่ทว่า ไขกระดูกวิญญาณจะค่อยๆเกิดจากพลังงาน
วิญญาณที่หลงเหลือหลังการตายของสิ่งมีชีวิต"

"หากเจ้าต้องการความแน่ชัด พลังงานของมณีวิญญาณจะ เหนือกว่าและมีความหนาแน่นพลังงานสูงกว่า ในขณะเดียว กัน ไขกระดูกวิญญาณจะนุ่มนวลและมีผลรักษาที่ทรงพลัง เมื่อดวงวิญญาณได้รับความเสียหาย"แผ่นหินอธิบายหลัง ขบคิด

"นั่นหมายความว่าพี่สาวโมโม่สามารถใช้มันได้สินะ"หลิน ฮวงคิดถึงอู่โม่ทันทีที่ได้ยินคำอธิบาย

หลังเก็บไขกระดูกวิญญาณไป เขาก็นำเมล็ดต้นไม้โลกออก

มา มันเป็นเมล็ดสีเทาขนาดเท่านิ้วก้อย มีลวดลายเล็กๆอยู่ บนนั้น และมันก็ดูเหมือนเมล็ดธรรมดาทั่วไป

"นี่คือ...เมล็ดต้นไม้โลก?!"เสียงของแผ่นหินฟังดูตกใจ

"คุณรู้จักมัน?"หลินฮวงถามทันที่

"แน่นอนว่าข้าย่อมรู้จักมัน มนุษย์ทุกคนในมหาพิภพล้วน รู้จักสิ่งนี้"แผ่นหินรู้สึกว่าคำอธิบายมันไม่ชี้ชัดพอ ดังนั้นมัน จึงกล่าวเสริม"ทุกสิ่งมีชีวิตนอกจากมนุษย์เองก็รู้จักสิ่งนี้"

"มันฟังดูเหมือนสมบัติล้ำค่า"ดวงตาของหลินฮวงสว่างขึ้น เมื่อได้ยิน "เมล็ดต้นไม้โลกคือเมล็ดพันธ์ของต้นไม้โลก ในความเป็น จริง ต้นไม้โลกไม่ถือว่าเป็นพืชพรรณ แต่เป็นสิ่งมีชีวิตพิเศษที่ เกิดจากเวลาและหัวงอวกาศ มันคล้ายกับห่วงโซ่ของตัวตน ระดับเทพสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ธรรมชาติได้สร้างมันแทนที่ จะเป็นการกลั่นหรือบ่มเพาะ หน้าที่หลักของต้นไม้โลกคือ การออกผลโลก ผลไม้แต่ละลูกเทียบเท่าได้กับโลกกรวดไร้ เจ้าของ"

"ผลไม้ที่เทียบได้กับโลกกรวดทั้งใบ?!"หลินฮวงคิดว่ามันฟังดู ไร้สาระ"งั้น การครอบครองโลกกรวดจะช่วยอะไรได้(เหมือน ว่าผลไม้เนี่ยมีพลังงานเท่ากับโลกกรวดทั้งใบ)?"

"เมื่อมีคนไปถึงระดับเทพเสมือนและสร้างเขตแดนเทพตน เองได้ เขาจะสามารถผสานเขตแดนเทพตนกับโลกกรวดเพื่อ เสริมพลังเขตแดน ยิ่งโลกกรวดถูกผสานเข้าไปมากเพียงใด เขตแดนเทพก็จะยิ่งทรงพลัง โดยเฉพาะหลังระดับเทพแท้
จริง ยิ่งโลกกรวดถูกผสาน พลังกฎเกณฑ์และพลังลำดับของ
เขตแดนเทพก็จะยิ่งทรงพลัง"

"งั้น ต้นไม้โลกก็เหมือนแม่ไกที่ออกไข่"หลินฮวงสรุป"ตัวตน ระดับเทพแท้จริงต้องกินไข่เพื่อเสริมสารอาหาร"

"ใช่ การผสานต้นไม้โลกจึงเทียบได้กับการครอบครองแม่ไกที่ วางไข่ เจ้าไม่ต้องใช้เงินเพื่อซื้อไข่"แผ่นหินอธิบาย"งั้น เจ้าก็ แค่ต้องให้อาหารแม่ไก่และรอให้มันวางไข่อย่างต่อเนื่อง"

"แต่เพื่อให้มันออกผลอย่างโลกกรวด ผมจะต้องหาทรัพยากร เพื่อบ่มเพาะมันสินะ?"ในไม่ช้าหลินฮวงก็ตระหนักถึงปัญหา หลัก "ชา นั่นคือข้อด้อยของต้นไม้โลก มันต้องการทรัพยากรไร้สิ้น สุด"แผ่นหินยอมรับ

"แต่มันจะไม่นำมาซึ่งข้อเสียใดสำหรับเจ้า ทั้งหมดที่เจ้าต้อง ทำคือโยนเมล็ดพันธ์เข้าไปผสานตอนเจ้าสร้างเขตแดนเทพ เจ้าไม่ต้องให้อาหารมันหลังจากนั้นเพราะมันจะไม่ตายหรือ ชิงทรัพยากรเจ้าไปด้วยตัวเอง มันจะเติบโตก็ต่อเมื่อเจ้าให้ อาหารมัน ไม่อย่างนั้น มันก็จะไม่เติบโตหากเจ้าไม่ให้อาหาร มัน เจ้าสามารถให้อาหารมันได้ตามใจชอบ ตราบเท่าที่มี ทรัพยากรพอมันจะสามารถเติบโตเป็นผลไม้โลกภายในไม่กี่

"วิเศษขนาดนั้นเลย?"หลินฮวงเริ่มฮึกเหิม

"ต้นไม้โลกไม่มีแผนการ แต่สิ่งวิเศษระดับจักรวาลนั่นถูก สร้างด้วยกาลเวลา อย่าคิดว่ามันเป็นพืชทั่วไป แน่นอน มัน ขึ้นอยู่กับเจ้าว่าจะผสานมันหรือไม่ เจ้าสามารถขายมันได้ หากมันสร้างปัญหาให้เจ้า จากนั้น เจ้าควรได้รับรางวัลก้อน โต"

"ผมจะคิดถึงมันที่หลัง"หลินฮวงยังไม่คิดถึงมันทันที่เพราะ เขายังห่างไกลจากการเลื่อนเป็นเทพเสมือน

มันคงใช้ทรัพยากรมากเกินไปเพื่อบ่มเพาะสิ่งเช่นนี้ แต่มัน ย่อมนำพามาซึ่งผลประโยชน์มากมาย โดยรวม มันมีทั้งข้อดี และข้อเสีย

ตอนที่ 1125 หลินเซี่ยโด่งดังอีกครั้ง!

หลังตรวจสอบรางวัลที่ได้รับจากต้นไม้ขั้นบันได หลินฮวงก็
ค้นผ่านพลาซ่าทั้งหมดบนต้นไม้ขั้นบันไดอย่างละเอียด และ
ออกจากระบบหลังยืนยันว่าไม่มีอะไรแล้ว

เพียงเมื่อเขาออกระบบ ข้อความมากมายก็ผุดขึ้นบนแหวน หัวใจจักรพรรดิเขา

หลินฮวงเห็นว่านั่นคือคนรู้จักเขาทั้งหมด นอกจากเจียงเฟย และคนอื่นจากพันธมิตรสวรรค์ พี่น้องตระกูลหยี่ก็ส่งข้อ ความหาเข้าวย เห็นได้ชัดว่าทุกคนเห็นการแจ้งเตือนที่ระบบ

ส่งมา

ข้อความเป็นการแสดงความยินดีกับเขา และเขาก็ส่งข้อ ความกลับไปสั้นๆ

ความรู้สึกอ่อนเพลียเริ่มระเบิดขึ้นเมื่อเขาตอบกลับเสร็จ มัน เป็นเวลากว่า60ชั่วโมงแล้วที่เขาไม่ได้นอน เพราะเขาต้องฆ่า มอนสเตอร์เพื่อฝ่าด่าน เขาจึงอยู่ในโหมดเครียดตลอดเวลา ท้ายที่สุด เขาก็ผ่อนคลายได้แล้ว

หลินฮวงไม่ได้สู้กับความเหนื่อยล้า เขากลับปล่อยให้ตัวเอง นอนหลับ

ในการหลับลึก เขาไม่รู้เลยว่าทั่วทั้งสมาคมอัจฉริยะกำลังตก

อยู่ในความปั่นป่วนเพราะการเอาชนะต้นไม้ขั้นบันไดทั้งหมด

ไม่เพียงแต่จำนวนสมาชิกออนไลน์บนต้นไม้ขั้นบันไดจะถูก ทำลาย แต่ยังมีหัวข้อนับไม่ถ้วนที่สร้างบนฟอรั่มขั้นบันได ด เกือบทุกหัวข้อล้วนพูดถึงหลินเซี่ย

แม้กระทั่งฟอรั่มรัฐบาลกลาง สมาคมอัจฉริยะ และตลาดมืด ยังพูดถึงหลินเซี่ย

หัวข้อข่าวบนสื่อเปลี่ยนแปลงทันทีที่รู้ข่าว ชื่อของหลินเซี่ย เป็นอันดับ1ที่ทุกคนต้องได้ยิน

หลินฮวงตื่นขึ้นตอนหกโมงเช้า หลังล้างหน้า เขาก็ตระหนัก

ว่าคุณฟู่ได้โทรหาเขาเมื่อคืนก่อน หลังตรวจสอบเวลา เขาก็ ไม่ได้โทรกลับเพราะเขาคิดว่ามันเร็วเกินไป

เขามุ่งหน้าไปกินอาหารเช้าและตรงไปวังจักรพรรดิ เขาใช้ เวลานั้นเพื่อดูข่าว

ทันทีที่เขาเปิดหน้าข่าวของแหวนหัวใจจักรพรรดิ เขาก็เห็น รูปถ่ายตัวเองบนพาดหัวข่าว ชื่อคือ'อัจฉริยะอันดับ1แห่งยุค หลินเซี่ย!'

เมื่อเขาเห็นจำนวนเข้าชมเกินกว่าสามร้อยล้าน เขาก็รู้ว่าตัว เองดังอีกครั้งแล้ว

มันเคยเป็นมาก่อน มีการถกเถี่ยงอย่างหนักหน่วงว่าใครจะ

ไดด้ชื่อว่าเป็นอัจฉริยะอันดับหนึ่ง

แต่ตอนนี้ ฉายานั่นกลับถูกหลินฮวงรับเอาไปแล้ว และก็ไม่ คนต่อต้านไม่มากบนฟอรั่มและสื่อ

จากเขตายัน12 คนส่วนใหญ่รู้จักสมาคมอัจฉริยะตราบเท่าที่ พวกเขามาจากตระกูลผู้บ่มเพาะหรือองค์กรใหญ่ พวกเขารู้ ว่าสมาคมอัจฉริยะคืออะไร

นอกจากสามเขตหลัก สิทธิ์การเข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะยัง น้อยยิ่งกว่า1%แม้กระทั่งสำหรับตระกูลและองค์กรใหญ่ใน9 เขตปลอดภัย คนหนุ่มสาวที่มีพรสวรรค์ส่วนใหญ่ที่โด่งดังใน เขตตนเองจะไม่มีความสามารถพอเข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะ ดังนั้น การเป็นสมาชิกสมาคมอัจฉริยะจึงเป็นตัวพิสูจน์ความ

สามารถ

สำหรับชื่อหลินเซี่ยที่หลินฮวงใช้ เขาเคยเป็นผู้มีชื่อเสียงก่อน จะเข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะ หลายคนสงสัยเขาตั้งแต่ต้น เพราะระดับพลังที่ต่ำต้อย แต่ทว่า คนส่วนใหญ่ในสมาคม อัจฉริยะก็มีความมั่นใจในความสามารถเขาเพราะเขาได้ กลบข้อสงสัยทั้งหมด คนที่เกลียดชังเขาจำต้องยอมรับว่าเขา ทรงพลัง

คนหนุ่มสาวที่มีพรสวรรค์ในเขตปลอดภัยที่ไม่อยู่ในสมาคม อัจฉริยะก็มีเพื่อนที่อยู่ในสมาคมอัจฉริยะ แน่นอน พวกเขา ย่อมไม่ใต้แย้งเรื่องหลินเซี่ยเพราะพวกเขาเคยได้ยินข่าวเรื่อง เขามาก่อน คนส่วนใหญ่ที่คัดค้านเขาไม่รู้จักเขามาก ในความเป็นจริง บางคนไม่เคยได้ยินถึงสมาคมอัจฉริยะ ผู้ที่อ้างว่าผ่านได้ถึง ร้อยด่านลบโพสต์ตัวเองและเงียบไปหลังเห็นเนื้อหาการ ทดสอบ

ผู้บ่มเพาะที่ไม่รู้อะไรมากเกี่ยวกับสมาคมอัจฉริบะพบเรื่อง เนื้อหาของด่านต้นไม้ขั้นบันไดบนอินเทอร์เน็ต

หลายคนเริ่มถกเถียงกันและสงสัยว่าพวกเขาจะผ่านด่านได้ กิ่ด่าน

"ฉันเป็นนิรันดร์ขั้น9 แต่ก็คิดว่าสามารถผ่านได้มากสุดแค่30

ด่าน ฉันต้องยอมรับว่าคนที่ฝ่าถึงด่าน63ล้วนเป็นยอดฝีมือ"

"ฉันอยู่ในระดับนิรันร์ขั้น7 แต่ก็ไม่คิดว่าจะผ่านด่าน29ได้เลย ด่านนั้นยากจนฉันตัวสั่น"

"ฉันเป็นนิรันดร์ขั้น6 ฉันไม่คิดว่าจะผ่านด่าน23ได้ด้วยซ้ำ แต่ ฉันได้ยินว่ามีบางคนจากสมาคมอัจฉริยะผู้มีพลังระดับเดียว กับฉันสามารถผ่านได้กว่า50ด่าน"

"ฉันเป็นนิรันดร์ขั้น3 ฉันไม่คิดว่าจะผ่านด่าน4ได้ด้วยซ้ำ ฉัน ขอโทษ ฉันมันไอขี้แพ้"

. . .

หลังดูเครือข่ายหัวใจ หลินฮวงก็มองสื่อและฟอรั่มอื่น เขา ตระหนักว่าเกือบทั้งหมดกำลังพูดถึงเขา หลังอ่านเล่นเพลิดๆ มันก็เป็นเวลาเก้าโมงเช้าแล้ว

มันเป็นตอน9โมง8นาที เมื่อเขาปิดหน้าฟอรั่มตลาดมืด หลิน ฮวงมองเวลาก่อนจะแตะหน้าสื่อสารและโทรหาคุณฟู่

สายดังไม่ถึงสามวินาทีก่อนจะถูกรับ

คุณฟู่สวมเสื้อดำที่ดูหเมือนเสื้อจีนโบราณ มีลวดลายสีฟ้า พิมพ์อยู่และเขาก็ดูเหมือนหัวหน้าแก๊งมาเฟียจีน

"ศิษย์รัก ฉันได้ยินว่าเธอทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได?"คุณฟู่ ถามด้วยรอยยิ้ม

"ครับ"หลินฮวงยืนยันราวกับมันไม่ใช่เรื่องสำคัญ

เขาคิดว่าคุณฟู่จะถามว่าเขารับผลประโยชน์อะไรมาบ้าง แต่ คุณฟู่กลับไม่ถามถึง

เขากลับพูดต่อด้วยรอยยิ้ม"เธอคู่ควรกับการเป็นศิษย์ฉันแล้ว เธอสมควรได้รับฉายาอัจฉริยะอันดับ1แห่งยุค!" แม้หลินฮวงจะหนังหนา แต่เขาก็อดรู้สึกเขินอายไม่ได้

"ความสามารถเธอเทียบกับกึ่งเทพแล้ว ตอนนี้ เธอมีแผนจะ ทำอะไรต่อ?"คุณฟู่ถามอีกครั้ง

"ผมกำลังวางแผนปิดประตูบ่มเพาะเพื่อเลื่อนเป็นจักรพรรดิ! ผมจะใช้เวลาส่วนใหญ่ที่มีเพื่อจัดการธุระและไปมหาพิภพ! หลังจากนั้น ผมจะกลับมาโลกกรวดก่อนเกิดภัยพิบัติ!"

คุณฟูตกอยู่ในความเงียบงันและพูดอีกครั้ง"จงอยู่ในมหา พิภพต่อไปหากเธอไม่อาจหาทางแก้ภัยพิบัติได้"

เขาอยากพูดว่า'อย่ากลับมาหาที่ตาย'แต่เขาก็ไม่ได้พูดออก

มาเพราะกลัวว่าหลินฮวงจะย้อนกลับมา

"ผมจะหาทางแก้ให้ได้"หลินฮวงสัญญา

"ถ้าเธอมั่นใจแล้วก็ทำมันซะ!"คุณฟูพยักหน้าด้วยรอยยิ้ม และกล่าวเสริมอย่างจริงจัง"แต่หากเธอทำไม่ได้ ก็จงอย่า ฝืน"

ตอนที่ 1126 รางวัลจำนวนมหาศาล

หลังวางสายกับคุณฟู หลินฮวงก็มองไปในร่างเขาอีกครั้ง

ท่ามกลางวิญญาณต่อสู้ทั้งสิบ อสรพิษพันธนาการ นาฬิกา รังสวรรค์และอกไม้ตกกระที่เลื่อนเป็นเทพเสมือนขั้น3แล้ว

จากเจ็ดตัวที่เหลือ สมเสร็จฝันร้ายมีระดับสูงสุดซึ่งก็คือนิรัน ดร์ขั้น6(ก่อนหน้านี้เป็นเทพเสมือนขั้น7เพราะการ์ดเลื่อน พลัง) ตัวที่มีระดับสูงสุดเป็นอันดับสองคือแมวป่าและแมม มอธดด้วยพลังระดับเทพเสมือนขั้น4

ต้นไม้เทพอาทิตย์ เทพธิดาลุ่มหลง อันเดทนรกและผีเสื้อ มรณะเองก็เป็นเทพเสมือนขั้น3

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงได้ฆ่ามอนสเตอร์แมลงเทพเสมือน ขั้น9ไปถึง23ครั้งบนด่าน81 เขาใช้พลังงานของมอนสเตอร์ ตัวเดียวเพื่อเลื่อนระดับของสมเสร็จจากเทพเสมือนขั้น4เป็น จุดสูงสุดของเทพเสมือนขั้น6

หลินฮวงมองพลังงานของมอนสเตอร์แมลงทั้งเก้าและมอบ พวกมันให้วิญญาณต่อสู้ทั้งเก้าเขานอกจากสมเสร็จฝันร้าย

ภายในเวลาอันสั้น พลังของวิญญาณต่อสู้ทั้งเก้าก็เลื่อนเป็น เทพเสมือนขั้น6 พลังงานวิญญาณจากมอนสเตอร์แมลงที่เก็บในร่างหลินฮวง ถูกกรองด้วยไฟเทวะอย่างรวดเร็ว มันสามารถดูดซับได้โดย วิญญาณต่อสู้เขา และพวกมันก็ไม่จำเป็นต้องกลั่นด้วยตัว เองเหมือนตอนพวกมันกลั่นคริสตัลวิญญาณ

ยิ่งไปกว่านั้น วิญญาณต่อสู้ทุกตัวยังผ่านการเปลี่ยนแปลง
ทันทีที่พวกมันเลื่อนเป็นเทพเสมือน พวกมันไม่ต้องใช้เวลา
อีกสี่ชั่วโมงทุกครั้งที่เลื่อนระดับแล้ว พวกมันสามารถดูดซับ
พลังงานวิญญาณได้เหมือนกินขนม พวกมันเหมือนกับหม้อ
ใบเล็กที่เปลี่ยนเป็นถังใหญ่

เมื่อเห็นว่าวิญญาณต่อสู้ทั้งสิบเขาล้วนเป็นเทพเสมือนขั้น6
แล้ว หลินฮวงก็ใส่พลังงานจากมอนสเตอร์แมลงที่เหลือ
อีก13ตัวให้พวกมันอีกครั้ง สมเสร็จฝันร้าย แมวป่าและแมม

มอธบรรลุระดับเทพเสมือนขั้น8 ส่วนต้นไม้เทพอาทิตย์และที่ เหลือก็กลายเป็นเทพเสมือนขั้น7

หลังมอบพลังวิญญาณที่กักเก็บไว้จนหมด หลินฮวงก็มองไป ในเลือดของเทพธิดาจอมเวทย์ อู่โม่ไม่ตอบสนองต่อเขา เธอ ยังคงหลับใหลอยู่

หลินฮวงหยิบเอาไขกระดูกออกมาและตอกมันไปในเลือด ของเทพธิดาจอมเวทย์ กลิ่นอายของอู่โม่พลันระเบิดขึ้น

เขารออยู่สักพัก แต่เธอก็ยังคงหลับอยู่ เขาไม่ได้รบกวนเธอ และกลับสู่ความเป็นจริง

เขามองไปในร่างตัวเองอีกครั้งและอ่านการแจ้งเตือนของ

เสี่ยวเฮย จากนั้นก็เริ่มคำนวณรางวัลที่เขาเก็บเกี่ยวจากการ ฆ่ามอนสเตอร์บนต้นไม้ขั้นบันได

แม้เขาจะไม่ได้รับแต้มใดๆบนด่าน80และ81 การฆ่ามอน สเตอร์ก็ช่วยให้เขาได้การ์ดมอนสเตอร์และชื้นส่วนการ์ด ยิ่ง ไปกว่านั้น หลินฮวงยังใช้การ์ดโชคดีและการ์ดรางวัลคูณ2 ทุกครั้ง

เขามองการ์ดที่เขาได้รับก่อน ความจริงพิสูจน์ว่าการ์ด จำนวนมากได้ตกจากด่านทดสอบตลอดหลายวันโดยที่เขา ไม่ได้เปิดดูเลย

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์หนอน หลายตา(ระดับบรรพกาล)x2"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์หนอน สุดยอดสมอง(ระดับบรรพกาล)x2"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์แมลง ทอง(ระดับบรรพกาล)x2"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์แมงมุม ริ้วดำ(ระดับกึ่งบรรพกาล)x318"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์แมงมุม

ท้องยักษ์(ระดับกึ่งบรรพกาล)x276"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์ตั๊กแตน สีเลือด(ระดับกึ่งบรรพกาล)x324"

. . .

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์แมลง เกราะหนัก(ระดับตำนาน)x26512"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์แมลง ปีกเร็ว(ระดับตำนาน)x28356"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์แมลง สิบสี(ระดับตำนาน)x31124"

. . . .

"ขอแสงความยินดีด้วย ท่านได้รับยานรบเผ่าแมลง(ระดับ บรรพกาล)x12"

"ขอแสงความยินดีด้วย ท่านได้รับเกราะรบชีวภาพเผ่า แมลง(ระดับบรรพกาล)x2"

. . .

เกือบสองชั่วโมงต่อมา ในที่สุดหลินฮวงก็อ่านบันทึกทั้งหมด ในระบบจนเสร็จ

มีการ์ดระดับบรรพกาลหกใบ และการ์ดกึ่งบรรพกาลนับไม่ ถ้วน รวมกัน เขามีการ์ดกว่าสามสิบประภเทและยังมีมากถึง หมื่นใบ นอกจากนี้ยังมีการ์ดระดับตำนานกว่าสามสิบล้าน ใบ

และยังมีการ์ดของต่างๆ

มีของระดับบรรพกาล18อย่าง ระดับกึ่งบรรพกาลกว่าพัน และระดับตำนานเกือบแสน

นี่เป็นแค่การ์ดสมบูรณ์

หลินฮวงรู้ดีว่าเขาอาจไม่ได้รับของถึง1%หากไม่ใช่เพราะ การ์ดโชคดีและการ์ดเพิ่มรางวัล

จากนั้นเขาก็มองชิ้นส่วนการ์ดที่ระบบคัดแยกออกมา

"ท่านได้รับชิ้นส่วนการ์ดแมลงควบคุม(ระดับบรรพกาล)x12"

"ท่านได้รับชิ้นส่วนการ์ดแมลงดาบหกปีก(ระดับบรรพกาล)

x2"

. . .

"ท่านได้รับชิ้นส่วนการ์ดแมงมุมริ้วดำ(ระดับกึ่งบรรพกาล) x26178"

"ท่านได้รับชิ้นส่วนการ์ดแมงมุมท้องยักษ์(ระดับกิ่งบรรพ กาล)x24652"

. . .

ท่านได้รับชิ้นส่วนการ์ดแมลงเกราะหนัก(ระดับตำนาน) x5302898

"ท่านได้รับขึ้นส่วนการ์ดแมลงปีกเร็ว(ระดับตำนาน) x5809614 . . .

เนื่องจากมีชิ้นส่วนการ์ดระดับบรรพกาลและกึ่งบรรพกาลไม่
พอ เขาจึงไม่อาจผสานพวกมันเป็นการ์ดมอนสเตอร์ได้ แต่
ทว่า เขาได้สะสมการ์ดมอนสเตอร์ระดับตำนานกว่าห้าแสน
ใบจากชิ้นส่วนการ์ด

หลังจ้องมองทะเลการ์ดในร่างเขา มันก็เป็นครั้งแรกที่หลิน ฮวงเห็นการ์ดมากมายขนาดนี้

ความฝันในการสร้างกองทัพเป็นเรื่องน่ารัก แต่ปัญหาคือ สิทธิ์การอัญเชิญของหลินฮวงที่เรียกมอนสเตอร์ออกมาได้

แค่15ตัว

ต่อให้มีมอนสเตอร์นับร้อยล้าน แต่มันก็ไร้ประโยชน์หากเขา ไม่อาจอัญเชิญพวกมันได้

"เสี่ยวเฮย แกไม่อาจปลดผนึกสิทธิ์การอัญเชิญฉันได้เลยงั้น หรอ?"

"ไม่ ในความเป็นจริง สิทธิ์นี้มีอยู่เพื่อปกป้องท่าน ต่อให้ ระบบจะเป็นแค่สื่อกลาง สัญญาระหว่างท่านและมอน สเตอร์ก็ยังผูกมัดด้วยวิญญาณ หากสิทธิ์คลายออก มันจะ เป็นภาระต่อระบบ อีกเหตุผลคือวิญญาณท่านจะแตกสลาย

ทันทีที่คลายสิทธิ์เพราะการ์ดมอนสเตอร์ที่มากเกินไป"

หลินฮวงไม่เคยคิดว่าสิทธิ์การอัญเชิญจะมีอยู่เพื่อปกป้องเขา เขาเงียบไปหลังได้ยินและถามอีกครั้ง"แล้วมีทางใดที่ฉันจะ อัญเชิญมอนสเตอร์แมลงนับล้านออกมาได้พร้อมกันไหม?"

"ท่านต้องหาของหรือสิ่งมีชีวิตมาแทนที่ท่านในการทำ สัญญากับมอนสเตอร์แมลงเหล่านี้ ข้าสามารถโอนสิทธิ์ของ การ์ดแมลงเหล่านี้ได้ จากนั้น ท่านจะสามารถควบคุมมอน สเตอร์แมลงเหล่านี้และสร้างกองทัพได้"

"หาอะไรมาทำสัญญาแทน.."บางสิ่งผุดขึ้นในหัวเมื่อเขาได้ ยินสิ่งที่เสี่ยวเฮยกล่าว"ฉันสามารถใช้รังกาแล็กซี่ได้ไหม?"

"ในทางทฤษฎี มันควรได้"

ดวงตาของหลินฮวงพลันสว่างขึ้น"งั้นเราก็จะมาลองกัน!"

<u>ตอนที่ 1127 ผู้ควบคุมประเภทกองทัพ</u>

เมื่อพิจารณาว่ารังกาแล็กซี่มีขนาดใหญ่มาก หลินฮวงก็ไม่ อัญเชิญมันเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา เขากลับมองไปในร่างเขา อีกครั้ง

รังกาแล็กซี่ลอยอยู่ในอากาศ ยังคงดูใหญ่โตแม้จะอยู่ในร่าง เขา

เดิมที่หลินฮวงคิดว่ามันคงยากสำหรับเขาที่จะเป็นเจ้าของ มัน ท้ายที่สุด สัญญาก็ก่อตัวขึ้นเมื่อเขาเอื้อมมือไปแตะมัน ทะเลข้อมูลเริ่มไหลมาในหัวเขาโดยอัตโนมัติ

รังกาแล็กซี่นี้ถือเป็นรังระดับหนึ่งที่สามารถจุมอนสเตอร์ แมลงได้แค่แสนล้านตัว เขาสามารถจำแนกพื้นที่ภายในได้

ตามใจต้องการ

คนที่ไม่รู้ดีจะคิดว่ารังแมลงนั้นทำจากโลหะขนาดใหญ่ผสม
ชิลิคอน แม้กระทั่งหลินฮวงก็ยังเคยคิด อย่างไรก็ตาม เขาพบ
ว่ามันไกลจากความเป็นจริงหลังได้รับข้อมูล รังกาแล็กซี่นั้น
เหมือนยานอวกาศสุดล้ำยุค มันยังใช้งานได้ง่ายยิ่งกว่า ยิ่ง
ไปกว่านั้น ตัวรังยังมีจิตสำนึกเป็นของตนเอง

สิ่งที่ทำให้หลินฮวงประหลาดใจคือมนุษย์อย่างเขาสามารถ
ติดต่อกับจิตสำนึกของแมลงได้ผ่านรัง สำรวจความลับภาย
ในเผ่าแมลง โดยธรรมชาติ เนื่องจากรังเป็นระดับต่ำสุด เขา
จึงมีแค่สิทธิ์ระดับหนึ่งในบรรดาแมลง

เพื่อหลีกเลี่ยงการเผยตัวตน หลินฮวงจึงไม่กล้าสำรวจไปเพิ่ม เขาแค่มองผ่านมันและดาวน์ใหลดข้อมูลของรัง จากนั้นก็นำ จิตสำนึกเขาออกจากรังทันที

เขาติดต่อกับเลี่ยวเฮยทันทีที่ทำสัญญากับรัง"ฉันได้ทำ

สัญญากับรังแล้ว ลองย้ายมอนสเตอร์แมลงสัก20ตัวมาและ ดูว่าฉันจะควบคุมพวกมันได้ไหม"

"ข้าจะลองดู" เสี่ยวเฮยพูดอีกครั้ง"การถ่ายโอนเสร็จสิ้น ข้าให้ สิทธิ์ของการ์ดมอนสเตอร์20ใบกับรังแล้ว มีมอนสเตอร์แมลง ประเภทละสองตัว และทั้งหมดก็เป็นจักรพรรดิทองเหลือง"

หลินฮวงหรื่มองในรังทันทีและในไม่ช้าก็พบมอนสเตอร์ แมลง20ตัวที่เสี่ยวเฮยส่งเข้าไป

เขาพยายามออกคำสั่งผ่านรัง และมอนสเตอร์แมลงเหล่านั้น ก็กรูกันออกมา

ผลลัพธ์ทำให้หลินฮวงประหลาดใจเล็กน้อยเพราะมันเกิน กว่าสิทธิ์การอัญเชิญเขา

หลังมอนสเตอร์แมลงเหล่านั้นออกรังมา หลินฮวงก็พยายาม ออกคำสั่งใหม่ให้พวกมันอีก ตามเคย พวกมันทำตามที่เขา สั่งโดยไม่ลังเล หลังทดสอบในร่างเขาสักพัก หลินฮวงก็ดึงสติกลับมาและ พยายามเรียกพวกมันออกมาข้างนอก

มอนสเตอร์แมลงปรากฏในวังจักรพรรดิทันที หลินฮวง
พยายามออกคำสั่งใหม่กับพวกมันอีกครั้ง และพวกมันก็ยัง
คงเชื่อฟังและทำตามคำสั่งเขา

มอนสเตอร์แมลงเชื่องมากเมื่อหลินอวงไม่ได้สั่งให้พวกมัน ทำอะไร พวกมันปฏิบัติต่อหลินฮวงเหมือนเป็นราชินีพวกมัน พวกมันทำตามเมื่อหลินฮวงออกคำสั่งจากปากโดยไม่

ต้องออกคำสั่งผ่านรัง

เขาเรียกพวกมันกลับหลังทดสอบตามคำแนะนำของเจ้า
แดงกว่าสองชั่วโมงและยืนยันว่าพวกมันจงรักภักดีพร้อม
มองไปในร่างเขาอีกครั้ง

"มอนสเตอร์แมลงดูเหมือนจะจงรักภักดีมาก การใช้รังเป็น

สื่อกลางดูเหมือนจะสำเร็จด้วยดี เสี่ยวเฮย แกโอนสิทธิ์ของ มอนสเตอร์แมลงมาเลย"

"ขอรับ!"

หลินฮวงเห็นการ์ดสีม่วงเปลี่ยนเป็นแสงสีม่วงทันทีที่เสี่ยวเฮย
ตอบรับคำสั่งเขา พวกมันเหมือนดาวหางที่ตัดผ่านท้องฟ้า
เขาเห็นแสงสีส้มและม่วง พวกมันก็คือการ์ดเผ่าแมลงระดับ
กึ่งบรรพกาล

หลังลำแสงทั้งหมดหายไปในรัง หลินฮวงก็มองไปในรังอีก
ครั้งและเห็นมอนสเตอร์แมลงจำนวนมากในนั้น
เขาให้รังเลือกสภาพแบบสุ่มๆและจัดแบ่งพวกแมลง มอน
สเตอร์แมลงนับพันประเภทถูกจัดแบ่งให้แยกกันอยู่ในรัง
คย่างเรียบรักย

เขาพยายามอัญเชิญมอนสเตอร์แมลงร้อยตัวในร่างเขา และ ความพยายามเขาก็ประสบผลสำเร็จ จากนั้นเขาก็อัญเชิญ แมลงออกมาพันตัว หมื่นตัว....ความพยายามทั้งหมดของ เขาประสบผลสำเร็จจนกระทั่งเขาอัญเชิญออกมาสิบล้านตัว
แม้จะมีพวกมันอยู่มาก แต่ทุกตัวก็ทำตามคำสั่งเขาโดยไม่
ลังเลเลยแม้แต่น้อย

หลังยืนยันว่าทุกอย่างในร่างกายเขาราบรื่น หลินฮวงกลับสู่ ความเป็นจริงและทำการทดสอบในโลกตริง

เขาเริ่มโดยอัญเชิญมอนสเตอร์แมลงร้อยตัวจนถึงล้านตัว
ทุกอย่างราบรื่นดี โชคดี วังจักรพรดิมีพื้นที่กว้างขวางพอจะจุ
พวกมันนับล้าน

หลินฮวงไม่ได้อัญเชิญพวกมันอีก มันไม่ใช่เพราะว่าเขากังวล
ว่าวังจักรพรรดินั้นไม่ใหญ่พอ แต่เขารู้ว่ามันไม่จำเป็น
เขาเก็บกองทัพเผ่าแมลงกลับเข้าไปในรังและถอนหายใจ
ยาว"ในที่สุดฉันก็สร้างกองทัพของฉันได้แล้ว!"

หลินฮวงกลายเป็นผู้ควบคุมประเภทกองทัพหลังสร้างกอง ทัพเผ่าแมลง แม้มันจะเป็นแค่ขั้นแรกเพราะเขายังไม่ได้ใส่ การ์ดระดับบรรพกาลลงไปและการ์ดมอนสเตอร์แมลงที่ใส่ ลงไปก็มีแค่ระดับจักรพรรดิทองเหลืองเท่านั้น แต่ก็ยังมีพวก มันกว่าสามสิบล้านตัว

หลินฮวงไม่พอใจกับความจริงที่ว่ามอนสเตอร์แมลงนั้นแค่
เหนือกว่าในด้านจำนวน เขาเชื่อมต่อกับรังอีกครั้งและให้มัน
โอนขบวนรบแมลงทั้งหมดมาไว้ในหัวมอนสเตอร์แมลง

เขาสแกนผ่านข้อมูลด้วยตัวเองอยู่สักพัก แต่ก็ยังไม่พอใจกับ ขบวนรบแมลงด้วยสิทธิ์ระดับหนึ่ง เขาจึงส่งมันต่อให้เจ้าแดง "แกสามารถพัฒนารูปแบบเหล่านี้ได้ไหม?"หลินฮวงถามหลัง รอให้เจ้าแดงตรวจดู

"มันไม่ควรยากเกินไป ยังไงพวกมันก็แค่รูปแบบที่ดัดแปลง จากการต่อสู้ พวกมันแค่เหมาะสมกับเผ่าแมลงมากกว่า หากท่านให้เวลาข้าศึกษาข้อมูลของพวกแมลง ข้าก็ไม่จำ เป็นต้องใช้รูปแบบแมลงเหล่านี้เป็นตัวอ้างอิงด้วยซ้ำ และ สามารถคิดค้นรูปแบบขึ้นเองได้"เจ้าแดงกล่าว

"ฉันจะมันกับแกหลังคัดแยกเสร็จ สำหรับรูปแบบแมลงที่ส่ง ให้แก จงใช้พวกมันเป็นตัวอ้างอิงไปก่อน เหนือสิ่งอื่นใด รูป แบบแมลงเหล่านี้ยังถูกใช้มาตลอดหลายร้อยล้านปี มันต้อง มีสิ่งที่ควรค่าบ้าง ใช้ให้เป็นประโยชน์ซะละ"หลินฮวงกล่าว ด้วยรอยยิ้ม

"ข้าจะศึกษาพวกมัน มีความแตกต่างระหว่างทฤษฎีและการ ปฏิบัติจริงอยู่ ของที่ข้าคิดได้อาจไม่เป็นประโยชน์ในการต่อสู้ จริง"เจ้าแดงพยักหน้า ในความเป็นจริง มันไม่ได้ดูถูกรูปแบบ แมลง แต่มันแค่พยายามอวดความสามารถมัน

หลินฮวงดูยุ่งๆหลังสื่อสารกับเจ้าแดง เขาพลิกการ์ดมอน สเตอร์เผ่าแมลงและเริ่มจดจำข้อมูลพวกมัน

เขาใช้เวลาทั้งวันเพื่อจดจำข้อมูลของมอนสเตอร์เผ่าแมลงทั้ง พันชนิดและแบ่งปันพวกมันให้เจ้าแดง

<u>ตอนที่ 1128 ตัวตนถูกเปิดโปง?</u>

หลังเขาจัดการเรื่องต่างๆเสร็จ หลินฮวงก็ตรวจสอบแหวน หัวใจจักรพรรดิที่เขาปิดไปทั้งวัน

สายที่ไม่ได้รับผุดขึ้น เขาแตะเปิดมันและพบว่ามันมาจาก เจียงเฟยแห่งพันธมิตรสวรรค์

ยังมีข้อความที่ถูกส่งมาโดยเจียงเฟย มันเป็นประโยคสั้นๆ" ตอบกลับด่วนเมื่อนายเห็นข้อความนี้"

หลินฮวงไม่ได้ดูอย่างอื่นและโทรหาเจียงเฟยทันที

ในไม่ช้า เจียงเฟยก็รับสายและใบหน้าอวบอ้วนเขาก็ปรากฏ

"มีอะไรงั้นหรอ หัวหน้าเจียง?"หลินฮวงถาม

"รองหัวหน้าหลิน นายเลื่อนเป็นจักรพรรดิรึยัง?"เจียงเฟย ถามทันที

"ยัง แต่ฉันกำลังเตรียมการอยู่"

"เยี่ยมเลย นายจะช่วยเข้าระบบอัจฉริยะมาสักครึ่งวันได้ ใหม?"เจียงเฟยไม่อ้อมค้อมและร้องขอทันที เขารู้ว่าหลินฮวง เป็นคนตรงๆ

"ตั้งแต่นายทำลายสถิติ หลายคนในสมาคมอัจฉริยะที่ไม่ได้
เข้าร่วมองค์กรใดต่างก็เข้าร่วมพันธมิตรสวรรค์ สมาชิกบาง
คนจากองค์กรอื่นยังถอนตัวเพื่อมาเข้าร่วมกับเรา ยังมีคน
ฝืมือดีหลายคน เราหวังว่านายจะหาเวลาเข้ามาก่อนเลื่อน
เป็นจักรพรรดิ คิดซะว่ามาให้กำลังใจพวกเขา เหนือสิ่งอื่นใด
พวกเขามาหานาย ดังนั้นฉันจึงคิดว่านายสามารถชักจูงพวก
เขาได้"

"ได้!"หลินฮวงตอบรับ

แม้เขาจะสงสัยว่าเจียงเฟยกำลังใช้ชื่อเสียงเขารับสมัครคน เขาก็ยังอยากเห็นพันธมิตรสวรรค์เติบโต เฉินเตาเองก็คงหวัง ไว้เหมือนกัน

"พวกนายสามารถตั้งเวลาได้ แต่ก็ควรทำให้เสร็จภายในสาม วันเพราะฉันใกล้เตรียมการเลื่อนเป็นจักรพรรดิเสร็จแล้ว"
"ได้ ฉันจะแจ้งนายทันทีที่จัดการเสร็จ"เจียงเฟยยินดี"ยังมีอีก เรื่อง...หลายสื่อได้มาหาฉันสองวันก่อน พวกเขาอยาก สัมภาษณ์นาย"

หลินฮวงหน้ามุ่ย เขาไม่เต็มใจถูกสัมภาษณ์
สื่อชอบสร้างเรื่องและถามคำถามแปลกๆ จากนั้นก็จะเบี่ยง
คำพูดเขาและทำให้เรื่องราวน่าสนใจ ในความเป็นจริง พวก
เขาไม่สนใจเลยว่าเขาเป็นคนแบบไหน พวกเขาแค่สนใจว่า
พวกเขาจะเอาการสัมภาษณ์ไปสร้างยอดชมได้มากแค่ไหน
เมื่อคิดว่ามันอาจเป็นครั้งสุดท้ายที่เขาจะได้ทำเพื่อพันธมิตร

สวรรค์ หลินฮวงก็พยักหน้า"ได้ แต่ต้องเป็นซูฉิงหยาเท่านั้น"

"ตกลง ฉันจะจัดการเรื่องเวลากับซูฉิงหยาและแจ้งให้นายรู้"

หลินฮวงส่ายหัวด้วยรอยยิ้มหลังวางสายกับเจียงเฟย

ในความเป็นจริง เจียงเฟยเป็นคนใจบุญ แต่ก็อดไม่ได้ที่จะใช้

ชื่อเสียงหลินฮวงเพื่อเพิ่มชื่อเสียงพันธมิตรสวรรค์ แต่หลิน

ฮวงก็เข้าใจเจตนาเขาดี

ในฐานะหัวหน้า เจียงเฟยย่อมอยากพิสูจน์ตัวเองว่าเขาคู่
ควรเนื่องจากในพันธมิตรสวรรค์นั้นยังมีทั้งเฉินเตาและหลิน
ฮวง เขาอยากให้ทุกคนในพันธมิตรสวรรค์เห็นว่าเขามีความ
สามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหัวหน้าจริงๆ

จริงๆแล้ว เจียงเฟยมีความสามารถสูง เขาพิสูจน์ความ
สามารถตัวเองตั้งแต่การได้รับตำแหน่งรองหัวหน้าแล้ว แต่
ทว่า มันก็ยากที่ดาวดวงใดจะเปล่งแสงได้ภายใต้เฉินเตาและ
หลินฮวง

หลินฮวงเข้าใจความคิดของเจียงเฟย หากเขาไม่บรรลุอะไร ในช่วงการรับตำแหน่งหัวหน้า สมาชิกย่อมตำหนิเขา และมัน จะทำลายการเติบโตระยะยาวของพันธมิตรสวรรค์ แม้เขาจะรู้ว่าเจียงเฟยกำลังใช้เขา แต่เพื่อพันธมิตรสวรรค์

แม้เขาจะรู้ว่าเจียงเฟยกำลังใช้เขา แต่เพื่อพันธมิตรสวรรค์ หลินฮวงจึงเลือกยอมความ

เจียงเฟยส่งข้อความให้เขาตอนบ่าย การสัมภาษณ์และการ ต้อนรับของพันธมิตรสวรรค์จะจัดขึ้นในวันเดียวกัน การ สัมภาษณ์จะเป็นตอนเช้า ส่วนงานต้อนรับจะเป็นตอนบ่าย หลินฮวงพอใจกับการจัดการเพราะเขาไม่ต้องใช้เวลาสองวัน ไปกับเรื่องน่าเบื่อทั้งสอง

หลังบ่าย เขาก็นำเมล็ดอัศจรรย์ออกมาและเริ่มกระตุ้นมัน ด้วยการใส่พลังเทวะลงไป เนื่องจากมันไม่สะดวกสำหรับเขา ที่จะกลั่นแก่นเทวะ เขาจึงหาอย่างอื่นทำแทน แต่ทว่า เมล็ดอัศจรรย์นี้ก็เหมือนอันก่อน ไม่ว่าเขาจะใส่พลัง เทวะลงไปมากแค่ไหน มันก็ไม่ตอบสนอง

เช้าวันต่อมา หลินฮวงกำลังอ่านข่าวบนเครื่อข่ายหัวใจหลัง อาหารเช้า

ทันใดนั้น เขาก็เห็นกระทู้เกี่ยวกับเขาบนฟอรั่มตลาดมืด ทั่ว ฟอรั่มปั่นป่วนเพราะกระทู้นี้ ชื่อของกระทู้คือ'ตัวตนแท้จริง ของหลินเซี่ย'

หลินฮวงอดขมวดคิ้วไม่ได้ เขากดเข้าไปดูทันทีและยิ่งขมวด คิ้วแน่นกว่าเดิม

คนเขียนกระทู้ลึกลับมาก เขาเปิดเผยว่าหลินเซี่ยเป็นหลิน ฮวงและเขาก็คือจักรพรรดิแห่งขัตติยะ!

แม้ผู้เขียนจะไม่มีหลักฐานอะไรชี้ชัด แต่นั่นก็บ่งชี้ว่าเขารู้จริง เนื่องจากเขาไม่ได้ให้หลักฐานใด เกือบทุกความคิดเห็นด้าน ล่างจึงมีแต่การก่นด่า บอกว่าคนเขียนกระทู้แค่อยากสร้าง ความวุ่นวาย ในขณะเดียวกัน มีความคิดเห็นนับหมื่น แต่มี ไม่ถึง1%ที่เชื่อ

ส่วนใหญ่มีความคิดเหมือนกัน เราจะเชื่อคุณหากคุณให้หลัก ฐานชี้ชัดกับเรา

สิ่งแรกที่หลินฮวงรู้สึกคือความสงสัย มีคนไม่มากที่รู้ถึงตัวตน เขา แต่ผู้เขียนกลับรู้ แต่หลินฮวงก็ไม่มั่นใจว่าเขาเป็นใคร ชื่อแรกที่ผุดขึ้นในหัวเขาคือเจียงเฟย แต่เขาก็สะบัดความคิด นั้นทิ้งไป

แม้เจียงเฟยจะชอบสร้างเรื่องด้วยชื่อเสียง การเปิดเผยหลิน ฮวงว่าเป็นจักรพรรดิแห่งขัตติยะก็ย่อมนำผลด้านลบมาสู่ พันธมิตรสวรรค์ มันอาจทำให้พวกหน้าใหม่ที่คิดเข้าร่วมต้อง ลังเล เหนือสิ่งอื่นใด คนส่วนใหญ่ชิงชังองค์กรมทดมาก ใน ฐานะจักรพรรดิแห่งขัตติยะ หลินฮวงคือหนึ่งในนายใหญ่แห่ง

โลกมืด

นอกจากเจียงเฟย เขาไม่อาจคิดถึงคนอื่นได้เลย อย่างไรก็ตาม หลินฮวงไม่ได้ยึดติด เขากลับเริ่มคิดหาทางรับ มือ

ทางออกแรกคือไม่สนใจมันและแสร้งทำเป็นไม่เห็น เนื่อง
จากหลายคนไม่เชื่อ ในไม่ช้ามันก็ย่อมถูกเมินเฉย
อีกทางออกคือคว้าโอกาสเพื่อเปิดเผยตัวตนเขา
แม้มันจะไม่นำพาผลประโยชน์อะไรมาให้เขา แต่หากเขาไม่
ทำอะไรตอนนี้ เขาคงลำบากหากมีคนพบหลักฐานใน
อนาคต

ในไม่ช้า หลินฮวงก็ตัดสินใจได้หลังไตร่ตรอง

ตอนที่ 1129 การสัมภาษณ์สด

เช้าวันต่อมา หลินฮวงปลอมตัวเป็นหลินเซี่ยและตรงไปร้าน กาแฟห่างจากสำนักงานใหญ่ขัตติยะไม่ถึงสองกิโลเมตร

หลังคิดถึงเมื่อวาน เขาก็ตัดสินใจเปลี่ยนสถานที่สัมภาษณ์

เขากำลังจะไปพบซูฉิงหยาตอน9โมงเช้า แต่เธอมาถึงตอน8 โมงครึ่ง เธอแต่งตัวแบบมืออาชีพตามเคยในชุดสูทสีน้ำเงิน เข้มพร้อมเสื้อเชิ้ตสีขาวด้านใน เธอดูดีมาก ์ ซูฉิงหยาแปลกใจเล็กน้อยที่เห็นหลินฮวงมาถึงก่อนเธอ

"ไม่คิดเลยว่าคุณจะมาถึงเร็วขนาดนี้ คุณหลิน ฉันคิดว่าฉัน จะมาถึงก่อนคุณสักครึ่งชั่วโมงและได้อ่านคำถามที่เตรียมไว้ เมื่อวานซ้ำ"

"ผมแค่เดินเล่นมาที่นี่หลังอาหารเช้าเพราะผมว่าง ตอนบ่าย ผมถึงจะมีงานเลี้ยงต้อนรับที่พันธมิตรสวรรค์"หลินฮวงตอบ ด้วยรอยยิ้ม"นั่งก่อนสิครับ กาแฟที่นี่รสชาติดีเลยทีเดียว"

์ ซูฉิงหยาวางกระเป๋าลงและนั่งตรงข้ามหลินฮวง

เธอเริ่มหัวข้อราวกับกำลังคุยกับเพื่อนหลังสั่งกาแฟ"เมือง จักรพรรดิปลอดภัยกว่าที่ฉันคิดนะคะ จริงๆแล้ว ฉันคิดภาพ เลวร้ายไว้ในหัวก่อนจะมาเมื่อวาน แต่ก็ตระหนักว่าฉันคิด มากไป"

"คนส่วนใหญ่มีความคิดเหมือนกับคุณ คิดว่าเมืองที่องค์กร มืดปกครองจะวุ่นวาย แต่จริงๆแล้ว เมืองขององค์กรมืดชั้น นำส่วนใหญ่จะค่อนข้างเป็นระบบเพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขา สามารถดึงดูดผู้อยู่อาศัยและนักลงทุนได้หากบริหารดีๆ หาก เมืองดูสกปรก มันก็จะไม่มีใครเต็มใจมาอยู่และลงทุน"

"แน่นอน มันอาจสกปรกอยู่เบื้องหลังและสะอาดในผิวเผิน มันเป็นเรื่องดีที่คุณจะอยู่ในบ้านหลังความมืดมาเยือน เหนือ สิ่งอื่นใด คนที่เลือกอยู่ในเมืองย่อมไม่ใช่คนดีนัก"

บริการนำกาแฟมาเสิรฟตอนหลินฮวงกำลังพูด

หลินฮวงคิดว่าเธอจะถามว่าทำไมเขาถึงเปลี่ยนสถานที่ สัมภาษณ์ แต่เธอกลับไม่ถาม เธอกลับถามถึงผู้อยู่อาศัย

เธอจิบกาแฟและพูดอีกครั้ง"ผู้อยู่อาศัยทั่วไปที่ไม่มีพื้นฐาน บ่มเพาะและอาศัยในเมืองขององค์กรมืดที่คุณกล่าวถึงก่อน หน้า คุณหลิน...พวกเขาทำอะไรเพื่อหาเลี้ยงชีพกันคะ?ธุรกิจ เล็กๆ?"

"จริงๆแล้ว พวกเขาก็คล้ายกับประชากรในเมืองอื่น เหนือสิ่ง อื่นใด องค์กรมืดต้องมีธุรกิจในทุกเมืองที่พวกเขาต้องการคน งาน แน่นอน มีธุรกิจเล็กๆอย่างที่คุณกล่าว"

"งั้น อะไรคือความแตกต่างระหว่างเมืองที่รัฐบาลกลางและ สมาคมนักล่าปกครองคะ?" ซูฉิงหยาถามต่อ "ความแตกต่างคือมีคนเข้าร่วมกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย มากกว่า นอกจากนี้ องค์กรมืดในเมืองยังมักเลือกทำเป็น หลับตา ตราบเท่าที่พวกเขาไม่สร้างเรื่องให้ใหญ่โต พวกเขา จะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ"

"สิ่งนี้เกี่ยวกับโครงสร้างของประชากรเหมือนกัน คนธรรมดา ที่อาศัยอยู่ในสถานที่ดังกล่าวอาจมีประวัติอาชญากรรมกับ รัฐบาลกลางหรือเป็นคนจน คนทั้งสองประเภทมีความเป็น ไปได้สูงที่จะก่ออาชญากรรม"

ทั้งคู่คุยกันเรื่องประชากรสักพัก ซูฉิงหยามองเวลาตอนมัน เกือบเก้าโมงและกล่าวกับหลินฮวง"ฉันมีความคิดอย่างหนึ่ง ตอนฉันกำลังจัดเรียงคำถามสัมภาษณ์เมื่อวานและตัดสินใจ ถามคุณ คุณเต็มใจจะถ่ายทอดสดการสัมภาษณ์ใหมคะ?แน่
นอน คุณสามารถปฏิเสธได้หากคุณไม่สบายใจ แค่คิดว่าฉัน
ไม่เคยพูดมาก่อน"

"ถ่ายทอดสด?"หลินฮวงเลิกคิ้วขึ้นและพยักหน้า"ได้สิ"

"คุณตอบตกลงเร็วมาก ไม่คิดพิจารณาเลยงั้นหรอคะ?" ซู
ฉิงหยากล่าวด้วยรอยยิ้ม" ปัญหาใหญ่สุดของการถ่ายทอด
สดคือสิ่งที่คุณพูดจะถูกคนเห็นหมด ฉันไม่อาจตัดต่อ แก้ไข
ได้เหมือนเคย"

"ก็ปล่อยมันไป มันไม่ใช่ว่าผมไม่เคยถูกตำหนิมาก่อน"หลิน ฮวงตอบ "คุณต้องการเวลาเตรียมตัวไหมคะ?"ซูฉิงหยาถามอีกครั้ง

"ไม่จำเป็น คุณสามารถเริ่มได้เลย"

"งั้น ฉันจะเปิดกล้องเลยนะคะ" ซูฉิงหยากลายเป็นมืออาชีพ ทันทีที่เธอเริ่มถ่ายทอดสด เธอถามคำถามแรกหลังให้หลิน ฮวงแนะนำตัวง่ายๆ"คุณคิดยังไงเกี่ยวกับการทำลายสถิติ ของต้นไม้ขั้นบันไดกันคะ?"

"ผมไม่มีความคิดอะไร ในความเป็นจริง มันก็แค่การทดสอบ ตามปกติ แต่ด่านนั้นยากกว่าเดิม ไม่มีอะไรน่าประทับใจ เลย"หลินฮวงตอบ เขากล่าวเสริม"หากมีบางสิ่งที่ผม ต้องบอกจริงๆ มันก็คงเป็นว่าผมกำลังจะทะลวงผ่านระดับ จักรพรรดิในไม่ช้า"

มีคนไม่มากที่ดูถ่ายทอดสดอยู่ มีแค่แฟนคลับบางคนของซู ฉิงหยาที่คอยติดตามดูเธอ ดังนั้นตอนนี้จึงมียอดผู้ชมแค่2-3 หมื่น

หลายคนเริ่มแสดงความคิดเห็ฯเมื่อได้ยินการตอบของหลิน ฮวงต่อคำถามแรก

หลินฮวงและซูฉิงหยาเห็นความคิดเห็นผุดขึ้น แต่ก็เลือกไม่ สนใจ

ชูฉิงหยาถามต่อ"จากสิ่งที่ฉันรู้ นอกจากคุณ ด่านสูงสุดที่คน ในสมาคมอัจฉริยะไปถึงคือด่าน63 ก่อนหน้าคุณ สถิติสูงสุด

บนต้นไม้ขั้นบันไดคือด่าน72 คุณคิดว่าด่านหลัง72นั้นยาก ใหมคะ?"

"ก็สบายๆ..."หลินฮวงคิดว่าคำตอบเขาค่อนข้างลวกๆ เขาจึง กล่าวเสริม"อันที่จริง ด่าน80และ81ถือว่าท้าทายมาก"

ในขณะนั้นเอง ผู้ชมก็เพิ่มถึงสองแสนแล้ว ความคิดเห็นเริ่ม ผุดขึ้นอีกครั้ง

"คำถามต่อไปนะคะ เป็นคำถามที่สมาชิกสมาคมอัจฉริยะ หลายคนต่างอยากรู้มาก"ซูฉิงหยาถามคำถามที่สามด้วย รอยยิ้ม"หลังคุณฝ่าด่าน81บนต้นไม้ขั้นบันไดได้ คุณก็ไปถึง จุดสูงสุดเลยรึเปล่าคะ?นอกจากนี้ ที่ด้านบนนั้นมีอะไรกัน

คะ?"

"ผมไปถึงด้านบนของต้นไม้เลย"หลินฮวงยืนยัน"แต่ผมเลือก
เก็บความลับไว้ว่ามีอะไรด้านบน หากพวกคุณอยากรู้ ก็
พยายามไปให้ถึงและดูด้วยตาตัวเอง ผมไม่ชอบสปอย ดัง
นั้นผมจะไม่สปอยพวกคุณ"

มีผู้ชมนับล้านแล้วเมื่อคำถามที่สามจบลง

ความคิดเห็นนับแสนตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า 'ช่วยสปอย เถอะ!'

ความคิดเห็นผุดขึ้นจนท่วมจอ พวกเขาไม่อาจเห็นหน้าของซู ฉิงหยาและหลินฮวงได้

ซูฉิงหยาถามต่อและควบคุมจังหวะถ่ายทอดสดอย่าง

สมบูรณ์แบบ เธอรู้ขอบเขตคำถามทั้งหมดดี และนั่นเป็นคำ ถามที่ผู้ชมอยากรู้ หลินฮวงไม่ชินกับมันในตอนแรก แต่ก็ ค่อยๆคล้อยตาม เขาไม่ตอบอย่างอึดอัดอีก

การถ่ายทอดสดของทั้งคู่ดำเนินต่อไปนานกว่าชั่วโมงและก็มี
ผู้ชมกว่าร้อยล้านที่กำลังดูอยู่ ผู้บ่มเพาะหลายคนเคยเห็นแค่
ชื่อของหลินฮวง พวกเขาอยากรู้ว่าหลินเซี่ยตัวจริงหน้าตา
เป็นยังไง

อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นที่ไม่ลงรอยก็ปรากฏตอนเกือบ10 โมงครึ่ง "ตัวตนจริงของหลินเซี่ยคือจักรพรรดิแห่งขัตติยะ หลินฮวง!"

วินาทีต่อมา ความคิดเห็นที่เหมือนกับนับพันก็ปรากฏขึ้น และครอบคลุมทั้งจอ

ตอนที่ 1130 ชื่อของผมคือหลินฮวง

ชูฉิงหยามีสีหน้าเปลี่ยนไปเล็กน้อยหลังเห็นความคิดเห็น เกี่ยวกับหลินฮวงและเธอ เธอหลีกเลี่ยงหัวข้อนี้แต่แรก เธอ ไม่คิดว่าเรื่องเช่นนี้จะเกิดขึ้นในการถ่ายทอสด

"มีคนที่รักการก่อกวนระหว่างถ่ายทอดสด โปรดปิดการ แสดงความคิดเห็นด้วยค่ะ" แต่ทว่า หลินฮวงกลับโบกมือด้วยรอยยิ้ม แม้เขาจะไม่คิดว่า เรื่องนี้จะเกิดขึ้นในการถ่ายทอดสด เขาก็ไม่แปลกใจ"ในเมื่อ มีคนนำเรื่องนี้ขึ้นมา ผมก็จะคว้าโอกาสอธิบายซะเลย"

ชูฉิงหยาตกตะลึง เธอไม่คิดว่าหลินเซี่ยจะตอบกลับ ในความ เป็นจริง การไม่สนใจเป็นทางออกดีสุดในการรับมือกับสิ่งนี้ ยิ่งคุณสนใจมาก คนก็จะยิ่งพูดถึงมาก

สิ่งที่เกิดขึ้นต่อมากลับสร้างความตกใจให้ซูฉิงหยาจนอ้าปาก ค้าง

หลินฮวงหันไปทางกล้องและกล่าว"จริงๆแล้ว ผมชื่อหลิน ฮวง หลินฮวงที่เป็นจักรพรรดิแห่งขัตติยะ หลินเซี่ยเป็นแค่ชื่อ

ปลอม"

ความคิดเห็นระเบิดขึ้นจนท่วมท้นจอ

ชูฉิงหยาตกใจ ผู้ชมนับร้อยล้านกำลังดูการถ่ายทอดสด ไม่มี ใครคิดว่าจะเห็นการเปิดเผยเรื่องใหญ่เช่นนี้ในการถ่ายทอด สด!

"รอเดียว ว่าไงนะ?เขายอมรับ?"

"หลินเซี่ยคือหลินฮวง จักรพรรดิแห่งขัตติยะ?!"

"ฉันหูฝาดริเปล่า?"

"ฉันไม่คิดว่านี่จะเป็นวันโกหกนะ?"

. . .

"คุณหลิน คุณ.."ซูฉิงหยาไม่คิดว่าจะเกิดเรื่องเช่นนี้ แม้เธอ จะมีประสบการณ์ แต่เธอก็ไม่รู้ว่าตัวเองควรทำยังไงต่อ

ในขณะเดียวกัน หลินเซี่ยก็ลบการปลอมตัวเขาและกลับเป็น หลินฮวง

ชูฉิงหยาสับสนเพราะเธอเห็นใบหน้าที่เด็กอย่างไม่น่าเชื่อ

"ผมเปลี่ยนสถานที่สัมภาษณ์เป็นเมืองจักรพรรดิเมื่อวานก็

เพื่อใช้การสัมภาษณ์นี้มาเปิดเผยตัวตนจริงของผม"หลินฮวง หันไปมองซูฉิงหยา"ผมขอโทษที่ไม่ได้บอกคุณล่วงหน้า"

ชูฉิงหยาปรับอารมณ์เธอ"คุณหลิน ในเมื่อเรากำลังพูดถึงตัว ตนคุณ ฉันคงไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ฉันเชื่อว่าผู้ชมคงอยากรู้ เหตุผลที่คุณปลอมตัวเพื่อเข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะ คุณช่วย อธิบายได้ไหมคะ?"

"ผมไม่เพียงแต่จะเริ่มใช้ตัวตนปลอมในฐานะหลินเซี่ยตอน
เข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะ ในความเป็นจริง ผมใช้ตัวตนนี้
ตั้งแต่วันแรกที่ก้าวสู่เขต3และก่อนเป็นจักรพรรดิ เหตุผลหลัก
คือผมต้องการหลีกเลี่ยงปัญหา เพื่อความปลอดภัยของผม
และน้องสาว ผมจึงให้ตัวตนปลอมเธอกับผม"

"ฉันขอถามได้ใหมคะว่าคุณกำลังพูดถึงปัญหาประเภท ใหน?"ซูฉิงหยาถามต่อ

"ผมไปตอแยองค์กรมืดหลายแห่งเข้าทั้งทางตรงและอ้อม รวมถึงอีกาม่วง ผมถูกบังคับให้เข้าร่วมค่ายฝึกพวกเขาและ หลบหนีมาด้วยการแกล้งตาย นอกจากนั้น ผมยังฆ่าสมาชิก นักบุญไปด้วย ผมเผอิญเดินเข้าไปในหนึ่งในห้องดัดแปลง ชีวภาพของห้องทดลองเมืองหินและฆ่าคนของเขา" "สำหรับเทพประทาน ผมฆ่าผู้ค้ามนุษย์ไปสามปีก่อน ผมเพิ่ง พบไม่กี่เดือนก่อนว่าแม่ของเขาคือหนึ่งในสี่ผู้ส่งสารเทพ"

"งั้น คุณก็ไปตอแยองค์กรมืดชั้นนำจนเกือบหมดแล้วสิคะ?" ซูฉิงหยารู้สึกโง่งม "จะพูดอย่างนั้นก็ได้"หลินฮวงยิ้ม"ผมไม่รู้ว่าทำไมผมต้องเจอ กับพวกเขาทุกที่ที่ไป องค์กรมืดต้องมาหาผมมากกว่าครั้ง แต่โชคดี พวกเขามักเป็นฝ่ายที่ตาย"

"ก่อนผมออกเขต7 ระดับพลังผมเพิ่งผ่านระดับเพลิงสวรรค์ พูดตามตรง ผมไม่อาจปกป้องตัวเองได้ อย่างไรก็ตาม คน จากห้องทดลองเมืองหินก็มาเคาะประตูผม พวกเขายังไป สถาบันนักล่าในเมืองหลวงขาวขจี สำหรับผม ไม่มีที่ใดใน เขต7ที่ปลอดภัย ดังนั้นผมจึงเปลี่ยนชื่อผมและออกเขต7มา ผมยังไม่กล้าพาน้องมาด้วยเพราะผมกลัวว่าผมจะไม่มีความ สามารถปกป้องเธอ ดังนั้น ผมจึงให้ตัวตนอื่นกับเธอและให้ อยู่ในสถาบันนักล่าเพื่อศึกษา"

"ในขณะเดียวกัน ผมก็ตรงไปเขต3ด้วยตัวตนใหม่ผม ผมมา รู้จักกับคนจากตระกูลเหยาไม่กี่วันหลังมาถึงเขต3และได้รับ

เชิญให้เข้าสมาคมอัจฉริยะ คนส่วนใหญ่จากสมาคม อัจฉริยะควรรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น"

หลินฮวงเล่าอดีตเขา แม้เขาจะดูสงบ ซูฉิงหยาก็รู้ว่าเขาผ่าน เรื่องราวมามาก

มันยากเล็กน้อยที่เธอจะจินตนาการได้ว่าเขาผ่านอะไรมา บ้าง

ผู้ชมส่วนใหญ่ที่ดูถ่ายทอดสดนับถือหลินฮวง พวกเขาต่างไม่ มีความกล้าจะสู้กับองค์กรมืด อย่างไรก็ตาม ไม่เพียงแต่หลิน ฮวงจะฆ่าสมาชิกองค์กรมืด แต่เขายังตอแยองค์กรมืดมาก มายและพวกเขาก็ไล่ตามเขาหลายครั้ง แต่ทว่า เขากลับรอด ชีวิตและกลายเป็นอัจฉริยะอันดับ1แห่งยุคใหม่และกลาย เป็นผู้นำขัตติยะ"

"น้องสาวคุณรู้เรื่ององค์กรมืดที่มาไล่ล่าคุณไหมคะ?"ซูฉิงห ยาอดถามไม่ได้

"เธอรู้ แต่ก็แสร้งทำเป็นไม่รู้เพราะไม่อยากให้ผมกังวล"

"เธอแนะนำให้คุณอย่าไปตอแยองค์กรมืดเพื่อความ ปลอดภัยคุณไหมคะ?"ซูฉิงหยาถาม

"ไม่ เธอรู้จักผมดี อย่างแรก เธอรู้ว่าไม่อาจหยุดผมได้ สอง เธอเห็นด้วยกับการกระทำผม มีหลายสิ่งที่คุณไม่อาจเพิก

เฉยได้เมื่อพบเจอ"

"พวกคุณอาจไม่เคยเห็นว่าองค์กรมืดดเหล่านั้นทำอะไรได้ บ้าง ผมเคยเห็นมันจนชินตา"

"ผมเห็นคนจากนักบุญกำลังตัดหัวและตัดองคชาต จากนั้นก็ ยัดเข้าไปในปาก จากนั้นก็ใช้แท่งโลหะเพื่อแทงระลุร่างจาก หัวจรดล่างเหมือนเป็ดย่าง"

"ผมเคยเห็นพวกเทพประทานกำลังดัดแปลงพันธุกรรมกับสิ่ง มีชีวิต พวกเขาบิดเบือนร่างกายคน ขยายตาบนตัว และแม้ กระทั่งมีเขี้ยวเล็บเหมือนสัตว์ มีเกล็ดปละปิก พวกเขากลาย เป็นสัตว์ประหลาดไร้ความคิด" คำอธิบายของหลินฮวงทำให้องค์กรมืดดูน่าเกลียดขึ้น

ซูฉิงหยาอดสงสัยไม่ได้"ในเมื่อคุณเห็นเรื่องชั่วร้ายมามาก แล้วทำไมคุณถึงรับตำแหน่งจักรพรรดิกันคะ คุณหลิน?"

"ไม่ว่าความสามารถตัวเองจะโดดเด่นแค่ไหน เราก็มีจำกัด ผมกำลังคิดสร้างองค์กรของผมเองตอนตระหนักและขัตติยะ ก็มาหาผม"

"แน่นอน ผมมีข้อกังวลมากมายก่อนเข้าร่วมขัตติยะเพราะ ผมมีความประทับใจไม่ดีต่อองค์กรมืด แต่ทว่า เทียนปู้ได้ ใน้มน้าวผมว่าแม้ขัตติยะจะเป็นองค์กรมืด แต่ย่อมไม่ใช่กับ อนาคต"

"ผมยังถือว่ามันเป็นเรื่องดีหากเราสามารถเปลี่ยนองค์กรมืด ให้เป็นองค์กรกลางและหยุดความชั่วร้าย.

"ผมได้เลือกเดินบนทางนี้ตั้งแต่ผมได้รับการแต่งตั้ง เราอยาก เปลี่ยนขัตติยะเป็นองค์กรกลาง ผมยังลงโทษสมาชิกหลาย คนที่ทำผิดด สำหรับบางคนที่ก่ออาชญากรรม ผมจะไม่ ปล่อยให้พวกเขาปฏิบัติภารกิจด้วยตัวเองทุกครั้ง มันต้องมี หัวหน้าคอยคุม"

"เรายังยกเลิกกฏเดิมทั้งหมดของขัตติยะและประกาศกด ใหม่ คุณสามารถถ่ายกฏระเบียบได้ใหม่หลังการสัมภาษณ์นี้ จบลง "

"โดยส่วนตัวแล้วผมหวังว่าทุกคนจะไม่ปฏิเสธขัตติยะเราต่อ

เรื่องในอดีต ขัตติยะจะกลายเป็นองค์กรกลางอย่างแน่นอน ผมยินดีให้ทุกคนจับตาดูเรา ผมเชื่อว่าเวลาจะเป็นตัวพิสูจน์"

ตอนที่ 1131 หาเสียงและทัศนคติ

หลินฮวงยอมรับตัวตนคู่เขาและตอบข้อสงสัยของใครหลาย คนในช่วงการถ่ายทอดสดกับซูฉิงหยา

ภายใต้สถานการณ์ปกติ คนส่วนใหญ่ย่อมไม่เต็มใจยอมรับ ว่าอัจฉริยะอันดับ1จะเป็นสมาชิกองค์กรมืดเพราะองค์กรมืด มีภาพลักษณ์ไม่ดีต่อโลกภายนอก

เมื่อใดก็ตามที่มีเรื่องไม่ดีเกิดขึ้น ทุกคนย่อมสันนิษฐานว่า เป็นฝีมือองค์กรมืด ยิ่งไปกว่านั้น สิ่งต่างๆที่พวกนักบุญและ

เทพประทานทำตลอดหลายปี่ยังชั่วร้ายอย่างมาก ไม่มีใคร ควรถูกตำหนิที่ชิงชังพวกเขา

แต่ทว่า ความสัตย์ตรงของหลินฮวงในการาถ่ายทอดสดกลับ เอาชนะใจของหลายๆคน

ประการแรก เขาไม่ได้ซ่อนตัวตนเขาเพื่อผลประโยชน์ เขา กลับถูกบังคับให้ต้องทำเพื่อหลีกเลี่ยงศัตรู สอง การครอง ตำแหน่งจักรพรรดิของเขายังนำมาซึ่งผลกระทบด้านดีด้วย การออกกฏใหม่

แน่นอน ไม่ใช่ทุกคนที่ยอมรับเขา

บางคนบอกว่าหลินฮวงกำลังขอความเห็นใจ ขณะที่คนอื่น

ยืนยันว่าเขาตั้งกฎใหม่เพื่อการแสดง

มันแบ่งออกเป็นสองฝ่ายเท่ากัน

ยิ่งไปกว่านั้น ตั้งแต่การถ่ายทอดสด สื่อและฟอรั่มต่างๆก็
กลายเป็นสนามรบให้ทั้งสองฝ่ายระดมคำก่นด่ากันและ
กลายเป็นประเดด็นร้องแรง มันได้รับความนิยมยิ่งกว่าตอน
หลินฮวงทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันได

ชูฉิงหยาตอบรับคำเชิญของหลินฮวงเพื่อเป็นแขกรับเชิญที่ สำนักงานใหญ่ขัตติยะหลังการถ่ายทอดสดจบลง

นอกจากการถ่ายภาพกฏใหม่ เธอยังถ่ายวิดิโอจำนวนมาก

ของสำนักงานใหญ่รวมถึงสัมภาษณ์หวงเทียนปู้และหลายๆ คน

หลังออกเมืองจักรพรรดิ เธอโพสต์วิดิโอบนบัญชีสื่อส่วนตัว เธอหลังตัดต่อบางอย่าง เธอเขียนหัวข้อไว้ว่า""ฉันรู้ว่าฉัน อาจถูกประณามเพราะโพสต์นี้ แต่ในฐานะนักข่าว ฉันต้อง ถ่ายทอดสิ่งที่ฉันได้ยินให้กับคุณทุกคนอย่างเป็นกลาง ฉัน คิดคำถามได้โดยไม่ต้องเตรียยมตัวล่วงหน้า และก็ไม่มี สคริปต์อะไร นั่นคือสิ่งที่ฉันจะพูด ฉันจะไม่ให้ข้อสรุปใดๆ พวกคุณต้องดูและตัดสินเอาเอง"

ในวิดิโอ ซูฉิงหยาสัมภาษณ์คนสุ่มๆเป็นสิบ นอกจากหวง เทียนปู้ ทุกคนเป็นสมาชิกทั่วไป ซูฉิงหยาถามเกือบทุกคนด้วยคำถามนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า"ทำไม คุณถึงเข้าร่วมองค์กรมืดเช่นขัตติยยะ?"

คำตอบหลายข้อที่รวมอยู่ในวิดิโอทำให้ผู้ชมจำนวนมากตก อยู่ในความเงียบงัน

"ผมเป็นคนบาป ผมจะไปใหนได้นอกจากองค์กรมืด?"

. . .

"ผมฆ่าขุนนางด้วยแรงกระตุ้นและถูกลงบัญชีดำของ
องค์กรกลาง หากผมเผยตัว ตระกูลย่อมฆ่าผม สิ่งเดียวที่ผม
ทำได้คือการเข้าร่วมองค์กรมืด รัฐบาลกลางและสมาคม
อัจฉริยะย่อมไม่ให้โอกาสที่สองกับผม แต่ขัตติยะสามารถ"

. . .

"ผมเคยเป็นสมาชิกองค์กรกลางมาก่อน แผนกที่ผมอยู่รับผิด ชอบเรื่องการลอบสังหาร ผมฆ่าคนไปหลายร้อยก่อนเข้าร่วม ขัตติยะ"

"ผมยังจำได้ชัดเจนว่าคนอายุน้อยที่สุดที่ผมฆ่าคือเด็กห้า ขวบ เธอเป็นเด็กน้อยน่ารัก เหตุผลที่เธอถูกฆ่าเพราะพ่อเธอ เป็นสายและเขามีหลักฐานที่เป็นอันตรายต่อองค์กร ดังนั้น องค์กรจึงสั่งให้เราฆ่าทั้งตระกูล ห้ามไว้ชีวิตใคร"

"ตั้งแต่นั้นมา ผมก็เริ่มตั้งคำถามกับตัวเองว่าสิ่งที่ผมทำนั้น ถูกต้องแล้วงั้นหรอ ผมมักคิดว่าผมทำถูก คนที่ถูกฆ่านั้น สมควรแล้ว แต่ทว่า ตั้งแต่คดีนั้น ผมก็เริ่มตระหนักว่าคนที่ ผมฆ่าไม่ได้ผิดอะไรเลย พวกระดับสูงออกคำสั่ง อาจเพราะ เขาเป็นศัตรูทางการเมืองและอาจรู้ความลับบางอย่างที่ไม่ ควรมี"

"ผมหลบหนีจากองค์กรและเข้าร่วมกับขัตติยะ ตั้งแต่นั้นมา ผมก็ไม่เคยได้รับมอบหมายภารกิจที่บังคับให้ผมฆ่าใคร โดย ส่วนตัว ขัตติยะยังมีความชอบธรรมมากกว่าพวกที่เรียกตัว เองว่าองค์กรกลาง"

ภาพสุดท้ายของวิดิโอคือกฏใหม่ที่หลินฮวงตั้งไว้หลังการ สัมภาษณ์จบลง อารมณ์ของผู้ชมจำนวนมากปั่นป่วนอยู่นาน หลายคนรู้ว่า องค์กรกลางไม่ได้สะอาดอย่างสมบูรณ์และอาจมีเรื่อง สกปรกอยู่ข้างใน

อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครเต็มใจจะมองดูปัญหาโดยตรงเพราะ หากพวกเขาปฏิเสธองค์กรกลาง นั่นก็หมายความว่าไม่มี องค์กรใดบนโลกที่เป็นองค์กรดี

หลายคนตกอยู่ในความเงียบหลังดูวิดิโอ

น้อยคนยังคงประณามโดยอ้างว่าซูฉิงหยายอมรับสินบนของ ขัตติยะเพื่อสร้างเรื่อง

แต่ทว่า มีหลายคนที่สนับสนุนเธอ บอกว่าเธอมีความกล้าพอ จะบอกเล่าความจริง

มีคนอยู่สามประเภท กลุ่มแรกคือพวกสนับสนุน พวกเขา เลือกเชื่อในตัวหลินฮวงและก็คิดว่าเขาสามารถเปลี่ยนแปลง ขัตติยะได้

อีกกลุ่มคือพวกหัวแข็ง พวกเขาบอกว่าหลินฮวงและคนจาก ขัตติยะกำลังแสดงและเรียกร้องความสงสาร

กลุ่มสุดท้ายคือพวกดูเงียบๆ ยืนตรงกลางและรอเวลาให้ชี้ถึง ผู้ชนะ

หลังการสัมภาษณ์จบลง หลินฮวงก็ไม่ได้ตรวจสอบสิ่งที่เกิด

ขึ้นบนอินเทอร์เน็ต

เขาเข้าสู่สมาคมอัจฉริยะเมื่อถึงเวลา

สิ่งแรกที่เขาทำหลังเข้าระบบคือการแก้ไขรายละเอียดส่วน ตัว เขาเปลี่ยนชื่อจากหลินเซี่ยเป็นหลินฮวงและอัปเดทอายุ เขาเป็น19

นอกจากนั้น หลินฮวงยังให้ระบบต้นไม้ขั้นบันไดสแกนใบ หน้าเขาอีกครั้งและเปลี่ยนรูปโปรไฟล์ให้เหมือนตัวเอง

เขาเพิ่งมาถึงด่าน46บนต้นไม้หลังทำเช่นนั้น

เมื่อพิจารณาว่ามือใหม่หลายคนไม่อาจไปถึงด่าน63ได้ เจียง เฟยและคนอื่นจึงหารือกันและตัดสินใจตั้งงานเลี้ยงต้อนรับที่ ด่าน46

ด่าน46เป็นเมืองมนุษย์ ดังนั้นจึงมีสมาชิกหลายคนออนไลน์ อยู่

หลายคนสังเกตเห็นหลินฮวงทันทีที่เขาปรากฏ

คนส่วนใหญ่จากสมาคมอัจฉริยะเห็นถ่ายทอดอสดตั้งแต่เช้า และจำเขาได้ทันที ทั่วด่าน46ดูเหมือนจะคึกคันทันตาเห็น

หลินฮวงไม่สนใจคนที่จ้องมองเขาและเดินตรงไปพันธมิตร สวรรค์ มีมือใหม่มากมายในห้องประชุม ทุกคนตกใจที่เห็น แน่นอน ทุกคนได้ดูการถ่ายทอดสดตอนเช้า พวกเขาย่อม รู้จักเขา แต่ทว่า พวกเขาไม่คิดว่าเขาจะเข้ามาโดยไม่ปลอม ตัวแถมยังเปลี่ยนชื่อและรูปโปรไฟล์ เห็นได้ชัดว่าเขากลบฝัง ตัวตนเขาในฐานะหลินเซี่ยไปแล้ว

ไม่กี่วินาทีหลังหลินฮวงเดินเข้ามา เจียงเฟยก็เดินตามมา เขา ตกตะลึงที่เห็นหลินฮวง แต่ก็ฟื้นสีหน้าอีกครั้ง เขารู้ถึงตัวตน จริงของหลินฮวงอยู่แล้วและก็เคยเห็นหน้าจริงของหลินฮวง มาก่อน

เขาบอกให้หลินฮวงนั่งลงและพวกเขาก็เริ่มคุยกันขณะรอ คอยคนอื่นอย่างอดทน

<u>ตอนที่ 1132 ต้องจ่ายค่าซ่อมประตู</u>

มันเป็นตอนบ่ายสองเมื่อเจียงเฟยและหลินฮวงตัดสินใจมา งานเลี้ยงต้อนรับ

แต่ทว่า ที่นั่งทั้งหมดยังไม่เต็ม มีแค่60คนในห้องประชุมที่ สามารถรองรับได้ถึงร้อยคน

เจียงเฟย กู่เฟยและคนระดับสูงคนอื่นดูไม่สบายใจนัก

หลินฮวงคิดได้ว่าเกิดอะไรขึ้นคร่าวๆและพูดกับเจียงเฟยผ่าน

คลื่นเสียง"มีมากแค่ใหนที่ยังไม่มา?"

"กว่าสามสิบคน ฉันได้เชิญคนไป100คนให้มาเข้าร่วม"เจียง เฟยไม่ปิดบัง

"ไม่ต้องรอแล้ว เริ่มกันเลย"หลินฮวงพูดผ่านคลื่นเสียง

เจียงเฟยพยักหน้าและเดินไปบนแท่นตรงกลาง เขาพูดหลัง กวาดตามองทุกคน"ผมอยากพูดบางสิ่งที่ไม่เกี่ยวอะไรกับ งานเลี้ยงต้อนรับก่อน ผมเจียงเฟย หัวหน้าชั่วคราวของ พันธมิตรสวรรค์อยากประกาศอย่างเป็นทางการว่าคนที่ไม่ มาเข้าร่วมงานเลี้ยงต้อนรับจะถูกลบชื่อออก"

แม้กระทั่งหลินฮวงก็ยังประหลาดใจ พวกระดับสูงคนอื่นก็ไม่ อยากเชื่อหูตัวเอง

ผู้มาใหม่60คนที่อยู่ใต้แท่นคุยกัน

เจียงเฟยไม่สนใจเสียงดังด้านล่างและกล่าวต่อ"ก่อนอื่น ผม ได้ส่งหนังสือแจ้งไปแล้วสองวันก่อนว่าจะจัดงานบ่ายสอง วันนี้ พวกที่ไม่สามารถมาได้สามารถแจ้งผม แต่ตอนนี้ก็ยัง ไม่มีใครแสดงตัวตอนเริ่มงานหรือแจ้งผมล่วงหน้า มันแสดง ให้เห็นว่าพวกคุณขาดความรับผิดชอบ พันธมิตรสวรรค์ไม่ ขอต้อนรับคนเช่นนั้น" "สอง คนที่ปฏิเสธมาร่วมงานมันก็แสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่ คิดอยากเป็นคนของพันธมิตรสวรรค์ ในเมื่อพวกเขาไม่อยาก งั้นก็ให้พวกเขามีความสุขกับองค์กรอื่นไป"

"มีสองสิ่งที่ผมอยากพูด ต่อไป เราจะเริ่มงานเลี้ยงต้อนรับ อย่างเป็นทางการ!"

เจียงเฟยเริ่มพูดในฐานะหัวหน้าของพันธมิตรสวรรค์หลังพูด เรื่องการลบสมาชิกออก

คำปราศรัยส่วนใหญ่เกี่ยวกับประวัติของพันธมิตรสวรรค์และ เหตุการณ์สำคัญบางอย่าง เขาส่งแท่นให้รองหัวหน้ากู่เฟย หลังพูดจบ

คำปราศรัยของกู่เฟยเรียบง่าย และเธอก็พูดจบในห้านาที่ จากนั้นเธอก็ส่งต่อให้หลินฮวง

ผู้มาใหม่เริ่มปรบมือทันทีที่หลินฮวงปรากฏตัว พวกเขา ตะโกนและส่งเสียงดัง

"สวัสดีทุกคน ผมคือหลินฮวง บางที่พวกคุณอาจรู้จักชื่อผม กันในฐานะหลินเซี่ย แต่ทว่า สำหรับผม หลินฮวงหรือหลิน เซี่ยก็เป็นแค่ชื่อ ผมคือรองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์ และเป็น จักรพรรดิแห่งขัตติยะ ผมก็คือผม และจะไม่มีทางเปลี่ยนไป ไม่ว่าชื่อหรือตัวตนผมจะเป็นยังไง"

ผู้คนเริ่มส่งเสียงเชียร์อีกครั้งหลังหลินฮวงแนะนำตัว

"นั่นคือทั้งหมดที่ผมอยากจะพูดถึงตัวเอง วันนี้ผมไม่ใช่ดาว เด่น แต่เป็นพวกคุณ ในฐานะสมาชิกใหม่พันธมิตรสวรรค์ พวกคุณทุกคนคืออนาคตของพันธมิตรสวรรค์..."

หลินฮวงเริ่มพูดหลังแนะนำตัวเองจบ

"ผมขอต้อนรับทุกคนที่นี่มาเป็นส่วนหนึ่งของเรา สมาชิก พันธมิตรสวรรค์ทุกคนจะเป็นคนของพันธมิตรสวรรค์ไป ตลอดไม่ว่าจะเป็นตอนนี้หรือตอนที่คุณออกจากสมาคม อัจฉริยะไปแล้ว.."

คำพูดเขาไม่นานมาก เขาใช้เวลาประมาณ7-8นาที่รวมถึง

การแนะนำตัวเองตอนต้น

เพียงเมื่อหลินฮวงกำลังจะส่งต่อให้เจียงเฟยหลังพูดจบ ประตูห้องประชุมก็ถูกเตะเปิดขึ้น

กลุ่มชายหนุ่มกรูกันเข้ามา หลินฮวงกวาดตาและเห็นคนกว่า ยี่สิบคน

ผู้นำเป็นชายหนุ่มผมยาวสีแดงเข้ม ที่จ้องมองหลินฮวงอย่าง ดุเดือด "หลินเซี่ย ฉันมักชื่นชมนาย ฉันยังคิดเอานายเป็นแบบอย่าง นายทำให้ฉันผิดหวัง นายกลับกลายเป็นหนึ่งในสมาชิก องค์กรมืด ฉันไม่อยากเชื่อว่าฉันมักเอานายเป็นแบบอย่าง มาตลอด ฉันต้องตามืดบอดไปแน่ๆ ฉันคงถูกหลอกและเข้า ร่วมพันธมิตรสวรรค์ไปแล้วหากฉันไม่เห็นการถ่ายทอดสด เช้านี้"

"นั่นใคร?"หลินฮวงถามเจียงเฟย

"เขาเป็นนายพลระดับนิรันดร์แห่งรัฐบาลกลาง หลี่หงเฟย" เจียงเฟยตอบด้วยน้ำเสียงเหยียดหยาม

"ฉันคิดว่าคนจากรัฐบาลกลางถูกห้ามไม่ให้เข้าร่วมสมาคม อัจฉริยะซะอีก"หลินฮวงแปลกใจ "นั่นเป็นอดีต แต่พวกเขาได้ยกเลิกกฎหลังปีใหม่ปีนี้ คนที่ ผ่านการประเมินจะสามารถเข้าร่วมได้ตามใจชอบ ตลอด ครึ่งปี มีคนนับร้อยที่เข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะจากกลุ่มทหาร และหน่วยพิเศษจากรัฐบาลกลาง"

หลังได้ยินคำอธิบายของเจียงเฟย หลินฮวงก็คิดคร่าวๆว่า รัฐบาลกลางต้องรับมือกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต อันใกล้ นั่นทำให้พวกเขาจำต้องยกเลิกกฏ

"ผู้คนด้านหลังเขาก็มาจากสามกองกำลังของรัฐบาลกลาง" เจียงเฟยกล่าวเสริม

"หลี่หงเฟย ใช่ไหม?"หลินฮวงเหลือบมองผู้บุกรุกทั้ง23คน

และก็จับจ้องหลี่หงเฟยผู้เป็นหัวหน้า"มันดีแล้วที่พวกคุณไม่ ได้เข้าร่วมพันธมิตรสวรรค์ ชื่อคุณได้ถูกลบไปแล้ว"

แม้เจียงเฟยจะประกาศลบชื่อผู้ที่ไม่มาไปก่อนหน้า แต่เขาก็ ยังไม่ได้ทำ แน่นอน หลี่หงเฟยและคนอื่นยังไม่ได้รับการแจ้ง เตือนในเรื่องนั้น

> ้ ทั้ง23คนตกตะลึงกับสิ่งที่หลินฮวงกล่าว

"อะไรที่ทำให้นายคิดว่านายสามารถลบชื่อเราได้?!นายก็แค่ รองหัวหน้า มีเพียงหัวหน้าตัวจริงหรือหัวหน้าชั่วคราวถึงมี สิทธิ์ลบชื่อเรา" "หลี่หงเฟย มันเป็นผมที่ลบชื่อพวกคุณ ไม่ใช่รองหัวหน้า หลิน"เจียงเฟยยืนขึ้นและบอกพวกเขาถึงเหตุผลของการลบ ชื่ออีกครั้ง"ผมได้กล่าวถึงเหตุผลให้สมาชิกใหม่ทั้ง67คนฟัง ไปแล้ว คุณขาดความรับผิดชอบและไม่มีความรู้สึกที่จะอยู่ กับพันธมิตรสวรรค์ เราไม่ต้องการคนอย่างนั้น"

"ฉันเข้าใจแล้ว งั้น พันธมิตรสวรรค์ก็เป็นพวกขัตติยะแล้ว สินะ"หลี่หงเฟยเย้ยหยัน ที่เหลืออีก22คนจ้องมองเจียงเฟย และคนอื่นๆราวกับว่าพวกเขาเป็นศัตรู

"สามกองกำลังชั้นยอดของรัฐบาลกลางมีมาตรฐานการรับ สมัครต่ำมาก ทำไมพวกเขาถึงรับสมัครคนที่ไม่เข้าใจตรรกะ อะไรเลย?"กู่เฟยไม่อาจทนได้

"คุณผู้หญิง หยุดพูดจาไร้สาระซะดีกว่า"

"ฉันพูดผิดงั้นหรอ?ตามตรรกะนาย เราถูกติดสิ้นบนโดยขัตติ ยะเพราะเราเชื่อใจหลินฮวง มีคนเป็นร้อยล้านบนเครือข่าย หัวใจที่สนับสนุนหลินฮวง นายจะพูดว่าทุกคนได้รับสิ้นบน โดยขัตติยะงั้นหรอ?!นายไม่มีตรรกะพื้นฐานเลยแม้แต่น้อย แล้วยังมากล้าพูดว่าฉันพูดเรื่องไร้สาระอีกงั้นหรอ?!"

"เธอ...."หลี่หงเฟยพูดไม่ออก

"หลี่หงเฟย ฉันบอกเหตุผลที่ลบชื่อพวกนายไปแล้วอย่าง ชัดเจน ยิ่งไปกว่านั้น เรารู้จักหลินฮวงดีกว่าพวกนายที่เชื่อ ข่าวลือ เขาเข้าร่วมพันธมิตรสวรรค์มาได้เกือบปีครึ่งแล้ว เรา เฝ้าดูทุกอย่างที่เขาทำ ความยากลำบากที่เขาประสบและข้อ

สงสัยที่เขาพบเจอมาตลอด นี่คือเหตุผลที่ทำไมพันธมิตร สวรรค์ถึงเลือกยืนข้างเขาเพราะเรารู้ว่าเขาไว้ใจได้"เจียง เฟยกล่าว

"มีเพียงคนที่ไม่เข้าใจองค์กรมืดเท่านั้นถึงมาพูดเรื่องการเชื่อ ใจกับหลินฮวง พวกนายรู้ไหมว่าจักรพรรดิแห่งขัตติยะคือ ตำแหน่งอะไร?!เขาคือหนึ่งในผู้นำโลกมืด เขาเกือบเทียบเท่า กับผู้นำฝ่ายรัฐบาลกลางเรา!นายเชื่อว่าคนที่มีอำนาจเช่นนั้น จะเป็นคนดีงั้นหรอ?!ฉันคิดว่าพวกนายควรหาอะไรไปเลี้ยง สมองที่เหมือนควายนั่นบ้าง!มันแค่ว่าเขาจะเป็นมิตรและเชื่อ ถือได้หรือไม่!พวกนายมันไม่ต่างอะไรกับตัวโง่งม!"

"หลี่หงเฟย ฉันขอถามนายสองคำถาม"หลินฮวงพูดขึ้น

"มีคนอย่างน้อยล้านคนในรัฐบาลกลางทั่วทั้ง12เขต ปลอดภัยรวมถึงเจ้าหน้าที่ นายกล้าพูดได้อย่างเต็มปากไหม ว่าไม่มีใครสมควรตายเลย?นายกล้าพูดไหมว่าไม่มีใครทุจริต ติดสินบน ใช้อำนาจในทางที่ผิด?!นายกล้าพูดไหม?!"

"ฉัน..."หลี่หงเฟยพูดไม่ออก เขารู้ดีถึงเรื่องแบบนั้น

"ฉันขอถามนายอีกครั้ง มีคนอย่างน้อยสิบล้านในองค์กรมืด ทั่ว12เขตปลอดดภัย นายกล้าพูดไหมว่าทุกคนนั้นสมควร ตาย?"

หลี่หงเฟยเงียบไปอีกครั้ง

หลังเงียบไป หลี่หงเฟยก็เงยหน้าอีกครั้งและมองหลินฮวง

อย่างท้าทาย"ฉันจะไม่เถียงเรื่องไร้สาระกับนาย ฉันขอท้า นาย นาย

กล้าสู้กับฉันโดยไม่อัญเชิญมอนสเตอร์ของนายไหม?!"

"หลี่หงเฟย มันไม่ยุติธรรมเลย เขาเป็นผู้ควบคุมและนายก็ ถนัดการต่อสู้ระยะประชิด แถมนายยังท้าทายเขาด้วยการ ห้ามอัญเชิญมอนสเตอร์?!"กู่เฟยดูถูก

แต่ทว่า หลินฮวงกลับยิ้ม"ทำไมจะไม่กล้าละ?ฉันต่อให้พวก นาย23คนเข้ามาพร้อมกันเลย"

"นายไม่อาจอัญเชิญมอนสเตอร์ได้!"หลี่หงเฟยย้ำอีกครั้ง

"ไม่จำเป็นอยู่แล้ว"หลินฮวงตอบด้วยรอยยิ้ม

ผู้มาใหม่พากันพูดคุย

"ชายคนนี้หน้าหนามาก!"

"23ต่อ1 และเขายังบอกให้หลินฮวงห้ามใช้มอนสเตอร์?เกิน ไปแล้ว"

"แต่มันก็คงไม่ท้าทายหากรองหัวหน้าหลินอัญเชิญมอน สเตอร์เขาออกมาจริงๆ"

หลินฮวงล้วงกระเป๋ากางเกงและมองหลี่หงเฟยด้วยรอยยิ้ม" พร้อมกันไหม?"

"ไป!"หลี่หงเฟยตะโกน และทั้ง23คนก็ลงมือพร้อมกัน

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงกลับยกมือขวาออกจากกระเป๋า กางเกงในวินาทีนั้น และต่อมา แสงสีเงิน23สายก็พุ่งออก จากแขนเสื้อเขาเหมือนสายฟ้า

หลี่หงเฟยและคนอื่นไม่เห็นวิถีของแสงสีเงินเลย หัวพวกเขา ระเบิดทันทีและร่างกายก็สลายตัวอย่างรวดเร็ว

วินาทีต่อมา แสงสีเงินก็ถอยกลับและหายไปในแขนเสื้อหลิน

เขานำมือขวากลับไปในกระเป๋ากางเกงอีกครั้งราวกับไม่มี อะไรเกิดขึ้น

ทุกคนตกตะลึงที่เห็นทั้ง23คนหายไป นอกจากส่วนน้อยที่ สามารถเห็นแสงสีเงินในอากาศอย่างเลือนราง ส่วนใหญ่ มองไม่เห็นอะไรเลย

เหนือสิ่งอื่นใด ความสามารถของหลินฮวงนั้นเทียบได้กับ จักรพรรดิทองม่วงแล้ว ความสามารถมันห่างเกินไป

สุดท้าย พวกเขาก็ตระหนักว่าพวกเขาประเมินหลินฮวงต่ำไป ทุกคนคิดว่าหลินฮวงสามารถทำลายสถิติต้นไม้ขั้นบันไดได

ด้เพราะเขามีมอนสเตอร์ ตอนนี้ ดูเหมือนว่าความสามารถ ส่วนตัวเขาเองก็ไม่ได้ด้อยไปกว่ากัน

หลายคนรู้ว่าครึ่งหนึ่งของ23คนที่ถูกฆ่าไปคือนิรันดร์ขั้น9 หลี่ หงเฟยไม่เพียงแต่จะเป็นนิรันดร์ขั้น9 แต่เขายังเป็นสุดยอด อัจฉริยะ ความสามารถเขาย่อมติดหนึ่งในสิบหากนำไป เทียบกับสมาชิกคนอื่นทั่วทั้งสมาคมอัจฉริยะ

แต่ทว่า ยอดฝีมือเช่นนั้นกลับเหมือนมดต่อหน้าหลินฮวง แม้ แต่การโจมตีเดียวก็ไม่อาจเอาตัวรอดได้

หลินฮวงพูดอีกครั้งหลังเห็นว่าคนจำนวนมากยังคงตกตะลึง"
เก็บกวาดซะ แล้วก็มาเริ่มงานเลี้ยงต่อ"

หลินฮวงหันไปมองเจียงเฟย"หัวหน้าเจียง ส่งข้อความให้หลี่
หงเฟยด้วย เขาจะต้องจ่ายแต้มมาซ่อมประตูห้องประชุม
บอกเขาให้มาหาผมหากเขามีเรื่องจะพูด ผมยินดีต้อนรับเขา
ทั้งในนี้และโลกจริง"

ตอนที่ 1133 ต่างดาว

งานเลี้ยงจบตอนสองทุ่ม

เพียงเมื่อหลินฮวงพร้อมออกระบบสมาคมอัจฉริยะ เขาก็เห็น ผู้มาใหม่กำลังเนมาหาเขา"ผมคือเปิงฉิงจากหน่วยพิเศษ หัว หน้าอยากให้ผมส่งข้อความให้คุณ"

"หัวหน้า?พวกคุณเลือกหัวหน้ากันแล้วงั้นหรอ?"หลินฮวงไม่ มั่นใจว่าเขาพูดถึงกวนจงหรือเฉียนรุ่ย

"เราเพิ่งเลือกสองวันก่อนครับ มันเป็นท่านกวนจง"เปิงฉิง พยักหน้าและเดินมาหาหลินฮวง

"มันไม่สะดวกที่จะคุยตรงนี้ ไปห้องประชุมเล็กกัน"หลินฮวง กล่าวและออกไปกับเปิงฉิงหลังอำลาเจียงเฟย

หลินฮวงถามหลังปิดประตู"ข้อความอะไร?"

"แผนกเทคโนโลยีเราพบว่าใครเป็นคนเปิดเผยตัวตนของคุณ ในช่วงถ่ายทอดสดเช้านี้"

หลินฮวงไม่ได้ถามว่าใครเป็นผู้กระทำทันที เขากลับเงียบไป ก่อนพูดอะไรครั้ง"กวนจงต้องการอะไร?"

"นี่ไม่ใช่ธุรกิจครับ แต่เป็นการร่วมมือ เราไม่ต้องการให้คุณ ทำอะไร เราหวังแค่ว่ารัฐบาลกลางกับขัตติยะจะสามารถ

พัฒนากันได้อย่างกลมกลื่นโดยไม่เป็นศัตรูกัน"เปิงฉิงส่งข้อ ความของกวนจง

"ผมได้พูดไปแล้วว่าขัตติยะจะกลายเป็นองค์กรที่เป็นกลาง นับจากนี้ไป บอกกวนจงว่าเขาไม่ต้องกังวลเรื่องนั้น"หลิน ฮวงไม่คิดโค่นล้มรัฐบาลกลาง ต่อให้ขัตติยะจะทรงพลังกว่า รัฐบาลกลางเข้าสักวัน เขาก็ไม่คิดแทนที่พวกเขา

เขาถือกำเนิดในเมืองเกรดDในเขต7 ดังนั้นเขาจึงคุ้นเคยกับ ระบบจัดการของรัฐบาลกลางดี แม้รัฐบาลกลางจะไม่ สมบูรณ์แบบ มันก็ยังทำได้ดี หลินฮวงไม่คิดว่าขัตติยะจะทำ ได้ดีกว่า นอกจากนี้ เขายังไม่คิดอยากเป็นหัวหน้ารัฐบาล กลาง

"คนที่โพสต์ความคิดเห็นและกระทู้บนฟอรั่มมาจากคนกลุ่ม เดียวกันใช่ไหม?"หลินฮวงถาม

"ใช่ครับ พวกเขามาจากพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์"ในที่สุดเปิงฉิงก็ ตอบ

"พันธมิตรศักดิ์สิทธิ์?พันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ของสมาคม อัจฉริยะ?!"หลินฮวงแปลกใจ"คุณมีหลักฐานไหม?" "แผนกเทคโนโลยีเราได้ที่อยู่ของผู้สร้างกระทู้ เราจึงทำการ ตรวจสอบกล้องวงจรปิดทั้งหมด ท้ายที่สุดก็พบสองผู้ต้อง สงสัย ทั้งคู่คือสมาชิกพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์"

"แล้วคนจากพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์จะรู้จักตัวตนฉันได้ยังไง?" หลินฮวงพึมพำ

"ไม่กี่วันก่อน เราเพิ่งพบว่าพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์คือตัวปัญหา" เปิงฉิงไม่สนใจหลินฮวง

"ปัญหาอะไร?"หลินฮวงถามทันที่

"เราได้รับความทรงจำบางส่วนจากสมองของร่างจำแลงจอม เทพ และยังมีบางสิ่งเกี่ยวกับพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์"เปิงฉิงหยุด และกล่าวต่อ"ดูจากความทรงจำแล้ว มีสายพันธ์ต่างดาวอยู่ เบื้องหลังพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ ยิ่งไปกว่านั้น ร่างจำแลงจอม เทพยังได้ทำข้อตกลงกับพวกมัน เป็นการร่วมมือระดับหนึ่ง"

"ตามความทรงจำนั้น เทพประทานได้จับสุดยอดอัจฉริยะอยู่
ตลอดหลายร้อยปีเพื่อส่งมอบให้ตัวตนเบื้องหลังพันธมิตร
ศักดิ์สิทธิ์ นี่รวมถึงเฉินเตาที่ถูกจับไปก่อนหน้าด้วยเช่นกัน"

หลินฮวงตกอยู่ในห้วงความคิด เขาใช้ศพเน่าเพื่ออ่านความ
ทรงจำของผู้ส่งสารทั้งสี่แล้ว แต่ทว่า ร่างโคลนจอมเทพนั้น
ถูกฆ่าโดยอู่โม่และตายก่อนจะได้อ่านความทรงจำ ในความ
ทรงจำของผู้ส่งสารทั้งสี่ มันมีเรื่องการจับตัวเฉินเตาและตัว
เขาเอง นอกจากนี้ ตามความทรงจำของเหล่าผู้ส่งสารเทพ
พวกเขาได้รับตัวสุดยอดอัจฉริยะเพื่อการสังเวยบางอย่าง

เขาไม่คิดอะไรมากเพราะคิดว่ามันเป็นการสังเวยต่อตัวจอม เทพเอง แต่ทว่า ตอนนี้มันกลับต่างออกไป หากมันหมายถึง การสังเวยแด่จอมเทพ ความทรงจำนั่นก็ควรชัดเจน

เพื่อให้แน่ใจว่าเขาไม่ได้จำผิด หลินฮวงจึงตรวจผ่านความ ทรงจำในหัวเขาอีกครั้ง เขาตระหนักว่าความทรงจำส่วนนั้น เลือนรางจริงๆ พิสูจน์ให้เห็นว่าแม้แต่ผู้ส่งสารเทพทั้งสี่ก็ไม่รู้ ว่าเฉินเตาและคนอื่นถูกสังเวยให้ใคร

"งั้น พวกคุณก็พบแล้วว่าใครอยู่เบื้องหลังพันธมิตร ศักดิ์สิทธิ์?"หลินฮวงถามเปิงฉิงทันทีหลังตระหนัก

"ไม่ครับ หัวหน้าบอกว่าระดับพลังของร่างโคลนจอมเทพสูง เกินไป ดังนั้นมันจึงยากต่อการอ่านความทรงจำเขา ณจุดๆนี้ เราทำได้ดึงความทรงจำส่วนเล็กออกมา ความทรงจำส่วนนี้ ดันข้องเกี่ยวกับพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นหัวหน้าจึงขอให้ผม มาแจ้งคุณ"

"บอกหัวหน้าคุณว่าผมสามารถช่วยเขาดึงความทรงจำออก มาได้"หลินฮวงกล่าวเพราะอันเดทนรกได้เลื่อนเป็นเทพ เสมือนขั้น7แล้ว และมีความสามารถพอจะจับเศษเสี้ยว วิญญาณของจอมเทพเพื่ออ่านความทรงจำเขา

ไม่เหมือนก่อนหน้า เขาสามารถทำได้แค่ให้ศพเน่าสะกดจิต คนเพื่อดึงความทรงจำ ยิ่งไปกว่านั้น คนๆนั้นยังต้องไม่ตาย

เปิงฉิงตกตะลึงแต่ก็ฟื้นสติอย่างรวดเร็ว"ผมจะตรวจสอบกับ หัวหน้าหลังออกระบบครับ"

"ได้ แล้วมีอะไรอีกไหม?"หลินฮวงถามอีกครั้ง

"หัวหน้าขอให้คุณอย่าเพิ่งไปทำให้พันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ตื่นตัว ครับ เราจะหารือเรื่องที่เราทำได้หลังดึงข้อมูลออกมาได้ มากกว่านี้ เรายังไม่แน่ใจว่ามีกี่คนในพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ที่ ข้องเกี่ยวกับตัวตนเบื้องหลัง หากเราไม่ใจมตีอย่างเด็ดขาด มันก็จะยากสำหรับเราที่จะจับกุมตัวพวกเขาทีหลัง"เปิงฉิงอธิ

"งั้น พวกคุณคิดมอบพิกัดของคนทั้งสองให้ผมไหม?"หลิน ฮวงเลิกคิ้ว

"ขออภัยด้วยครับ เราไม่อาจส่งมันให้คุณได้"เปิงฉิงตอบ" จริงๆแล้ว หัวหน้าเองก็ไม่ได้ส่งมอบมันให้ผมเหมือนกัน"

"ผมเข้าใจ"หลินฮวงพยักหน้า"มีอะไรอีกใหม?"

เปิงฉิงคิและส่ายหัว"ผมบอกคุณไปทุกอย่างแล้วครับ"

"ขอบคุณ"หลินฮวงตบไหล่เปิงฉิง

เมื่อเห็นว่าเปิงฉิงออกไปแล้ว หลินฮวงก็มองกระดานองค์กร สมาคมอัจฉริยะและกดเข้าหน้าพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ เขาถ่าย รูปหัวหน้าพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ รองหัวหน้า และสมาชิกแกน หลักทั้งสิบก่อนออกระบบ ทันทีที่เขาออกระบบ หลินฮวงก็เปิดหน้าสื่อสารและส่งรูป ถ่ายไปพร้อมข้อความ 'นี่เป็นรูปของเหล่าแกนนำพันธมิตร ศักดิ์สิทธิ์ รายละเอียดส่วนตัว ช่วยตรวจสอบตำแหน่งให้ผม ด้วย'

หวงเทียนปู้ตอบกลับภายในสามวินาที่'ครับ'

เขาจ้องมองคำตอบของหวงเทียนปู้ และปิดหน้าสื่อสารไป วงตาเขามองผ่านรูปทั้ง16ตรงหน้าอีกครั้ง

"พวกต่างดาวสินะ!"

<u>ตอนที่ 1134 การรูกรานของเผ่าแมลง</u>

วันถัดมา หลินฮวงได้รับพิกัดที่หวงเทียนปู้ส่งมาให้ตอนบ่าย พิกัดของพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ทั้ง16ถูกทำเครื่องหมายไว้ชัดเจน

หลินฮวงมองภาพหน้าจอแรกด้วยรอยยิ้ม มันเป็นชายกล้าม โต ร่างสูงใหญ่ เขามีผิวสีแทน ใบหน้าเขาดูหยาบกระด้าง และดุร้าย เขาตัดผมสั้นเกรียนทำให้ดูเหมือนนักโทษ ผมเขา สั้นจนเห็นหนังศีรษะมันวาว

เขาสวมเสื้อเชิ้ตสีดำในรูป หากเขาสวมสร้อยทองคำเส้นหนา และนาฬิกาข้อมือสีทอง เขาจะดูเหมือนมาเฟีย

"จงลี่หยาน"หลินฮวงร้องออกมาเสียงเบา

ในความเป็นจริง หลินฮวงนั้นคุ้นเคยกับหน้าและชื่อเขา

เกือบทุกคนในสมาคมอัจฉริยะล้วนรู้จักหัวหน้าพันธมิตร
ศักดิ์สิทธิ์อย่างจงลี่หยาน ยิ่งไปกว่านั้น ชายคนนี้ยังมักมีชื่อ
ติดบนกระดาน เขาเกือบติดห้าอันดับแรก บางครั้งก็ติด
อันดับสาม

หากพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์มีความลับ ในฐานะหัวหน้า จงลี่ หยานย่อมรู้เกี่ยวกับมัน

นั่นคือเหตุผลที่หลินฮวงมุ่งเป้าไปหาเขาก่อน

จงลี่หยวนปัจจุบันอยู่ที่เมือง1A21 เมืองแสงทองในเขต1

หลินฮวงเดินออกจากประตูมิติเมืองแสงทองตอนประมาณ บ่ายโมงและตรงไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ

ประตูมิติในเมืองตั้งอยู่ทางใต้ของเมืองแสงทอง ส่วนตระกูล จงลี่ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือจากใจกลางเมือง

หลินฮวงใช้เวลาเดินทางแค่สิบนาที่

เขาอัญเชิญสมเสร็จฝันร้ายเมื่อมาถึงประตู จากนั้นก็เดินเข้า บ้านไป ทุกคนรวมถึงยามหน้าทางเข้า คนสวนตัดแต่งต้นไม้ และ สาวใช้ที่กำลังทำความสะอาดบ้านดูเหมือนจะไม่สังเกตเห็น หลินฮวงและสมเสร็จฝันร้ายเลย

หลินฮวงเดินผ่านพวกเขาไปที่ละคน ไม่มีใครเงยหน้ามามอง เขา

ด้วยการใช้การตรวจจับของสมเสร็จฝันร้าย ในไม่ช้าหลินฮวง ก็พบตำแหน่งของจงลี่หยาน เขากำลังทำอะไรบางอย่างใน ห้องใต้หลังคา

หลินฮวงเดินผ่านลานบ้านไปและเข้าไปห้องใต้หลังคา เขา

ไม่สนใจสมาชิกครอบครัวสองคนบนชั้นแรกและตรงไปชั้น สอง

คนสองคนบนชั้นแรกดูเหมือนจะมองไม่เห็นหลินฮวงเลย

หลินฮวงผลักเปิดประตูห้องไปเมื่อเขามาถึงชั้นสอง

จงลี่หยานผู้นั่งบนโต๊ะเหลือบมองประตูด้วยความรู้สึก
แปลกๆ แต่ทว่า เขากำลังมองไปยังประตูด้านหลังหลินฮวง
วิสัยทัศน์เขามองทะลุผ่านหลินฮวงไปดยตรงอย่างน่า
ประหลาดใจ เพียงเมื่อเขากำลังจะลุกไปปิดประตู หลินฮวงก็
ปิดประตูก่อน

จงลี่หยานตกใจที่เห็นประตูปิดเอง

วินาทีนั้น หลินฮวงก็แสดงตัวช้าๆ

"สวัสดี หัวหน้าจงลี่"

การปรากฏตัวอย่างฉับพลันของหลินฮวงสร้างความตกใจให้ เขาอย่างมาก แต่ในไม่ช้าเขาก็สงบสติลง"หลินฮวง!นี่มัน เป็นการบุกรุกแล้ว!"

"แล้วนายจะกล้าไปเจอฉันไหมหากฉันไม่บุกเข้ามา?"หลิน ฮวงเดินไปหาจงลี่หยาน เขานั่งบนโต๊ะและมองจงลี่ หยานอย่างเหนือกว่า

"ฉันยุ่งมาก ฉันไม่มีเวลามาคุยเรื่องไร้สาระกับนาย บอกมา

ว่าต้องการอะไร แต่ช่วยออกไปด้วยหลังธุระหมดดลงและฉัน จะแสร้งทำเป็นว่ามันไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน"จงลี่หยานยังคง พยายามควบคุมสถานการณ์

"ในเมื่อนายพูดอย่างนั้น ฉันก็จะถามตรงๆ"หลินฮวงยิ้มและ ถาม"นายคือคนที่เผยตัวตนของฉันใช่ไหม?"

"ใช่แล้ว ฉันเอง"จงลี่หยานยอมรับ"ฉันเผยความจริงและไม่ ได้กระจายข่าวลือ มันผิดรีไง?ฉันคิดว่าคนที่ถูกนายหลอกมี สิทธิ์จะรู้ัถึงตัวตนนาย"

"นายเป็นนักข่าวงั้นหรอ?ฉันไม่เชื่อว่าเราจะพูดถึงเรื่องนี้กัน" หลินฮวงหัวเราะเมื่อได้ยินความต้องการ"ในเมื่อเรากำลังพูด ถึงเรื่องสิทธิ์ที่จะรู้ความจริง งั้นก็มาคุยกัน ฉันเชื่อว่าทุกคน ควรแปลกใจที่หัวหน้าพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์นั้นไม่ใช่มนุษย์"

หลินฮวงจ้องจงลี่หยานด้วยรอยยิย้ม

จงลี่หยานไม่คิดว่าตัวเองจะถูกเปิดโปง สีหน้าเขาเปลี่ยนไป เล็กน้อยก่อนสงบสติลง"นั่นก็แค่ข่าวลือ"

"งั้นหรอ?"หลินฮวงถามด้วยรอยยิ้ม

"ทุกคนรู้กันดีว่ามีแค่มนุษย์ถึงสามารถเข้าสู่สมาคมอัจฉริยะ ได้"จงลี่หยานโต้แย้ง

"ก็ไม่เชิง มันอาจมีพวกต่างดาวบางตัวที่สามารถฝ่าระบบ ต้นไม้ขั้นบันไดไ"หลินฮวงกล่าวด้วยรอยยิ้ม"แต่ไม่ต้องห่วง ฉันมีวิธีระบุว่านายเป็นมนุษย์หรือว่าต่างดาว"

สมเสร็จฝันร้ายเผยตัวมันเองช้าๆ

"สัตว์เลี้ยงของฉันมีความสามารถสะกดจิต ฉันจะสามารถ บอกได้ว่านายเป็นมนุษย์หรือพวกต่างดาวทันทีที่นายยอม รับการสะกดจิต"

"หลินฮวง นี่ไม่ใช่พันธมิตรสวรรค์หรือขัตติยะ ฉันจะไม่ปราณี หากแกยังพูดจาไร้สาระ บางที่ฉันอาจสู้แกไม่ได้ แต่ตระกูล จงลี่มีกึ่งเทพสองคน!"จงลี่หยานรู้ดีว่าเขาไม่อาจเทียบกับ หลินฮวงไดด้ ดังนั้นเขาจึงใช้กึ่งเทพชราสองคนในตระกูลมา ข่มขู่

"ดูเหมือนว่านายจะไม่ยอมทำตามนะ"หลินฮวงเลิกคิ้ว"โชคดี
ฉันรู้อยู่แล้ว เอาละ นายจะต้องทำตามไม่ว่าจะต้องการหรือ
ไม่"

ดวงตาของสมเสร็จฝันร้ายพลันเปลี่ยนเป็นสีดำสนิททันทีที่ หลินฮวงพูดจบ

หลินฮวงเริ่มสอบปากคำหลังได้รับการยืนยันจากสมเสร็จฝัน ร้าย

"แกเป็นเผ่าพันธ์ไหน?"

"เผ่าแมลง ฉันเป็นแมลงอสูรเวทย์"เสียงของจงลี่หยานพู

แปลกไปเมื่อเขาตอบคำถาม มันฟังดูเหมือนเสียงหึ่งๆตอน แมลงกระพือปีก

เผ่าแมลง?!

ไม่คิดเลยว่าจงลี่หยานจะมาจากเผ่าแมลง มอนสเตอร์แมลง
ต่างๆในโลกกรวดนั้นเป็นแค่ญาติห่างๆของเผ่าแมลง แม้เขา
จะสู้กับเผ่าแมลงมามากบนต้นไม้ขั้นบันได เขาก็ไม่เคยเห็น
ตัวจริงมาก่อน

เขาคิดอยู่เสมอว่าโลกกรวดนี้ไม่ได้ถูกรุกรานโดยเผ่าแมลง อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าเผ่าแมลงอาจจะบุกเข้ามาอย่าง สมบูรณ์แล้ว "มีสมาชิกมากแค่ใหนในโลกกรวดนี้?"หลินฮวงถามอีกครั้ง

"ไม่มาก ปัจจุบันมีผู้เหลือรอดแค่31"

หลินฮวงโล่งใจเล็กน้อย

"พวกแกรุกรานโลกกรวดมานานแค่ไหนแล้ว?"

"763ปี"

"งั้น ทำไมถึงมีผู้รอดชีวิตแค่31คนตลอด700ปี?ทำไมละ?" หลินฮวงงงวย

"ราชินีบาดเจ็บสาหัส ดังนั้นเราจึงทำได้แค่ใช้โปรแกรมผสม

พันธ์ชนชั้นสูงสุด"

"โปรแกรมผสมพันธ์ชนชั้นสูงสุด?!"

"เราจะเลือกสายพันธ์สุดยอดดอัจฉริยะเผ่าอื่นมาเป็นวัสดุใน การผสมพันธ์และเพิ่มคุณภาพให้สูงสุดในฤดูผสมพันธ์แต่ละ ครั้ง"

ในที่สุดหลินฮวงก็เข้าใจว่าทำไมเฉินเตาถึงถูกจับตัว พวกมัน อยากใช้เฉินเตาเป็นวัสดุผสมพันธ์และใช้ยืนเขาเป็นแม่แบบ ในการผสมพันธ์ลูกหลานเผ่าแมลง

"ทำไมพวกแกถึงเข้าสมาคมอัจฉริยะได้?"หลินฮวงถามอีกคำ ถาม "ชนชั้นสูงสุดจะมีสองรูปแบบ หนึ่งคือรูปแบบในฐานะวัสดุ
ผสมพันธ์ อีกหนึ่งคือรูปแบบเผ่าแมลง วัสดุผสมพันธ์ทั้งหมด
ของเราคือสุดยอดอัจฉริยะมนุษย์ พวกมันมียืนเกือบหมือ
นเรา และสามารถโกงระบบต้นไม้ขั้นบันไดได้ง่ายๆ"

"งี้นี่เอง"หลินฮวงถามคำถามเพิ่มและจบลงด้วยการให้ สมเสร็จฝันร้ายอ่านใจของจงลี่หยาน

<u>ตอนที่ 1135 สัญชาตญาณผู้หญิง</u>

สมเสร็จฝันร้ายถอนข้อมูลจำนวนมากจากหัวของจงลี่หยาน

ตระกูลจงลี่ไม่มีความสัมพันธ์กับเผ่าแมลงเลย ในความเป็น จริง จงลี่หยานตัวจริงนั้นตายไปแล้ว เขาแค่ชนชั้นสูงสุดของ เผ่าแมลงที่ราชินีสร้างขึ้นมา

ผลประโยชน์ของการใช้สุดยอดอัจฉริยะเป็นวัสดุผสมพันธ์
คือการที่ชนชั้นสูงสุดเผ่าแมลงจะสามารถคัดลอกยีนของสุด
ยอดอัจฉริยะดั้งเดิมได้และยังมาพร้อมความทรงจำและ
ความสามารถต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้น ชนชั้นสูงสุดเหล่านี้ยังถือ

กำเนิดมาเป็นมอนสเตอร์กึ่งบรรพกาล บางตัวยังเกิดมาเป็น ระดับบรรพกาลโดยตรงจากการผสมพันธ์

ตลอดเจ็ดร้อยปี แม้ราชินีจะให้กำเนิดลูกหลานได้แค่31ตัว สองตัวก็ยังเป็นระดับบรรพกาล ส่วนที่เหลืออีก29ก็เป็นกึ่ง บรรพกาล

ในบรรดาพวกมัน ตัวที่ระดับพลังสูงสุดคือเทพเสมือน ส่วน ระดับต่ำสุดก็คือนิรันดร์ขั้น9

ในพันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ มีเพียงจงลี่หยานและรองหัวหน้าอีก สามคนที่เป็นสมาชิกเผ่าแมลง

ความรับผิดชอบหลักของทั้งสี่คือการหาข้อมูลในสมาคม

อัจฉริยะเพื่อหาเป้าหมายให้ราชินี

ข้อมูลในความทรงจำของจงลี่หยานที่เดิมที่มี16เป้า หมายกลับเหลือแค่4

เนื่องจากราชินีจะรับรู้หากจงลี่หยานตาย หลินฮวงจึงไม่ ทำลายเขาเพื่อหลีกเลี่ยงการกระตุ้นศัตรู เขาให้สมเสร็จฝัน ร้ายสะกดจิตระยะยาวกับเขาแทน

หลังออกตระกูลจงลี่ หลินฮวงก็ใช้เวลาเกือบทั้งบ่าย เดินทาง สามเมืองติดเพื่อสะกดจิตและอ่านความรงจำของรองหัว หน้าทั้งสาม

ท่ามกลางความทรงจำของรองหัวหน้าทั้งสาม ข้อมูลที่เขาได้

ก็เหมือนกับของจงลี่หยาน ซึ่งช่วยพิสูจน์ควมน่าเชื่อถือของ ข้อมูล

แต่ทว่า สิ่งที่หลินฮวงสับสนคือจงลี่หยานและรองหัวหน้าทั้ง สามนั้นไม่รู้เลยว่าราชินีอยู่ไหน นอกจากทั้งสี่ มันก็เกือบร้อยี ปแล้วที่พวกเขาไม่ได้ติดต่อกับสหายเผ่าแมลง ทั้งหมดที่พวก เขารู้คือราชินีมีองครักษ์เทพเสมือนสองตัว แต่พวกเขาไม่รู้ถึง ระดับขั้นจริงๆ

หลินฮวงไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเขาถูกล่วงรู้ตัวตนได้ยังไง ตามความ
ทรงจำของพวกจงลี่หยาน พวกเขาได้ข้อมูลจากคนแปลก
หน้าแม้จะไม่รู้ว่าผู้ส่งข้อความมาเป็นใคร พวกเขารู้แค่ว่า
คนๆนั้นเป็นสมาชิกเผ่าแมลงเพราะรหัสแหวนหัวใจ
จักรพรรดิที่ใช้ส่งข้อความมานั้นมีแค่เผ่าแมลงที่รู้

มันเป็นตอน6โมงเมื่อหลินฮวงกลับเมืองจักรพรรดิ เขามอง หาเจ้าแดงในวังจักรพรรดิทันที

เจ้าแดงได้วิเคราะห์และดัดแปลงรูปแบบแมลงจนเสร็จแล้ว มันสามารถรูปแบบแมลงมากถึงพันชุดเป็นรากฐาน

หลังแบ่งปันรูปแบบแมลงให้หลินฮวง หลินฮวงก็โอนทุกสิ่งไป ในรังกาแล็กซี่ซึ่งจากนั้นก็ส่งข้อมูลต่อให้เผ่าแมลงทุกตัว

เมื่อเขาทำทุกอย่างเสร็จ หลินฮวงก็เริ่มหารือกับเจ้าแดง"
ตอนนี้ จงลี่หยานและอีกสี่ยังไม่รู้ว่าพิกัดของแมลงอีกทั้ง27
ตัวเลย นับประสาอะไรกับราชินี น่าเศร้า การสืบสวนของฉัน
มาถึงทางตันแล้ว"

เจ้าแดงตกอยู่ในความเงียบและพูดหลังย่อยสิ่งที่หลินฮวง
เพิ่งบอก"ในเมื่อเราไม่อาจหาพวกมันเจอ งั้นทำไมเราไม่พวก
มันมาหาท่านเองละ?"

"การร่วมมือของพวกมันกับเทพประทานจบแล้ว ดังนั้นพวก มันจะต้องทำด้วยตัวเองหากเจอตัวผสมพันธ์ที่เหมาะสม ใน ขณะเดียวกัน ท่านก็ถือเป็นพ่อพันธ์ที่พวกมันต้องการ"

"แกหมายความว่าฉันควรใช้ตัวเองเป็นเหยื่อและล่อพวกมัน ออกมางั้นหรอ?"หลินฮวงเข้าใจความหมาย

"ท่านอยู่ในเขตปลอดภัยเพราะไม่มีใครเต็มใจบุกเมือง จักรพรรดิที่มีเทพเสมือนคอยคุ้มกัน แต่ทว่า หากท่านก้าว ออกเมืองจักรพรรดิ ท่านควรเป็นที่ต้องตาพวกมัน เหนือสิ่ง
อื่นใด ระดับพลังท่านยังเป็นแค่นิรันดร์ขั้น9 ทั้งหมดที่ท่าน
ต้องทำคือการใช้จงลี่หยานและคนอื่นกระจายข่าวเรื่อง
ท่านออกไป ฮืม ตามการคำนวณของข้า มีโอกาส120%ที่เผ่า
แมลงจะโจมตีท่าน!"

"ดูตามข้อมูลที่จงลี่หยานมีล้ว พวกเขาต้องไม่พลาดโอกาส จับตัวท่านทันทีที่มีโอกาสเป็นแน่"

"ดูจากสภาพการณ์แล้ว พวกมันย่อมลงมือทันทีที่มีโอกาส"

หลินฮวงคิดอย่างถี่ถ้วนหลังได้ยินสิ่งที่เจ้าแดงกล่าว"ทำไมไม่ ให้ฉันแสร้งทำเป็นล่ามอนสเตอร์ฐานชีวิตระดับจักรพรรดิที่ ขอบเหวนรกละ?หลายคนรู้ว่าฉันกำลังทะลวงผ่านระดับ จักรพรรดิ"

"ข้าคิดว่ามันฟังเข้าท่า"เจ้าแดงเห็นด้วย

ในไม่ช้าทั้งคู่ก็ยืนยันรายละเอียดได้

เช้าวันต่อมา หลินฮวงออกเมืองจักรพรรดิไปหลังมื้อเช้า จาก นั้นก็เดินรอบตลาดมืดที่เมืองใกล้ทางเข้าขอบเหวนรก เขา ออกไปหลังซื้อของเล่นไร้สาระบางอย่างและมั่นใจว่ามีคน เห็นเขา

เขาให้เจ้าแดงปล่อยเมล็ดกาฝากและบอกแมวป่าให้ส่งเขา เข้าไปหลังเห็นกลุ่มคนนับร้อยกำลังเข้าขอบเหวนรก

แน่นอน เขาดูเย็นชามากขณะเดินนำหน้ากลุ่มทั่วร์ เขา กระโดดไปในทางเข้าขอบเหวนรกด้วยท่าทางเหมือนเทพ

กลุ่มทัวร์ร้องชื่นชมเมื่อเห็น

มันคงให้อภัยได้หากนั่นเป็นคนที่พวกเขาไม่รู้จัก แต่ทว่า มัน เป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะไม่รู้จักหลินฮวงผู้โด่งดัง

"นั้นเขาใช่ไหม?!"

"มันเป็นเขาจริงๆ!ฉันไม่ได้ตาฝาดแน่ๆ!"

"เขากำลังเข้าขอบเหวนรก ฉันเดาว่าเขาต้องกำลังทะลวง ผ่านระดับจักรพรรดิ!"

. . .

หลินฮวงมุ่งตรงไปขอบเหวนรกชั้นสองทันที่ที่มาถึงชั้นแรก เหตุผลที่ทำไมเขาถึงเข้าตั้งแต่ชั้นแรกแทนที่จะไปชั้นสองเลย ก็เพื่อให้คนสังเกตเห็นเขา

เขาอัญเชิญสมเสร็จฝันร้ายออกมาเมื่อมาถึงขอบเหวนรกชั้น สาม

"ให้จงลี่หยานและคนอื่นแจ้งข้อมูลว่าฉันเข้ามาในนี้แล้ว ล่อ ให้ทุกคนมาจับฉัน"

ในอาคารสูงของเขต3 ชายในเสื้อขาวหรี่ตามองข้อความบน

แหวนหัวใจจักรพรรดิ เขาเดินไปยืนตรงหน้าต่างก่อนทำการ โทร

"หลินเชี่ย เป้าหมายระดับSได้ออกเขตปลอดภัยแล้ว พิกัด ปัจจุบันเขาคือขอบเหวนรกชั้นสองหรือสาม ให้ตัวตนระดับ จักรพรรดิสองคนไปจับตัวเขา ให้ดีควรเป็นจักรพรรดิทอง ม่วง เป้าหมายควรมีมอนสเตอร์อัญเชิญระดับจักรพรรดิ มากกว่าหนึ่ง"

ในไม่ช้า เสียงทุ้มลึกก็ดังจากอีกฝากฝั่ง"รับทราบ ผมจะ จัดการทันที!"

เสียงผู้หญิงดังขึ้นด้านหลังเมื่อเขาวางสาย"นายเร็วมาก ฉัน เพิ่งอ่านเรื่องหลินเซี่ยบนเครือข่ายเอง"

มันเป็นหญิงสาววัย20พร้อมอมยิ้มในปาก เธอสวมเสื้อแจ็ค

เก็ตและกะโปรงหนังดำ มันทำให้เธอดูเป็นสาวขี้เกียจ

ชายคนนั้นหันมาและตอบ"พันธมิตรศักดิ์สิทธิ์ส่งการแจ้ง เตือนมา.

"ฉันคิดว่านายประเมินหลินเซี่ยต่ำไป เด็กนี่อาจน่ากลัวกว่าที่ คิด ฉันคิดว่าความพยายามครั้งแรกอาจล้มเหลว"เธอนำ อมยิ้มออกจากปากและใช้มันแทนนิ้ว"มันเป็นสัญชาตญาณ ของผู้หญิง"

"ขอโทษด้วย แต่เหมือนกับฉัน นายเกิดมาเป็นองครักษ์ แมลงชาย วัสดุผสมพันธ์นายก็แค่มนุษย์หญิง"ชายคนนั้น แก้ไข

ตอนที่ 1136 พบเจอเผ่าแมลง

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้ฆ่าจระเข้ยักษ์(ระดับกึ่ง เทพ)และได้รับชิ้นส่วนการ์ดจระเข้ยักษ์ระดับกึ่งบรรพ กาลx2"

หลินฮวงหันหัวไปมองศพมอนสเตอร์ยักษ์ไม่ไกลหลังมอง การแจ้งเตือนของเสี่ยวเฮย

จระเข้ยักษ์มีความยาวเป็นหมื่นเมตร วินาที่ต่อมา ของเหลว เหนียวก็หายไปจากผิวศพเหมือนมันเหมือนซึมหายไป ตา สามคู่ของจระเข้ยักษ์พลันลืมขึ้นแต่กลับเปลี่ยนเป็นสีดำ

สนิท

วินาที่ต่อมา ร่างของจระเข้ยักษ์หลอมละลายและเปลี่ยน เป็นของเหลวสีดำ กลับไปในร่างของอันเดทนรก

มันเป็นมอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพตัวที่16ที่หลินฮวงฆ่า เขาได้ ฆ่ามอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพทุกตัวบนชั้นสามอีกครั้ง เนื่อง จากเขาให้แมวป่าพาเขาไปรอบๆ การสังหารจึงกินเวลาเพียง ตอนเช้า

รางวัลเขาตลอดทั้งเช้าสวยหรู นอกจากอันเดทนรกที่ได้รับ หุ่นเชิดอันเดทมา หลินฮวงยังได้การ์ดมาสี่ใบ คริสตัล วิญญาณกึ่งเทพสองก้อน สมบัติกึ่งเทพหกอัน วิญญาณกึ่ง เทพ32ดวง และแก่นเทวะแตก32อัน

การ์ดมอนสเตอร์ทั้งสี่คืออสูรกลืนวิญญาณสองตัวและอสูร ดาบผมขาวสองตัว

อสูรกลืนวิญญาณเป็นมอนสเตอร์ประเภทวิญญาณร้าย
ระดับกึ่งบรรพกาล พวกเขามันมีความสามารถต่อสู้ระยะ
ประชิที่เทียบกับแลนเซล็อต เทียบกับแลนเซล็อตแล้ว อสู
ราบผมขาวจะด้อยกว่าเรื่องการป้องกัน ช่องทัทกษะพวกมัน
เต็มไปด้วยทักษะต่อสู้ทรงพลังแม้รูปแบบการต่อสู้จะจำกัด
ด้วยการป้องกันแบบศูนย์

หลินฮวงพอใจกับความน่าจะเป็นที่การ์สี่ใบจะออกมาจาก มอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพ16ตัว หลังฆ่ามอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพ16ตัว หลินฮวงไม่สนใจมอน สเตอร์จักรพรรดิที่เหลือ เขาขี้เกียจเกินไป งนั้นเขาจึงอยู่ที่ เดิม รอให้ผู้ใจมตีมาอย่างอดทน

. .

เมื่อมันใกล้เที่ยง ตัวตนระดับจักรพรรดิทองม่วงทั้งสองก็เข้า มายังขอบเหวนรกชั้นสาม คนหนึ่งอ้วน คนหนึ่งผอม

คนอ้วนมีจุดด่างดำบนใบหน้ามันเยิ้ม ท้องเขาเหมือนลูก บอล เขาสูงแค่ประมาณ1.7เมตร แต่หนักอย่างน้อยร้อยกิโล

ผู้ชายผอมอีกคนมีใบหน้าเหลือง โหนกแก้มเขาจมลงไป ส่วน แขนเขาก็ผอมแห้งมาก แม้เขาจะสูงประมาณ1.9เมตร เขาก็

ดูหนักน้อยยิ่งกว่า60กิโล

"ลิงผอม เกินไปรึเปล่า?มันก็แค่นิรันร์ขั้น9 ฉันไม่อยากเชื่อ เลยว่าพวกเขาจะขอให้เราทั้งคู่มาจับเขา!"ชายอ้วนสบ ประมาท

"อย่าประมาท ฉันได้ยินว่าเป้าหมายคืออัจฉริยะอันดับ1แห่ง
ยุค นายไม่อาจวัดความสามารถเขาได้ด้วยระดับพลัง"ชาย
ผอมกล่าว

"มันก็แค่โลกกรวดชั้นต่ำ ต่อให้เป็นอัจฉริยะอันดับ1แล้วไง?
ความสามารถเขาต้องเทียบไม่ได้กับพรสวรรค์ระดับราชา
ของเผ่าแมลงอย่างเรา"ชายอ้วนเหยียดหยาม"ต่อให้เขามี
พรสวรรค์ระดับราชา มันก็เป็นไปไม่ได้ที่เขาจะสู้กับจักรพรรดิ

ทองม่วงด้วยพลังระดับนิรันดร์ขั้น9"

"พรสวรรค์ระดับราชานั้นเทียบได้กับระดับบรรพกาลของโป รตอส และมันก็เทียบได้กับมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ครั้ง มนุษย์ผู้มีคุณสมบัติเช่นนี้กลับเป็นอัจฉริยะอันดับต้นๆใน มหาพิภพ อันที่จริง มันเป็นไปไม่ได้ที่คนเช่นนั้นจะมีอยู่ใน โลกกรวด อย่างไรก็ตาม เป้าหมายที่เรากำลังล่าคือผู้ควบคุม ฉันได้ยินว่ามอนสเตอร์อัญเชิญเขามีระดับสูงมาก เราต้อง ระวังตัว"ชายผอมเตือน

"มันง่ายยิ่งขึ้นในเมื่อเขาเป็นผู้ควบคุม ผู้ควบคุมต้องมีความ สามารถอ่อนด้อยและพึ่งพาแต่มอนสเตอร์ เพื่อรับมือกับคน อย่างนี้ ทั้งหมดที่เราต้องทำก็แค่จับตัวเขาให้ได้ก่อนจะอัญ เชิญมอนสเตอร์ ด้วยระดับพลังเขา ฉันเกรงว่าเขาจะไม่อาจ จับการเคลื่อนใหวเราได้ หากเขาอัญเชิญมอนสเตอร์จริงๆ เราก็แค่ต้องจัดการมอนสเตอร์เขาก่อน ยิ่งไปกว่านั้น เขาก็ เป็นแค่นิรันดร์ขั้น9 มอนสเตอร์เขาจะมาเทียบกับเราได้ยัง ไง?"ชายอ้วนมั่นใจ

ชายผอมคิดและเห็นด้วยว่าเขาอาจคิดมากไป"เอาละ เราอยู่ ชั้นสามแล้ว"

ชายอ้วนพยักหน้าและหลับตา เขาเริ่มทำการประสานมือ อย่างรวเร็ว ในไม่ช้า ลูกตาสีแดงขนาดใหญ่ซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์ กลางประมาณหนึ่งเมตรก็ปรากฏ

ลูกตาคล้ายกึ่งจริง กึ่งปลอมปรากฏ อย่างไรก็ตาม มันดูไม่ เหมือนตามนุษย์ มันเหมือนตาของแมลงวัน มีดวงตาขนาด เล็กหนาแน่นอยู่ทั่ว หากมีคนเป็นโรคกลัวรู คนๆนั้นย่อมขน

ลุกทันที

วงกลมแสงสีแดงกระจายไปเหมือนระลอก

ชายอ้วนลืมตาขึ้นประมาณ5-6นาที่ต่อมา เขาก็หมุนหัวไป ทางสองนาฟิกา

"เจอแล้ว!"

วินาที่ต่อมา ลูกตาบนหัวเขาก็สลายตัวไปอย่างรวดเร็ว ใน

ขณะเดียวกัน เขาก็กระโดดและบินไปในทิศทางนั้น

ชายผอมไล่ตามเขาไปอย่างใกล้ชิด

ทั้งคู่บินข้ามระยะทาง5000กว่ากิโลเมตรไปโดยมีชายอ้วน เป็นคนนำ หลังจากนั้นไม่นาน ชายอ้วนก็กล่าวกับชายผอม" เขาอยู่ตรงหน้าเรา!"

ร่างหนักเขาทิ้งตัวลงอย่างรวดเร็ว ชายผอมตามไปและเข้า ไปในหุบเขา

เงาที่ตัดกันบินต่ำลง ในไม่ช้า พวกเขาก็มาถึงหุบเขาลึก

ทั้งคู่เห็นชายหนุ่มกำลังนั่งอยู่บนทุ่งเขียว ในขณะเดียวกัน มันก็มีมอนสเตอร์ที่ดูคล้ายเสือกำลังนอนข้างๆ สิ่งที่ ประหลาดคือมอนสเตอร์ตนนั้นกลับมีงวงคล้ายช้าง

ในขณะเดียวกัน ชายหนุ่มก็เงยหน้าขึ้นมองทั้งคู่ด้วยรอยยิ้ม
บนใบหน้าราวกับเขารู้อยู่แล้วว่าทั้งคู่กำลังมา พวกเขารู้สึก
ประหลาใจ สายตาเขาดูไม่วิตกกังวล มันกลับเต็มไปด้วย
ความดูถูก

"เขาคือหลินฮวงงั้นหรอ?"ชายผอมถามด้วยคิ้วขมวดแน่น

"มันเป็นเขา!'ชายอ้วนพยักหน้า

"ดูเหมือนว่าเขาจะรู้ตัว!"

เพียงเมื่อชายผอมกำลังพูดกับชายอ้วนผ่านคลื่นเสียง หลิน ฮวงที่อยู่ด้านล่างก็กล่าวขึ้น"พวกนายช้ามาก ฉันมารออยู่ทั้ง เช้าแล้ว แต่กลับมากันแค่สองคนเองงั้นหรอ?"หลินฮวงกล่าว ขึ้น"ขอโทษด้วย ฉันพูกดผิด ฉันควรถามว่าพวกแกว่าแค่ แมลงสองตัวเองงั้นหรอ?"

ทั้งคู่พลันมีสีหน้าเปลี่ยนไปเมื่อได้ยิน ไม่คิดเลยว่าตัวตนของ พวกเขาจะถูกล่วงรู้โดยหลินฮวง พวกเขาสบตากันและเห็นความกลัวที่สะท้อนออกมา อย่าง ไรก็ตาม พวกเขาได้ชิงโจมตีใส่หลินฮวงพร้อมกันโดยไม่ลังเล

ตอนที่ 1137 ลงมือเอง

ชายผอมและชายอ้วนมีรูปแบบโจมตีแตกต่างกัน

ชายผอมกระโจนเหมือนเสือดาว มาถึงตรงหน้าหลินฮวงใน ชั่วพริบตาพร้อมนิ้วทั้งสิบที่แปรเปลี่ยนเป็นกรงเล็บเหล็ก

ในขณะเดียวกัน ดวงตาของชายอ้วนก็เปลี่ยนเป็นสีแดงเลือด และระเบิดมีดบินพลังจิตพันเล่มออกจากแขนเสื้อ ปล่อย ออกมาเหมือนพายุ

รับผิดชอบการโจมตีระยะประชิดหนึ่งคน ส่วนอีกคนรับผิด ชอบการโจมตีระยะไกล

การร่วมกันเช่นนี้ได้กลบจุดอ่อนของทั้งคู่

แต่ทว่า มอนสเตอร์เสือที่มีงวงยาวข้างหลินฮวงกลับยกหัว มันขึ้นมองเล็กน้อย และทั้งคู่ก็หยุดชะงัก พวกเขาดูเหมือน ถูกอะไรบางอย่างกักขังเอาไว้ สูญเสียความสามารถการ เคลื่อนไหวโดยสิ้นเชิง

มืดบินพลังจิตที่พุ่งออกมาเองก็ดูเหมือนจะเสียพลังมันและ ตกลงที่ละเล่ม

อึดใจต่อมา ทั้งคู่ก็ล้มลงและหมดสิ้นพลังชีวิต

หลินฮวงรอให้เจ้าแดงย่อยความทรงจำหลังสมเสร็จฝันร้าย แบ่งปันข้อมูลกับมัน

อึดใจต่อมา เจ้าแดงก็พยักหน้าให้หลินฮวงหลังคัดแยกความ ทรงจำเสร็จ

"พวกมันได้รับคำสั่งจากองครักษ์แมลงให้มาจับท่าน ไม่มี ข้อมูลอะไรอีก พวกมันไม่รู้ด้วยซ้ำว่าราชินีและองครักษ์นั้น ซ่อนตัวอยู่ไหน" "งั้น พวกมันจะพาฉันไปใหนหากจับตัวฉันได้?"หลินฮวงถาม

"หากพวกมันทำสำเร็จ พวกมันจะติดต่อกับองครักษ์แมลง
เพื่อยืนยันตำแหน่งท่าน"เจ้าแดงอธิบาย"น่าเสียดาย
องครักษ์แมลงดูเหมือนจะคิดไว้แล้วว่าพวกเขาต้องล้มเหลว
และยังคิดไว้เผื่อกรณีที่พวกมันถูกอ่านความทรงจำ เขาไม่ได้
เผยข้อมูลอะไรเลย"

"ราชินีควรรับรู้ถึงการตายของพวกมัน พวกเผ่าแมลงจะทำ อะไรต่อหลังภารกิจนี้ล้มเหลว?"หลินฮวงถามอีกครั้ง

"ดูจากความทรงจำแล้ว การจับตัวท่านเป็นสิ่งสำคัญสุด ท่านคือเป้าหมายอันดับหนึ่งของพวกมัน หากข้าเดาไม่ผิด พวกมันต้องส่งตัวตนที่ทรงพลังกว่านี้มาจับท่านภายใน24 ชั่วโมง เราไม่อาจตัดความเป็นไปได้ที่พวกมันจะส่งองครักษ์ แมลงมา"

"งั้นก็มารอกัน"หลินฮวงเลิกคิ้ว"หวังว่าพวกมันจะส่งองครักษ์ แมลงมานะ เราจะได้ไม่ต้องรอรอบสาม"

. .

ในอาคารสูงของเมืองในเขต3 ชายในเสื้อขาวขมวดคิ้วขึ้น ผู้หญิงในเสื้อแจ็คเก็ตยืนส์ปรากฏตัวเกือบจะพร้อมกัน

"ฉันเดาว่านายก็คงรู้สึกเหมือนกันสินะ?"เธอดึงอมยิ้มออก จากปาก "ไอพวกไร้ประโยชน์!"ชายในเสื้อขาวคำราม"แม้แต่ระดับนิ รันดร์ก็ยังไม่มีปัญญาจับมา!"

"ฉันเตือนนายแล้วว่าหลินเซี่ยนั่นไม่ธรรมดาอย่างที่คิด"เธอ ดันอมยิ้มเข้าไปในปากอีกครั้งก่อนพูด"ตามเวลาที่พวกมันไป พวกมันควรไปถึงขอบเหวนรกชั้นสามประมาณครึ่งชั่วโมง ก่อน กล่าวอีกนัยหนึ่ง เวลาการตายของพวกมันก็พอดีกับ ตอนไปถึงขอบเหวนรกชั้นสาม ฉันเดาว่าพวกมันอาจถูกฆ่า โดยหลินเซี่ย"

"นายจะบอกว่าเขาทรงพลังกว่าพรสวรรค์ระดับราชาของเผ่า แมลงเรางั้นสิ?!"เห็นชัดว่าเขาไม่เชื่อว่าความสามารถของ หลินฮวงจะเหนือกว่าพรสวรรค์ระดับราชาของเผ่าแมลง"นี่

เป็นแค่โลกกรวด"

"แล้ว มันเป็นไปไม่ได้ที่จะมีอัจฉริยะที่เหนือกว่าพรสวรรค์ ระดับราชาของเราในโลกกรวดนี้เลยงั้นหรอ?"เธอถามกลับ

หญิงสาวพูดขึ้นอีกครั้งเมื่อเห็นเขาเงียบไป"ยิ่งไปกว่านั้น นี่
คือโลกมนุษย์ เครื่องมือที่มีให้ใช้เหนือกว่าเผ่าพันธ์เรานัก ใน
โลกกรวดนี้ ของอย่างอาวุธสังหารเทพยังช่วยให้ระดับนิรันดร์
ฆ่าจักรพรรดิได้ง่ายๆ"

ชายในเสื้อขาวรู้สึกโล่งใจเล็กน้อย หากหลินฮวงใช้เครื่องมือ
อย่างอาวุธสังหารเทพจริงๆ มันก็เป็นไปได้ที่จะสังหาร
จักรพรรดิทองม่วงในการโจมตีครั้งเดียว

"งั้น นายมีแผนอะไร?ยอมแพ้?หรือจะส่งกึ่งเทพไป?"

"มันหายากที่เขาจะออกจากเมืองจักรพรรดิ หากเรายอมแพ้ ตอนนี้ ฉันก็ไม่รู้ว่าเราจะมีโอกาสอีกครั้งตอนไหน ฉันจะลง มือด้วยตัวเอง"ชายในเสื้อขาวกล่าวและนำเสื้อคลุมออกจาก ช่องเก็บของ เขาสวมมันและอัญเชิญประตูมิติ

"หลินเซี่ยเพิ่งถูกโจมตีเป็นครั้งแรก เขาต้องระวังตัวแล้ว การจับตัวเขาคงยากลำบากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ในเมื่อเขาถูก โจมตีก่อนหน้า เขาคงจะรีบกลับเมืองจักรพรรดิไปทันทีหลัง ทะลวงผ่านระดับจักรพรรดิ เขาอาจอยู่ระหว่างทางกลับเมือง จักรพรรดิแล้ว ไม่มีเวลาให้เรียกใครมารับงาน"

เขาเปิดประตูและก้าวไปในประตูมิติทันทีหลังพูดจบ

"เป็นคนที่ใจร้อนซะจริง..."หญิงสาวยิ้ม เมื่อประตูมิติหายไป ร่างของเธอก็เริ่มหายไป

ไม่กี่นาทีต่อมา ชายในชุดสีน้ำเงินเข้มก็ปรากฏตรงทางเข้า ขอบเหวนรกชั้นสาม

ชายคนนั้นหลับตาและลืมขึ้นอีกครั้ง จับจ้องไปยังทิศทาง หนึ่ง

จากนั้นเขาก็หายตัวไป

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงผู้อยู่ไกลออกไปหลายพันกิโลเมตร พลันสัมผัสได้ถึงตัวตนของเขาทันที่ด้วยจิตเทวะ แต่ทว่า เขา กลับไม่ได้ตื่นตระหนกเลย

ในไม่ช้า เงาร่างสีน้ำเงินเข้มก็พรวดพราดเข้ามาในหุบเขา

เงาร่างสีน้ำเงินเข้มหยุดและลอยอยู่เหนือหลินฮวง20เมตร

ชายในชุดสีน้ำเงินเข้มร้องถามแม้จะรู้ความจริงอยู่แล้ว"หลิน เซี่ยสินะ?"

"แกมาเร็วดีนี่"หลินฮวงไม่ตอบคำถามโง่ๆนั่น เขากลับใช้

เวลาสังเกตชายคนนั้นแทน

ชายในชุดสีน้ำเงินเข้มดูหล่อมาก เขามีผิวที่หญิงสาวหลาย คนอิจฉา อย่างไรก็ตาม หลินฮวงรู้ดีว่าภายใต้ผิวหนังนั่นคือ สิ่งมีชีวิตแมลงจากโลกอื่น

"แกรู้อยู่แล้วว่าฉันจะมา?!"ชายในชุดสูทผงะ

"แน่นอน ผู้อาวุโสย่อมมาหลังรุ่นเยาว์หายตัวไป นั่นไม่ใช่ ตรรกะพื้นฐานของนิยายงั้นหรอ?"หลินฮวงเยาะเย้ย

ชายในชุดสูทโล่งใจเมื่อได้ยินอย่างนั้น

เพียงเมื่อเขากำลังคิดว่าหลินฮวงไม่รู้ตัวตนจริงเขา หลินฮวง ก็พูดขึ้น"แกคงเป็นหนึ่งในสององครักษ์แมลงของราชินีสินะ? ตอนนี้ ดูเหมือนว่าฉันจะได้รู้แล้วว่าราชินีซ่อนตัวอยู่ไหน"

สีหน้าของชายคนนั้นดำมืด เขารู้ว่าเกิดอะไรขึ้นคร่าวๆ"แก อ่านความทรงจำพวกมันสินะ..."

"แกลลาดกว่าที่ฉันคิดนะ"หลินฮวงยกนิ้วให้

ชายคนนั้นไม่คิดพูดจาไร้สาระต่อหลังรู้ว่าตัวตนเขาถูกเปิด โปง เขาหายตัวไปยืนตรงหน้าหลินฮวง จากนั้นก็กวาดกรง

เล็บเขาใส่คอหลินฮวง..

<u>ตอนที่ 1138 การโจมตีแกน่าผิดห</u>วังมาก

เป้าหมายคือการจับหลินฮวงแบบเป็นๆ

ในฐานะทาสแมลงของราชินี เขารู้ดีว่าการผสมพันธ์ชนชั้นสูง สุดต้องใช้สิ่งมีชีวิตเท่านั้น

แม้ราชินีจะสามารถสืบสายเลือดเผ่าแมลงได้ผ่านศพ แต่ เทียบกับสิ่งมีชีวิตแล้ว ความทรงจำและการสืบทอดที่เหลือ จะถูกจำกัด มันยังเป็นไปไม่ได้ที่จะผสมพันธ์ด้วยวิธีนั้น สำหรับเขา หลินฮวงเป็นตัวผสมพันธ์ที่ดีสุดในโลกกรวดแล้ว

แม้เขาจะโกรธที่ตัวตนถูกเปิดโปง เขาก็ไม่คิดจะฆ่าหลินฮวง เนื่องจากสิ่งที่เขาต้องทำคือจับหลินฮวงแบบเป็นๆและพา เขาไปในราชินี ความลับเกี่ยวกับเขาย่อมตายไปด้วยกัน

การโจมตีเขาดูเร็วและไร้ปรานี แต่ก็ละเอียด มันทำเพื่อจับ หลินฮวงเท่านั้น

กรงเล็บกำลังตวัดใส่หลินฮวง จากระยะสองสามเมตร พวก มันปิดกั้นทางหนีเขาหมด เขาไม่อาจขยับตัวได้เลยราวกับ พื้นที่ทั้งหมดถูกแช่แข็ง

ต้องรู้ว่าถึงแม้ระดับปัจจุบันของหลินฮวงจะเป็นแค่นิรันดร์

ขั้น10 ความสามารถเขาก็เทียบได้กับจักรพรรดิทองม่วง แต่ แม้จะเป็นอย่างนั้น เขาก็ไม่มีพลังพอจะต่อต้านเลย

ระยะห่างระหว่างจักรพรรดิและเทพเสมือนก็เหมือนกับคู เมืองขนาดใหญ่ที่ไม่อาจข้ามได้

หลังกักขังหลินฮวงด้วยนิ้วทั้งห้า ฝ่ามือขนาดใหญ่เขาก็คลี่ ออก พยายามคว้าจับหัวหลินฮวง

ในเวลานั้น แสงสีเหลืองพลันระเบิดขึ้นและปะทะกับมือยักษ์

มือยักษ์ระเบิดภายใต้การโจมตีเดียว

รูม่านตาเขาพลันหดลงและถอยไปไกลหลายกิโลเมตร เขา มองมอนสเตอร์ข้างหลินฮวงด้วยความหวาดกลัว

มอนสเตอร์ที่ดูเหมือนเสือและมีงวงคล้ายยักษ์เป็นเผ่าพันธ์ที่ เขาไม่เคยเห็นมาก่อน

สิ่งที่ทำให้เขาตกใจยิ่งกว่าคือระดับพลังของมันเทียบเท่ากับ เขา ซึ่งก็คือเทพเสมือนขั้น8

"ผู้ควบคุมระดับนิรันดร์กลับกำลังควบคุมมอนสเตอร์ระดับ เทพเสมือน แถมยังเป็นถึงเทพเสมือนขั้น8!"เขาศึกษาหลิน ฮวง เห็นได้ชัดว่าเขาไม่รู้ว่าสมเสร็จฝันร้ายคือวิญญาณต่อสู้

เขาคิดว่ามันเป็นมอนสเตอร์อัญเชิญของหลินฮวง

อย่างไรก็ตาม ในที่สุดเขาก็เข้าใจว่าทำไมจักรพรรดิทองม่วง
สองคนก่อนหน้าถึงถูกฆ่าตาย การมีมอนสเตอร์อัญเชิญรับ
เทพเสมือนขั้น8อย่างนั้น ไม่ต้องพูดถึงจักรพรรดิทองม่วงเลย
ต่อให้เทพเสมือนมาเองก็ยังตายได้

หลังการโจมตีแรกล้มเหลว เขาก็ไม่ได้โจมตีต่อทันที เขากลับ เริ่มสังเกตศัตรูอย่างระมัดระวัง

"ดูจากขนาดและโครงสร้างร่างกายมัน มันควรถนัดการต่อสู้

ระยะประชิด ตัดสินจากร่างกาย มันควรเป็นพวกสายโจมตี เร็ว"

ต้องบอกว่าความประทับใจแรกมักไม่ถูกต้อง ขนาดของ สมเสร็จฝันร้าย รวมถึงร่างกายเพรี่ยวและกรงเล็บแหลมมัน ทำให้ชายเผ่าแมลงสันนิษฐานผิด

แน่นอน เขาไม่ใช่คนแรกที่ทำผิด

มันเป็นเรื่องปกติที่ผู้คนจะมองไม่เห็นถึงความสามารถของ สมเสร็จฝันร้าย

ในไม่ช้า เขาก็เปลี่ยนแผนต่อสู้หลังวิเคราะห์"ฉันคงไม่ได้ เปรียบหากสู้กับมอนสเตอร์ตนนี้ซึ่งๆหน้า ต่อให้ฉันอาจชนะ ฉันก็คงบาดเจ็บ เป้าหมายฉันคือหลินเซี่ย มันไม่จำเป็นต้อง ฆ่ามอนสเตอร์อัญเชิญนั่น"

กลยุทธ์การต่อสู้ใหม่ผุดขึ้นในหัวเขา

ทันทีที่กลยุทธ์การต่อสู้ใหม่ก่อตัวขึ้น เขาดำเนินการโดยไม่ ลังเล

เขาเหยียดแขนสองข้างออกไปหาหลินฮวงและสมเสร็จฝัน ร้าย วินาทีต่อมา แขนทั้งสองเขาก็เปลี่ยนเป็นของเหลวสำ มันเหนียวเหมือนกาว แต่กลับให้ความรู้สึกเหมือนโลหะ มัน กำลังสั่นและเดือด

หลินฮวงและสมเสร็จฝันร้ายเฝ้าดูปรากฏการณ์แปลกๆนั่น

พวกเขาเห็ฯของเหลวสีดำบีบอัดกันเป็นปืนใหญ่ขนาดเล็ก สองกระบอก

ปืนใหญ่ทั้งสองมีความสูงประมาณสองเมตรเหมือนหอคอย ขนาดเล็ก พวกมันเล็งใส่หลินฮวงและสมเสร็จฝันร้ายด้วย ปากกระบอกปืนสีดำนับพัน

สมเสร็จฝันร้ายไม่ทำอะไรเพื่อขัดกระบวนการ ส่วนหลินฮวง ก็มองการเปลี่ยนแปลงด้วยความสนใจ

"นี่ควรเป็นความสามารถของเผ่าแมลง มันน่าสนใจมาก ฉัน สงสัยว่ามันจะทรงพลังแค่ไหน"ประกายสีทองสว่างวาบจาก ปืนใหญ่ทั้งสอง ประกายไฟแพรวพราวจำนวนนับไม่ถ้วนส่องสว่างไปทั่วท้อง ฟ้า

กระสุนสำหนาแน่นหลากหลายขนาดตกลงมาเหมือนห่าฝน สาดใส่หลินฮวงและสมเสร็จฝันร้าย

ปากกระบอกปืนนับพันนั้นมีความเร็วและวิถีต่างกัน พวกมัน ยังมีพลังยิงที่แตกต่างกันอีกด้วย

กระสุนแต่ละนัดมีประสิทธิภาพต่างกัน บางอันเร็วสูง บาง
อันมีพลังเจาะสูง บางอันบางเท่าเข็มจนยากจะมองเห็นด้วย
ตาเปล่า บางอันระเบิดเหมือนลูกระเบิด

ในไม่ช้า หลินฮวงและสมเสร็จฝันร้ายก็ถูกเปลวไฟกลื่นกิน

ชายเผ่าแมลงยังคงยืนยิง เขาไม่กังวลว่าหลินฮวงจะตาย
เพราะแม้การโจมตีครั้งนี้จะหนาแน่น แต่มันก็ไม่ได้ทรงพลัง
นัก ตราบเท่าที่สมเสร็จฝันร้ายมอบพลังป้องกันให้หลินฮวง
พวกเขาก็ย่อมป้องกันได้ง่ายๆ แต่โล่เช่นนั้นย่อมผลาญพลัง
ไปมาก

การผลาญพลังชีวิตจากร่างของสมเสร็จฝันร้ายนั้นคือเป้า หมายหลักของการโจมตี นอกจากนั้น เขายังโจมตีเพื่อบังคับ ให้สมเสร็จฝันร้ายใช้เทคนิคอื่นแทนการต่อสู้ระยะประชิด

การยิงกินเวลาไปอีกสิบนาที สมเสร็จฝันร้ายและหลินฮวงถูก ปกคลุมด้วยควันตั้งแต่ต้น แม้ชายเผ่าแมลงจะไม่เห็นว่าเกิดอะไรขึ้นในนั้น เขาก็ยัง
สัมผัสได้ด้วยทักษะเขตแดนว่าสมเสร็จฝันร้ายและหลินฮวง
ไม่ได้ขยับตัวเลย

เขาขมวดคิ้วเล็กน้อย ไม่อาจเข้าใจได้ เขารู้ว่าการโจมตีเขา ไม่พลาดเป้าจากเสียงการกระทบของกระสุน

แต่ทว่า สมเสร็จฝันร้ายกลับไม่ได้ทำอะไรนอกจากยืนนิ่งๆ นั่นทำให้เขาสับสน

"ทำไมมันไม่โจมตีฉันเพื่อแทรกแซงการโจมตี?มันป้องกันตัว

มันและหลินเซี่ยไปพร้อมกัน การผลาญพลังเทวะมันควร มากกว่าฉันอย่างน้อยสองเท่า แม้มันจะผลาญพลังไม่มาก ในระยะสั้น แต่ระยะยาวย่อมไม่ดีแน่ หรือมันอาจทำเพื่อให้ ฉันล้มเลิกการใจมตี งั้น มันก็จะใจมตีใส่ฉันทันทีที่ฉันหยุด"

ความคิดทุกประเภทผุดขึ้นไม่หยุดหย่อน

อย่างไรก็ตาม เสียงเล็กๆก็ดังออกจากกลุ่มควัน"แกชื่อบัสบี ใช่ไหม?ฉันกำลังรอดูว่าแกจะทำอะไรต่อ แต่แกก็เอาแต่ใช้ การโจมตีเดดิมๆ มันช่างน่าผิดหวัง..."

<u>ตอนที่ 1139 การต่อสู้ในโลกแห่งฝัน</u>

หลินฮวงท้าทายบัสบีอย่างไร้ความกลัวเพราะทุกอย่างนั้น เกิดขึ้นในโลกแห่งฝันของสมเสร็จ เขาไม่ได้อยู่ที่นั่นจริงๆและ เพียงแค่ใส่จิตสำนึกเข้าไปดูการต่อสู้

บัสบีโกรธที่ได้ยินการท้าทาย ไม่คิดว่ามนุษย์ระดับนิรันดร์ตัว จ้อยจะกล้าท้าทายเขาอย่างนี้

"หลินเซี่ย ฉันไม่อยากฆ่าแก แต่อย่ามาทดสอบขีดจำกัดฉัน แกไม่ใช่คนเดียวที่อยู่บนรายชื่อเรา ดังนั้นการฆ่าเป้าหมาย เราจึงเป็นเรื่องธรรมดา" "ฉันไม่ได้ตั้งใจท้าทายแก ฉันแค่บอกสิ่งที่ฉันรู้สึกจริงๆ"หลิน ฮวงพูด"นอกจากนี้ หากนั่นคือความสามารถทั้งหมดของแก แกก็ควรเรียกสหายแกให้มารับร่างแกกลับไปด้วย บอกพวก เขาให้มาเร็วๆ เพราะแกจะตายในเวลาไม่ถึงห้านาที"

"หลินเซี่ย แกกำลังรนหาที่ตาย!"บัสบีคลั่ง

"ฉันขอแนะนำให้แกทุ่มสุดตัวหากอยากคิดฆ่าฉัน"หลินฮวง เดินออกจากควันพร้อมสมเสร็จฝันร้าย

บัสบีมองใบหน้าหลินฮวง และก็รู้ว่าเขาไม่ได้พูดเล่น

อย่างไรก็ตาม คำพูดของหลินฮวงก็ทำให้เขาสงบลง เขารู้สึก

ว่าหลินฮวงเป็นคนจริงจัง

โดดยปราศจากควัน เขายังเห็นม่านพลังโปร่งใสที่คลุมร่าง
หลินฮวงไว้ซึ่งป้องกันกระสุนทั้งหมด ไม่มีกระสุนนัดใดโดน
เขา ในขณะเดียวกัน กระสุนทั้งหมดที่เล็งไปสมเสร็จฝัน
ร้ายกลับเข้าเป้า แต่มันไม่ได้รับบาดเจ็บเลย

บัสบีหยุดการโจมตีเขาโดยไม่ลังเลเมื่อเห็นสถานการณ์น่า
เหลือเชื่อ ปืนขนาดเล็กสองกระบอกตรงหน้าเขาพลันเปลี่ยน
เป็นของเหลวเหล็กสีดำอีกครั้งและในไม่ช้า ปืนใหญ่ยักษ์ก็
ก่อตัวขึ้นด้วยความเร็วสูง

ปืนใหญ่นั้นยาวกว่า30เมตร มันเป็นสีดำสนิทและเส้นผ่า ศูนย์กลางของปากกระบอกปืนก็กว้างเกือบเมตร

ตามเคย สมเสร็จฝันร้ายไม่คิดแทรกแซง

หลินฮวงและสมเสร็จฝันร้ายเฝ้าดูบัสบีสร้างปืนใหญ่เงียบๆ

ทันทีที่ปืนใหญ่ก่อตัว แสงสีขาวซึ่งมีขนาดเท่าปลายเข็มก็
สว่างขึ้นจากปากกระบอกปืน มันกำลังขยายใหญ่อย่างรวด
เร็ว

ตอนแรก มันดูเล็กจนยากจะมองเห็น จากนั้นมันก็ขยายเป็น ขนาดเท่าเมล็ดข้าว มันขยายต่อจนมีขนาดเท่าถั่วเขียน ปลายนิ้ว แอปเปิ้ล ลูกบอล...

ในเวลาไม่ถึงวินาที แสงสีขาวเล็กๆก็ขยายจนเป็นทรงกลมที่

มีเส้นผ่านศูนย์กลางกว่าหนึ่งเมตร

จากระยะไกล หลินฮวงสัมผัสได้ถึงพลังงานมหาศาล เขาไม่ แปลกใจ แต่กลับตื่นเต้น

"ในที่สุดก็เจอสิ่งน่าสนใจ..."

ทรงกลมขาวเปล่งแสงจนดูเหมือนจะระเบิด แสงสีขาวที่ดู
เหมือนน้ำตกพุ่งมาด้วยความเร็วใกล้เคียงกับสายฟ้าและเป้า
หมายก็เป็นสมเสร็จฝันร้าย

มันเตือนให้หลินฮวงถึงพลังคลื่นเต่าในการ์ตูนที่เขาเคยดูบน โลก

สมเสร็จฝันร้ายหายไปจากตำแหน่งที่มันยืนทันทีหลัง ตระหนักว่าการใจมตีกำลังเล็งมาทางมัน

ในโลกแห่งฝัน มันสามารถใช้ทักษะใดที่เคยเห็นมาก่อนได้ มันกำลังใช้ทักษะหายตัวของแมวป่าเก้าหาง

เกือบจะทันทีหลังสมเสร็จฝันร้ายหายไป มันก็ปรากฏขึ้น ห่างออกไปหลายร้อยเมตร

แต่ทว่า แสงสีขาวเหมือนน้ำตกกลับเบี่ยงออกไปและกวาด ไปทางสมเสร็จฝันร้าย "มันไร้ประโยชน์ที่จะหนี แสงสีขาวจะตามแกไปทุกหนแห่ง จนกระทั่งโดนแก แน่นอน แกสามารถซ่อนได้และรอให้มัน หายไปในมิติแยก แต่นั่นอาจใช้เวลา3-5วัน"

บัสบีขยับตัวทันทีที่พูดจบ ครั้งนี้ เขาเล็งหาหลินฮวง

มันใช้เวลาเพียงวินาทีเดียวในการมาหยุดตรงหน้าหลินฮวง

เพียงเมื่อเขากำลังจะจับตัวหลินฮวง เงาแส้สีทองก็ระเบิดขึ้น ในอากาศและฟาดใส่หน้าอกของบัสบีอย่างแรง แน่นอน มันคือสมเสร็จฝันร้ายที่โจมตี งวงมันเปลี่ยนเป็นแส้ และฟาดใส่บัสบีที่มองไม่เห็นการโจมตี

ร่างของบัสบีลอยออกไปเหมือนกระสุนปืนใหญ่ อย่างไรก็ ตาม ร่างเขากลับเริ่มสลายตัวและสลายหายไปในท้องฟ้า

ในเวลาเดียวกัน เงาก็ก่อตัวขึ้นตรงหน้าหลินฮวงด้วยความ เร็วสูง มันคือบัสบี คนที่ถูกส่งไปไม่ใช่ตัวเขา แต่เป็นตัวแทน

ก่อนร่างเขาจะรวมกันอย่างสมบูรณ์ บัสบีก็เหยียดแขนออก ไปและพยายามคว้าจับหลินฮวง

เมื่อเห็นว่าบัสบีกำลังจะจับหลินฮวง สมเสร็จฝันร้ายก็ลงมือ อีกครั้ง มันสะบัดกรงเล็บแหลมมันในอากาศ สร้างเป็นคลื่นพลังสีดำ พวกมันตัดผ่านท้องฟ้าและไล่ตามบัสบีไป

ร่างของบัสบีคงถูกเฉือนเป็นชิ้นๆหากเขาไม่อาจหลบการโจม ตีได้

อย่างไรก็ตาม ความมุ่งมั่นก็เปล่งประกายผ่านดวงตาของบัส
บี เขาไม่สนใจการโจมตีของสมเสร็จฝันร้ายเลย นิ้วทั้งห้าเขา
ที่กำลังจะคว้าจับหลินฮวงเบี่ยงไปและเขาก็คลายหมัดเป็น
ฝ่ามือ หันไปทางสมเสร็จฝันร้าย

เขาแทบไม่เก็บรั้งอะไรไว้ การโจมตีที่เต็มไปด้วยพลังเทวะเขา

ซัดใส่หน้าอกของสมเสร็จฝันร้าย แม้สมเสร็จฝันร้ายจะมีร่าง กายที่ทรงพลัง แต่ผลกระทบก็ยังส่งร่างมันไกลออกไปหลาย พันเมตร

เพียงเมื่อฝ่ามือของบัสบีจะกระแทกบนตัวสมเสร็จฝันร้าย คมมืดอากาศที่เกิดจากกรงเล็บของสมเสร็จก็เจาะร่างเขา

ร่างของบัสบีแตกสลายโดยตรงเหมือนกับก่อนหน้า

เพียงเมื่อร่างสำรองเขาสลาย เงาร่างหนึ่งก็ปรากฏด้านหลัง หลินฮวง มันคือตัวบัสบีเอง "เสร็จฉัน!'บัสบีหเยียดมือออกไปด้วยความตื่นเต้น

ในเวลานั้น สมเสร็จฝันร้ายที่อยู่ห่างออกไปหลายกิโลเมตร พร้อมมีแสงสีขาวไล่ตาม มันไม่อาจปลีกเวลามาช่วยหลิน ฮวงได้เลย

บัสบีกางนิ้วทั้งห้าออกกว้างและกดพวกมันบนหลังหัวหลิน ฮวง อย่างไรก็ตาม เขาก็ต้องเปลี่ยนสีหน้าเมื่อมือของเขา ทะลุผ่านหัวของหลินฮวงไป

"มันแค่ภาพลวงตา!"บัสบีหมุนหัวหลังเห็นว่าร่างหลินฮวง หายไปต่อหน้าต่อตา ท้ายที่สุด ดวงตาเขาก็จับจ้องไปยัง

สมเสร็จฝันร้าย

มนุษย์หนุ่มยืนอยู่ตรงนั้น

"สารเลว!"บัสบีคำราม เขารู้ว่ามันต้องไม่ใช่เทคนิคของหลิน ฮวง ไม่อย่างนั้น เขาคงต้องมองออกไปแล้ว ดังนั้น มันต้อง เป็นฝีมือของสมเสร็จฝันร้าย

เขาไม่รู้ว่าทุกอย่างที่เขาเห็นนั้นคือภาพลวงตา

หลินฮวงผู้อยู่นอกโลกแห่งฝันสังเกตเห็นบัสบีกำลังบินโฉบ บนฟ้าอย่างไร้จุดหมาย เขาพูดกับสมเสร็จฝันร้ายด้วยรอย ยิ้ม"เขาดูเหมือนจะไม่รู้ตัวเลยนะ"

ตอนที่ 1140 ลอกคราบ

ในโลกแห่งฝันของสมเสร็จฝันร้าย บัสบีใช้กลยุทธ์ที่เขา วางแผนไว้ทีละอัน อย่างไรก็ตาม เขาก็ล้มเหลวตลอด

เขารู้ว่ามันคือสมเสร็จฝันร้ายที่ทำให้เขาล้มเหลว อย่างไร ก็ตาม เขายังไม่รู้ตัวว่าตัวเองมาอยู่ในโลกแห่งฝัน

"มันควรจะทำได้เรื่อยๆเนื่องจากมันสามารถเอาตัวหลินฮ วงไปได้ด้วยการวาร์ป"บัสบีไม่ได้โจมตีทันที เขากลับเริ่ม คิดกลยุทธ์ต่อไป "กล่าวอีกนัยหนึ่ง ฉันจะต้องหาวิธีทำลายเทคนิคนั้นเพื่อ จับตัวหลินเซี่ย ฉันควรทคสอบอีกครั้งเพื่อดูว่ามันใช้ เทคนิคประเภทใหนกันแน่ จากนั้นก็หาวิธีแก้ปัญหา หรือ สู้กับมันซึ่งๆหน้าเพื่อฆ่ามัน"

บัสบีขมวดคิ้วแน่นยิ่งกว่าเดิม เขาดูเหมือนจะตัดสินใจได้ แล้ว

เขาจ้องสมเสร็จฝันร้ายอย่างอาฆาต ร่างเขาที่ลอยกลาง อากาศเริ่มบิดเบี้ยวอย่างแปลกประหลาด

การบิดเบือนนั้นรวมถึงโครงสร้างกล้ามเนื้อมนุษย์ แม้กระทั่งหลินฮวงก็ยังคิดว่ามันแปลกมาก บัสบีดูเหมือน

ซอมบี้ที่เคลื่อนใหวด้วยท่าทางผิปกติ ข้อต่อและร่างกาย มันบิดเบี้ยวอย่างมาก

ในไม่ช้า ร่างเขาก็เริ่มเปลี่ยนไป กระดูกส่วนใหญ่ในร่าง เขาดูเหมือนจะอ่อนนิ่ม ผิวหนังเขาเสียการสนับสนุนจาก โครงกระดูก

ไม่นาน กระดูกแปลกๆผิดรูปหลายชิ้นกึ่งอกขึ้นใต้ ผิวหนัง กระดูกได้สนับสนุนร่างกายและสร้างรูปร่าง แปลกๆที่ดูไม่เหมือนมนุษย์

ขณะที่หลินฮวงเฝ้าคูด้วยความประหลาดใจ กระพุ้งแหลม ปรากฏบนหน้าอกบัสบี ในวินาทีต่อมา แผลแหวกเปิดบน

หน้าอกเขา ขาของแมลงที่ดูเหมือนาบสีเทาเข้มทะลุออก จากหน้าอกเขา

ในวินาที่ต่อมา ขาแมลงก็ฉีกทั้งหน้าอกและหน้าท้องของ บัสบีออก ในที่สุดมอนสเตอร์แมลงสีเทาเข้มก็คลานออก จากร่างนั้น

เมื่อมันคลานออกมา ร่างมนุษย์เดิมของบัสบีก็กลายเป็น กองเนื้อและตกลงพื้น

"ลอกคราบนี่เอง..."แม้หลินฮวงจะรู้ว่าเผ่าพันธ์ของบัสบี มีสองรูปแบบ แต่มันก็เป็นครั้งแรกที่เขาเห็นมอนสเตอร์ เผ่าแมลงแหวกออกมาจากหนังมนุษย์ อย่างไรก็ตาม เขา
ก็อสงสัยไม่ได้ว่ามอนสเตอร์เผ่าแมลงจะเปลี่ยนกลับเป็น
มนุษย์ได้ยังไง

บัสบีที่เปลี่ยนไปนั้นปกคลุมด้วยเปลือกแมลงสีเทาเข้ม มันยาวประมาณสามเมตรและมีขาหลังที่แข็งแรง4ขาคอย รองรับทั้งร่าง

มีปิกกึ่งโปร่งใสสองคู่บนหลังมันที่ดูเหมือนปิกจักจั่น พวกมันแตกหน่อมาจากขาหน้าคู่ที่สอง

ท่ามกลางขาหน้าทั้งสามคู่ คู่ที่ต่ำสุดทำจากดาบ ซึ่งเป็น อันที่มันใช้ฉีกร่างมนุษย์ คู่กลางทำจากหอกแหลมคล้าย ฟันเขี้ยว พวกมันแหลมจนไม่มีใครกล้าสงสัย คู่หน้าขยาย จากใหล่ พวกมันเป็นปืนชีวภาพสองกระบอก

หัวเขาเกาะอยู่เหนือขาหน้าทั้งหก

มันปกคลุมด้วยชั้นเปลือกสีน้ำเงินเข้มและแหลมเหมือน
รูปสามเหลี่ยม มีปากขนาดใหญ่ที่ส่วนล่างของหัวซึ่งเต็ม
ไปด้วยฟันแหลมคมคล้ายเข็มสแตนเลส ปลายยอดของ
สามเหลี่ยมเป็นควงตาที่มีควงตาขนาดเล็กนับไม่ถ้วน มัน
เหยียดไปทางซ้ายและขวา

นอกจากควงตาประกอบและปากขนาดใหญ่ ไม่มีอวัยวะ อื่นที่สามารถมองเห็นได้ทั่วหัว หากใครตัดสินเขาตามมาตรฐานมนุษย์ ต้องบอกว่านี่เป็น หมื่นเท่าของมนุษย์ที่น่าเกลียคสุด

เมื่อกลับเป็นรูปแบบเคิม บัสบีก็ดูเหมือนจะมีกลิ่นอาย รุนแรงขึ้น

เขามองหลินฮวงและสมเสร็จฝันร้าย ปีกสองคู่ด้านหลัง มันกระพื่ออย่างรุนแรง ปล่อยเสียงแหลมแสบหู ในเวลา เดียวกัน ขาหลังทั้งสิ่มันก็เต็มไป้วยพลังงานและร่างมันก็ เปลี่ยนเป็นเงา

บัสบีปรากฏตรงหน้าสมเสร็จฝันร้ายเกือบจะในวินาที ต่อมา เขาเล็งไปยังขาดาบหน้าทั้งสิ่มัน

บัสบีเริ่มต่อสู้กับสมเสร็จฝันร้ายก่อนที่หลินฮวงจะมอง ทันการเคลื่อนไหว

เขาใช้แผนตรงไปตรงมา ซึ่งก็คือการฆ่าสมเสร็จฝันร้าย!

เหตุผลที่เขาตัดสินใจเช่นนี้เพราะการโจมตีก่อนหน้าได้
ผลาญพลังเทวะเขาไปหนึ่งในสาม เขาไม่มั่นใจว่าพลังเท
วะที่เหลืออยู่จะช่วยให้เขาหาความลับของสมเสร็จฝันร้าย
เพื่อกำจัดหลินฮวงได้ใหม แม้เขาจะไม่เต็มใจสู้กับ
สมเสร็จฝันร้าย เขาก็ยังต้องทำมัน

ในความเป็นจริง การต่อสู้ระยะประชิดของบัสบีนั้นไม่ได้ อ่อนแอ ถือได้ว่าแข็งแกร่งด้วยซ้ำ เขาเลือกไม่สู้ระยะประชิดเพราะเขาคิดว่าสมเสร็จฝันร้าย นั้นเชี่ยวชาญในการต่อสู้ระยะประชิด ดังนั้นเขาจึงไม่ มั่นใจว่าจะสู้ซึ่งๆหน้าได้ ต่อให้เขาชนะ เขาก็กลัวว่าต้อง จ่ายด้วยราคาหนัก

ในขณะเดียวกัน เป้าหมายเขาแค่การจับตัวหลินฮวงใน ตอนแรก มันไม่จำเป็นสำหรับเขาที่ต้องปะทะกับสมเสร็จ ฝันร้าย

อย่างไรก็ตาม เขาจะไม่อาจจับตัวหลินฮวงได้หากเขาไม่ ฆ่าสมเสร็จฝันร้ายก่อน ดังนั้นเขาจึงไม่มีทางเลือกอื่น

ในความเป็นจริง สมเสร็จฝันร้ายนั้นไม่เก่งการต่อสู้ระยะ ประชิคเลย แต่ทว่า สมเสร็จฝันร้ายสามารถทำอะไรก็ได้ในโลกแห่ง ฝัน มันสามาราถคัดลอกทักษะที่เคยเห็นได้ทั้งหมด

ดนอกจากทักษะของวิญญาณต่อสู้ทั้งเก้าแล้ว มันยัง คัดลอกทักษะทั้งหมดของมอนสเตอร์อัญเชิญหลินฮวงได้ อีกด้วย

อาจกล่าวได้ว่าสมเสร็จฝันร้ายนั้นไร้เทียมทานในโลก แห่งฝัน

มอนสเตอร์และแมลงปะทะกันกลางอากาศซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ความสามารถการต่อสู้ระยะประชิดของบัสบีนั้นน่าดึงดูด มาก ทักษะดาบและหอกมันเกือบถึงจุดสูงสุดของระดับ6 มันอยู่ห่างจากขั้นเต๋าแท้จริงเพียงก้าวเดียว

ทุกครั้งที่ดาบและหอกโจมตี พวกมันจะสำแดงทักษะออก มาถึงขีดสุด มันสมบูรณ์แบบจนไม่มีอะไรให้ตำหนิ ขา ปืนทั้งสองบนใหล่มันก็คล่องตัวสูงมากและสำแดง เทคนิคปืนระดับสูงด้วยการยิงปืนจากมุมแปลกๆ

ถึงแม้จะเป็นอย่างนั้น สมเสร็จฝันร้ายก็ยังหยอกเหย้า สมเสร็จฝันร้าย มันกำลังใช้ความสามารถการต่อสู้ระยะ ประชิดที่คัดลอกจากมอนสเตอร์ตัวอื่น

การต่อสู้นั้นคุเอคถึงแม้สมเสร็จฝันร้ายจะเอาแต่เล่น

ใครก็สามารถจินตนาการได้ว่าการปะทะของเทพเสมือน ขั้น8นั้นต้องรุนแรงเพียงใด

ไม่เพียงแต่พื้นและภูเขาจะถล่ม แต่ทะเลยังสั่นสะเทือน และแม้กระทั่งท้องฟ้ายังสั่นสะเทือนจากการปะทะ

หลินฮวงไม่อาจมองการเคลื่อนไหวได้เลย ทั้งหมดที่เขา เห็นคือประกายไฟบนอากาศพร้อมแรงลม

หลินฮวงถามสมเสร็จฝันร้ายนอกโลกแห่งฝัน"แกต้องใช้ เวลานานแค่ใหนเพื่อดึงความทรงจำเขา?"

"ข้าต้องการเวลาอีกประมาณครึ่งชั่วโมง"

"บันทึกการต่อสู้นี้และส่งมาให้ฉันด้วย ฉันจะดูมัน แบบช้าๆ"หลินฮวงยิ้มให้สมเสร็จฝันร้าย

ทุกครั้งที่เขาเห็นยอดฝีมือผู้ใช้ดาบ เขาก็อยากศึกษาวิชา ดาบเขา แม้คนที่ใช้จะเป็นมอนเสตอร์เผ่าแมลงก็ตาม

Monster Paradise - 1141

ในโลกแห่งฝัน บัสบีโจมตีสมเสร็จฝันร้ายอีกครั้ง

เงาสองร่างปะทะกันถี่ยิบ ก่อให้เกิดประกายไฟสีทองอย่างต่อเนื่อง ประกายไฟเกือบกลืนกินทั้งท้องฟ้า

แม้การปะทะกันแต่ละครั้งจะกินเวลาเพียงเสี้ยววินาที บัสบีทุ่มพลังเทวะ ทั้งหมด ยิ่งไปกว่านั้น เขายังใจมตีไปอย่างน้อยร้อยครั้งภายในเวลาอันสั้น

ประกายไฟที่เกิดจากการปะทะของทั้งคู่สว่างกว่าดวงอาทิตย์เป็นร้อยเท่า ใครก็ไม่อาจมองมันได้โดยตรง ในความเป็นจริง มันเป็นเพราะประกายไฟ ได้รวมเข้ากับการปะทะนับร้อยจนเกิดเป็นระเบิด

เกือบทุกการโจมตี แขนดาบของบัสบีจะเหวี่ยงในมุมแปลกๆ ใน ขณะเดียวกัน แขนหอกมันก็จะแทงอย่างไร้ปราณีโดยไม่ให้ใครสังเกตเห็น พร้อมกับลอบยิงปืน มันปะทะกับสมเสร็จฝันร้ายอย่างน้อยหมื่นครั้งในช่วงการต่อสู้ที่เกิดขึ้น เกือบครึ่งชั่วโมง และยังโจมตีไปหลายล้านครั้ง

พลังงานรุนแรงกระจายออกไปซ้ำแล้วซ้ำเล่า พื้นภายในรัศมีพันกิโลเมตร กลายเป็นเละเทะ บางส่วนทรุดตัวลงและกลายเป็นเหวลึก แต่ทว่า ไม่ว่า บัสบีจะใจมตีด้วยเทคนิคประเภทไหนและเปลี่ยนรูปแบบใจมตียังไง สมเสร็จผันร้ายก็จะป้องกันไว้ได้หมด

การปะทะกันหลายพันครั้งและการโจมตีนับล้านล้วนถูกป้องกันไว้ได้หมด ไม่มีการโจมตีใดที่ทำให้เกิดบาดแผลบนตัวสมเสร็จฝันร้ายได้เลย

ตอนแรก เขาคิดว่าสมเสร็จฝันร้ายมีมาตรฐานคล้ายกับเขาโดยไม่สนว่า ความสามารถการต่อสู้ระยะประชิดจะน่ากลัวแค่ไหน แต่ทว่า ตลอดครึ่ง ชั่วโมง เขาก็ตระหนักว่าการโจมตีทั้งหมดไม่ได้ผลเลย เขาในตอนนี้สิ้นหวัง อย่างมาก

ท้ายที่สุดเขาก็รู้ว่าความสามารถของสมเสร็จฝันร้ายเหนือกว่าที่เขาคิดไว้ มาก มันไม่ได้อยู่ในระดับที่เขาจะนึกถึงได้ อย่างไรก็ตาม เขาไม่รู้ว่าสมเสร็จฝันร้ายไม่ได้สู้กับเขาจริงๆ แต่เป็นแค่ร่าง จำแลงในโลกแห่งฝัน ร่างจำแลงนี้มีทักษะของมอนสเตอร์และมนุษย์ทุก ตัว และเทคนิคการต่อสู้ที่สมเสร็จฝันร้ายเคยเห็นมาก่อน รวมถึงเทคนิค บางอย่างจากตัวบัสบีเอง

ในโลกแห่งฝัน การเรียนรู้ความสามารถของคนอื่นนับเป็นเรื่องง่ายต่อ สมเสร็จ มันไม่แม้แต่ต้องใช้เวลาสักวินาทีเพื่อเรียนรู้

บัสบีรู้สึกเหมือนเขากำลังต่อสู้กับยอดฝีมือมากประสบการณ์นับสิบ ใครก็ สามารถบอกได้ว่าจุดจบเขาเป็นยังไง

ตอนนี้การต่อสู้มาถึงจุดนั้นแล้ว จุดจบเป็นที่ชัดเจน

แม้บัสบีจะมั่นใจ เขาก็ไม่ได้ใง่เขลา เขารู้ว่าตัวเองไม่มีโอกาสชนะ

เพราะเขามีพลังเทวะเหลือไม่มาก เขาจึงไม่คิดยืดเวลา

เขาแอบดูว่าหลินฮวงซ่อนอยู่ใหน หลังลังเล ในไม่ช้ำเขาก็ตัดสินใจเลือก ระหว่างหลบหนีโดยตรงหรือพยายามจับตัวหลินฮวงอีก เขาไม่ถอยหนี เขากลับพุ่งใส่สมเสร็จฝันร้ายอีกครั้งและปะทะกับมันซึ่งๆ หน้า

เขาเหวี่ยงแขนดาบอย่างต่อเนื่อง รักษาความถี่ของการาโจมตีด้วยหอก ราวกับมันเป็นเรื่องเป็นตาย

แต่ทว่า สมเสร็จฝันร้ายดูเหมือนจะรู้ตัว มันตะปบและทำลายแรงปะทะ ของบัสบี แม้กระทั่งฉีกร่างเขาออก

ในวินาทีนั้น บัสบีก็ปรากฏไม่ไกลจากหลินฮวง เขาสะบัดแขนดาบที่แปร เป็นหนวดอย่างรวดเร็ว

ครั้งนี้ สมเสร็จฝันร้ายดูเหมือนจะตอบสนองไม่ทัน หนวดสีเทาเข้มมาถึง ตรงหน้าหลินฮวงในชั่วพริบตา วินาทีนั้นเอง สิ่งแปลกๆก็เกิดขึ้นอีกครั้ง หนวดแทงร่างของหลินฮวงไปโดยตรง รูม่านตาของบัสบีหดลงขณะปล่อยการโจมตีอีกครั้ง รู้สึกไม่พอใจอย่าง มาก เขาพยายามคว้าตัวหลินฮวง แต่ร่างของหลินฮวงก็กลายเป็นอากาศ ทุกที่ที่หนวดตวัดผ่าน

เนื่องจากการจับตัวล้มเหลว เขาจึงถอนหนวดมาและฟาดมันใส่ทิศทาง อื่นเหมือนคนบ้า

แต่ทว่า เงาสองร่างได้ปิดกั้นเส้นทางเขาหลังเริ่มหนึ่

หลินฮวงและสมเสร็จฝันร้ายปรากฏตัวพร้อมกัน

"แกหนีไม่รอดหรอก"หลินฮวงบอกความจริง

บัสบีไม่สนใจและเร่งความเร็วการกระพื่อปีกบนหลังเขา ด้วยขาสี่ข้าง เขา ถีบตัวและเบี่ยงไปยังทิศทางอื่น

หลินฮวงและสมเสร็จฝันร้ายปรากฏตัวในวินาทีต่อมา ขวางเส้นทางเขา อีกครั้ง บัสบีไม่ตรวจพบคลื่นพลังใดๆของการเคลื่อนไหวนี้เลย

เขาหันหนีอีกครั้ง เริ่มสงสัยว่าหลินฮวงและสมเสร็จฝันร้ายทำได้ยังไง

เมื่อทั้งคู่ขวางทางเขาเป็นรอบที่สาม บัสบีก็ดูเหมือนจะเริ่มรู้ตัว

เขาไม่ได้หนีอีก เขากลับจ้องสมเสร็จฝันร้าย"ฉันคิดว่าฉันรู้แล้ว"

"วิธีที่แกเคลื่อนใหวและวิธีที่หลินเซี่ยหายไปไม่ได้ทำให้เกิดคลื่นพลังเลย ดังนั้น ฉันจึงมักคิดว่านี่เป็นความสามารถพิเศษของแก ตอนนี้ฉันคิดออก แล้ว เหตุผลที่ไม่เกิดคลื่นพลังอะไรเพราะพวกแกไม่ได้ขยับตัวเลย"

"หลินเซี่ยสามารถหายตัวไปและแกสามารถขวางทางฉันได้เร็วกว่าฉัน เพราะทั่วพื้นที่นี้คือเขตแดนแก ฉันก้าวมาในกับดักแกตั้งแต่ต้น"

"ดูเหมือนว่าเจ้าจะไม่ได้ใง่"สมเสร็จฝันร้ายไม่ได้ปฏิเสธ

"ฉันคิดถึงเรื่องนี้ จุดบอดเพียงข้อเดียวของฉันคือวิญญาณที่อ่อนแอ ตั้งแต่ ฉันติดกับแกโดยไม่รู้ตัว มันก็แสดงให้เห็นแล้วว่าแกควรเชี่ยวชาญเทคนิค วิญญาณ มันอาจเป็นความสามารถเช่นภาพลวงตาหรือการสะกดจิต"

"แต่ทว่า หากความสามารถวิญญาณแกทรงพลังจนทำให้ฉันติดกับได้โดย ไม่รู้ตัว ในทางทฤษฎี แกก็ไม่ควรต่อสู้ระยะประชิดได้ดีนัก"

"หากฉันเดาไม่ผิด แกอาจไม่ได้เชี่ยวชาญการต่อสู้ระยะประชิดเลย นี่อาจ ไม่ใช่สิ่งที่เป็นแก บางทีแกอาจเปลี่ยนเป็นสิ่งนี้เพื่อทำให้ฉันคิดว่าแกถนัด การต่อสู้ระยะประชิด"

"เจ้าเข้าใจถูกอยู่ส่วนหนึ่ง แต่นี่คือพลังของข้าจริงๆ"สมเสร็จฝันร้ายยืนยัน รูปลักษณ์มันทำให้ใครก็ไม่อาจระบุได้

"เหตุผลที่ทำไมฉันถึงจับตัวหลินฮวงไม่ได้ก็เพราะเขาเป็นแค่ร่างจำแลง สินะ?"บัสบีหันไปมองหลินฮวง

"ในที่สุดแกก็รู้ตัว!"หลินฮวงแสยะยิ้ม เขาไม่ปฏิเสธ"ฉันใช้แค่เจตจำนงค์ ส่วนน้อยแฝงในร่างจำแลงนี้เพื่อดูการต่อสู้" "ไม่คิดเลยว่าฉันจะตามืดบอดได้ขนาดนี้"'บัสบีกล่าวพร้อมถอนหายใจ

"ฉันรู้ว่าแกคิดทำอะไร เลิกถ่วงเวลาเสียเถอะ"หลินฮวงทำลายแผนของบัส บี"วิญญาณแกอ่อนแอกว่าสมเสร็จฝันร้ายมาก แกไม่มีทางหลบหนีได้แม้ จะรู้ตัวว่านี่เป็นภาพลวงตา"

บัสบีเงียบไปหลังแผนเขาถูกจับได้ เขาเริ่มคิดหาทางออกอื่น

แต่ทว่า เสียงของหลินฮวงก็ดังขึ้น"มันเกือบได้เวลาแล้ว ฆ่าเขาซะ"

เกือบจะพร้อมกับที่หลินฮวงสั่ง บัสบีก็ดีดตัวและพยายามสุด
ความสามารถเพื่อระเบิดตัวเองด้วยพลังเทวะเฮือกสุดท้าย แต่ทว่า เขาก็
ตระหนักว่าไม่อาจขยับตัวได้ โซ่ตรวนสีดำเริ่มจับบนร่างเขา พลังเทวะที่
หลงเหลือในร่างเขาไม่อาจใช้ได้ราวกับถูกผนึก

ในขณะเดียวกัน สมเสร็จฝันร้ายก็ปรากฎตัวต่อหน้าบัสบี

มันยกกรงเล็บขึ้นและชี้ใส่หน้าผากของบัสบี บัสบีไม่อาจสู้กลับได้เลย ร่าง เขาเริ่มเน่าเปื่อยและสลายจากหัว มันกระจายไปทั่วร่างในเวลาไม่ถึงสาม วินาที ในไม่ช้า เขาก็กลายเป็นเศษผง

"กฎเทพมิติของแมวป่าเก้าหาง กฎเทพผนึกของอสรพิษพันธนาการ และ กฎเทพความตายของผีเสื้อมรณะ..ผลของการผสานพลังกฎเกณฑ์ทั้งสาม น่ากลัวมาก!"เมื่อเห็นว่าบัสบีถูกฆ่าโดยไม่อาจสู้ หลินฮวงก็ลอบหวาดกลัว

Monster Paradise - 1142

"ขอแสดงความยินดี่วย ท่านได้รับการ์ดมอนสเตอร์ทาสแมลง (ระดับ บรรพกาล) x1"

หลินฮวงแปลกใจเมื่อเห็นการแจ้งตือน

ผลของการ์ดโชคดีและการ์ดคูณสองเขาน่าจะหมดไปแล้ว ไม่คิดเลยว่า เขาจะได้รับการ์ดมอนสเตอร์สมบูรณ์มา

ยิ่งไปกว่านั้น องครักษ์แมลงตนนี้ยังเป็นถึงระดับบรรพกาล!

หลินฮวงมีความสุขที่ได้รับการ์ดมอนสเตอร์ระดับบรรพกาล

เขากลับจากโลกแห่งฝันสู่ความเป็นจริง

ในความเป็นจริง ร่างของบัสบีที่ลอยอยู่กลางอากาศตกลงมา เขาถูกฆ่า ตายในโลกแห่งฝันของสมเสร็จฝันร้าย แต่ความตายเขาถูกกำหนดให้เป็น จริง ร่างมนุษย์เขาเสียพลังชีวิต เริ่มสลายหลังตกลงพื้นและในไม่ช้าก็กลับเป็น รูปลักษณ์แมลง

หลินฮวงไม่ปล่อยให้ศพเสียเปล่า หลังเอาแหวนหัวใจจักรพรรดิมา หลินฮ วงก็อัญเชิญอันเดทนรก

จากนั้นอันเดทนรกก็ใช้เวลาประมาณห้านาทีในการเปลี่ยนซากของบัสบี ให้กลายเป็นหุ่นเชิด ตอนนี้เขาเป็นเจ้าของนักสู้ระดับเทพเสมือนขั้น8แล้ว

หลินฮวงหันหัวมามองสมเสร็จฝันร้ายหลังเรียกอันเดทนรกกลับ"เป็นยังไง บ้าง?รู้ที่อยู่ของราชินีไหม?"

"ในเมืองโดดเดี่ยวของเขต3ขอรับ"สมเสร็จฝันร้ายกล่าวเสริมต่อ"แต่มัน ซับซ้อนเล็กน้อย"

"แบ่งปั่นความทรงจำนั้นกับเจ้าแดง"เจ้าแดงใผล่หัวออกจากแขนเสื้อ

ในเวลาไม่ถึงนาที เจ้าแดงก็ดึงความทรงจำทั้งหมดของบัสบีมา

จากนั้นมันก็ใช้เวลา2-3นาทีเพื่อแบ่งปันข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้หลินฮวง

เขามักให้เจ้าแดงจัดเรียงข้อมูลเพราะเขาขี้เกียจ แต่เจ้าแดงสามารถช่วย เขาประหยัดเวลาในการเรียกดูข้อมูลมากมายได้

ต้องรู้ว่าแม้กระทั่งคนธรรมที่อาศัยมายันอายุ 70-80 ปีก็ยังมีความทรงจำ มากมายตลอดชีวิต กว่า 90% ของข้อมูลในความทรงจำนั้นซับซ้อน การ ค้นหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต้องใช้เวลานาน

ยิ่งไปกว่านั้น ความทรงจำที่หลินฮวงได้รับส่วนใหญ่มาจากผู้บ่มเพาะและ มอนสเตอร์เก่าแก่ที่อายุยืนถึงพันปี ใครก็สามารถจินตนาการได้ว่าความจุ สมองมีมากแค่ไหน การดึงข้อมูลสำคัญจากความทรงจำเช่นนั้นย่อมยาก สำหรับคนธรรมดา

ดังนั้น มันจึงจำเป็นต้องมอบหมายงานให้เจ้าแดง ด้วยความสามารถการ คำนวณแบบคอมพิวเตอร์ของมัน การจัดเรียงข้อมูลจึงใช้เวลาแค่ไม่กี่นาที

หลินฮวงขมวดคิ้วเล็กน้อยเมื่อได้รับความทรงจำของบัสบีจากเจ้าแดง

มันคือความจริงที่ราชินีและองครักษ์แมลงอีกตนอยู่ในเมืองโดดเดี่ยวใน เขต3 แต่ทว่า มีเพียงเศษเสี้ยวจิตสำนึกที่ถูกทิ้งไว้ในร่างราชินีเพื่อรักษา สภาพร่างกายและการสื่อสาร ในขณะที่จิตสำนึกหลักมันไม่อยู่ในร่างที่ ใกล้เสื่อมโทรมนั่นอีก

แม้กระทั่งบัสบี ทาสแมลงเธอ และองครักษ์อีกตนวิเวียนก็ยังไม่รู้ว่า จิตสำนึกหลักของราชินีซ่อนอยู่ไหน

"มันไร้ประโยชน์แม้ฉันจะพบเธอ ต่อให้ฉันทำลายร่างของริชนี เธอก็ไม่ถือ ว่าตายจริงตราบเท่าที่จิตสำนึกยังคงอยู่"หลินฮวงคิดว่าเขาจะกำจัด ปัญหาเรื่องเผ่าแมลงได้ในคราเดียวและล่อองครักษ์แมลงทั้งหมดออกมา แต่ไม่คิดเลยว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นนี้

"ช่างเรื่องราชินีไปก่อนเถอะขอรับ"เจ้าแดงแนะนำ

"หากเราตรงไปเมืองโดดเดี่ยวเพื่อฆ่าร่างเธอและองครักษ์แมลง เธอจะ ซ่อนจิตสำนึกให้รัดกุมไปอีก ทันทีที่เศษเสี้ยวจิตสำนึกที่เชื่อมต่อกับ จิตสำนึกหลักเธอพบเรื่อบงผิดปกติ เธอก็สามารถทำลายเซลล์สมองใน ร่างเธอได้จนหมด กระบวนการทั้งหมดจะใช้เวลาไม่ถึง 0.1 วินาที จากนั้น สมเสร็จฝันร้ายและอันเดทนรกก็จะไม่ได้ข้อมูลอะไรจากร่างกายที่เหลือ"

"เราสามารถเห็นได้จากความทรงจำของบัสบีว่าร่างของราชินีกำลังเสื่อม โทรม ต่อให้พวกมันรวบรวมตัวผสมพันธ์ให้เธอ จำนวนมอนสเตอร์เผ่า แมลงที่เธอสามารถผสมพันธ์ได้ก็มีจำกัด นี่ยังเป็นเหตุผลว่าทำไมเธอถึง ใช้โปรแกรมผสมพันธ์ชนชั้นสูงสุดแทนการผสมพันธ์กองทัพเผ่าแมลงเพื่อ ปกครองโลก"

"ตอนนี้จิตสำนึกหลักของราชินีไม่อยู่ในร่าง ความสามารถผสมพันธ์เธอ ย่อมอ่อนแอกว่าหากเธอยึดครองร่างมนุษย์หญิงอื่น ราชินีเผ่าแมลงถือ กำเนิดมาด้วยหน้าที่เดียวซึ่งก็คือการผสมพันธ์ นั่นเป็นความสามารถที่ไม่ มีสายพันธ์ไหนเทียบได้"

"ตัดสินจากสภาพปัจจุบัน เผ่าแมลงกลุ่มนี้ไม่น่าจะได้รับคุณภาพพผสมพันธ์ตามปกติและก็น่าจะเป็นภัยคุกคามต่อโลกกรวดน้อยมาก"

'แกหมายความว่าเราควรไม่สนใจเธอเลย?"หลินฮวงเงยหน้าและถามเจ้า แดง

"ข้าหมายความว่าเราไม่ควรเสียเวลาและพยายามหาตัวเธอเพราะเรายัง ไม่อาจหาตัวเธอได้ ช่างมันไปก่อน ไม่ใช่ไม่สนใจมันตลอด"เจ้าแดง อธิบาย"มีลำดับความสำคัญอยู่ ราชินีเผ่าแมลงไม่ใช่สิ่งที่เราต้องแก้ไข ตอนนี้ เทียบกับเรื่องนั้น ท่านมีเรื่องสำคัญอีกมากให้จัดการ"

"นอกจากนี้ ข้าเชื่อว่าเผ่าแมลงนี่ควรอยู่ลำดับต่ำสุดเพราะองครักษ์แมลง รับเทพเสมือนได้ถูกฆ่าไปแล้ว มันไม่น่าเป็นไปได้ว่าพวกมันจะมาตามล่า ท่าน"

หลินฮวงเงียบไปและพยักหน้า"ลืมมันไปเถอะ ฉันจะทำตามที่แกพูด"

เหตุผลที่ทำไมเขาถึงตัดสินใจเช่นนี้เพราะมันไร้ความหมายที่จะตรงไปไล่ ล่าราชินี ร่างเธอกำลังจะตายและต่อให้จิตสำนึกหลักเธอหนีไปได้ เธอคง ไม่ตายแม้ร่างเธอจะถูกฆ่า และจะยิ่งทำให้ศัตรูตื่นตัว ในทางกลับกัน เหมือนที่เจ้าแดงกล่าว เขามีงานท่วมหัว การไล่ล่า จิตสำนึกหลักของราชินีเป็นสิ่งที่สิ้นเปลืองทั้งเวลาและแรงกาย หากเขายึด ติดกับมัน มันคงทำให้แผนเขาปั่นป่วนไปหมด

อีกเหตุผลก็คือตามที่เจ้าแดงกล่าว การฆ่าราชินีไม่ใช่สิ่งที่ต้องทำตอนนี้ ในแง่ของความสำคัญ มันอยู่ลำดับท้ายๆ

เนื่องด้วยเหตุผลสามข้อ หลินฮวงจึงเลือกยอมรับคำแนะนำของเจ้าแดง

หลินฮวงไม่รู้ว่าเมืองโดดเดี่ยวในเขต3 องครักษ์แมลง วิเวียนเองก็สัมผัส ถึงการตายของบัสบีทันทีที่ถูกเขาฆ่า

จิตสำนึกของราชินีที่อยู่ในพื้นที่แห่งใดแห่งหนึ่งสัมผัสได้พร้อมกัน เธอ ติดต่อกับวิเวียนผ่านร่าง

"บัสบีตายแล้ว เมืองนี้ไม่ปลอดภัยอีกต่อไป จัดการอพยพภายในครึ่ง ชั่วโมง" วิเวียนพยักหน้าทันทีเมื่อได้ยินเสียงราชินี จากนั้นก็ถาม"ท่านแม่ เราควร ย้ายไปเมืองใด?"

"เมือง7"

"เมือง7?ไม่ใช่ว่าเรามีฐานสำรองอีกห้าแห่งงั้นหรือ?"วิเวียนประหลาดใจ

"เจ้าและบัสบีรู้แค่ห้า"

วิเวียนตกตะลึงหลังได้ยิน"ข้าเข้าใจแล้ว ท่านแม่ ท่านเกรงว่าจะมีคนอ่าน ความทรงจำของบัสบี"

"บัสบีมีความสามารถเกือบเท่าเทพเสมือนขั้น9 คนที่สามารถฆ่าเขาต้อง ไม่อาจดูถูกได้ ในสภาพปัจจุบันข้า เราไม่ควรไปตอแยคนเช่นนั้น เราทำได้ แค่หลีกเลี่ยง"เสียงอ่อนแรงของราชินีดังขึ้นอีกครั้ง

"แล้วทำไมบัสบีถึงออกจากเมืองไป?ข้าเดาว่าเจ้าควรรู้"

"เขาไปหาหลินเซี่ย อัจฉริยะอันดับ1"วิเวียนคิดว่ามันแปลกหลังพูด" หลินเซี่ยเป็นแค่นิรันดร์ ข้าเกรงว่าบัสบีจะไม่ได้ถูกหลินเซี่ยฆ่า เขาอาจเจอ กับคนอื่นระหว่างทาง"

"หลินเซี่ย.."ราชินีเงียบไปหลังได้ยินชื่อนั้น"แจ้งให้สมาชิกทุกคนหยุด ภารกิจไล่ล่าตัวหลินเซี่ย!"

Monster Paradise – 1143 เลื่อนเป็นจักรพรรดิ

หลินฮวงใช้เวลาเพียงครึ่งวันในชั้นสามขอบเหวนรกและกลับเมือง จักรพรรดิไปเงียบๆ

เขาตรงไปวังจักรพรรดิทันทีที่ก้าวออกจากประตูมิติ

เขาพูดประโยคหนึ่งกับหวงเทียนปู้"ผมจะปิดประตูบ่มเพาะเป็นเวลาหนึ่ง เดือน!"

หลินฮวงปิดประตูและเริ่มกลั่นแก่นเทวะในร่างเขาด้วยพลังทั้งหมด

ในขณะเดียวกัน ข่าวการล่ามอนสเตอร์ฐานชีวิตของหลินฮวงในขอบเหว นรกก็เริ่มกระจายไปทั่วโลกบ่มเพาะ

ชื่อเขากลายเป็นประเด็นร้อนแรงในหมู่ประชาชนอีกครั้ง

"เขาไปขอบเหวนรกในเวลาแบบนั้น เห็นได้ชัดว่าเขาต้องกำลังเลื่อนเป็น จักรพรรดิ!"

"ฉันอยากรู้ว่าเขาเลือกมอนสเตอร์ฐานชีวิตตัวไหน"

"ด้วยความสามารถของหลินฮวง ฉันมั่นใจว่าต้องไม่ใช่มอนสเตอร์กลาย พันธ์สามครั้งทั่วๆไป"

ในไม่ช้า ผู้บ่มเพาะหลายคนก็เริ่มคุยถึงมอนสเตอร์ฐานชีวิตที่หลินฮวง เลือก

พวกเขาคุยกันไม่ใช่เพราะตัวตนในฐานะจักรพรรดิแข่งขัตติยะ แต่เพราะ เขาเป็นอัจฉริยะอันดับ1แห่งยุค

ทุกคนอยากรู้ว่าเขาจะเลือกมอนสเตอร์ฐานชีวิตแบบไหน

บางคนยังโพสต์ข้อความยาวเพื่อวิเคราะห์

ความคล้ายคลึงส่วนใหญ่ในบรรดากระทู้เหล่านี้คือพวกเขาคิดว่าหลินฮวง จะไม่ไปหามอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง

บางคนยังโพสต์รายชื่อมอนสเตอร์ฐานชีวิตที่หลินฮวงอาจจะฆ่าในขอบ เหวนรก

มีมอนสเตอร์น้อยมากที่เป็นระดับกึ่งบรรพกาล มีช่วงระดับพลังตั้งแต่ จักรพรรดิทองดำไปจนถึงจักรพรรดิทองม่วง

ยังมีกระทู้ที่รวมมอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพไว้ในรายชื่อด้วย ทำให้เกิดการ

เหนือสิ่งอื่นใด คุณฟู่เป็นเทพเสมือนคนเดียวที่ทั่วโลกรับรู้ สำหรับคนส่วน ใหญ่ในโลกบ่มเพาะ กึ่งเทพนับเป็นตัวตนที่ยิ่งใหญ่สุดในโลก ในขณะเยว กัน ผู้คนส่วนใหญ่ก็คิดว่ามอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพนั้นไร้เทียมทาน ต่อให้ เป็นอัจฉริยะอันดับ1อย่างหลินฮวงก็ไม่มีทางฆ่ากึ่งเทพได้

แน่นอน มีแฟนคลับส่วนน้อยของหลินฮวงที่คิดว่าเขาสามารถทำได้ทุก อย่าง สำหรับพวกเขา การฆ่ามอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพถือเป็นเรื่องปกติ หลินฮวงผู้ปิดประตูบ่มเพาะไม่รับรู้เรื่องราวภายนอกเลยแม้แต่น้อย

เขายังไม่ได้ดูรายละเอียดของการ์ดเมื่อจ้าวสงครามและสองอสรพิษเลื่อน เป็นระดับบรรพกาล เขากลับยอมให้ระบบของเสี่ยวเฮยผนึกพวกมันไว้

เวลาผ่านไปที่ละวัน ความคืบหน้าการกลั่นแก่นเทวะก็เพิ่มขึ้นทุกวัน

ความคืบหน้าจะเห็นว่าเพิ่มขึ้น 1% เกือบทุกวันจากก่อนปิดประตูบ่มเพาะ ที่เป็น70%

การปิดประตูบ่มเพาะดำเนินอยู่เป็นเวลา 30 วัน ในที่สุดแก่นเทวะเทพ เสมือนขั้น 9 ก็ย่อยและเปลี่ยนเป็นก้อนกรวดสีทอง

ก้อนกรวดสีทองนี้พัฒนาเป็นก้อนขนาดเท่ากำปั้นซึ่งดูเหมือนสิ่งมีชีวิต มัน ลอยอยู่ท่ามกลางกงล้อชีวิตทั้งสิบเหมือนเมฆ เริ่มดูดกลืนก้อนกรวดอื่น และขยายใหญ่ เขาคิดว่าก้อนกรวดทองที่กลั่นจากแก่นเทวะเทพเสมือนอื่นๆจะถูกกลืนกิน ก่อนก้อนกรวดสีเทาที่กลั่นจากแก่นเทวะแตก

แม้ก้อนกรวดเทาจะมีขนาดใหญ่กว่าก้อนกรวดทอง มันก็ไม่อาจต่อสู้กับ ก้อนกรวดทองได้เลย พวกมันเหมือนฝูงแกะต่อหน้าเสือ และในไม่ช้าก็ถูก ดูดกลืน

หลังก้อนกรวดทองดูดกลื่นก้อนกรวดเท่า ขนาดมันก็เพิ่มขึ้น 1% ของก้อน กรวดเทา ทำให้ตอนนี้มันมีขนาดเท่ากำปั้น3กำปั้นแล้ว

หลินฮวงรู้ว่าจะทำอะไรต่อหลังเห็นว่าก้อนกรวดทองครอบครองพื้นที่ส่วน ใหญ่หลังมันดูดซับก้อนกรวดเทาสำเร็จ เพียงเมื่อเขากำลังจะกระตุ้นไฟเท วะในร่างหลังจำแลงวังชีวิตขึ้น บางอย่างแปลกๆก็เกิดขึ้น

แสงสีดำหลุดออกจากช่องเก็บของหลินฮวงและเจาะทะลุร่างกายเขา โดยตรง

เขารู้สึกได้ทันที่ว่าร่างกายเขาถูกรุกราน

เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นมอง เขาก็สังเกตเห็นวัตถุคล้ายอุกกาบาตตกลงไปใน ทิศทางของแก่นเทวะ เขาตกใจ แต่ก็ตระหนักว่าคืออะไร

"นั้น...เมล็ดอัศจรรย์?!"

ใช่ เมล็ดอัศจรรย์ที่ไม่สามารถเปิดใช้งานได้เข้าไปในร่างเขาเอง

หลินฮวงไม่หยุดมันแม้จะรู้ว่ามันคือเมล็ดอัศจรรย์ เขากลับเฝ้ามองมัน กำลังทิ้งดิ่งด้วยความสนใจ มันปะทะกับแก่นเทวะที่เหมือนเมฆ

เมฆทองเริ่มรวมเข้ากับเมล็ดอัศจรรย์ด้วยความรวดเร็ว เมฆที่เดิมทีเป็นสี ทองถูกย้อมเป็นสีดำราวกับถูกสาดด้วยน้ำหมึก

ในเวลาเดียวกัน เมฆดำก็บินวนรอบวังชีวิตสวรรค์แห่งมอนสเตอร์ที่ก่อตัว ขึ้นช้าๆ และกลืนกินมันเข้าไป

หลินฮวงพูดไม่ออก เขาเคยคิดว่าจะมีวังชีวิตสองอันหากรักษาวังชีวิต สวรรค์แห่งมอนสเตอร์เอาไว้ ท้ายที่สุด เมล็ดอัศจรรย์ก็เอาโอกาสนี้ไปจาก เขาและกลื่นวังชีวิตสวรรค์แห่งมอนสเตอร์ไป เขาสามารถสัมผัสได้ว่าวัง ชีวิตเขากำลังถูกกลั่นด้วยความเร็วสูง

ในความเป็นจริง หลินฮวงสามารถทำให้วังชีวิตเป็นการ์ดได้เพื่อหยุด กระบวนการนี้ แต่ทว่า เขาเลือกปล่อยให้มันทำตามใจชอบและรอให้มัน กลืนกินเสร็จอย่างอดทน

วังชีวิตสวรรค์แห่งมอนสเตอร์ถูกเมฆดำกลั่นจนหมดภายในสิบวินาที่ จากนั้นเมฆดำก็บินกลับไปล้อมรอบกงล้อชีวิต

ในเวลานั้น ตะเกียงชีวิตทั้งสิบในร่างหลินฮวงก็เริ่มปล่อยไฟเทวะออกมา โดยที่เขาไม่ได้สั่ง พร้อมกันทั้ง ทะเลพลังชีวิตก็เริ่มชอนไชเข้าไปในเมฆดำ

ภาพเงาของวังสีดำค่อยๆปรากฏเมื่อไฟเทวะแทรกซึมเข้าไปในเมฆดำ ด้วยไฟเทวะและพลังเทวะ รายละเอียดของวังสีดำจึงก่อตัวขึ้นโดย อัตโนมัติ

กระบวนการดำเนินต่อไปเป็นเวลาสิบชั่วโมงก่อนวังชีวิตดำขนาดมหึมาจะ ก่อสร้างสำเร็จ เนื่องจากไม่มีเวลาผลิตพลังเทวะในระหว่างการสร้างวัง ชีวิต พลังเทวะที่เคยไร้สิ้นสุดในร่างหลินฮวงจึงหมดลงเป็นครั้งแรก มันถูก วังชีวิตสีดำยึดเอาไปจนหมด

เมื่อเห็นว่าวังชีวิตดูเหมือนจะสามารถรับพลังชีวิตได้เพิ่ม หลินฮวงก็ใช้ การ์ดเติมพลังชีวิตสามใบติดต่อกัน

ทะเลพลังเทวะถูกสูบเข้าไปในวังชีวิตอีกครั้ง

ผ่านไปอีกสามสิบชั่วโมง และวังชีวิตก็ขยายใหญ่กว่าเดิมเกือบสี่เท่า วัง ชีวิตใหม่แห่งนี้ดูเหมือนจะมาถึงขีดจำกัดแล้ว ดังนั้นมันจึงหยุดดูดซับพลัง

ในขณะเดียวกัน ตะเกียงชีวิตในกงล้อชีวิตทั้งสิบก็หยุดพ่นไฟเทวะ พวก มันดูเหมือนจะเหนื่อยล้า

จากนั้นกงล้อชีวิตทั้งสิบก็เปลี่ยนเป็นแสงสีทองและพุ่งเข้าในวังชีวิต พวก มันเหมือนดวงอาทิตย์สีทองสิบดวงด้านบนวังชีวิต คล้ายกับโคมไฟแขวน ขนาดยักษ์

วังชีวิตเริ่มสั่นสะเทือน โคมไฟพันดวงสว่างขึ้นพร้อมกับด้วยไฟเทวะสีดำ

หลินฮวงรู้สึกว่าพลังเทวะในร่างเขากำลังฟื้นฟูอย่างรวดเร็วตั้งแต่ไฟเทวะสี ดำติดขึ้น

แม้ความเร็วการฟื้นฟูจะไม่ได้มากกว่าไปการหมุนของไฟเทวะก่อนหน้า มันก็ยังเร็วกว่าเดิมอย่างน้อยสิบเท่า ภายในสิบวินาที ไฟเทวะในกงล้อ ชีวิตทั้งหมดของเขาก็เต็มเปี่ยม ไฟเทวะใหม่เริ่มไหลท่วมร่างกาย วิญญาณของหลินฮวง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและ วิญญาณ

Monster Paradise – 1144 สิทธิ์การอัญเชิญใหม่

หลินฮวงสามารถรู้สึกได้ว่าความสามารถเขาเพิ่มขึ้นมากกว่าระดับหนึ่ง ตั้งแต่เลื่อนเป็นจักรพรรดิ

ความสามารถเขาอยู่ในระดับเดียวกับจักรพรรดิทองม่วงแล้วตอนเขาเป็น นิรันดร์ขั้น10 แต่ทว่า ตอนนี้เขามีความมั่นใจว่าจะฆ่ากึ่งเทพได้

แน่นอน เขาไม่มั่นใจว่าจะสู้เทพเสมือนได้ก่อนจะได้ลอง

หลังการเปลี่ยนแปลงสำเร็จ หลินฮวงก็จมลงในการเปลี่ยนแปลงร่างกาย และมองไปในร่างกายเขาเพื่อตรวจสอบวังชีวิตทันที

เพียงเมื่อเขาเพ่งมองวังชีวิต กล่องข้อความก็ผุดขึ้นจากระบบของเสี่ยวเฮย

วังชีวิต : สวรรค์แห่งมอนสเตอร์"

"ขอบเขตของวังชีวิต : รัศมีร้อยกิโลเมตรจากวังชีวิต"

"ความสามารถวังชีวิต 1 : ภายในรัศมี วิญญาณของมอนสเตอร์อัญเชิญที่ ตายจะกลับสู่วังชีวิต้วยร่างกายที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ วิญญาณที่แตกสลายจะ ได้รับการฟื้นฟู"

"ข้อจำกัด 1 : มอนสเตอร์อัญเชิญแต่ละตัวจะฟื้นฟูวิญญาณได้แค่3ครั้ง ภายใน24ชั่วโมง วิญญาณพวกมันจะสลายตัวเมื่อฟื้นฟูเกิน3ครั้งและจะ ไม่อาจกลับวังชีวิตได้"

"ข้อจำกัด 2 : มอนสเตอร์แต่ละตัวสามารถคืนชีพได้แค่สิบครั้งภายใน24 ชั่วโมง วิญญาณพวกมันจะแตกสลายหากคืนชีพเกิน10ครั้งและจะไม่อาจกลับวังชีวิตได้"

"ความสามารถัดแปลง : ผู้ใช้วังชีวิตตายภายในระยะ เขาจะสามารถ เลือกใช้มอนสเตอร์อัญเชิญเป็นตัวตายตัวแทนได้ มอนสเตอร์อัญเชิญที่ ถูกเลือกเป็นตัวตายแทนจะไม่อาจอัญเชิญได้ภายใน72ชั่วโมง"

"หมายเหตุ : การตายของผู้ใช้วังชีวิตสามารถทดแทนได้เพียง3ครั้งภายใน 24ชั่วโมง" . .

"ความสามารถวังชีวิต 2 : ภายในเขตของวังชีวิต ผู้ใช้วังชีวิตและมอน สเตอร์อัญเชิญจะมีพลัง ความเร็วเพิ่มขึ้นสองเท่า ศัตรูจะมีพลัง ความเร็ว ลดลง 10%"

"หมายเหตุ : เจ้าของวังสามารถเพิ่มและลดผลได้ตามใจชอบ"

หลินฮวงตกตะลึง เขาอ่านมันอย่างละเอียด

คำถามแรกคือ"เสี่ยวเฮย แกเปลี่ยนวังชีวิตฉันเป็นการ์ดเองงั้นหรอ?ทำไม ฉันถึงกำลังมองข้อมูลวังชีวิตในรูปแบบการ์ด ?"

เหตุผลที่หลินฮวงถามเช่นนั้นเพราะวังชีวิตก่อนหน้าเขาเป็นการ์ด เขา อยากรู้ว่าวังชีวิตที่เขาเพิ่มสร้างนั่นก็เปลี่ยนเป็นการ์ดด้วยใหม เขาอยากรู้ เหตุผลว่าทำไมเขาถึงเห็นข้อมูลการ์ด

โชคดี คำตอบของเสี่ยวเฮยไม่ใช่สิ่งที่หลินฮวงกำลังคิด

"มันไม่ได้ถูกทำให้เป็นการ์ด มันแค่ฟังก์ชั่นตรวจสอบใหม่ที่เสริมเข้ามา ท่านสามารถอ่านข้อมูลของต่างๆได้ตราบเท่าที่พวกมันเป็นของท่าน"

"เข้าใจแล้ว"

สิ่งที่สองที่หลินฮวงทำคือการดูการ์ดส่วนตัวเขาหลังข้อสงสัยแรกถูก อธิบาย ในความเป็นจริง จุดประสงค์หลักของเขาคือดูว่ามีการ เปลี่ยนแปลงอะไรในสิทธิ์อัญเชิญเขา

"เจ้าของ : หลินฮวง"

"เพศ : ชาย"

"อายุ : 19

"ระดับพลัง : ระดับจักรพรรดิ"

"ฉายา : ผู้สังหารเทพ(ได้รับกฎเทพ : พลังสังหารเทพ)"

"ของผสาน : หัวใจเทพต้นกำเนิด รังกาแล็กซี่ คัมภีร์ดาบหน้าหนึ่ง"

"มรดก : สมองกึ่งเทพ เทพธิดาจอมเวทย์.."

"ทักษะลับ : พลังยอดมนุษย์ ความเร็วฑูตสวรรค์ ตัวตายตัวแทน จั่กจั่น ทองคำ..'

"วังชีวิต : สวรรค์แห่งมอนสเตอร์"

"เต๋าดาบ (ระดับ6) : ครอบครองหัวใจดาบ จิตวิญญาณดาบ"

"ทักษะดาบ : รัตติกาลจันทร์สว่าง หิมะโปรย ดาบสังหารพุทธเจ้า ดาบ พริบตา มีดผ่าตัด สังหาร โดมดารา ดาบราชันย์.."

"เทคนิคปืน : พายุสายฟ้า พายุทราย ลูกเห็บ.."

"ทักษะเคลื่อนใหว : เทพทะยาน ท่าเท้าอัสนีบาต จักรพรรดิทะยาน.."

"วิชาเสริม : เคล็ดเบื่อนชะตา นักรบไร้พ่าย สวรรค์พิโรธ ไร้ร่องรอย..."

"ทักษะมอนสเตอร์: จิตเทวะ การฟื้นฟูเทวะ พลังศักดิ์สิทธิ์ ความ ต้านทานธาตุ เมล็ดกาฝาก การควบคุมสัมบูรณ์ แสงชะล้างเทวะ การคืน ชีพ กายนักรบอมตะ อณูแวมไพร์ พละกำลังเทวะ การป้องกันเทวะ จ้าว แห่งสายฟ้า กระจก ทักษะต้องห้ามตุ๊กตา การลงทัณฑ์ อักขระเวทย์ อัศวิน ผสาน การสร้างจักรกล(ระดับเทพ) การฟื้นฟูจักรกล(ระดับเทพ) สังเวยเลือดปีศาจ"

"สิทธิ์การอัญเชิญ : เปิดใช้งาน(ระดับเทพสูงสุดเทียม)"

"จำนวนการอัญเชิญ : 30"

"หมายเหตุ : เดาว่าผ่านไปด้วยดี"

หลินฮวงเหลือบมองผ่านการ์ดส่วนตัว นอกจากฉายาและรายการผสานที่ เพิ่มมา ไม่มีอะไรเปลี่ยนมาก มีเพียงชื่อทักษะมอนสเตอร์ที่เปลี่ยนไป ตัวอย่างเช่น แสงชะล้างที่ตอนนี้เป็นแสงชะล้างเทวะ กายนักรบตอนนี้เป็น กายนักรบอมตะ การควบคุมสายฟ้าเป็นจ้าวแห่งสายฟ้า กระจกทมิฬเป็น กระจก ทักษะลับตุ๊กตาเป็นทักษะต้องห้าม

ในความเป็นจริง ทักษะเหล่านี้ยังคงมีชื่อเดิม เพียงแต่ได้รับการ เปลี่ยนแปลง

ทักษะมอนสเตอร์ที่หลินฮวงสกัดจากมอนสเตอร์คือการสะท้อนทักษะของ มอนสเตอร์ตนนั้น เนื่องจากทักษะที่สกัดมาทรงพลังขึ้น นั่นก็หมายความ ว่ามอนสเตอร์เขานั้นทรงพลังขึ้น

สิ่งที่หลินฮวงสนใจคือสิทธิ์การอัญเชิญและจำนวนอัญเชิญที่เพิ่มขึ้น

สิทธิ์อัญเชิญคือการพัฒนาจากระดับกึ่งบรรพกาลเป็นกึ่งเทวะ เดิมทีเขา คิดว่ามันอาจเพิ่มแค่เป็นระดับบรรพกาล แต่ทว่า หากมันเพิ่มแค่นั้น มัน คงต้องใช้เวลาสักพักสำหรับไปผู้เป็นระดับกึ่งเทวะขั้นต่ำ โชคดี สิทธิ์ อัญเชิญเขาเลื่อนเป็นถึงระดับกึ่งเทวะ ไม่มีการ์ดมอนสเตอร์ตัวใดเขาถูก จำกัดด้วยสิทธิ์การอัญเชิญแล้ว ในขณะเดียวกัน จำนวนมอนสเตอร์อัญเชิญเขายังเพิ่มจาก 15 เป็น 30 เขาคิดว่ามันอาจเพิ่มมาเป็นแค่ 20 เหนือสิ่งอ่านใด จำนวนมอนสเตอร์เขา เพิ่มแค่จาก10 เป็น 15 ตอนเขาเลื่อนจากเพลิงสวรรค์เป็นนิรันดร์

โดยรวม หลินฮวงพอใจกับมันมาก การเปลี่ยนแปลงมากมายอยู่เหนือ

จากนั้นเขาก็มองดูกลุ่มการ์ดมอนสเตอร์ในร่างเขา

การ์ดที่เหลือนั้นตรงเข้าไปในวังชีวิตสวรรค์แห่งมอนสเตอร์จนหมด จะมี เพียงมอนสเตอร์ระดับบรรพกาลและกึ่งเทวะที่ยังอยู่ในร่างเขา

เมื่อศึกษาพวกมัน การ์ดมอนสเตอร์สีสมก็เปลี่ยนเป็นแสงสีส้มที่ละใบและ พุ่งทางวังชีวิตเหมือนอุกกาบาต ยังมีแม้กระทั่งแสงสีทองในนั้น ซึ่งก็คือไป่ ซึ่งเป็นกึ่งเทวะ

ภายในหนึ่งลมหายใจ การ์ดมอนสเตอร์ทั้งหมดก็หายไปในวังชีวิตใหม่ของ หลินฮวง

Monster Paradise – 1145 ท่านฉลาดมาก!

หลินฮวงเริ่มมองการ์ดที่ไม่ถูกผนึกหลังสิทธิ์อัญเชิญปลดล็อค

นอกจากไปที่เป็นระดับกึ่งเทวะ มีการ์ดระดับบรรพกาล 28 ใบนับรวมชา
โคล ไทแรนด์ ไคลี่ ตัวตลก สายฟ้า ชุดคลุมเลือด อิมพ์ อสูร แม่มด
อสรพิษจันทรา อัศวินแห่งความตาย อัศวินอมตะ จ้าวสงคราม ราชาเฮอ
คิวเลี่ยน ปิงหวาง อสรพิษจันทร์ทมิฬทั้งสอง ราชินีเผ่าแมลงสี่ตัว หนอน
หลายตาสองตัว หนอนสุดยอดสมองสองตัว แมลงทองสองตัว และทาส
แมลง

การ์ดเหล่านี้เดิมที่ถูกผนึก นอกจากนั้น ระดับพลังพวกมันยังเลื่อนเป็น จักรพรรดิทองม่วงโดยอัตโนมัติ

หลินฮวงเดาว่าพวกมันต้องมีความสามารถอย่างน้อยระดับเทพเสมือน

ทันทีทที่สิทธิ์อัญเชิญเพิ่มขึ้น ความสามารถโดยรวมของหลินฮวงก็ประสบ กับการเพิ่มขึ้นอย่างมากโดยไม่ได้พิจารณาถึงวิญญาณต่อสู้ ในขณะเดียวกัน ระดับกึ่งบรรพกาลและบรรพกาลนั้นแตกต่างกันโดย สิ้นเชิง นอกจากนี้ ชาโคลและตัวอื่นยังเลื่อนระดับอีกสองขั้น ดังนั้นพวก มันจึงเป็นจักรพรรดิทองม่วงแล้ว

หลินฮวงเหลือบมองไป่ ผู้เป็นกึ่งเทวะ และก็มอนสเตอร์ระดับบรรพกาล อีก 28 ตัวเช่นไคลี่ เขาจับแลนเซล็อตและตัวอื่นที่เป็นกึ่งบรรพกาล

วัตถุดิบไม่จำเป็นต่อการเลื่อนมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลเป็นบรรพ กาล พวกมันจะยกระดับได้ตราบเท่าที่มีการ์ดเลื่อนขั้นเพียงพอ

หลินฮวงไม่ลังเลที่จะอัญเชิญแลนเซล็อต จอมสังหารและจอมปีศาจ จากนั้นก็บดดขยี้การ์ดเลื่อนขั้น 15 ใบซึ่งหายไปในมอนสเตอร์ทั้งสาม

ทั้งสามเปลี่ยนเป็นรังไหมสีทองและเริ่มวิวัฒนาการ

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงทำได้แค่แยกองครักษ์แมลงระดับกึ่งบรรพกาล นับหมื่น องครักษ์มด แมงมุมสาว แมงมุมท้องยักษ์ แมลงดาบสั้น และ มอนสเตอร์เผ่าแมลงตัวอื่น เขาไม่มีการ์ดเลื่อนขั้นอีกมากเพื่อยกระดับ พวกมัน นอกจากนี้ มันยังไม่จำเป็น มอนสเตอร์เช่นนี้สามารถเอาชนะได้ด้วยจำนวนตราบเท่าที่ราชินีเป็น ระดับบรรพกาลซึ่งมอบความสามารถควบคุมกองทัพให้ ยิ่งไปกว่านั้น กองทัพนี้ก็มีราชินีระดับบรรพกาลอยู่แล้วสี่ตัวและยังมีพรสวรรค์ระดับ ราชาอีกเจ็ดตัว พวกมันถือเป็นฐานที่มั่นคง เขายังมีอุปกรณ์เช่นยานรบ เผ่าแมลง ศูนย์เพาะเผ่าแมลง ตัวเร่งยืนเผ่าแมลง ตัวสกัดยืน และอีก มากมายที่จะบ่มเพาะกองทัพเผ่าแมลง

หลินฮวงสะบัดเจ้าแดงออกจากแขนเสื้อหลังใช้การ์ดเลื่อนขั้นกับพวกแลน เซล็อต

"ฉันเลื่อนเป็นจักรพรรดิแล้ว มันถึงเวลาต้องเลื่อนแกเป็นระดับบรรพกาล" หลินฮวงมองเจ้าแดงด้วยรอยยิ้ม

นับรวมการ์ดมอนสเตอร์เผ่าแมลง หลินฮวงมีการ์ดมอนสเตอร์ระดับ ตำนานนับสิบล้าน ท่ามกลางพวกมัน หลินฮวงคิดว่าเขาจะไม่ยอมเสีย การ์ดเลื่อนขั้นกับพวกมัน แต่เจ้าแดงเป็นตัวเดียวที่จะได้รับการ วิวัฒนาการ ในความเป็นจริง หากไม่ใช่เพราะเจ้าแดงเป็นผู้ช่วยเขา เขาคงเลื่อนระดับ เจ้าแดงตั้งแต่ต้นแล้ว

ครั้งนี้ เจ้าแดงไม่คัดค้าน

มันไม่พูดอะไร ทั้งหมดที่มันทำคือยิ้มให้หลินฮวงและพยักหน้า

หลินฮวงนำวัตถุดิบออกมาตามลำดับให้เจ้าแดงค่อยๆผสานพวกมัน จากนั้นก็ขยี้การ์ดเลื่อนขั้นห้าใบซึ่งหายไปในร่างเจ้าแดง

ในไม่ช้า เจ้าแดงพลันกลายเป็นรังไหมสีทองซึ่งตั้งอยู่ข้างๆพวกแลนเซล็อต

เมื่อหลินฮวงจ้องมองรังใหมทั้งสี่ เขาก็นับการ์ดมอนสเตอร์ระดับบรรพ กาลที่เขามี ตอนนี้ เขาคิดว่าสิทธิ์การอัญเชิญ 30 ตัวคงไม่พอ

เขาส่ายหัวพลางฝืนยิ้ม ในที่สุดเขาก็เลิกคิดเรื่องมอนสเตอร์และถามเสี่ยว เฮย"ตอนนี้สิทธิ์อัญเชิญฉันเลื่อนเป็นระดับกึ่งเทวะแล้ว ฉันเดาว่าระบบ การ์ดฉันควรมีอะไรเสริมมาใช่ไหม?" "เนื่องจากสิทธิ์ท่านพัฒนา หมวดหมู่การ์ดจึงแบ่งเป็นตามเกรดแล้ว"

"การ์ดเกรดา : ใช้ได้กับแค่สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตที่ระดับต่ำกว่าหลุด พ้น"

"การ์ดเกรด2 : ใช้ได้กับแค่สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตที่ระดับต่ำกว่ากึ่งเทพ

"การ์ดเกรด 3 : ใช้ได้กับแค่สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตที่ระดับต่ำกว่าเทพ เสมือนและเทพ"

"การ์ดทองเกรด 3 : การ์ดพิเศษที่เต็มไปด้วยผลของการ์ดเกรด3 มันยัง ใช้ได้กับสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตระดับเทพแท้จริง(ดาวบนการ์ดเป็นสีทอง ส่วนดาวบนการ์ดอื่นจะเป็นสีขาว)

"การ์ดทองเกรด3ถือเป็นสิทธิ์สูงสุดของท่านแล้ว"

"เกรด3และการ์ดทองเกรด3...สัญชาตญาณฉันบอกว่านี่คือกับดัก"หลินฮ วงอดพืมพำเสียงเบาไม่ไดด้หลังมัน "ระบบได้จัดเรียงช่องการ์ดรางวัลไว้ด้วย ความน่าจะเป็นที่จะได้รับการ์ด ทองเกรด3ท่ามกลางการ์ดเกรด3คือ1%"

"การสุ่มการ์ดรางวัลก็มีการแบ่งเกรดแล้วด้วย?!"หลินฮวงเบิกตากว้าง เพราะนั่นถือเป็นข่าวร้ายสำหรับเขา

"ขอรับ ปัจจุบันท่านมีรางวัลสุ่มการ์ด 11697 ใบ พวกมันเป็นรางวัลเกรด 2 ดังนั้นท่านจึงสุ่มได้แค่จากช่องการ์ดเกรด2"

"แล้วมีการ์ดเกรด 3 และการ์ดทองเกรด 3 ในช่องการ์ดเกรด 2 ใหม?" หลินฮวงถาม

"มีการ์ดเกรด 3 เพียง 1% ในช่องการ์ดเกรด 2 ไม่มีการ์ดทองเกรด 3 ใดๆ"

"แล้วช่องการ์ดเกรด 3 ละ? ความน่าจะเป็นเป็นยังไง?"

"ไม่มีการ์ดเกรด 1 และ 2 ในช่องการ์ดเกรด 3 ท่านมีโอกาสสุ่มการ์ดเกรด 3 97% ท่านจะมีโอกาส 2% สุ่มได้การ์ดทองเกรด 3 และ 1% สำหรับ การ์ดเกรด 4"

"งั้น ฉันจะใช้งานช่องการ์ดเกรด 3 ได้ยังไง?"หลินฮวงถามทันที่

"รางวัลสุดการ์ดเกรด 2 ที่ท่านมีสามารถแลกเป็นรางวัลสุดการ์ดเกรด 3 ได้ในอัตรา 100:1 ท่านสามารถสุ่มการ์ดในช่องการ์ดเกรด 3 ได้หลังท่าน ทำการแลกเปลี่ยน"

หัวใจของหลินฮวงแทบหยุดเต้นเมื่อได้ยินอัตราแลกเปลี่ยน มัน หมายความว่ารางวัลการ์ดหมื่นใบจะลดเหลือแค่ร้อยใบ

"กับดักชัดๆ!"หลินฮวงบ่น

"หากท่านสุ่มจากช่องการ์ดเกรด 2 แม้ความน่าจะเป็นการสุ่มการ์ดเกรด 3 จะเป็น 1% มันก็ไม่ได้หมายความว่าท่านจะได้รับการ์ดเกรด 3 แน่ๆร้อยใบ"

"แต่มันต่างออกไปหากท่านใช้ช่องการ์ดเกร 3 ความน่าจะเป็นการสุ่ม การ์ดเกรด3คือแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้น มันยังมีโอกาสได้รับการ์ดทองและ การ์ดเกรด 4 การใช้ช่องการ์ดเกรด 3 ย่อมคุ้มค่ากว่า" "สิ่งที่แกพูดสมเหตุสมผล แต่ฉันรู้สึกเหมือนถูกล่อลวง"หลินฮวงคิดลึก พลางลูบคาง เขาถาม"งั้น จะมีของอย่างช่องการ์ดเกรด 4 และ 5 ใน อนาคตไหม?"

"ท่านฉลาดมาก!"

แม้เสี่ยวเฮยจะชมเขา แต่หลินฮวงกลับไม่มีความสุขเลย

เขาคิดว่าเขาจะได้รับการ์ดสุ่มกว่าหมื่นใบและค่อยๆเพลิดเพลินกับมันใน อนาคต แต่มันกลับลงเอยด้วยการถูกตบหน้า

Monster Paradise – 1146 ระดับจักรพรรดิที่ไม่เหมือนคนทั่วไป

แม้การสุ่มการ์ดจากช่องการ์ดเกรด3จะคุ้มกว่า หลินฮวงก็ยังไม่ได้ ตัดสินใจทันที

เขาตกอยู่ในความเงียบและถามอีกครั้ง"ในเมื่อฉันเลื่อนเป็นจักรพรรดิแล้ว ฉันก็จะได้รับรางวัลสุ่มการ์ดเกรด3สำหรับการสังหารข้ามขั้น ใช่ไหมฦ.

"ขอรับ แต่ก็มีความยากที่จะได้รับขึ้น"

"ท่านจะได้รับรางวัลสังหารข้ามขึ้นหากท่านฆ่ามอนสเตอร์ระดับเทพ เสมือนหรือเหนือกว่านั้น ท่านจะได้รับรางวัลสุ่มการ์ดเกรด3สำหรับมอน สเตอร์ระดับเทพเสมือนที่ท่านฆ่า รางวัลสังหารข้ามขั้นมากที่สุดที่ท่านจะ ได้รับจากการฆ่ามอนสเตอร์ระดับเดียวกันจะจำกัดแค่สิบเท่า ซึ่งยังคง เหมือนเดิม"

"ว่าไงนะ? ฉันจะได้รับรางวัลสุ่มการ์ดเกรด3ก็ต่อเมื่อฆ่าเทพเสมือน? แล้ว มันก็เหมือนกันไม่ว่าฉันจะฆ่าเทพเสมือนขั้น1หรือขั้น 9?!"เสียงของหลินฮ วงพุ่งสูงขึ้น "ถูกต้อง ไม่มีความแตกต่างต่อให้ท่านฆ่าเทพเสมือนขั้น 1 หรือ 9 มันจะ คำนวณตามระดับพลัง และก็จะเป็นเฉกเช่นนี้ในอนาคต ท่านจะได้รับ รางวัลสำหรับการฆ่ามอนสเตอร์เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นขั้น 1 หรือ 9"

"แล้วหากฉันฆ่าเทพแท้จริงละ?"หลินฮวงถาม

"ด้วยระดับพลังปัจจุบัน ท่านจะมีโอกาสได้รับรางวัลสุ่มการ์ดทองเกรด3 จะมีโอกาสถึง90% ที่ท่านจะได้รับการ์ดทองเกรด3 และ 10% สำหรับการ์ดเกรด 4"

"เอาละงั้น" เดิมที่ หลินฮวงคิดว่าเขาจะได้รับรางวัลสุ่มการ์ดมากขึ้นหาก เขาฆ่าเทพแท้จริง มันกลับกลายเป็นการเพิ่มคุณภาพของการ์ดแทน

หลินฮวงคิดและถาม"แล้วหากฉันใช้การ์ดคูณ 2 ละ?"

"เนื่องจากการ์ดคุณสมบัติถูกแบ่งออกเป็นหมวดหมู่แล้ว มันจึงถูก แบ่งแยกอย่างชัดเจน การ์ดรางวัลคูณ2ท่านเป็นแค่การ์ดเกรด2 ดังนั้นมัน จะไม่ได้ผลกับรางวัลสุ่มการ์ดเกรด3 มีเพียงการ์ดรางวัลคูณ2เกรด3ถึงจะ ได้ผล"

ในที่สุดหลินฮวงก็เข้าใจมันหลังได้ยินคำอธิบาย การืดรางวัลคูณ2 การ์ด เลื่อนขั้น การ์ดเพิ่มพลังชั่วคราว ล้วนไม่เคยถูกจำกัดในแง่ของการใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นตัวตนไหนก็ใช้งานได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงระดับพลัง

แต่ทว่า ตั้งแต่ระบบแบ่งแยกการ์ดเป็นเกรด คุณสมบัติของการ์ดจึง แบ่งแยก มันเทียบเท่ากับการขายที่ 100 ตารางเมตรและสร้างบ้าน 300 ตารางเมตรบนที่ดินนั้น เนื่องจากที่ดินขายไปแล้ว มันจึงเป็นเรื่องปกติที่ จะถูกห้ามสร้างบ้าน"

ระบบของเสี่ยวเฮยได้ใส่การ์ดคุณสมบัติเหล่านั้นให้เป็นสีเทา โดยที่พวก มันจะได้ผลเฉพาะกับการ์ดเกรดที่กำหนด "งั้น ยกเว้นการ์ดรางวัลคูณ 2 เกรด 3 ฉันก็จะมีรางวัลการ์ดเกรด 3 แค่ 19 ใบต่อการเลื่อนขั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง ฉันจะได้รับรางวัลสุดแค่ 95 ใบจาก การ์ดเลื่อนจักรพรรดิทองดำเป็นทองม่วง"

"ข้าต้องขอแก้ไขเรื่องนี้ วังชีวิตท่านแตกต่างจากวังชีวิตของคนอื่นในโลก กรวด ระดับจักรพรรดิท่านจะไม่เป็นขั้นจากจักรพรรดิทองดำถึงทองม่วง"

หลินฮวงตกใจกับสิ่งที่เสี่ยวเฮยพูด ทันใดนั้นเขาก็จำได้ว่าระดับพลังบน การ์ดส่วนตัวเขาไม่ได้เป็นระดับจักรพรรดิทองดำ แต่เป็นแค่ระดับ จักรพรรดิ

เขาแตะเปิดการ์ดส่วนตัวอีกครั้งและตรวจสอบมัน ด้วยความประหลาดใจ เขาตระหนักว่าระดับพลังที่เขียนบนนั้นเป็นแค่ระดับจักรพรรดิจริงๆ

"หากฉันไม่ได้เลื่อนจากจักรพรรดิทองดำเป็นทองม่วงเหมือนคนปกติ แล้ว ฉันจะเลื่อนขั้นยังไง?"หลินฮวงไม่รู้ว่าควรพัฒนาต่อไปยังไง "คิดเกี่ยวกับคนบนโลกกรวดนี้ พวกเขาเลื่อนจากจักรพรรดิทองดำเป็น ทองม่วงได้ยังไงละ?"เสียงของแผ่นหินดังขึ้น มันไม่ได้มอบวิธีแก้ปัญหาให้ ตรงๆ

"คนจะต้องฆ่ามอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิและใช้ฐานชีวิตมันมาผสานเพื่อ ยกระดับ การเลื่อนจากจักรพรรดิทองดำเป็นทองแดง คนๆนั้นจะต้องฆ่า มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองแดงหรือเหนือกว่านั้นเพื่อเอาฐานชีวิต กระบวนการคล้ายยกับการยกระดับจากนิรันดร์เป็นจักรพรรดิทองดำ." หลินฮวงพลันหยุดชะงัก"คุณหมายความว่า..ผมต้องผสานแก่นเทวะในวัง ชีวิตผมเพิ่ม?!"

"ยังไงมันก็เป็นวังชีวิต วิธีเลื่อนพลังอื่นๆ ย่อมได้ผลไม่ว่าจะแตกต่างกัน ยังไง" แผ่นหินชี้แจงด้วยรอยยิ้ม

"งั้น ผมต้องผสานมากแค่ไหนถึงจะเลื่อนเป็นเทพเสมือนได้?"หลินฮวง ถามทันที "มันขึ้นอยู่กับว่าวังชีวิตเจ้ารองรับได้มากแค่ไหนและจะถึงขีดจำกัดตอน ไหน เมื่อไม่มีทางผสานแก่นเทวะได้อีก นั่นก็หมายความว่ามันถึงเวลา เลื่อนเป็นเทพเสมือนแล้ว"แผ่นหินกล่าว

"สิ่งที่คุณพูดดูสมเหตุสมผล.."หลินฮวงรับคำแนะนำของแผ่นหินมาไว้ เขา คิดถึงมันและตัดสินใจ"ผมไม่สนว่าจะมีกี่ขั้น มันแค่ขึ้นอยู่กับเวลาว่าจะ เลื่อนเป็นเทพเสมือนตอนไหนเมื่อผมป้อนวังชีวิตจนถึงขีดจำกัด! ใน ขณะเดียวกัน ผมก็จะเรียกวังชีวิตนี้ว่าระดับจักรพรรดิขั้น1 ผมจะเพิ่มขั้น ให้มันเรื่อยๆที่การผสานผ่านลุล่วง มาดูกันว่ามันจะกินได้จุแค่ไหน"

หลินฮวงไม่ได้สังเกตว่าข้อมูลบนการ์ดส่วนตัวเขาเปลี่ยนไปทันทีที่เขา กล่าวอย่างนั้น ระดับพลังเขาที่เคยเป็น'ระดับจักรพรรดิ'ตอนนี้กลับ เปลี่ยนเป็น'ระดับจักรพรรดิขั้น 1'

"ตัดสินโดยกระบวนการซึ่งฉันเลื่อนเป็นจักรพรรดิ แก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9คงเป็นวัตถุดิบหลักสำหรับการเพิ่มขั้นแต่ละขั้น ตอนนี้ฉันมีแก่นเทวะ เทพเสมือนขั้น 9 แค่ 3 อัน แต่ก็ไม่มีวัตถุดิบย่อยมากนัก (วัตถุดิบย่อยคือ พวกแก่นเทวะขั้นอื่น)" หลินฮวงได้รับแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9 สามอันเป็นรางวัลจากต้นไม้ ขั้นบันได พวกมันสามารถใช้เป็นวัตถุดิบหลักเพื่อเพิ่มพลังเขาได้ ปัญหา คือเขาได้ใช้แก่นเทวะอื่นและแก่นเทวะแตกไปแทบหมดแล้วกับการเลื่อน เป็นจักรพรรดิ ที่เหลืออยู่น้อยมาก พวกมันยังไม่พอให้เขาเลื่อนเป็น จักรพรรดิขั้น 2 ด้วยซ้ำ

"มันอาจยากเล็กน้อยที่จะรวบรวมวัตถุดิบย่อยให้พอเลื่อนเป็นจักรพรรดิ ขั้น 3 และ 4 แต่มันไม่ควรยากเกินจะเลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้น 2"

หลังมั่นใจถึงวิธียกระดับพลัง หลินฮวงก็ไม่ลังเลอีกและนำแก่นเทวะเทพ เสมือนขั้น 9 ออกมา เขาโยนมันไปในร่างกายเขาและโยนแก่นเทวะและ แก่นเทวะแตกที่เหลือใส่ลงไปด้วย แก่นเทวะและแก่นเทวะแตกชนเข้ากับวังชีวิตเขาเหมือนอุกกาตบาต ในไม่ ช้าพวกมันก็ล้อมรอบไปด้วยกงล้อชีวิตสีทองทั้งสิบที่คล้ายดวงอาทิตย์ ไฟ เทวะถูกพ่นออกจากกงล้อชีวิตและปกคลุมแก่นเทวะจนหมด

หลินฮวงรู้สึกถึงความคืบหน้าทันที "ความเร็วการกลั่นเกือบเป็นสองเท่า ของก่อนหน้า หากปล่อยให้มันกลั่นอัตในมัติ มันจะใช้เวลาแค่ 6-7 เดือน เพื่อกลั่นแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9 หากฉันกลั่นมันด้วยตัวเอง ฉันคิดว่า มันคงใช้เวลาแค่ประมาณหนึ่งเดือน"

"สิ่งที่ฉันต้องทำตอนนี้คือการหาแก่นเทวะให้มากพอเพื่อเลื่อนวังชีวิตฉัน เป็นขั้น2ก่อนแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9 นี้จะกลั่นเสร็จ!"

Monster Paradise - 1147 เลือกการ์ด

หลังผลักแก่นเทวะไปในร่าง หลินฮวงมองดูความคืบหน้าและหยุดมองมัน พร้อมหันไปถามเสี่ยวเฮย"แกบอกฉันว่ามีแค่การ์ดเกรด3ถึงได้ผลกับเทพ เสมือนใช่ไหม?งั้น การ์ดรักษาเกรด3ก็จะได้ผลกับคุณฟู่ใช่ไหม?"

"ขอรับ หากมันเป็นการ์ดรักษาเกรด 3 อาการบาดเจ็บเกือบทั้งหมดก็ สามารถรักษาได้"

"เอาละ ฉันอยากแลกเปลี่ยนการ์ดรักษาเกรด 3"

"ท่านแน่ใจหรือไม่? หากท่านแลกการ์ดที่ระบุโดยตรง มันจะต้องใช้การ์ด สุ่มเพิ่มสืบเท่า นั่นหมายความว่าท่านจะต้องใช้การ์ดรางวัล 1000 ใบเพื่อ แลกการ์ดรักษาเกรด 3 จากอัตราเดิม 100:1 "

"ฉันรู้ เอาเลย"หลินฮวงยืนยัน เขารู้เงื่อนไขการแลกเปลี่ยนการ์ดแบบ เฉพาะตั้งแต่ต้น เหนือสิ่งอื่นใด เขาเคยทำมามากกว่าครั้งหนึ่ง "งั้น ตอนนี้ท่านมีรางวัลสุ่มการ์ด11728 ใบ (เกรด2) ท่านจะเหลือแค่ 10728 ใบหลังแลกเปลี่ยนการ์ดเกรด 3 นี้"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดเฉพาะ การ์ดรักษา (เกรด3) x1"

"ฉันสามารถแลกรางวัลสุ่มการ์ดเกรด2และ3ได้ตามใจชอบ? ฉันสามารถ แลกคืนได้ไหม? แล้วมีข้อจำกัดอะไรไหม?"หลินฮวงคิดและถาม

"ท่านสามารถแลกเปลี่ยนได้อย่างอิสระสามครั้ง แต่ทว่า การแลกจะถูก ห้ามอย่างสมบูรณ์หากท่านทำมากกว่าสามครั้ง"

"เข้าใจแล้ว หากฉันแลกเปลี่ยนเป็นการ์ดเกรด3จนหมด ฉันก็จะเหลือการ สุ่มอีก728 ครั้ง" หลิน ฮวงเงียบไปก่อนสั่งเสี่ยวเฮย

"ท่านแน่ใจหรือไม่?"เสี่ยวเฮยยืนยันกับหลินฮวงอีกครั้ง เหนือสิ่งอื่นใด เขา มีสิทธิ์ทำมันแค่สามครั้งและจะเสียโอกาสไปหากเขาทำมันตอนนี้ "ยืนยัน!"หลินฮวงพยักหน้าทันทีโดยไม่ลังเล รางวัลสุ่มการ์ดเกรด 2 ไม่มี ค่ากับเขามากนัก แถมเขายังเหลือการสุ่มอีก 700 กว่าครั้ง หากนั่นไม่พอ เขายังแลกพวกมันกลับได้ด้วยรางวัลสุ่มการ์ดเกรด 3

"กำลังใช้รางวัลสุ่มการ์ด (เกรด2) x10000 สำหรับรางวัลสุ่มการ์ด (เกรดด 3).."

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับรางวัลสุ่มการ์ด (เกรด3) x100"

"ด้านล่างนี้คือรางวัลสุ่มการ์ดที่ท่านมี:

"รางวัลสุ่มการ์ด (เกรด2) x728"

"รางวัลสุ่มการ์ด (เกรด3) x100"

หลินฮวงจ้องกล่องที่ผุดขึ้นและถาม"มีการ์ดไหนบ้างในบรรดาการ์ดเกรด 3 ที่สามารถชุบชีวิตคนได้?" "มีการ์ดคืนชีพอยู่ แต่มันจะใช้ได้กับสิ่งมีชีวิตระดับ 1 เท่านั้น มันจะไม่ ได้ผลกับสิ่งมีชีวิตที่เหนือกว่าเพลิงสวรรค์ หากท่านอยากคืนชีพสิ่งมีชีวิต ระดับ 2 ท่านจะต้องใช้การ์ดเกรด 4"

"การ์ดคืนชีพเป็นการ์ดพิเศษที่เกี่ยวข้องกับพลังกฎเกณฑ์ การ์ดเช่นนั้นจะ ถูกจำกัดโดยกฎแห่งโลก ซึ่งทำให้การ์ดเกรด 3 มีผลเท่าการ์ดเกรด 1 "

"ฉันรู้ ฉันแค่ต้องการมันเพื่อคืนชีพสิ่งมีชีวิตระดับ 1"หลินฮวงพยักหน้า และหยุดชั่วคราวก่อนถามอีกครั้ง" คนที่ฉันคืนชีพมาจะได้รับผลอะไรจาก การ์ดไหม?"

"ไม่ การ์ดนี้จะฟื้นผู้ตายด้วยพลังกฎเกณฑ์ ร่างของผู้ตายและวิญญาณจะ ฟื้นฟูและกลับคืนสภาพเดิมอย่างที่เคยเป็น ไม่มีผลอะไรตามมา"

"เยี่ยม"หลินฮวงโล่งใจ"งั้นก็แลกการ์ดคืนชีพให้ฉันด้วย"

"การแลกการ์ดคืนชีพจะผลาญรางวัลสุ่มการ์ดเกรด 3 สิบใบ ท่านต้องการ หรือไม่?" "ยืนยัน!"

"กำลังใช้รางวัลสุ่มการ์ด (เกรด3) x10!"

"ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดเฉพาะ การ์ดคืนชีพ (เกรด3) x1"

หลินฮวงเรียกการ์ดออกมาทันทีหลังแลกเปลี่ยนสำเร็จ

ด้านหน้าการ์ดเป็นภาพเคลื่อนไหว ภาพแสดงจุดฝังศพตอนเที่ยงคืน ทันใดนั้น หลุมศพใจกลางสุสานก็สั่นและชายคนหนึ่งก็คลานขึ้นมาช้าๆ

ชายคนนั้นมีคราบสกปรกติดเต็มชุด แต่เขาดูไม่เหมือนคนตายเลย

ชายคนนั้นจ้องมองมือตัวเองอย่างไม่เชื่อสายตา จากนั้นก็วางมือขวาบน ด้านซ้ายของหน้าอก การ์ดเปลี่ยนเป็นสีดำขณะที่เสียงหัวใจดังขึ้น

หลินฮวงยิ้มหลังทำเรื่องเล็กๆจบ จากนั้นก็พลิกการ์ด

"การ์ดคืนชีพ"

"ประเภทการ์ด : การ์ดพิเศษ"

"ความหายาก : เกรด 3"

"คุณสมบัติ : การ์ดสามารถคืนชีพสิ่งมีชีวิตที่เจาะจงได้ครั้งหนึ่ง"

"หมายเหตุ 1 : การ์ดนี้ไม่อาจเรียกคืนได้เมื่อใช้แล้ว ดังนั้นผู้ใช้จะต้องระบุ เป้าหมายภายในสามนาที่ การ์ดจะสลายตัวโดยอัตโนมัติหากไม่มีการ ระบุเป้าหมายภายในสามนาที"

"หมายเหตุ 2 : เป้าหมายต้องอยู่ภายในรัศมีสิบเมตรจากผู้ใช้ การ์ดไม่ อาจใช้กับเป้าหมายที่อยู่นอกระยะได้"

"หมายเหตุ 3 : เป้าหมายต้องเป็นส่วนหนึ่งของกายเนื้อหรือวิญญาณศพ มันสามารถเป็นศพ เถ้าถ่าน เส้นผม เลือด เศษวิญญาณหรืออื่นๆได้" "หมายเหตุ 4 : เป้าหมายต้องเป็นสิ่งมีชีวิต ไม่อาจเป็นจิตสำนึก หากมัน คือสิ่งมีชีวิตที่มีหลายจิตสำนึก การ์ดก็จะคืนชีพจิตสำนึกแบบสุ่ม จำต้อง ใช้การ์ดเพิ่มเพื่อฟื้นคืนจิตสำนึกอื่น"

"หมายเหตุ 5 : การ์ดนี้จะใช้ได้กับสิ่งมีชีวิตระดับ 1 เท่านั้น"

. . .

หลินฮวงอ่านรายละเอียดด้านหลังการ์ดก่อนพยักหน้า จากนั้นก็เก็บมันไป

โดยธรรมชาติ เขาเก็บการ์ดคืนชีพไว้ให้เจ้าอ้วนหยินหยางยี่

แม้เจ้าอ้วนจะเป็นคนพูดมาก ขี้เกียจและมีนิสัยไม่ดีนัก เขาก็ยังเป็นคนที่มี ทักษะทำอาหารสูง สำคัญสุด เขาถือว่าเป็นเพื่อนหลินฮวง

สามปีก่อน หลินฮวงไม่มีเพื่อนเลยตอนเขามายังโลกนี้

เจ้าอเวนถือเป็นเพื่อนคนแรกของหลินฮวงในโลกกรวดเลยก็ว่าได้ แม้เขา จะรู้จักกับหลี่หลางก่อน แต่พวกเขาก็เคยพบกันแค่ครั้งเดียว ดังนั้นพวก เขาจึงยังไม่ถือว่าเป็นเพื่อนกันในตอนนั้น

ความตายของเจ้าอ้วนฝังลึกอยู่ในใจหลินฮวงมาตลอดสองปี

แม้เขามักจะพูดเสมอว่ามันเป็นนายหญิงเว่ยที่ฆ่าเจ้าอ้วนและเขาก็ได้ล้าง แค้นให้เจ้าเวนไปแล้ว เขาก็ยังรู้ดีว่าตัวเองเป็นสาเหตุที่ทำให้เพื่อนเขาต้อง ตาย

หากเขาไม่ฆ่าเว่ยฉานและตอแยนายหญิงเว่ย นายหญิงเว่ยคงไม่ส่งลิลลี่ มาฆ่าเขา จากนั้น เจ้าอ้วนก็คงไม่ต้องเจอลิลลี่และเขาจะไม่ถูกฆ่า

ตอนนี้ เรื่องราวที่กวนใจหลินฮวงมาตลอดได้ถูกขจัดไปแล้ว

Monster Paradise – 1148 อาจารย์เป็นคนแบบนี้งั้นหรอ

มันเป็นฤดูหนาวในมหาสมุทรสันติตอนปลายเดือนพฤศจิกายน

น้ำในมหาสมุทรสันติแตกต่างจากน้ำทั่วไปที่มันจะไม่แข็งตัวง่ายๆต่อให้
อุณหภูมิจะติดลบ จะมีเพียงน้ำค้างแข็งบางๆบนผิวน้ำเมื่ออุณหภูมิต่ำ
กว่า -30 องศา

แต่ทว่า ใต้ลึกมหาสมุทร จุดเยือกแข็งก็ยิ่งต่ำ นักวิจัยบางคนพบว่า อุณหภูมิด้านใต้มหาสมุทรอาจต่ำถึง -270 องศา

ในเวลานั้น อุณหภูมิที่มหาสมุทรอยู่ที่ -20 มีหมอกน้ำแข็งปกคลุมทะเล ทำให้มันดูเหมือนว่าทั่วมหาสมุทรนั้นปกคลุมไปด้วยหมอกหนา

แม้กระทั่งกึ่งเทพก็ยังไม่กล้าเข้ามาในมหาสมุทรในสภาพแวดล้อมเช่นนี้

เหตุผลหนึ่งคือมันจะไปรบกวนสนามแม่เหล็กขแงหมอกน้ำแข็งซึ่งทำให้ไม่ อาจกำหนดพิกัดและทิศทางบนแหวนหัวใจจักรพรรดิได้ อีกเหตุผลคือหมอกน้ำแข็งเหนือมหาสมุทรจะดูดซับพลังงาน หากมีคน หลงในหมอกน้ำแข็งเป็นเวลานาน แม้กระทั่งพลังเทวะและพลังชีวิตของ กึ่งเทพก็ยังหมดลงได้ง่ายๆ

ยังมีเรื่องที่ว่าอุรหภูมิใต้ทะเลนั้นจะลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงฤดูหนาว มอนสเตอร์ทะเลและปลาส่วนใหญ่จะเลือกอยู่ใกล้ผิวน้ำ อุณหภูมิต่ำอาจ ทำให้ราชาสมุทรหลายตัวเลือกขึ้นมาด้านบน ทำให้มันอันตรายกว่าเดิม นับร้อยเท่า

อย่างไรก็ตาม เงาสีทองม่วงกลับฉีกผ่านหมอกน้ำแข็ง มันบินสูงเหนือ ทะเล 20 เมตรด้วยความเร็วสูง

หากมีคนที่ทรงพลัง เขาย่อมเห็นได้ว่ามันเป็นนกอินทรีที่มีลวดลายสีทอง ม่วงบนตัว

ในขณะเดียวกัน มันก็มีชายหนุ่มหล่อเหลานั่งบนหลังมัน เขาดูเหมือนเพิ่ง มีอายุได้ 20 ปีพอดี

แน่นอน มันคือหลินฮวงและสายฟ้าที่เดินทางเหนือมหาสมุทรสันติ

มันเป็นครั้งแรกที่หลินฮวงอัญเชิญสายฟ้าออกมาตั้งแต่มันกลายพันธ์สี่ ครั้ง

มอนสเตอร์ทะเลทุกตัวหลีกเลี่ยงสายฟ้าเพราะมันคือมอนสเตอร์กลาย พันธ์สี่ครั้งระดับจักรพรรดิทองม่วง

มอนสเตอร์เช่นนั้นนับเป็นมัจจุราชในสายตาพวกมัน มอนสเตอร์ทะเลทุก ตัวจะหนีทันทีที่พวกมันสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของสายฟ้า

พวกเขาเจอกับราชาสมุทรระดับกึ่งเทพสองตัวที่มาท้าทาย อย่างไรก็ตาม สายฟ้าไม่คิดสู้เพราะเพียงแค่มันกรีดร้องผ่านน้ำทะเล เสียงนั้นก็จะระเบิด ในหัวของราชาสมุทร

ราชาสมุทรรู้สึกเหมือนมีฟ้าผ่านับพันครั้งระเบิดขึ้นพร้อมกัน ทำให้พวก มันแทบหมดสติ

พลังนี้ชื่อว่าอัสนีบาตคำราม มันเป็นทักษะใหม่ที่สายฟ้าได้รับตั้งแต่ผ่าน การกลายพันธ์ ผลกระทบหลักคือการโจมตีเสียงและสะกดวิญญาณ ใน ความเป็นจริง มันไม่ส่งผลทางกายภาพ หากศัตรูอ่อนแอ มันก็จะทำให้ ศัตรูหมดสติ ต่อให้ศัตรูทรงพลัง มันก็ยังสามารถทำให้ศัตรูชะงักได้

สายฟ้าไม่คิดโจมตีราชาสมุทรระดับก็่เทพที่ขวางทางมัน มันแค่ปล่อย เสียงร้องและบินผ่านพวกมันไป

สายฟ้าบินหายลับไปแล้วเมื่อราชาสมุทรทั้งสองได้สติกลับมา

แน่นอน การปรากฏตัวของหลินฮวงบนมหาสมุทรสันติก็เพื่อมาหาคุณฟู่

อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้บอกคุณฟูล่วงหน้าเพราะอย่างทำให้เขาประหลาด ใจ

หลังออกประตูมิติที่ท่าเรื่อมหาสมุทรสันติ หลินฮวงก็ขึ้นขี่สายฟ้ามานาน กว่าชั่วโมงและก็พบยานบินของคุณฟู่

เขาตกใจเมื่อเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นและมองไปที่ยาน

คุณฟู่สวมกางเกงขาสั้นสีน้ำเงินและเสื้อเชิ้ตลายดอกไม้สีเหลืองพลาง นอนบนเก้าอี้และตกปลาด้วยแว่นกันแดด

สิ่งที่ทำให้หลินฮวงตกใจคือนางเงือกสาวสองคนที่กำลังคอยรับใช้เขา

นางเงือกสาวทั้งสองมีหางปลาและงดงาม พวกเธอมีเรือนร่างน่าทึ่งซึ่ง ยั่วยวนไปอีกด้วยเปลือกหอยสองอันที่ปกปิดหน้าอก

หนึ่งในนั้นกำลังนวดแขนคุณฟู ขณะอีกคนกำลังป้อนผลไม้เขา

หลินฮวงตบหลังสายฟ้าก่อนมันจะค่อยๆลอยตัวลง

เมื่อสัมผัสได้ว่ามีมอนสเตอร์กำลังตรงมาทางเขา คุณฟูก็เงยหน้าขึ้นมอง

ขณะที่เขากำลังจะโจมตีด้วยการควงเบ็ดตกปลา เขาก็พบกลิ่นอายคุ้นเคย และหยุด เขาเลิกคิ้วขึ้น "หลินฮวง?!"

ในขณะเดียวกัน สายฟ้าก็ร่อนลงบนดาดฟ้ายาน หลินฮวงกระโดดลงจาก หลังมัน "อาจารย์" หลินฮวงไม่ได้เรียกสายฟ้ากลับและเดินไปหาคุณฟู่

คุณฟูตกตะลึง ก่อนจะอ้าปากรับองุ่นที่เงือกสาวป้อนให้

คุณฟูอายและโบกมือให้นางเงือกทั้งสองออกไป "พวกเธอไปได้แล้วละ"

นางเงือกทั้งสองพยักหน้าอย่างเชื่อฟังและกระโดดลงมหาสมุทรสันติไป พวกเธอกล่าวอำลาคุณฟู่อย่างไม่เต็มใจก่อนจากไป

คุณฟูเพียงหันหัวมามองหลินฮวงหลังส่งทั้งสองออกไป

"นางเงือก.."

"ไม่ต้องอธิบายหรอกครับอาจารย์" หลินฮวงไม่คิดถามถึงชีวิตของคุณฟู่

ด้วยความที่ร่างกายครึ่งหนึ่งของนางเงือกเป็นมนุษย์ นักสะสมบางคนจึง ซื้อพวกเธอมาเป็นทาส บางคนยังปลดปล่อยความต้องการทางเพศกับ พวกเธอ

อย่างน้อยคุณฟูก็ยังเลือกนางเงือก ไม่ใช่เงือกชาย

"มันไม่ใช่อย่างที่เธอคิด" คุณฟู่อธิบาย "ตอนนั้นฉันกำลังย่างปลาและไป ดึงดูดเผ่าเงือกใกล้ๆ เข้า เพื่อที่จะกินปลาย่างของฉัน พวกเขาจึงส่งนาง เงือกมาทุกวันเพื่อบริการฉันทุกอย่าง"

"บางคนจะรวบรวมส่วนผสมสำหรับทำอาหารมาและบางครั้งก็จะมาทำ ความสะอาดยานฉัน พวกเธอทำงานบ้านตามที่ฉันขอตลอด ดังนั้นพวก เธอจึงเริ่มหาสิ่งอื่นทำด้วยตัวเอง พวกเธอนวดให้ฉันเมื่อฉันตกปลาและ คอยป้อนผลไม้ฉัน เราไม่ได้ทำอะไรกันเลย"

"โอ้" ปฏิกิริยาของหลินฮวงสงบมาก สำหรับคุณฟู่เขา นี่คือความไม่เชื่อ "อาจารย์จริงจังนะ"

"ผมรู้"หลินฮวงพยักหน้า

เมื่อเห็นว่าหลินฮวงยังคงสงบ คุณฟู่ก็อ้าปากและตระหนักถึงกลิ่นอายที่ เปลี่ยนไปของหลินฮวง "กลิ่นอายเธอ..เธอเลื่อนเป็นระดับจักรพรรดิ แล้ว?!"

เพียงเมื่อหลินฮวงกล่าวเช่นนั้น เขาก็รู้สึกแปลกๆ เขาอดพึมพำไม่ได้ "ทำไมเขาถึงรู้สึกเหมือนระดับเทพเสมือน?"

"ผมเลื่อนเป็นจักรพรรดิแล้ว แต่ไม่ได้บรรลุด้วยวิธีปกติ" หลินฮวงอธิบาย สั้นๆ มันไม่ใช่เพราะเขาปฏิเสธที่จะอธิบาย แต่มีเรื่องสำคัญกว่าต้องทำ

"ไม่ต้องพูดถึงผม ผมมาหาอาจารย์เพื่อรักษาแก่นเทวะของอาจารย์!"

Monster Paradise – 1149 ไปก่อนนะ อาจารย์

"เธอมีวิธีแก้ไขปัญหาแก่นเทวะฉันจริงๆงั้นหรอ?!"

ดวงตาของคุณฟู่สว่างขึ้นเมื่อเขาได้ยินหลินฮวง เขาบ่มเพาะมาหลายปี
แล้ว แต่ก็ยังหาทางแก้ไขไม่ได้ แต่ทว่า เขามีข้อสงสัยเล็กน้อยเมื่อได้ยิน
เหนือสิ่งอื่นใด เขารู้ว่าหลินฮวงเป็นจักรพรรดิขัตติยะผู้มีองค์กรสนับสนุน
ในมหาพิภพ เขามีวิธีที่เขาไม่อาจจินตนาการได้

"ครับ"หลินฮวงยืนยันด้วยรอยยิ้ม

"มีอะไรที่เธอต้องการให้ฉันทำไหม?" คุณฟู่ถามอีกที "มีอะไรที่ฉันควร เตรียมไหมฦ.

"ไม่ครับ"หลินฮวงชี้ไปที่เก้าอี้"นอนลงและหลับตาครับ เรียกจิตเทวะและ เขตแดนเทพอาจารย์กลับ มันจะใช้เวลาไม่นาน" คุณฟูเอนตัวลงบนเก้าอี้ทันที จากนั้นก็เรียกจิตเทวะและเขตแดนเทพกลับ เขาหลับตาแม้จะรู้สึกกังวลเล็กน้อย เป็นเวลาเกือบ 800 ปี เขาเกือบลืมไป แล้วว่าความวิตกกังวลเป็นยังไง ตอนนี้ ความรู้สึกนั้นกลับพุ่งพล่าน

หลินฮวงชี้ไปที่หัวใจของคุณฟูหลังเขานอนลงและหลับตา ในเวลา เดียวกัน หลินฮวงก็บดขยี้การ์ดรักษาเกรด 3 ด้วยอีกมือหนึ่ง

การ์ดรักษาพลันเปลี่ยนเป็นแสงสีทองที่มีเพียงหลินฮวงถึงเห็นและไหลไป ในหัวใจของคุณฟู่ผ่านปลายนิ้วหลินฮวง

เกือบพร้อมกับตอนที่แสงสีทองหายไปในร่างคุณฟู เขาก็สามารถสัมผัสได้ ว่าทุกอย่างในร่างเขากำลังซ่อมแซมอย่างรวดเร็ว

ความรู้สึกนั้นแปลกประหลาด เขาอยากรู้ว่าหลินฮวงทำได้ยังไง แต่ทว่า เขานึกได้ว่าหลินฮวงขอให้เขาหลับตารวมถึงเรียกจิตเทวะและเขตแดน เทพกลับ ดังนั้นเขาจึงระงับความอยากรู้ไว้ เขาไม่อยากขัดจังหวะ กระบวนการรักษาของหลินฮวงด้วยความอยากรู้อยากเห็นเขา

ร่างของคุณฟู่ซ่อมแซมอย่างรวดเร็ว

ไม่เพียงแต่ร่างกายเขาจะอ่อนเยาว์ขึ้นและวิญญาณที่อ่อนแอเขาจะ แข็งแกร่งขึ้น แต่แม้กระทั่งแก่นเทวะในร่างเขาและรากฐานการบ่มเพาะก็ ยังรักษาตัวมันเอง

คุณฟู่สัมผัสได้ว่าร่างกายเขาเปลี่ยนแปลงทุกวินาที่

มันกำลังรักษาจนถึงจุดที่ระดับพลังเขาเพิ่มขึ้น

เทพเสมือนขั้น6!

เทพเสมือนขั้น7!

เทพเสมือนขั้น8!

กลิ่นอายเขาเติบโตอย่างต่อเนื่อง

แต่ทว่า สำหรับหลินฮวง การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่สุดของคุณฟู่คือ ร่างกายเขา ชายชรา ผู้ผอมแห้งกลับดูหนุ่มขึ้นทันตาเห็น นอกจากผิวและกล้ามที่ฟื้นฟู แม้กระทั่งส่วนสูงเขายังเพิ่มขึ้น

ภายในไม่กี่วินาที คุณฟู่ก็เปลี่ยนจากชายชราผอมแห้งเป็นชายหนุ่มวัย 20 ต้นๆ

แม้กระทั่งหลินฮวงก็ต้องยอมรับว่าคุณฟู่ดูมีเสน่ห์มาก

เมื่อเห็นว่าคุณฟู่หน้าตาเป็นยังไง หลินฮวงก็นึกถึงตอนคุณฟู่มาเยือนบ้าน เขา"งั้น เขาก็บอกความจริง เขาเคยสูง 1.85 เมตรจริงๆ"

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงก็ลอบมองเข้าไปในร่างกายเขา เขาตระหนักว่า ร่างกายเขากำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เขาไม่อาจละสายตาไปจากแก่นเทวะเขาได้เลย

แก่นเทวะที่มีรอยแตกไปทั่วเหมือนใยแมงมุมกลับฟื้นฟูภายในไม่กี่วินาที และยังคงฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง รอยแตกที่ดูคล้ายใยแมงมุมเหมือนถูกย้อนเวลา แม้กระทั่งร่องใหญ่ที่ทำ ให้แก่นเทวะเกือบสลายตัวยังเชื่อมต่อกัน ในความเป็นจริง กระบวนการ ทั้งหมดกินเวลาไม่ถึง 15 วินาที แต่ทว่า มันเป็นกระบวนการที่ยาวนาน สำหรับคุณฟู

เขาไม่ได้สนใจที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงอื่นๆในร่างเขา ทั้งหมดที่เขาทำ คือคอยเฝ้าดูแก่นเทวะ ท้ายที่สุด มันก็รักษาอย่างสมบูรณ์โดยไม่มี ร่องรอยความเสียหายเลย

เมื่อคุณฟู่ดึงตัวเองออกมาจากการสังเกตแก่นเทวะ เขาก็ตระหนักว่าแก่น เทวะไม่ใช่สิ่งเดียวที่หายดี

ร่างกายเขา รวมถึงวิญญาณเขากลับไปเป็นเหมือนตอนหนุ่มสมัย 800 กว่าปีก่อน สิ่งที่ทำให้คุณฟูประหลาดใจสุดคือระดับพลังเขาที่ฟื้นกลับมา เป็นเทพเสมือนขั้น 8 ดังนั้นเขาจึงอยู่ห่างจากเทพเสมือนขั้น 9 เพียงก้าว เดียว

หลินฮวงดึงนิ้วที่ชี้หัวใจคุณฟู่ออกมาเมื่อการเปลี่ยนแปลงเกือบจบลง

"ลื่มตาได้แล้วครับ"

ในที่สุดคุณฟู่ก็ลืมตาขึ้น

สิ่งแรกที่เขาทำตอนลืมตาคือเปิดกล้องบนแหวนหัวใจจักรพรรดิและฉาย ภาพเขา

"ดูสิ! ฉันหล่อกว่าตอนหนุ่มซะอีก!' คุณฟู่ดีดตัวจากเก้าอี้เมื่อเห็นว่าตัวเอง ดูเด็กอีกครั้ง

หัวเขาห้อยลงและจ้องมือ "ฉันสูบฉีดไปด้วยพลังงาน!มันรู้สึกเหมือนฉันได้ เดินทางย้อนเวลากลับไปตอน 800 ปีก่อน"

"แก่นเทวะอาจารย์หายดีไหมครับ?" หลินฮวงถาม

"มันหายแล้ว ไม่เหลือแม้แต่ร่องรอย!"คุณฟูพยักหน้าอย่างพอใจ"สิ่งที่เธอ ทำเรียกได้ว่าบ้าไปแล้ว!" คุณฟู่ไม่ถามหลินฮวงตรงๆ ในฐานะที่เป็นคนฉลาด เขารู้ว่ามีความลับที่ ไม่ควรไปสอดส่อง

"มันไม่ใช่แค่แก่นเทวะฉัน วิญญาณ ร่างกายฉันและระดับพลังก็ยังฟื้น กลับมาดั่งเดิม ในที่สุดฉันก็รู้สึกได้ว่าระดับพลังฉันกำลังจะทะลวงผ่าน เป็นเทพเสมือนขั้น 9 "

"คุณได้รับมันอยู่แล้ว มันผ่านมากว่า 800 ปีแล้วที่อาจารย์ติดชะงัก" หลินฮวงตอบ เมื่อได้ยินคำอธิบายของคุณฟู ผลของการ์ดรักษาก็ดูเหมือน จะดีเกินคาด

"การเลื่อนระดับพลังฉันเป็นโอกาสที่ยากจะมา ฉันไม่อยากพลาดมันไป" คุณฟู่เงยหน้ามองหลินฮวง "ฉันคิดว่าฉันอยากให้เธออยู่อีกสักพักเพื่อคุย กันหน่อย แต่ดูเหมือนว่ามันคงต้องเป็นครั้งหน้าเพราะฉันกำลังปิดประตู บ่มเพาะ"

"แน่นอนครับ การยกระดับย่อมสำคัญกว่า" หลินฮวงเห็นด้วย "ผมมีสิ่ง อื่นต้องทำในช่วงนี้ ดังนั้นผมจึงไม่อาจอยู่กับอาจารย์ได้ต่อให้อาจารย์ บอกผม เราค่อยหาเวลาคุยกันหลังอาจารย์ออกมา" หลินฮวงไม่คิดอยู่นานนัก เขาอัญเชิญประตูมิติและสะบัดแขนเสื้อเพื่อ

คุณฟู่พูดผ่านคลื่นเสียงเมื่อเห็นหลินฮวงกำลังเปิดประตู"ขอบใจเธอมาก!"

หลินฮวงหยุดและหันไปตอบกลับ "อาจารย์เป็นอาจารย์ผม ไม่จำเป็นต้อง กล่าวแบบนั้นหรอกครับ."

หลินฮวงหยุดหลังกล่าวแบบนั้น "ยิ่งอาจารย์ทรงพลัง ผมก็ยิ่งมีผู้สนับสนุน ที่ทรงพลัง ท้ายที่สุดมันก็เป็นผมที่ได้รับผลประโยชน์"

"เจ้าเด็กแสบ" คุณฟูส่ายหัว

หลินฮวงโบกมือให้เขาหลังก้าวเข้าไป "ไปก่อนนะครับ อาจารย์!"

ด้วยการพยักหน้า คุณฟู่ยิ้มให้หลินฮวง มองดูประตูมิติค่อยๆปิดตัวและ หายไป

Monster Paradise – 1150 คืนชีพเจ้าอ้วน

มันเป็นละอองฝนในเมืองหนานมู่ที่ไกลออกไป 1300 กิโลเมตรจากเมือง ปาฉี

สภาพอากาศมืดคริ้มราวกับว่าวงอาทิตย์ตกทั้งๆที่มันแค่เที่ยงวัน

นอกจากวันแห่งความทรงจำ ไม่มีใครมาเยือนสุสานในชานเมือง ตะวันออก นับประสาอะไรกับวันที่ฝนตกปรอยๆช่วงฤดูหนาวแบบนี้

แต่ทว่า เงาร่างหนึ่งกลับยืนอยู่ตรงหลุมศพในสุสาน

มันคือหนุ่มหล่ออายุ 20 ปี เขาสวมเสื้อกันลมสีเทาเข้มและถือร่มสีดำ เขา พึมพำกับตัวเองหลังยืนอยู่หน้าหลุมศพเป็นเวลานาน"เจ้าอ้วน นายนอน มาสองปีแล้วนะ มันถึงเวลาที่นายต้องตื่นขึ้นและไล่ตามความฝันการเป็น นักล่าอาหารของนาย"

ชายหนุ่มขยับนิ้วเขาเบาๆทันทีที่พูดจบ ไข่สีเงินพลันปรากฏข้างเขา

ไข่เปลี่ยนเป็นหัวล้านคล้ายมนุษย์ มันส่องประกายภายใต้ดวงอาทิตย์

ใช่ นั่นคือรูปลักษณ์ใหม่ของจ้าวสงครามตั้งแต่มันเลื่อนระดับ หุ่นยนต์ มนุษย์หัวล้าน

พูดตรงๆ หลินฮวงไม่อาจเข้าใจมาตรฐานความงามของมันได้เลย

ในความเป็นจริง มันสามารถหาวิกใส่ได้ แต่มันกลับเลือกหัวล้านแบบนี้

"จ้าวสงคราม เอาโลงศพใต้หลุมนี้ขึ้นมาให้ฉัน"

จ้าวสงครามเปิดที่เก็บของจักรกล และสิ่งมีชีวิตจักรกลขนาดเล็กสองตัว คล้ายตัวนิ่มก็กลิ้งออกมา พวกมันขุดเจาะดินทันทีที่ออกมา

ในไม่ช้า หลุมศพก็ทรุดลง พวกมันสองตัวลากโลงศพสีดำออกมา

"เราจะเปิดมันใหมขอรับ?"จ้าวสงครามถามหลินฮวงด้วยเสียงสังเคราะห์ จักรกล หลินฮวงเก็บร่มไปและสร้างกระจกทรงร่มยักษ์สีดำขึ้นเหนือเขาและโลง ศพ เขาพยักหน้าให้จ้าวสงครามหลังกันน้ำฝน"เปิดเลย"

สิ่งมีชีวิตจักรกลได้ยินคำสั่งและผลักกรงเล็บแหลมมันระหว่างช่องของโลง ศพ มันดึงอย่างแรง

หลินฮวงก้าวไปข้างหน้าและดูศพในนั้น

ศพของเจ้าอ้วนเป็นโครงกระดูกไปแล้ว ไม่มีใครบอกได้ว่าร่างเขาเป็นยังไง ตอนมีชีวิต

หลินฮวงหยุดเดินพลางยิ้ม เขาเปิดกล้องบนแหวนหัวใจจักรพรรดิขณะ ตั้งใจถ่ายรูปด้วยความขี้เล่น นี่ควรเป็นเจ้าอ้วนที่ผอมสุดในชีวิต ฉันควร ถ่ายรูปเก็บไว้"

หลินฮวงนำการ์ดคืนชีพออกมาช้าๆหลังถ่ายรูป เขาขยี้การ์ดหลังเล็งไปยัง ศพของเจ้าอ้วน หลังการ์ดคืนชีพสลายเป็นชิ้นส่วนนับมุ้วน ในไม่ช้าพวกมันก็เปลี่ยนเป็น ลำธารสีทองขนาดต่างๆและเจาะโครงกระดูกของหยินหยางยี่

เกือบวินาทีที่แสงสีทองเจาะกระดูก หลินฮวงก็เห็นโครงกระดูกไร้ชีวิตเริ่ม สร้างเนื้อเยื่อและอวัยวะขึ้น

ภายในไม่กี่วินาที ร่างของเจ้าแดงก็ฟื้นฟูจนเสร็จ เขาดูเหมือนก่อนตาย สองปีก่อน แม้กระทั่งไขมันเขาก็ยังกลับมาเหมือนเดิม

วินาที่ต่อมา หลินฮวงก็ได้ยินเสียงหัวใจจากอกเจ้าอ้วน

ในขณะเดียวกัน สัญญาณชีพของเจ้าอ้วนก็เต้นแรงขึ้น

หลังรออยู่สิบวินาที ในที่สุดสัญญาณชีพเขาก็มั่นคง หลินฮวงรู้สึกว่าผล ของการ์ดคืนชีพได้หมดลงแล้ว

แต่ทว่า เจ้าอ้วนผู้นอนในโลงกลับยังไม่ตื่น เพียงเมื่อหลินฮวงอยากถามว่า เกิดอะไรขึ้น เขาก็ได้ยินเสียงกรนของเจ้าอ้วน "เจ้าหมอนี่.." หลินฮวงตะลึงงัน "เอาเขาออกมา!"

สิ่งมีชีวิตจักรกลทั้งสองพลิกโลงศพอย่างไร้ความปราณีเมื่อได้ยินคำสั่ง

เจ้าอ้วนผู้หลับลึกดีดตัวและนั่งบนพื้นทันที เขากวาดตามองอย่างรำคาญ

"นั้นใคร?! ใครกล้ารบกวนการนอนฉัน?!"

เพียงเมื่อเขากล่าวอย่างนั้น เขาก็เห็นหลินฮวง เขาสังเกตเขาสักพักด้วย ความรู้สึกแปลกๆ"เห้ย นายดูเหมือนเพื่อนฉันเลย แต่นายสูงกว่าและ แข็งแรงกว่า..."

หลินฮวงน้ำชุดออกจากช่องเก็บของและโยนมันให้เจ้าอ้วน"ใส่ชุดก่อน"

เจ้าอ้วนก้มมองและตระหนักว่าชุดบนตัวเขาขาด ของลับบางส่วนเขาเผย ออกมา ดังนั้นเขาจึงปิดพวกมันทันที

"ใครใส่ชุดขาดๆนี่ให้ฉัน?" เจ้าอ้วนกล่าวและตระหนักว่าสิ่งที่เขาสวมนั้นดู คุ้นเคย "ไม่ใช่แล้ว ฉันคิดว่าชุดนี้เป็นของฉัน ทำไมพวกมันถึงขาด?" จากนั้นเขาก็จ้องมองหลินฮวงด้วยความระมัดระวัง"นายทำอะไรกับฉัน? ฉันขอบอกนายไว้เลยนะว่าฉันชอบผู้หญิง!"

"คิดให้ดี นายจำอะไรได้บ้าง?"หลินฮวงไม่สนใจเจ้าอ้วนและถามตรงๆ

"ฉันจำอะไรได้บ้าง?"เจ้าอ้วนตกตะลึง ภาพวันวานฉายในหัวเขาที่ละภาพ ปากเขาอ้ากว้างขึ้นเรื่อยๆ

หลังจากผ่านไปนาน เจ้าอ้วนก็มองหลินฮวง

"ฉันตายแล้ว?"

หลินฮวงพยักหน้า

"งั้น ทำไมฉัน?"เจ้าอ้วนก้มมองมือเขา เขาอยากใช้แหวนหัวใจจักรพรรดิ เขาเพื่อฉายว่าหน้าตาเขาเป็นยังไง แต่ก็ตระหนักว่าแหวนบนนิ้วเขาไม่ อาจใช้ได้อีกแล้ว หลินฮวงหันกล้องของเขาและฉายภาพเจ้าแดง

เจ้าแดงสับสนที่เห็นเขานั่งบนพื้นด้วยเสื้อผ้าขาดๆและร่างอ้วนท้วม สมบูรณ์ แต่ทว่า ในไม่ช้า เขากลับเห็นโล่งศพข้างๆเขาและตระหนักถึง บางอย่าง

"นายชุบชีวิตฉัน?"

หลินฮวงพยักหน้าอีกครั้ง

"นายเป็นญาติของหลินฮวงรึเปล่า? ทำไมนายดูคล้ายเขามาก?" ในความ ทรงจำของเจ้าอ้วน หลินฮวงยังเป็นชายหนุ่มสูง1.7เมตร มันแตกต่างกับ ตอนนี้มาก

"ฉันคือหลินฮวง"หลินฮวงเผยตัวตน"มันผ่านมากว่าสองปีแล้วที่นายตาย"

เขาบอกเล่าเรื่องสรุปสั้นๆให้เจ้าอ้วนฟัง

ความทรงจำกลับมาหาเจ้าอ้วน ภาพในหัวเขาตรงกับที่หลินฮวงกล่าว นั่น ทำให้เขานึกถึงรายละเอียดที่เกิดขึ้นเมื่อสองปีก่อนได้ และนั่นทำให้เขานึก ถึงจางเมิ่งเมิ่ง แต่ในไม่ช้าก็ซ่อนความรู้สึกเขาเอาไว้

เจ้าอ้วนดูตื่นเต้นหลังยอมรับความจริงที่ว่าเขาคืนชีพขึ้นมา"ในเมื่อนาย สามารถคืนชีพฉันได้ นายก็ต้องเป็นผู้หลุดพ้นแล้ว จากนี้ไปฉันจะเกาะ นายเป็นปลิงเลย!"

"ช่วยใส่เสื้อผ้าก่อนได้ใหม?"หลินฮวงมองเจ้าอ้วนด้วยสายตารังเกียจ เขา เกือบจะเห็นสิ่งที่อยู่ด้านหลังกางเกงขาๆของเจ้าอ้วน

เจ้าอ้วนจำได้ว่าเขายังใส่เสื้อผ้าขาด เขาซ่อนตัวหลังหลุมศพทันทีและ สวมชุด

เห็นได้ชัดว่าชุดของหลินฮวงไม่ใช่ขนาดเจ้าอ้วน เขาไม่อาจรูดซิบกางเกง ได้และมันก็ยาวเกินไป เสื้อและแจ็คเก็ตแน่นเกินไป หน้าท้องใหญ่เขาจึง เผยออกมา

"ชุดนายเล็กไป"เจ้าอ้วนบ่นหลังสวมชุดแล้ว

"นายอ้วนไปต่างหาก"

"เรากำลังจะไปไหน?"เจ้าอ้วนถามอีกครั้ง

"กลับบ้าน!"หลินฮวงส่งร่มสีดำมาให้

Monster Paradise – 1151 กลับไปบ้านตระกูลหยิน

"กลับบ้าน?"เจ้าอ้วนตกตะลึงและลังเล"นายบอกว่าฉันตายมาสองปีแล้ว ไม่ใช่หรอ?ฉันจะอธิบายตัวเองยังไงหากกลับบ้าน?"

"แค่บอกว่านายซ่อนตัวจากศัตรูและแกล้งตาย"หลินฮวงคิดและให้ คำตอบ

"งั้น ฉันจะอธิบายยังไงว่าร่างกายฉันไม่เปลี่ยนแปลงเลยตลอดสองปี"เจ้า อ้วนถามอีกครั้ง

ชายหนุ่มควรผ่านการเติบโตเมื่ออายุได้ 16-17 เหมือนหลินฮวง เขาสูงขึ้น กว่า 10เซนติเมตรตลอดสองปีและสูงถึง 1.83 เมตรแล้ว เขาไม่ได้ดู เหมือนวัยรุ่นอีกต่อไป เห็นได้ชัดว่าเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว

อย่างไรก็ตาม เจ้าอ้วนกลับดูเหมือนเดิมไม่มีผิด ไม่มีอะไรที่เปลี่ยนไปเลย ครอบครัวเขาย่อมสงสัย หลินฮวงคิดสักพักพร้อมอธิบาย "บอกพวกเขาว่าร่างกายนายหยุดเติบโต ชั่วคราว มันเป็นผลจากน้ำยาที่นายใช้เพื่อแกล้งตาย แต่ผลข้างเคียงมี เวลาจำกัด มันควรอยู่ได้แค่ 2-3 ปี"

เจ้าอ้วนพยักหน้าเมื่อได้ยินเพราะเขาไม่อาจหาคำอธิบายอื่นใดได้แล้ว

"สำหรับคนนอก หยุดใช้ตัวตนนายในฐานะหยินหยางยี่ ข่าวจะกระจาย ออกไปอย่างรวดเร็วหากมีใครรู้ว่านายยังไม่ตาย จากนั้น ปัญหาจะมาหา นายไม่หยุด จะต้องมีองค์กรที่คอยจับตาดูนาย ดังนั้นเราจึงไม่อาจตัด ความเป็นไปได้ที่องค์กรมืดอาจลักพาตัวนายไป จากนั้น ไม่ใช่แค่นาย แต่ ครอบครัวนายยังเสี่ยงอีกด้วย"

"ฉันจะให้ตัวตนนายใหม่ นายจะใช้ชีวิตในฐานะน้องชายของหยินหยางนี่ คิดชื่อนายมาเลย!"

"ตกลง!"หยินหยางยี่พยักหน้าทันที เขาไม่อยากตกเป็นเป้าขององค์กร ต่างๆ หลินฮวงเรียกตัวตลกที่เลื่อนเป็นระดับบรรพกาลแล้วและดูเหมือน สุภาพบุรุษ

เขามีหมวกทรงกลมสีดำบนหัวและมีก้อนเพชรติดอยู่บนหมวก มันสวม หน้ากากทองคำครึ่งใบหน้าขณะที่ริมฝีปากมันขดเป็นรอยยิ้มน่ากลัว

ชุดคลุมดำมันมีลวดลายสีทองงดงามและยิ่งใหญ่ ใครก็สามารถบอกได้ว่า มันต้องมีราคาแพงมาก มันถือไม้เท้าสีดำซึ่งส่วนบนประดับไปด้วยทองคำ และเงิน รองเท้าหนังสีขาวมันบริสุทธิ์เหมือนไข่มุก

มันไม่ดูเหมือนตัวตลกอีกต่อไป แม้กระทั่งกลิ่นอายที่มันปล่อยออกมาก็ดู เหมือนขุนนางชั้นสูง

"นี่เป็นใครกัน?"หยินหยางยี่แปลกใจ

"มอนสเตอร์อัญเชิญฉันเอง"

หยินหยางยี่จ้องมองอย่างระมัดระวังหลังได้ยินคำตอบของหลินฮวง เขา ยิ่งประหลาดใจกว่าเดดิม"เขาไม่ใช่มนุษย์จริงๆงั้นหรอ?" "ไม่ มันแค่ดูเหมือน"หลินฮวงให้คำตอบลวกๆและหันไปมองตัวตลก เขา เปลี่ยนเรื่อง"ตัวตลก ปลอมตัวให้เขาด้วย เป้าหมายคืออย่าให้ใครจำหน้า เขาได้ อย่าเปลี่ยนขนาดร่างกายเขา แค่เปลี่ยนเสื้อผ้าเขาหน่อยเพราะ ตอนนี้มันดูฟิตมาก"

ตัวตลกเดินไปหาเจ้าอ้วนและมองเขาขึ้นลง จากนั้นก็ดีดนิ้ว ทันใดนั้น เจ้า อ้วนก็ดูเหมือนผ่านการศัลยกรรม ใบหน้าเขาที่ยังไม่โตเต็มที่กลับเป็น ใบหน้าลุงผิวหยาบ

เขาสวมเสื้อคลุมสีฟ้าและดูเหมือนนักแสดงตลก

หลินฮวงเกือบหัวเราะลั่น

ในขณะเดียวกัน เจ้าอ้วนก็หน้าเสีย เขาคิดว่าตัวตลกทำให้เขาน่าเกลียด ดังนั้นเขาจึงลูบหน้าทันที"มีอะไร?เกิดอะไรขึ้น?"

"หน้าเขาไม่เป็นไร เปลี่ยนชุดก็พอ"หลินฮวงกล่าวกับตัวตลก

ตัวตลกกลอกตาใส่หลินฮวงและดีดนั้วอีกครั้งอย่างไม่เต็มใจ

ในที่สุดชุดของเจ้าอ้วนก็ดูปกติ แต่เขาดูเหมือนอยู่ในวงบอยแบนด์กับหลิน ฮวงเห็นได้ชัดว่าตัวตลกตั้งใจทำ

หลินฮวงกำลังคิดให้ตัวตลกเปลี่ยนชุดเขาอีกครั้ง แต่ก็คิดอย่างถี่ถ้วนและ กำจัดความคิดนั้นออกไปเพราะเขาไม่รู้ว่าตัวตลกนั่นจะหยิบอะไรมาเล่น อีก

"ทำให้ตัวแกมองไม่เห็นและยืนข้างๆฉัน อย่าเล่นลูกไม้อะไร"

เพียงเมื่อหลินฮวงตกลงเสร็จ ตัวตลกก็หายไป มีเพียงหลินฮวงที่เห็นว่ามัน ยืนอยู่ทางขวาเขา ทำให้เจ้าอ้วนยืนมองจุดนั้นด้วยใบหน้าโง่งม

"เขาไปไหนแล้ว?เขาหายตัวไปจริงๆ?"เจ้าอ้วนหมุนตัว รู้สึกว่าโลกนั้น ค่อนข้างแปลกประหลาด

"นายอาจได้รับความสามารถแบบนี้เมื่อนายกลายเป็นผู้หลุดพ้น"หลินฮวง กดมือบนไหล่เจ้าอ้วนและคว้าเขาขึ้นอากาศ อึดใจต่อมา ทั้งคู่ก็ปรากฏตัวที่ย่านธุรกิจแห่งเดดียวในเมืองหนานมู่

เจ้าอ้วนมองรอบๆและจ้องมองหลินฮวงอย่างสับสน"ทำไมเราถึงมาที่นี่?"

"ให้นายอาบน้ำและหาชุดใหม่ กลิ่นตัวนายแรงมาก นอกจากนี้ นาย จะต้องลบการปลอมตัวเมื่อกลับบ้าน ฉันไม่คิดว่านายควรปรากฏต่อหน้า ย่านายด้วยชุดที่แน่นคับแบบนั้น"

เจ้าอ้วนยกแขนขึ้นและดมรักแร้ และนั่นก็ทำให้เขารู้สึกคลื่นใส้และเกือบ อาเจียนออกมา

เขาเพิ่งตระหนักว่านอกจากเวลาที่พวกเขาบินมา หลินฮวงมักทิ้งระยะห่าง จากเขาสองเมตรเสมอ

หลังอาบน้ำที่โรงอาบน้ำ ทั้งคู่ก็ตรงไปซื้อชุดให้เจ้าอ้วน

หลินฮวงให้ตัวตลกลบชุดของเจ้าอ้วนออกหลังเจ้าอ้วนใส่ชุดใหม่ จากนั้น พวกเขาก็ตรงไปบ้านตระกูลหยิน เนื่องจากตระกูลนั้นยกโรงแรมเคอไล่ให้หลินฮวง เขาจึงไม่ได้ทำอะไรมัน นอกจากการกำหนดทิศทางการพัฒนาในตอนแรก แต่ทว่า ภายใต้การ ดำเนินการของทีมผู้บริหารมืออาชีพ ผลกำไรของโรงแรมเคอไล่จึง มากกว่าสองปีก่อนเป็นสิบเท่า หลินฮวงถือหุ้นในตระกูลหยิน 50% ผล กำไรประจำปีที่ครอบครัวได้รับจึงสูงกว่าก่อนหน้า ดังนั้นพวกเขาจึงสะสม ความมั่งคั่งไว้เยอะ

น้ำตาคลอในดวงตาของหยินหยางยี่เมื่อเขาเห็นบ้านแสนคุ้นตา ตอนแรกเขากังวลว่าตระกูลจะเป็นยังไง สิ่งอื่นใด พ่อเขาและเขาได้จากไป แล้ว และไม่มีใครสามารถดูแลโรงแรมได้

แต่ทว่า เจ้าอ้วนก็ต้องโล่งใจเมื่อเขาเห็นลานบ้านดูเรียบร้อยเหมือนเดิม

เขาลอบมองหลินฮวงผู้อยู่ข้างๆ คิดว่าเพื่อนเขาต้องเป็นผู้ช่วยเหลืออย่าง แน่นอน

ยามรักษาความปลอดภัยชราตรงทางเข้าเริ่มสังเกตเห็นพวกเขา ในไม่ช้า เขาก็จำหลินฮวงได้ หลินฮวงเติบโตขึ้นมา แต่ในความเป็นจริง เขาไม่ได้มีหน้าตาเปลี่ยนไปนัก หลายคนมาเยี่ยมครอบครัวในช่วงสองปีที่ผ่านมา แต่ไม่มีใครอายุน้อยเท่า หลินฮวงเลย

"คุณหลินใช่ไหมครับ?เชิญเข้ามาเลยครับ!ผมจะแจ้งพ่อบ้านและนาย หญิงว่าคุณมา!"

"ขอบคุณครับ"หลินฮวงพยักหน้าด้วยรอยยิ้ม เขาไม่คิดว่าชายคนนั้นจะ จำเขาได้

Monster Paradise – 1152 ฉี่รดที่นอนครั้งสุดท้ายตอนใหน?

หลินฮวงและหยินหยางยี่รอตรงศาลาในลานบ้านเพื่อให้ยามไปแจ้ง ครอบครัวเขา

ในไม่ช้า ยามก็นำพ่อบ้านมา

พ่อบ้านสวมชุดสูทดำตามปกติ ดูเหมือนว่าเขาจะไม่เปลี่ยนไปจากสองปีก่อนเลย

เจ้าอ้วนเกิดมีอารมณ์เล็กน้อยเมื่อเห็นพ่อบ้าน เขาเกือบอยากทักทายเขา แต่หลินฮวงก็หยุดเขาไว้

"คุณหลิน ไม่เจอกันนานเลยนะครับ!"พ่อบ้านจำหยินหยางยี่ไม่ได้ เขาเป็น มิตรมากเมื่อเห็นหลินฮวง

เหนือสิ่งอื่นใด เขาอาจถูกไล่ออกจากครอบครัวไปแล้วหากหลินฮวงไม่มา ดูแลโรงแรมเอาไว้ หากสถานการณ์ทางการเงินของตระกูลไม่มั่นคง การ เลี้ยงคนอื่นย่อมเป็นภาระ นับประสาอะไรกับพ่อบ้านอย่างเขาที่ต้องจ่าย เงินเดือนสูง

"มันก็ผ่านมาสองปีกว่าแล้ว ไม่คิดเลยว่าคุณจะยังจำผมได้!"หลินฮวงยิ้ม

"คุณคือผู้มีพระคุณ เราจะลืมคุณไปได้ยังไงกันครับ?"พ่อบ้านตอบอย่าง สุภาพ

"อย่าพูดแบบนั้นเลย"หลินฮวงโบกมือ"นายหญิงอยู่บ้านไหมครับ?"

"คุณท่านกำลังรอในห้องนั่งเล่นบนชั้นสองครับ"พ่อบ้านสังเกตเห็นหยินห ยางยี่"ผมขอทราบได้ไหมครับว่าเขาคือใคร?"

"เขาเป็นเพื่อนผม"หลินฮวงให้คำตอบสั้นๆและอธิบายไม่มาก

เมื่อเห็นว่าหลินฮวงไม่เต็มใจพูด พ่อบ้านก็ไม่ถามต่อ"ผมจะพาพวกคุณ ไป"

ทั้งคู่ตามหลังพ่อบ้านและเข้าบ้านไป

หลังเข้าสู่ตัวบ้าน พ่อบ้านก็นำทั้งคู่ไปชั้นสอง

หญิงชราผมเงินกำลังนั่งบนโซฟาในห้องนั่งเล่นชั้นสอง มีผู้หญิงคนหนึ่งนั่ง ทางซ้ายเธอ

หลินฮวงจำผู้หญิงที่นั่งข้างๆหญิงชราได้ เธอคือป้าของหยินหยางยี่

"เสี่ยวหลิน ไม่เจอกันนานเลยนะ!"หญิงชราทักทายด้วยความยินดี

หลินฮวงไม่รู้สึกอะไร แต่หยินหยางยี่กลับระเบิดน้ำตาเมื่อเขาเห็นหญิง ชรา

"มันเป็นความผิดผมเอง ผมควรมาเยี่ยมคุณย่าให้มากกว่านี้"หลินฮวง กล่าวด้วยรอยยิ้ม

หญิงชราเห็นหยินหยางยี่ที่อยู่ข้างเขาหลังพูดกับหลินฮวง เธอดูเหมือนจะ กลัวที่ต้องแยกกับแขกใหม่ ดังนั้นเธอจึงถาม "นี่คือ.." "ชายข้างๆผมคือ.." หลินฮวงไม่เผยคำตอบทันที เขากลัวว่าหญิงชราจะ ไม่ได้เตรียมใจ ดังนั้นเขาจึงตอบด้วยรอยยิ้ม"นี่คือเซอไพรส์ที่ผมเตรียมไว้ ให้คุณย่า"

"เซอไพรส์?พวกเธอจะแสดงอะไรให้ฉันดูงั้นหรอ?" หญิงชราถามอย่างงง งัน

อย่างไรก็ตาม หญิงชรากลับดูไม่เชื่อ เธอลอบมองปฏิทิน มันเป็นวันที่ 26 พฤศจิกายน เธอคิดถึงวันที่นี้ในใจอย่างรวดเร็ว แต่ก็จำไม่ได้ว่ามันเป็นวัน พิเศษอะไร มันไม่ใช่เทศกาลหรือวันเกิดใคร

ด้วยความสงสัย หญิงชราไม่ได้ถามว่าทำไมหลินฮวงถึงเลือกวันนี้มาเซอ ไพรส์เธอ

"มันเป็นการแสดงพิเศษครับ"หลินฮวงตอบ"หวังว่าย่าจะชอบ"

"งั้นก็เริ่มเลย"หญิงชราไม่อาจเข้าใจความคิดหลินฮวงได้ แต่ก็เลือกเชื่อ เขา หลินฮวงให้สัญญาณตัวตลก ผู้หายตัวอยู่ข้างเขาและพวกเขาก็ดีดนิ้ว พร้อมกัน

ในเวลาเดียวกันนั้น การปลอมตัวบนหน้าหยินหยางยี่ก็ถูกลบออก เผยให้ เห็นใบหน้าจริงของเขา

ทันทีที่หน้าของหยินหยางยี่เผยออกมา ทั่วห้องก็ตกอยู่ในความเงียบสงัด

ใบหน้าแย้มยิ้มของหญิงชราพลันแข็งข้างก่อนที่เธอจะเริ่มสะอื้น

ป้าข้างๆเธอก็มีแต่ความตกใจเขียนอยู่ทั่วใบหน้า

พ่อบ้านที่ยืนอยู่ไม่ไกลเองก็ตกตะลึง ปากเขาเปิดค้างอยู่สักพัก

"หยางยี่?!" เสียงของหญิงชราสั่นเครือ"มันเป็นหลานจริงๆงั้นหรอ?"เธอ หันหัวไปและมองหลินฮวง"นี่เขาจริงๆใช่ไหม?"

หลินฮวงพยักหน้า "จริงๆแล้ว หยินหยางยี่ไม่ได้ตาย เขาแกล้งตายเพื่อ ซ่อนจากศัตรูเขา เขาให้ผมช่วยหลอกทุกคน" "คนที่ผมไปตอแยมาจากองค์กรหลักในเขตหลัก ผมต้องแกล้งตายเพื่อ ป้องกันไม่ให้เขามาล้างแค้น โชคดี ตระกูลของคนๆนั้นได้ไปตอแยบางคน เข้าและถูกฆ่าล้างตระกูล นับแต่นั้น ผมจึงสามารถหยุดการปลอมตัวได้" ทั้งคู่แต่งเรื่องขึ้น

"แล้วเรื่องรูปลักษณ์เธอละ? ทำไมเธอถึงดูเหมือนสองปีก่อนเลย?" ป้า สงสัย เธอสังเกตเพราะความแตกต่างนั้นเห็นได้ชัดเมื่อหลินฮวงยืนข้าง หยินหยางยี่ เธอยังจำได้ว่าหลินฮวงเป็นยังไงเมื่อสองปีก่อน

"ยาที่ผมฉีดมีผลข้างเคียงพิเศษที่ทำให้ร่างผมหยุดเจริญเติบโต ผลข้างเคียงนี้ไม่ได้ถาวร มันจะกินเวลาแค่ 2-3 ปี" หยินหยางยี่บอกเธอ มันเป็นคำโกหกที่หลินฮวงคิดไว้ก่อนหน้า

ในที่สุดหญิงชราก็สงบสติลงได้และหันไปมองหลินฮวง เธอจ้องเขาอย่าง จริงจัง"เสี่ยวหลิน เขาคือหยางยี่จริงๆใช่ไหม?เธอไม่ได้โกหกใช่ไหม?"

"คุณย่า ผมอาจล้อเล่นกับเรื่องอื่น แต่ผมไม่มีทางล้อเล่นกับเรื่องแบบนี้" หลินฮวงตอบกลับ หญิงชราพยักหน้าและหันไปมองหยินหยางยี่ เธอมองอย่างเข้มงวดก่อน จะพูดว่า"หากเธอเป็นหยางยี่จริงๆ ฉันก็หวังว่าเธอจะตอบคำถามฉัน"

"เชิญเลยครับ คุณย่า"หยินหยางยี่พยักหน้าอย่างหมดหนทาง

"หยางยี่มักฉี่รดที่นอนตอนยังเด็ก เขาฉี่รดที่นอนครั้งสุดท้ายเมื่อไร? เวลา และวันที่อะไร?ฉันเชื่อว่าเธอต้องจำได้ชัดเจนหากเธอเป็นหยางยี่จริงๆ ยิ่ง ไปกว่านั้น มันเป็นไปไม่ได้ที่หยางยี่จะบอกใครอื่น.

หยินหยางยี่มองหลินฮวงอย่างช่วยไม่ได้ "ครั้งสุดท้ายตอนผมอายุ11 มัน เป็นฤดูร้อน และวันที่ที่แน่นอนควรเป็น 18 มิถุนายน ผมจะได้ว่าผมดื่มน้ำ มากไปก่อนนอน และผมก็ฝันว่าผมกำลังเข้าห้องน้ำตลอดคืน.."

"นั่นค่อนข้างละเอียด"หลินฮวงล้อเลียน

"อีกคำถาม"หญิงชราพยักหน้า"อาหารจานไหนของฉันที่เธอเกลียดสุด?"

"มีสองคำตอบสำหหรับคำถามนี้ หนึ่งคือหัวหอมและอีกอันคือบะหมี่เย็น เพราะผมเกลียดหัวหอมและผักชี"เจ้าอ้วนตอบ

หญิงชราไม่อาจยับยั้งน้ำตาได้เมื่อได้ยินคำตอบ"เป็นหลานจริงๆ!"

"ย่าครับ.."หยินหยางยี่เองก็อดหลั่งน้ำตาไม่ได้เช่นกัน

เขารีบพุ่งไปหาย่าเขาและกอดเธอ ย่าและหลานกอดกันตัวกลมอยู่นาน

หลินฮวงไม่พูดอะไร เขากลับรอให้ทั้งคู่สงบลงก่อนจะบอกให้พวกเขา อนุญาติให้หยินหยางยี่ปลอมตัว

หญิงชราและคนอื่นเห็นด้วยทันทีและสัญญาว่าจะเก็บความลับไว้

หลังจัดการเรื่องตระกูลเจ้าอ้วน หลินฮวงก็โอนหุ้นโรงแรมคืนให้ตระกูล จากนั้นก็กล่าวอำลาและกลับไปเมืองจักรพรรดิในเขต 1

Monster Paradise – 1153 วันหนึ่งเราจะต้องได้พบกัน

ท้องฟ้าเปลี่ยนเป็นสีดำเมื่อหลินฮวงกลับมาถึงเมืองจักรพรรดิ

เขามองไปยังสำนักงานใหญ่ขัตติยะที่ยังสว่าง เขาลังเลก่อนเข้าไป

ในฐานะจักรพรรดิแห่งขัตติยะ เขาเคยเจ้ามายังตัวอาคาแค่ไม่กี่ครั้ง

ทหารรักษาความปลอดภัยและพนักงานต้อนรับที่ทำงานล่วงเวลารวมถึง คนในล็อบบี้ต่างตกตะลึงเมื่อเห็นเขาเดินเข้ามา

หลินฮวงยังคงยิ้มพลางพยักหน้าให้ทุกคน

เขาเดินตรงไปแผนกต้อนรับและพูดกับผู้หญิงที่แต่งตัวค่อนข้างทันสมัย" เทียนปู้อยู่ใหมครับ?"

"ค่ะ ท่านเทียนปู้อยู่ที่นี่คะ"หญิงสาวตอบทันที

"ขอบคุณ"หลินฮวงตอบและตรงไปห้องทำงานของหวงเทียนปู้

หญิงสาวที่แผนกต้อนรับมองหลินฮวงเดินจากไปเหมือนเธอต้องมนตร์ เสน่ห์"ท่านจักรพรรดิขอบคุณฉัน.."

หลินฮวงเคาะประตูเมื่อมาถึงห้องทำงานหวงเทียนปู้

ในไม่ช้าเสียงของหวงเทียนปู้ก็ดังขึ้น"เข้ามา!"

จากนั้นหลินฮวงก็เปิดประตูและเข้าไป หวงเทียนปู้ตกตะลึงไปสักพักเมื่อ เห็นว่ามันเป็นหลินฮวง

"ยุ่งอยู่ไหมครับ?"หลินฮวงมองเอกสารจำนวนมากที่ฉายจากแหวนหัวใจ จักรพรรดิเขา เขาพลันรู้สึกว่าการอยู่ในตำแหน่งของหวงเทียนปู้นั้นไม่ง่าย เลย

"มีบางเรื่องที่ผมต้องจัดการ"หวงเทียนปู้กล่าวและหยุดชะงัก เขาถาม อย่างประหลาดใจ"ท่านจักรพรรดิ ท่านเลื่อนเป็นระดับจักรพรรดิแล้ว?!"

"ใช่แล้ว"หลินฮวงยืนยันพร้อมยิ้มกว้าง

"ผมคิดว่าท่านคงต้องใช้เวลาอย่างน้อยสัปดาห์เพื่อล่ามอนสเตอร์ฐาน ชีวิต ไม่คิดเลยว่ามันจะเร็วขนาดนี้!"เห็นได้ชัดว่าหวงเทียนปู้รู้ว่าหลินฮวง ออกจากเมืองไปแต่เช้า

"การเลื่อนระดับครั้งนี้ถือว่าราบรื่นดี"หลินฮวงไม่คิดอธิบายระบบบ่มเพาะ เขาที่แตกต่างไปจากคนปกติ"คุณต้องใช้เวลาจัดการธุระนานไหม?เราควร ไปกินมื้อเย็นด้วยกันหน่อย"

"ผมยังทำพวกมันไม่เสร็จครับ เอาไว้ค่อยทำวันพรุ่งนี้"

"ผมได้ยินว่ามีร้านบาร์บีคิวเปิดใหม่ แถมยังได้รับความนิยมอย่างมาก"

"ท่านกำลังพูดถึงบิกกี้บาร์บีคิวใช่หรือเปล่าครับ? มันอร่อยจริงๆ" หวง เทียนปู้ตอบอย่างยินดี "พวกเขามักปล่อยให้ลูกค้าย่างด้วยตัวเอง แต่ เจ้าของมีซอสพิเศษ มีสี่รสชาติ ไม่เผ็ด เผ็ดน้อย เผ็ดกลางและเผ็ดมาก ร้านจะเปิดหลัง6โมงเย็นเท่านั้น แต่คนจะไปต่อคิวกันจนถึงห้าทุ่ม ธุรกิจ พวกเขากำลังเฟื่องฟู!"

"มันดีขนาดนั้นเลย?"หลินฮวงตื่นเต้นยิ่งขึ้น

"ท่านจะรู้เองหลังลิ้มลองมัน ซอสพวกเขาน่าทึ่งมาก"หวงเทียนปู้กล่าว และปิดภาพฉาย จากนั้นก็ฉายสมุดรายชื่อติดต่อ"ผมจะโทรหาเจ้าของ ร้านและจองล่วงหน้า ไม่อย่างนั้น เราคงต้องไปยืนรอเป็นชั่วโมง"

ทั้งคู่ออกเดินทางทันทีที่หวงเทียนปู้จองเสร็จ ในไม่ช้า พวกเขาก็มาถึงร้าน บิกกี้บาร์บีคิว

มันเกือบ1ทุ่มแล้ว มีคิวยาวนอกร้านอาหาร มีคนอย่างน้อย 40-50 คน กำลังรออยู่

เจ้าของร้านออกมาและต้อนรับหลินฮวงและหวงเทียนปู้ทันทีที่พวกเขา มาถึง เขาพาทั้งคู่ไปห้องวีไอพีที่เพิ่งถูกทำความสะอาดบนชั้นสาม

เจ้าของร้านเป็นชายวัยกลางคนหัวล้านดูอวบอ้วนและใจดี

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงพบว่าเขาคือผู้หลุดพ้น แม้จะเป็นแค่เพลิงสวรรค์ก็ ตาม

"มันนับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ท่านจักรพรรดิมาเยือนร้านอาหารแสนต่ำ ต้อยของเรา!"เจ้าของร้านจำหลินฮวงได้ทันที

"เอาของที่ดีสุดมา แสดงฝีมือให้ท่านจักรพรรดิดูหน่อย"หวงเทียนปู้ท้าทาย

เขานั่งยิ้มพลางดูทักษะมีดของเจ้าของร้าน

แม้เจ้าของร้านจะทำได้ดี เขาก็ไม่ถือว่าเป็นผู้บ่มเพาะดาบ ตัดสินจากการ หั่นเนื้ออย่างพิถีพิถัน หลินฮวงสามารถบอกได้ว่าเขาเป็นสายสวยยงาม คนแบบนี้อาจล้มเหลวในเต๋าต่อสู้เพราะการขาดความพยายามที่จะเข้าใจการต่อสู้อย่างแท้จริง

หลินฮวงไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะเขาตั้งแต่ต้นจนจบ เขาอาจ ชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดหากเจ้าของเป็นผู้บ่มเพาะ แต่ทว่า เจ้าของร้านถือว่า เกษียณจากการเป็นผู้บ่มเพาะแล้วและใช้ชีวิตอย่างปกติ เขาอาจไม่อยาก ได้ยินสิ่งที่หลินฮวงพูดต่อให้เขามีเจตนาดีก็ตาม แน่นอน เจ้าของร้านนับว่าสมบูรณ์แบบนอกจากทักษะมืดแสนงดงาม

เขาเริ่มเตรียมเนื้อชิ้นที่สองเพื่อนำไปย่างหลังทำชุดแรกเสร็จและเสิร์ฟให้ ทั้งคู่

หลินฮวงผลักเนื้อย่างชิ้นแรกเข้าไปในปาก เพียงเมื่อเขาเคี้ยวได้สองครั้ง สี หน้าเขาก็ดูแปลกๆ

หลังเขากินคำแรก หลินฮวงก็กินชิ้นที่สองด้วยสีหน้าเคร่งขรึม เขาวางมีด ในมือลงหลังกินชิ้นที่สอง เขามองเจ้าของที่กำลังเตรียมเนื้อย่างชุดสอง

"คุณไปได้ซอสมาจากไหนกัน?"

หวงเทียนปู้แปลกใจที่เห็นหลินฮวงถามคำถามนี้อย่างจริงจัง"มีอะไรงั้น หรอครับ?"

"ตอบผม!"หลินฮวงยกมือเพื่อหยุดหวงเทียนปู้จากการถาม ดวงตาเขา ยังคงจ้องมองเจ้าของร้าน"ใครให้สูตรนี้กับคุณ?" เจ้าของร้านวางสิ่งที่ทำอยู่และอธิบายอย่างตื่นตระหนก"มีคนมอบมันให้ ผมเมื่อผมกำลังทำธุรกิจร้านอาหารในเขต 7"

หลินฮวงมองผ่านอัลบั้มรูปในแหวนหัวใจจักรพรรดิเขา ในที่สุดก็ฉายภาพ หนึ่งหลังค้นหาอยู่นาน"เป็นเขาใช่ไหม?"

"ดูคล้ายๆ หน้าตาเหมือนในรูปไม่มีผิด ชายหนุ่มที่ผมเจอดูมีอายุเท่าคุณ" เจ้าของร้านพูดอย่างประหม่า

"เมืองใหนที่คุณไปเจอเขาในเขต 7?"หลินฮวงถามอีกครั้ง

"เมืองหิมะ!"

"ตอนใหน?"

"สามเดือนก่อนครับ"

"คุณช่วยบอกได้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นตอนพวกคุณเจอกัน? บอกผมทุก อย่างที่จำได้ พยายามอย่าพลาดอะไร" หลินฮวงร้องขอ

เจ้าของไม่ปฏิเสธคำขอเขา เขาพยักหน้าและเริ่มเล่า

"ผมมีร้านอาหารในเมืองหิมะของเขต 7 ธุรกิจเป็นไปด้วยดี สามเดือนก่อน ชายหนุ่มหล่อมายังร้านอาหารผมและกินเกือบทุกอย่างที่ผมมี เมื่อเขา เรียกเก็บตั้ง เขาบอกผมว่าอาหารของผมนั้นดี แต่ไม่ใช่กับซอส เขาบอก ผมว่าเขาจะได้รับซอสฟรีๆ แต่ผมต้องสัญญากับเขาอย่างหนึ่ง ซึ่งคือมา เปิดร้านอาหารบาร์บีคิวในเมืองจักรพรรดิเขต 1"

"ปฏิกิริยาแรกที่ผมคิดคือเขาเสียสติ แต่ทว่า เขาน้ำซอสออกมาและทำชุด เนื้อย่างให้ผมลิ้มลอง ผมยอมรับเงื่อนไขเขาหลังกินเนื้อไปแค่คำเดียว เขา ให้สูตรซอสผมและจากไป"

"ข้อตกลงเช่าร้านอาหารที่ผมเช่านั้นหมดลงพอดี ดังนั้นผมจึงเก็บข้าวของ และตรงมาเมืองจักรพรรดิหลังทำซอสชุดแรกเสร็จ"

"ท่านรู้จักคนที่เขากำลังพูดถึงงั้นหรอครับ?" หวงเทียนปู้อดถามไม่ได้

"หากผมเดาไม่ผิด เขาควรเป็นน้องชายผม"หลินฮวงเดาว่าคนๆ นั้นน่าจะ เป็นหลินซวนเพราะเนื้อย่างนั้นมีรสชาติคุ้นเคยต่อเขามาก แม้ซอสจะ พัฒนาไปมาก หลินฮวงก็ยังจำได้ว่ามันเป็นสูตรของหลินซวน

"เขาบอกอะไรคุณอีกไหม? ลองคิดให้ดีๆ? "หลินฮวงเงยหน้าอีกครั้งและ มองเจ้าของร้าน

"ใช่แล้ว เขาบอกบางสิ่งหลังให้สูตรผม เขาบอกผมราวกับว่าจักรพรรดิ แห่งขัตติยะจะมาร้านอาหารผมในวันหนึ่งและถามถึงเขา บอกจักรพรรดิ ว่า'อย่าคิดถึงผม อย่าตามหาผม วันหนึ่ง เราจะต้องได้พบกัน"

"อย่าคิดถึง อย่าตามหา วันหนึ่ง เราจะต้องได้พบกัน..."หลินฮวงพูดซ้ำๆ พลางขมวดคิ้วเล็กน้อย

Monster Paradise - 1154 เลือกวัน

เดิมที่ ทั้งหมดที่หลินฮวงต้องการคือพูดกับหวงเทียนปู้และซื้ออาหารเย็น เขาไม่คิดว่าจะเจอเรื่องน่าแปลกใจ

เขาตกใจเมื่อยินเรื่องหลินซวน

มันผ่านมาสามปีแล้วตั้งแต่เขาเจอหลินซวน แม้เขาจะอยู่กับเขาและหลิน ซินแค่ครึ่งปี หลินฮวงก็ถือว่าเขาเป็นครอบครัว ในความเป็นจริง หลินฮวง พยายามตามหาเขามานานกว่าสองปีแต่ก็ไม่ได้ความ เขาไม่รู้อะไรเลย นอกจากความจริงที่ว่าหลินซวนได้ไปยังดินแดนต้นกำเนิดแล้ว

ในที่สุดหลินฮวงก็โล่งใจเมื่อได้ยินว่าหลินซวนปรากฏในเมืองหิมะที่ทั้ง สามเคยอาศัย อย่างน้อย เขาก็ยังไม่ตาย และยังจำ

หลินฮวงและหลินซินได้

สำหรับสิ่งที่หลินซวนให้เจ้าของร้านพูด เขารู้ดีถึงตำแหน่งปัจจุบันและ สถานการณ์ของหลินฮวง เพื่อป้องกันไม่ให้หลินฮวงพยายามค้นหาเขา เขาจึงบอกให้เจ้าของร้านอาหารส่งข้อความมาแบบนั้น

เขาอยากบอกหลินฮวงว่าไม่จำเป็นต้องเสียเวลามาหาเขา เขาจะเผยตัว เมื่อถึงเวลาอันควร และมันคงไม่นาน

หลินฮวงพยักหน้าด้วยรอยยิ้มให้เจ้าร้านหลังได้ยินข้อความของหลินซวน" ผมเข้าใจแล้ว ขอบคุณสำหรับข้อความ"

หลินซวนอาจไม่รู้ว่าข้อความเขาจะมาถึงตอนไหน หลินฮวงกำลังวางแผน ใช้ขัตติยะเพื่อหาตัวเขาก่อนออกโลกกรวด แต่ทว่า ตอนนี้ ดูเหมือนมันจะ ไม่จำเป็นเลย

เขามั่นใจว่าหลินซวนปลอดภัย ยิ่งไปกว่านั้น อิสรภาพเขาไม่ควรถูกจำกัด อยู่ที่การตัดสินของเขา ดังนั้นเขาจึงไม่สนใจมองหาเขาและรอให้เขา ปรากฏตัวเอง

หลินฮวงเรียกเจ้าของร้านมาขอโทษเมื่อพวกเขากินเกือบเสร็จ จากนั้นก็ เริ่มคุยกับหวงเทียนปู้ "ตอนนี้ ผมได้เลื่อนเป็นจักรพรรดิแล้ว ผมอาจออกโลกกรวดนี้ภายในไม่กี่ เดือน"หลินฮวงบอกแผนเขา

"ท่านคิดออกโลกกรวดตอนมีระดับแค่จักรพรรดิ?มันเสี่ยงเกินไปหรือไม่ ครับ?ทำไมท่านไม่ออกไปตอนท่านเลื่อนเป็นเทพเสมือน?ด้วยพรสวรรค์ ของท่านในฐานะจักรพรรดิ มันเป็นแค่เรื่องของเวลาที่ท่านจะเลื่อนเป็น เทพเสมือน"หวงเทียนปู้พยายามหยุดเขา ในฐานะสมาชิกขัตติยะ เขาแค่ หวังว่าหลินฮวงจะอยู่นานขึ้น เหนือสิ่งอื่นใด ชะตากรรมของขัตติยะอยู่ใน มือหลินฮวง เขากังวลว่าขัตติยะจะถูกตัดสิทธิ์จากขัตติยะหากหลินฮวง ตาย

"เหตุผลที่ผมกำลังไมหาพิภพก็เพราะว่าโลกกรวดกำลังจะถึงจุดจบ ผม ต้องหาทางแก้ไขก่อนภัยพิบัติจะมาถึง"

"ไม่ต้องห่วงเกี่ยวกับผม แม้ผมจะเป็นแค่จักรพรรดิ แต่เทพเสมือนขั้น 9 ก็ ยังไม่อาจทำอะไรผมได้เมื่อเป็นเรื่องทักษะการเอาตัวรอด"หลินฮวงยิ้ม" ไม่อย่างนั้น ผมจะสามารถได้รับสิทธิ์ขั้น A ได้ยังไงหากผมไร้ ความสามารถ?' "ผมจะมอบอำนาจส่วนใหญ่ของขัตติยะให้คุณ อู่หนานและตู้ฟู้ก่อน ออกไป ตามปกติ พวกคุณสามคนจะดูแลขัตติยะ ผมหวังว่าจะเห็น ขัตติยะดีขึ้นเมื่อผมกลับมาจากมหาพิภพ"

"มันจะต้องดีขึ้นแน่ครับ!"หวงเทียนปู้พยักหน้าทันที เขารู้ว่าหลินฮวงได้ ตัดสินใจแล้วและการหยุดเขาก็ไร้ประโยชน์

"ผมต้องให้พวกคุณช่วยผมหลายเรื่องก่อนออกไป"

"ว่ามาเลยครับ"

"อย่างแรก ช่วยผมสะสมทักษะดาบให้ได้มากที่สุด ผมต้องการทักษะดาบ ทุกขั้น สอง รวบรวมแก่นเทวะและแก่นเทวะแตกมาให้ผม ยิ่งมากยิ่งดี! สาม สะสมคริสตัลวิญญาณระดับเทพหรือของระดับเทพที่มีพลัง วิญญาณให้ผม"

หลินฮวงนำแหวนเก็บของชั่วคราวออกมาหลังเขาเอ่ยคำขอทั้งสาม เขาส่ง มันให้หวงเทียนปู้"แน่นอน ผมจะจ่ายเงินให้เอง นี่เป็นเงินสดล่วงหน้า บอกให้ผมรู้เมื่อคุณคืบหน้า"

หวงเทียนปู้หรื่ตามองแหวน เขาลอบตกใจ

แหวนเช่นนั้นกลับบรรจุสมบัติเกือบทั้งหมดที่หลินฮวงได้รับจากเทพ ประทาน มีสมบัติเทพ40กว่าชิ้นและสมบัติกึ่งเทพกว่า 500 ชิ้น ยังมีหินเท วะนับล้านรวมถึงของอื่นๆเช่นสมบัติโบราณ"

"จัดการกับของจิปาถะเช่นสมบัติโบราณในแหวนให้ผมด้วย"

"ครับ ผมจะจัดการให้พรุ่งนี้เช้า"หวงเทียนปู้มองดูของและเก็บแหวนไป

"ผมได้ยินว่าตู้ฟู้ไปเขต3สองวันก่อน เขากำลังไปพูดเรื่องการร่วมมือกับ รัฐบาลกลางของเขต3 ใช่ไหม?"หลินฮวงถาม "ครับ องค์กรเราทำผลงานได้ดีในเขต 3 ชื่อเสียงของท่านในช่วงไม่กี่เดือน ที่ผ่านมาทำให้สาขาเราในเขต3เกือบเทียบเท่ากับรัฐบาลกลาง พวกเขา เรียกตัวตู้ฟู้ไปก็เพื่อหารือเรื่องก่ารร่วมมือกันในเขต3และติดตามผล"

"เนื่องจากสาขาพวกเขาในเขต3กำลังร่วมมือกับเรา ผมก็คิดว่าเรา สามารถร่วมมือกับสำนักงานใหญ่ของพวกเขาได้เช่นกัน"หลินฮวงกล่าว ต่อด้วยรอยยิ้ม

หวงเทียนปู้ขมวดคิ้วเล็กน้อย"แต่มันหมายความว่าเรากำลังหันหลังให้กับ องค์กรมืดอื่นๆหากเราทำแบบนั้น องค์กรมืดอื่นๆสามารถหลับหูหลับตา ได้หากเป็นแค่การร่วมมือของสาขา เหนือสิ่งอื่นใด บางสาขาของพวกเขา ก็มีธุรกิจกับรัฐบาลกลาง"

"แม้เราจะเป็นองค์กรกลางแล้ว เราก็ยังอยู่ฝั่งองค์กรมืด หากเราทำแบบ นั้น เราต้องทำการแถลงการณ์ พวกนอกรีตมักกล่าวว่าพวกเขาเป็นองค์กร กลาง แต่พวกเขาไม่เคยกล้าข้ามเส้น มันไม่เป็นไรต่อให้สาขาขององค์กร มืดร่วมมือกับรัฐบาลกลางและสมาคมนักล่า แต่สำนักงานใหญ่ต้องคง จุดยืน นอกจากนี้ พวกเขาอาจกระตุ้นเรื่องราวเพื่อแสดงการต่อต้าน สถานะเรา" "ไม่มีองค์กรกลางไหนที่แสดงการร่วมมือกับรัฐบาลกลางอย่างเป็น ทางการเลยงั้นหรอ?"หลินฮวงถามทันที

"มีหลายร้อยปีก่อน แต่พวกเขาเข้าร่วมกับรัฐบาลและกลายเป็นองค์กร สหภาพตลอดหลายร้อยปี(พวกสมาคมอัจฉริยะ) มีองค์กรที่เป็นกลางไม่ มากในตอนนี้ พวกเขาก็เหมือนเราและพวกนอกรีต องค์กรมืดที่ต้องการ เป็นกลาง"

"แล้วองค์กรกลางใหญ่ๆเป็นยังไง?"หลินฮวงถาม

"นักฆ่าเงา พวกนอกรีต ผีเสื้อลึกลับและเรา"

แน่นอน พวกนอกรีตไม่ได้แปลกหน้าต่อหลินฮวง เขาเคยได้ยินถึงนักฆ่า เขาและผีเสื้อลึกลับเหมือนกัน นักฆ่าเขาคือองค์กรนักฆ่าอันดับ 1 ในโลก กรวดนี้ หลินฮวงไม่คิดเลยว่าพวกเขาจะเป็นองค์กรกลาง หลินฮวงยังเคย ได้ยินองค์กรอื่นที่เรียกว่าผีเสื้อลึกลับ มันเป็นองค์กรข้อมูลที่ใหญ่สุดใน โลกมืด กว่า 70% ของข้อมูลจากทั่วองค์กรมืดล้วนมาจากพวกเขา

"ผมสามารถเข้าใจได้ว่าฝีเสื้อลึกลับเป็นองค์กรกลาง แต่นักฆ่าเงาก็ด้วย?" หลินฮวงไม่อาจเข้าใจได้

ในทางทฤษฎี องค์กรนักฆ่าควรเป็นบอสใหญ่ขององค์กรมืด

"นักฆ่าเงาได้ก่อตั้งตัวเองในฐานะองค์กรลาง ตลอดหลายร้อยปี พวกเขา รับเกือบทุกงานที่ได้เงิน พวกเขายังรับงานจำนวนมากจากรัฐบาลกลาง ด้วย พวกเขานับเป็นหนึ่งในกลุ่มแรกๆที่ร่วมมือกับรัฐบาลกลางและ สมาคมนักล่า"หลินฮวงเลิกคิ้ว

"พวกเขารู้อยู่แล้ว แต่ไม่มีใครสามารถทำอะไรได้ตราบเท่าที่พวกเขาทำได้ ดีและไม่ทิ้งข้อบกพร่องไว้"

"ผมไม่คิดว่ามันเพราะพวกเขาทำได้ดีหรอก"หลินฮวงส่ายหัว"มันเป็น เพราะนักฆ่าเงาทรงพลังจนองค์กรมืดอื่นๆไม่กล้าต่อต้านแม้จะมีหลักฐาน เพียงพอ"

"วางแผนไว้ให้ผมในช่วงนี้ เลือกวันดีๆ เราจะไปเยือนสำนักงานใหญ่ รัฐบาลกลางเพื่อหารือเรื่องการร่วมมือ!"

Monster Paradise – 1155 ผู้ช่วย

ในความเป็นจริง หลินฮวงอยากร่วมมือกับรัฐบาลกลางด้วยเหตุผลหลาย อย่าง

หนึ่งในเหตุผลหลักคือเพื่อป้องกันหวงเทียนปู้และคนอื่นจากการพา องค์กรกลับไปสู่จุดเดิมหลังเขาออกโลกกรวด มันหมายความว่าความ พยายามเขานั้นจะสูญเปล่า

การร่วมมือกับรัฐบาลกลางจะผูกขัตติยะและองค์กรสหภาพเข้าด้วยกัน เมื่อถึงเวลาเขาจากไป ขัตติยะจะมีแค่สองตัวเลือด หนึ่งคือรวมเข้ากับ องค์กรสหภาพ หรือคงสถานะเป็นกลาง ในขณะเดียวกัน ตัวเลือกการเข้า ร่วมองค์กรมืดจะหมดไป

แน่นอน ย่อมมีข้อเสียชัดเจนในการทำเช่นนั้น

ภายในระยะเวลาอันสั้น ขัตติยะจะกลายเป็นผู้ทรยศต่อองค์กรมืดทั้งหมด บางคนอาจตามขัตติยะไปเพื่อล้างแค้น อย่างไรก็ตาม หลินฮวงเตรียมพร้อมจะรับมือกับเรื่องนั้นแล้ว

หากมืองค์กรมืดใดกล้ามาหาขัตติยะ เขาก็จะฆ่าให้หมดเพื่อเตือน

องค์กรกลางทั้งหมดรู้ว่าการร่วมมือกับรัฐบาลกลางมีประโยชน์ในระยะ ยาว ไม่มีใครกล้าทำก้าวแรกเพราะกลัวจะถูกองค์กรมืดรุมฆ่าก่อนจะได้ ลิ้มรสผลประโยชน์

ต้องรู้ว่ามีคนโหดเหี้ยมเป็นจำนวนมากในองค์กรมืดชั้นนำ

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงไม่สนใจ เขาไร้เทียมทานในโลกกรวดแห่งนี้ เขามี ความสามารถที่จะสะกดข่มทุกคนไม่ว่าพวกเขาจะโหดเหี้ยมแค่ไหน

เขาจะฆ่าคนที่กล้ามาขัตติยะ!

เช้าวันต่อมา หวงเทียนปู้ส่งคำขอให้หลินฮวงให้ยังลูกน้อง ฝ่ายจัดซื้อของ ขัตติยะเริ่มค้นหาแก่นเทวะ ทักษะดาบและคริสตัลวิญญาณให้หลินฮวง หลังจากนั้น หวงเทียนปู้ใช้เวลาช่วงเช้าสื่อสารกับรัฐบาลกลางและตั้ง เวลาอย่างเป็นทางการในการไปเยือน

แม้กระทั่งหลินฮวงก็ยังแปลกใจเล็กน้อยเมื่อหวงเทียนปู้แจ้งเขา

"กำหนดการเร็วขนาดนั้นเลย?"

"พวกเขาติดต่อกับคณะกรรมการของรัฐบาลกลางทันที่หลังได้ยินว่าท่าน จักรพรรดิเป็นผู้เสนอ ในเวลาไม่ถึงสองชั่วโมง รองหัวหน้าของรัฐบากลาง ตงฟางไป่ก็ตอบด้วยตัวเอง เราจะไปสำนักงานใหญ่รัฐบาลกลางในเมือง แรกตอนวันที่ 10ธันวาคม 9 โมงเช้า.."

"ผมได้นัดผู้อาวุโสไป่ยู่และตัวผมให้ไปกับท่าน อู่หนานจะอยู่คอยปกป้อง สำนักงานใหญ่"

"พาหลินซินไปด้วย ส่วนคุณอยู่คอยปกป้องแหละ"หลินฮวงกังวลถึงการ ปล่อยให้หลินซินทิ้งไว้ที่สำนักงานใหญ่ขัตติยะ ในความเป็นจริง หวงเทียนปู้ยังเดาว่าหลินซินจะเข้าร่วมการเดินทางด้วย ดังนั้นเขาจึงไม่คัดค้าน พวกเขาจึงไม่โจมตีรัฐบาลกลาง ดังนั้นจึงไม่มี ความจำเป็นต้องมีคนกำลังรบสูงในการเดินทาง

"นอกจากนี้ เช้านี้ ผมยังแจ้งฝ่ายจัดซื้อถึงของที่ท่านขอเมื่อคืนแล้ว พวก เขากำลังจัดการ"หวงเทียนปู้จำได้ว่าต้องแจ้งหลินฮวงก่อนเขาวางสาย

"ขอบคุณ!"

หลินฮวงค่อยๆหลับตาและเริ่มบ่มเพาะไร้รอยต่อหลังวางสายกับหวง เทียนปู้

แม้เขาจะใร้เทียมทานในโลกกรวดแล้ว หลินฮวงก็ยังไม่อยากพึ่งพา
วิญญาณต่อสู้เขา ในความเป็นจริง เขารู้ดีว่าความสามารถส่วนตัวเขายัง
พัฒนาได้ ถึงแม้เขาจะไม่อาจเลื่อนระดับพลังได้ในเวลาอันสั้น เต๋าดาบ
เขา พลังจิตและเคล็ดเบือนชะตาก็ยังไม่ถึงขีดสุด ดังนั้น เขาจึงไม่คิด
เสียเวลาและหลงระเริงในช่วงนี้ เขากลับวางแผนพัฒนาตัวเองให้ได้มาก
ที่สุด

การบ่มเพาะไร้รอยต่อเป็นวิธีที่เร็วสุดสำหรับการแสดงผลลัพธ์เพราะเขา สามารถเห็นด้ายพลังจิตที่เพิ่มขึ้นได้อย่างชัดเจน เทียบกับเต่าดาบเขาซึ่ง เขาไม่รู้ว่าจะทะลวงผ่านตอนไหน ไร้รอยต่อทำให้เขารู้สึกถึงความสำเร็จ เมื่อฝึกฝนมัน ดังนั้น หลินฮวงจึงทำการบ่มเพาะไร้รอยต่อก่อน

นับตั้งแต่เลื่อนเป็นจักรพรรดิ หลินฮวงสังเกตว่าความเร็วการบ่มเพาะไร้ รอยต่อเขาเร็วกว่าเดิมมาก เขาสามารถแบ่งด้ายพลังจิตได้สองพันด้าย เกือบทุกวัน

เขาใช้เวลาเพียงหกวันในการเพิ่มด้ายพลังจิตจาก 18000 เป็น 30000 เขา ยังผ่านระดับ 5 ของไร้รอยต่อ

หลินฮวงปิดประตูบ่มเพาะอยู่เกือบสามวันแต่ก็ถูกขัดจังหวะ

เขาชำเลืองมองแหล่งความปั่นป่วนและเห็นว่ามันคือจอมปีศาจที่ยกระดับ ขึ้น จอมสังหารเองก็เลื่อนระดับสำเร็จหลังจอมปีศาจไม่นาน กว่าสามชั่วโมง ต่อมา ในที่สุดแลนเซล็อตก็ออกจากรังไหม

หลังดูการ์ดมอนสเตอร์ใหม่ทั้งสาม หลินฮวงก็เก็บพวกมันไป เขารอทั้งวัน แต่เจ้าแดงก็ยังเลื่อนระดับไม่สำเร็จ

เพื่อบรรเทาความทุกข์ เย็นวันถัดมา เจ้าแดงก็เลื่อนระดับสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม เจ้าแดงดูแตกต่างไปจากก่อนหน้าโดยสิ้นเชิง

หลินฮวงตกตะลึงเมื่อเห็นเงาที่ออกจากรังใหม

หญิงสาวร่างกายสูงสง่าเดินออกมา มีหมอกสีแดงวนอยู่รอบร่างเธอ เธอมี ผมสีม่วงที่ยาวถึงเอว และผมแต่ละเส้นเธอก็ดูเหมือนราวกับมันมีชีวิต

"เจ้าแดง?"หลินฮวงถาม รู้สึกไม่มั่นใจแม้จะเห็นหน้าต่างข้อมูลแล้ว

"นายท่าน"เจ้าแดงปรากฏตรงหน้าหลินฮวงในชั่วพริบตา เธอเร็วจนหลินฮ วงมองไม่ทัน

"มีอะไรผิดปกติกับการเลื่อนระดับแกไหม?"หลินฮวงอดถามไม่ได้ เขาคิด ว่ามันแปลกมากที่เจ้าแดงกลายเป็นแบบนี้

"ข้าคิดว่ามันเยี่ยมมาก! ร่างมนุษย์นี้ช่วยให้ข้าสามารถแสดงพลังต่อสู้ ออกมาได้ถึงขีดสุด!"เจ้าแดงพอใจกับร่างใหม่

เธอเรียนรู้ความรู้ของมนุษย์มานับไม่ถ้วนและอ่านหนังสือเต๋าต่อสู้มามาก รวมถึงได้รับมรดกของยอดฝีมือมนุษย์ ร่างมนุษย์เธอจึงเป็นรูปแบบดีสุดที่ จะช่วยให้แสดงความสามารถออกมาได้

หลินฮวงตระหนักถึงจุดประสงค์ของเจ้าแดงทันที่

เขาไม่สงสัยว่าความคืบหน้าในการบ่มเพาะของเจ้าแดงจะน่ากลัวแค่ไหน เขายังรู้สึกว่าเจ้าแดงอาจเชี่ยวชาญความหมายแท้จริงของเต๋าต่อสู้ได้เร็ว กว่าเขา "รูปแบบนี้จะส่งผลกระทบต่อความสามารถการคำนวณแกไหม?"หลินฮ

วงถาม

"ไม่ การเลื่อนระดับนี้ยังเพิ่มความสามารถการคำนวณข้าให้ดีกว่าเดิมนับ

สิบเท่า ยิ่งไปกว่านั้น ผมแต่ละเส้นของข้ายังเป็นส่วนเสริมของสมอง แต่

ละเส้นจะช่วยเสริมทักษะการคำนวณข้า 1% ข้ามีผมกว่าแสนเส้นซึ่งจะ

ช่วยเพิ่มทักษะการคำนวณข้าเป็นหมื่นเท่า กล่าวอีกนัยหนึ่ง ตอนนี้ทักษะ

การคำนวณข้าเหนือกว่าเดิมเป็นหมื่นเท่า"เจ้าแดงอธิบาย"ข้อเสียเพียง

อย่างเดียวคือการคำนวณด้วยตัวเสริมที่มากขนาดนั้นจะทำให้ผมข้าร่วง

เร็วทันทีที่ใช้มัน และพวกมันจะงอกกลับใน 48 ชั่วโมง"

้งั้น มันก็จริงที่แกจะทรงพลังหากแกหัวล้าน นี่เข้าท่าแหะ'หลินฮวงลอบ

ล้อเลียนมัน

"การ์ดมคนสเตคร์ : เจ้าแดง"

"ความหายาก : บรรพกาล"

"ชื่อมอนสเตอร์ : ราชินีแห่งภูมิปัญญา

"ประเภทมอนสเตอร์ : ประเภทภูมิปัญญา/เผ่าลึกลับ

"ชื่อเล่น : ผู้รอบรู้

"ระดับพลัง : จักรพรรดิทองเหลือง"

"ความเชี่ยวชาญ : สติปัญญา ปรสิต"

"ทักษะหลัก : ปรสิตเทวะ(รวมทักษะปรสิตนับร้อย) การบริหารสัมบูรณ์ หัวใจแห่งความรู้.."

"ทักษะรอง : สุดยอดสติปัญญา จิตเทวะ เชื้อไฟอมตะ การถ่ายโอน จิตสำนึก..

"สิทธิ์การอัญเชิญ : เปิดใช้งาน"

"หมายเหตุการ์ด : แนะนำให้ฝึกฝนอย่างสุดความสามารถ!"

เจ้าแดงมีทักษะคล้ายเดิม หลินฮวงรู้ผลคร่าวๆของทักษะหลังเหลือบมอง

อย่างไรก็ตาม มีทักษะใหม่บางอย่างที่เขาไม่อาจเข้าใจผลของพวกมันได้ เขาแตะเปิดเพื่ออ่านพวกมันอย่างละเอียด

"หัวใจแห่งความรู้ : มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ เพิ่มความสามารถการ เรียนรู้ความรู้ทั้งหมดร้อยเท่า"

"การปล้นมรดก: อนุญาติให้ทำการปล้นความทรงจำของโฮสต์โดยการ บังคับแม้มรดกจะถูกผนึก(อัตราความสำเร็จไม่ได้ 100% มันขึ้นอยู่กับว่า มรดกถูกผนึกไว้หนาแน่นแค่ไหน

"เชื้อไฟอมตะ : ร่างหลักสามารถสร้างประกายไฟอมตะที่มีความทรงจำ และมรดก เมื่อร่างหลักตาย ประกายไฟจะทำงานอัตโนมัติและสับเปลี่ยน โฮสต์อย่างรวดเร็วเพื่อแทนที่"

"หมายเหตุ : ทักษะนี้ใช้ร่วมกับการถ่ายโอนจิตสำนึกได้ดี"

"การถ่ายโอนจิตสำนึก : ร่างหลักสามารถรักษาจิตสำนึกไว้ได้และโอนมัน ให้ร่างหนึ่ง"

"หมายเหตุ : ทักษะนี้ใช้ร่วมกับประกายไฟอมตะได้ดี"

หลินฮวงคิดว่าความสามารถโดยรวมของเจ้าแดงดีกว่าก่อนหน้าหลายเท่า

ไม่เพียงแต่มันจะมีพรสวรรค์การเป็นที่ปรึกษา แต่ความสามารถทั้งสาม อย่างการปล้นมรดก หัวใจแห่งความรู้และสุดยอดสติปัญญายังทำให้มัน เป็นอัจฉริยะที่ไม่มีมนุษย์คนใดเทียบได้

หากให้เวลาพอ มันจะสามารถดูดซับความรู้ทั้งหมดในโลกได้และ กลายเป็นตัวตนที่รู้ทุกอย่างและมีทุกความสามารถ

"ข้าหลับมานานกว่าสิบวัน มีอะไรที่ท่านต้องการให้ข้าช่วยหรือไม่?"เจ้า แดงถาม "แกเลื่อนระดับได้ทันเวลาพอดี ฉันจะหารือเรื่องการร่วมมือกับรัฐบาล กลางในอีกสองวัน แกสามารถช่วยฉันวางแผนได้และสร้างข้อเสนอที่ ได้ผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย"

Monster Paradise – 1156 มาเยือนเมืองแรกอีกครั้ง

สำหรับหลินฮวง การเลื่อนระดับของเจ้าแดงมาในเวลาเหมาะเจาะ

หลินฮวงมาพร้อมขอเสนอความร่วมมือกับรัฐบาลกลางหลังใช้เวลาหารือ กับเจ้าแดงทั้งคืน

เขาส่งข้อเสนอที่เขามีให้หวงเทียนปู้ ถามคนมีประสบการณ์ว่าเขาควรเพิ่ม หรือลบอะไร

หวงเทียนปู้แปลกใจเล็กน้อยเมื่อได้รับข้อเสนอจากหลินฮวง เดิมที่ เขาคิด ว่าจะเรียกหลินฮวงออกวังจักรพรรดิมารือกันอยู่ แต่หลินฮวงกลับส่ง ข้อเสนอสมบูรณ์มาให้เขาโดยตรง

เขาตกใจหลังอ่านอย่างละเอียดเพราะข้อเสนอที่หลินฮวงส่งมาให้เขานั้น สมบูรณ์มาก มันรวมเกือบทุกอย่างที่เขาคิดไว้ แถมยังมีเรื่องที่ไม่คิด

มันเป็นตอนตี่ 3 เมื่อหวงเทียนปู้อ่านข้อเสนอเสร็จ

เขามองดูเวลาและอ่านข้อเสนอทั้งหมดอีกครั้งเพื่อดูว่ามีอะไรที่เขา สามารถเพิ่มเติมได้

ในที่สุดเขาก็ตรวจข้อเสนออีกรอบเสร็จตอน 6 โมงเช้า ท้ายที่สุด เขาก็คิด ว่าข้อเสนอของหลินฮวงนั้นไร้ที่ติ

หลินฮวงยิ้มเมื่อได้รับข้อความของหวงเทียนปู้แต่เช้าตรู่"ดูเหมือนว่าฉันจะ สามารถจดจ่อกับการบ่มเพาะได้อีกสองวัน"

ข้อความของหวงเทียนปู้คือข้อเสนอนั้นดีและไม่มีอะไรต้องแก้ไข ดังนั้น พวกเขาจึงสามารถดำเนินการตามข้อเสนอได้ทันที

เวลาผ่านไปสองวัน มันเป็นวันที่ 10 ธันวาคมที่การประชุมจะจัดขึ้น

หลินฮวงล้างหน้าเสร็จตอนหกโมงเช้า มันยังไม่ถึงเจ็ดโมงดีเมื่อเขากินข้าว เช้าเสร็จ หลังเตรียมตัว ทั้งสี่ หลินฮวง หลินซิน หวงเทียนปู้และหวงไป่ยู่ก็ก้าวไปใน ประตูมิติและมาถึงเมืองแรกที่สำนักงานใหญ่รัฐบาลกลางตั้งอยู่ตอนแปด โมงตรง

หลินฮวงพาพวกเขาไปร้านกาแฟใกล้สำนักงานใหญ่ ในเวลาไม่ถึงสาม นาทีที่พวกเขาสั่งกาแฟ หัวหน้าหน่วยพิเศษ กวนจงก็มาถึงพร้อมคนของ เขา

หลินฮวงทักทายด้วยรอยยิ้มกว้าง"หัวหน้า คุณเองก็มาดื่มกาแฟด้วยงั้น หรอ?"

"ท่านจักรพรรดิช่างพูดเล่นจังนะครับ"กวนจงเดินมา"ผมเคยพบท่าน จักรพรรดิหลายครั้งแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงส่งพบมาเพื่อป้องกันความอึด อัด"

"ให้ผมได้แนะนำท่าน นี่คือคุณจ้าวหลิงหมิง ประธานกรรมการของ สำนักงานใหญ่รัฐบาลกลาง นี่คือคุณหลาน หนิง รองประธาน"กวนจงก้าว ไปทางซ้ายและแนะนำทั้งสองคนข้างเขา ชายที่ยืนทางซ้ายสูงและมีผิวแทน หลินฮวงสามารถบอกได้ว่าเขาต้องมา จากกองทัพ วิธีที่เขายืนดูรุนแรงจนยากจะซ่อนความจริงที่ว่าเขามาจาก กองทัพ

ผู้หญิงข้างเขาสวมแว่นตา เธอดูมีอายุ 27 หรือ 28 หลินฮวงไม่อาจบอก อายุจริงเธอได้ เธอควรสวย แต่กลับสวมแว่นกรอบดำหนา เธอยัง แต่งหน้าแบบตั้งใจ ทำให้เธอดูไม่เด่น

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงกลับมองเธออีกครั้งเพราะเมล็ดกาฝากของเจ้า แดงได้ส่งข้อความหาเขา หญิงสาวผู้นี้อาจมีสุดยอดสติปัญญา

เนื่องจากเขาไม่อาจนำมอนสเตอร์อัญเชิญมาหารือด้วยได้ หลินฮวงจะ บอกให้เจ้าแดงร่างเมล็ดกาฝากในร่างเขาเพื่อคอยสังเกตการประชุมจาก ระยะไกลและให้คำแนะนำเขา

ในขณะเดียวกัน เจ้าแดงก็ร่ายปรสิตมันใส่หนุ่มหล่อในโรงแรมห่างจาก ร้านกาแฟไม่ถึง 300 เมตร เจ้าแดงใช้เขาเพื่อตรวจสอบในโรงแรม ใน โรงแรม ชายผู้ถูกแพร่ปรสิตนั้นหลับสนิท ส่วนเจ้าแดงก็คอยสังเกตทุก อย่างผ่านเมล็ดกาฝาก เห็นได้ชัดว่ารัฐบาลกลางได้ชะลอเวลาประชุมไป 12 วันเพื่อให้พวกเขามี เวลาเตรียมพร้อม ตัดสินจากสถานการณ์ปัจจุบัน พวกเขาคงเตรียมตัวมา อย่างดี

"ยินดีที่ได้พบครับ"หลินฮวงกล่าวกับทั้งคู่

ในขณะนั้น หวงเทียนปู้ก็เข้าร่วมการสนทนาและแนะนำเขา "นี่คือท่าน จักรพรรดิของเรา และนี่คือเจ้าหญิงน้อยของขัตติยะเรา ผู้เป็นน้องสาว ของท่านจักรพรรดิ ชายข้างๆผมคือดยุคยู่แห่งขัคคิยะ หวงไป่ยู่ สุดท้าย ผมคือหวงเทียนปู้แห่งขัตติยะ"

กวนจงและคนอื่นหยุดสายตาที่ดยุคยู่สักพักเมื่อได้ยินชื่อ

สมาชิกองค์กรทั่วไปอาจไม่รู้จักเขา แต่กวนจงและคนอื่นรู้ดีว่าปัจจุบันมีด ยุคที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการแค่สองคน พวกเขาก็คือหวงไป่ยู่ และหวงฮ่าวหยาง ผู้เป็นตัวตนระดับเทพเสมือน ในขณะเดียวกัน คนที่ถูก เรียกว่าดยุคอย่างหวงเทียนชี่นั้นเป็นแค่ชื่อที่คนนอกใช้เรียกพวกเขา ตำแหน่งนั้นไม่ได้ถูกมอบโดยขัตติยะอย่างเป็นทางการ พวกเขารู้ว่าหวง ไป่ยู่ที่ถูกมอบตำแหน่งดยุคยู่ให้นั้นคือยอดฝีมือระดับเทพเสมือนขั้น 3 เขา ถือเป็นหนึ่งในบุคคลชั้นนำของโลกกรวด

หลานหนิงพูดด้วยรอยยิ้ม ดวงตาเธอจับจ้องหลินซินข้างหลินฮวง "เป็น เจ้าหญิงน้อยนี่เอง ฉันได้ยินว่าท่านจักรพรรดิมีน้องสาว แต่ไม่คิดเลยว่า เธอจะเป็นสาวงามตัวน้อย"

'มันคงไร้สาระหากพวกคุณไม่รู้ว่าหลินซินหน้าตาเป็นยังไง'หลินฮวงคิดกับ ตัวเอง

แต่ทว่า นั่นไม่ใช่สิ่งที่หลินซินคิด เธอเหม่อลอยตั้งแต่หลานหนิงชมเธอ

"ฉันได้ยินว่าเธอเคยสอนในฝ่ายอาวุธปืนตอนเธออยู่ที่สถาบันนักล่ายุทธ์ ในเขต 7 ฉันบังเอิญมีปืนอยู่ในแหวนเก็บของพอดี ฉันจะให้เธอเป็น ของขวัญ" หลานหนิงพูดและนำสมบัติปืนโบราณออกมา มันเป็นปืนพก ผู้หญิงสีดำ มีลวดลายสีม่วงประดับอยู่

ดวงตาของหลินซินเป็นประกายนี่คือพิกลม่วง 001 ที่บริษัทอินทรีเพิ่ง วางขายใช่ไหมคะ?หนูได้ยินว่านี่คือผลิตภัณฑ์ชิ้นแรกจากชุดพิกลม่วง มัน เป็นรุ่นพิเศษที่มีเพียง 100 กระบอกทั่วโลก!"

หลินซินรู้เรื่องปืนพกดี แม้มันจะเป็นแค่สมบัติโบราณ ราคามันก็ไม่ได้น้อย ไปกว่าสมบัติกึ่งเทพ

"ใช่แล้ว ฉันรู้จักเจ้าของบริษัทอินทรีและขอมาหนึ่งกระบอกเมื่อรู้ว่ากึ่งเทพ กงเว่ยเป็นคนออกแบบมัน ฉันคิดว่ามันคงเป็นของสะสมชั้นยอด"

"คุณเองก็ชอบงานออกแบบของกึ่งเทพกงเว่ยเหมือนกันหรอคะ?"หลินวิน รู้สึกเหมือนเจอเพื่อน

"ใช่แล้ว ฉันคิดว่างานออกแบบของเธองดงามมาก ฉันสะสมงานครัวเรื่อน เกือบทุกชิ้นที่เธอออกแบบ บางครั้ง ฉันนำของเหล่านั้นออกจากตลาด ผ่านช่องทาง"

หญิงสาวสองคนพูดถึงกงเว่ยและไม่สนใจหลินฮวงและคนอื่น

กงเว่ยคือหนึ่งในกึ่งเทพนับไม่ถ้วนในโลกนี้ แม้ความสามารถเธอจะไม่ถือ ว่าสูง แต่เธอก็สวยมาก การแต่งกายเธอดูดีมีระดับและเธอก็มุ่งเน้นสื่อใน การประชุมทุกครั้ง มื่อเวลาผ่านไป เธอก็กลายเป็นนักออกแบบอันดับ1 ของโลก เธอเป็นไอดอลสำหรับผู้หญิงหลายๆคน"

ไม่ว่าเธอจะออกแบบอะไร ผลิตภัณฑ์ก็จะขายจนหมดทุกครั้งเพราะเธอมี แฟนๆหลายคน

หลินฮวงเคยได้ยินชื่อเธอมาก่อน

เหตุผลที่เขาจำเชื่อกงเว่ยได้ก็เพราะเธอเป็นคนออกแบบกระเป๋า สุภาพสตรีเมื่อสองปีก่อน ท้ายที่สุด บางคนก็ตระหนักว่าเป้นั้นเล็กไปหลัง ซื้อมันและโพสต์กระทู้ออนไลน์เพื่อบ่นว่ามันจุของได้ไม่มาก

กงเว่ยโพสต์สวนทันทีหลังได้ยิน"กระเป๋าใบนี้ดูดี ทำไมคุณถึงอยากใส่ อะไรลงไปด้วยว?หากนั่นคือสิ่งที่คุณต้องการ ทำไมคุณถึงไม่ใช้ ถุงพลาสติก?" สิ่งที่เธอกล่าวทำให้เกิดการสนทนาออนไลน์ หลายคนบ่นว่าสิ่งที่เธอ ออกแบบนั้นใช้งานไม่ได้ ในขณะเดียวกัน ก็มีหลายคนยืนข้างเธอ สนับสนุสสิ่งที่เธอกล่าวและยอมรับว่ามันสมเหตุสมผล

นั่นเป็นความประทับใจเดียวที่หลินฮวงมีต่อกึ่งเทพกงเว่ย เขาไม่รู้ด้วยซ้ำ ว่าหลินซินเองก็เป็นแฟนคลับเธอ

หลานหนิงส่งปืนพกให้หลินซินหลังสองสาวคุยเล่นกันสักพัก"ปืนพกนี้ฉัน ขอมอบให้เป็นของขวัญแรกพบของเรา.

"หนูรับไม่ได้หรอกค่ะ!"หลินซินโบกมือทันที แม้เธอจะชอบมัน เธอก็ไม่ อยากได้ของที่คนอื่นรัก เหนือสิ่งอื่นใด หลานหนิงต้องใช้ความพยายามไป มากเพื่อให้ได้มันมา

"ไม่ต้องห่วง ยังไงฉันก็ไม่ใช่ผู้ใช้ปืน ปืนพกนี้ถือเป็นของสะสมต่อฉัน แต่ กับเธอ มันจะได้ใช้ชีวิตอย่างเต็มที่"

"แต่.." หลินฮวงกล่าวแทรกเธอเมื่อหลินซินกำลังจะพูดต่อ

"เราไม่อาจรับมาฟรีๆได้ มาแลกเปลี่ยนกัน"หลินฮวงมองหลานหนิงด้วย รอยยิ้ม"ฉันถามหัวหน้าแล้ว เขาบอกผมว่าคุณ

หลานหนิงเป็นผู้บ่มเพาะดาบ ผมจะขอแลกสมบัติกึ่งเทพดาบกับปืนนี่ เป็นการแลกของขวัญเพื่อกระชับสายสัมพันธ์เรา นอกจากนี้ ของขวัญที่ เราแลกเปลี่ยนยังเป็นประโยชน์ต่อเราทั้งคู่ "หลินฮวงพูดพลางนำสมบัติ ดาบออกมาจากช่องเก็บของเขา

เขาเลือกดาบที่คิดว่าเหมาะกับเธอ มันมีรูปร่างงดงามและลวดลาย สลับซับซ้อน

แม้กระทั่งหลานหนิงก็ยังละสายตาไปจากมันไม่ได้

"นี่คือฟีนิกส์ม่วง ผมขอใช้มันแลกกับคุณ"หลินฮวงกล่าวและส่งดาบให้ หลินซิน

หลินซินมองหลินฮวงอย่างซาบซึ้งและรับดาบไป

หลานหนิงพูดไม่ออก เธออยากให้ของขวัญหลินซินเพื่อให้หลินซินระลึก ถึงเธอ แต่ไม่คิดเลยว่าหลินฮวงจะแทรกเข้ามาและมันกลับกลายเป็นการ แลกของขวัญแทน

นั่นทำให้เธอทำได้แค่ยอมรับมัน

ในไม่ช้าสาวสองคนก็แลกของขวัญกัน

หลินฮวงอดยิ้มไม่ได้เมื่อเห็นหลินซินเอาแต่จ้องปืนในมือเธอ

"ไปห้องประชุมที่สำนักงานใหญ่กันเถอะครับ เราควรไปนั่งคุยกันที่นั่น' กวนจงกลับไปที่หัวข้อเดิมหลังเห็นว่าสองสาวหยุดคุยกันแล้ว จากนั้นก็พา หลินฮวงและคนอื่นเข้าตึกไป

Monster Paradise – 1157 คุณฟูเป็นยังใงบ้าง ?

หวงเทียนปู้และหวงไป่ยู่พูดไม่ออกเมื่อเห็นอาคารขณะยืนอยู่ด้านนอก สำนักงานใหญ่รัฐบาลกลาง หลินซินมองออกไปพลางหน้าแดงเล็กน้อย จำรูปทรงของอาคารได้

"มันใหญ่ไปมาก!มันใหญ่กว่าในวิดิโออีก!" หวงไป่ยู่ไม่อาจเงียบได้

กวนจงและคนอื่นหันหนี ไม่มีใครมองตรงไปยังอาคาร

ในความเป็นจริง หลินฮวงได้ค้นหาสาเหตุที่ทำไมสำนักงานใหญ่รัฐบาล กลางถึงได้ออกแบบอย่างนี้

ท้ายที่สุด เขาก็พบว่ามันไม่ใช่เรื่องตลกที่สถาปนิกพยายามดึงมันออกมา

อาคารได้รับการออกแบบโดยกึ่งเทพที่ชื่อว่าโก่วลั่วในช่วงยุคใหม่ เขาเป็น คนอารมณ์อารมณ์ร้อนและมีความสามารถทรงพลัง รัฐบาลกลางได้ขอให้เขาสร้างอาคารหลักและสองอาคารย่อยโดยให้ อาคารหลักสูงเสียดฟ้าเหมือนเสายักษ์ ในขณะเดียวกัน อาคารย่อย จะต้องสวยงามและมีรสนิยม

ในความเป็นจริง สองอาคารย่อยนั้นมีขนาดใหญ่กว่าฉบับร่างสามถึงสี่ เท่า นอกจากนั้น อาคารหลักยังดูเหมือนดาบที่แทงลงพื้น มันควรสูงกว่า และบางกว่าตอนนี้

แต่ทว่า รัฐบาลกลางไม่พอใจกับแบบร่าง พวกเขาจึงคิดว่าอาคารหลักนั้น ไม่ดีพอและนั่นทำให้อาคารย่อยเป็นแบบนี้ พวกเขาให้สถาปนิกเปลี่ยน มันซ้ำแล้วซ้ำเล่า

หลังแก้ไขแบบร่างกว่า 20 รอบ โก่วลั่วก็ไม่อาจทนความงามแสน แปรปรวนของรัฐบาลกลางได้อีกและตัดสินใจทิ้งงาน แบบสุดท้ายที่เขาวา คืออัตราส่วนปัจจุบันของทั้งสาม

รัฐบาลกลางไปหาโก่วลั่วหลังเขาทิ้งงาน แต่เขาหายไป

ไม่อาจทำอะไรได้ เบื้องบนทำได้แค่หาสถาปนิกอื่น แต่ทว่า ไม่มีใครอยาก รับงาน

มีกึ่งเทพน้อยมากในตอนนั้น มีไม่ถึงสิบคน ในฐานะสถาปนิกระดับกึ่งเทพ เพียงคนเดียว โก่วลั่วจึงเป็นสถาปนิกที่ดีสุดและเป็นไอดอลของสถาปนิก หลายคน

การกระทำของรัฐบาลกลางเป็นการทำให้สถาปนิกทั่วโลกขุ่นเคือง

โดยปราศจากความคิดว่าจะทำยังไง รัฐบาลกลางจึงสร้างสำนักงานใหญ่ โดยใช้แบบร่างสุดท้ายที่โก่วลั่วออกแบบไว้

ท้ายที่สุด มันกลับกลายเป็นแบบนี้ มันคือปืนใหญ่ของนีโอ อาร์มสตรอง

รัฐบาลกลางได้เลือกสมบัติกึ่งเทพมิติหรือสมบัติเทพเป็นสำนักงานใหญ่ พวกเขาแทนการสร้างจากเศษซาก อย่างไรก็ตาม การค้นพบมิติบรรพกาลยังไม่เกิดขึ้นเมื่อรัฐบาลกลางก่อตั้ง 800 ปีก่อน มีคนไม่มากที่ครอบครองสมบัติกึ่งเทพ นับประสาอะไรกับ สมบัติกึ่งเทพมิติและสมบัติเทพ

"ด้านนอกลมแรง เข้าไปข้างในกันเถอะ"ท้ายที่สุด ประธานจ้าวหลิงหมิงก็ ทำลายความอึดอัดและทำท่าให้หลินฮวงเข้าไป

พวกเขาตามหลินฮวงมาในอาคารหลักและมาถึงชั้น 198 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุด ของรัฐบาลกลาง

ทั้งสองฝ่ายนั่งรอบโต๊ะหลังเข้าห้องประชุม และพวกเขาก็กลับมาเงียบอีก ครั้ง

หลังเจ้าหน้าที่นำชามาเสิร์ฟ กวนจงก็ทำลายความเงียบ"หัวหน้าพบใบชา เหล่านี้ในมิติบรรพกาลเกรด 5 ร้อยกว่าปีก่อน มันถือเป็นชาโบราณ พวก เขานำต้นไม้กลับมา 12 ต้น แต่กลับรอดแค่ต้นเดียว ผมคิดว่านี่ควรเป็น ต้นชาโบราณต้นเดียวในโลก" หลินฮวงจิบ ทั้งหมดที่เขาลิ้มรสได้คือความหวานอ่อนๆและกลิ่นหอมที่ติด เพดานปาก ไม่มีความขมเลย

"ใบชาเหล่านี้ผลิตได้มากแค่ไหนต่อปี?"หลินฮวงถาม

"มันต่ำมาก ได้แค่ประมาณปีละหนึ่งปอนด์ ผู้นำมักนำมาบริการแขก 50% แบ่งไว้เป็นรางวัล 30% และเก็บไว้ให้ตัวเอง 20%"

"หนึ่งปอนด์ถือว่าต่ำจริงๆ"หลินฮวงตอบ

ขณะที่กำลังคุยถึงเรื่องใบชา ในไม่ช้าพวกเขาก็ย้ายไปเรื่องอื่น บรรยากาศ ในห้องประชุมที่เคยเงียบกลับมีชีวิตชีวา

ไม่นาน คนใหม่ก็เข้ามาที่ละคน

มีคนหน้าคุ้นเคยเช่นรองหัวหน้ารัฐบาลกลางตงฟางไป และตัวแทนสื่อ หานเหยา ทั้งคู่มักปรากฏในเว็บข่าวของรัฐบาลกลาง ดังนั้นมันจึงยากที่คนจะไม่รู้จัก พวกเขา

นอกจากใบหน้าคุ้นเคยทั้งสอง ชายชราผมเงินอีกคนผู้เป็นรองประธาน กรรมการอย่างหลานหนิงก็มา

ยังมีชายวัยกลางคนที่ทำหน้าที่เป็นคนคุ้มกันซึ่งมาพร้อมตงฟางไป เขามี ระดับพลังเท่าหวงไปยู่ ซึ่งเป็นเทพเสมือนขั้น 3 เขานั่งข้างตงฟางไปและ แทบไม่ละสายตาจากหวงไปยู่

หวงไปยู่แค่เหลือบมองเขาและไม่สนใจ

ทุกคนแนะนำตนเองอย่างสุภาพหลังเข้ามา จากนั้นพวกเขาก็นั่งลง

เมื่อมันเกือบ 8 โมง 55 ผู้นำรัฐบาลกลางเจียงฉานก็เดินเข้ามา เขามาถึง เป็นคนสุดท้าย

ทันทีที่เขาเผยตัว ทุกคนในห้องรวมถึงหลินฮวงก็ยืนขึ้นต้อนรับเขา

มันเป็นครั้งแรกที่หลินฮวงได้เห็นเขา ชายคนนี้ดูมีอายุ 35 หรือ 36 ปีและ สูงเกือบ1.9 เมตร มีร่างกายแข็งแรง เขาสวมชุดสูทสีเทาอ่อนเรียบร้อย เขานับเป็นคนที่แต่งตัวเป็นทางการมากสุด

หลินฮวงอดก้มมองตัวเองไม่ได้หลังเห็นเจียงฉานแต่งตัว เขาคิดว่าเขาอาจ แต่งตัวสบายเกินไป

เจียงฉานกวาดตามองรอบห้องขณะยืนอยู่หน้าประตู ดวงตาเขาหยุดที่ หลินฮวงและก็เดินมาหาเขาด้วยรอยยิ้มพร้อมยื่นมือมา

"ท่านจักรพรรดิ เป็นเรื่องน่ายินดีมาก!ผมได้ยินชื่อของหลินเซี่ยประมาณ ครึ่งปีก่อน ผมบอกตัวเองว่าต้องพบท่านให้ได้สักครั้ง แต่ไม่คิดเลยว่า อัจฉริยะอันดับ1จะกลายมาเป็นจักรพรรดิแห่งขัตติยะในชั่วพริบตา!ผมไม่ อยากเชื่อเมื่อได้ยินข่าวและตอนนี้ท่านก็มาอยู่ที่นี่ในฐานะผู้นำองค์กร เราไม่ควรดูถูกพลังของคนรุ่นใหม่เลยจริงๆ!"

"อื่ม ผมทำได้แค่พูดว่าชีวิตผมผ่านมาเยอะ ผมเองก็ไม่คิดว่าตัวเองจะมา เป็นจักรพรรดิเหมือนกัน"หลินฮวงยิ้มพลางพยักหน้า "แต่มันก็เกิดขึ้นแล้ว ท่านเป็นลูกศิษย์ของคุณฟู่ เขาสอนผมมาก่อน เช่นกัน ดังนั้นผมจึงถือเป็นศิษย์เขาครึ่งตัว เราถือเป็นพี่น้องร่วมอาจารย์ เดียวกัน"เจียงฉานทำตัวพื้นๆ

"ยินดีที่ได้พบครับ ศิษย์พี่!'หลินฮวงเปล่งประกายเจ้าเล่ห์ เขาไม่คิดว่าการ เรียกเจียงฉายเป็นศิษย์พี่จะทำให้เขาเสียหายอะไร เหนือสิ่งอื่นใด เจียง ฉานแก่กว่าและถือตำแหน่งสูงกว่า ตอนนี้เขาเป็นรุ่นน้อง มันจะเป็น ประโยชน์กับเขาในภายหลัง

"คุณฟู่เป็นยังไงบ้าง?" เจียงฉานถามอย่างสุภาพ

"เขาสบายดีครับ บาดแผลเขาหายดีแล้ว" คำตอบของหลินฮวงทำให้ทุก คนประหลาดใจ

เหตุผลที่เขาเผยออกมาเพราะคุณฟู่ได้แจ้งเขาคืนก่อนว่าเขาเลื่อนเป็นเทพ เสมือนขั้น 9 แล้ว ยิ่งไปกว่านั้น เขายังบอกหลินฮวงว่าเขาสามารถใช้ชื่อ เขาได้ตามใจชอบ แม้แต่เจียงฉานก็ยังตกใจเมื่อได้ยินข่าว เขารีบถาม "พูดจริงอย่างงั้น หรอ?"

"แน่นอน ผมพูดจริง!ผมไม่เคยล้อเล่นกับเรื่องแบบนี้"หลินฮวงตอบ

Monster Paradise – 1158 ความอ่อนแอของรัฐบาลกลาง

นอกจากหลินฮวงและหลินซิน ทุกคนตกใจกับข่าวเรื่องคุณฟู่หายดี

คนส่วนใหญ่ไม่รู้ถึงพลังจริงของคุณฟู แต่ทว่า เจียงฉายและเบื้องบนของ รัฐบาลกลางรู้ดี

สำหรับหลายคน คุณฟูบาดเจ็บสาหัสมากว่าแปดร้อยปี เหมือนพยัคฆ์ไร้ เขี้ยว ไม่มีใครกลัว เขาไม่มีค่าอะไรไม่ว่าระดับพลังเขาจะทรงพลังแค่ไหน เพราะยิ่งเขาใช้พลังเทวะ เขาก็ยิ่งเข้าใกล้ความตาย ดังนั้น พวกเขาจึง มั่นใจว่าคุณฟูจะไม่ใต้ตอบ

แต่ทว่า สถานการณ์พลันเปลี่ยนไปแล้วหากหลินฮวงพูดความจริง

เทพเสมือนขั้น 8 ใกล้กับขีดจำกัดของโลกกรวดนี้ ในขณะเดียวกัน ผู้ อาวุโสที่ทรงพลังสุดในทุกองค์กรจะมีพลังแค่เทพเสมือนขั้น 3 อย่างน้อย นั่นก็เป็นที่รู้กันดี สำหรับเทพเสมือนขั้น 8 เทียบกับเทพเสมือนขั้น 3 แล้ว มันก็เหมือนเด็ก ทารกอายุไม่ถึงเดือนกับผู้ใหญ่ที่รับน้ำหนักได้กว่า 300 กิโลกรัม ความสามารถพวกเขาแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

การที่เขาหายดีแล้ว คุณฟู่ย่อมถือเป็นคนที่น่ากลัวสุดในโลก

แน่นอน รัฐบาลกลางย่อมสงสัยที่หลินฮวงบอกพวกเขา

เหนือสิ่งอื่นใด มันผ่านมากว่าแปดร้อยปีแล้วตั้งแต่คุณฟูบาดเจ็บ และเขา ก็ยังไม่ฟื้นตัวมาตลอด ยิ่งไปกว่านั้น มันยังเป็นเรื่องบังเอิญที่หลินฮวงมา พร้อมข่าว พวกเขาไม่อาจแยกแยะความเป็นไปได้ที่เขาจะโกหกเพื่อรับ ผลประโยชน์เพิ่ม

หลินฮวงรู้ว่าเจียงฉานและคนอื่นคงสงสัยเขาหากเขาบอกข่าว จุดประสงค์ ที่เขาเผยข่าวไม่ใช่เพื่อให้พวกเขาเชื่อ แค่ให้พวกเขากังวล

เจียงฉานนั่งลงหลังคุยกับหลินฮวงสักพัก

ทุกคนในห้องประชุมกลับไปนั่งเหมือนกัน

มีคนไม่มากในห้องประชุม มีแค่แปดคนจากฝั่งรัฐบาลกลาง รวมถึงผู้นำ พวกเขาเจียงฉาน รองผู้นำตงฟางไป ประธานกรรมการจ้าวหลิงหมิง รอง ประธานหลานหนิงและฉิวซู่ ตัวแทนหานเหยาและสองเทพเสมือนขั้น 3 ที่ รับผิดชอบด้านความปลอดภัย

ในขณะเดียวกัน คนของหลินฮวงก็มีแค่ครึ่งหนึ่งจากรัฐบาลกลาง พวกเขา คือหลินฮวงและน้องสาวเขา หนึ่งในสามแกรนด์ดยุคหวงเทียนปู้และเทพ เสมือนหวงไป่ยู่

เจียงฉานพูดขึ้นเมื่อเห็นว่ามันเกือบเก้าโมง ซึ่งตรงเวลา"จักรพรรดิหลิน ท่านคงมีรายละเอียดการร่วมมือแล้ว ท่านสามารถแบ่งปันให้เราดูได้ หรือไม่?"

หลินฮวงหยิบถ้วยขึ้นและจิบชาก่อนค่อยๆพูด"ผมมั่นใจว่าทุกคนจาก รัฐบาลกลางคงรู้ว่าองค์กรเบื้องหลังขัตติยะคือราชันย์จากมหาพิภพ ใช่ ไหมครับ?" จากนั้นเขาก็กล่าวต่อหลังเห็นว่าทุกคนพยักหน้ารับ"ผมได้ผ่านการ ทดสอบราชันย์และกลายเป็นสมาชิกราชันย์ก่อนจะถูกเลือกให้มาเป็น จักรพรรดิ"

ในความเป็นจริง เบื้องบนของรัฐบาลกลางรู้เรื่องนี้ แต่พวกเขาก็อดทน

"เหตุผลที่ผมมีความมั่นใจว่าจะร่วมมือกับรัฐบาลกลางคือผมมีราชันย์ หนุนหลัง สิ่งนี้ดูเหมือนความร่วมมือระหว่างขัตติยะและรัฐบาลกลางก็ จริง แต่จริงๆแล้ว ผมเป็นตัวแทนของราชันย์เพื่อเสนอโอกาสทางธุรกิจให้ รัฐบาลกลาง"

คนจากรัฐบาลกลางหน้ามืดเมื่อได้ยิน แม้พวกเขาจะคิดถึงอำนาจต่อรอง ของหลินฮวงไว้แล้ว พวกเขาก็ยังอดคาดเดาไม่ได้เมื่อได้ยินหลินฮวงกล่าว เสียงดดัง

"แม้โลกกรวดจะมีมิติบรรพกาลและโบราณสถานมากมาย มันก็ผ่านมา 800 ปีแล้วนับตั้งแต่เริ่มยุคใหม่ แหล่งทรัพยากรที่มีอยู่ถูกสำรวจมาหลาย ครั้งจนลดลง ยิ่งไปกว่านั้น ตลอดหลายปีมานี้ยังมีการค้นพบมิติบรรพ กาลน้อยลง บางครั้ง เรายังไม่อาจหาเจอสักแห่งในปีหนึ่ง"

"ผมรู้ว่าพวกคุณจำกัดพลังของผู้เข้าร่วมและเวลาเข้าตอนเปิดมิติบรรพ กาล พวกคุณกำลังพยายามควบคุมจำนวนมิติเก่าแก่ไว้รวมถึงการยืด ระยะเวลาสำรวจเพื่อให้เก็บเกี่ยวได้เพิ่มขึ้น แต่ทว่า ทรัพยากรที่ทุกคน สามารถได้รับจากมันก็ยังลดลงทุกปี

"เหนือสิ่งอื่นใด โลกที่เราอยู่คือโลกกรวด ซึ่งมีมิติบรรพกาลจำกัด ทรัพยากรจะลดลงเรื่อยๆเมื่อผู้คนสำรวจมันจนถึงขีดจำกัด มันเป็นความ จริงที่คุณไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ "

"ในขณะเดียวกัน อำนาจต่อรองที่ผมนำมาวันนี้คือทางออกของเรื่องนั้น!"

"ว่ามาเลย!"เจียงฉานและคนอื่นให้ความสนใจ

"ราชันย์มีโลกขนาดเล็กนับไม่ถ้วนภายใต้และจำนวนมิติบรรพกาลกับ โบราณสถานก็ยังเพิ่มทุกปี และผมก็มีสิทธิ์สำรวจสถานที่เหล่านั้น" แปดคนจากรัฐบาลกลางเสียสูยไปทันทีที่หลินฮวงกล่าวเช่นนั้น

แม้กระทั่งเจียงฉานก็ยังไม่คิดว่าหลินฮวงจะเจอจุดอ่อนของรัฐบาลกลาง แต่ทว่า เขาก็พูดถูก

แน่นอน มันไม่ใช่หลินฮวงที่คิดขึ้น มันกลับเป็นเจ้าแดงที่อยู่ในโรงแรมห่าง ออกไปไม่กี่ร้อยเมตรซึ่งส่งข้อมูลมาให้เขาเรื่อยๆ

มันยังเป็นแผนของหลินฮวงและเจ้าแดง ซึ่งให้เจ้าแดงมีส่วนร่วมในการ หารือ

เหมือนกับที่เจ้าแดงให้หลินฮวงพูด รัฐบาลกลางได้ทำทุกอย่างเพื่อรักษา มิติบรรพกาลเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม พวกมันก็ยังมีทรัพยากรลดลง

ในขณะที่สมาชิกรัฐบาลกลางและฝ่ายทหารเติบโตขึ้นตลอด 800 ปี พวก เขาก็มีข้อกำหนดมากขึ้นสำหรับทรัพยากรบ่มเพาะทั้งหมด และมีมิติ บรรพกาลใหม่น้อยลงรวมถึงทรัพยากร นั่นคือปัญหาใหญ่สุดของการ พัฒนารัฐบาลกลางที่หยุดชะงัก พวกเขากำลังมองหาวิธีแก้ปัญหาแต่ความพยายามก็ล้มเหลว พวกเขา เปิดมิติบรรพกาลและโบราณสถานทั้งหมดในโลกกรวด แม้จะมีมิติใหม่ ปรากฏขึ้นบ้าง มันก็ยังช่วยอะไรไม่ได้มากนัก

ในที่สุดเจียงฉานก็เอ่ยปากหลังหารือกับพวกเขาผ่านคลื่นเสียง"จักรพรรดิ หลิน พวกท่านอยากให้เราตอบแทนอะไรคืน?"

"ทำงานร่วมกันอย่างกว้างขวางและครอบคลุม รวมถึงการแบ่งปันข้อมูลที่ เผยแพร่กันในองค์กรสหภาพ" หลินฮวงเอ่ยปาก

"ไม่ว่าท่านจะอะไร หากขัตติยะอยากได้ผลประโยชน์เหล่านี้ ท่านสามารถ เข้าร่วมองค์กรสหภาพได้โดยตรง" รองผู้นำตงฟางไปกล่าวกับหลินฮวง ด้วยรอยยิ้ม

"เราเป็นองค์กรและเราไม่เลือกข้างใด"หลินฮวงปฏิเสธเขา

"จักรพรรดิหลิน ทำไมท่านไม่ให้เวลาเราปรึกษากันสักหนึ่งวันละ?"เจียง ฉานเรียกประชุมทันทีเมื่อเห็นว่าตงฟางไปและหลินฮวงกำลังจ้องหน้ากัน และไม่มีใครถอย

Monster Paradise – 1159 มันไม่ใช่เรื่องของนาย

ตั้งแต่การประชุมรอบแรกจบลง กวนจงก็เช็คอินหลินฮวงและอีกสามคน ให้เข้าไปในโรงแรมใกล้กับสำนักงานใหญ่รัฐบาลกลาง

แต่ละคนควรอยู่ห้องแยก แต่หลินฮวงให้กวนจงพาหลินซินมาห้อง
เดียวกันกับเขาเพราะเขากังวล ห้องหลินฮวงและหลินซินอยู่ตรงกลางส่วน
ห้องของหวงเทียนปู้และไป่ยู่อยู่ขนาบข้าง

ในไม่ช้ากวนจงก็ขอตัวและจากไปหลังเช็คอินให้ทั้งสี่คนเข้าพัก

หวงเทียนปู้และหวงไป่ยู่มาเคาะประตูห้องหลินฮวงหลังรอให้กวนจง ออกไป

"ท่านจักรพรรดิ การร่วมมือ.."

หลินฮวงแทรกหวงเทียนปู้เมื่อเขาเริ่มพูด"เข้ามาสิ ค่อยคุยข้างใน"

เขาเรียกเจ้าแดงที่อยู่ไกลออกไปกลับเป็นการ์ด จากนั้นก็อัญเชิญเธออีก ครั้ง

ทั้งสามแปลกใจที่เห็นเจ้าแดงมีรูปร่างขึ้นมาในชุดสีแดง

หลินซินตรวจสอบเจ้าแดงอย่างใกล้ชิดเพราะมันเป็นครั้งแรกที่เธอเห็นเจ้า แดงในสภาพนี้

"พี่ชาย นี่เป็นใคร?"

"เธอคือเจ้าแดง"

"เจ้าแดง?!"หลินซินสงสัยมากขึ้น เจ้าแดงที่เธอจำได้ไม่ได้มีลักษณะแบบ นี้แต่เป็นกลุ่มเมฆม่วงที่ชอบซ่อนในแขนเสื้อหลินฮวง อย่างไรก็ตาม คน ตรงหน้าพวกเขาคือมนุษย์

"มันเลื่อนขั้นและแปลงเป็นแบบนี้"หลินฮวงอธิบาย

เมื่อเห็นว่าหลินซินยังไม่เชื่อ เจ้าแดงก็พูดขึ้น"คุณหนูซิน ข้าคือเจ้าแดง จริงๆ ข้าแค่ผ่านการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในช่วงการวิวัฒนาการ"

หลินซินปักใจเชื่อหลังได้ยินเสียงอันคุ้นเคยของเจ้าแดง แต่ก็ยังสงสัย เธอ ไม่คิดเลยว่ามอนสเตอร์ที่เดิมทีเป็นเมฆจะเปลี่ยนเป็นร่างมนุษย์

เจ้าแดงหันหัวและแนะนำตัวเธอกับหวงเทียนปู้และหวงไปยู่เมื่อ สังเกตเห็นความประหลาดใจของพวกเขาเหมือนกัน"ข้าคือมอนสเตอร์ อัญเชิญของนายท่าน ชื่อของข้าคือเจ้าแดง"

"มอนสเตอร์อัญเชิญตนนี้ดูเหมือนมนุษย์มาก"หวงไปยู่จ้องเจ้าแดงสักพัก และไม่อาจแยกเธอจากมนุษย์ปกติได้"แม้กระทั่งกลิ่นอายเธอก็ยังเหมือน มนุษย์"

ในขณะเดียวกัน หวงเทียนปู้กลับสงบกว่า ทั้งหมดที่เขาทำคือมองหลินฮ วงอย่างอยากรู้"ท่านจักรพรรดิ ท่านอัญเชิญมอนสเตอร์ตนนี้มาตอนนี้ก็ เพราะ..." "เจ้าแดงมีสุดยอดสติปัญญา เธอเป็นคนที่คิดข้อเสนอการร่วมมือให้ฉัน" หวงเทียนปู้และหวงไป่ยู่เข้าใจเหตุผลว่าทำไมหลินฮวงถึงอัญเชิญเจ้าแดง ทันที

"แม้เธอจะไม่อาจเข้าร่วมการประชุมได้ มันก็ยังดีที่มีคนวางกลยุทธ์เป็นผู้ มีสุดยอดสติปัญญา"หวงเทียนปู้ยิ้ม

"ก็แค่ฉากหน้า" หลินฮวงกล่าว"เจ้าแดงมีเทคนิคพิเศษซึ่งช่วยให้สังเกต การประชุมผ่านตาฉันได้และสื่อสารกับฉันจากระยะไกลดดยที่ไม่มีใครรู้ มันดูเหมือนว่ามีแค่สี่คนจากข้างเราในการประชุม แต่จริงๆแล้ว เรามีห้า"

หลินฮวงไม่ได้ให้รายละเอียดความสามารถเจ้าแดงตอนอธิบาย มันเป็น ปกติที่ผู้ควบคุมจะปิดบังความสามารถของมอนสเตอร์อัญเชิญตนเอง

โชคดี หวงเทียนปู้และหวงไป่ยู่ไม่ได้จดจ่อกับมัน การมีส่วนร่วมอย่างลับๆ ย่อมเป็นข่าวดีอย่างไม่ต้องสงสัย

"เจ้าแดง บอกเราว่าเราควรทำยังไงต่อ"หลินฮวงโยนคำถามตรงๆต่อหน้า ทุกคนเพื่อพิสูจน์ความสามารถเจ้าแดง "มันเป็นไปไม่ได้ที่รัฐบาลกลางจะเห็นด้วยกับเงื่อนไขอย่างสมบูรณ์ ยังไง ซะ ขัตติยะก็เป็นแค่องค์กรกลาง ไม่ว่าผลประโยชน์จะน่าดึงดูดแค่ไหน มันก็เป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะให้ผลประโยชน์ทั้งหมดเหมือนองค์กร สหภาพ มันจะเป็นการทำลายกฎพวกเขา ดังนั้นมันจึงไม่มีทางที่รัฐบาล กลางจะเห็นด้วย"

"อย่างไรก็ตาม ตัดสินจากการตอบสนองจากรัฐบาลกลางแล้ว พวกเขา ย่อมอยากสำรวจมิติใหม่ พวกเขาจะยอมรับคำขอเราด้วยเงื่อนไขพวกเขา เอง ดังนั้น ตอนนี้เราจะต้องสู้เพื่อสิ่งที่เราต้องการมากที่สุดและปล่อยให้ พวกเขาปฏิเสธคำขอที่ไม่สำคัญกับเรา เหนือสิ่งอื่นใด ทั้งสองฝ่ายต้อง ประนีประนอมกันเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย"

คำตอบที่ชาญฉลาดของเจ้าแดงได้รับความเชื่อใจจากหวงเทียนปู้และ หวงไป่ยู่ซะสนิทใจ

หลินซินผู้นั่งข้างๆถึงเชื่อว่ามันคือเจ้าแดงจริงๆ"ตอนนี้ หนูมั่นใจแล้วว่า คุณคือเจ้าแดงจริงๆเพราะไม่มีมอนสเตอร์ตัวไหนของพี่ฉลาดเท่าคุณ" หลินฮวงไม่รู้ว่าเขาควรหัวเราะหรือร้องให้ดีหลังได้ยิน จริงๆแล้ว เจ้าแดง ไม่ใช่คนเดียวที่มีสุดยอดสติปัญญา ตัวตลก ราชินีเผ่าแมลง และหนอน สุดยอดสมองที่เขาเพิ่งได้รับก็มีสุดยอดสติปัญญาเหมือนกัน สำหรับมอน เตอร์ที่ไม่มีสุดยอดสติปัญญา หลายตัวก็กลายเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์ สี่ครั้ง เมื่อพูดถึงสติปัญญา พวกมันยังฉลาดกว่ามนุษย์ปกติ ความสามารถการเรียนรู้และการทำความเข้าใจพวกมันเทียบได้กับสุด ยอดอัจฉริยะมนุษย์ (มอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลมีความสามารถเท่า สุดยอดอัจฉริยะ)

เจ้าแดงเองก็พูดไม่ออกกับคำชมของหลินซิน มันแสร้งทำเป็นไม่ได้ยินและ พูดต่อ"เราต้องไม่สนใจสิ่งที่รัฐบาลกลางจะไม่ยอมยกให้เราเมื่อเรา ตัดสินใจได้ว่าจะยอมแพ้เงื่อนไขไหน ต่อให้พวกเขาจะอยากได้รับสิทธิ์ จากเรา หากเรารู้ว่าพวกเขาไม่มีทางยอมรับ เราก็ต้องไม่ยืนกราน มันกลับ ดีกว่าที่เราต้องเตรียมใจให้พร้อมเพื่อรับผลประโยชน์ทางด้านอื่น"

คำแนะนำของเจ้าแดงช่วยให้หลินฮวงและคนอื่นกำหนดทิศทางการ ประชุมครั้งต่อไปได้ พวกเขาดูรายการและเริ่มหารือกันซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาจะต้องตกลงกัน

ในขณะเดียวกัน รัฐบาลกลางก็อยู่ในช่วงหารือเช่นกัน พวกเขาหารือกันว่า ควรมอบสิทธิ์ไหนให้ขัตติยะและอันไหนควรห้าม

เวลาผ่านไปอีกวัน รัฐบาลกลางและขัตติยะได้มีการหารือเบื้องต้น

เช้าวันต่อมา หลินฮวงพาคนของเขาไปยังตึกรัฐบาลกลางหลังมื้อเช้า

เจ้าแดงผู้อยู่ในโรงแรมพูดกับหลินฮวงผ่านคลื่นเสียงหลังพวกเขานั่งลง" ข่าวของการหารือระหว่างขัตติยะและรัฐบาลกลางหลุดออกไปแล้ว!บาง คนได้ถ่ายวิดิโอที่ท่านเข้าไปยังตึกรัฐบาลกลางและโพสต์มันบนฟอรั่ม ตลาดมืด ทั่วฟอรั่มกำลังร้อนระอุ"

หลินฮวงเข้าฟอรั่มตลาดมืดทันที

อย่างที่บอก กระทู้แรกของหน้าฟอรั่มคือ'จักรพรรดิแห่งขัตติยะไปเยือน สำนักงานใหญ่รัฐบาลกลางอย่างลับๆ กดเพื่อดูวิดิโอ!" ในไม่ช้า หลินฮวงก็เห็นวดิดิโอ

วิดิโอถูกถ่ายจากภายนอกอาคาร มันกินเวลาไม่ถึงสิบวินาทีและเป็นคลิป ของพวกหลินฮวงที่เดินเข้าตึกรัฐบาลกลางตอนเช้า

หน้าของหลินฮวงและหลินซินไม่มีในวิดิโอ แต่หวงเทียนปู้และหวงไป่ยู่ ด้านหลังเขากลับถูกจับหน้าไว้ชัดเจน

หลายคนจำหวงเทียนปู้ได้ทันที แน่นอน มันไม่ยากที่จะระบุตัวตนของ หลินฮวง

เกิดการถกเถียงจากองค์กรมืดนับไม่ถ้วน หลายคนประณามหลินฮวงใน ฐานะผู้ทรยศต่อองค์กรมืด

หลินฮวงคิดและตัดสินใจแสดงความคิดเห็นด้วยบัญชีส่วนตัวเขา

"ก่อนอื่น ขอบคุณทุกคนที่มากังวลแทนขัตติยะและตัวผม ในฐานะ จักรพรรดิแห่งขัตติยะ ผมอยากพูดบางสิ่งแทนขัตติยะ ขัตติยะคือองค์กร กลางแล้วและจะเป็นตลอดไป ในฐานะองค์กรกลาง เราจะไม่เลือกข้าง เรามีสิทธิ์เลือกคนที่อยากทำงานด้วย และนั่นไม่เกี่ยวข้องกับความ
ต้องการของบุคคลที่สาม (อีกนัยหนึ่ง มันไม่ใช่เรื่องของพวกนาย) มันไม่
เกี่ยวอะไรกับองค์กรกลางหรือองค์กรมืด ขัตติยะจะยินดีทำงานร่วมกับคน
ที่มีปรัชญาพัฒนาสอดคล้องกับเราตราบเท่าที่ได้ผลทั้งสองฝ่าย เรายินดี
ต้อนรับทุกองค์กรที่จะร่วมมือกับเรา!"

Monster Paradise – 1160 หลิงฮวงโด่งดังอีกครั้ง

หลินฮวงปิดฟอรั่มหลังโพสต์ความคิดเห็นบนกระทู้ และไม่ได้ติดตาม หัวข้ออีก

เขาไม่คิดซ่อนการหารือกับรัฐบาลกลางจากทุกคนอยู่แล้ว มันไม่แตกต่าง ว่ามันจะถูกเปิดเผยไหมเพราะยังไงทุกคนก็ต้องรู้ เขาไม่สนใจว่าจะมีใคร พบมันเร็วหรือช้า หากเขาใส่ใจ เขาคงปลอมตัวเองก่อนเข้าเมืองแรกแล้ว

แต่ทว่า หลินฮวงไม่รู้ว่าความคิดเห็นที่เขาโพสต์นั้นจะได้รับความนิยยมสูง ยอดชมบนกระทู้ที่เดิมที่มีแค่หมื่นกลับทะยานเป็นสามสิบล้านในเวลาไม่ ถึงสิบนาที และจำนวนก็ยังเพิ่มขึ้น ความคิดเห็นเพิ่มจากไม่กี่ร้อยเป็นแสน แล้ว

ฟอรั่มตลาดมืดเกือบล่ม

เหตุผลที่มีการเพิ่มขึ้นมากขนาดนี้ก็เพราะมีคนนำไปโพสต์บนสื่ออื่น นอกจากนั้น ยังมีคนถ่ายรูปความคิดเห็นหลินฮวงและส่งต่อไปทั่ว คำติชมถึงหลินฮวงและขัตติยะเป็นผู้ทรยศบนฟอรั่มตลาดมืดทำให้หน้า ใหม่หลั่งไหลเข้ามา กระทู้ทั้งหมดสนับสนุนหลินฮวง

"พวกนายละอายใจบ้างรึเปล่า? จักรพรรดิไม่ได้หลบซ่อนเลยด้วยซ้ำ? จะ แอบถ่ายไปทำไม?"

"เขาพูดถูกแล้ว! จากนี้ไปฉันจะเป็นแฟนคลับของหลินฮวง"

"การมาเยือนลับๆ บ้านแกสิ!เขาไปรัฐบาลกลางอย่างเปิดเผยและไม่ได้ ปลอมตัวเลย เขากลับเดินเข้าไปจากทางเข้า วิดิโอที่นายโพสต์มันชัดเจน มันจะเป็นการไปเยือนลับๆได้ยังไง?คิดว่าเราทุกคนตาบอดริไง?"

"พวกที่เรียกขัตติยะว่าคนทรยศ จักรพรรดิได้ประกาศอย่างเป็นทางการ แล้วว่าขัตติยะไม่ได้เป็นองค์กรมืดแล้วตั้งแต่สี่เดือนก่อน ตอนนี้พวกเขา เป็นองค์กรกลาง องค์กรกลางจะร่วมมือกับรัฐบาลกลางแล้วเกี่ยวอะไรกับ องค์กรมืดอย่างพวกแก?!"

. . .

ชื่อของหลินฮวงกลายเป็นหัวข้ออันดับ 1 ของทุกสื่อในตอนเช้า ขัตติยะยัง กลายเป็นหัวข้ออันดับสอง และตอนนี้พวกเขาก็กำลังได้รับความนิยม

ความคิดแรกที่หลายคนคิดตอนเห็นชื่อหลินฮวงคือ 'หลินฮวงทำอะไรอีก? ทำไมเขาถึงมักได้รับความนิยม? ช่วยให้โอกาสกับคนอื่นบ้างได้ไหม?!'

ทุกคนที่กดเข้าดูได้ข้อสรุปเดียวกัน พวกเขาสนับสนุนหลินฮวง!

เหตุผลนั้นง่ายมาก ผู้บ่มเพาะทั่วไปจำนวนมากล้วนอยู่ในโซเชี่ยล และ ส่วนใหญ่ก็เกลียดองค์กรมืด

การกระทำของหลินฮวงย่อมทำให้ขัตติยะเป็นองค์กรกลาง ยิ่งไปกว่านั้น การทำงานเขากับรัฐบาลกลางยังเป็นข้อดีต่อผู้บ่มเพาะทั่วไป สำหรับพวก เขา รัฐบาลกลางคือตัวแทนของความยุติธรรม มันเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขา จะลงเรือลำเดียวกับองค์กรชั่วร้าย ดังนั้น ภาพลักษณ์ของขัตติยะย่อมดี ขึ้น

จริงๆแล้ว หลินฮวงและเจ้าแดงไม่คิดว่าเรื่องราวจะเป็นแบบนี้

หนึ่งในเหตุผลที่ทำไมหลินฮวงถึงตัดสินใจทำงานกับรัฐบาลกลางก็เพราะ รัฐบาลกลางมีอำนาจมาก อีกเหตุผลคือเทียบกับองค์กรอื่นแล้ว ความ เป็นไปได้ที่รัฐบาลกลางจะทำลายสัญญาพวกเขาก็เล็กน้อยมาก

หลินฮวงและคนอื่นไม่รู้ว่ารัฐบาลกลางได้ติดตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดตั้งแต่ เช้า

เจียงฉานและคนอื่นประหลาดใจเล็กน้อยที่เห็นว่าเกือบทุกคนนั้น สนับสนุนหลินฮวง

"ทุกคนล้วนสนับสนุนขัตติยะและหลินฮวง ฉันไม่รู้ว่าหลินฮวงเลี้ยงอะไร คนเหล่านั้น" ตงฟางไปส่ายหัว ไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น

"มันไม่ยากจะเข้าใจ" เจียงฉานยิ้ม "หลินฮวงอายุแค่ 19 และเขาก็เป็น จักรพรรดิแห่งขัตติยะรวมถึงอัจฉริยะอันดับ1แห่งยุค ชื่อเขาไม่ได้แค่เป็น ตัวแทนของเขา แต่มันเป็นเหมือนสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ที่คนรุ่นใหม่เชื่อ" "ลองคิดดูสิ เขาเป็นอัจฉริยะที่เปล่งประกายเหมือนดวงอาทิตย์ บดบังแสง ของคนอื่นด้วยความสามารถเขาและเขาก็มีอายุเท่ากันนายตอนนาย 19 นายจะบูชาเขาใหม?"

ตงฟางไปเงียบ คนอื่นยังเปลี่ยนสีหน้า

"การดำรงอยู่ของหลินฮวงไม่ได้เลวร้าย ไม่จำเป็นที่เราต้องถูกเขาข่มขู่ ต่อ ให้หลินฮวงไม่ใช่ผู้พิชิตโลก มันก็อาจเป็นจางฮวง หลิวฮวงหรือหลี่ฮวง มัน คือเรื่องจริง คนที่ปรากฏตัวในเวลาเหมาะสมคือผู้นำของยุคใหม่ เขาจะ ทิ้งร่องรอยไว้ในช่วงเวลาของเขาและคนจะจำเขาได้ไปอีกหลายปี"เจียง ฉานกล่าวต่อ

"คุณดูชื่นชมเขานะ?" ประธานกรรมการจ้าวหลิงหมิงกล่าว

"สิ่งที่ผมพูดคือความรู้สึกจริงๆ คุณต้องรู้ว่าผมยังไม่แตะเศษเสี้ยวเขาด้วย ซ้ำตอนผมอายุ 19"เจียงฉานเยาะเย้ยตัวเอง "เอาละ หยุดพูดเรื่องหลินฮวงกันไปก่อน เราอาจเรียกประชุมกับขัตติยะ และเห็นด้วยกับเงื่อนไขทั้งหมดของพวกเขาโดยตรงหากเรายังพูดถึงเขา แบบนี้ต่อไป"ตงฟางไปกล่าวขึ้น

"มันใกล้ได้เวลาแล้ว ฉันคิดว่าคนจากขัตติยะคงกำลังรออยู่ที่ห้องประชุม" หลานหนิงเปลี่ยนเรื่อง

จากนั้นพวกเขาก็หยุดคุยและตรงไปห้องประชุม

หลินฮวงและอีกสามคนกำลังรออยู่ในห้องประชุม

เมื่อมันเกือบเก้าโมง พวกเขาก็เริ่ม พวกเขาก็เริ่มประชุมกัน

ผู้นำรัฐบาลกลาง เจียงฉานคือคนแรกที่พูด"จักรพรรดิหลิน ท่านกำลังพูด ว่าอำนาจต่อรองหลักที่ท่านมีคือสิทธิ์ของมิติบรรพกาล เราอยากรู้ว่ามีกี่ แห่ง"

"เขตทดสอบเกรด 0 ของราชันย์เทียบได้กับมิติบรรพกาลเกรด 1-5 ของ โลกเรา ผมสามารถให้สิทธิ์เข้าถึง 300 แห่งกับคุณได้ ในขณะเดียวกัน เขตทดสอบเกรด1นั้นจะเทียบได้กับมิติบรรพกาลเกรด 6 ผมสามารถมอบ ให้พวกคุณได้ 30 แห่ง แต่ทว่า เงื่อนไขคือเราจะรับค่านายหน้า 30% จาก ของที่พวกคุณได้รับ"หลินฮวงระบุเงื่อนไขตรงๆ

นอกจากข้อจำกัดที่มีเพียงองค์กรภายใต้ราชันย์ถึงเข้าเขตทดสอบได้ สมาชิกขั้น A ยังมีสิทธิพิเศษอีกประการซึ่งคือการเชิญคนสามคนที่ไม่ได้ อยู่ในองค์กรเข้าเขตทดสอบด้วย

แต่ทว่า แขกจะไม่ได้รับคะแนนใดๆจากการฆ่าในนั้น ตลาดภายยใน ราชันย์จะไม่เปิดให้พวกเขาเช่นกัน สิ่งเดียวที่พวกเขาสามารถนำกลับได้ คือซากมอนสเตอร์และสมบัติในนั้น

พวกเขาอาจให้สิทธิพิเศษเช่นนี้เพราะราชันย์ไม่อยากให้สมาชิกชั้นหัวกะทิ พวกเขาเก็บตัวเกินไป พวกเขาหวังว่าสมาชิกจะเข้าสังคมได้เหมือนคน ทั่วไปและแม้แต่ทำงานร่วมกับองค์กรอื่น

ในขณะเดียวกัน การมอบสิทธิ์เข้ามิติบรรพกาลที่หลินฮวงเสนอให้รัฐบาล กลางก็เป็นสิทธิพิเศษที่มอบให้สมาชิกขั้น A

Monster Paradise – 1161 บุคคลอันดับ 1

หลินฮวงเสนอเขตทดสอบ 330 แห่งให้ มันเกือบครึ่งของมิติบรรพกาล ทั้งหมดในโลกกรวด ยิ่งไปกว่านั้น จำนวนยังเกินกว่าจำนวนที่รัฐบาลกลาง เป็นเจ้าของ

รัฐบาลกลางได้เตรียมใจให้หลินฮวงเสนอสูงๆแต่ไม่คิดว่าจะสูงขนาดนี้ แม้เจียงฉานและคนอื่นจะเตรียมใจไว้แล้ว พวกเขาก็ยังตกใจเมื่อได้ยิน จำนวนจริงๆ

หากพวกเขาเห็นด้วยกับข้อเสนอ มันคงหมายความว่าจำนวนมิติบรรพ กาลที่รัฐบาลสามารถสำรวจจะเพิ่มขึ้นเท่าตัว

"หากต้องการ ผมสามารถเลือกเขตทดสอบที่เพิ่งเปิดได้"หลินฮวงกล่าว เสริม"แต่ยังมีบางสิ่งที่ผมต้องบอกล่วงหน้า"

"แม้จะมีเขตทดสอบมากมาย แต่ก็ยังมืองค์กรเครือของราชันย์อยู่มาก ดังนั้น มันเป็นเรื่องปกติที่พวกคุณจะต้องเจอกับองค์กรอื่น ต่อให้เป็นเขต ทดสอบใหม่ องค์กรเหล่านั้นก็อาจสำรวจและชิงทรัพยากร" "ราชันย์ไม่ได้หามให้ต่อสู้กันในนั้น ใครก็สามารถพูดได้ว่าพวกเขา สนับสนุน ดดังนั้น เมื่อพวกคุณเจอองค์กรอื่นในเขตทดสอบ อย่าแสดง ความเมตตาตอนต่อสู้ ไม่อย่างนั้น คุณจะเป็นฝ่ายถูกฆ่า"

"ผมเข้าใจ เราจะส่งข้อความลงไป"เจียงฉานพยักหน้า"ผมได้ดูรายการที่ คุณส่งให้กวนจงแล้วเมื่อวานและเราก็หารือถึงมันและตกลงกันแล้ว"

เจียงฉานอ่านพลางฉายรายการ"เงื่อนไขแรกคือที่พวกคุณขอเข้าถึงช่อง ทาสการค้าขององค์กรสหภาพเรา เราตกลง มันสามารถเปิดให้ขัตติยะได้ อย่างอิสระ"

"เงื่อนไขสองที่พวกคุณขอเพลิดเพลินกับสิทธิพิเศษแบบเดียวกับองค์กร สหภาพ เราสามารถรับปากได้เช่นกัน"

. . .

"อย่างไรก็ตาม เราไม่อาจตกลงที่จะให้เข้าถึงข้อมูลแก่ขัตติยะได้ อย่าง มากคือให้สิทธิ์เข้าถึงข้อมูลสาธารณะ ไม่ใช่การเข้าถึงข้อมูลลับ" "เช่นเดียวกับการเข้าถึงหนังสือและเอกสารทุกประเภท เราสามารถเปิด ส่วนหนึ่งให้ขัตติยะได้ เราสามารถให้สิทธิ์เข้าถึงหนังสือบ่มเพาะที่ต่ำกว่า รับเทพได้ แต่ไม่ใช่หนังสืออื่น เอกสารและของลับอื่นๆ"

. . .

"สำหรับการเข้าถึงโบราณสถานนั้นจะเปิดให้แค่จักรพรรดิหลินคนเดียว เราสามารถทำเพื่อคุณได้แต่เป็นในระยะเวลา 30 วันเท่านั้น การเข้าถึงจะ ถูกเพิกถอนทันทีที่ผ่านไป 30 วัน"

"เรายังสามารถให้สิทธิ์เข้าถึงสูงสุดหนึ่งเดือนในหอสมุดกลางแก่ท่าน จักรพรรดิหลิน อย่างไรก็ตาม ท่านไม่อาจถ่ายโอนหรือบันทึกข้อมูลใน หนังสือให้คนอื่นได้"

. . .

มีรายการกว่า 20 รายการ นี่เป็นเงื่อนไขที่หลินฮวงและเจ้าแดงเคยระบุไว้

ท่ามกลางเงื่อนไข มีเพียงไม่กี่อันที่ได้รับการยอมรับอย่างสมบูรณ์

คำขอส่วนใหญ่ไม่ถูกปฏิเสธตรงๆ พวกเขากลับยอมรับข้อกำหนดและ เงื่อนไข

วิธีจัดการของรัฐบาลกลางเป็นไปตามคาด

ในความเป็นจริง หลินฮวงสามารถดูได้ว่ารัฐบาลกลางนั้นวางกรอบไว้แค่ ไหน เงื่อนไขเกือบทั้งหมดที่แตะต้องความลับขององค์กรสหภาพจะถูก ปฏิเสธทันที

หวงเทียนปู้และหวงไป่ยู่เงียบไป จริงๆแล้ว พวกเขาพอใจกับการหารือ รอบแรกกับรัฐบาลกลางมาก แต่ทว่า เจ้าแดงและ

หลินฮวงอยากสู้มากกว่านี้

ในไม่ช้า เจ้าแดงที่อยู่ไกลออกไปก็ติดต่อกับหลินฮวง"รัฐบาลกลางได้วาด กรอบแล้ว ข้าคิดว่าพวกเขาได้แสดงมันออกมาอย่างตั้งใจเพื่อป้องกันเรา จากการนำความลับขององค์กรสหภาพมาเข้าร่วมการประชุมรอบหน้า หากนั่นคือข้อจำกัด เราคงไม่อาจก้าวข้ามเส้นกรอบพวกเขาได้บ่อยนัก เราแค่ต้องประนีประนอมกับเงื่อนไขบางอย่างตราบเท่าที่เราสิ่งที่ควร ต่อสู้"

หลินฮวงพูดอีกครั้งหลังสื่อสารกับเจ้าแดงสักพัก"ผู้นำเจียง พูดตรงๆ ผม เห็นถึงความจริงใจของพวกคุณ แต่ยังมีบางเงื่อนไขที่ผมหวังต่อรอง"

"อย่างแรก การเข้าถึงข้อมูล หากพวกคุณให้แค่ข้อมูลสาธารณะ นั่นก็ไม่ ต่างอะไรกับการไม่ให้ข้อมูลเราเลย"

"ทุกคนรู้ว่าสมาชิกองค์กรมืดส่วนใหญ่มีแหวนหัวใจจักรพรรดิพร้อมตัวตน ปลอม ยิ่งไปกว่านั้น ตัวตนปลอมนั้นยังเป็นสมาชิกขององค์กรสหภาพ รวมถึงรัฐบาลกลาง สมาคมอัจฉริยะ และสวรรค์แห่งนักผจญภัย เรา สามารถดูข้อมูลสาธารณะได้ด้วยแหวนนั่น ดังนั้น เงื่อนไขแรกที่พวกคุณ เสนอให้ก็ไม่ต่างอะไรกับการไม่ให้อะไรเราเลย"

"เรารู้ว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่พวกคุณจะให้สิทธิ์ระดับอาวุโสกับเรา เหนือสิ่ง อื่นใด มันเป็นสิทธิ์หลัก แต่เราหวังสู้เพื่อสิทธิ์ระดับผู้หลุดพ้น แค่เพลิง สวรรค์ก็ยังดี"

เจียงฉานหัวหัวไปมองคนของเขา

จากนั้นเขาก็หันกลับไปมองหลินฮวงหลังคุยกับอีกเจ็ดคน"โปรดให้เวลา เราพิจารณาสักครู่"

"เชิญครับ"หลินฮวงพยักหน้าพลางหยิบถ้วยชาขึ้นมาจิบ เขารอให้พวกเขา หารือกันอย่างอดทน

ในขณะเดียวกัน เสียงของเจ้าแดงก็ดังขึ้นอีกครั้ง"จะมีผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ สองอย่าง หนึ่งในนั้นอาจเป็นไปได้ว่าพวกเขากำลังเปลี่ยนสิทธิ์ หากเป็น แบบนั้น เราจะเลือกสิ่งที่พวกเขาไม่เห็นด้วยมากสุด อีกผลลัพธิ์คือการไม่ เห็นด้วยที่จะเปลี่ยนแปลง หากเป็นแบบนั้น เราก็ไม่จำเป็นต้องยึดติดและ ยอมประนีประนอมกับเงื่อนไขอื่น"

หลังจากนั้นเกือบสิบนาที่ รัฐบาลกลางก็ตัดสินใจ

เจียงฉานและคนอื่นได้เพ่งความสนใจกลับมายังโต๊ะ"ผมขอโทษด้วย แต่ เราไม่อาจให้สิทธิ์เข้าถึงได้ สำหรับตัวตนปลอมที่จักรพรรดิหลินกล่าวถึง เราจะลองดู ข้อมูลสหภาพสาธารณะจะเปิดให้แค่องค์กรสหภาพเท่านั้น มันไม่ใช่สำหรับใครอื่น"

"เอาละ ในเมื่อพวกคุณตัดสินใจแบบนี้แล้ว ผมก็จะไม่เสียเวลากับเรื่องนี้ อีก มาพูดถึงเงื่อนไขอื่นกัน"หลินฮวงยักไหล่

ทั้งสองฝ่ายได้คุยกันทั้งวันและในที่สุดก็ได้ข้อตกลงเบื้องต้น ในความเป็น จริง ความคืบหน้าได้รับการพิจารณาอย่างรวดเร็ว

หลังทิศทางและเงื่อนไขของการร่วมมือได้ตกลงกันเรียบร้อย หลินฮวงและ คนอื่นก็อยู่ในเมืองแรกอีกสองวันเพื่อหารือ

รวมถึงวันแรกที่เสียไป พวกเขาใช้เวลาไปสิ่วันเต็มเพื่อลงนามกันอย่างเป็น ทางการ

หลินฮวงและเจียงฉานตัดสินใจแถลงการณ์ร่วมกันทันทีที่มีการลงนาม ข้อตกลง ข้อความได้โพสต์ลงบัญชีอย่างเป็นทางการของรัฐบาลกลาง'มันนับเป็น วันแห่งประวัติศาสตร์!รัฐบาลกลางได้ร่วมมือกับองค์กรกลางอย่างขัตติยะ แล้ว!"

ภาพที่แนบมาเป็นภาพลายแซ็นในข้อตกลงเช่นเดียวกับภาพคนระดับสูง ของรัฐบาลกลางและขัตติยะ

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงก็ตอบอย่างสบายๆ'การทำงานร่วมกันอย่างมี ความสุข'

ภาพที่เขาแนบไปเป็นภาพที่ถ่ายกับหลินซินและผู้นำรัฐบาลกลางเจียง ฉาน รวมถึงหน้าปกข้อตกลง

หลินฮวงผู้ยังได้รับความนิยมได้ทะยานเป็นอันดับ1ภายในเวลาไม่ถึงสาม นาทีหลังเผยข้อตกลง เขากลายเป็นบุคคลอันดับ1อีกครั้ง!

Monster Paradise – 1162 ส่งรายงานภายในสามวัน

เพื่อหลีกเลี่ยงการสัมภาษณ์สื่อ หลินฮวงและคนอื่นจึงกลับเมืองจักรพรรดิ ทันทีที่มีการลงนามในข้อตกลง

หลินฮวงค้นผ่านเว็บไซต์บนแหวนหัวใจจักรพรรดิทันทีที่กลับเมือง จักรพรรดิ เขาตระหนักว่าพาดหัวข่าวทั้งหมคือความร่วมมือระหว่าง รัฐบาลกลางและขัตติยะ

ความคิดเห็นด้านล่างข่าวกำลังลุกเป็นไฟ จำนวนความคิดเห็นเพิ่มขึ้น เกือบทุกวินาที

แม้ทุกคนจะรู้ว่าหลินฮวงน้ำขัตติยะไปเยือนรัฐบาลกลางสามวันก่อน หลายคนก็ยังดูถูกขัตติยะ คิดว่าพวกเขาอาจไปหารือเรื่องไร้ประโยชน์

เหนือสิ่งอื่นใด ขัตติยะเคยเป็นองค์กรมืดมาก่อน สมาชิกพวกเขาหลายคน ยังอยู่ในบัญชีดำขององค์กรสหภาพ สององค์กรอยู่บนฉากหน้าที่แตกต่าง กันไม่ว่าจะเป็นอดีตหรือตอนนี้ ตามทฤษฎีแล้ว มันเป็นไปไม่ได้เลยที่ รัฐบาลกลางจะทำข้อตกลงกับขัตติยะ แม้ขัตติยะจะเป็นองค์กรยักษ์ใหญ่ของโลก แต่เทียบกับรัฐบาลกลาง พวก เขาก็อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน หลายคนคิดว่ารัฐบาลกลางมีทุกอย่างที่ ขัตติยะมีอยู่แล้ว ดังนั้น รัฐบาลกลางจึงไม่จำเป็นต้องร่วมมือกับขัตติยะ เลย

แต่ทว่า คนนอกไม่ทราบว่าอำนาจต่อรองที่หลินฮวงเสนอนั้นดึงดูดจน รัฐบาลกลางไม่อาจปฏิเสธได้เลย

ไม่ต้องพูดถึงตอนเป็นองค์กรกลาง รัฐบาลกลางอาจไม่สามารถปฏิเสธ ข้อเสนอแสนยั่วยวนได้ด้วยซ้ำต่อให้ขัตติยะยังเป็นองค์กรมืด แน่นอน หากเป็นแบบนั้น พวกเขาย่อมไม่เปิดเผยความร่วมมือต่อสาธารณะ พวก เขาจะทำงานอย่างลับๆแทน

นอกจากเว็บข่าว ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกลางและขัตติยะก็ กลายเป็นหัวข้ออันดับ 1 หรือ 2 บนทุกสื่อ

เห็นได้ชัดว่าผู้คนเน้นที่หลินฮวงและความร่วมมือระหว่างขัตติยะและ รัฐบาลกลาง หลินฮวงตระหนักว่าบัญชีสื่อส่วนตัวเขามีผู้ติดตามเพิ่มขึ้นอีกครั้ง

บนเว็บสื่อที่เขาให้ความสนใจมาก แฟนๆเขาซึ่งมี 50 ล้านได้เพิ่มเป็น 70 ล้านและยังคงเพิ่มขึ้น

ภายในหนึ่งชั่วโมงหลังเขาโพสต์ข้อความ มันก็มีความคิดเห็นกว่าสองล้าน และคนกดชอบอย่างน้อยสิบล้านคน

หลินฮวงสแกนผ่านความเห็น ส่วนใหญ่สนับสนุนสิ่งที่เขาทำ ผู้บ่มเพาะ ใหม่หลายคนเริ่มติดตามเขาเพราะการร่วมมือ มันพิสูจน์ว่าขัตติยะเป็น องค์กรกลางจริงๆเพราะมันเป็นไปไม่ได้ที่รัฐบาลกลางจะร่วมมือกับ องค์กรมืด อย่างน้อยก็ไม่ใช่การเปิดเผยต่อสาธารณะแบบนี้

ยิ่งไปกว่านั้น การทำงานกับรัฐบาลกลางยังเป็นเหมือนการวาดกรอบรอบ องค์กรมืด

แน่นอน มีการวิพากษ์วิจารณ์ในความคิดเห็นด้วย

บางคนวิจารณ์ว่าพวกเขายืนอยู่ฝั่งองค์กรมืด บอกว่าหลินฮวงและขัตติยะ เป็นพวกทรยศต่อองค์กรมืด บางคนยังประณามพวกเขาที่เข้าข้างองค์กร สหภาพ อ้างว่าหลินฮวงและขัตติยะแสร้งทำเป็นดี แต่จริงๆแล้วพวกเขา ยังเป็นองค์กรมืด

หลินฮวงไม่ตอบพวกตัวตลกเหล่านี้ เขาแค่อ่านความคิดเห็นและมอง ผ่านๆ ไม่คิดสนใจอ่านรายละเอียด มันไม่ใช่ว่าเขาเป็นคนสบายๆ แต่เขา แค่คิดว่ามันไม่จำเป็นต้องไปตอบ

เขาปิดหน้าเว็บไปหลังมองดูความคิดเห็นสักพัก เขานั่งสมาธิและเริ่มบ่ม เพาะไร้รอยต่อ

อย่างไรก็ตาม เขาไม่รู้ว่าการร่วมมือระหว่างขัตติยะและรัฐบาลกลางนั่น จะกลายเป็นหัวข้อร้อนแรงในหมู่องค์กรชั้นนำ

ทางฝั่งองค์กรสหภาพ พวกเขาอยากรู้มากว่าอำนาจต่อรองที่ขัตติยะเสนอ ให้รัฐบาลกลางคืออะไร ยิ่งไปกว่านั้น บางองค์กรยังได้ยินเงื่อนไข บางอย่างและพบเรื่องการเข้าถึงที่รัฐบาลกลางมอบให้ขัตติยะ องค์กรสหภาพบางแห่งยังไปพบคณะกรรมการของรัฐบาลกลางและรอง ผู้นำโดยตรงเพื่อคัดค้านการร่วมมือ

แต่ทว่า เจียงฉานและคนอื่นต่างก็คาดหวังว่าจะได้รับฟังความเห็นต่างๆ ดังนั้นพวกเขาจึงดำเนินการตามแนวทางที่เตรียมไว้

องค์กรมืดยังหารือกัน แต่ทว่า ส่วนใหญ่กำลังพูดถึงการล้างแค้นขัตติยะ พวกเขาคิดว่าขัตติยะเป็นพวกทรยศ

"พวกมันเคยเป็นหนึ่งในสามองค์กรมืดที่ใหญ่สุดและตอนนี้พวกมัน กลับไปเลียรัฐบาลกลางแล้ว?! ขัตติยะช่างเป็นพวกน่ารังเกียจเสียจริง!"

"คนอื่นจะคิดว่าองค์กรมืดเป็นยังไง? พวกมันละทิ้งตัวเองแบบนั้น เราจะ ยอมรับได้งั้นหรอ?!"

"พวกมันพูดอยู่เสมอว่าเป็นกลางและไม่พูดอะไรเพราะเรารู้ว่ามันก็แค่ คำพูด ฉันคิดว่าเราสามารถหัวเราะได้ แต่พวกมันกลับไม่สนใจองค์กรมืด อื่นๆเลยและไปทำงานร่วมกับรัฐบาลกลางอย่างเปิดเผย เราไม่สนว่าพวก แกพยายามจะทำเรื่องอะไร แต่นี่เหมือนการแทงมืดข้างหลังเรา!"

"ขัตติยะทำเกินไปแล้ว!เราต้องสอนบทเรียนพวกมัน!โดยเฉพาะจักรพรรดิ นั่น เราต้องสอนเขาให้รู้จักจำ เขาทำให้เรื่องวุ่นวายมามากตั้งแต่ได้รับ แต่งตั้ง!"

นอกจากองค์กรสหภาพและองค์กรมืด องค์กรกลางยังอยู่ในการหารือ อย่างจริงจังเกี่ยวกับการร่วมมือระหว่างรัฐบาลกลางและขัตติยะ

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสำนักงานใหญ่ของนักฆ่าเงาในเมืองเงาของเขต 1

"สิ่งที่ขัตติยะทำช่างน่าสนใจจริงๆ" ชายใยชุดขาวยิ้ม

เงาบนพื้นกลายเป็นบิดเบี้ยวและค่อยๆเปลี่ยนเป็นปากสีดำขนาดใหญ่ จากนั้นมันก็พูด"เราได้ร่วมมือกับรัฐบาลกลางมาหลายร้อยปีแล้ว นอกจากรัฐบาลกลาง เรายังร่วมมือกับสมาคมนักล่าและสวรรค์แห่งนัก ผจญภัย" "นั่นแตกต่างกัน เราร่วมมือกับองค์กรสหภาพอย่างลับๆ แต่ขัตติยะกลับ ประกาศไปทั่วโลก พวกเขาไม่กลัวเลยว่าจะมีใครรู้"

"บางที่จักรพรรดิคนปัจจุบันอาจเป็นแค่คนใง่ มันอาจกระทำไปโดยไม่ คำนึงถึงผลกระทบใดๆ"ปากสีดำพูดขึ้นอีกครั้ง

"ไม่ สามแกรนด์ดยุคของขัตติยะล้วนฉลาด โดยเฉพาะหวงเทียนปู้ มีคน ไม่มากในองค์กรมืดที่สามารถเทียบกับเขาได้ มันเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะไม่รู้ ถึงผลที่ตามมา ต่อให้จักรพรรดินั่นจะโง่ หวงเทียนปู้ก็ย่อมไม่มีทางปล่อย ให้เรื่องราวแบบนี้เกิดขึ้น การร่วมมือเช่นนี้ย่อมเกิดจากการอนุมัติของสาม แกรนด์ดยุคด้วย ดังนั้น คำอธิบายเดียวคือหวงเทียนปู้รู้ดีว่าขัตติยะมี ความสามารถมากพอจะรับมือกับผลกระทบที่ตามมา"

ในขณะเดียวกัน ในเมือง 2A 13 เมืองอิสระในเขต 2 คน 13 คนกำลังนั่ง ล้อมโต๊ะในห้องประชุมที่สำนักงานใหญ่พวกนอกรีต

ท่ามกลางทั้ง 13 บางคนกำลังใส่หูฟังฟังเพลง บางคนกำลังแคะหู บางคน กำลังแคะเล็บเท้า บางคนกำลังกัดเล็บและบางคนกำลังนอนกรน.. คนที่นั่งหัวโต๊ะคือชายในชุดคลุมดำทั่วร่างและมีหน้ากากสีขาวน่ากลัว

เขาถอดหน้ากากและเผยให้เห็นใบหน้าไร้เดียงสาเหมือนทารก เขาดู เหมือนคนอายุ 20 ต้นๆ

"เห้ย ช่วยแสร้งทำเป็นจริงจังกันหน่อยได้ไหม? เรากำลังอยู่ในการประชุม กันนะ!" ชายชุดดำทุบโต๊ะ

"หัวหน้า อยากพูดอะไรก็พูดไปสิ ไม่เห็นจำเป็นต้องทุบโต๊ะเลย เราไม่ได้หู หนวกนะ" ชายที่แคะเล็บเท้าสูดดมนิ้ว จากนั้นก็ทำสีหน้ารังเกียจ

"ฉันจะตัดขานายทิ้งซะ!'ชายชุดดำคำราม

'หัวหน้า อย่าโกรธสิ นายดูเหมือนเด็กที่อารมณ์เสียเลย นั่นทำให้นายเสีย พลังไปหมดเลยนะ"ชายวัยกลางคนแคะจมูกพลางพูด ทำให้เสียงเขาดูอู้อื้

"มันเป็นความผิดของนายนั่นแหละ! นายเอาแค่แคะขี้มูกมาครึ่งชั่วโมง แล้วนะเว้ย เราควรจะเป็นองค์กรกลางแรกที่ได้ร่วมมือกับรัฐบาลกลาง ตอนนี้ ขัตติยะทำมันไปก่อนแล้ว!' ชายชุดดำชี้นิ้ว "หัวหน้า นายไม่อาจตำหนิเราได้ เราทำทุกอย่างที่รัฐบาลกลางเสนอแล้ว เราจะเสนออะไรได้อีก?"ชายอ้วนที่นอนและกรนก่อนหน้าหาว

"ฉันไม่สน เราสามารถทำสิ่งที่ขัตติยะทำได้! พวกนายคิดว่าเราควรเสนอ อะไรเพื่อทำงานกับรัฐบาลกลาง ไปหามาซะ!ฉันจะให้เวลาสามวัน พวก นายแต่ละคนต้องเขียนรายงาน!พวกนายรู้ผลที่จะตามมาดีหากส่งงานไม่ ทัน!"

Monster Paradise – 1163 ผู้ปลดปล่อย

หลังการหารือกับรัฐบาลกลางจบลง หลินฮวงก็กลับมาขังตัวเองอยู่ในห้อง เหมือนเดิม

แต่ทว่า แหวนหัวใจจักรพรรดิเขากลับสั่นเมื่อเขาเพิ่งเริ่มบ่มเพาะไร้รอยต่อ ตอนเช้า

มันไม่ได้รบกวนเขามากเพราะเขายังไม่ได้ปิดประตูบ่มเพาะ เขาไม่ได้ปิด การสื่อสารบนแหวนเขา

เหตุผลเพราะเขารู้ว่าการร่วมมือกับรัฐบาลกลางย่อมสร้างความปั่นป่วน เขาอาจต้องรับมือกับมันด้วยตัวเอง

ตามคาด มันเป็นหวงเทียนปู้ที่โทรมา

หลินฮวงรับสายเมื่อเห็นชื่อที่โทรมา

ร่างเต็มตัวของหวงเทียนปู้ฉายขึ้นตรงหน้าหลินฮวง แต่ทว่า เขากลับดูเป็น กังวล

"เกิดอะไรขึ้น?"หลินฮวงรู้ว่าหวงเทียนปู้ไม่มีทางโทรหาเขาหากไม่ใช่เรื่อง สำคัญ มันเป็นความสัมพันธ์แบบคงเส้นคงวาที่เขาสร้างขึ้นกับหวงเทียนปู้

"ผู้ปลดปล่อยเพิ่งส่งคำเชิญหาเรา พวกเขาจะมาหาเราในสามวัน"

"ผู้ปลดปล่อย (Misery จะเรียกว่ากาลกิณีก็ดูแย่ไป5555)?"หลินฮวงอด เลิกคิ้วไม่ได้เมื่อได้ยินชื่อ

แน่นอน หลินฮวงคุ้นเคยกับชื่อนี้ มันเป็นองค์กรมืดอันดับ 1 แห่งโลกกรวด

เขาไม่รู้ว่าพวกผู้ปลดปล่อยทรงพลังแค่ไหน ทั้งหมดที่เขารู้คือมันเป็น องค์กรอันดับ 1 มานานหลายร้อยปี

ท่ามกลางองค์กรมืดชั้นนำทั้งสาม ขัตติยะและเพลิงนรกล้วนแย่งชิง ตำแหน่งอันดับ 2 กันมาตลอด "พวกมันทรงพลังแค่ใหน?พวกมันไม่อาจเทียบได้กับรัฐบาลกลางใช่ใหม?" หลินฮวงถามหวงเทียนปู้

"พวกผู้ปลดปล่อยก็เหมือนพวกนักบุญ เทียบกับสมาชิกนักบุญที่ศรัทธา ในพระเจ้าพวกเขา พวกมันจะบูชาเทพแห่งความตาย พวกมันเชื่อว่าชีวิต ก็เหมือนการล่องเรือบนทะเลแห่งความทุกข์ยาก ที่ที่มีแต่ความตายถึง ช่วยบรรเทาได้ พวกเขาคิดว่าการฆ่าเป็นการช่วยเหลือผู้อื่นให้อยู่รอดและ บรรเทาความทุกข์ยาก ซึ่งเป็นการชำระบาปในแบบพวกเขา"

"หากความตายเป็นการอยู่รอดและการบรรเทาทุกข์ ทำไมพวกเขาถึงไม่ ฆ่าตัวตายละ?" หลินฮวงอดถามไม่ได้

"ผู้ติดตามความทุกข์ยากคิดว่าการฆ่าตัวตายเป็นความเสื่อมทราม ไม่ เพียงแต่พวกมันจะไม่ช่วยบรรเทา แต่ยังเป็นการจมตัวเองลงบนทะเลแห่ง ความทุกข์ยากหลังพวกมันตายและจะไม่ได้รับการปลดปล่อยไปตลอด ชีวิต การฆ่าตัวตายทุกแบบถือเป็นความผิด รวมถึงการจ้างคนมาฆ่า ตัวเองหรือให้ใครบางคนวางกับดักฆ่า ทั้งหมดถือเป็นการฆ่าตัวตาย"

"เนื่องจากข้อกำหนดการเข้าร่วมที่สูง สมาชิกพวกเขาจึงมีความสามารถ สูงจนน่ากลัว แน่นอน ทั้งหมดเป็นอัจฉริยะเพราะพวกเขาบูชาเทพแห่ง ความตาย ซึ่งทำให้ผู้ติดตามเหล่านั้นไร้ความกลัวตาย ทำให้พวกเขามี เทคนิคบ่มเพาะและต่อสู้แสนน่ากลัว มีคนน้อยมากที่จะสู้กับพวกเขาได้ ในระดับ

เดียวกัน นั่นทำให้พวกเขาเป็นอันดับ 1 ของโลก มีข่าวลือว่าพวกผู้
ปลดปล่อยมีวิธีให้สมาชิกเลื่อนเป็นเทพเสมือน พวกเขาอาจมีสมาชิกเทพ
เสมือนมากกว่ารัฐบาลกลาง นอกจากการมีสมาชิกน้อยกว่ารัฐบาลกลาง
แล้ว พวกผู้ปลดปล่อยถือว่าเหนือกว่ารัฐบาลกลางและองค์กรอื่น"

"หากความสามารถสมาชิกโดยเฉลี่ยนและระดับพลังถือว่าเหนือกว่า รัฐบาลกลาง งั้นความสามารถโดยรวมพวกเขาก็ต้องเหนือกว่าขัตติยะ สินะ" หลินฮวงพยักหน้าและถามหวงเทียนปู้ "ขัตติยะเคยเจอกับพวกผู้ ปลดปล่อยมาก่อนไหม?"

"เราไม่ได้ติดต่อกันมาก แต่ก็เคยเจอบ้าง"หวงเทียนปู้พยักหน้า

"แล้วคุณคิดยังไง?พวกเขาทรงพลังตามที่ข่าวลือว่าไหม?"

"โดยส่วนตัวผมคิดว่าจริง" หวงเทียนปู้ตอบ "พวกเขามีเทพเสมือนอย่าง น้อยสามคนและคนที่ทรงพลังสุดอย่างน้อยก็ต้องเป็นเทพเสมือนขั้น3"

"แน่นอน การที่พวกผู้ปลดปล่อยส่งคำเชิญมาก็เพื่ออยากแสดงว่าใครเป็น ใหญ่ คนที่จะมาเยือนเราในสามวันย่อมไม่ใช่คนที่สามารถดูถูกได้ ท่าน จักรพรรดิ เราควรเรียกคุณฟู่?"

"ไม่ต้องห่วง ผมจะจัดการเอง"หลินฮวงไม่คิดปล่อยให้แก่นเทวะแสนหา ยากหลุดมือไป"ผมหวังว่าพวกเขาจะส่งคนมามากพอเพื่อที่เราจะได้เชือด ไก่ให้ลิงดู"

หลังวางสาย หลินฮวงก็เริ่มบ่มเพาะไร้รอยต่อแบบไม่มีใครมารบกวน

ในขณะเดียวกัน นอกวังจักรพรรดิ การเข้าถึงที่รัฐบาลกลางสัญญาก็ได้รับ การอนุญาติที่ละอย่าง ในไม่ช้าขัตติยะก็เริ่มให้การเข้าถึงกับสมาชิกพวก เขา จากนั้น สมาชิกขัตติยะก็มอบความเชื่อใจแก่หลินฮวงไปอีกระดับ

ในทางกลับกัน หวงเทียนปู้กำลังสื่อสารกับพันธมิตรทางธุรกิจของรัฐบาล กลางเพื่อซื้อแก่นเทวะให้หลินฮวง

เวลาผ่านไปสองวัน ตอนเย็นของวันที่สาม ซึ่งเป็นวันก่อนผู้ปลดปล่อยจะ มาเยือน กระทู้บนฟอรั่มตลาดมืดพลันระเบิด

หัวข้อของมันก็คือ 'ขัตติยะจะถูกล้างบางหลังวันพรุ่งนี้'

กระทู้ดูเหมือนจะถูกโพสต์โดยคนจากผู้ปลดปล่อยเพราะนอกจากหลินฮ วงและแกรนด์ดยุคทั้งสามแล้ว มีคนน้อยมากที่รู้ว่าผู้ปลดปล่อยจะมา เยือน แต่ทว่า กระทู้กลับเปิดเผยคำเชิญ บอกว่าขัตติยะได้รับคำเชิญจาก ผู้ปลดปล่อยสองวันก่อนและพวกเขาจะมาเยือนพรุ่งนี้

แม้จะไม่มีรูปถ่ายของคำเชิญที่แนบมา แต่ตัดสินจากคำอธิบาย กระทู้จึง เริ่มมีคนเข้าชม อย่างไรก็ตาม แม้กระทู้จะเริ่มปั่นป่วน แต่ก็มีคนไม่มากที่เชื่อ

เหนือสิ่งอื่นใด แม้เนื้อหาของกระทู้จะมีไม่กี่คำ แต่ก็ไม่มีหลักฐานชี้ชัดว่า มันเป็นจริง

แม้ข่าวจะไม่น่าเชื่อถือ หลายคนก็ยังสนับสนุน

พวกเขาแสดงความคิดเห็นว่าพวกผู้ปลดปล่อยควรสั่งสอนขัตติยะ แสดง ให้เห็นถึงผลของการเป็นคนทรยศ

บางคนยังมุ่งเป้ามายังหลินฮวง บอกว่าผู้ปลดปล่อยควรสั่งสอนเขา

ในไม่ช้า หน้ากระทู้ก็ถูกโพสต์ไปทั่วทุกสื่อ ทำให้เกิดการวิจารณ์อย่าง รุนแรง

เพราะผู้ปลดปล่อยนั้นเงียบมานานกว่าสิบปีแล้ว พวกเด็กๆจึงไม่เคยได้ ยินชื่อ มีข้อมูลน้อยมากเกี่ยวกับพวกเขาบนเครือข่ายหัวใจ

หลายคนถามคำถามเดียวกัน "ผู้ปลดปล่อยเป็นองค์กรประเภทไหนกัน?"

บางคนจากองค์กรมืดและผู้บ่มเพาะอาวุโสเริ่มค้นคว้าเกี่ยวกับผู้ ปลดปล่อย

อย่างไรก็ตาม ผู้บ่มเพาะหลายคนไม่พอใจหลังรับรู้สิ่งที่ผู้ปลดปล่อย กระทำ พวกเขาเริ่มสนับสนุนขัตติยะ

"ฉันคิดว่ามันเป็นองค์กรที่น่าอัศจรรย์ แต่มันก็แค่องค์กรหัวรุนแรง ฉันไม่รู้ จริงๆว่าทำไมองค์กรแบบนี้ถึงยังมีอยู่"

"การฆ่าคนอื่นเป็นการปลดปล่อยแต่การฆ่าตัวตายถือเป็นเรื่องต้องห้าม นี่มันบ้าอะไรกัน"

"องค์กรมืดแบบนี้น่าขยะแขยงมาก ดูเหมือนว่าขัตติยะจะดีกว่าเพราะ พวกเขาตัดสินใจออกจากความมืดและเข้าสู่แสงสว่าง!"

"พวกมันส่งคำเชิญแบบนี้กันกี่ครั้งแล้ว? พวกมันคิดว่าพวกมันใหญ่สุดรื ไง?!" "หากกระทู้นี้เป็นจริง ฉันก็หวังว่าหลินฮวงและขัตติยะจะสามารถผ่านภัย พิบัติไปได้"

นอกจากชาวเน็ตแล้ว หลายองค์กรยังติดตามประเด็นนี้ด้วย

ในความเป็นจริง องค์กรชั้นนำรู้ว่ากระทู้เป็นของจริงโดยไม่ต้องหา หลักฐานเพราะพวกเขาได้ยินถึงมันมาตั้งแต่ต้นแล้ว

แม้กระทั่งรัฐบาลกลางก็ยังติดตามเรื่องนี้

"เราควรทำอะไรไหม?"ตงฟางไปถามเจียงฉาน

"นี่เป็นความขัดแย้งระหว่างขัตติยะและผู้ปลดปล่อย"เจียงฉานตอบ

"แล้วหากพวกมันทำให้ขัตติยะล่มสลายจริงๆละ?"ตงฟางไปถาม"นั่น หมายความว่าการร่วมมือเราจะสูญเปล่านะสิ?"

เจียงฉานลดหัวลง

"ตั้งแต่พวกเขาตัดสินใจร่วมมือกับเรา พวกเขาก็ควรมีความสามารถ พอจะจัดการความเสี่ยง หากพวกเขาไม่พิจารณาถึงความเสี่ยงทั้งหมดที่ อาจเกิดขึ้นหรือไม่เตรียมตัวไว้ เราสามารถพูดได้ว่าพวกเขาไม่ใช่คนที่เรา ต้องการทำงานด้วย"

"ฉันเชื่อว่าจักรพรรดิหลินและคนอื่นควรรู้ดีตั้งแต่ต้น ส่วนยุ่งยากคือการ รักษาความร่วมมือไว้ หากพวกเขาสามารถรักษาไว้ได้ ทุกอย่างก็จะ ราบรื่นในอนาคต หากพวกเขาไม่สามารถ มันก็เป็นแค่ความฝัน"

Monster Paradise - 1164 ลูกแกะ

มันเป็นช่วงต้นของฤดูหนาวกลางเดือนธันวาคมในเมืองจักรพรรดิ อุณหภูมิอยู่ระหว่าง 5-10 องศา

ประชาชนหลายคนเริ่มสวมชุดหนาขณะที่ผู้บ่มเพาะสวมกางเกงขายาว และเสื้อแขนยาว

น้ำค้างแข็งสีขาวสามารถเห็นได้เป็นครั้งคราวบนพื้นในยามเช้า

สำหรับคนสามัญ วันที่ 15 ธันวาเป็นวันปกติ มันเป็นเหมือนกันสำหรับคน ส่วนใหญ่ในเมืองจักรพรรดิ

แต่ทว่า องค์กรชั้นนำเกือบทั้งหมดในโลกกรวดล้วนให้ความสนใจกับเมือง จักรพรรดิเพราะมีสิ่งสำคัญกำลังจะเกิดขึ้นวันนี้

องค์กรมืดที่เป็นอันดับ 1 มาหลายร้อยปีกำลังจะมาเยือนขัตติยะ

ทุกคนที่ติดตามเรื่องนี้รู้ว่าการมาเยือนเป็นเพียงคำพูดสวยหรู แต่จริงๆ แล้ว มันเป็นการต่อสู้

มันไม่ใช่แค่การต่อสู้ระหว่างผู้ปลดปล่อยกับขัตติยะ แต่ยังเป็นการต่อสู้ เพื่อความสงบ

หากผู้ปลดปล่อยชนะ มันก็ไม่ได้หมายความว่าแค่ขัตติยะถูกทำลาย แต่ มันยังบอกว่ากฏเก่านั้นไม่อาจฝ่าฝืนได้ และจะไม่มีองค์กรมืดแห่งไหนที่ กล้าทำแบบขัตติยะอีก

หากขัตติยะชนะ ผู้ปลดปล่อยจะพ่ายแพ้และมีกฏใหม่มาแทน จากนั้น องค์กรจำนวนมากก็จะเป็นกลางและทำงานร่วมกับรัฐบาลกลางกันมาก ขึ้น อาจกล่าวได้ว่าหากขัตติยะชนะจะเป็นการเริ่มยุคใหม่เลยก็ว่าได้

นั่นทำให้องค์กรชั้นนำทั้งหมดดติดตามเหตุการณ์นี้อย่างใกล้ชิด

องค์กรย่อยและผู้บ่มเพาะที่ติดตามเรื่องนี้ไม่ได้มองไกลไปในอนาคต ทั้งหมดที่พวกเขาคิดคือการปะทะระหว่างสององค์กรนั้นน่าสนใจ สำหรับพวกเขา ผู้ปลดปล่อยเป็นยักษ์ใหญ่อันดับ 1 ส่วนขัตติยะเป็นกลุ่ม
ที่โด่งดังสุกตอนนี้ การปะทะนี้ต้องรุนแรงมาก ในความเป็นจริง พวกเขาไม่
รู้ว่าผู้ปลดปล่อยทรงพลังแค่ไหน และพวกเขาก็ไม่รู้ว่าขัตติยะมีไพ่ตาย
อะไร

สามแกรนด์ดยุคและสองเทพเสมือนกำลังเตรียมพร้อมสำหรับวันนั้น

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงก็ปิดตัวในวังจักรพรรดิ

เขาไม่กังวลเลยและกำลังบ่มเพาะอย่างราบรื่น เขายังรู้สึกว่าจิตเทวะเขา พัฒนาขึ้นทุกวัน

ตอน 8 โมงเช้า หววงเทียนปู้ก็ไม่อาจอดใจรอได้อีกและโทรหาหลินฮวง

จริงๆแล้ว เขาส่งข้อความหาหลินฮวงก่อนหกมงเช้า เขาบอกเขาว่าผู้ ปลดปล่อยจะมาเยือนก่อนเก้าโมง แต่หลินฮวงไม่ตอบสนอง

แต่ทว่า หลินฮวงกลับกดวางสาย

หวงเทียนปู่ได้รับข้อความหลังจากนั้น

"เอาละ ผมจะออกไปหลังอาบน้ำและเปลี่ยนชุด"

เหตุผลที่ทำไมเขาถึงถ่วงเวลาและปฏิเสธออกจากวังจักรพรรดิจนถึง
ตอนนี้เพราะเขามีด้ายพลังจิตเกือบครบ 5 หมื่นแล้วตอนหกโมง นั่นทำให้
เขาเฝ้าบ่มเพาะจนกระทั่งมีด้ายพลังจิตครบห้าหมื่นด้าย ในความเป็นจริง
เขาคำนวณเวลาไว้แล้ว เขามั่นใจว่าจะออกมาทันพบผู้ปลดปล่อย

หลินฮวงพลันลืมตาขึ้น

ในที่สุดเขาก็รวบรวมด้ายพลังจิตครบห้าหมื่นด้าย!

หลินฮวงส่งข้อความถึงหวงเทียนปู้หลังเรียกด้ายพลังจิตกลับเข้าร่าง จากนั้นก็ลุกขึ้นและเดินไปห้องน้ำ

หลังล้างหน้าและเปลี่ยนชุด เขาก็เดินออกวังด้วยใบหน้าสดชื่น เขาลดหัว ลงเพื่อดูเวลา มันเป็นเวลา 8 โมง 18 "มันยังเช้าอยู่เลย ฉันมีเวลากินอาหารเช้า" หลินฮวงพึมพำและหายตัวไป

เขามาถึงร้านขายเกี๊ยวของป้าอ้วนตอนปรากฏตัวอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม เขากลับพูดไม่ออกเมื่อเห็นคิวยาวเหยียด

"ขายดีแหะ!"

"ท่านจักรพรรดิ ท่านยังไม่ได้กินมื้อเช้างั้นหรอคะ?" ป้าอ้วนทักทายเขา อย่างเป็นมิตร "จะรับอะไรดีคะ?"

คู่รักรุ้ตัวตนของหลินฮวง แต่ก็ไม่เข้าใจความหมายของจักรพรรดดิ พวก เขาคิดว่าเป็นคนใหญ่คนโตบางคน แม้จะเคารพเขา พวกเขาก็ยังปฏิบัติ ต่อเขาเหมือนคนธรรมเพราะพวกเขาคุ้นเคยกันดี

ทุกคนมองหลินฮวงหลังได้ยินป้าอ้วนพูด

ลูกค้าบางส่วนเป็นผู้บ่มเพาะจากเมืองอื่นที่มาทดสอบเกี๊ยว พวกเขาเริ่ม ถ่ายวิดิโอทันทีที่เห็นหลินฮวง อย่างไรก็ตาม หลินฮวงไม่หยุดพวกเขาเมื่อสังเกตเห็น

เดิมที่ เขาอยากตัดคิวหลังได้ยินป้าอ้วนกล่าว แต่ก็ไม่ทำเมื่อตระหนักว่า ทุกคนนั้นมองเขาอย่างเคารพ และยังมีเด็กสองคนในนั้นอีกด้วย

"ไม่ต้องห่วง ผมจะต่อคิว" หลินฮวงกล่าวและกลับไปหลังแถว รวมเด็ก สองคนแล้วมีคนก่อนหน้าเขา 14 คน เขามองเวลาและเห็นว่ามัน 8 โมง 20 แล้ว เขาประเมินเวลาและคิดว่าทัน ดังนั้นเขาจึงรออย่างอดทน

ตอนแรก ความเร็วของคิวราบรื่น แต่ทว่า หญิงสาวกลับไม่อาจตัดสินใจได้ และใช้เวลาค่อนข้างนาน ต่อมามีเด็กคนหนึ่งอยากกินขนมปังปิ้งและไข่ ดาว ลุงอ้วนก็เริ่มทำให้ ทิ้งให้ป้าอ้วนทำงานคนเดียวจนแถวช้าลง

มันเกือบ 8 โมง 50 เมื่อถึงเวลาหลินฮวงสั่ง

หลังสั่งเกี๊ยวสองจาน หลินฮวงก็กลับมาและตระหนักว่าโต๊ะเต็ม มีเพียงที่ นั่งเดียวสำหรับโต๊ะสองคน ไม่มีใครกล้านั่งเพราะมันเป็นชายกล้ามโตมี รอยแผลเป็นบนใบหน้าจับจองอยู่ เขาหัวล้านและดุร้าย หลินฮวงเดินตรงไปหาเขา "มีใครนั่งไหมครับ?"

ในความเป็นจริง เขาสัมผัสได้ว่าชายกล้ามโตเป็นผู้บ่มเพาะและมีระดับ ค่อนข้างสูง เขาคือระดับนิรันดร์ขั้นสูง

"มะ-ไม่ครับ" ชายคนนั้นลอบถ่ายหลินฮวงอยู่ เมื่อเห็นหลินฮวงเดินมา เขา ก็ตื่นตระหนก

"คุณสามารถถ่ายได้ตามใจชอบ ไม่จำเป็นต้องซ่อน" หลินฮวงกล่าวหลัง เห็นว่าเขาคลุมมือซ้ายตัวเองด้วยมือขวา เผยให้เห็นกล้องบนแหวนหัวใจ จักรพรรดิระหว่างนิ้วเขา

"ได้งั้นหรอครับ?"เขาไม่คิดว่าหลินฮวงจะยอมง่ายๆ

"พวกคุณยังคงถ่ายอยู่ดีต่อให้ผมปฏิเสธ มีกล้องกว่าสิบตัวกำลังถ่ายผม ดังนั้นมันจึงไม่แตกต่าง"หลินฮวงตอบและเริ่มกินเกี๊ยว ชายหน้าบากที่นั่งตรงข้ามเขาอดถามไม่ได้ "ผู้ปลดปล่อยจะมาเยือนคุณ วันนี้ไม่ใช่หรอครับ? ทำไมคุณถึงยังมานั่งกินข้าวเช้า?"

"มัน 9 โมงยัง?"หลินฮวงหรื่มองเวลาและถาม

"แต่..คุณควรเตรียมตัวไม่ใช่หรอครับ?" ชายหน้าบากถามอีกครั้ง "พวก เขามาจากผู้ปลดปล่อยเลยนะครับ"

"แล้วผมควรเตรียมตัวยังไง?" หลินฮวงถามกลับ จากนั้นก็กินเกี๊ยวชิ้น สุดท้ายในจานแรกและเคี้ยวมันอย่างรวดเร็ว

ชายหน้าบากไม่อาจตอบได้ เขาอดถามอีกครั้งไม่ได้เมื่อหลินฮวงกินเกี๊ยว จานสองหมด"แล้วคุณมีความมั่นใจจะรับมือกับวิกฤตไหมครับ?"

"วิกฤต?ผมไม่เข้าใจว่าคุณกำลังพูดอะไร ทั้งหมดที่ผมเห็นคือลูกแกะที่มี น้ำใจและกระโดดมาบนเขียงผม"

Monster Paradise – 1165 การมาเยือนของผู้ปลดปล่อย

แขกทั้งสามมาถึงห้องรับรองแขกที่สำนักงานใหญ่ขัตติยะตอน 8 โมง 50

คนที่ท่เป็นผู้นำคือชายหนุ่มอายุประมาณ 20 ปี เขาสวมเสื้อคลุมขาวและ มีผมยาวถึงอว ใบหน้าเขาสวยจนเหมือนผู้หญิง

หวงเทียนปู้และคนอื่นรู้สึกได้อย่างชัดเจนว่าระดับพลังของเขาคือ จักรพรรดิทองม่วง แต่ทว่า เขามีอายุมากกว่าหลินฮวงถึงสองปี

อีกสองคนเป็นชายสวมเสื้อคลุมเทา หนึ่งในนั้นเต็มไปด้วยมัดกล้าม ส่วน อีกคนผมเพรียว

พวกเขาจ้องเทพเสมือนหวงไป่ยู่และหวงห่าวหยางถึงแม้จะไม่ได้ปล่อย กลิ่นอายออกมา หวงไป่ยู่และหวงห่าวหยางสามารถสัมผัสได้ถึงอันตราย จากพวกเขา ทั้งคู่สามารถเห็นความกลัวในตาหวงไป่ยู่และหวงห่าวหยางได้ตอนสบจา กัน ผู้มาเยือนเสื้อคลุมเทาทั้งสองอย่างน้อยเป็นเทพเสมือนระดับกลาง แต่ จริงๆแล้ว พวกเขาอาจทรงพลังยิ่งกว่านั้น

ชายหนุ่มชุดขาวสวมรอยยิ้มบนใบหน้าพลางสำรวจคนจากขัตติยะเงียบๆ

เขาจับตาดูแค่หวงไป่ยู่และหวงห่าวหยางและหันไปมองหวงเทียนปู้ หวงอู่ หนานและหวงตู้ฟู่ แต่ทว่า สามแกรนดยุครับกึ่งเทพสมบูรณ์ทั้งสามไม่ได้ ทำให้เขาสนใจเลย

เขาเกือบมองสามแกรนด์ดยุคทั้งสามและจากนั้นก็มองพวกเบื้องบนของ ขัตติยะสักพัก อย่างไรก็ตาม ในไม่ช้าเขาก็ละสายตาออกไป หมดความ สนใจกับกึ่งเทพเหล่านั้น

ความรู้สึกรังเกียจฉายผ่านดวงตาของหวงเทียนปู้แต่เขาก็ถาม้วยรอยยิ้ม" ผมควรเรียกพวกคุณทั้งสามว่ายังไง?"

"ขอโทษด้วย เราลืมแนะนำตัวตนเรา ผู้ต่ำต้อยตรงหน้าคุณคือกู่เจิ้น" ชาย หนุ่มชุดขาววางถ้วยชาลงและกล่าว "สองคนข้างๆผมคือจี้ซาและจื่อลู่" หวงเทียนปู้และคนอื่นมีสีหน้าเปลี่ยนไปเล็กน้อย พวกเขาไม่รู้จักผู้ ปลดปล่อยนัก แต่พวกเขารู้ว่าสมาชิกจะลบชื่อตัวและได้รับมอบชื่อใหม่ หลังเข้าร่วมองค์กร

ในขณะเดียวกัน แม้พวกเขาจะไม่เคยได้ยินชื่อจี้ซาและจื่อลู่มาก่อน แต่ พวกเขาก็รู้ว่าชื่อที่เริ่มด้วย'จี้'และ'จื่อ'คือสมาชิกเก่าแก่สุด

สำหรับกู่เจิ้นผู้ใช้ชื่อเริ่มด้วย'กู่' เขาก็เหมือนบุตรศักดิ์สิทธิ์จากนักบุญ ใน แง่ของผู้ปลดปล่อย พวกเขาถูกเรียกว่าพระโพธิสัตว์ ผู้ที่ถูกเลือกให้เป็น พระโพธิสัตว์จะต้องเป็นสุดยอดอัจฉริยะ พวกเขาอาจมีความสามารถ เทียบได้กับ 4 จักรพรรดิรุ่นเยาว์

"งั้น มันก็เป็นท่านโพธิสัตว์และผู้อาวุโสนี่เอง"ในไม่ช้าหวงเทียนปู้ก็ปรับ อารมณ์ได้

แน่นอน ซายชุดขาวสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลง เขาประทับใจกับการ ควบคุมของเขา"ผมเห็นงานของพวกคุณแล้ว" หวงเทียนปู้ดูสงบ แต่จริงๆแล้ว เขากำลังตื่นตระหนก

อีกไม่กี่นาทีก็ 9 โมงเช้าแล้ว แต่หลินฮวงกลับยังไม่แสดงตัวเลย ยิ่งไปกว่า นั้น พวกผู้ปลดปล่อยยังมากันพร้อมแล้ว เขากลัวว่าขัตติยะอาจผ่านเรื่อง นี้ไปไม่ได้

เมื่อบรรยากาศกำลังตึงเครียด ผู้บ่มเพาะลหายคนในโลกบ่มเพาะก็เริ่มคุย กันถึงหลินฮวงอีกครั้ง

ไม่มีเหตุผลอื่นนอกจากวิดิโอที่หลินฮวงนั่งกินเกี๊ยวตรงข้ามชายหน้าบาก

"จักรพรรดิหลิน ฉันเองก็อยากกินเกี้ยวเหมือนกัน"

"ขอพิกัดร้านและชื่อร้านนั่นให้ฉันด้วย!"

"โอ้ สาวด้านหลังจักรพรรดิหลินสวยจังเลย ขอเบอร์ติดต่อเธอให้ฉันที่!"

แน่นอน บางคนกำลังพูดเรื่องจริงจัง

"ฉันรู้สึกเหมือนจักรพรรดิหลินไม่สนใจพวกผู้ปลดปล่อยเลย มันดูไม่ เหมือนว่าเขาแสร้งทำ"

"เขาจะพบกันพวกผู้ปลดปล่อยตอน 9 โมงเช้า แต่เขายังนั่งกินเกี๊ยวตอน 8 โมง 55 เขาเอาจริงงั้นหรอเนี่ย?"

"บางคนถ่ายภาพนอกสำนักงานใหญ่ขัตติยะไว้ คนจากผู้ปลดปล่อยเข้า ไปด้านในแล้ว และเขากำลังกินเกี๊ยว"

"จักรพรรดิหลิน ถึงเวลากลับขัตติยะแล้ว ไม่อย่างนั้น รังของคุณจะ หายไป!"

"ใครสน? การกินสำคัญสุด!"

หลินฮวงดูเวลาเมื่อเขากินเกี๊ยวสองจานเสร็จ มันเกือบ 8 โมง 59

เขายืนขึ้นและเดินไปหาป้าอ้วนเพื่อจ่ายเงิน จากนั้นก็พูดกับชายหน้าบาก "ผมต้องไปแล้ว กินให้อร่อยนะครับ"เขาหายไปทันทีที่พูดจบ

มันเป็นตอน 9 โมงตรงเมื่อเขาปรากฏในห้องประชุมขัตติยะ

เขามองเวลาที่ฉายบนแหวนหัวใจจักรพรรดิ "อื่ม มาตรงเวลาพอดี"

เขาปิดหน้าฉายเวลาและเดินตรงไปที่นั่งหลักในห้องประชุม และเริ่ม สำรวจคนทั้งสาม

หัวหน้าหนุ่มชุดขาวดูสวยและงดงามจนไม่เหมือนผู้ชาย เขามีระดับพลัง จักรพรรดิทองม่วง แต่ความสามารถเขาอาจไม่ต่ำนัก

อีกสองคนแต่งตัวชัดเจน แต่หลินฮวงพบว่าพวกเขาคือเทพเสมือนขั้น 5 และ 6 ในโลกกรวดแห่งนี้ พวกเขาถือว่าเป็นตัวตนที่ต่ำกว่าคุณฟู่เท่านั้น

หลินฮวงสงสัยถึงระดับพลังของทั้งคู่เพราะในทางทฤษฎี กึ่งเทพที่ผสาน แก่นเทวะเทพเสมือนขั้น3ควรเป็นขีดจำกัด อัตราความสำเร็จของการ ผสานแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 4 เกือบเป็น 0 แต่ทว่า ทั้งคู่คือเทพเสมือน ขั้น 5 และ 6 มันหมายความว่าผู้ปลดปล่อยนั้นพบหนทางบรรลุระดับเทพเสมือนแล้ว ไม่งั้นก็ต้องมีเทคนิคพิเศษเพื่อผสานแก่นเทวะ หลินฮวงพลันเกิดการ ตัดสินในใจ

"ผมคือจักรพรรดิแห่งขัตติยะ หลินฮวงสินะ ผมอยากเป็นตัวแทนขัตติยะ เพื่อต้อนรับพวกคุณ"

ทั้งสามจากผู้ปลดปล่อยจับจ้องหลินฮวงทันทีที่เขาปรากฏ

ทุกคนอยากรู้ว่าอัจฉริยะอันดับ 1 แห่งยุคผู้เป็นจักรพรรดิแห่งขัตติยะเป็น คนยังไง แม้กระทั่งโพธิสัตว์แห่งผู้ปลดล่อยก็ไม่มีข้อยกเว้น

กู่เจิ้นหรี่ตาลงเมื่อเห็นหลินฮวง เขากำลังลอบประเมิน ซึ่งเป็น ความสามารถเขาที่จะหาข้อมูลผ่านการสังเกต

"เขาเพิ่งบรรลุระดับจักรพรรดิ แต่กลิ่นอายกลับแปลก เขาไม่เหมือน จักรพรรดิทองดำทั่วไป เขามีเต๋าดาบในตัว เดาว่าคงบรรลุขั้น 6 เขามีพลัง จิตที่ทรงพลังด้วย เกือบเป็นจุดสูงสุดของจักรพรรดิ แปลกมาก ทำไมเขา ถึงไม่มีกลิ่นอายของผู้ควบคุม?"

กู่เจิ้นพยักหน้าด้วยรอยยิ้มจางหลังพบว่าการพยายามอ่านหลินฮวงไม่มี ประโยชน์อะไร "ผมคือกู่เจิ้น ผมได้ยินเรื่องของท่านมามาก และในที่สุดก็ มีโอกาสได้พบหน้า"

"งั้น คุณก็เป็นพระโพธิสัตว์ คุณเป็นพวกคนดีสินะ" หลินฮวงขี้เกียจเกินจะ ทำการบ้าน แต่ก็ให้เจ้าแดงทำแทน เจ้าแดงได้ค้นคว้าผู้ปลดปล่อยมาบ้าง ดังนั้นมันจึงเป็นธรรมดาที่เขาจะรู้เกี่ยวกับโพธิสัตว์

หวงเทียนปู้บอกหลินฮวงถึงอีกสองคนผ่านคลื่นเสียง แต่ทว่า เมื่อเห็นว่ากู่ เจิ้นไม่แนะนำตัวเอง พวกเขาจึงไม่ริเริ่มแนะนำ

หลินฮวงพยักหน้าเงียบๆและเงยหน้ามองกู่เจิ้นตรงข้ามเขา "ผมจะไม่อ้อม ค้อม ผมไม่คิดว่าพระโพธิสัตว์อย่างคุณและผู้อาวุโสอีกสองคนจะมาเยือน เราเล่นๆ คุณไม่ให้เหตุผลในคำเชิญ ดังนั้น ผมขอถามว่า ทำไมพวกคุณ ถึงมาที่นี่?!"

Monster Paradise – 1166 จะฆ่าให้หมด

หวงเทียนปู้และคนอื่นรู้สึกช่วยไม่ได้ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะสามารถ ทดสอบผู้ปลดปล่อยได้บ้างแทนการต่อต้านกัน แต่ทว่า พวกเขาไม่มีทาง พลิกสถานการณ์ได้แล้วตั้งแต่หลินฮวงถามไปแบบนั้น

เหนือกว่าความคาดหวังของผู้ปลดปล่อย หลินฮวงตรงเข้าเรื่อง

สำหรับพวกเขา ขัตติยะไม่มีอะไร โดยปกติคนที่เสียเปรียบจะไม่แสดง ความคิดเห็นแบบนี้ พวกเขาจะต้องอ้อมค้อมเพื่อทดสอบจุดยืนตัวเอง

เนื่องจากหลินฮวงถามถึงเจตนาพวกเขาแบบตรงไปตรงมา กู่เจิ้นจึงคิดว่า เขาวางท่ามากไป

"ในเมื่อจักรพรรดิหลินถามมาแบบนี้ ผมก็จะไม่อ้อมค้อมและพูดตามที่ คิด"

กู่เจิ้นหยุดและพูดต่อเมื่อหลินฮวงพยักหน้าให้เขา"เราหวังว่าขัตติยะจะ ยกเลิกความร่วมมือกับรัฐบาลกลาง" กู่เจิ้นจ้องหลินฮวงเขม็ง เขาอยากดูว่าหลินฮวงจะมีปฏิกิริยายังไง

หลินฮวงแค่เผยรอยยิ้มจางๆ"ไม่คิดว่าพวกคุณยุ่มย่ามเกินไปงั้นหรอ?"

"ผู้ปลดปล่อยคือนายใหญ่แห่งโลกมืด ไม่ว่าจะเป็นตอนนี้หรืออดีต การ ทำงานร่วมกับรัฐบาลกลางก็เหมือนการแหกกฏขององค์กรมืด นี่อยู่ ภายใต้เขตอำนาจเรา"กู่เจิ้นอธิบาย

"ขัตติยะเป็นองค์กรกลางแล้ว เราไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับองค์กรมืด ผมไม่ สนว่าพวกคุณจะยืนอยู่ตรงไหนในองค์กรมืด แต่คุณไม่อาจทำอะไรเราได้" หลินฮวงเตือน

"พวกคุณไม่อาจถอนตัวจากโลกมืดได้ตามใจชอบ ขัตติยะจะยังเป็น องค์กรมืดตราบเท่าที่ผู้ปลดปล่อยยังไม่อนุญาติ ขัตติยะจะยังอยู่ภายใต้ เขตอำนาจของผู้ปลดปล่อย การประกาศของพวกคุณถือเป็นการล้ำเส้น เรา"กู่เจิ่นเริ่มปฏิเสธคำแถลงของขัตติยะ "มันเป็นเรื่องของเราไม่ว่าเราจะถอนตัวจากโลกมืดหรือไม่ มันไม่เกี่ยว อะไรกับองค์กรอื่น ผมไม่สนว่าผู้ปลดปล่อยจะเห็นด้วยไหม แต่เราทำไป แล้ว มันคือความจริง รัฐบาลกลางกำลังร่วมมือกับเราอย่างเปิดเผย นั่น พิสูจน์แล้วว่าเราคือองค์กรกลาง"

หลินฮวงหยุดก่อนจะพูดอีกครั้ง"หากผู้ปลดปล่อยมีบางสิ่งอยากพูดกับเรา ถึงการถอนตัว พวกคุณควรมาหาเราตอนเราประกาศ คุณไม่ควรทำมัน ตอนนี้ บอกเราว่าเรากำลังแหกฏหลังเราประกาศไปสี่เดือนก่อน"

"พวกคุณเพิ่งประกาศมันเป็นลายลักษณ์อักษรสี่เดือนก่อน ไม่มีใครคิด จริงจัง คุณคิดว่าเราควรไปเยือนทุกองคืกรที่อยากถอนตัวจากโลกมืดงั้น หรอ? เราจะไม่มาหากคุณไม่ทำงานกับรัฐบาลกลางและแหกกฏ" กู่เจิ้น ตระหนักถึงการโต้ตอบ

"ไม่ว่าคุณจะเห็นด้วยหรือไม่ ขัตติยะก็เป็นองค์กรกลางแล้วและเราก็ได้ทำ ข้อตกลงกับรัฐบาลกลาง ทุกอย่างถูกจัดตั้งแล้ว ดังนั้นพวกคุณไม่อาจ เปลี่ยนความจริงได้ต่อให้มาที่นี่" "คุณสามารถเปลี่ยนข้อเท็จจริงได้ ผมขอให้คุณคิดมันอีกครั้ง จักรพรรดิ หลิน"ความเย็นชาฉายผ่านดวงตาของกู่เจิ้น

"เรา ขัตติยะ จะไม่มีทางผิดคำพูด"หลินฮวงส่ายหัวและปฏิเสธตรงๆ

"ทำไมเราถึงยังเสียเวลากับพวกมันอีก?"จี้ซาผู้นั่งข้างๆไม่อาจทนได้อีก ต่อไปและเผยใบหน้าดุร้าย"แค่ฆ่าพวกมันให้หมด!"

ชายผอมจื่อลู่ข้างเขาจับแขนจี้ซาไว้และมองหลินฮวงอย่างใจเย็น

"พวกแกมีสองทางเลือก หนึ่งคือยกเลิกความร่วมมือระหว่างขัตติยะและ รัฐบาลกลางและยกเลิกการเป็นองค์กรกลาง ปล่อยประกาศภายในสาม วันเพื่อแจ้งแก่โลก สองคือการจบขัตติยะจากโลกนี้ ไม่มีใครจะรอดชีวิตไป ได้"

หวงเทียนปู้และคนอื่นมีสีหน้าเปลี่ยนไปทันที

หลินฮวงเป็นคนเดียวที่ยังสวมรอยยิ้มบนใบหน้า เขาดูเหมือนจะไม่สนใจ เลย "พวกแกก็แก่แล้ว ฉันไม่เชื่อว่าแกจะไร้เดียงสากันขนาดนี้" กู่เจิ้งผู้ลอบสังเกตหลินฮวงสงสัยถึงท่าทางเขา ความสามารถตรวจจับเขา พบว่าหลินฮวงไม่ได้แกล้งมั่นใจ แต่ทว่า เขาไม่อาจหาไพ่ตายของหลินฮวง ได้

'ไพ่ตายเดียวของเขาอาจเป็นคุณฟู่ หากคุณฟู่ในสภาพสูงสุด เราอาจกลัว เขา แต่ทว่า ความสามารถของคุณฟู่ในตอนนี้ก็คือเทพเสมือนขั้น 4 หรือ 5 ...

"แกกำลังรนหาที่ตาย!"จี้ซาตวาดลั่น

"หวงเทียนปู้ เรายกโทษให้เด็กเหลือขอนี่ที่ไม่รู้จักกฏ แต่พวกแกก็ไม่รู้จัก กฏเหมือนกันอย่างงั้นหรอ?"ในขณะเดียวกัน จื่อลู่ก็ไม่สนใจหลินฮวงและ มองหวงเทียนปู้แทน

หวงเทียนปู้และคนอื่นดูย่ำแย่ พวกเขาไมมั่นใจว่าไพ่ตายของหลินฮวงจะ ได้ผลจริงๆไหม ในเวลานั้น หวงตู้ฟู้ก็เป็นคนแรกที่ยืนขึ้น"ฉันขอสนับสนุนท่านจักรพรรดิไม่ ว่าเขาจะตัดสินใจยังไง!หากพวกแกคิดสู้กับเรา ก็เข้ามาเลย!"เขากลับจาก เขต 3 เพราะเรื่องนี้

หลินฮวงไม่คิดเลยว่าหวงตู้ฟูจะเป็นคนแรกที่สนับสนุนเขา

หวงเทียนปู้ลังเลสักพัก จากนั้นก็ถอนหายใจเมื่อเห็นหวงตู้ ผู้ยืนอยู่ข้าง จักรพรรดิ"คำตัดสินของจักรพรรดิคือคำตัดสินของเรา ผมเป็นแค่พ่อบ้าน ของขัตติยะ แน่นอน เราย่อมทำตามความต้องการของท่านจักรพรรดดิ สำหรับผลที่ตามมา เราพร้อมแบกรับ"

หวงอู่หนานยักไหล่ รู้สึกช่วยไม่ได้และเดินไปหาหวงเทียนปู้โดยไม่พูด อะไร

ในขณะที่คนอื่นดูขัดแย้ง จี้ซาพลันแสยะยิ้ม"สำหรับพวกที่ต่อต้านเด็กนี่ พวกแกจะได้รับการไว้ชีวิตตราบเท่าที่ยืนอยู่บนพื้น"

หลินฮวงยังคงไม่ใส่ใจและไม่แสดงความคิดเห็น

นอกจากทั้งสาม หวงไป่ยู่ หวงห่าวหยางและกึ่งเทพคนอื่นก็ยังยืนอยู่ฝั่ง จักรพรรดิ

หวงไปยู่ค่อนข้างขัดแย้งในตอนแรก แต่ก็เดินมาหาหลินฮวงหลังยินจี้ซา พูด"เดิมที่ฉันก็ไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่ท่านจักรพรรดิทำ แต่ฉันไม่อาจทนได้ เมื่อพวกแกพยายามทำให้เราแตกแยกกัน"

หวงห่าวหยางเองก็ไม่อาจทนได้"แม้ฉันจะไม่เต็มใจสู้กับผู้ปลดปล่อย แต่ ฉันก็เคารพการตัดสินใจของท่านจักรพรริ แถมแกยังพยายามทำให้เรา แตกแยกกัน"

กู่เจิ้นและจื่อลู่อดจ้องจี้ซาข้างเขาไม่ได้ทันทีที่หวงห่าวหยางกล่าวแบบนั้น

เนื่องจากหวงห่าวหยางยืนข้างหลินฮวง กึ่งเทพที่เหลืออีกแปดคนจึงไม่ ลังเลอีก ไม่มีใครคัดค้านการตัดสินใจ

หลินฮวงมองทั้งสามคนด้วยรอยยิ้ม เขาพูดอีกครั้งพลางจับตามองกู่เจิ้น" โพธิสัตว์ ฉันมีคำถาม" "ว่ามา"กู่เจิ้นพยักหน้าเบาๆ

"พวกแกบอกว่าแกจะทำลายขัตติยะหากเราปฏิเสธคำแนะนำ จะไม่ไว้ ชีวิตใคร แกคิดว่าพวกแกมีความสามารถขนาดนั้น?"

ทุกคนไม่อาจเข้าใจได้ว่าหลินฮวงพยายามทำอะไร กู่เจิ้นตกตะลึงเป็นครั้ง ที่สองและตอบด้วยรอยยิ้ม"แน่นอน มันไม่ใช่การข่มขู่ หากพวกแกยืน กรานแบบนั้น เราก็ทำได้แค่ทำลายขัตติยะเพื่อแสดงให้คนอื่นเห็นถึงผล ของการาทนยศองค์กรมืด!"

"ฉันเข้าใจแล้ว หากเป็นแบบนั้น ฉันก็จะให้ตัวเลือกพวกแกเหมือนกัน" หลินฮวงพยักหน้าวยรอยยิ้ม

กู่เจิ้นและอีกสองคนงงงวย

"พวกแกมีสองทางเลือก หนึ่งคือใสหัวไป ฉันจะแสร้งทำเป็นว่าพวกแกไม่ เคยมาและทำเป็นว่าทุกอย่างไม่เคยเกิดขึ้น ขัตติยะและผู้ปลดปล่อยจะไม่ ยุ่มย่ามกัน เราจะอยู่กันอย่างสงบสุข"

"สองคือทิ้งศพพวกแกไว้ที่นี่และฉันจะตรงไปทำลายผู้ปลดปล่อย ไม่มีใคร จากผู้ปลดปล่อยจะรอดชีวิตไปได้ ฉันจะฆ่าพวกแกทุกคน!"

Monster Paradise – 1167 ไพ่ตายของหลินฮวง

ทุกคนสับสนเมื่อได้ยิน

แม้กระทั่งหวงเทียนปู้และคนอื่นก็ไม่รู้ว่าเขามีไพ่ตายอะไร

คนจากผู้ปลดปล่อยตกใจ จี้ซาและจื่อลู่โกรธจนหน้าดำ

"อวดดี!ฉันจะจับแกและส่งแกไปยังคุกภูติผีหลังปิดผนึกแก พวกมันจะ ทรมานแกทุกวี่วัน ฉันพนันได้เลยว่าแกจะต้องร้องขอชีวิต!"จี้ซาคำราม

โดยธรรมชาติ หลินฮวงรู้ว่านั่นคือคุกแบบไหน มันคือสถานที่ที่มืดและ
โหดร้ายสุดในตลาดมืด ทาสคุณภาพสูงเกือบทั้งหมดในตลาดมืดล้วนมา
จากที่นั่น กล่าวกันว่าไม่ว่าคนๆนั้นจะมีจิตใจแข็งแกร่งแค่ไหน พวกเขาก็
ต้องกลายเป็นทาสโดยสมบูรณ์ มันป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะได้สติ
คืนกลับมา

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงกลับแสยะยิ้มเมื่อได้ยินคำขู่"ข้อเสนอแกฟังดูดี แต่ ฉันมักไม่ทิ้งอะไรไว้ ฉันจะไม่ไว้ชีวิตแกพื่อป้องกันแกจากการหลบหนี แก จะทำให้ฉันเสียเวลาเปล่าหากฉันไปเยี่ยมแกที่คุกนั่นบ่อยๆ"

"ฉันอยากดูว่าแกจะยังอวดดีไปได้อีกนานแค่ไหน!"จี้ซาโจมตีทันทีที่พูดจบ

เขาเหยียดแขนออกมา และมือทองคำขนาดใหญ่ก็คว้าจับมายังหลินฮวง เมื่อเห็นว่าเขากำลังจะได้ตัวหลินฮวง หวงไป่ยู่และหวงห่าวหยางก็ไม่ สนใจช่วยเขาเลย

แต่ทว่า มืดทองกลับคว้าจับได้แค่อากาศธาตุ นอกจากหลินฮวงจะหายตัว ไป แม้กระทั่งหวงเทียนปู้และคนอื่นก็ยังหายไป

กลับกัน ทั้งสามจากผู้ปลดปล่อยกลับรู้สึกประหลาใจที่เห็นมอนสเตอร์ คล้ายเสือแต่มีงวงยาวปรากฏข้างมือทองคำ

"พวกขัตติยะหายไปไหนหมด?"กู่เจิ้นไม่เห็นวิธีที่หลินฮวงและคนอื่น หายไปเลย ดังนั้นเขาจึงถามทั้งสอง แต่ทว่า จี้ซาและจื่อลู่ก็ไม่รู้เหมือนกัน

"พวกมันต้องถูกเคลื่อนย้ายออกไปโดยมอนสเตอร์ตัวนี้เป็นแน่"จื่อลู่ อธิบาย เขากล่าวกับจี้ซาผ่านคลื่นเสียง"ระวังตัวด้วย ฉันไม่อาจรับรู้ถึง ระดับพลังของมันได้เลย"

อย่างไรก็ตาม มอนสเตอร์งวงยาวกลับตะปบกรงเล็บมันทันทีที่จื่อลู่พูด บดขยี้มือทองคำของจี้ซาทันที

วินาทีต่อมา มอนสเตอร์ตนนั้นก็หายไป

รูม่านตาของจี้ซาหดลงและเขาก็ถีบตัวถอยหลังทันที แต่ทว่า มอนสเตอร์ งวงยาวกลับปรากฏขึ้นด้านหลังเขา

จากนั้น เขาก็ตระหนักถึงความเจ็บปวดที่แผ่ซ่านไปทั่วร่าง เขาพยายาม คว้าจับหัวตัวเองและรู้ตัวว่าหัวเขานั้นหลุดออกจากร่างไปแล้ว กู่เจิ้นและจื่อลู่ตกใจ ทั้งหมดที่พวกเขาเห็นคือเลือดที่พุ่งออกจากร่างจี้ซา และร่างเขาก็ถูกหั่นเป็นชิ้นๆ

แม้กระทั่งสมบัติเทพบนตัวเขาก็ยังหดกลับไปจากการใจมตีเดียว

"อะไรกัน?!"จื่อลู่กลืนน้ำลาย ในฐานะสหายของจี้ซา เขารู้จักฝีมือเขาดี
แม้เขาจะทรงพลังกว่าจี้ซาอยู่บ้าง แต่ก็ไม่มาก เนื่องจากมอนสเตอร์ตนนั้น
สามารถฆ่าจี้ซาได้ภายในเสี้ยวพริบตา มันก็หมายความว่ามอนสเตอร์ตัว
นั้นสามารถฆ่าเขาได้เหมือนกัน แม้มันอาจจะฆ่าเขาไม่ได้ในการโจมตี
เดียว มันก็ย่อมฆ่าเขาได้ในการโจมตีถัดมา

กู่เจิ้งทอสีหน้าใง่งมสุด ไม่คิดเลยว่าคนที่เขาพามาด้วยจะตกตายแบบนี้ ความคิดเขาพลันขาวโพลน

จากนั้น มอนสเตอร์งวงยาวก็หันหัวมันมาและจ้องมายังเป้าหมายต่อไป ของมันอย่างจื่อลู่

จื่อลู่ขนลุกเมื่อสบตากับมอนสเตอร์งวงยาวนั่น เขาไม่กล้าขยับตัวเลย กลัวว่าทุกการกระทำจะไปกระตุ้นให้มันลงมือ แต่ทว่า มอนสเตอร์งวงยาวกลับก้าวท้าวออกมาอยู่ดีและหายตัวไป

จื่อลู่มองตามการเคลื่อนใหวไม่ทัน แต่ก็รีบถอยหนีตามสัญชาตญาณ เขา คว้าดาบเทพไว้ด้านหน้าด้วยท่าทางป้องกัน

เพียงเมื่อเขาขยับตัว เขาก็รู้สึกถึงพลังมหาศาลที่ส่งผ่านมายังดาบเขา แขนขวาที่ถือดาบถึงกับแหลกละเอียด!

ผลกระทบที่น่าสะพริงกลัวส่งผ่านดาบมาและบดขยี้เกราะเทพบนหน้าอก เขาจนไม่เหลือชิ้นดี

ในเวลาเดียวกับที่จื่อลู่ถูกโยนออกไป เขาก็รู้สึกว่าพลังเทวะในร่างเขาหมด ลง โดยปราศจากพลังเทวะ ดาบเทพและเกราะเทพจึงหดกลับร่างเขาไป

แม้จื่อลู่จะไม่ถูกฆ่าด้วยการโจมตีนี้ พลังเทวะเขาก็ยังหมดและเขาก็เสีย แขนไป นอกจากนั้น ซี่โครงเขายังเหลวแหลก "บ้าไปแล้ว! มันต้องเป็นเทพเสมือนขั้น 8 หรือออาจจะเป็นเทพเสมือนขั้น 9!"จื่อลู่ร้องอย่างขลาดกลัว ไม่คิดว่าหลินฮวงจะมีไพ่ตายแบบนี้

แต่ทว่า เขาไม่รู้ว่าสมเสร็จฝันร้ายยังออมมือไว้อยู่ ในโลกแห่งฝันที่มัน สร้างขึ้น สมเสร็จฝันร้ายแค่เผยความสามารถของเทพเสมือนขั้น 8 ออกมา

ดังนั้น จื่อลู่จึงไม่ถูกฆ่าทันที

หากสมเสร็จฝันร้ายทุ่มทุกอย่าง มันอาจฆ่าเทพเสมือนขั้น 9 ได้ในการ

"หลินฮวงควบคุมมอนสเตอร์ระดับนี้ได้ยังไง?"เพียงเมื่อจื่อลู่ยกข้อสงสัย เขาก็เห็นเงาร่างสีเหลืองปรากฏเหนือหัวเขา

เขาเงยหน้าคู่มองและเห็นดวงตาแสนเย็นชาจับจ้องเขา

"บ้าจริง.."

ร่างของเขาพลันถูกแยกออกเป็นชิ้นๆ

เขาเห็นร่างเขาถูกผ่าทั้งๆที่ยังมีสติ

ภายในสามวินาที กู่เจิ้นก็เห็นสองเทพเสมือนถูกฆ่าไปตามๆกัน ลำคอเขา พลันแห้งผาดและความคิดเหนือกว่าก็กลายเป็นสับสนวุ่นวาย เขาไม่อาจ เข้าใจอะไรได้เลย

เมื่อสมเสร็จฝันร้ายเดินมาหาเขาที่ละก้าว เขาก็รู้สึกเหมือนยมฑูตกำลัง ใกล้เข้ามา

เพียงเมื่อเขากำลังหมดหวัง ความคิดหนึ่งก็บังเกิดขึ้น

"หลินฮวง!ฉันเป็นแค่ระดับจักรพรรดิ แต่แกกลับใช้มอนสเตอร์ระดับเทพ เสมือนมารังแกกัน!แกกล้ารับคำท้าทายฉันไหม?!"

สมเสร็จฝันร้ายหยุดเดินหลังเงียบไป และหลินฮวงก็เผยตัวเอง

"ฉันเบื่อคำพูดแบบนี้จัง" หลินฮวงลูบหัวสมเสร็จฝันร้ายด้วยรอยยิ้ม

เมื่อเห็นแบบนี้ กู่เจิ้นก็มั่นใจว่าสมเสร็จฝันร้ายเป็นมอนสเตอร์ของหลิน ฮวง หัวใจเขาพลันแตกสลาย แต่เขายังไม่ยอมแพ้ เขายังเหลือความหวัง สุดท้ายอยู่

"มาแข่งกันแบบยุติธรรม แกสามารถทำอะไรกับฉันก็หากแกชนะ หากฉัน ชนะ แกจะต้องปล่อยฉันไป"

"ฉันได้ยินว่าคนจากผู้ปลดปล่อยไม่กลัวความตาย แต่ดูเหมือนว่าพระ โพธิสัตว์อย่างแกจะรักตัวกลัวตายนะ"หลินฮวงล้อเลียน

"ฉันไม่กลัวความตาย แต่ความตายสามารถเบาเหมือนขนนกหรือหนักดั่ง ขุนเขา ฉันแค่หวังว่าจะไม่ตายอย่างไร้ค่า" กู่เจิ้นแย้ง

หลินฮวงยิ้มโดยไม่พูดอะไร เขาไม่เชื่ออยู่แล้ว

"แกต้องการแข่งแบบยุติธรรมใช่ไหม? ฉันจะสนองให้"

ดวงตาของกู่เจิ้นเป็นประกาย

หลินฮวงยิ้ม"แกจะไม่สู้กับฉัน แต่เป็นเขา"

ชายสวมเสื้อดำและสวมหมวกปรากฏข้างหลินฮวงในทันใด

Monster Paradise - 1168 จอมสังหารออกโรง

ชายที่ยืนตรงหน้าหลินฮวงสูงประมาณสองเมตร

หมวกที่เขาสวมบนหัวเป็นสีน้ำตาลแดงและมีลวดลายมังกรดำอยู่ทั่ว หมวกขนาดใหญ่คลุมหัวเขาภายใต้ร่มเงา ใครก็สามารถแยกได้ว่าเขาควร เป็นผู้ชายจากร่างเขา

เขากแค่คลุมเสื้อสีดำบนใหล่ลวกๆ ปล่อยมือออกจากแขนเสื้อ ไม่มี ลวดลายบนเสื้อ มีเพียงลวดลายมังกรทองบนขอบคอเสื้อและแขนเสื้อ

เขายืนกอดอก นึ่งเหมือนหิน

รูม่านตากู่เจิ้นหดลงกับการปรากฏตัวอย่างกะทันหัน คนที่ยืนอยู่ตรงหน้า หลินฮวงไม่ขยับและเขาก็สามารถรับรู้ได้ถึงกลิ่นอายคุกคาม

"ชื่อของเขาคือจอมสังหารา เขาเองก็เป็นผู้บ่มเพาะดาบและเป็นจักรพรรดิ ทองม่วงเหมือนแก"หลินฮวงแนะนำง่ายๆ"ฉันคิดว่ามันควรยุติธรรมพอใช่ ใหม?" ในฐานะโพธิสัตว์ของผู้ปลดปล่อย มันไม่ต้องสงสัยความสามารถเขา เขารู้ ดีว่าความสามารถเขาเรียกได้ว่าไร้เทียมทานต่อคนระดับต่ำกว่าเทพ เสมือน เขาไม่กลัวต่อให้เจอกึ่งเทพขั้นสมบูรณ์ แต่ทว่า กลิ่นอายที่มอน สเตอร์ร่างมนุษย์นั่นปล่อยมากลับเหมือนเทพเสมือนแม้ว่าพวกเขาจะมี ระดับพลังเท่ากัน

'มอนสเตอร์อัญเชิญนี่เป็นมอนสเตอร์ระดับบรรพกาล?!'กู่เจิ้นคิดขึ้น

มีเพียงคำอธิบายเดียวเท่านั้น นี่เป็นกลิ่นอายของมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ ครั้ง!

กู่เจิ้นหน้าดำทันที

เขาเคยได้ยินเกี่ยวกับมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ครั้ง แต่ไม่เคยคิดว่าจะได้ เห็นตัวเป็นๆ แม้เขาจะมีความมั่นใจมากในความสามารถเขา เขาก็ไม่ มั่นใจว่าจะล้มมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ครั้งได้

เขาจ้องจอมสังหารเขม็ง จากนั้นก็หันหนีและไปมองหลินฮวงแทน

"จักรพรรดิหลิน การสู้กับมอนสเตอร์อัญเชิญท่านมันน่าเบื่อไป ทำไมเรา ไม่มาสู้กันละ? ผมได้ยินว่าท่านคืออัจฉริยะอันดับ 1 แห่งยุค ผมอยาก ประลองกับท่านจริงๆ มันเป็นโอกาสที่ยากจะได้มา!"

หลินฮวงกล่าวแทรก "ฉันเป็นผู้ควบคุม เทคนิคต่อสู้ที่ฉันชอบใช้คือการใช้ มอนสเตอร์อัญเชิญรุม แกมัน่ใจว่าอยากท้าทายฉันแบบนั้นงั้นหรอ? ฉันมี มอนสเตอร์อย่างจอมสังหารหลายตัวเลยละ"

กู่เจิ้นพูดไม่ออก เดิมที่ เขาคิดว่าเขาจะสู้กับหลินฮวง แต่ทว่า เขาเพิ่ง
ตระหนักว่าในฐานะผู้ควบคุม หลินฮวงมักเรียกมอนสเตอร์เขามาสู้อย่างที่
บอก ในขณะเดียวกัน เขาไม่มั่นใจว่าจะสู้กับจอมสังหารได้ด้วยซ้ำ หาก
มันเป็นจริงที่ว่าหลินฮวงมีมอนสเตอร์ตัวอื่นอีก การท้าทายหลินฮวงย่อม
เป็นการแสวงหาความตาย

"แล้วแบบนี้ละ? ฉันจะให้โอกาสแกสู้กับฉันหากแกสามารถเอาชนะจอม สังหารได้ ฉันจะแสดงให้แกเป็นเห็นมอนสเตอร์ตัวอื่นและไม่ว่าแกจะชนะ หรือไม่ ฉันจะปล่อยแกไป"หลินฮวงยิย้มเพราะมีอีกสิ่งที่เขาไม่ได้พูดเสียง ดัง 'แต่แกต้องรอดไปให้ได้ท่ามกลางฝูงมอนสเตอร์'

แน่นอน กู่เจิ้นสามารถอ่านออกได้ เขาดูหน้าซีดยิ่งกว่าเดิม

เดิมที่ เขาสามารถออกไปได้ทันทีที่เอาชนะมอนสเตอร์หนึ่งตัว สถานการณ์กลับเปลี่ยนไปเมื่อเขาพยายามเล่นเล่ห์กล

หลินฮวงไม่สนใจท่าทางของกู่เจิ้นและหันกล่าวกับจอมสังหาร"ฆ่าเขาและ ฉันจะให้รางวัลแกเป็นทักษะดาบ 300 อัน แต่หากแกแพ้ แกจะเสียขนม ไปสามเดือน"

ลำแสงสีทองพลันสว่างขึ้นภายใต้หมวกเมื่อหลินฮวงกล่าวแบบนั้น

จอมสังหารพลันปรากฏต่อหน้ากู่เจิ้นในชั่วพริบตา

"เร็วมาก!" รูม่านตาของกู่เจิ้นหดลง เขาไม่เห็นการเคลื่อนไหวของจอม สังหารเลย ดังนั้นเขาจึงมองไม่ทันการเคลื่อนไหวมัน เขาเหวี่ยงดาบยาวในมือและถาโถมใส่

ในเวลาเดียวกัน จอมสังหารก็เหยียดมือขนาดใหญ่ภายใต้เสื้อคลุม ดาบ ดำขนาดมหึมาปรากฏในมือเขา แค่ตัวดาบก็ยาวอย่างน้อยสองเมตรแล้ว ส่วนความกว้างมันก็คล้ายกับขนาดเอวของจอมสังหาร

ใครก็จินตนาการได้ว่ามันต้องหนักแค่ไหน แต่ทว่า มันดูเหมือนไม่หนัก อะไรเลยในมือจอมสังหาร

มันยกดาบขึ้นและสะบัดดาบดำลงมาเหมือนอัสนีบาต มันปะทะกับดาว ยาวในมือของกู่เจิ้นอย่างแรง

เสื้อคลุมของกู่เจิ้นกระพื่อขณะที่พลังชีวิตหลั่งใหลออกจากร่าง หมอกขาว พลันอ้อยอิ่งอยู่รอบตัว

แต่ทว่า กู่เจิ้นรู้สึกถึงพลังมหาศาลที่ส่งมาจากดาบ ผลกระทบรุนแรงได้ส่ง เขาลอยออกไปโดยไม่มีความสามารถควบคุม

เขารู้สึกว่าแขนขวาเขาที่ถือดาบไว้ชาด้าน เขาเกือบคลายมือ

เห็นได้ชัดว่าพละกำลังของศัตรูนั้นเหนือกว่าเขา

อีกด้านหนึ่ง จอมสังหารยืนนิ่งเหมือนก้อนหิน เสื้อคลุมมันกระพือเสียงดัง ขณะที่หมอกดำขดรอบร่าง สิ่งเดียวที่สามารถเห็นได้คือแสงสีทองสองดวง ภายใต้หมวกที่จับจ้องมาทางกู่เจิ้น

ดวงตาภายใต้หมวกของจอมสังหารพลันสว่างขึ้นก่อนกู่เจิ้นจะตกลงถึง พื้น เสื้อคลุมมันกระพือเหมือนน้ำเดือด และหายไป

ลำแสงสีทองสองดวงบินผ่านท้องฟ้า และเงาร่างสีดำก็ปรากฏเหนือกู่เจิ้น สีหน้าของเขาเปลี่ยนไปเมื่อเห็นแสงสีทองไล่ตามมา

จอมสังหารกำลังจะเหวี่ยงดาบอีกครั้ง ส่วนแขนขวาของกู่เจิ้นก็ด้านชา เขาไม่อาจทำอะไรได้

หากดาบนั่นโดนเขา ต่อให้การโจมตีจะถูกสกัดไว้ด้วยเกราะเทพ พลังเท วะในร่างเขาก็ยังแห้งเหือด ความคิดพลันผุดขึ้นในหัว ในชั่วพริบตา เขาได้เรียกวิญญาณต่อสู้ออกมา

รูปปั้นพุทธรูปสำริดปรากฏขึ้น ขวางกั้นระหว่างกู่เจิ้นและจอมสังหาร รูป ปั้นยกฝ่ามือขึ้น ปะทะกับดาบยักษ์ในมือจอมสังหาร

เมื่อรูปปั้นบินถอยออกไป กู่เจิ้นก็คว้าโอกาสนั้นหลบหนี ฝุ่นลอยขึ้นเมื่อ เขาตกลงพื้น บดบังร่างเขาไว้ จอมสังหารลอยในอากาศพลางสัมผัสกู่เจิ้น ด้วยทักษะเขตแดน

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงผู้เฝ้าดูการต่อสู้จากระยะไกลก็ยกคิ้วขึ้น

เขาคิดว่าวิญญาณต่อสู้ที่กู่เจิ้นอัญเชิญมาเพื่อช่วยเขาต้องเป็นวิญญาณ ต่อสู้รูปแกะสลักเทพเพราะมีเพียงรูปแกะสลักเทพถึงสามารถต้านทาน ดาบของจอมสังหารได้

"เขาเป็นแค่จักรพรรดิทองม่วง เขาสามารถใช้วิญญาณต่อสู้รูปแกะสลัก เทพได้ยังไง?"

"ไม่น่าแปลกใจ เหนือสิ่งอื่นใด เขามีพลังเทวะในตัว"แผ่นหินกล่าวขึ้น

"พลังเทวะ..ในร่างของจักรพรรดิทองม่วง?" หลินฮวงหรี่ตา "หมายความ ว่าเทคนิคบ่มเพาะเขาแตกต่างจากคนปกติบนโลกนี้!"

"มันย่อมแตกต่าง"แผ่นหินอธิบายช้าๆ" เทคนิคบ่มเพาะที่เขามีคล้ายกับ องค์กรที่ใช้กันในมหาพิภพ องค์กรนั้นถูกเรียกว่านิกายมารพุทธ แต่ทว่า มันถูกทำลายไปโดยเทพสวรรค์จากองค์กรที่ชื่อว่านิกายพุทธ

"เต๋ากลับชาติมาเกิดใหม่ของนิกายพุทธคือการกอบกู๋วิญญาณมาเกิด ใหม่ ในขณะเดียวกัน ผู้ก่อตั้งนิกายมารพุทธ มารเท่านั้นกลับพบวิธีบ่ม เพาะโดยการกลืนดวงวิญญาณจากทักษะต้องห้ามขอนิกายพุทธ จากนั้น เขาก็สามารถเคล็ดวิชาใหม่ขึ้น จิตมารพุทธ และใช้มันเป็นรากฐาน"

"เจ้าเด็กจากผู้ปลดปล่อยนี้ดูเหมือนจะบ่มเพาะจิตมารพุทธ เขาต้องกลืน ดวงวิญญาณไปมากเพราะจิตเทวะเขาเกือบก่อตัวสมบูรณ์แล้ว ความ หนาแน่นมันยังเหนือกว่าจิตเทวะเทียมของเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น รูปทรงในร่าง เขายังคล้ายกับแก่นเทวะ มีทะเลพลังเทวะอยู่ในนั้น เขาจะสามารถสร้าง มันได้เสร็จภายในครึ่งปีถึงหนึ่งปี จากนั้นเขาก็จะบรรลุถึงระดับชะตากรรม (เทพเสมือน

"งั้น คุณก็กำลังบอกว่านิกายมารพุทธที่ล่มสลายไปแล้วอาจเป็นผู้บงการผู้ ปลดปล่อย?"

"นั่นเป็นไปไม่ได้ นิกายมารพุทธถูกทำลายไปกว่าห้าหมื่นปีแล้ว ส่วนผู้ ปลดปล่อยเพิ่งก่อตั้งได้แค่600 กว่าปี มันไม่ควรมีความสัมพันธ์ใดๆกัน" แผ่นหินปฏิเสธความเป็นไปได้

"ทำไมถึงเป็นไปไม่ได้? แล้วหากมีคนจากนิกายมารพุทธรอดชีวิตไปได้ และหลบหนีมาโลกเราละ?"หลินฮวงถามอีกครั้ง

"อื่ม นั่นค่อยเป็นไปได้"แผ่นหินกล่าวต่อ "ไม่จำเป็นต้องคาดเดา เจ้าจะรู้ หลังเจ้าอ่านความทรงจำพวกมัน"

Monster Paradise - 1169 ทุ่มสุดตัว

ไม่นาน จอมสังหารผู้ลอยในอากาศก็เจอพิกัดของกู่เจิ้น มันหยิบดาบขึ้น และสะบัดดาบลงมา

คลื่นดาบจันทร์เสี้ยวสีดำพลันก่อตัวกลางอากาศ และถาโถมใส่กู่เจิ้น อย่างบ้าคลั่ง

กู่เจิ้นหลบการโจมตีในฝุ่นไม่หยุด เขาพยายามไม่เผชิญหน้ากับการโจมตี ให้ได้มากที่สุด

ชุดคลุมขาวเขาเต็มไปด้วยคราบฝุ่นและดิน และยังมีรอยฉีกขาดมากมาย

หลินฮวงผู้ดูการต่อสู้จากที่ไกลอดยิ้มไม่ได้ เขารู้ว่ากู่เจิ้นคิดทำอะไร

เป้าหมายง่าย เขาอยากผลาญพลังชีวิตของจอมสังหาร การโจมตีของ จอมสังหารจะผลาญพลังชีวิตกว่าเขานับสิบเท่า ตราบเท่าที่เขาถ่วงเวลา มันก็พอจะผลาญพลังชีวิตของจอมสังหาร แน่นอน แผนของกู่เจิ้นย่อมได้ผลในทางทฤษฎี

ปัญหาคือนอกจากพลังชีวิตในร่างเขา จอมสังหารยังได้รับพลังชีวิตจาก หลินฮวง และพลังชีวิตเขาก็ไม่มีวันหมด แผนของกู่เจิ้นนั้นชัดเจนว่าฉลาด แต่มันไม่ได้ผล

แน่นอน เขาไม่ควรถูกต่ำหนิ ยอดฝีมือมากประสบการณ์ส่วนใหญ่อาจทำ แบบเดียวกับกู่เจิ้นเมื่อเจอมอนสเตอร์ดาบอย่างจอมสังหาร

แต่ทว่า กู่เจิ้นโชคไม่ดีที่มาเจอกับจอมสังหารวันนี้

แม้ว่าความสามารถของจอมสังหารจะผลาญพลังชีวิตกว่าเขาเป็นสิบเท่า แต่หากให้เทียบว่าใครจะหมดพลังก่อน กู่เจิ้นย่อมเป็นคนนั้น

น่าเสียดาย กู่เจิ้นไม่รู้ เขากำลังคิดกับตัวเองพลางหลบการโจมตีของจอม สังหารอย่างงุ่มง่าม 'มาดูกันว่าแกจะสามารถโจมตีได้อีกนานแค่ไหน!ฉัน จะให้แกโอ้อวดไปก่อน และฉันจะสอนบทเรียนแกเมื่อพลังชีวิตแกหมด ลง!' หลินฮวงเฝ้าจับตาดูกู่เจิ้นวิ่งเหมือนสุนัขหลงบ้าน เขาไม่คิดบอกกู่เจิ้นว่า พลังชีวิตของจอมสังหารไม่มีทางหมด เขากำลังเฝ้าดูการแสดง รอให้กู่ เจิ้นรู้ตัว

เวลาผ่านไป

กู่เจิ้นถูกจอมสังหารไล่ต้อนจนถึงจุดที่เขาโจมตีสวนได้แค่ไม่กี่ครั้ง ตลอดเวลา เขาเอาแต่หลบและป้องกันตัวเอง

สำนักงานใหญ่ขัตติยะในโลกแห่งฝันเละเทะไปหมด นอกจากวังจักรพรรดิ วังสมบัติเทพไม่กี่แห่งและยานแม่ อาคารอื่นล้วนพลันทลาย

หากไม่ใช่ม่านพลังที่ปกคลุมรอบวัง กู่เจิ้นคงหนีไปจากขัตติยะนานแล้ว

กู่เจิ้นยังคงยืนหยัดในแผนเขาเพราะเขาไม่อยากสู้กับจอมสังหารซึ่งๆหน้า

การต่อสู้ดำเนินต่อไปครึ่งชั่วโมง กู่เจิ้นใช้ทุกอย่างที่สามารถทำได้เพื่อหลบ เขาใช้พลังชีวิตเพื่อป้องกันตัวเองจากการโจมตีที่เขาไม่อาจหลบได้ทัน บางครั้ง เขาอาจได้รับการโจมตีบ้าง จริงๆแล้ว พลังชีวิตเขาเองก็ลดลงไป มากเหมือนกัน

เขาใช้พลังชีวิตไปกว่าครึ่งตลอดครึ่งชั่วโมง แต่ทว่า จอมสังหารกลับโจมตี อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

ท้ายที่สุดกู่เจิ้นก็เริ่มรู้ตัว เขาตระหนักว่าจอมสังหารไม่มีท่าทางเหนื่อยล้า เลย ในทางทฤษฏี การโจมตีรัวแบบนั้นควรผลาญพลังชีวิตไปมาก แต่ทว่า จอมสังหารกลับไม่ลดความเร็วและพลังโจมตีเลย ตรงกันข้าม มันยัง เพิ่มขึ้นทีละเล็กน้อย

ความแปลกประหลาดนั่นทำให้กู่เจิ้นสงสัยว่าหลินฮวงกำลังใช้เทคนิค พิเศษเพื่อเติมพลังชีวิตของจอมสังหาร จากนั้นเขาก็ตั้งข้อสงสัย" จักรพรรดิหลิน นี่แค่การซ้อม ท่านคิดว่าท่านควรเติมพลังชีวิตมอนสเตอร์ อัญเชิญของท่านแบบนี้งั้นหรอ?"

"โอ้ ฉันลืมบอกแกไป มอนสเตอร์อัญเชิญของฉันตนนี้ค่อนข้างพิเศษ พลัง ชีวิตในร่างมันไม่มีทางหมด"หลินฮวงอธิบายด้วยรอยยิ้ม กู่เจิ้นพูดไม่ออก เขาไม่สงสัยความถูกต้องใดๆ มอนสเตอร์ระดับบรรพกาล ไม่อาจประเมินได้อยู่แล้ว ดังนั้นมันจึงไม่น่าแปลกใจหากพวกมันมี ความสามารถแบบนั้น

แต่ทว่า กู่เจิ้นตระหนักว่าเขาเสียเวลาไปครึ่งชั่วโมงฟรีๆ

เขาวิ่งไปรอบๆเหมือนสุนัขจรจัด ไม่กล้าแม้แต่จะสู้กลับเพราะกลัวเสีย พลังชีวิตแสนล้ำค่า อย่างไรก็ตาม เขาผลาญพลังชีวิตไปครึ่งหนึ่งตลอด ครึ่งชั่วโมง ในขณะเดียวกัน ศัตรูเขากลับไม่เสียพลังชีวิตไปเลย

แค่คิดก็ทำให้เขาแทบบ้า!

"ไม่ พลังชีวิตฉันจะหมดหากฉันยังทำแบบนี้ จากนั้นฉันก็จะถูกฆ่า"กู่เจิ้น ขมวดคิ้วและคิดอย่างหนัก เขาตระหนักว่ามีทางเดียวที่จะหยุดวัฏจักรนี้ ซึ่งคือการสู้ด้วยพลังทั้งหมด! หลังตัดสินใจแล้วว่าไม่มีทางเลือก กู่เจิ้นก็กัดฟันและกระโดดด้วยพลัง ทั้งหมด เขาออกจากจุดที่เต็มไปด้วยฝุ่นและหลบการใจมตีของงจอม สังหารทีละอัน

'เขากำลังทุ่มสุดตัว'ดวงตาของหลินฮวงสว่างขึ้น เขาตื่นเต้นที่จะได้เห็น การต่อสู้ระหว่างสองผู้บ่มเพาะดาบ

ในอากาศ กู่เจิ้นสามารถหลบการโจมตีทั้งหมดของจอมสังหารได้ง่ายๆ ใน ไม่ช้า เขาก็มาถึงตัวจอมสังหาร

เขาเหวี่ยงดาบยาวใส่ดาบยักษ์ดำในมือของจอมสังหารทันที

กู่เจิ้นโจมตีด้วยแรงแค้น เขาแทบไม่เก็บรั้งอะไรไว้ แม้กระทั่งใช้พลังเทวะ ในตัวเขา เขาอยากทำลายจอมสังหารไป

จอมสังหารเองก็ไม่ออมมือ ในฐานะมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ครั้ง แม้มันจะ เป็นแค่ระดับจักรพรรดิทองม่วง มันก็สามารถใช้พลังเทวะได้เหมือนกัน แต่ทว่า มันไม่ใช้ตามปกติเพราะมันจะเป็นภาระแก่ร่างกาย การใช้พลังเทวะของกู่เจิ้นไปกระตุ้นให้มันใช้พลังเทวะเหมือนกัน

พลังเทวะสีดำใหลออกมาเหมือนของเหลวและกลืนดาบไปทั้งเล่ม ใน ขณะเดียวกัน พลังเทวะของกู่เจิ้นเป็นสีขาว ซึ่งนับว่าตรงข้ามกับจอม สังหารอย่างสมบูรณ์

พลังเทวะที่แตกต่างกันสุดขั้วปะทะกันผ่านดาบ

แสงสีทองพุ่งแหวกทะลุท้องฟ้าจากจุดกึ่งกลางของการปะทะ

มันเป็นเพียงจุดเล็กๆ แต่มันก็เริ่มขยายใหญ่อย่างรวดเร็ว ภายในสองลม หายใจ มันก็กลายเป็นบอลทองยักษ์เส้นผ่านศูนย์กลางกว่าสามเมตร จากนั้นมันก็ระเบิด

แสงสีทองกระจายไปไกลนับสิบกิโลเมตร เห็นได้ชัดว่าการป้องกันในโลก แห่งฝันไม่ได้ปิดกั้นฉากตระการตานี้

แสงสีทองที่ระเบิดจากการปะทะของจอมสังหารและกู่เจิ้นนั้นส่องไปไกล หลายหมื่นกิโลเมตรเหมือนดวงอาทิตย์ โชคดี มันแค่โลกแห่งฝัน

หากนี่เกิดขึ้นในโลกจริง ผู้คนคงสงสัยว่าผู้บริสุทธิ์กี่ล้านคนจะต้องตกตาย จากการปะทะนี้

ดวงตาของหลินฮวงพลันสว่างขึ้นกับการปะทะของทั้งสอง

"นั่นคือจอมสังหารของฉัน ความสามารถมันถือว่าถึงระดับเทพเสมือน แล้ว!"

Monster Paradise – 1170 ความตายคือจุดเริ่มต้น

เงาสีขาวบินออกจากการต่อสู้ทันทีที่แสงสีทองระเบิดในอากาศ

หลินฮวงหรื่ตามอง

ในความเป็นจริง หลินฮวงเดาไว้แล้วว่ามันจะเกิดขึ้น

จอมสังหารได้เปิดเผยความสามารถระดับเทพเสมือนขั้น 1 ของมัน ออกมา

แม้ความสามารถของกู่เจิ้นจะทรงพลัง เขาก็อ่อนแอกว่าเทพเสมือน เล็กน้อย เขาอาจสามารถสู้กับกึ่งเทพสมบูรณ์ได้ด้วยซ้ำ ในความเป็นจริง เขาอาจชนะ แต่ก็แค่นั้น

แต่ทว่า หลินฮวงสัมผัสได้อย่างชัดเจนว่ากลิ่นอายของกู่เจิ้นยังไม่หายไป

แม้เขาจะถูกจอมสังหารสะกดข่มในการปะทะ เขาก็ยังไม่ตาย หลินฮวง สามารถบอกได้จากกลิ่นอายว่าเขาไม่บาดเจ็บเลย หลินฮวงมองไปยังม่านแสงสีขาวที่หมุนรอบตัวเขา เขาเห็นว่าม่านพลังเท วะไม่ได้ปกป้องผลกระทบของแสงสีทองด้วยพลัง มันกลับหมุนรอบตัวเขา อย่างรวดเร็วและดูดซับผลกระทบส่วนใหญ่

"ไม่เลวเลยแหะ"

จอมสังหารพุ่งใส่ทันทีเนื่องจากการโจมตีไม่อาจฆ่ากู่เจิ้นได้

กู่เจิ่นไม่เลือกถอย เขากลับใช้พลังเทวะอีกครั้งและพุ่งเข้าหาจอมสังหาร

. .

เงาร่างสีขาวและดำปะทะกันซ้ำแล้วซ้ำเล่าในอากาศ ระลอกพลังงานและ ลมแรงดุจพายุก่อตัวขึ้น

สำนักงานใหญ่ขัตติยะกลายเป็นยุ่งเหยิง นอกจากบริเวณที่มีสมบัติเทพ ปกป้อง เกือบทุกตารางนิ้วล้วนดูเหมือนถูกรถขุดดินขุดขึ้นมา แม้กู่เจิ้นจะเลิกใช้รูปแบบต่อสู้เดิม และริเริ่มการโจมตี แต่ความแตกต่าง ด้านความสามารถก็ยังเผยให้เห็นออกมา

กู่เจิ้นมักเป็นคนที่ถูกซัดลอยออกไป

จอมสังหารไล่ตามเขาไปอีกครั้ง แต่กู่เจิ้นก็ยังถึกทน

เขาเหนือกว่าด้วยการพึ่งพาสมบัติดาบเทพและเกราะเทพ ร่วมกับทักษะ เคลื่อนใหวเขาและเคล็ดวิชาพิเศษ เขาสามารถหลบหลีกการถูกทำลายได้ ง่ายๆ

เขากำลังมองหาโอกาสโจมตี และเหวี่ยงดาบทุกครั้งที่มีโอกาส เขาไม่เต็ม ใจเสียโอกาสชนะไป

"ชายคนนี้มีพรสวรรค์การต่อสู้สูงมาก เขาถือเป็นมังกรในหมู่สุดยอด อัจฉริยะเลยก็ว่าได้ เขาอาจเทียบได้กับเฉินเตา"หลินอวงอดแสดง ความคิดไม่ได้ เขายยังเริ่มอยากรู้ว่าโพธิสัตว์คนอื่นจากผู้ปลดปล่อยจะ เก่งกาจเหมือนกู่เจิ้นไหม เทียบกันแล้ว จอมสังหารยังขาดประสบการณ์การต่อสู้

ในความเป็นจริง ความสามารถมันเหนือกว่ากู่เจิ้น ด้วยพลังชีวิตและพลัง เทวะไร้ขีดจำกัด ในทางทฤษฎี มันควรเหนือกว่า แต่ทว่า มันกลับไม่อาจ ฆ่ากู่เจิ้นได้หลังสู้กันมากว่าสิบนาที

แต่ทว่า หลินฮวงกลับไม่ตื่นตระหนกเลย เขาเห็นจอมสังหารกำลังพัฒนา ตลอดการต่อสู้ ดังนั้นเขาจึงไม่กังวลอะไรมาก เขากลับมีความสุขที่เห็น จอมสังหารฝึกซ้อมกับกู่เจิ้นผู้เป็นเหมือนกระสอบทราย

เวลาผ่านไป และความตั้งใจของกู่เจิ้นก็ลดลง พลังเทวะและพลังชีวิตเขา
เกือบหมด ในขณะเดียวกัน พลังชีวิตของศัตรูเขากลับไร้ขีดจำกัดเหมือนที่
หลินฮวงบอกไว้ ตั้งแต่ต้นจนจบ จอมสังหารไม่ลดพลังใจมตีและความถี่
เลยแม้แต่น้อย

หลินฮวงผู้เฝ้าดูการต่อสู้ยิ้มเมื่อเห็นกู่เจิ้นเปลี่ยนวิธีสู้อีกครั้ง เขาเริ่มหลบ การโจมตีของจอมสังหารและปฏิเสธการสู้ซึ่งๆหน้าอีกครั้ง "เขาควรเหลือพลังเทวะไม่ถึงหนึ่งในสิบ ความเป็นไปได้ที่เขาจะพลิก กระดานนั้นน้อยมาก"

ในความเป็นจริง ความสามารถของจอมสังหารไม่นิ่ง เมื่อพลังชีวิตของกู่ เจิ้นลดลง เขากำลังเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถการเรียนรู้ระดับ บรรพกาลเขาช่วยให้เขาแยกแยะรูปแบบการต่อสู้ของกู่เจิ้นได้ในเวลาไม่ ถึงชั่วโมง เขายังพบวิธีโต้ตอบ

รูปแบบการใจมตีของจอมสังหารเปลี่ยนอย่างฉับพลัน

เดิมที่การโจมตีมันรวดเร็วและดุดัน แต่ทว่า การโจมตีเขากลับกลายเป็น การผสมของเบาและหนัก เร็วและช้า และยังมีภาพลวงตา

ดวงตาของหลินฮวงสว่างขึ้นเมื่อเขาเห็นการเปลี่ยนแปลง

กู่เจิ้นหลบอย่างทุลักทุเลยิ่งกว่าเดิม ขณะที่เขาพยายามคิดว่าทำไมจอม สังหารถึงเปลี่ยนรูปแบบโจมตี เขาก็รู้สึกลำบากขึ้นเรื่อยๆ พระโพธิสัตว์ที่น่านับถืออย่างเขากลับกลายเป็นกระสอบทรายให้มอน สเตอร์ แถมมันยังเป็นมอนสเตอร์อัญเชิญของคนอื่น!

ในขณะที่กู่เจิ้นกำลังรู้สึกวิตกกังวล เงาร่างสีดำก็พุ่งมาและหยุดตรงหน้า

เขาเงยหน้ามองและเห็นจอมสังหาร อย่างไรก็ตาม ดาบมันยังอยู่ในฝัก และดูเหมือนจะไม่คิดโจมตี

"แสดงให้ข้าเห็นว่าเจ้ามีดีอะไร ไม่อย่างนั้น เจ้าจะไม่มีโอกาสได้ใช้มัน" เสียงของจอมสังหารดูแหบแห้ง มันฟังดูเหมือนเสียงของชายวัยกลางคนที่ สูบบุหรี่หนัก

กู่เจิ้นแสยะยิ้มเมื่อจอมสังหารพูดจบ ดาบยาวในมือเขาพลันส่องแสง
เกือบจะในเวลาเดียวกัน เขาก็หายไปจากจุดที่เคยอยู่ รูม่านตาของหลินฮ
วงถึงกับหดลง

ในอากาศ แสงสีขาวพุ่งออกมาเหมือนสายฟ้าฟาด มาถึงตัวจอมสังหารใน ชั่วพริบตาและเล็งใส่หน้าผากมัน อย่างไรก็ตาม จอมสังหารยังคงสงบ มันบิดดาบยักษ์ในมือ จากนั้นก็มันก็ หดลงอย่างรวดเร็วและเปลี่ยนเป็นดาบยาว มันยังบางกว่าดาบของกู่เจิ้น

ต่อมา มันก็หายตัวไป

ดาบดำมันบินไปข้างหน้าเหมือนสายฟ้า มันยังเร็วกว่าการโจมตีของกู่เจิ้น หลายเท่า

แม้กระทั่งหลินฮวงก็ยังไม่อาจมองทันวิถีของจอมสังหารได้

สิ่งที่ทำให้หลินฮวงประหลาดใจคือเขาเป็นเงาของทักษะดาบสายฟ้า ทะลวงที่เขาบ่มเพาะในกระบวนท่านั้น

เห็นได้ชัดว่าจอมสังหารได้ผสานทักษะดาบของมนุษย์เป็นทักษะดาบมัน เอง

กู่เจิ้นไม่ทันคาดคิดว่าจอมสังหารจะสามารถเปลี่ยนรูปแบบดาบในมือได้ นอกจากนั้น ดาบยังเร็วกว่าความเร็วสูงสุดเขาหลายเท่า สายฟ้าสีดำและขาวปะทะกันในอากาศ ก่อนจะเกิดการปะทุของพลัง จอมสังหารก็ใช้พลังเทวะในร่างมัน

พลังเทวะสีดำเหมือนน้ำท่วมไหลทะลักออกมา สะกดข่มพลังชีวิตของกู่ เจิ้นที่กำลังหมดลง

หัวใจของกู่เจิ้นเต้นกระหน่ำเมื่อเห็นพลังเทวะสีดำกำลังถาโถมใส่เขา เหมือนลื่น

ในความเป็นจริง เขากำลังพยายามเอาชนะด้วยความเร็วซึ่งเขาคิดว่าเขา เหนือกว่า ดังนั้น เขาจึงไม่เก็บรั้งอะไรไว้ตอนโจมตี เขาทุ่มพลังเทวะ ทั้งหมดในร่าง ทำให้เขาผลาญพลังเทวะในร่างจนหมด แม้กระทั่งเกราะ เทพและดาบเทพในมือเขาก็ยังหดกลับเข้าร่างเพราะพลังเทวะหมดลง

โดยปราศจากสมบัติเทพ กู่เจิ้นกลับยืนอย่างสงบ เขามองคลื่นดำที่ถาโถม มาอย่างเยือกเย็น เมื่อเห็นว่าเขากำลังจะถูกคลื่นพลังกลืนกิน กู่เจิ้นก็อ้าแขนกว้าง เขาพึมพำ เสียงเบา"ความตายคือจุดเริ่มต้นของอีกฝั่ง.."

ทั่วร่างเขาพลันถูกกลืนโดยคลื่นยักษ์สีดำก่อนจะพูดจบ

Monster Paradise – 1171 ความลับของผู้ปลดปล่อย

หลินฮวงแสดงความคิดเห็นพลางมองจอมสังหารหลังออกโลกแห่งฝัน"แก ยังต้องพัฒนาทักษะอีก แต่ทว่า โดยรวมก็ถือว่าดี เหนือสิ่งอื่นใด ศัตรูแก ครั้งนี้เก่งกว่าแกและแกก็พัฒนาได้เร็วมาก"

ดาบในมือจอมสังหารค่อยๆสลายตัว จากนั้นมันก็พยักหน้าให้หลินฮวง มันรู้ว่าตัวเองมีข้อผิดพลาดเยอะ

หลินฮวงยื่นมือออกไปและกดบนหมอกของจอมสังหารเพื่อแบ่งปันทักษะ ดาบให้ตามสัญญา

"นี่คือรางวัลที่ฉันสัญญาไว้ หาเวลาย่อยพวกมันซะ"จากนั้นเขาก็เรียกจอม สังหารกลับเป็นการ์ด

ต่อมา หลินฮวงมองศพสามศพในห้องประชุมของขัตติยะ ทั้งสามจากผู้ ปลดปล่อยล้วนเสียสัญญาณชีพไปจนหมด แต่พวกเขายังอยู่ในท่านั่ง เหมือนตอนที่สมเสร็จฝันร้ายดึงพวกเขาเข้าโลกแห่งฝัน "ความคืบหน้าการดึงความทรงจำเป็นยังไงบ้าง?"หลินฮวงถามสมเสร็จ ฝันร้าย

"เสร็จแล้วขอรับ"

หลินฮวงอัญเชิญเจ้าแดงอีกครั้งหลังได้ยินคำตอบของสมเสร็จ

สาวงามในชุดแดงพลันเผยโฉม ไม่ว่าใครก็ต้องชื่นชมเรือนร่างและใบหน้า แสนปราณีตนั่น แต่ทว่า เธอกลับไม่มีอารมณ์บนใบหน้า แม้กระทั่งหลินฮ วงก็ยังไม่เคยเห็นรอยอิ้มมันในร่างนี้

เจ้าแดงรู้ว่าทำไมเธอถึงถูกอัญเชิญ มันกระโดดและปรากฏตรงหน้า สมเสร็จฝันร้าย จากนั้นก็ใช้มือจับคางของสมเสร็จฝันร้าย

มันดึงความทรงจำภายในสองสามลมหายใจพลางจัดเรียงข้อมูลไปใน ตัว มันดีดตัวออกมาทันทีที่ปล่อยมือและปรากฏตรงหน้าหลินฮวง ชี้นิ้ว มันไประหว่างคิ้วเขา

หลินฮวงได้รับข้อมูลมา ในที่สุดเขาก็รับรู้ความลับของผู้ปลดปล่อย

"งั้น นี่ก็คือความยิ่งใหญ่ของพวกมันสินะ!"

ตามความทรงจำของจี้ซาและจื่อลู่ ผู้ปลดปล่อยบังเอิญพบมิติบรรพกาล กว่าห้าร้อยปีก่อน มิตินั้นเคยเป็นเมืองพุทธในอดีต และมันก็มีวัดนับร้อย มรดกตกทอดนับไม่ถ้วนถูกทิ้งไว้ในวัดเหล่านั้น มีเคล็ดบ่มเพาะมากมายที่ สามารถเลื่อนเป็นระดับเทพแท้จริงได้

ผู้ปลดปล่อยได้ใช้เคล็ดบ่มเพาะเหล่านี้ และกลายเป็นองค์กรมืดอันดับ 1

ในขณะเดียวกัน จิตมารพุทธที่กู่เจิ้นบ่มเพาะคือเคล็ดบ่มเพาะที่รวดเร็วสุด ในบรรดาเคล็ดวิชา ดังนั้น มันจึงกลายเป็นหนึ่งในเคล็ดบ่มเพาะหลักที่ผู้ ปลดปล่อยใช้มาตลอดหลายร้อยปี

แต่ทว่า นอกจากเคล็ดบุ่มเพาะ ยังมีเทคนิคพุทธมากมายทุกประเภท

นอกจากมรก ผู้ปลดปล่อยยังได้รับทรัพยากรมากมายจากมิติบรรพกาล มี สมบัติเทพนับร้อย นับประสาอะไรกับอุปกรณ์ระดับกึ่งเทพและอื่นๆ "ไม่คิดเลยว่ามิติบรรพกาลเช่นนั้นจะถูกทิ้งไว้ในยุคพุทธโบราณ!"หลินฮวง อดอุทานไม่ได้ มันช่างน่าเสียดายที่ของแบบนั้นถูกผู้ปลดปล่อยค้นพบ หากเป็นรัฐบาลกลางหรือสมาคมนักล่าที่พบเจอ มรดกบ่มเพาะมากมาย คงถูกส่งต่อและกระจายออกไป ทำให้มียอดฝีมือมากมายเกิดขึ้น

หลินฮวงหยิบหนังสือบางอย่างเกี่ยวกับยุคโบราณมาอ่านโดยไม่ตั้งใจตอน เป็นอาจารย์ เขาเพิ่งรู้ว่ายุคโบราณคือ 8000-30000 หมื่นปีก่อน ชาวพุทธ ในตอนนั้นถือเป็นแนวทางบ่มเพาะหลัก

อย่างไรก็ตาม จนถึงตอนนี้ มีมิติบรรพกาลยุคโบราณอยู่จำกัดมากในโลก ต่อให้มี พวกมันก็เป็นแค่ขนาดกลางหรือเล็ก และไม่มีมรดกถูกทิ้งไว้

หลินฮวงไม่คิดเลยว่ามิติบรรพกาลที่ผู้ปลดปล่อยขุดพบห้าร้อยกว่าปีก่อน จะมีมรดกชาวพุทธมากขนาดนี้

นอกจากความลับนั่น หลินฮวงยังพบความลับมากมายจากการสแกน ความทรงจำของทั้งสาม ตัวอย่างเช่น มียอดฝีมือระดับเทพเสมือน 13 คนในผู้ปลดปล่อย แต่ก็ ไม่ได้มีกึ่งเทพมากไปกว่าเทพเสมือนเพราะพวกเขามีกันแค่ 18 คน หาก ไม่ใช่เพราะขาดแคลนทรัพยากร ผู้ปลดปล่อยอาจมีเทพเสมือนกว่า 30 คนไปแล้ว

ในขณะเดียวกัน บรรดาเทพเสมือนทั้ง 13 คนที่ระดับพลังสูงสุดคือเทพ เสมือนขั้น9 และมีเพียงคนเดียว ซึ่งเป็นผู้นำแท้จริงของผู้ปลดปล่อย แต่ เขากลับให้กึ่งเทพมาทำหน้าที่เป็นผู้นำต่อสาธารณะ

นอกจากเทพเสมือนขั้น 9 ผู้ปลดปล่อยยังมีเทพเสมือนขั้น 8 และเทพ เสมือนขั้น 7

ต่ำกว่าพวกเขาคือเทพเสมือนขั้นกลาง 7 คนจากขั้น 4-7 และที่เหลืออีก สามคนคือเทพเสมือนขั้น 3

ท่ามกลางเทพเสมือนทั้ง 13 11 คนเลื่อนมาได้ด้วยการบ่มเพาะ มีเพียง เทพเสมือนขั้น 3 สองคนถึงใช้การกลั่นแก่นเทวะ จำนวนเทพเสมือนที่ผู้ปลดปล่อยมีเพียงอย่างเดียวก็ทำให้พวกเขาเป็น ราชาของโลกกรวดแล้ว

แต่ทว่า หลินฮวงกลับพบความลับที่ไม่ได้เกี่ยวกับผู้ปลดปล่อย แต่เป็น รัฐบาลกลาง

เหตุผลที่ทำไมผู้ปลดปล่อยถึงไม่โจมตีรัฐบาลกลางก็เพราะพวกเขารู้ว่า รัฐบาลกลางมีเทคนิคเพื่อฆ่าเทพ มันสามารถฆ่าตัวตนที่ต่ำกว่าเทพ แท้จริงทั้งหมดได้ในพริบตา

แต่ทว่า ผู้ปลดปล่อยไม่รู้ว่าเทคนิคนั่นทำงานยังไง ซึ่งทำให้หลินฮวง หงุดหงิด เขาทำได้แค่คาดเดาจากข้อมูลทุกอย่างที่เขามี ซึ่งมันอาจเป็น อาวุธคล้ายๆอาวุธสังหารเทพ

ถึงแม้เจ้าแดงจะคัดกรองความทรงจำแล้ว ข้อมูลในหัวทั้งสามก็ยัง มากมาย หลินฮวงทำได้แค่ดูคร่าวๆ ศึกษาส่วนที่เขาสนใจและบันทึก ความทรงจำส่วนนั้นไว้ชั่วคราว หลินฮวงเดินไปหาทั้งสามคนหลังดึงสติกลับ จากนั้นก็เริ่มปล้นสะดม เขา พบสมบัติเทพแปดชิ้นจากพวกเขาและแหวนหัวใจจักรพรรดิห้าวง

ด้วยจิตเทวะเขา เขาสแกนผ่านศพทั้งสามอย่างถี่ถ้วน จากนั้นก็มอง หน้าอกของจี้ซาและจื่อลู่หลังมั่นใจว่าไม่พลาดอะไร

"ฉันสงสัยว่าฉันสามารถกลั่นแก่นมารในตัวพวกเขาได้ไหม"

"รูปแบบที่ใช้ผสานนั้นแตกต่างกันเพราะเคล็ดบ่มเพาะ ในความเป็นจริง แก่นมารและแก่นนักรบของชาวพุทธก็เหมือนๆกัน"แผ่นหินอธิบาย

"ในเมื่อกลั่นได้ ฉันก็จะไม่ทิ้งไว้ ฉันดันต้องการแก่นเทวะพอดี"หลินฮวง พึมพำและหันไปมองสมเสร็จ"ขุดแก่นมารในร่างพวกเขามา"

สมเสร็จฝันร้ายพยักหน้าและปรากฏตรงหน้าศพทั้งสาม ตวัดกรงเล็บ ออกไป

อึดใจต่อมา อัญมณีสีดำสนิทก็ลอยออกจากร่างของจี้ซาและจื่อลู่

หลินฮวงหรี่ตามองและพบว่าพวกมันมีขนาดเท่านิ้วโป้ง พวกมันเหมือน บอลแก้วสีดำสองลูกที่มีลวดลายสีทองจางๆ

"อันในร่างเขาสลายไปแล้ว" สมเสร็จฝันร้ายชี้กู่เจิ้น

"ไม่เป็นไร แค่สองก็พอ"หลินฮวงยื่นมือไปคว้าพวกมันมา เขาเล่นกับพวก มันสักพักและดีดพวกมันไปในร่าง

แก่นมารทั้งสองเหมือนอุกกาบาตที่บินไปในวังชีวิตของหลินฮวงทีละอัน

หลินฮวงเงยหน้าขึ้นและมองไปไกลทางตะวันตก" ได้เวลาไปเยือนเหล่าผู้ ปลดปล่อยแล้ว..."

Monster Paradise - 1172 สองทางเลือก

เมือง 1A 13 เมืองเนอวาน่าในเขต 1 ที่สำนักงานใหญ่ผู้ปลดปล่อยตั้งอยู่

ตึกสูงสุดในเขต 1 เจดีย์ฟ้าครามอยู่ในเมืองนี้

เจดีย์ฟ้าครามมี 999 ชั้น สูงกว่า 3 พันเมตร มันตั้งตระหง่านอยู่ในเขต กลางของทั้งเมือง มียอดพุ่งสูงทะลุฟ้า

แม้มันจะเป็นสำนักงานใหญ่องค์กรมืด นักท่องเที่ยวมากมายมาเยือน เมืองทุกปี ผู้ที่รักการผจญภัยอาจมาเยือนมากกว่าครั้ง ในความเป็นจริง พวกเขารู้ดีว่าความปลอดภัยในเมืองที่สำนักงานใหญ่องค์กรมืดอยู่นั้น ไม่ได้ด้อยไปกว่ารัฐบาลกลาง

ความปลอดภัยจะส่งผลต่อจำนวนผู้อยู่อาศัยโดยตรง ซึ่งจะส่งผลต่อ จำนวนนักลงทุนด้วย จำนวนนักลงทุนจะสร้างหรือทำลายเศรษฐกิจของ เมือง ดังนั้น เมืองที่สำนักงานใหญ่องค์กรมืดตั้งจึงต้องปลอดภัย อย่างน้อยก็ผิว เผิน

แม้แต่องค์กรมืดส่วนใหญ่ก็ยังยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวเพราะการ ท่องเที่ยวทำเงินได้ดี ผลดังกล่าวยังส่งผลต่อธุระกิจอื่นๆอีกมากซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของเมือง

เจดีย์ฟ้าครามคือสิ่งประดิษฐ์ที่สูงสุดในเขต 1 และมันก็ดึงดูดนักท่องเที่ยว มากมายทุกปี ผู้ปลดปล่อยยังทำให้พื้นที่รอบเจดีย์เป็นเขตท่องเที่ยวครบ ไปดด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภท

เวลานั้น ลิฟต์ที่เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวก็ยกตัวขึ้นจากใต้เจดีย์

เจดีย์ฟ้าครามเป็นสถานที่ที่ไม่ควรพลาดเมื่อมาเยือนเมืองนี้ นักท่องเที่ยว ทุกล้วนแห่กันมา

นักท่องเที่ยวเกือบสิบคนอยู่ในลิฟต์พลางถ่ายรูปและวิดิโอ

เด็กชายตัวน้อยอายุ 7 หรือ 8 ขวบดึงมือพ่อตัวเอง "พ่อ ดูนั่นสิ!มีคนกำลัง บินมาทางนี้ด้วย!"

เสียงอุทานของเขาดึงดูดความสนใจของหลายคน ดังนั้นพวกเขาจึงมอง ตาม

เงาทางขวาของลิฟต์กำลังบินขึ้นด้วยความเร็วที่สูงกว่าลิฟต์หลายเท่า

"มันคือผู้หลุดพ้น!"บางคนอุทานเสียงดัง

ลิฟต์บังเกิดความโกลาหล หลายคนเริ่มปรับมุมกล้องพวกเขาเพื่อ พยายามบันทึกช่วงเวลานี้

แต่ทว่า ในไม่ช้าเงานั้นก็หายไปในกลุ่มเมฆด้านบน

"พ่อ ทำไมผู้หลุดพ้นถึงบินไปเหนือเจดีย์ละครับ?"เด็กชายถาม

พ่อของเด็กดูหนุ่มมาก เขาพูดไม่ออกจากคำถามเพราะไม่รู้จะอธิบาย ยังไง ในเวลานั้น ลุงข้างๆก็กล่าว "เจ้าหนู เจดีย์ฟ้าครามนี่มีถึง 999 ชั้น แต่ลิฟต์ ที่เรากำลังใช้สามารถขึ้นไปได้แค่ชั้น 990 เราไม่อาจเข้าถึง 9 ชั้นสุดท้าย ได้ ฉันได้ยินว่าเก้าชั้นนั้นเป็นสำนักงานใหญ่ บริเวณสำนักงานไม่มีบน ลิฟต์ ดังนั้นเธอจึงต้องบินไปหากอยากเข้าไป คนที่กำลังบินควรเป็น สมาชิกผู้ปลดปล่อย"

ในขณะที่นักท่องเที่ยวกำลังพูดถึงสำนักงานใหญ่ผู้ปลดปล่อย หลินฮวงก็ ผ่านก้อนเมฆและมาถึงชั้น 999

"ทำไมท่านจักรพรรดิถึงไม่แจ้งเราก่อนละว่าท่านจะมาเยือน? เราเลยไม่ได้ เตรียมการต้อนรับท่านเลย" เสียงทุ้มลึกดังขึ้นเมื่อหลินฮวงยืนนิ่ง

ชายในชุดแดงเดินออกจากความมืด มีคนสิบคนในชุดคลุมเทาที่ติดตาม เขามา

หลินฮวงสังเกตเห็นว่าส่วนใหญ่กำลังจ้องมองเขาเหมือนศัตรู มีเพียงผู้นำ ที่มีรอยยิ้มจางบนใบหน้า เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้ล้วนได้ยินการตายของกู่เจิ้น จี้ซาและจื่อลู่แล้วและ รู้ว่าเขากำลังมา

"ไม่ใช่ว่าพวกคุณรู้อยู่แล้วงั้นหรอ?"หลินฮวงยิ้มและกล่าวกับคนที่น้ำหน้า มา เขาสารถสัมผัสได้ว่ากลิ่นอายเขาไม่ได้ด้อยไปกว่าร่างโคลนจอมเทพ เขาควรเป็นผู้นำเทพประทาน

เขาลอบสังเกตคนๆนั้น ทั้งส่วนสูงและหน้าตาเขาธรรมดา หากจับเขาโยน ลงในฝูงชน เขาคงไม่ใช่คนโดดเด่นอะไร

"ให้ผมได้แนะนำตัวเอง ข้าน้อยผู้ต่ำต้อยจื่อจี้ ท่านสามารถเรียกได้ว่า ข้าน้อยคือเจ้าอาวาสคนปัจจุบัน"ชายชุดแดงกล่าวอย่างสงบ

"หลินฮวงจากขัตติยะ"หลินฮวงแนะนำง่ายๆ เขามั่นใจว่าทุกคนย่อมรู้อยู่ แล้วว่าเขาเป็นใคร

"ท่านจักรพรรดิ ท่านมาลำพัง ช่างเป็นคนที่อาจหาญซะจริง"จื่อจี้กล่าว ด้วยรอยยิ้ม "พวกคุณส่งคนไปเยือนขัตติยะ ดังนั้นผมจึงคิดว่าผมควรมาเยือนผู้ ปลดปล่อยด้วยตนเอง มันคือการตอบกลับ ผมคิดว่านะ"หลินฮวงตอบ

"งั้นก็ไปคุยกันในห้องประชุมเถอะ"จื่อจี้ทำท่าให้หลินฮวงตามมา

หลินฮวงไม่ปฏิเสธคำเชิญและก้าวออกไป

เขามีแมวป่าเก้าหางซ่อนอยู่ในมิติแยกและสมเสร็จฝันร้ายซึ่งหดตัวอยู่ใน แขนเสื้อเขา ทั้งคู่คงลงมือหากมีอะไรเกิดขึ้น

ทุกคนนั่งรอบโต๊ะติดตามจื่อจี้และหลินฮวงไปในห้องประชุม จื่อจี้นั่งบนที่ นั่งหลักส่วนหลินฮวงนั่งตรงข้ามเขา

ชายหัวล้านในชุดคลุมสีเทามาเสิร์ฟชาให้ทุกคนหลังพวกเขานั่งลง

"ท่านจักรพรรดิ นี่คือชาหิมะ ผมได้นำต้นชาเหล่านี้มาจากมิติบรรพกาล 500 ปีก่อน พวกมันจะแตกหน่อเมื่อหิมะตกเท่านั้น ผมเด็ดใบชาชุดนี้ ในช่วงหิมะครั้งแรกตอนครึ่งเดือนก่อน"จื่อจี้แนะนำอย่างผ่าเผย หลินฮวงหยิบถ้วยชาขึ้นและจิบ เขาไม่กลัวว่าจะมียาพิษเพราะเขามีไฟเท วะอยู่ในตัว ตราบใดที่มันไม่อาจฆ่าเทพแท้จริงได้ อะไรก็สามารถถูกกลั่น ได้โดยไฟเทวะ ในขณะเดียวกัน ตามความทรงจำของจื่อลู่และคนอื่น ไม่มี เทคนิคยาพิษใดในมิติบรรพกาล 500 ปีก่อน

ชาหวานมาก อันที่จริง ใบชาถือว่าดีมาก มันเกือบเทียบได้กับชาบราณ ของผู้นำรัฐบาลกลาง เจียงฉาน

คนจากผู้ปลดปล่อยแปลกใจที่เห็นหลินฮวงดื่มชาโดยไม่ลังเล

หลายคนกำลังรอให้หลินฮวงปฏิเสธชา พวกเขาคิดว่าจะมีโอกาสได้เยาะ เย้ยหลินฮวง แต่ทว่า หลินฮวงกลับจิบมันทันที ดังนั้นความหวังพวกเขาจึง สั้น บางคนโกรธเล็กน้อย ดังนั้นพวกเขาจึงลดหัวลงและปฏิเสธจะพูดจา

อย่างไรก็ตาม จื่อจี้กลับยังคงสงบตั้งแต่ต้น เขาแสร้งทำเป็นเหมือนไม่มี อะไรเกิดขึ้นและบอกเล่าเรื่องเกี่ยวกับชา หลินฮวงเป็นคนอดทน เขากำลังคุยกับจื่อจื้อย่างมีความสุขราวกับไม่มี ปัญหาอะไร

หลังดื่มชาไปสองสามถ้วย จื่อจี้ก็เล่าเรื่องจบ หลินฮวงยิ้มเยาะ"ตอนนี้เรา ได้ดื่มชาและคุยเรื่องอื่นไปแล้ว เราควรกลับเข้าเรื่องได้รึยัง?"

บรรยากาศที่ผ่อนคลายในห้องประชุมกลายเป็นหนักอึ้งหลังทุกคนได้ยิน

"พวกคุณไม่อยากรู้ว่าทำไมผมถึงมาหาพวกคุณอย่างงั้นหรอ?"หลินฮวง มองจื่อจี้และยิ้มเหยียด

"หลินฮวง แกฆ่า.."ชายหัวล้านในชุดเทาพลันถีบตัวขึ้น แต่ทว่า จื่อจี้กลับ ใช้แรงกดไหล่เขาไว้ก่อนเขาจะพูดจบ

"นั่งลงซะ จี้เสอ"เสียงของจื่อจี้เบา ชายหัวล้านอยากพูดบางอย่าง แต่เขาก็ ลดหัวลงเมื่อเห็นสีหน้าของจื่อจี้ เขาไม่กล้าพูดอะไร

จากนั้นจื่อจี้ก็มองหลินฮวงหลังหยุดชายหัวล้านและยิ้มต่อ

"ท่านจักรพรรดิ แล้วอะไรคือจุดประสงค์ที่ทำให้ท่านมาหาเรา?"

หลินฮวงยิ้ม

"จื่อลู่ได้มอบสองทางเลือกให้ตอนเขามาเยือนเรา หนึ่งคือยกเลิกการ ร่วมมือระหว่างขัตติยะและรัฐบาลกลางและเลิกเป็นองค์กรกลาง สองคือ ถูกฆ่าล้างขัตติยะ ไม่เว้นชีวิตแม้แต่คนเดียว"

"ผมเองก็จะให้ผู้ปลดปล่อยสองทางเลือกเหมือนกัน หนึ่งคือรับใช้ผมโดย ไม่มีเงื่อนไขและกลายเป็นองค์กรภายใต้ผม สองคือถูกผมฆ่าล้างองค์กร!"

Monster Paradise – 1173 เข้ามาพร้อมกันเลย

เทพเสมือนทั้ง 11 จากผู้ปลดปล่อยรวมถึงจื่อจี้ตกใจเมื่อได้ยินคำประกาศ ของหลินฮวง จากนั้น ความโกรธก็ฝังแน่นในหัวใจ

ในห้องประชุม นอกจากจื่อจี้ผู้ยังคงสงบ ที่เหลืออีกสิบจ้องหลินฮวงอย่าง อาฆาต

ทั้งสามยืนด้วยท่าทางซึ่งพร้อมสู้กับหลินฮวง

"หลินฮวง ท่านรู้ใหมว่าอะไรคือผลที่ตามมาจากการท้าทายเรา?" ชายชรา ทางซ้ายมือจื่อจี้กล่าวขึ้น น้ำเสียงเขาเต็มไปด้วยการข่มขู๋

จากความทรงจำของจื่อลู่และคนอื่น หลินฮวงจำได้ว่านี่คือจี้อู่ ตัวตนที่ เป็นรองจื่อจี้ เขาดูเหมือนชายผอมและไม่โดดเด่น แต่ความจริงแล้วเขามี พลังระดับเทพเสมือนขั้น 8 และยังเป็นรองผู้นำผู้ปลดปล่อย ในความทรง จำพวกเขา แม้ระดับพลังของจี้อู่จะด้อยกว่าจื่อจี้ ความสามารถเขาก็อาจ เทียบได้กับจื่อจี้ผู้เป็นเทพเสมือนขั้น 9

หลินฮวงจ้องจี้อู่แต่ก็ไม่สนใจเขา เขากลับเบือนหน้าหนีและจับจ้องจื่อจี้ผู้ นั่งข้างๆเขา

"ผมให้เวลาพวกคุณปรึกษากันสามนาที"

"แก..." จี้อู่โกรธจนแทบอย่างพุ่งมาซัดหน้าหลินฮวงโดยตรง แต่ทว่า จื่อจี้ ที่นั่งอยู่ข้างๆกับกดไหล่เขาไว้

จี้อู่ค่อยๆสงบสติลงหลังงเห็นว่าจื่อจี้ส่ายหัวให้เขา อย่างไรก็ตาม เขายังคง มองหลินฮวงด้วยคยวามโกรธ

"โปรดนั่งลงก่อน" จื่อจี้ทำท่าให้ทั้งสามที่ลุกขึ้นนั่งลง

หลังทุกคนในห้องประชุมนั่งลง เขาก็ขมวดคิ้วเล็กน้อยก่อนจะเงยหน้ามอง หลินฮวง

"เอาอย่างนี้เป็นยังไง ท่านจักรพรรดิ? ผมรู้ว่าท่านนำมอนสเตอร์อัญเชิญ ของท่านมาด้วยและมีมอนสเตอร์ระดับเทพเสมือนขั้น 8 สองตัวซ่อนใน ห้องนี้" คนอื่นอีกสิบคนตกตะลึงทันทีที่จื่อจี้กล่าวแบบนั้น จากนั้นก็กวาดตามอง รอบๆ ทันที

หลินฮวงไม่คิดว่าจื่อจี้จะรู้ว่าแมวป่ากำลังซ่อนตัวในมิติแยกและสมเสร็จ ฝันร้ายก็ซ่อนตัวด้วยภาพลวงตา เขายิ้มและไม่คิดกล่าวอะไร

จื่อจี้พูดต่อ "ทำไมเราไม่มาเดิมพันกันละ?"

"เลือกมอนสเตอร์ที่ทรงพลังสุดของท่านมาสู้กับผม หากมอนสเตอร์ของ ท่านชนะ เราจะรับใช้ท่านอย่างเต็มใจ หากมอนสเตอร์ท่านแพ้ เราจะไม่ ลากสมาชิกขัตติยะคนอื่นมายุ่งด้วย ผมจะส่งศพของท่านให้ขัตติยยะด้วย ตัวผมเอง"

หลินฮวงอดยิ้มไม่ได้เมื่อได้ยิน

เห็นได้ชัดว่าจื่อจี้เป็นคนฉลาดที่อยากใช้โอกาสเพื่อดูว่าเขามีอำนาจมาก แค่ไหน หากไพ่ตายหลินฮวงทรงพลังพอ เขาก็จะไม่เสียอะไรโดยการยอม จำนน แต่ททว่า หากไพ่ตายเขาอ่อนด้อย มันก็หมายความว่าเขาแค่ รนหาที่ตาย

หลินฮวงไม่ตอบสนองต่อการเดิมพันทันที เขากลับกวาดตามองอีกสิบคน ช้าๆและยิ้ม"การเดิมพันนี้ไม่น่าตื่นเต้นพอ ทำไมพวกคุณ 11 คนไป ร่วมมือกันละ?แบบนั้น คุณจะสามารถป้องกันไม่ให้คนอื่นอารมณ์เสียได้ เมื่อคุณแพ้ ผมจะยังใช้มอนสเตอร์แค่ตัวเดียวพอ"

แม้เทพเสมือนจากผู้ปลดปล่อยจะรู้สึกว่าพวกเขาถูกดูถูก แต่ในเวลา เดียวกัน พวกเขาก็รู้สึกผิดปกติ

"สารเลว!"ข้างจื่อจี้ จี้อู่นั้นคลุ้มคลั่งจนทนไม่ใหว เขาคิดว่าหลินฮวงกำลังดู ถูกผู้ปลดปล่อย ไฟแห่งความโกรธแค้นโหมกระหน่ำในร่างเขาและพร้อม ระเบิดออกมา

"ตามที่กล่าวไปนั้นแหละ"หลินฮวงเงยหน้ามองทุกคน" มีใครอยากพูด อะไรอีกไหม? รีบพูดก่อนจะแพ้" ขณะที่พวกเขาลอบสาปแช่งหลินฮวงสำหรับความอวดดี พวกเขาก็ดีใจ เช่นกัน ทั้งหมดคิดว่าหลินฮวงนั้นกำลังขุดหลุมฝังตัวเอง

แน่นอน ไม่มีใครคัดค้าน

ท่ามกลางทั้ง 11 จื่อจี้คือคนเดียวที่ขมวดคิ้ว แต่ก็ยังไม่กล่าวอะไร แม้พวก เขาจะถือไพ่เหนือกว่า เขาก็ยังรู้สึกว่าหลินฮวงต้องมีอะไรบางอย่างถึง มั่นใจแบบนี้

แต่ทว่า เนื่องจากธนูได้ง้างแล้ว มันจึงต้องปล่อยลูกดอกออกไป

"ในเมื่อท่านเสนอมา ท่านจักรพรรดิ เราก็จะเปลี่ยนตามที่ท่านต้องการ" จื่อจี้สรุปเสียงดัง

หลินฮวงพยักหน้าและบิดแขน"แกออกมาได้แล้ว"

สมเสร็จฝันร้ายกระโดดออกแขนเสื้อหลินฮวงทันทีที่เขากล่าวแบบนั้น มัน ฟื้นคืนขนาดดั้งเดิมและเผยตัวออกมา ความประทับใจแรกที่มันมอบให้ทุกคนในรูปลักษณ์เสือและงวงช้างยาว คือมันเป็นสัตว์ดุร้าย แต่ทว่า จื่อจี้และคนอื่นกลับพบว่ามอนสเตอร์ ตรงหน้าพวกเขาเป็นแค่เทพเสมือนขั้น 8

จื่อจี้สงสัย "ท่านจักรพรรดิ ท่านแน่ใจนะว่าจะใช้มอนสเตอร์ตัวนี้สู้กับพวก เรา?"

"ผมมีมอนสเตอร์ระดับนี้แค่สามตัว ดังนั้นผมจึงเลือกมัน"หลินฮวงยืนยัน

ในขณะเดียวกัน จื่อจี้และคนอื่นก็ไม่สังเกตว่าหลินฮวงนั้นหายตัวไปหลัง เขาพูดแบบนั้น

"จี้อู่ มากับฉัน!พวกนายคอยยืนป้องกันไว้ ระวังการลอบโจมตี!"

ศัตรูพวกเขาคือมอนสเตอร์ระดับเทพเสมือนขั้น 8 เพราะหลินฮวงให้มันสู้
กับพวกเขา มันจึงมีความเป็นไปได้ว่ามันอาจเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่
ครั้ง มอนสเตอร์ตนนั้นอาจไม่สามารถจัดการได้โดยเทพเสมือนขั้นต่ำและ
กลาง แม้กระทั่งเทพเสมือนขั้น7ก็อาจทำลายการป้องกันมันไม่ได้ ดังนั้น
จื่อจี้จึงไม่ได้โจมตีโดยตรงแต่มอบหมายงานให้คนอื่นก่อน

สมเสร็จฝันร้ายไม่ได้ใจมตีทันทีเหมือนกัน มันมองทั้ง 11 ที่เรียกสมบัติ เทพออกมาอย่างเหยียดหยาม

จื่อจี้ลงมือคนแรก เขาไม่ได้โจมตี เขากลับวิ่งไปด้านข้าง เขาดูเหมือน กำลังพยายามดึงดูดความสนใจจากสมเสร็จฝันร้าย

ในขณะเดียวกัน จี้อู่คือคนที่สองที่ลงมือ เขาพุ่งไปด้านตรงข้ามกับจื่อจี้

เห็นได้ชัดว่าทั้งสองวางแผนโจมตีสมเสร็จฝันร้ายจากด้านหน้าและหลัง

อย่างไรก็ตาม เพียงเมื่อทั้งคู่อยู่ในตำแหน่งและพุ่งใส่สมเสร็จฝันร้ายจาก ด้านหน้าและหลัง มันก็สะบัดงวงและส่งเสียงดังสนั่น

เสียงร้องแหลมบาดแก้วหูของทั้ง 11 คนเหมือนท่วงทำนองแห่งปีศาจ

แม้กระทั่งจี้อู่และจื่อจี้ก็ยังต้องรีบปิดหู พวกเขารู้สึกเหมือนมีสายฟ้านับ พันสายระเบิดในหัว เสียงคำรามของฟ้าร้องดังในหัวพวกเขาอย่าง ต่อเนื่อง แต่ทว่า มันไร้ประโยชน์ต่อให้ปิดหูเพราะเสียงแหลมนั้นเจาะผ่านวิญญาณ พวกเขาโดยตรง

จื่อจี้และจี้อู่รู้สึกว่าหัวพวกเขาแทบระเบิด แต่ที่เหลืออีก 9 กลับล้มลงจน หมด

สามเทพเสมือนขั้น 3 นั้นล้มลงกับพื้นทันทีที่ได้ยินเสียงร้องแหลม เทพ เสมือนขั้นกลางทั้ง 5 ทนได้ไม่ถึง 30 วินาทีก่อนล้มลง ส่วนเทพเสมือนขั้น 7 ก็ฝืนทนด้วยสภาพน้ำลายฟูมปากเกือบ 3 นาที

จื่อจี้และจี้อู่เริ่มปรับตัวกับอาการปวดหัวได้หลังผ่านไปสามนาที จากนั้นก็ ยันตัวขึ้น

พวกเขาตระหนักว่าทั้งสนามรบนั้นเหลือพวกเขาแค่สองคนเท่านั้น

จนถึงตอนนี้ จื่อจี้และจี้อู่จึงเข้าใจว่าทำไมหลินฮวงถึงให้พวกเขา 11 คน เข้ามาพร้อมกัน จื่อจี้เข้าใจการกระทำของหลินฮวงคือความเมตตาและอดคิดกับตัวเอง ไม่ได้'มอนสเตอร์ตัวนี้มีความสามารถสู้กับเทพเสมือน 11 คน!'

Monster Paradise – 1174 เกมแมวจับหนู

ในความเป็นจริง จื่อจี้เดาถึงความสามารถของหลินฮวงไว้แล้วตอนจี้ซา และจื่อลู่ถูกฆ่า เขาเดาว่าความสามารถเขาควรเหนือกว่าเทพเสมือนขั้น 7 ตอนนี้ที่เขาเห็นหลินฮวงและสังเกตเห็นมอนสเตอร์ระดับเทพเสมือนขั้น 8 สองตัว เขาก็ยกระดับความสามารถขึ้นไปอีก เขารู้สึกว่าหลินฮวงน่าจะมี เทคนิคไว้สู้กับเทพเสมือนขั้น 9 ได้

ต่อให้เขาจะประเมินความสามารถหลินฮวงไว้ เขาก็ไม่คิดว่าหลินฮวงจะ ใช้มอนสเตอร์ระดับเทพเสมือนขั้น 8 นั่นตัวเดียวและล้มสมาชิกแกนหลัก ของผู้ปลดปล่อยทั้งหมดในการโจมตีเดียว

เมื่อเห็นสมาชิกคนอื่นบนพื้น จื่อจี้และจี้อู่ก็มองหน้ากันด้วยความกลัว

"เจ้านี่ต้องเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ครั้งเป็นแน่!ระวังตัวด้วย"จื่อจี้เดา ว่าสมเสร็จฝันร้ายต้องเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ครั้ง แต่ทว่า ตอนนี้เขา มั่นใจแล้ว"ฉันจะเบี่ยงเบนความสนใจมัน นายไปตรวจสอบคนอื่น" จี้อู่พยักหน้าและปรากฏตัวข้างสมาชิกคนอื่น เขาโล่งใจหลังตรวจสอบทุก คน จากนั้นก็พูดกับจื่อจี้"พวกเขาแค่หมดสติ ไม่มีใครเป็นอะไร"

ในความเป็นจริง ทั้งคู่รู้ดีว่าเทพเสมือนขั้นต่ำและกลางยังมีชีวิตเพราะ สมเสร็จฝันร้ายเก็บออมพลังไว้ เห็นได้ชัดว่าหลินฮวงตั้งใจครอบครองทุก คนหลังชนะการต่อสู้

เมื่อเห็น 9 ใน 11 ล้มลง ส่วนอีกสองคนปรับตัวเข้ากับการโจมตีได้ สมเสร็จฝันร้ายก็หยุดร้อง

เสียงคำรามที่ดังในหัวพวกเขาพลันหยุดลง หัวของจื่อจี้และจี้อู่สงบลงแล้ว และพวกเขาก็รู้สึกเหมือนโลกสวยงามอีกครั้ง

เพื่อป้องกันการต่อสู้ไม่ให้ส่งผลต่อทั้งเก้า จี้อู่ลากพวกเขาเข้าไปในเขต แดนเทพเขา

ในทางกลับกัน จื่อจี้ได้ใช้จิตเทวะเขาเพื่อตรวจสอบพื้นด้านล่าง เขาโล่งใจ เมื่อพบว่าพื้นนอกม่านป้องกันไม่ได้รับผลอะไร "ไม่ต้องห่วง นี่ก็คือการฝึกซ้อม ข้ารู้ขีดจำกัดข้า" เสียงของสมเสร็จฝันร้าย ดังในหูพวกเขา"หากพวกเจ้าให้ความสนใจกับสิ่งอื่น พวกเจ้าอาจตายได้"

จี้อู่จ้องสมเสร็จฝันร้ายอย่างบ้าคลั่งโดยไม่พูดอะไร

ในขณะเดียวกัน จื่อจี้ก็พยักหน้าให้สมเสร็จฝันร้ายอย่างสงบ"เราเสีย สมาธิไปจริงๆ แต่ตอนนี้เราจะทุ่มสุดตัว"

สมเสร็จฝันร้ายยิ้มเมื่อทั้งสองปรับตัวได้และให้ความสนใจกับมัน"ต้อง อย่างนี้สิ"

เมื่อเห็นสมเสร็จฝันร้ายให้กำลังใจศัตรู หลินฮวงผู้ดูอยู่นอกโลกแห่งฝันก็ พูดไม่ออก"ทำไมแกถึงไปให้กำลังใจพวกเขา?อย่าประมาทเด็ดขาด!"

"ไม่ต้องห่วงขอรับ พวกเขาไม่อาจเอาชนะข้าได้ในนี้!"การตอบกลับของ สมเสร็จฝันร้ายทำให้หลินฮวงพูดไม่ออกยิ่งกว่าเดิม"

"แกไปเรียนรู้การอวดเบ่งแบบนี้มาจากไหน?"หลินฮวงอดพึมพำไม่ได้

"มันคือวิญญาณต่อสู้ที่เจ้าจำลองขึ้น แน่นอน จิตสำนึกมันย่อมสะท้อน จากตัวเจ้า"เสียงของแผ่นหินดังขึ้น

หลินฮวงไม่รู้จะเถียงยังไง "ผมแค่หลงตัวเองครั้งคราวใช่ไหม?"

แผ่นหินหยุดก่อนพูดอีกครั้งหลังรอให้หลินฮวงยอมรับตัวเอง"แน่นอน นอกจากการสะท้อนจิตสำนึกเจ้า จิตสำนึกแรกเริ่มของพวกมันจะยังอยู่ รวมถึงสายเลือดของเผ่ามอนสเตอรที่เจ้าสร้างขึ้น หากเจ้าอยากลง รายละเอียด การสะท้อนจิตสำนึกเจ้าจะครอบครองประมาณ 50% ส่วน 30% มาจากจิตสำนึกตัวมันและประมาณ 20% จากสายเลือดมัน"

"นี่คุณตั้งใจสินะ? คุณไม่ต้องหยุดหายใจตอนพูดไม่ใช่ริไง?"

ในความเป็นจริง หลินฮวงรู้ว่าวิญญาณต่อสู้เขาแตกต่างจากคนอื่น

วิญญาณต่อสู้ที่เขารวบรวมจากการสร้างภาพเสมือนนั้นจะไม่ถูกจำกัด โดยระดับพลังเขา หากมีทรัพยากรพอ ระดับพลังพวกมันสามารถเลื่อนได้ อย่างไร้สิ้นสุด ยิ่งไปกว่านั้น วิญญาณต่อสู้ยังถูกรวมเข้าด้วยกันผ่านการจำลองขึ้นโดยใช้ มอนสเตอร์บนสารานุกรมวิญญาณแท้จริงเป็นแม่พิมพ์และใช้รูปแกะสลัก เทพโปรตอสเป็นรากฐาน ระดับพวกมันจึงเหนือกว่ามอนสเตอร์กลายพันธ์ สี่ครั้ง

นอกจากนั้น วิญญาณต่อสู้เขายังมาพร้อมกับจิตสำนึกส่วนตัวและยังมี ความสามารถการเรียนรู้ที่น่ากลัวอีกด้วย

ในขณะเดียวกัน ระดับพลังของวิญญาณต่อสู้ของคนอื่นในโลกกรวดนี้จะ ถูกจำกัดโดยระดับพลังของเจ้าของ ระดับสูงสุดของพวกมันคือระดับ เจ้านายย ระดับวิญญาณต่อสู้ยังถูกจำกัดโดยมอนสเตอร์ที่พวกมันล่า ส่วนใหญ่เป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง มีน้อยมากที่กลายพันธ์สาม ครั้ง สำหรับจิตสำนึก พวกมันจะหลงเหลือแค่จิตสำนึกต่อสู้ พวกมันจะ เคลื่อนไหวตามคำสั่งเท่านั้นโดยไม่มีความสามารถการคิด

แม้พวกเขาจะสามารถกลั่นรูปแกะสลักเทพและผสานวิญญาณต่อสู้ได้ พวกเขาก็ยังมีแค่หุ่นเชิดของรูปแกะสลักเทพ เทียบกับวิญญาณต่อสู้ทั่วไป วิญญาณต่อสู้พวกเขาไม่แตกต่างจาก วิญญาณต่อสู้ปกติมากจากความจริงที่ว่าร่างพวกมันทรงพลังกว่า เล็กน้อยและมีความสามารถดีกว่า

เพราะเหตุผลทั้งหมดนี้ หลายคนจึงคิดว่าวิญญาณต่อสู้รูปแกะสลักเทพ ของหลินฮวงคือมอนสเตอร์อัญเชิญเขาตอนเห็นพวกมัน ภายใต้ สถานการณ์ปกติ มีเพียงมอนสเตอร์อัญเชิญถึงมีจิตสำนึกเป็นของตัวเอง และมีสติปัญญาสูง

ในความเป็นจริง เพราะข้อบกพร่องมากมายของวิญญาณต่อสู้รูป
แกะสลักเทพ อัจฉริยะหลายคนจึงไม่เต็มใจเสียเวลากลั่นพวกมัน สำหรับ
พวกเขา วิญญาณต่อสู้รูปแกะสลักเทพไม่ได้ช่วยมากนัก นอกจากจะ
ผลาญพลังเทวะจำนวนมาก ประสิทธิภาพการสู้พวกเขายังลดลง ดังนั้น
พวกเขาจึงชอบสู้ด้วยตัวเอง พวกเขาอยากเลื่อนระดับตัวเองหรือบ่มเพาะ
ทักษะต่อสู้แทนการใช้เวลากลั่น

แต่ทว่า หลินฮวงได้ทำลายข้อจำกัดมากมายของวิญญาณต่อสู้และ กลายเป็นไพ่ตายเขา มันทำให้เขามีความสามารถมากพอจะพิชิตทั้งโลกด้วยพลังระดับ จักรพรรดิ

ในขณะเดียวกัน สมเสร็จฝันร้ายกลับสู้อย่างทั้งคู่สบายๆ ในความเป็นจริง มันมีความสามารถพอจะฆ่าเทพเสมือนขั้น 9 แล้วตอนมันมีพลังระดับ เทพเสมือนขั้น 5 ต่อให้ความสามารถของจื่อจี้และจี้อู่เหนือกว่าเทพ เสมือนขั้น9ทั่วไป มันก็ยังมีชีดจำกัด ยิ่งไปกว่านั้น มันไม่ใช่เทพเสมือนขั้น 5 อีกต่อไปแล้ว

สมเสร็จผันร้ายได้ออมมือไว้และเล่นเกมแมวจับหนูกับพวกจื่อจื้

เนื่องจากมันมีความสามารถคัดลอกทักษะที่เคยเห็นในโลกแห่งฝัน จื่อจี้ และจี้อู่จึงสู้อย่างยากลำบาก

หลินฮวงผู้เฝ้าดูไม่พูดอะไร เหนือสิ่งอื่นใด สมเสร็จอยากได้โอกาสฝึกฝน

ในขณะเดียวกัน จื่อจี้และจี้อู่ก็อยู่ในสภาพน่าสมเพช

เทคนิคที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาของสมเสร็จฝันร้ายทำให้พวกเขา ล้มเหลวตลอดไม่ว่าจะคิดทำอะไร

ภายในครึ่งชั่วโมง พวกเขาก็ใช้พลังเทวะไปกว่าครึ่ง

ในความเป็นจริง ทั้งคู่ทำได้แค่สู้ร่วมกันไม่กี่ครั้งและต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ กับการวิ่งหนี การผลาญพลังเทวะพวกเขาคือเป้าหมายหลักของสมเสร็จ ฝันร้าย

Monster Paradise – 1175 เอาจริงขึ้นมาหน่อย

ในโลกแห่งฝัน ชั้น 999 ของเจดีย์ฟ้าคราม ตกอยู่ในความวุ่นวาย

จี้อู่กำลังหนีขณะหอบอย่างหนัก ดวงตาเขาแดงก่ำเล็กน้อยและมีประกาย ความไม่อยากเชื่อ

ไม่ไกลนัก หน้าอกของจื่อจี้กำลังพองขึ้นและลง แต่ทว่า ดวงตาเขากลับยัง ดูสงบ

"ในทางทฤษฎี พลังเทวะของเจ้านี่ควรผลาญไปมากกว่าเราหลายเท่า แต่ ทว่า มันดูไม่เหนื่อยเลยและพลังเทวะมันก็ยังระดับเดิม มันพิสูจน์ให้เห็น ว่ามันอาจมีเทคนิคฟื้นพลังพิเศษ ไม่ว่าเหตุผลจะเป็นอะไร โอกาสชนะเรา ก็จะหมดลง"จื่อจี้กล่าวกับจี้อู่ผ่านคลื่นเสียง

"ฉันบอกนายให้ฆ่ามันตั้งแต่แรก แต่นายบอกฉันให้เก็บพลังเทวะและหา โอกาสสู้กลับ ตอนนี้ มันผ่านมาครึ่งชั่วโมงแล้ว มอนสเตอร์ตัวนี้ได้ใจมตี เรามากว่า 4 พันครั้งและเราก็โจมตีพร้อมกันไปแค่สี่ครั้ง"จี้อู่เยาะเย้ยผ่าน คลื่นเสียง

"อันที่จริง ฉันคาดผิด"จื่อจี้ยอมรับความผิดพลาดเขา

"แล้ว แผนคืออะไร? เราจะโจมตีมันตรงๆ สู้กับมันรอบหนึ่งและทำให้ จังหวะมันเสียรูป?"จี้อู่ถามและให้คำแนะนำต่อ

"เราไม่อาจทำแบบนั้นได้ มันจะผลาญพลังเทวะเรามากไป"จื่อจี้ส่ายหัว "ฉันจะป้องกัน ส่วนนายโจมตี"

จื่อจี้นำโล่เทพออกมาทันทีที่พูดจบ เขาหยุดหนีหลังใส่พลังเทวะลงไปใน นั้น จากนั้นก็หมุนตัวและป้องกันคมมืดสายลมของสมเสร็จฝันร้าย

จื่อู่ดด้านหน้าเขาหายไปในเวลานั้น

โล่ทองสร้างเป็นม่านพลังครึ่งวงกลมหลังใส่พลังเทวะลงไป มันป้องกันทั้ง สอง

เมื่อเห็นว่าทั้งคู่จู่ๆก็เปลี่ยนรูปแบบ สมเสร็จฝันร้ายก็อดเลิกคิ้วไม่ได้ จากนั้นก็เผยสีหน้ายินดี ในความเป็นจริง การไล่ล่าและการสะกดข่มทั้งคู่สร้างความเบื่อหน่าย ให้กับมันมาก เห็นได้ชัดว่าการป้องกันและโต้ตอบของทั้งคู่ทำให้เกมน่า สนุกยิ่งขึ้น

"สู้กับข้าแล้ว นี่ค่อยน่าสนุกขึ้นหน่อย"สมเสร็จฝันร้ายยิ้มยินดี

จื่อจี้พุ่งใส่สมเสร็จฝันร้ายอย่างรวดเร็ว ถือโล่ทองเอาไว้

ในขณะเดียวกัน จี้อู่ก็ตามหลังเขามาอย่างใกล้ชิด ปลายยหอกที่เขากำลัง ถือมีแสงสีขาวขนาดเท่าเมล็ดข้าว

เพียงเมื่อจื่อจื้อยู่ห่างจากสมเสร็จฝันร้ายได้ร้อยเมตร มันไม่ได้ดูตื่น ตระหนกเลย มันกลับยืนอยู่กับที่ แต่ทว่าในเวลานั้นเอง จื่อจื้ และจื้อู่ก็ หายตัวไป

จี้อู่พลันปรากฏตรงหน้าสมเสร็จฝันร้ายเมื่อเขาเผยตัวอีกครั้ง

ก่อนสมเสร็จฝันร้ายจะได้ตอบสนอง เขาก็แทงหอกสัมฤทธิ์ในมือ แสงสี ขาวไร้สิ้นสุดยิงออกจากปลายหอกและกลืนกินสมเสร็จฝันร้าย

"ได้ผลไหม?!"จี้อู่และจื่อจี้คิดพร้อมกัน

แต่ทว่า เสียงหนึ่งกลับดังขึ้นในหูพวกเขา"พวกเจ้ากำลังรออะไรอยู่?กำลัง มองหาข้า?"

ทั้งคู่กระจายจิตเทวะออกไปทันทีที่เสียงดังขึ้น พวกเขาค้นหาตำแหน่งของ สมเสร็จฝันร้ายอย่างใจจดใจจ่อ

แต่ทว่า จื่อจี้กลับต้องขนลุกทันทีที่เขากระจายจิตเทวะ สมเสร็จฝันร้ายยืน อยู่ด้านหลังเขาไม่ถึงสิบเมตร!

'หากมันไม่พูดและโจมตีตรงๆ ฉันคิดว่าฉันคงตายไปแล้ว'จื่อจี้เห็นแส้ กำลังตวัดเข้าหาเขา แส้มีความเร็วเพิ่มขึ้นทุกวินาที ดังนั้นเขาจึงถีบตัว ถอยฉากออกมา ในเวลาเดียวกัน เขาก็ใส่พลังเทวะลงไปในโล่ ในขณะเดียวกัน จี้อู่ผู้อยู่อีกด้านหนึ่งก็สังเกตเห็นจื่อจี้กำลังเบี่ยงเบนความ สนใจอยู่ เขาพลันเร่งพลังและสะบัดหอกใส่สมเสร็จฝันร้ายอีกครั้ง

หอกเงินระเบิดเหมือนสายฟ้าฟาด มาถึงตรงหน้าสมเสร็จฝันร้ายในชั่ว พริบตา ดาวที่กำลังส่องประกายบนปลายหอกชี้ไปยังหัวของมัน

เกือบจะทันที สมเสร็จผันร้ายได้ตะปบกรงเล็บมันซึ่งปะทะกับปลายหอกสี เงิน

และการปะทะนั่นก็ทำให้จี้อู่ลอยออกไป

อีกด้านหนึ่ง งวงของสมเสร็จฝันร้ายได้ปะทะกับโล่ของจื่อจี้เกือบจะพร้อม กับที่มันใช้กรงเล็บปะทะกับหอก และจื่อจี้ก็ลอยออกไปพร้อมกับจี้อู่

หากสมเสร็จฝันร้ายไม่ออมมือไว้ ทั้งคู่คงตายไปแล้วจากแรงปะทะ

แต่ทว่า เนื่องจากสมเสร็จฝันร้ายได้ลดพลังมันให้เทียบเท่ากับจื่อจี้และจี้อู่ พวกเขาจึงแค่ถูกซัดลอยออกไปจากการปะทะ ทั้งคู่ปรับสมดุลและทรงตัวกลับมาอีกครั้ง

การต่อสู้ได้เริ่มขึ้นอีกครั้ง!

เนื่องจากการร่วมมือพวกเขาเป็นไปอย่างราบรื่น จังหวะลงมือของจี้อู่ และจื่อจี้จึงยิ่งเข้ากันมากขึ้น

เงาร่างทั้งสามปะทะกันครั้งแล้วครั้งเล่ากลางอากาศ

จื่อจี้ไม่ใช่คนเดียวที่รับผิดชอบการป้องกัน แต่กลับเป็นทั้งสองที่ผลัดกันรุก และรับ ทำให้สมเสร็จฝันร้ายลำบากเล็กน้อย

แต่ทว่า พลังเทวะของสมเสร็จฝันร้ายกลับไม่มีที่ท่าว่าจะลดลงเลย ไม่ว่า การโจมตีมันจะดุดันแค่ไหน พลังเทวะของสมเสร็จฝันร้ายก็ดูเหมือนหลุม ไร้กันบึ้ง

ในขณะเดียวกัน จื่อจี้และจี้อู่ไม่ได้เป็นอย่างนั้น การผลาญพลังชีวิตของ พวกเขาเร็วขึ้นกว่าเดิมตั้งแต่เริ่มโจมตี พลังเทวะพวกเขาแทบหมดลงภายใน 20 นาที จื่อจี้และจี้อู่ทอสีหน้าสิ้น หวัง

"ดูเหมือนว่าเรากำลังแพ้ พลังเทวะฉันเหลือแค่สำหรับการโจมตีสุดท้าย!"

"ฉันเองก็ด้วย"

แน่นอน สมเสร็จผันร้ายรู้การเปลี่ยนแปลงในพลังเทวะของทั้งคู่ มันรู้ว่า การละเล่นนั้นจบลงแล้ว

"พลังเทวะของพวกเจ้าหมดดดแล้ว เพื่อแสดงความเคารพ ข้าจะเอาจริง เล็กน้อยในการใจมตีสุดท้าย พวกเจ้าจะแพ้อย่างไร้ประโยชน์หากข้ายัง เอาแต่เล่นแบบนี้"

จื่อจี้และจี้อู่สับสน

"มันกลับออมมือเอาไว้? ล้อเล่นรึเปล่า?"

"ฉันคิดว่ามันแค่อวดเก่ง"

ความดูถูกเหยียดหยามฉายผ่านดวงตาของสมเสร็จฝันร้ายอีกครั้งเมื่อมัน เห็นทั้งคู่ไม่เชื่อ

ด้วยการสะบัดงวงอย่างเกรี้ยวกราด แสงสีแดงพลันสว่างขึ้นบนท้องฟ้า

ทั้งหมดที่จื่อจี้และจี้อู่สามารถรู้สึกได้คือแสงสีแดงที่กำลังพุ่งมาหาพวกเขา พวกเขาถูกแสงสีแดงกลืนกินก่อนจะได้ตอบสนอง

พวกเขาบินลอยออกไปโดยตรง พลังเทวะหยดสุดท้ายในตัวพวกเขากำลัง ระเหย

โดยปราศจากพลังเทวะคอยเกื้อหนุน สมบัติเทพพวกเขาจึงหดกลับเข้าไป ในตัว ร่างพวกเขาที่ไร้การป้องกันกลายเป็นบอบบางภายใต้พลังมหาศาล ดังนั้นกระดูกพวกเขาจึงแหลกละเอียด

จื่อจี้และจี้อู่อ้าปากค้าง กระดูกพวกเขาเริ่มป่นปี้จากหน้าอกก่อนกระจาย ไปทั่วตัว จากไหล่จนถึงปลายนิ้ว จากกระดูกเชิงกรานจนถึงนิ้วเท้า และ จากหน้าอกถึงหลัง.. ในเวลานั้น จื่อจี้และจี้อู่เพิ่งรับรู้ถึงความตายตรงหน้า

เมื่อกระดูกพวกเขาแหลกละเอียด อวัยวะพวกเขาก็กลายเป็นเศษเนื้อ พวกเขามองดูร่างตัวเองบิดเบี้ยวและยุบตัว มันเป็นหนึ่งวินาทีที่ยาวนาน และน่ากลัวสุดในชีวิตพวกเขา

โชคดี กระดูกทั้งหมดสั่นสะเทือนอย่างฉับพลันก่อนพลังอันน่าหวาดหวั่น จะลุกลามไปยังกะโหลกพวกเขา

พวกเขาขยับได้แค่หัว รู้สึกเหมือนเป็นปลาที่นอนอยู่บนเขียง นอนรอความ

จนถึงตอนนี้ ในที่สุดพวกเขาก็ตระหนักถึงความแตกต่าง

อย่างไรก็ตาม สมเสร็จฝันร้ายไม่ได้บอกพวกเขาว่านั่นยังไม่ใช่การเอาจริง ของมัน

Monster Paradise – 1176 จากวันนี้ไป พวกคุณจะมีผู้สนับสนุน

ในความเป็นจริง การโจมตีสุดท้ายของสมเสร็จฝันร้ายใกล้เคียงกับพลัง ของเทพแท้จริง

แต่ไม่มีใครรู้ว่านั่นคือพลังระดับเทพแท้จริงเพราะยังไงมันก็มีระดับพลัง จริงแค่เทพเสมือนขั้น8 เมื่อนึกถึงคำเตือนของหลินฮวง สมเสร็จฝันร้ายจึง รักษาการโจมตีไว้ต่ำกว่าเทพแท้จริงโดยไม่ข้ามเส้น

ต่อให้จะเป็นแบบนั้นการโจมตีก็ยังทำลายจื่อจี้และจี้อู่ได้ง่ายๆ

มันยังมีความสามารถควบคุมความรุนแรงของการโจมตีเพื่อหยุดมันจาก การกระจายก่อนมาถึงหัวของทั้งคู่

จื่อจี้และจี้อู่รู้สึกเหมือนพวกเขารอดพ้นจากความตายมาได้

พลังเทวะในร่างพวกเขาหมดลงอย่างรวดเร็วตอนปะทะกัน เหตุนั้น สมบัติ เทพพวกเขาจึงหดกลับร่าง การโจมตีรุนแรงบดขยี้ร่างพวกเขาทีละครั้ง หากสมเสร็จฝันร้ายไม่อาจควบคุมพลังมันได้ กะโหลกและสมองมันอาจ กลายเป็นกองเนื้อ

จากนั้นหัวของทั้งคู่ก็ถูกปกคลุมด้วยความมืดและสมเสร็จฝันร้ายก็ปล่อย พวกเขาออกจากโลกแห่งฝัน

ทั้ง 11 จากผู้ปลดปล่อยดูสับสนเมื่อกลับสู่ความเป็นจริง

นอกจากจื่อจี้และจี้อู่ คนอื่นไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ทั้งหมดจำได้แค่เสียงร้อง ของสมเสร็จฝันร้ายและก็หมดสติไป ด้วยความประหลาดใจยิ่งกว่า พวก เขากลับยังนั่งอยู่บนโต๊ะประชุมอย่างสงบเมื่อตื่นขึ้น

จื่อจี้และจี้อู่ตกใจ พวกเขาเพิ่งรู้ตัวว่าการต่อสู้แสนดุเดือดที่ผ่านมาก็แค่
ความฝันหลังเห็นว่าร่างพวกเขาสมบูรณ์พร้อมและทุกอย่างรอยตัวก็ปกติ
ดี ไม่คิดเลยว่าพวกเขาจะถูกลากเข้าโลกแห่งฝันโดยไม่รู้ตัว

อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่กล้าประมาทสมเสร็จผันร้าย พวกเขารู้ว่าหาก พวกเขาถูกฆ่าในโลกแห่งผัน พวกเขาจะตายในความเป็นจริง พวกเขาจะ ไม่มีโคกาสตื่นขึ้น ในขณะเดียวกัน สมเสร็จฝันร้ายได้หดตัวและนอนอยู่ข้างเท้าหลินฮวง

แมวป่าเก้าหางเผยตัวมันออกมา มันหดตัวเป็นลูกแมวและนอนบนใหล่ หลินฮวง

จื่อจี้และจี้อู่มองสมเสร็จฝันร้ายด้วยความกลัว แต่ทว่า รูม่านตาพวกเขาก็ ต้องหดลงเมื่อเห็นลูกแมวที่แสร้งทำเป็นหลับบนไหล่หลินฮวง

หลินฮวงแสยะยิ้มและจับจ้องจื่อจี้ "ผมชนะ"

จื่อจี้พยักหน้าก่อนหลินฮวงจะพูดต่อ"เราแพ้แล้ว เราเต็มใจทำตามคำ สัญญา!"

"จากวันนี้ต่อไป ผู้ปลดปล่อยจะอยู่ภายใต้ท่าน ท่านจักรพรรดิ!เราจะ ประกาศสู่สาธารณะภายใน 24 ชั่วโมงเพื่อบอกให้ทั้งโลกรู้" "โอ้ไม่ เราไม่ต้องบอกใคร ไม่จำเป็นต้องให้โลกรู้ เราไม่ต้องประกาศมัน ดังนั้นรัฐบาลกลางจะไม่คิดว่าผมพยายามยึดครองพวกเขา"หลินฮวงโบก มือและกล่าวด้วยรอยยิ้ม

หลินฮวงได้มอบหมายความรับผิดชอบทั้งหมดในฐานะจักรพรรดิแห่ง ขัตติยะ เขารู้ว่าเขาไม่อาจรับผิดชอบฐานะผู้นำรัฐบาลกลางได้

เขาไม่เคยคิดยึดรัฐบาลกลาง แม้มันจะเป็นผู้นำที่รุ่งโรจน์ แต่บทบาทก็มา พร้อมความรับผิดชอบที่ใหญ่ยิ่ง

ในความเป็นจริง รัฐบาลกลางได้ทำงานดีมาตลอดหลายร้อยปี จากการ สร้างเขตปลอดภัยจากศูนย์จนถึงการสร้างกฎระเบียบทุกประเภท หลินฮ วงรู้ว่าเขาไม่อาจทำได้ดีกว่าพวกเขา

ยิ่งไปกว่านั้น เทียบกับการเป็นผู้นำของโลกกรวด เขาอยากสำรวจโลกที่ ใหญ่กว่าเพื่อดูว่ามีอะไรอยู่นอกโลกกรวด "ผู้ปลดปล่อยยังเป็นผู้ปลดปล่อยอยู่ ไม่มีอะไรเปลี่ยน" หลินฮวงกล่าวต่อ" ผมไม่ต้องการให้พวกเขาเปลี่ยนเป็นองค์กรกลาง แต่หวังว่าผู้ปลดปล่อย จะเป็นผู้นำโลกมืดและเป็นผู้บังคับใช้กฏ เหมือนตำแหน่งของรัฐบาล กลางในองค์กรสหภาพ ภารกิจพวกเขาคือสร้างมาตรฐานการปฏิบัติของ องค์กรมืดทั้งหมด"

คนจากผู้ปลดปล่อยดูหัวเสียเพราะพวกเขาคิดว่าหลินฮวงจะทำให้พวก เขาเป็นองค์กรกลาง พวกเขาไม่คิดว่าหลินฮวงจะทำข้อตกลงแบบนี้แทน

"ผมจะคิดหาแนวทางปฏิบัติขององค์กรมืด พวกคุณคิดหาวิธีส่งเสริมมัน ผมจะให้คำแนะนำกับพวกคุณ คุณสามารถใช้เรื่องขัตติยะถอนตัวจาก โลกมืดเป็นข้อมูลอ้างอิงได้"

จื่อจี้และคนอื่นขมวดคิ้วเล็กน้อยเพราะคนจากโลกมืดไม่เชื่อฟังใคร ภารกิจที่หลินฮวงมอบให้พวกเขายากมาก

"โอ้ใช่ คุณต้องประกาศสาธารณะ แต่ทว่า มันไม่เกี่ยวอะไรกับผม มัน เกี่ยวกับคำแถลงของผู้ปลดปล่อยที่จะยอมรับให้ขัตติยะถอนตัวจากโลก มืด แค่ทำให้มันเรียบง่าย" "เราจะจัดการให้ที่หลัง"จื่อจี้พยักหน้า

"ผมจะปฏิบัติต่อพวกคุณอย่างดีภายใต้อำนาจผม พวกคุณจะได้รับการ ปฏิบัติเหมือนขัตติยะ ไม่ว่าขัตติยะมีอะไร พวกคุณจะมีด้วย"

"ผมจะลงทะเบียนพวกคุณในฐานะองค์กรเครือของราชันย์ ดังนั้นพวกคุณ จะได้รับสิทธิ์เหมือนขัตติยะ พวกคุณไม่ได้รับการสนับสนุนในโลกกรวด แห่งนี้ แต่ตอนนี้ไม่ใช่แล้ว!"

ด้วยเช่นนั้น หลินฮวงจึงผูดมักตัวเองกับผู้ปลดปล่อยได้สำเร็จ ผู้ ปลดปล่อยกลายเป็นองค์กรภายใต้เขาอย่างเป็นทางการแทนที่จะเป็น ข้อตกลงปากเปล่า

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้ปลดปล่อยคือองค์กรอันดับ 1 ของโลก ตลอดหลายปี พวกเขาได้ยินถึงราชันย์ที่อยู่เบื้องหลังขัตติยะ แม้พวกเขาจะไม่รู้อะไรมาก เกี่ยวกับราชันย์ พวกเขาก็รู้ว่ามันเป็นองค์กรใหญ่ในมหาพิภพ

แน่นอน ผู้ปลดปล่อยเต็มใจได้รับการสนับสนุนจากองค์กรแบบนั้น

"เหมือนขัตติยะ เราจะให้สิทธิ์เข้าถึงเขตทดสอบกับพวกคุณ มันขึ้นอยู่กับ ว่าพวกคุณยินดีจะรับทรัพยากรบ่มเพาะยังไง"

ดวงตาของพวกจื่อจี้สว่างขึ้นเมื่อได้ยิน ปัญหาปัจจุบันของผู้ปลดปล่อยคือ การขาดทรัพยากร หากพวกเขาได้รับทรัพยากรพอ พวกเขาก็คงมีเทพ เสมือนกว่าสามสิบคนไปแล้ว

"สำหรับมิติบรรพกาลและโบราณสถานที่พวกคุณมีอยู่ พวกมันจะยังเป็น ของพวกคุณ แค่เหมือนกับขัตติยะ เราจะครอบครองของเรา ไม่มีใครจะ แทรกแซงกันได้ แน่นอน หากพวกคุณขาดกำลังคนเพื่อสำรวจ พวกคุณ สามารถขอความช่วยเหลือของขัตติยะได้ ในทางกลับกัน ผมจะขอความ ช่วยเหลือจากพวกคุณหากขัตติยะมีความต้องการแบบนั้น"หลินฮวงกล่าว อย่างจงใจเพื่อว่าจื่อจี้ว่าเขาไม่สนใจเมืองพุทธที่พวกเขาซ่อนอยู่

"ผมไม่คิดเข้าไปดูสมบัติของผู้ปลดปล่อย แต่มีหลายสิ่งที่ผมหวังว่าพวก คุณจะช่วยผมหาได้"หลินฮวงเคยเห็นสมบัติของผู้ปลดปล่อยมาแล้วใน ความทรงจำของพวกจื่อลู่ และก็ไม่มีอะไรที่เขาสนใจ "เชิญบอกมาเลย ท่านจักรพรรดิ"

"อย่างแรกคือแก่นเทวะและแก่นเทวะแตก ยิ่งมากยิ่งดี สองคือคริสตัล วิญญาณระดับเทพ ยิ่งเกรดสูงและยิ่งมากยิ่งดี สามคือของที่มีพลังงาน วิญญาณ.."

Monster Paradise – 1177 การประกาศของผู้ปลดปล่อย

หลังเพิ่มผู้ปลดปล่อยในรายชื่อราชันย์ จากนั้นเขาก็ให้จื่อจี้และจี้อู่ลงนาม รวมถึงประทับตราผู้ปลดปล่อย และในที่สุดหลินฮวงก็เป็นเจ้าขององค์กร สองแห่ง

ตั้งแต่การลงทะเบียนสำเร็จ หลินฮวงก็มอบหมายหน้าที่ให้จื่อจี้และจี้อู่ หลังการประชุมง่ายๆกับเทพเสมือนทั้ง 11 ของผู้ปลดปล่อย

แน่นอน เขาไม่ลืมจะส่งศพของจี้ซา จื่อลู่และกู่เจิ้นคืนให้ผู้ปลดปล่อย ก่อนออกไปเพื่อให้พวกเขาได้ทำพิธีฝังศพ

มันเกือบบ่ายเมื่อเขากลับเมืองจักรพรรดิ

หวงเทียนปู้คือคนแรกที่มาต้อนรับเขาหลังเห็นเขากลับมา"ท่านจักรพรรดิ การหารือกับผู้ปลดปล่อยเป็นยังไงบ้างครับ?"

"ผมสำเร็จดี"หลินฮวงยิ้มกว้าง"พวกเขาจะประกาศอย่างเป็นทางการวันนี้ หรือพรุ่งนี้เพื่อยืนยันความจริงว่าขัตติยะออกจากโลกมืดแล้ว" "ว้าว คนจากผู้ปลดปล่อยยอมง่ายขนาดนั้นเลย?"หวงเทียนปู้งุนงง

เหนือสิ่งอื่นใด หลินฮวงได้ฆ่าคนจากผู้ปลดปล่อยไป ดังนั้นมันจึงเป็นไป ไม่ได้ที่จะเจรจากันอย่างเป็นมิตร

"ยังไงพวกเขาก็เป็นผู้บ่มเพาะชาวพุทธ พวกเขาจะฟังตราบเท่าที่ผมพูด สมเหตุสมผล"หลินฮวงอธิบาย เขาไม่ได้พูดประโยคสุดท้ายที่อยากพูดว่า' ทุกอย่างจะสมเหตุสมผลเมื่อคุณมีหมัดใหญ่กว่า!'

ความประทับใจของหวงเทียนปู้ต่อผู้ปลดปล่อยนั้นแตกต่าง เมื่อได้ยินว่า หลินฮวงทำมันได้ง่ายๆ เขายิ่งคิดว่าความสามารถของหลินฮวงนั้นยากจะ หยั่งถึง

"ใช่แล้ว การรวบรวมแก่นเทวะและอย่างอื่นเป็นยังไงบ้าง?"

"เราสะสมแก่นเทวะไม่ได้มาก มีแค่ 11 อัน องค์กรน้อยมากเต็มใจจะขาย มัน เรามีแก่นเทวะแตกมากกว่าเล็กน้อย มีประมาณ 200 อัน คริสตัล วิญญาณระดับเทพเกรดสูงเองก็หาได้น้อยมาก เราหาได้แค่สาม" หวงเทียนปู้นำแหวนเก็บของชั่วคราวออกมาและส่งมันให้หลินฮวงผู้กำลัง ตบไหล่หวงเทียนปู้

"ขอบคุณมาก หาต่อไปและบอกให้ผมรู้หากเงินไม่พอ อย่าใช้เงินของ ขัตติยะ สิ่งเหล่านี้คือของส่วนตัวที่ผมขอ"

"ผมเข้าใจ"หวงเทียนปู้พยักหน้า

"มีอะไรอีกไหม? หากไม่ ผมจะปิดประตูบ่มเพาะในวังจักรพรรดิ"หลินฮวง อดใจรอที่จะกลั่นแก่นเทวะไม่ได้

"ผมสามารถจัดการที่เหลือได้!แต่ทว่า พวกนอกรีตได้ส่งคำเชิญมาเช้านี้ บอกว่าพวกเขาจะมาเยี่ยมเรา ผมคิดว่ามันดีกว่าที่ท่านจะเข้าร่วมด้วย ท่านจักรพรรดิ"

"พวกนอกรีต"หลินฮวงตกตะลึง"ทำไมพวกเขาถึงจะมา?"

"พวกเขาไม่ได้ระบุเหตุผล พวกเขาแค่บอกว่าจะมาเยือนเราเนื่องจากพวก เขาเองก็เป็นองค์กรกลาง"หวงเทียนปู้แจ้งเหตุผลของพวกนอกรีต

"ฟังดูเหมือนพวกเขามีเรื่องอยากพูด"หลินฮวงอดนึกถึงตอนเขาสู้กับพวก นอกรีตไม่ได้ พวกเขาเองก็บ้าเหมือนกัน"งั้นก็ให้พวกเขามา เราจะไล่พวก เขาไปหากพวกเขามาเพื่อสร้างปัญหา ผมจะไม่ปิดประตูบ่มเพาะในสอง วันนี้แล้วกัน มาดูกันว่าพวกนอกรีตอยากได้อะไร"

หลินฮวงเริ่มคัดแยกของที่เขาได้รับวันนี้ทันทีที่กลับวังจักรพรรดิ

การเดินทางไปผู้ปลดปล่อยคุ้มค่ามาก ผู้ปลดปล่อยมีแก่นเทวะนับร้อย
และยังมีแก่นเทวะแตกนับพัน รวมถึงคริสตัลวิญญาณระดับเทพกว่าสิบ
ประเภท และก็สมบัติที่มีพลังวิญญาณอย่างน้อยสิบอัน

หลินฮวงยังดึงเคล็ดบ่มเพาะจากความทรงจำของพวกจื่อลู่มาอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เขาให้จื่อจี้ทำสำเนาเคล็ดบ่มเพาะทั้งหมดที่พวกเขาขุดจาก มิติบรรพกาล หลังคัดแยกของ หลินฮวงก็ไม่ได้ทำการบ่มเพาะทันที่ เขากลับเรียกเจ้า แดงออกมา

"มีเคล็ดบ่มเพาะชาวพุทธนับร้อยที่นี่ ส่วนใหญ่สามารถไปถึงระดับเทพ เสมือนได้ แกสามารถใช้พวกมันอ้างอิงและดูว่าสามารถผสานพวกมัน เป็นเคล็ดบ่มเพาะที่ฉันมอบให้แก่ได้ไหม"

"ข้าจะลองดู"ในชุดแดง เจ้าแดงนั่งไขว่ขาในวังจักรพรรดิหลังได้รับเคล็ด บ่มเพาะมาจากหลินฮวง จากนั้นก็เริ่มศึกษาพวกมัน

ในทางกลับกัน หลินฮวงน้ำคริสตัลวิญญาณระดับเทพออกมาและ อัญเชิญอสรพิษพันธนาการ

ในฐานะวิญญาณต่อสู้ประเภทควบคุม อสรพิษพันธนาการมี
ความสามารถการต่อสู้ระดับปานกลางแต่มีความสามารถผนึกแสนโดด
เด่น หลินฮวงใช้เวลาคิดก่อนตัดสินใจเลือกมันเป็นวิญญาณตัวที่สี่ที่จะได้
เลื่อนเป็นเทพเสมือนขั้น 8

เขาโยนคริสตัลวิญญาณให้อสรพิษพันธนาการซึ่งเปิดปากกว้างและ เขมือบคริสตัลวิญญาณทั้งหมดลงท้องไป

ต่อมา หลินฮวงก็นำสมบัติที่บรรจุไปด้วยพลังวิญญาณขึ้นมาและป้อน พวกมันให้อสรพิษพันธนาการทีละชิ้น

แม้กลิ่นอายของอสรพิษพันธนาการจะเพิ่มขึ้น มันก็ยังห่างจากการเลื่อน ระดับพลังหลังได้รับวัตถุดิบทั้งหมด

ในความเป็นจริง การยกระดับพลังของวิญญาณต่อสู้นั้นง่ายต่อหลินฮวง ตราบเท่าที่เขามีทรัพยากรเพียงพอ มันก็เป็นไปได้ แต่ตอนนี้ทรัพยากร กลับไม่พอ การเลื่อนระดับพลังพวกมันจึงกลายเป็นทางเดินแสนยาวและ ลำบาก

เนื่องจากหลินฮวงรู้อยู่แล้ว เขาจึงไม่รู้สึกลำบากใจ เขาลูบหัวมันและเรียก มันกลับเข้าร่าง

หลินฮวงทิ้งเจ้าแดงให้อยู่เพียงลำพังหลังเห็นว่ามันกำลังตั้งใจ

เขานำเอาแก่นเทวะและแก่นเทวะแตกทั้งหมดออกมา จากนั้นก็โยนพวก มันไปในร่างเขาโดยไม่ลังเล แก่นเทวะและแก่นเทวะแตกที่เขาได้รับรอบนี้ มากพอจะให้เขาเลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้น 3

แต่ทว่า เนื่องจากการมาของพวกนอกรีต เขาจึงต้องรอไปอีกวันก่อนจะได้ ปิดประตูบ่มเพาะ

เมื่อสัมผัสว่าแก่นเทวะแตกกำลังกลั่นด้วยตัวของมันเองในร่างเขาและ ไหลไปในวังชีวิตเขาหลังเปลี่ยนเป็นพลังเทวะ เขาก็สามารถรู้สึกได้อย่าง ชัดเจนว่าพลังเทวะที่ได้จากแก่นเทวะแตกนั่นกำลังลดลง

"ผลของแก่นเทวะแตกลดลงอย่างมากก่อนฉันจะเลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้น 2 ฉันคิดว่าแก่นเทวะแตกคงไม่มีผลอีกเมื่อฉันเลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้น 3 นอกจากนี้ ผลของแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 1 และ 2 ก็ลดลงมาก เหมือนกัน"

เมื่อพิจารณาว่าเขาพรุ่งนี้เขามีธุระต้องจัดการ หลินฮวงจึงละเว้นจากการ กลั่นแก่นเทวะ เขากลัวว่าเขาอาจไม่เต็มใจหยุดทันทีที่เริ่มกลั่น เขาคิดถึงมันสักพักและนั่งสมาธิ จากนั้นก็เริ่มบ่มเพาะไร้รอยต่อ

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงไม่รู้ว่าทั่วโลกบ่มเพาะกำลังปั่นป่วนหลังเขาก้าวไป ในวังจักรพรรดิได้ไม่นาน

การประกาศโดยผู้ปลดปล่อยคือเหตุผลที่ทำให้เกิดความปั่นป่วน

นี่คือเนื้อหาคร่าวๆของประกาศ "หลังการหารืออย่างเป็นมิตรระหว่างผู้ ปลดปล่อยและขัตติยะ ผู้ปลดปล่อยก็รู้สึกเสียใจอย่างยิ่งกับขัตติยะที่ กำลังออกองค์กรมืด แต่ทว่า เราเคารพต่อการตัดสินใจของขัตติยะ และ เราก็หวังว่าขัตติยะจะพัฒนาตัวเองได้ในฐานะองค์กรกลาง"

แค่สองประโยคง่ายๆทำให้เกิดการทักท้วงจากหลายฝ่าย

หลายคนคิดว่าขัตติยะต้องพินาศ พวกเขาต้องตกลงกันลับๆซึ่งขัตติยะ อาจต้องจ่ายหนัก

มีเพียงองค์กรเช่นรัฐบาลกลางถึงรู้ความสามารถของหลินฮวงดี และก็ สามารถคาดเดาได้ว่าเรื่องนี้อาจไม่ง่ายอย่างที่คิด ในสำนักงานใหญ่รัฐบาลกลาง เจียงฉานมองออกไปนอกหน้าต่างพลาง ขมวดคิ้ว"ความสามารถของหลินฮวงเหนือกว่าที่เราประเมินไว้มาก!"

Monster Paradise - 1178 รถ 8 คันพอใหม?

การประกาศจากผู้ปลดปล่อยได้สร้างความปั่นป่วน

ผู้ปลดปล่อย ซึ่งเก็บตัวมานานหลายปี กลายเป็นหัวข้ออันดับ 1 ของทั่ว โลกโซเชี่ยล

ในไม่ช้าขัตติยะก็ติดเป็นอันดับ 2 ตาม แต่ทว่า มีคนไม่มากที่กล่าวถึงหลิน ฮวง เหนือสิ่งอื่นใด รอบนี้มันดูไม่เกี่ยวกับเขามากนัก

"ขัตติยะทำหลายสิ่งเลยช่วงนี้ พวกเขามาพร้อมข้อตกลงและมันก็แค่สอง สามวัน แต่พวกเขาก็สงบศึกกับผู้ปลดปล่อยแล้ว ฉันสงสัยว่าจะเกิดอะไร ขึ้นต่อ"

"พวกเขาเพิ่งตกจากสิบหัวข้ออันดับแรกเช้านี้และตอนนี้ก็กลับเป็นอันดับ 2 ในตอนบ่าย!"

"พวกเขาเป็นที่นิยมทุกวัน ฉันเริ่มอยากเข้าร่วมขัตติยะแล้ว"

"องค์กรกลาง ขัตติยะจะต้อนรับทุกคน!คุณสามารถเข้าร่วมได้ตราบเท่าที่ คุณผ่านการประเมินของขัตติยะและมีอายุอย่างน้อย 16 ปี ไม่จำกัดเพศ บุคลิก หน้าตา ส่วนสูง น้ำหนักและอะไรทั้งนั้น.. เราขอต้อนรับคนที่อายุ ต่ำกว่า 16 ด้วยตราบเท่าที่คุณได้รับคำอนุญาติจากผู้ปกครอง!"นั่นคือสิ่ง ที่ขัดติยะประกาศ

"บ้าจริง บัญชีทางการพวกเขาขี้เล่นมาก!เพศที่สามก็เข้าร่วมได้ด้วย? ถาม แทนเพื่อน"

"แน่นอน ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเพศ" บัญชีทางการตอบ

"นั่นคุณกำลังพูดถึงตัวเองใช่ไหมตอนบอกว่าถามแทนเพื่อน?!"หลายคน แสดงความคิดเห็น

"ฉันเองก็อยากถามแทนเพื่อน คนน้ำหนัก 800 ปอนด์สามารถเข้าร่วมได้ ด้วยไหม?"

"ได้ เรายอมรับทุกคนที่ผ่านการประเมิน" บัญชีทางการตอบอีกครั้ง

"800 ปอนด์..นั่นแกกินอะไรลงไป?"

"ว้าว น้ำหนักนั่นมากกว่าฉันเป็นสิบเท่าเลยนะ!"

"ความคิดเห็นที่บอกว่าหนัก 80 ปอนด์ นายคงมองหน่วยผิดไปมั้ง ใช่ ไหม?

. .

บัญชีของผู้ปลดปล่อยมาร่วมด้วยเช่นกัน แต่ทว่า ผู้ดูแลบัญชีผู้ปลดปล่อย ดูเหมือนจะเป็นคนเย็นชา และไม่ตอบกลับความคิดเห็นใดเลย

ไม่ว่าผู้คนจะกล่าวถึงอะไร ผู้ดูแลก็ยังคงเงียบ

มันคือโซเชี่ยลมีเดีย และมันยังมีคนมากกว่าฟอรั่มตลาดมืด

เหนือสิ่งอื่นใด มันคือผู้ปลดปล่อยที่เป็นคนสร้างเรื่องราวให้วุ่นวาย

แต่ทว่า ความคิดแรกที่ทุกคนมีตอนเห็นประกาศคือ'บัญชีที่โพสต์บนกระทู้ เป็นบัญชีปลอมใช่ไหม?"

แต่ทว่า บัญชีนั้นถูกยืนยันโดยฟอรั่มตอนพวกเขากดเข้าไปดู มันทำให้เกิด ความสับสนท่ามกลางนักเลงคีย์บอร์ด

ไม่มีใครเชื่อว่าผู้ปลดปล่อยจะยอมประนีประนอมกับขัตติยะและยอมให้ พวกเขาถอนตัว!

เดิมที่ คนส่วนใหญ่จากองค์กรมืดผิดหวังกับการตัดสินใจของขัตติยะ

องค์กรมืดอันดับ 3 จะถอนตัวจากโลกมืดและเปลี่ยนเป็นองค์กรกลาง?

อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่กลับวิจารณ์แบบลับหลังเท่านั้น ไม่มีใครกล้า วิจารณ์ขัตติยะซึ่งๆหน้า

เมื่อได้ยินว่าผู้ปลดปล่อยไปเยือนขัตติยะ พวกเขาก็คิดว่าผู้ปลดปล่อยคง ไปเรียกร้องความยุติธรรม โดยที่พวกเขาต้องสอนบทเรียนให้ขัตติยะและ หลินฮวง พวกเขาไม่คิดเลยว่าผลลัพธ์จะเป็นแบบนี้ มันกลับกลายเป็นว่าผู้ ปลดปล่อยยอมให้ขัตติยะถอนตัวออกไป

หลายคนดูใง่งมเมื่อพวกเขาเห็นประกาศที่ผู้ปลดปล่อยเผยแพร่

แต่ทว่า หลายคนได้เปลี่ยนแรงโกรธที่เคยมีไปลงกับผู้ปลดปล่อยแทน

"ทำไมพวกแกไม่ถอนตัวจากโลกมืดเหมือนขัตติยะซะเลยละ? องค์กร กลางต้องอ้าแขนต้อนรับพวกแกแน่!"

"ประกาศนี้..ดูเหมือนการตัดสินบนอย่างเห็นได้ชัด!"

"ฉันคิดว่าผู้ปลดปล่อยจะเรียกร้องความยุติธรรม แต่ไม่อยากเชื่อเลยว่า พวกมันจะแสดงละครแบบนี้"

แม้หลายคนจะวิจารณ์พวกเขาบนฟอรั่มตลาดมืด ผู้ปลดปล่อยก็ไม่คิด อธิบาย . .

ในขณะเดียวกัน ในเมือง 2A 13ของเมืองอิสระ คน 13 คนได้มานั่งรวมกัน ในห้องประชุมของสำนักงานใหญ่นอกรีต

ชายหน้าเด็กกำลังนั่งบนที่นั่งหลัก เขาสวมเสื้อคลุมสีดำ

เขาจ้องมองทุกคนก่อนจะพูดว่า"ฉันจะไปเยือนขัตติยะพรุ่งนี้ คนที่เต็มใจ ไปกับฉัน โปรดยกมือขึ้น"

ทั้ง 12 คนรอบโต๊ะประชุมทำทุกอย่างเช่นแคะจมูกและถูเท้า ดูเหมือนจะ ไม่มีใครฟังผู้นำของพวกเขาเลย

ชายหน้าเด็กกระแอมลำคอ รู้สึกอับอายเล็กน้อย เขาเปลี่ยนวิธีการ ถ่ายทอดข้อความเป็นการตะโกน"ใครที่ไม่เต็มใจไป ยกมือขึ้น!"

ห้องประชุมยังคงเงียบ ไม่มีใครยกมือขึ้น

ชายหน้าเด็กดูท้อแท้ เห็นได้ชัดว่ามันไม่ใช่ครั้งแรก

"ในเมื่อไม่มีใครอาสา ฉันก็จะเลือกเอง ใครที่ถูกฉันเลือกต้องไปกับฉัน ฉัน ไม่สนว่าพวกแกจะเต็มใจหรือไม่!"

"หัวหน้า ฉันจำได้ว่าผู้หญิงคนนั้น เซี่ยหยูเคยพูดกับหลินฮวงมาก่อน นาย สามารถพาเธอไปด้วยได้ มันง่ายกว่าที่จะเอาคนไม่คุ้นเคยไปคุยกับ จักรพรรดิ ยิ่งไปกว่านั้น เธอยังเป็นผู้ไร้มลทิน (เปลี่ยนจากนักบุญนอกรีต) เธอเหมาะจะเป็นคนไปที่กับนาย"คนที่พูดเป็นชายวัยกลางคนซึ่งกำลัง แคะขึ้มูก เสียงเขาฟังอู้อี้

"เห้ย หยุดให้ความคิดโง่ๆเลยนะ"ชายกล้ามโตผู้กำลังถูเท้าเล่นกล่าว"เซี่ย หยูเคยเล่าให้ฉันฟังมาก่อนตอนเจอหลินฮวง ตอนนั้นเธอพยายามจะเอา ตัวหลินฮวงกลับมาหาเรา แต่เขาสู้กลับ ดังนั้นภารกิจจึงล้มเหลว มันควร เป็นประสบการณ์ที่เลวร้ายต่อหลินฮวง"

"อ้า มีเรื่องแบบนั้นด้วยหรอ ฉันไม่เคยได้ยินมาก่อนเลยแหะ ฉันคิดว่าเป็น เพื่อนกันซะอีก" ชายวัยกลางคนควักของเหลวเหนียวสีเขียวออกมาจากรู จมูกเขาโดยไม่สนโลกและดีดมันลงถังขยะ

"เห้ย หยุดทำตัวน่ารังเกี่ยจต่อหน้าทุกคนได้ไหม?"

"น่ารังเกียจยังไง? พวกนายไม่เคยแคะขึ้มูกกันรีไง?! นอกจากนี้ พฤติกรรม การถูเท้าของนายมันต่างจากฉันตรงไหน?"ชายวัยกลางคนสวนกลับ

"เอาละ หยุดเถียงกันได้แล้ว" ชายหน้าเด็กกล่าว "ฉันจะไปถามเซี่ยยู่ที่ หลัง เธอจะไปกับฉันหากเธอตกลง"

"แล้วคนอื่นละ? พวกนายอยากให้ฉันไปกับเด็กสาวคนเดียวรีไง? ยังไงฉัน ก็เป็นหัวหน้าตุลาการของเราเลยนะ หากเราไม่แสดงความยิ่งใหญ่ ผู้คน จะคิดว่าพวกนอกรีตอย่างเราตายไปแล้ว"ชายหน้าเด็กแย้งอีกครั้ง

"นายต้องการความยิ่งใหญ่แบบไหน? ยังไงนายก็ไม่ได้ไปขอใครแต่งงาน" หญิงสาวที่นั่งกัดเล็บเงียบๆบ่น แม้เธอจะเสียงเบา แต่ทุกคนก็ได้ยินเสียง ดังชัดเจน

"ใช่แล้ว นายอยากให้เราเช่ารถเก๋งแปดคันและจ้างนักเล่นกล้ามแปดคน มาแบกนายไปสำนักงานใหญ่ขัตติยะไหม?" ชายวัยกลางคนกล่าวต่อ "ยิ่งใหญ่พอไหม?" "ฉันคิดว่านั่นไม่เลวเลย วันต่อไปเราต้องขึ้นข่าวแน่ ฉันได้คิดหัวข้อไว้แล้ว 'ข่าวด่วน:หัวหน้าตุลาการแห่งองค์กรนอกรีตกำลังจะไปสู่ขอขัตติยะ!" ชายกล้ามโตที่ถูเท้าตะโกน

"พวกนายอยากตายใช่ไหม?" ชายหน้าเด็กจ้องทั้งคู่และมองที่เหลือ "ใน เมื่อไม่มีใครอาสา งั้นฉันก็จะเลือกเอง"

Monster Paradise – 1179 การมาเยือนของพวกนอกรีต

หลินฮวงตื่นขึ้นจากการบ่มเพาะโดยเสียงนาฬิกาปลุกของแหวนหัวใจ จักรพรรดิตอนแปดโมงเช้า

เขาหยุดบ่มเพาะไร้รอยต่อทันทีและออกวังจักรพรรดิไปหลังล้างหน้า เขา ทิ้งเจ้าแดงไว้ในวังเพื่อให้มันคิดหาเคล็ดบ่มเพาะต่อไป

การประชุมกับพวกนอกรีตจะเริ่มตอนเก้าโมง มันยังไม่ถึง 8 โมง 50 ดีเมื่อ เขากลับมาจากมื้อเช้า แต่เมื่อเขาก้าวไปในสำนักงานใหญ่ขัตติยะ เสียง ตะโกนก็ดังก้องไปทั่วเมืองจักรพรรดิ"หัวหน้าตุลาการแห่งขัตติยะซุนจ้าว ได้มาเยือนขัตติยะพร้อมรองหัวหน้าตุลาการและผู้ไร้มลทิน!"

หลินฮวงหยุดเดินเมื่อได้ยินเสียง เขาหันไปตามเสียง ดูตกตะลึง"พวกเขา ช่างสมกับเป็นพวกนอกรีตจริงๆ"

เมืองจักรพรรดิมีคนเยอะมาก โดยเฉพาะผู้บ่มเพาะ ในไม่ช้าบางคนก็ โพสต์เกี่ยวกับมันลงเครือข่ายหัวใจและทุกสื่อ ขัตติยะที่เดิมที่มีความนิยมเป็นอันดับ 2 กลับกลายเป็นอันดับ 1 ในเวลา ไม่ถึงสิบนาทีหลังข่าวกระจายออกไป

ทุกสื่อล้วนวุ่นวาย

"บ้าไปแล้ว! พวกเขากำลังพิชิตองค์กรสหภาพทั้งหมดรีไง องค์กรมืด และ องค์กรกลาง!นี่หรือว่าขัตติยะกำลังคิดปกครองโลก?"

"พวกเขามีส่วนร่วมกับรัฐบาลกลางไม่กี่วันก่อน พวกเขาเล่นหูเล่นตากับผู้ ปลดปล่อยเมื่อวานและกำลังเดทกับพวกนอกรีตวันนี้ ขัตติยะช่างร้อนแรง จริงๆ!"

"ความคิดเห็นด้านบนอธิบายได้ดี!"

"พวกเขาดูระยำจริงๆหากทำแบบนี้! ฉันกำลังหัวเราะไปร้องให้ไป"

บัญชีทางการทั้งสี่ตอบความคิดเห็นนั้น

"ระยำ!"ความคิดเห็นของพวกนอกรีต

"ระยำ!"ความคิดเห็นของรัฐบาลกลาง

"ฮี่ๆ"ความคิดเห็นของผู้ปลดปล่อย

"???"ความคิดเห็นจากขัตติยะ

ขณะที่ผู้คนกำลังคุยกันอย่างดุเดือดบนเครือข่าย พวกนอกรีตก็เดินไปใน สำนักงานใหญ่ขัตติยะ

หลินฮวงและสามแกรนด์ดยุคมาต้อนรับพวกเขา

หัวหน้าตุลาการของพวกนอกรีตดูเหมือนตอนที่หลินฮวงเห็นจากวิดิโอ หลายปีก่อน เขายังสวมชุดดำและใบหน้าสีขาวน่ากลัวบนหน้า

"ผมคือหัวหน้าตุลาการแห่งนอกรีต ซุนจ้าว"หัวหน้าตุลาการในหน้ากาก ดุดันแนะนำคนติดตามด้านหลังเขา มี 1 ชายและสองสาวยืนอยู่ด้านหลังเขา

หลินฮวงสังเกตชายวัยกลางคนด้านหลังเขาทันทีเพราะชายคนนั้นมีกลิ่น อายของเทพเสมือนขั้น3 เขาดูเหมือนตาลุงพุงพลุ้ยอายุ 40 กว่าปี เขามี ตอหนวดขึ้นอยู่ทั่วหน้าและดูเหมือนคนนอนไม่หลับ

"นี่คือรองหัวหน้าตุลาการเรา จ้าวตง"

"นี่คือตุลาการอาวุโสของเรา เกาหยา" จากนั้นซุนจ้าวก็ชี้ไปยังหนึ่งในสอง สาว

หญิงสาวที่ชื่อเกาหยาตัวเล็กมาก เธอสูงไม่ถึง 1.5 เมตรแม้จะใส่รองเท้า อยู่ เธอดูเหมือนเด็กอายุ 12-13 ปี เธอย้อมผมสีม่วงและแบ่งมันเป็นหาง ม้าสองเส้น เธอดูไม่เหมือนผู้ใหญ่เลย

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงรู้ดีว่าอายุแท้จริงของเธอต้องเกินกว่านั้นเพราะ ระดับพลังเธอคือกึ่งเทพ

สำหรับหญิงสาวคนสุดท้าย หลินฮวงจำเธอได้ทันที่

เธอคือผู้ไร้มลทินที่พยายามจับตัวเขา

"นี่คือผู้ไร้มลทินของเรา เซี่ยหยู" ซุนจ้าวและคนอื่นลอบสังเกตปฏิกิริยา ของหลินฮวงทันที

หลินฮวงแค่จ้องมองเซี่ยหยูและพยักหน้า "ผมรู้จักเธอ เราเคยเจอกันสาม ปีก่อน" อย่างไรก็ตาม เขาแค่เหลือบมองเธอและหยุดให้ความสนใจ

ผู้ไร้มลทินเคยมีระดับเพลิงฟ้าตอนหลินฮวงมีระดับแค่ทองแดง ตอนนั้น เขาทำได้แค่หนีอย่างทุลักทุเล ตอนนี้ผ่านไปสามปี แม้เธอจะพัฒนาขึ้น มากจนเป็นนิรันดร์ขั้น 5 แล้ว แต่เขาก็เหนือกว่าเธอมาก

ในขณะเดี่ยวกัน เซื่ยหยูก็ลอบสังเกตหลินฮวง

เธอมีความประทับใจอย่างลึกซึ้งต่อหลินฮวงเพราะเขาคือคนเดียวและ ภารกิจเดียวที่เธอล้มเหลว ตั้งแต่เธอพบตัวตนของหลินฮวงในฐานะ จักรพรรดิ เธอก็เฝ้าติดตามข่าวเขามาตลอด เธอมักรู้สึกว่ามันไร้สาราะทุกครั้งที่เธอเห็นหลินฮวงทำเรื่องน่าทึ่งบนข่าว ผู้ชายตัวเล็กที่เคยอยู่ระดับทองแดงมาก่อนกลับแซงหน้าเธอไปมากไม่ว่า จะเป็นระดับพลัง ความสามารถหรือตัวตน

หลังพวกนอกรีตแนะนำตัว หลินฮวงก็แนะนำตัวง่ายๆ จากนั้นก็เข้า สำนักงานไป เขาปิดประตูห้องประชุมหลังเชิญทั้งสี่คนเข้ามา

จากนั้นหัวหน้าตุลาการจึงถอดหน้ากากเขา ในที่สุดหลินฮวงก็ได้เห็น หน้าตาจริงเขา เขาไม่อยากเชื่อว่าผู้นำพวกนอกรีตจะมีใบหน้าที่ดูเด็ก ขนาดนี้

หวงเทียนปู้และอีกสองคนก็แปลกใจเหมือนกัน

"ไม่คิดเลยว่าผู้นำของพวกนอกรีตจะยังหนุ่มขนาดนี้" หลินฮวงหยอกล้อ

"หยุดหยอกล้อผมเถอะ ท่านจักรพรรดิ พ่อแม่ผมให้ใบหน้านี้มา ดังนั้นผม จึงทำอะไรไม่ได้ ผมมักถูกคนอื่นปฏิบัติเหมือนน้องชายทั้งๆที่มีอายุ เท่ากัน"ซุนจ้าวกล่าวด้วยรอยยิ้ม หลินฮวงเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าทำไมซุนจ้าวถึงสวมหน้ากากตลอด ใน ความเป็นจริง ไม่ใช่แค่ว่าเขาหน้าเด็ก แต่เขายังดูเหมือนคนใจดีไร้พิษภัย อาจกล่าวได้ว่าเขาไม่ได้คุกคามเลย

แม้ว่าหลินฮวงจะยังหนุ่มและหล่อเหลา แต่เกี่ยรติยศเขาบนต้นไม้ ขั้นบันไดก็เป็นที่ล่วงรู้ไปทั่วโลก ไม่มีใครกล้าดูถูกอัจฉริยะอันดับ 1 แห่ง ยุค

อย่างไรก็ตาม ซุนจ้าวจะดูเหมือนหุ่นหากเขาใช้ใบหน้าจริงจัง เขาจะดู เหมือนเด็กขี้หงุดหงิดหากเขาโกรธ และนั่นคงดูตลก

ดังนั้น การสวมหน้ากากจึงเป็นการตัดสินใจที่ฉลาด

ขณะพวกเขากำลังคุยกัน หลินฮวงก็เห็นว่าเซี่ยหยูกำลังสำรวจเขา เธอดู เหมือนอยากจะพูดบางอย่างแต่ก็ลังเล

"มีอะไรที่คุณอยากพูดไหม ผู้ไร้มลทิน?"หลินฮวงถามด้วยรอยยิ้ม

เซี่ยหยูลังเลและตัดสินใจพูด "ฉันอยากรู้เกี่ยวกับวิธีบ่มเพาะนายมาก นายทำได้ยังไง มันเร็วมาก?!"เหตุผลที่ทำไมเซี่ยหยูถึงถามนั่นก็เพราะเธอ เองก็เป็นสุดยอดอัจฉริยะ และเธอก็ไม่อาจเข้าใจได้ว่าหลินฮวงสามารถ เอาชนะเธอได้ยังไงในเรื่องของความเร็วการบ่มเพาะ

"ฮืม ผมจะอธิบายยังไงดี? ผมสามารถพูดได้แค่ว่ามันขึ้นอยู่กับร่างกายเรา ผมปรับพลังชีวิตให้เร็วขึ้นโดยที่ผมสามารถทะลวงผ่านได้โดยไม่ต้องใช้ เวลาย่อยนานเกินไป"หลินฮวงบอกเล่าข้อแก้ตัวที่เขาเตรียมไว้แล้ว

แน่นอน เขาไม่อาจบอกเธอได้ว่าเขาสามารถยกระดับได้เร็วเพราะเขา สามารถได้รับทะเลพลังชีวิตจากการให้มอนสเตอร์เขาฆ่ามอนสเตอร์แทน การกลั่นคริสตัลชีวิต

"ฉันคงยอมใช้ชีวิตแลกเพื่อพานายกลับองค์กรนอกรีตหากฉันรู้ว่านายมี ศักยภาพเช่นนี้"เซี่ยหยูส่ายหัว จนถึงตอนนี้ เธอรู้สึกเสียใจที่พลาดโอกาส ไป ชุนจ้าวและคนอื่นมีสีหน้าเปลี่ยนไปเล็กน้อย พวกเขาบอกเซี่ยหยูให้หยุด พูดถึงเรื่องนั้นผ่านคลื่นเสียง เหนือสิ่งอื่นใด เรื่องเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องที่หลินฮ วงจะยินดีไปด้วย

ในทางกลับกัน หลินฮวงกลับโบกมือยิ้ม เขายอมรับทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับ เขาในอดีต

"ไม่มีอะไรที่ผมสามารถพูดถึงได้ นี่อาจเป็นโชคชะตา หากคุณจับผม กลับไปองค์กรนอกรีตจริงๆ ผมอาจไม่ประสบความสำเร็จอย่างทุกวันนี้"

"เราต้องเลือกหลายอย่างในชีวิตเรา มันอาจดูเหมือนไม่สำคัญเมื่อเราทำ การตัดสินใจ แต่มันอาจเป็นตัวชี้นำว่าอนาคตเราจะเป็นยังไง ผมแค่โชคดี พอที่ทำการเลือกถูก"

Monster Paradise – 1180 คุณเป็นคนดี

ในที่สุดพวกเขาก็เข้าเรื่องหลังคุยเล่นกันสักพัก

หลินฮวงไม่อ้อมค้อมและตรงเข้าประเด็น

"หัวหน้าตุลาการ เรายินดีที่คุณมาเยือนขัตติยะเรา แต่ทว่า ผมยังไม่รู้ว่า อะไรคือจุดประสงค์การมาของพวกคุณ คุณจะช่วยบอกเราเพิ่มได้ หรือไม่?"

"จุดประสงค์?"ซุนจ้าวเลิกคิ้ว"แน่นอน เรากำลังมองหาการร่วมมือ"

"พวกคุณไม่ได้ถ่ายทอดวิดิโอว่าขัตติยะยินดีร่วมมือกับทุกคนงั้นหรอ? เรา ก็มาแล้วไง?"รองหัวหน้าจ้าวจงกล่าวพลางแคะขี้มูก

หลินฮวงขมวดคิ้วกับสิ่งที่จ้าวตงกำลังทำ ตั้งแต่เขาเข้าห้องประชุมมา เขา ก็เอาแต่แคะจมูกราวกับเขาจะขาดใจตายหากไม่มีนิ้วติดอยู่ในรูจมูก เมื่อเห็นแบบนั้น หลินฮวงก็ขมวดคิ้วให้จ้าวตง ซุนจ้าวอธิบายเสียงเบา ผ่านคลื่นเสียงทันที"จ้าวตงมักมีความผิดปกติตั้งแต่เขากลับมา เขาชอบ แคะจมูก ไม่ต้องสนใจเขา ท่านจักรพรรดิ"

"ผมเข้าใจ ผมคิดว่าจมูกเขามีอะไรผิดปกติซะอีก" หลินฮวงยิ้มพลางตอบ กลับ

หลังละสายตาจากจ้าวตง หลินฮวงก็สบตากับเกาหยาที่นั่งข้างๆจ้าวตง โดยไม่ตั้งใจ เธอกำลังกัดเล็บ

นั่นทำให้ซุนจ้าวอยากอธิบายอีกครั้ง แต่หลินฮวงกลับพูดก่อน "เป็นบุคลิก เฉพาะ ผมเข้าใจ"

ท่ามกลางทั้งสามที่ซุนจ้าวนำมา เซี่ยหยูเป็นคนเดียวที่ปกติ

หลินฮวงอดเห็นใจซุนจ้าวไม่ได้ มันคงเป็นเรื่องยากที่มีลูกน้องแบบนี้

เมื่อได้ยินจ้าวตงกล่าว ในฐานะผู้รับผิดชอบ หวงเทียนปู้จึงกล่าว"พวกคุณ กำลังมองหาการร่วมมือแบบไหน?" ซุนจ้าวหัวเราะเมื่อได้ยินคำถาม"แน่นอน การร่วมมือทุกด้าน"เขาส่ง สัญญาณให้เกาหยาที่กำลังกัดเล็บ

เกาหยาน้ำนิ้วเธออกจากปากและฉายเอกสารจากแหวนหัวใจจักรพรรดิ เธอ

หลินฮวงมองเอกสารขณะที่หวงเทียนปู้ข้างๆเขาก็เปิดแหวนหัวใจ จักรพรรดิเขาและยอมรับเอกสารที่เกาหยาแบ่งปัน

หลินฮวงมองผ่านโครงร่างของเอกสารคร่าวๆ นอกจากการร่วมมือทาง การเงิน พวกนอกรีตยังระบุประเด็นอื่นอีกมากมาย มันดูเหมือนว่าพวก เขากำลังวางแผนสร้างความร่วมมือกับขัตติยะจริงๆ

"ผมจะให้หวงเทียนปู้และคนอื่นดูข้อเสนอ"หลินฮวงหันหัวและกล่าวกับตู้ ฟู"ตู้ฟู ไปครัวเพื่อเตรียมขนมหวานมา.

เขาพลันคิดถึงบางอย่างเมื่อกล่าวแบบนั้น เขาถามซุนจ้าว"มีอะไรที่พวก คุณไม่ทานหรือแพ้ไหม?" "ฉันแพ้ถั่ว"เกาหยาตอบก่อนซุนจ้าวจะพูด

ซุนจ้าวส่ายหัว"มีเพียงเสี่ยวหยาที่แพ้ถั่ว คนอื่นไม่เป็นไร"

"เอาละ"หลินฮวงพยักหน้าและกล่าวกับหวงตู้ฟู่อีกครั้ง"ให้พวกเขา หลีกเลี่ยงถั่วในขนม และบอกให้พวกเขาเตรียมชาผลไม้ด้วย"

หวงตู้ฟู้พยักหน้าและเดินออกไปหลังยืนขึ้น

หลินฮวงเริ่มคุยกับซุนจ้าวตั้งแต่หวงตู้ฟู้ออกไป หวงเทียนปู้และหวงอู่ หนานเองก็เริ่มศึกษาข้อเสนอของพวกนอกรีต

ในไม่ช้า หวงตู้ฟู้ก็กลับมา

ซุนจ้าวและคนอื่นแปลกใจเมื่อเห็นเขานำขนมออกมาจากช่องเก็บของ เพราะเขาเพิ่มออกไปได้ไม่ถึงสองนาที

"เร็วมาก!"

หวงตู้ ฟู้ยิ้ม"ผมให้พวกเขาเตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว ดังนั้นมันจึงพร้อมก่อน พวกคุณมาที่นี่ ผมบอกให้พวกเขาทิ้งขนมหวานที่มีถั่วไปและนำที่เหลือ มา"

หลินฮวงยิ้มพลางพูดเมื่อเห็นหวงตู้ฟู้นำชาผลไม้ออกมา"ลองชิมชาดู มัน เป็นสูตรลับที่ห้องครัวเราคิดขึ้น คุณสามารถลองได้แค่ที่นี่เท่านั้น"

มีนักล่าอาหารมากมายในห้องครัวของขัตติยะ พวกเขามีสูตรลับมากมาย ที่ไม่แบ่งปันให้ใคร เชฟคนหนึ่งอาจเป็นคนเดียวที่สามารถทำอาหาร เฉพาะได้ในโลกกรวด ชาผลไม้ที่หลินฮวงกล่าวถึงก็คือหนึ่งในสูตรลับ

เมื่อได้ยินว่ามันคือสูตรลับ คนจากพวกนอกรีตก็รีบจิบมัน

"รสชาติดีมาก!"เกาหยาและเซี่ยหยูอุทานพร้อมกัน

"มันให้ความรู้สึกเหมือนเรากำลังกินแตงโมแช่แข็งในฤดูร้อน"จ้าวตงกล่าว

"หวาน หอมและยังมีรสชาติน่าลุ่มหลง"ซุนจ้าวพยักหน้า"ชาผลไม้นี้ น่าสนใจมาก"

"ลองของหวานดูสิ เรามีพ่อครัวขนมในครัวด้วย ทักษะเขานับเป็นสาม อันดับแรกทั่วทั้งโลกกรวด"หลินฮวงส่งเสริมอีกครั้ง

"เขาคืออาจารย์โจวใช่ไหม?!"เซี่ยหยูถามขึ้น

"ใช่แล้ว เขาจะอยู่ที่ขัตติยะแค่สามวันต่อเดือน เขาดันมาวันนี้พอดดี ของ หวานทั้งสามเหล่านี้คือฝีมือเขา"หลินฮวงไม่ได้บอกพวกเขาว่าเหตุผลที่ อาจารย์โจวมาที่นี่ก็เพราะขัตติยะได้ตัวเขามาหลังผู้ปลดปล่อยมาเยือน เมื่อวาน

ดวงตาของเซี่ยหยูสว่างขึ้นเมื่อเธอได้ยินเกี่ยวกับเชฟ เธอชอบขนมหวาน ตั้งแต่เด็ก

"อาจารย์โจวมีร้านชื่อใจรักในย่านธุรกิจใกล้บ้านฉัน ร้านจะเปิดตอนแปด โมงเช้า แต่จะมีคนมาเข้าคิวตั้งแต่ตี5จนเกือบปิดตอน4ทุ่ม มันยิ่ง หนาแน่นในช่วงวันหยุด และจะมีคนมาต่อคิวเป็นร้อย มันดังมากในย่าน ธุรกิจ มันยังเพิ่มธุรกิจการจ้างคนมาเข้าคิวและซื้อของไปส่ง ฉันจะต้อง จ้างคนให้ซื้อมันทุกครั้งที่ฉันอยากกินขนม"

"มีร้านอยู่ใกล้บ้านฉันเหมือนกัน"เกาหยาเห็นด้วยว

"พ่อครัวขนมที่ใจรักได้รับการฝึกฝนโดยสถาบันของอาจารย์โจว มันไม่ใช่ อาจารย์โจวที่สอนพวกเขาแต่เป็นนักเรียนของเขา บางครั้ง มันยังเป็น นักเรียนของนักเรียน อย่างไรก็ตาม ขนมหวานที่เรากำลังจะกินวันนี้คือ ฝีมือของตัวเขาเอง"หวงเทียนปู้อดกล่าวแทรกไม่ได้

"มาลองดูสิ"หลินฮวงเชิญด้วยรอยยิ้ม เขาเองก็หยิบขึ้นมาชิ้นหนึ่ง เหมือนกัน

"เหมือนกับได้ขึ้นสวรรค์!"เซี่ยหยูและเกาหยาร้องออกมาพร้อมกัน

"ต่อให้ฉันกินวันละสิบปอนด์ก็ไม่มากไป"จ้าวตงตักขนมเข้าปากทันที

"ตามจริงแล้ว ฉันไม่ใช่คนชอบของหวาน แต่ถ้าเป็นอันนี้ฉันขอบอกได้ว่า ฉันกินได้ทุกวัน"ซุนจ้าวกล่าวด้วยรอยยิ้ม "หัวหน้า ผมคิดว่าเราควรรวมอาจารย์โจวไว้ในการร่วมมือด้วย ให้เขา ทำงานให้เราสักสามวันต่อเดือนเหมือนกัน!"จ้าวตงประกาศด้วยน้ำเสียงอู้ อื้

"หากสามวันไม่ได้ วันเดียวก็พอแล้ว!"เซี่ยหยูเสนอ

ซุนจ้าวพูดไม่ออก

"เราไม่อาจตัดสินใจแทนอาจารย์โจวได้ แต่ในเมื่อเขาดันอยู่ที่นี่ ผมก็จะ พาพวกคุณไปเจอเขาหลังการหารือเราจบลง พวกคุณควรไปคุยกับเขา เอง"หลินฮวงกล่าวด้วยรอยยิ้ม

"จักรพรรดิหลิน คุณเป็นคนดีมาก!"เกาหยาร้องอย่างยินดี

Monster Paradise – 1181 เราคือพวกนอกรีต

ในที่สุดหวงเทียนปู้และอีกสองคนก็มองผ่านข้อเสนอของพวกนอกรีตเสร็จ พวกเขายังมาพร้อมข้อสรุปเบื้องต้น

ซุนจ้าวสังเกตเห็นว่าหลินฮวงไม่ได้มีส่วนร่วมเลย เขากลับมอบหมายงาน ให้แกรนด์ดยุคทั้งสามอย่างสบายใจ

เขามองหลินฮวงและพวกหวงเทียนปู้ จากนั้นก็สามคนที่เขาพามา เขายิ่ง รู้สึกหดหู่มากขึ้นเมื่อนึกถึงพวกบ้าบอที่สำนักงานใหญ่เขา

'เราสองคนต่างก็เป็นผู้นำ แต่ทำไมการปฏิบัติที่เราได้รับจึงแตกต่างกัน นัก?'

หลังแกรนด์ดยุคทั้งสามหารือกันเสร็จ หวงเทียนปู้ก็เข้าประเด็นหลักของ ข้อเสนอพวกนอกรีตและแจ้งให้หลินฮวงทราบถึงข้อสรุปผ่านคลื่นเสียง หลินฮวงพยักหน้าหลังได้ยินและกล่าวกับซุนจ้าว"หัวหน้าตุลาการ เราได้ ข้อสรุปแล้ว เทียนปู้ ว่าต่อเลย"จากนั้นเขาก็ส่งมอบงานให้หวงเทียนปู้และ ฉายข้อเสนอของพวกนอกรีตจากแหวนเขา

"ข้อเสนอที่องค์กรนอกรีตให้ไว้ละเอียดมาก มันครอบคลุมเกือบทุกด้าน ของความร่วมมือระหว่างขัตติยะและนอกรีตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ยังมี คำแนะนำที่แข็งแกร่งมากในบางมุมซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เรา"

"ในความเป็นจริง ข้อเสนอนี้ถือว่ายอดเยี่ยมมากในระยะยาว แต่ทว่า เรา รู้สึกว่าการทำงานร่วมกันหลายแง่มุมนี้อาจเร่งรีบไปหน่อย"

ในเวลานั้น ซุนจ้าวอดพูดขึ้นไม่ได้"อาจเพราะเรายังไม่ชัดเจน ข้อเสนอนี้ เป็นแบบในอุดมคติสำหรับทั้งสองฝ่าย ดังนั้น เราจึงรวมข้อเสนอทุกอันที่ เป็นไปได้ เหตุผลที่ว่าทำไมเราถึงไม่รวมรายละเอียดด้วยก็เพราะเราไม่ มั่นใจว่าการร่วมมือประเภทไหนที่ขัตติยะกำลังมองหา"

"ผมกำลังถามถึงรายละเอียดเพราะเราไม่เห็นมันในข้อเสนอ"หวงเทียนปู้ ตอบ"แต่เราสามารถคุยกันได้ตอนนี้" "ผมคิดว่าการร่วมมือทางการเงินสามารถเป็นก้าวแรกได้ ขัตติยะสามารถ ให้การเข้าถึงต่อระบบการค้าภายในเราได้ตลอดเวลา

"ในความเป็นจริง เราได้ซึงค์ระบบการวื้อขายเราหลังเราลงนามกับรัฐบาล กลางไปห้าวันก่อน อัตราการซื้อขายในช่วงไม่กี่วันเพิ่มขึ้นถึง 50% และ ยังคงเพิ่มทุกวัน"

พวกนอกรีตทั้งสี่ดูสนใจ

ซุนจ้าวอดถามไม่ได้"หากเราซึงค์ระบบเรากับคุณ เราจะสามารถเข้าถึง ระบบการค้าของรัฐบาลกลางได้ด้วยไหม?"

"เราคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ตั้งแต่ต้นและได้หารือกับรัฐบาลกลางแล้ว พวกเขา เปิดโอกาสให้แต่ก็มีจำกัด ประมาณ 12% ของสินค้าถูกแบน แม้จะเข้าถึง ได้แค่ 88% แต่มันก็ยังสูงกว่าที่รัฐบาลกลางมอบให้สาธารณะถึง 61% ยิ่ง ไปกว่านั้น เนื่องจากการร่วมมือ เรายังเข้าถึงระบบการค้า จะมีค่าประกัน 17% จากยอดขาย มันถือเป็นค่านายหน้าสำหรับขัตติยะ" "17%! นั่นสูงพอสมควร การประมูลจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการ แค่ 5% เท่านั้น"จ้าวตงอ้าปากค้าง

"17% ไม่ถือว่าสูงเพราะคุณได้รับราคาจากภายใน แม้ 17% ราคาที่คุณ ต้องจ่ายก็เหมือนกับที่พบในตลาด ไม่ว่าคุณจะประมูลหรือตลาดมืด จะต้องมีค่าประดัน 17% เราได้ขอ 10% จากรัฐบาลกลางแต่แรก แต่พวก เขากลัวว่าจะกระทบต่อราคาตลาด"

"แน่นอน อัตราส่วนไม่คงที่จะถูกปรับตามราคาตลาด ยิ่งไปกว่านั้น เราจะ ลดค่านายหน้ากันตามองค์กรที่เราสนิทในอนาคต ให้เงื่อนไขที่ของจะไม่ ถูกขายใหม่ จะมีรายละเอียดเพิ่มเติมตามเงื่อนไข"หวงเทียนปู้ให้ คำอธิบาย

"แล้วของจากขัตติละ?เราสามารถได้ราคาวงในด้วยไหม?"

"มันขึ้นอยู่กับราคาที่พวกนอกรีตให้เรา ในเวลานั้น เรามอบราคาวงในให้ รัฐบาลกลางเหมือนสิ่งที่สมาชิกขัตติยะต้องจ่าย ไม่มีของต้องห้าม เรา ไม่ใช่รัฐบาลกลาง เราไม่มีธุรกิจทหาร ทรัพยากรทั้งหมดได้รับจากการล่า และสำรวจมิติบรรพกาล ดังนั้น ไม่มีอะไรที่เราไม่ขาย ความแตกต่างเดียว ระหว่างรัฐบาลกลางและสมาชิกขัตติยะคือของที่เราขายจะไม่มีจำกัด"

"ผมเข้าใจแล้ว ลำดับการซื้อ ใช่ เราเข้าใจ"ซุนจ้าวพยักหน้าเล็กน้อยเมื่อ ได้ยินคำชี้แจง"ผมจะหารือเรื่องราคาและการห้ามขายกับสำนักงานใหญ่ ที่หลัง"

"ผมขอถามว่าอัตราส่วนของต้องห้ามจะเหมือนกับรัฐบาลกลางใหม?"จ้าว ตงถามขึ้น"แน่นอน คุณไม่ต้องบอกผมหากมันมากเกินไป"

หวงเทียนปู้มองหลินฮวงเพื่อขอคำอนุมัติ หลินฮวงพยักหน้าให้เขาเพราะ มันไม่ใช่ความลับ

"ของห้ามขายที่เราจะขอคือ 3%"

"ว้าว อัตราส่วนนี้คล้ายกับสมาคมนักล่าเลย?!"เซี่ยหยูอุทาน

"ไม่เชิง สมาคมนักล่ามีตัวเลขต่ำกว่า ไม่มีองค์กรไหนแข่งขันกับพวกเขาที่ สนิทกับรัฐบาลกลางได้"หวงเทียนปู้ไม่เปิดเผยไปมาก "งั้นก็เลิกคุยเรื่องการซื้อขายไว้ตรงนี้ก่อน เราจะหารือเรื่องเงื่อนไขเมื่อ องค์กรนอกรีตตั้งราคามา เราจะให้การเข้าถึงภายใน 24 ชั่วโมงทันทีที่มี การลงนาม"

"แน่นอน เราจะพูดถึงเงื่อนไขกันพรุ่งนี้เช้าเมื่อเราจัดการทางฝั่งเราเสร็จ" ซุนจ้าวไม่คิดว่าพวกเขาจะต้องกำหนดโครงการแรกเร็วขนาดนี้ ในความ เป็นจริง ข้อตกลงตอนนี้นับว่าทั่วไป เขาไม่คิดว่าขัตติยะจะเปิดกว้างขนาด นี้ ไม่เพียงแต่พวกเขาจะจริงใจ แต่พวกเขายังไม่ขี้ตืด

"งั้นก็มาพูดถึงโครงการต่อไปกัน เกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูล.."หวงเทียนปู้ ย้ายมายังโครงการสอง

ซุนจ้าวอยู่ในเมืองจักรพรรดิเป็นเวลาสามวัน พวกเขาใช้เวลาส่วนใหญ่ใน ห้องประชุมของขัตติยะ

ในความเป็นจริง การประชุมดำเนินการโดยหวงเทียนปู้และอีกสองแก รนด์ดยุคซะเป็นส่วนใหญ่ พวกเขาได้ลงรายละเอียดถึงการร่วมมือรอบ แรก พวกเขายังมีคำถามมากมาย แม้กระทั่งให้ซุนจ้าวและคนอื่นหา ข้ออ้างอิง

คนจากพวกนอกรีตได้เห็นถึงความเป็นมืออาชีพของสามแกรนด์ดยุค โดยเฉพาะหวงเทียนปู้

ซุนจ้าวยังมีความคิดลักพาตัวหวงเทียนปู้กลับไปองค์กรหลายครั้ง

แต่ทว่า เขาตัดสินใจอย่างฉลาดและล้มเลิกความคิด การใน้มน้ำวหวง
เทียนปู้หมายถึงการจบความสัมพันธ์กับขัตติยะ ในทางกลับกัน เขา
ตระหนักว่าจากระดับพลังเขา เขาไม่อาจเทียบได้กับหลินฮวงในหลายๆ
ด้าน แต่อย่างน้อยเสน่ห์เขาก็นำหน้าหลินฮวง

ตลอดการประชุม แม้หลินฮวงจะให้ความเห็นไม่กี่ครั้ง เขาก็มักยิงเข้าใจ กลางตลอด สามแกรนด์ดยุคยอมรับเขาและเคารพเขาอย่างแท้จริง

แม้กระทั่งจ้าวตงและอีกสองคนก็ยังเงียบสนิทหลังใช้เวลาสามวันในห้อง ประชุม วันสุดท้ายของการประชุม จ้าวตงกระตือรือร้นยิ่งขึ้น เขามีส่วนร่วมมากยิ่ง กว่าซุนจ้าว

เมื่อการประชุมสามวันจบลง การร่วมมือครั้งแรกระหว่างขัตติยะและพวก นอกรีตก็สำเร็จ ด้วยความกระตือรือร้นจากทั้งสองฝ่าย การหารือนั้น ราบรื่น และพวกเขาก็คิดโครงการมากมายร่วมกัน

หลังท่านอาหารค่ำฉลองที่ขัตติยะ ซุนจ้าวก็ลากลูกน้องทั้งสามกลับไป กลางดึก

เมื่ออยู่ระหว่างทางกลับ ซุนจ้าวก็ไม่อาจกลั้นได้อีกและถาม"ทำไมพวก นายถึงเงียบตลอดสามวัน?"

ทั้งสามปิดปาก

เกาหยาเป็นคนแรกที่พูด "หัวหน้า นายคิดว่าเราไร้ประโยชน์หรือยังไง?เรา ไม่อาจทำอะไรได้และเราก็เอาแต่สร้างปัญหาสินะ" "เอิ่ม..ก็ไม่เชิง"ซุนจ้าวตกตะลึงและโดบกมือเขา"ทำไมเธอถึงถามแบบ นั้น?"

"นายเห็นใหมว่าสามแกรนด์ดยุคเป็นยังใง?พวกเขาสมบูรณ์แบบมาก พวกเขาสามารถแก้ได้ทุกอย่าง พวกเขายังรับผิดชอบทุกอย่างก่อน จักรพรรดิจะพูด"เกาหยากล่าว"หากมีคนอยากนั้นในฝ่ายเรา เราคงดีกว่า ที่เป็น'

"เราไม่อาจอิจฉาบางสิ่งได้"ซุนจ้าวส่ายหัว"ทุกองค์กรย่อมมีเอกลักษณ์ ของตน พวกนอกรีตเป็นแบบนี้ก็เพราะพวกเธอ หากพวกเธอจริงจังอย่าง พวกหวงเทียนปู้ ฉันอาจถอนตัวออกจากองค์กรไปแล้ว"

"จริงหรอ?"เกาหยาเบิกตากว้าง

"แน่นอน!นั่นคือสิ่งที่เธอเป็น เธอไม่ต้องเสแสร้งตอนอยู่ในองค์กร ไม่มีใคร จะตัดสินเธอ เธอเข้าร่วมกับเราเพราะเหตุนี้ไม่ใช่หรอ?นี่ยังเป็นคำขวัญ ก่อตั้งของเราอีกด้วย ไม่ว่าโลกภายนอกจะเป็นยังไง ไม่ว่าอดีตจะเป็น ยังไง และไม่ว่าอนาคตจะเป็นยังไง ตราบเท่าที่เธออยู่ในองค์กรนอกรีต เราจะเป็นตัวของตัวเรา"

จ้าวตงและอีกสองคนตาสว่างขึ้นเมื่อได้ยิน

"แล้วเธอละ สาวน้อย?ทำไมถึงเงียบจัง?"ซุนจ้าวมองเซี่ยหยู

"ฉันคิดว่าหลินฮวงเปลี่ยนไปมาก เขาเคยเป็นแค่ระดับทองแดงสามปีก่อน ภายในสามปี เขากลับเปลี่ยนเป็นคนละคน ไม่เพียงแต่ระดับพลังเขาจะ เปลี่ยนไป แต่เขายังไม่เหมือนคนเดิม ยิ่งไปกว่านั้น เขายังดูเหมือนผู้นำ กว่านาย หัวหน้า"เซี่ยหยูกล่าว"ฉันสงสัยว่ามันเพราะฉันฝึกไม่หนักพอ นั่น ทำให้เขาก้าวหน้ากว่าฉัน"

"อย่าดูหมิ่นตัวเอง เธอพัฒนามามากตลอดสามปี เธอเป็นนิรันดร์ตอน อายุ 20 และความเร็วบ่มเพาะเธอก็ถือว่าเร็วแล้ว มีคนไม่ถึง 30 คนในโลก นี้ที่ทำแบบนั้นได้ เธอแค่เทียบตัวเองกับคนผิดคน การนำเธอไปเทียบกับ หลินฮวงก็แค่การสร้างปัญหาให้ตัวเอง"

"สิ่งที่หลินฮวงผ่านมาตลอดสามปีนี้อาจมากกว่า คนที่พบเจอมาทั้งชีวิต พรสวรรค์และศักยภาพเขาไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้เขาเติบโต เขาต้องฆ่าคนมา มากเพื่อให้สำเร็จอย่างทุกวันนี้ เส้นทางที่เขาเดินยากกว่าคนทั่วไปนัก เขา แค่คนที่รู้ว่าการต่อสู้และการฆ่าจะพัฒนาตัวเอง เขาผ่านเวลาแห่งความ เป็นและความตายมากี่ครั้งและกี่ครั้งที่รอดความตายมาได้"

สิ่งที่จ้าวตงพูดไม่ได้ทำให้แค่เซี่ยหยูและเกาหยาตกอยู่ในห้วงความคิด แต่ แม้กระทั่งซุนจ้าวก็ยังมองเขาอย่างสับสน

"เห้ เฒ่าจ้าว เกิดอะไรขึ้นกับนาย?"ซุนจ้าวอดถามไม่ได้"ไม่ต้องพูดถึงการ ร่วมมือในวันนี้ นายยังส่งเสริมหลินฮวงอีกด้วย นี่นายคิดเข้าขัตติยะด้วยรื เปล่าเนี่ย?"

"บัดซบ ฉันเข้าร่วมนอกรีตก่อนนายซะอีก! นายเพ้อฝันไปแล้วหากอยาก ให้ฉันออกนอกรีต"จ้าวตงประณาม

"งั้น ทำไม..?"

"ฉันแค่พูดสิ่งที่ฉันคิด ในความเป็นจริง ฉันสังเกตเขามาตลอด แต่ทว่า ยิ่ง ฉันสังเกตเขา ฉันก็ยิ่งไม่อาจมองเห็นได้ แต่ตอนนี้ฉันเข้าใจแล้วว่าทำไม พวกหวงเทียนปู้ถึงเคารพเขาแบบนั้น และยังรู้ว่าทำไมขัตติยะถึงพัฒนา เร็วขนาดนี้"

"สิ่งน่ากลัวไม่ใช่ระดับพลังและความสามารถเขาหรือพรสวรรค์เขา มัน คือการที่เขามีวิธีการมองปัญหาแตกต่างกับคนทั่วไป มุมมองเขาไม่ถูก จำกัดโดยโลกนี้"

"นายทำให้ฉันคิดได้ คำถามหลายข้อที่เขาถามในห้องประชุมแปลก แต่ก็ ชี้ไปยังประเด็นสำคัญ และทางออกที่เขาเสนอก็ไม่เคยได้ยินมาก่อน"ซุน จ้าวคิดและพยักหน้า

"เหตุผลที่ฉันกระตือรือร้นเกี่ยวกับการร่วมมือของเราคือตัวหลินฮวง ฉัน คิดว่าเขาอาจเป็นผู้บุกเบิกยุคใหม่ ขัตติยะจะพัฒนาด้วยการนำของเขา จากนั้น ฉันก็คิดถึงสถานการณ์ปัจจุบันของเรา ดังนั้นฉันจึงมีความคิด ใน เมื่อเราไม่อาจเป็นผู้บุกเบิกได้ ทำไมเราไม่เกาะเขาละ?"

เซี่ยหยูและเกาหยาหัวเราะลั่น

แต่ทว่า ซุนจ้าวกลับตกอยู่ในความเงียบ เขาเงยหน้ามองจ้าวตง"แล้วหาก เส้นทางที่ขัตติยะเดินจะเป็นจุดจบละ?" จ้าวตงตกตะลึง เขาเข้าใจสิ่งที่ซุนจ้าวหมายถึง ไม่มีใครเคยทำแบบนี้มา ก่อน ดังนั้นจึงไม่มีใครรู้ว่ามันจะได้ผลจริงไหม มันดูยิ่งใหญ่ตอนนี้ แต่ไม่มี ใครสามารถทำนายอนาคตได้

"มันก็ผ่านมา 200 ปีแล้วตั้งแต่เราไม่ได้เปลี่ยนแปลง ฉันไม่รู้ว่าเราจะได้ เปลี่ยนแปลงอีกตอนไหนหากเราพลาดโอกาสนี้ แน่นอน มันก็แค่มุมมอง และความคิดฉัน เราจะสนับสนุนนายไม่ว่านายจะตัดสินใจยังไง"

ชุนจ้าวเงียบไปหลังได้ยิน เขาหัวเราะลั่น"ฉันไม่รู้ว่าทำไมฉันถึงกังวล เรา ได้ลงนามไปแล้ว แต่ความกลัวที่จะตัดสินใจผิดกลับผุดขึ้น แต่ทว่า ตอนนี้ ฉันคิดดีแล้ว มันไม่มีอะไรให้เสียใจอีก มาเดิมพันกันสักตั้ง มาดูกันว่า ขัตติยะจะพาเราไปยิ่งใหญ่ด้วยหรือล่มจมไปพร้อมกัน!"

Monster Paradise – 1182 การค้นพบของเจ้าแดง

หลินฮวงรีบกลีบไปวังจักรพรรดิเขาทันทีที่การประชุมสามวันกับพวกนอก รีตจบลง

ไม่มีเหตุผลที่เขาต้องรีบเร่งนอกจากเรื่องที่เจ้าแดงได้มาตอนบ่ายและบอก เขาว่ามันพบอะไรบางอย่าง

หลินฮวงถือข้อมูลจนกระทั่งลงนามกับพวกนอกรีต จากนั้นก็กลับวัง จักรพรรดิทันที

แสงไฟส่องสว่างในวังจักรพรรดิ ในชุดสีแดง เจ้าแดงนั่งไขว่ขาใต้บัลลังก์ เธอลุกขึ้นอย่างสงบเมื่อเห็นหลินฮวงเข้ามาในวังจักรพรรดิ

"เจ้าแดง แกรู้อะไรงั้นหรอ?"

"ข้าจะค่อยๆบอกท่าน ไม่จำเป็นต้องรีบร้อน"เจ้าแดงกล่าวด้วยรอยยิ้ม"ข้า กำลังศึกษาเคล็ดบ่มเพาะพุทธที่ท่านมอบให้ข้า ข้าคิดเคล็ดบ่มเพาะง่ายๆ ได้สามชุดจากเคล็ดบ่มเพาะนับร้อย เมื่อข้าคิดชุดที่สามตอนเช้านี้ ข้าก็ตระหนักว่ามันคล้ายกับเคล็ดบ่มเพาะโบราณที่ข้าคิดขึ้นก่อนหน้า"

"จากนั้นข้าก็เทียบเคล็ดทั้งสองและทำขั้นตอนง่ายๆ ข้าพบว่ามีเพียงสาม ขั้นตอนในระบบบ่มเพาะทั้งสองเพื่อให้คนกลายเป็นเทพเสมือน ก่อสร้าง รากฐานขึ้น สะสมพลังงาน และก่อแกนขึ้น

"สิ่งเหล่านี้คือความแตกต่าง อย่างแรกคือการสร้างฐานที่แตกต่างกัน สอง วิธีสะสมพลังงานที่แตกต่างกัน เคล็ดบ่มเพาะบางอันยังสะสมพลังงานแค่ สองขั้น ขณะที่บางอันมีถึงห้าขั้น มันทำให้การจัดหมวดหมู่ของระดับขั้น แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง สุดท้ายจะเป็นการสร้างแกน ในความเป็นจริง ธรรมชาติคือการรวมสสารพลังงานแข็งเหมือนแก่นเทวะในร่างท่าน แต่ ทว่า ระบบบ่มเพาะที่แตกต่างกันย่อมมีสารพลังงานต่างกัน"

หลินฮวงนึกถึงสิ่งที่แผ่นหินกล่าวก่อนหน้าถึงผู้บ่มเพาะมนุษย์ในยุคบ่ม เพาะ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้พูดถึงมันต่อและหยุดที่รากฐาน ในเวลา นั้น เขาไม่คิดถามเพิ่มเติม

"แล้วข้อสรุปเป็นยังใง?"หลินฮวงถามทันที่

"ข้อสรุปคือระบบบ่มเพาะของโลกกรวดที่เราใช้อยู่นั้นยุ่งเหยิง การสะสม พลังงานถูกวางไว้ก่อนการสร้างรากฐาน ทำให้การสร้างแกนยากขึ้น"

ในความเป็นจริง หลินฮวงเคยได้ยินถึงข้อสรุปของเจ้าแดงจากแผ่นหินมา
ก่อน เจ้าแดงพูดต่อเมื่อเขากำลังจะอธิบายว่าเขารู้เรื่องนี้"แต่ทว่า มี
ผลประโยชน์จากความยุ่งเหยิงนี้ โดยปราศจากการสร้างรากฐาน มันก็
หมายความว่าคนยังไม่ก้าวไปบนวิถีแห่งการบ่มเพาะ ร่างท่านสามารถบ่ม
เพาะเคล็ดที่เริ่มด้วยการสร้างรากฐานซึ่งไม่ขัดแย้งกับระบบปัจจุบัน"

"พูดง่ายๆ คนที่ต่ำกว่าจักรพรรดิและยังไม่สร้างวังชีวิตขึ้นจะสามารถบ่ม เพาะเคล็ดโบราณเพื่อสร้างรากฐานได้ จากนั้นก็สามารถทำการสะสม พลังงานและรวบรวมแก่นเทวะ โดยธรรมชาติ ไม่ว่าใครก็สามารถเลื่อน เป็นเทพเสมือนได้ ไม่ขึ้นอยู่กับความเข้ากันได้ของเคล็ดบ่มเพาะ"

"แล้วคนที่สูงกว่าจักรพรรดิละ? มีทางแก้ไหม?'หลินฮวงถาม

"มี!"เจ้าแดงมองหลินฮวง"ท่านสามารถทำได้โดยการทำลายวังชีวิตท่าน และสร้างรากฐานขึ้นใหม่จาก 0!" หลินฮวงตกตะลึงเมื่อได้ยินคำตอบ ในความเป็นจริง ในทางทฤษฏีย่อม เป็นไปได้ แต่เขาคิดว่าคงมีคนไม่มากที่กล้าลองทำ

ส่วนใหญ่กลัวว่าจะไม่อาจบ่มเพาะได้เมื่อวังชีวิตพวกเขาถูกทำลาย แล้ว หากพวกเขาติดอยู่ระดับนิรันดร์ตลอดไปละ?!

"แกแน่ใจนะว่าเป็นไปได้?"หลินฮวงถาม

"มันเป็นไปได้ ในทางทฤษฎี"เจ้าแดงพยักหน้าแม้จะไม่กล้าสัญญารับปาก

"แล้วพวกกึ่งเทพที่ล้มเหลวจะเลื่อนเป็นเทพเสมือนละ? สามารถแก้ไขได้ ใหม?"หลินฮวงถามอีกครั้ง

"นั่นยากยิ่งกว่าระดับจักรพรรดิ ในทางทฤษฎี มันได้ผลหากมีคนทำลาย แก่นเทวะแตกในตัวพวกเขา แต่ทว่า ผลกระทบของการระเบิดแก่นเทวะ ย่อมแตกต่างจากการทำลายวังชีวิต ข้าเกรงว่าคนส่วนใหญ่จะไม่อาจ รับมือกับระเบิดเช่นนั้นได้ ต่อให้มันเป็นแค่แก่นเทวะแตก มันคือคริสตัล พลังงานหนาแน่นสูง การระเบิดจะต้องรุนแรงมาก มันง่ายกว่าการ ทำลายวังชีวิตมากเพราะวังชีวิตไม่ระเบิด มันจะยุบและสลายตัว"

"แต่มันไม่ได้หมายความว่ามันเป็นไปไม่ได้ ตราบเท่าที่การสะสมเพียงพอ ตามทฤษฎี กึ่งเทพสามารถรวมแก่นเทวะสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือ ของการระเบิดแก่นเทวะแตกในร่าง"

"มันคงจะดีมากหากพวกเขาไม่ตายจากการระเบิด มันเป็นไปได้มากแค่ ไหน?"หลินฮวงคิดว่าทฤษฏีของเจ้าแดงดูดีเกินไป

"ในความเป็นจริง ข้าได้จำลองแล้ว มันเป็นไปได้หากระดับกึ่งเทพขั้นสูง ก้าวเข้าไป"เจ้าแดงอธิบาย" มันแค่ว่าไม่มีใครลองมันก่อนและข้าก็ไม่พบ วิธีปลอดภัย อัตราความสำเร็จตอนนี้ไม่ถึง 3%"

"ไม่จำเป็นต้องยึดติดกับมันเพราะอัตรานั้นต่ำมาก"หลินฮวงส่ายหัว"หาก มีระดับเทพเสมือนขั้นสูงมาช่วย ความเป็นไปได้จะเพิ่มขึ้นไหม?"

"หากเราแยกแยะธรรมชาติของร่างกายคน อัตราความสำเร็จโดยรวมก็จะ สูงประมาณ 83% ยิ่งวิญญาณและกายคนนั้นสูง อัตราความสำเร็จก็ยิ่ง สูง โดยเฉพาะกับคนที่มีวิญญาณทรงพลัง เหตุผลก็เพราะตอนแก่นเทวะ แตกระเบิดในร่าง สิ่งแรกที่จะได้รับผลคือวิญญาณ โดยธรรมชาติ อัตราความสำเร็จ 83% ที่ข้ากล่าวถึงคือความน่าจะเป็นหลังใช้สมบัติเทพ ประเภทวิญญาณ โดยปราศจากสมบัติเทพนั้น ยกเว้นคนที่มีพลัง วิญญาณสูง อัตราการรอดชีวิตคนธรรมจะเท่ากับ 0"

"งั้น แล้วจะเกิดอะไรกับคนที่รอดหลังแก่นเทวะระเบิด?"หลินฮวงถามอีก ครั้ง

"ระดับพลังพวกเขาจะลดลงเป็นนิรันดร์ขั้น 9 โดยตรงเพราะแก่นเทวะนั้น ถูกสร้างขึ้นโดยวังชีวิต ทันทีที่แก่นเทวะระเบิด วังชีวิตก็จะระเบิดไปด้วย" เจ้าแดงกล่าวเหมือนทุกอย่างสมเหตุสมผล"หลังพักและเมื่อโลกภายใน เสถียรขึ้น ผู้คนก็สามารถสร้างรากฐานได้อีกครั้ง"

แม้เจ้าแดงจะทำให้มันฟังดูง่าย หลินฮวงก็รู้ว่ามันลำบากกว่าที่คิด เขา ถามอีกครั้งหลังเงียบไป"แกเคยจำลองทั้งหมดรียัง?"

"ข้าได้เริ่มจำลองในตอนบ่าย ข้าทำมันเสร็จไปแล้วเกือบห้าพันครั้ง ใน ความเป็นจริง ข้ายังทำการจำลองในหัวอยู่ ข้าแค่แบ่งจิตสำนึกส่วนหนึ่ง มาคุยกับท่าน ข้ากำลังวางแผนทำการจำลองล้านครั้งและดูว่ามีวิธีใดบ้าง ที่จะทำให้การระเบิดแก่นเทวะคงที่"

"มันต้องใช้เวลานานแค่ไหน?"

"ตัดสินจากความคืบหน้าแล้ว มันจะใช้เวลาประมาณ 57 วัน"

"ยังไงฉันก็จะปิดประตูบ่มเพาะเกือบสองเดือนอยู่แล้ว งั้นก็มาทำมันพร้อม กัน"หลินฮวงประเมินความเร็วการกลั่นแก่นเทวะ เขาเองก็ต้องใช้เวลา เกือบสองเดือนเพื่อกลั่นแก่นเทวะทั้งหมด เขาคงเป็นจักรพรรดิขั้น 3 เมื่อ ออกจากการปิดประตูบ่มเพาะ

Monster Paradise - 1183 แวดวง

หลังส่งคนจากองค์กรนอกรีตกลับไป หลินฮวงก็แจ้งหวงเทียนปู้ก่อนปิด ประตูบ่มเพาะ

ครั้งนี้ เขาไม่ได้บ่มเพาะไร้รอยต่ออีกแต่กลับทำการกลั่นเทวะแทน

ร่วมกับแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9 ที่เขาโยนไปในตัวแล้ว เขายังมีแก่นเท วะสมบูรณ์ 136 อันและแก่นเทวะแตก 1528อัน พวกมันพอให้เขาเลื่อน ระดับอีกสองขั้น

การเลื่อนระดับเป็นจักรพรรดิของเขานั้นแตกต่างจากคนอื่น เขาไม่ต้อง มองหามอนสเตอร์ฐานชีวิตและฆ่าพวกมันเพื่อเอาฐานชีวิต ทั้งหมดที่เขา ต้องทำคือการกลั่นแก่นเทวะเพื่อเปลี่ยนแปลงวังชีวิตเขา

ในความเป็นจริง เทียบกับการได้รับฐานชีวิตแล้ว นี่ง่ายกว่ามาก ปัญหา เดียวคือมันใช้เวลากลั่นนาน โชคดี ไฟเทวะเขาก็พัฒนาขึ้นหลังเลื่อนเป็นจักรพรรดิ ความเร็วการกลั่น แก่นเทวะนั้นเร็วกว่าตอนเขาเป็นระดับนิรันดร์หลายเท่า

เดิมที่ เขาจะกลั่นแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9 เหล่านั้นได้แค่ 1% ตลอดวัน แต่ตอนนี้ เขาสามารถกลั่นได้มากกว่า 3% ต่อวันซึ่งเขาจะต้องใช้เวลา เดือนหนึ่งเพื่อกลั่นมัน

หลินฮวงจ้องมองเจ้าแดงผู้ยังทุ่มเทสมาธิกับการจำลองในวังจักรพรรดิ และเบือนสายตาออก เขายังพบที่นั่ง เมื่อใจเขาสงบลง เขาก็เริ่มกระตุ้นไฟ เทวะในตัวให้กลั่นแก่นเทวะ

แก่นเทวะแตก 1500 อันหรือมากกว่านั้นที่เขาใส่ไปในตัวก่อนหน้าถูกกลั่น โดยไฟเทวะทุกชั่วโมงอยู่แล้ว ตลอดสามวัน ต่อให้เขาไม่กลั่นพวกมันด้วย ตัวเอง แก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 1 และ 2 กว่า 40 อันล้วนถูกกลั่นโดยไฟเท วะ แม้กระทั่งแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 3 ครึ่งหนึ่งก็ยังถูกกลั่น

เมื่อหลินฮวงกระตุ้นไฟเทวะด้วยตัวเอง ความเร็วการกลั่นก็มากกว่าเดิม 6-7 เท่า หลินฮวงมองไปในร่างเขาและสามารถเห็นแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 3 21 อันที่กำลังหลอมลายและเปลี่ยนเป็นก้อนสีทอง

สิบชั่วโมงต่อมา แก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 4 ทั้งหมดก็ถูกกลั่น

กว่า 20 ชั่วโมงผ่านไป และแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 5 ทั้งหมดก็หลอม ละลาย

ต่อมา หลินฮวงก็ใช้เวลาสองวันเพื่อกลั่นแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 6 13 อัน

จากนั้นก็ใช้เวลาประมาณครึ่งเดือนเพื่อกลั่นแก่นเทวะทั้งหมดนอกจาก แก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9 ทั้งสอง ในไม่ช้าเขาก็อยู่ในจุดที่กำลังทะลวง ผ่านจักรพรรดิขั้น 2

แต่ทว่า เขาไม่มั่นใจว่าเพราะเขาขาดความหนาแน่นจากไฟเทวะหรือไม่ แต่ความเร็วการกลั่นแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9 กลับช้าลงเมื่อกลั่นพวก มันพร้อมกัน 15 วันผ่านไป แต่เขากลับกลั่นพวกมันได้แค่ 1 ส่วน 4 หลินฮวงไม่เร่งรีบ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ดูจากความคืบหน้าแล้ว พวกมัน คงสำเร็จในหนึ่งเดือนครึ่ง

เวลาผ่านไป กลิ่นอายของหลินฮวงเติบโตขึ้นทุกวันในวังจักรพรรดิ

ในขณะเดียวกัน การร่วมมือระหว่างขัตติยะ รัฐบาลกลางและพวกนอกรีต ก็ดำเนินไปด้วยดี

ตั้งแต่ระบบการค้าขายเปิด สมาชิกของสามองค์กรก็คุ้นเคยกับรูปแบบ การค้าใหม่

การเปลี่ยนแปลงของระบบซื้อคายยังเพิ่มทางเลือกมากขึ้น มันทำให้ สมาชิกสามองค์กรมีความกระตือรือร้นที่จะค้นหาทรัพยากรเพื่อซื้อของที่ ต้องการ

นอกจากระบบค้าขาย แผนกข้อมูลของขัตติยะยังเริ่มทำงานกับรัฐบาล กลางและพวกนอกรีต พวกเขาขยายช่องทางข้อมูลขึ้นมาก

พวกนอกรีตได้รับผลประโยชน์มากมายจากความร่วมมือ

ทางฝั่งองค์กรมืด ผู้ปลดปล่อยได้ทำบางสิ่งตลอดครึ่งเดือน

ด้วยการใช้ขัตติยะเป็นข้ออ้าง ผู้ปลดปล่อยเริ่มมีส่วนร่วมในการดูแลโลก มืดและคิดกฏใหม่ขึ้น พวกเขาดดูเหมือนกำลังจะปกครองโลกมืดทั้งหมด

ทุกคนในโลกมืดกำลังคุยกัน

หลายคนคิดว่าผู้ปลดปล่อยต้องได้รับการกระตุ้นจากขัตติยะ แต่ทว่า องค์กรระดับสูงสามารถบอกได้ว่าผู้ปลดปล่อยได้ใช้มันเป็นข้ออ้างเพื่อ รวบรวมทั้งโลกมืด

ถึงแม้ผู้ปลดปล่อยจะมีคนติดตามมากมาย แต่ก็มีคนเกลียดมากเช่นกัน

การส่งเสริมกฏใหม่ของผู้ปลดปล่อยตลอครึ่งเดือนถือเป็นความล้มเหลว และยังมีคนคัดค้านมากมาย

เมื่อหลินฮวงทำการกลั่นแก่นเทวะสองอันสุดท้ายในตัวเสร็จ มันก็ใกล้วัน ส่งท้ายปีเก่าพอดี โดยปกติ ทุกองค์กรจะชะลอกิจกรรมทั้งหมดลงเมื่อใกล้ปีใหม่เพราะคน ส่วนใหญ่อยากใช้เวลากับครอบครัว

แต่ทว่า เนื่องจากขัตติยะเพิ่งร่วมมือกับพวกนอกรีตและรัฐบาลกลาง ทั้ง สององค์กรกลางจึงใหมงานหนัก

ทางฝั่งองค์กรสหภาพ รัฐบาลกลางเริ่มสำรวจในเขตทดสอบของขัตติยะ

ก่อนหลินฮวงจะปิดประตูบ่มเพาะ เขาได้มอบสิทธิ์ให้หวงเทียนปู้ ดังนั้น การปิดประตูบ่มเพาะเขาจึงไม่ส่งผลอะไรต่อรัฐบาลกลาง

นอกจากนั้น ผู้นำโลกมืด ผู้ปลดปล่อยยังส่งเสริมกฏใหม่สำเร็จ

พวกเขายังฆ่าสมาชิกองค์กรที่เล่นเล่ห์กับพวกเขา

องค์กรมืดชั้นนำทั้งหลายรวมถึงอีกาม่วงและนักบุญไม่กล้าคัดค้านอีก ต่อไป สถานการณ์ภายในองค์กรสหภาพ องค์กรกลาง ละองค์กรมืดทำให้เดือน ก่อนปีใหม่ยึงคึกคักกว่าเดิม

แน่นอน ไม่ใช่ทุกองค์กรที่เฝ้าดู

ในฐานะองค์กรสายลับชั้นนำของโลก ผีเสื้อลึกลับคือฝ่ายแรกที่พบเห็นว่า มีบางอย่างเกิดขึ้นกับพวกนอกรีต

พวกเขาคอยเฝ้าสังเกตพวกนอกรีต พวกเขาสนิทกับพวกนอกรีตดี ดังนั้น จึงรู้ว่าพวกเขาเป็นพวกขี้เกียจ ในที่สุด พวกเขาก็พบความจริง

พวกเขาแปลกใจที่พบว่าพวกนอกรีตกำลังร่วมมือกับขัตติยะและทำงาน กับรัฐบาลกลางทางอ้อม พวกเขายังได้รับการเข้าถึงระบบการค้าของ รัฐบาลกลาง

ฝีเสื้อลึกลับไม่ตื่นตัว พวกเขากลับลอบไปเยือนขัตติยะ

แม้พวกเขาจะไม่เจอหลินฮวงในช่วงประชุม การหารือกับสามแกรนด์ดยุค ก็ราบรื่นดี พวกเขาใช้เวลาสองวันในการทำข้อตกลง พวกเขากลายเป็น พันธมิตรความร่วมมือที่สามของขัตติยะหลังลงนามกัน

ผีเสื้อลึกลับได้รับการเข้าถึงการค้าที่พวกเขาปราถนา ส่วนขัตติยะก็ได้รับ การเข้าถึงข้อมูลของผีเสื้อลึกลับ

หลังผีเสื้อลึกลับเข้าร่วมขัตติยะ รัฐบาลกลางก็ให้สมาคมนักล่าเข้ามาร่วม วงด้วย แต่ทว่า รัฐบาลกลางสงวนตำแหน่งผู้นำไว้ให้ขัตติยะ

ขัตติยะและรัฐบาลกลางคือแกนนำของแวดวงแห่งความร่วมมือนี้ มัน แข็งแกร่งขึ้นหลังองค์กรต่างๆมาเข้าร่วมด้วย

แม้กระทั่งหวงเทียนปู้และคนอื่นก็ไม่คิดว่าการร่วมมือที่หลินฮวงคิดขึ้นจะ ดึงดูดคนจำนวนมากให้มาเข้าร่วมภายในเวลาอันสั้น

พวกเขาไม่รู้ว่ามันถูกเรียกว่าแวดวงบนโลก แต่ทว่า แวดวงบนโลกส่วน ใหญ่ถูกสร้างโดยนักธุรกิจและไม่ใช่ทั้งองค์กรที่เข้าร่วม แต่เป็นรายบุคคล

Monster Paradise – 1184 หลินฮวงออกมา

ฤดูหนาวในเมืองจักรพรรดิไม่ถือว่าเย็น มันจะลดต่ำกว่า 0 องศาเป็นครั้ง คราวและมีหิมะบ้าง

แต่ทว่า มันเป็นช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์ในตอนนี้ มันใกล้กับปีใหม่ และ ครึ่งหนึ่งของฤดูหนาวก็ผ่านไปแล้ว อุณหภูมิค่อยๆอุ่นขึ้น

เมื่อมันใกล้ถึงปีใหม่ ทั่วเมืองจักรพรรดิจึงรุ่งเรื่อง

"มันจะเป็นวันส่งท้ายปีเก่าแล้วหลังวันพรุ่งนี้ เมื่อไรพี่ชายจะออกมาจาก การปิดประตูบ่มเพาะ?"

หลินซินรู้สึกแย่ในช่วงนี้เพราะอีกสองวันก็จะเป็นวันส่งท้ายปีเก่าแล้ว แต่ หลินฮวงกลับยังไม่ออกมา

"ท่านเทียนปู้กล่าวว่าจักรพรรดิจะปิดประตูบ่มเพาะสองเดือน ดังนั้นเขา ควรออกมาภายในสองวันนี้"เสี่ยวโม่ปลอบ เขาเข้าร่วมกับขัตติยะอย่าง เป็นทางการ แน่นอน เขากำลังพูดถึงหลินฮวงและหวงเทียนปู้ตรงๆ แต่ ทว่า งานที่หวงเทียนปู้มอบให้เขาก็ง่ายมาก มันเหมือนก่อนหน้า ซึ่งคือ การปกป้องหลินซินตลอดเวลา

"ฉันหวังว่าเขาจะออกมาก่อนปีใหม่เพื่อที่ฉันจะได้อำลาเขา"เฉินเตาอด พูดไม่ได้

"หัวหน้าเฉิน คุณจะกลับไปตระกูลเฉินจริงๆงั้นหรอ?"หลินซินถามทันที่

"มันเป็นปีใหม่แล้ว ฉันต้องกลับไปตระกูลฉันอยู่ดี ยิ่งไปกว่านั้น ฉันไม่อาจ ปิดซ่อนความจริงว่าฉันยังไม่ตายได้ตลอดไปหรอก"เฉินเตาตอบ

"แต่ความทรงจำคุณ.."เสี่ยวโม่กังวล

"แม้ความทรงจำฉันจะยังไม่ฟื้น ระดับพลังฉันก็เลื่อนขึ้นสามขั้นภายใน ครึ่งปีนี้ ฉันเป็นจักรพรรดิทองขาวแล้ว และก็สามารถสู้กับกึ่งเทพได้ ตราบ เท่าที่สัตว์ประหลาดเฒ่าในตระกูลไม่แสดงตัว ฉันควรปกป้องตัวเองได้"

"ต่อให้ฉันจะจำพ่อแม่ไม่ได้ นี่ก็เป็นปัญหาที่ฉันต้องเผชิญตราบเท่าที่ ความทรงจำฉันยังไม่ฟื้นคืนดี ไม่จำเป็นต้องลากถ่วง มันต้องเผชิญหน้า และแก้ไขมันทันที นอกจากนี้ ฉันคิดว่าการกลับไปตระกูลเฉินอาจช่วยฟื้น คืนความทรงจำฉันได้เพราะฉันอยู่ในสภาพแวดล้อมคุ้นเคย"เฉินเตา อธิบาย

"งั้น คุณจะกลับมาขัตติยะไหมคะ?"หลินซินถามอีกครั้ง

"ฉันจะมาเยี่ยมพวกเธอเมื่อฉันมีเวลา"เฉินเตากล่าวด้วยรอยยิ้มอ่อนโยน ในความเป็นจริง เขาไม่รู้ว่าเขาจะกลับมาตอนไหน

ขณะที่กำลังคุยกัน ประตูวังจักรพรรดิก็เปิดขึ้น เงาสองร่างเดินออกมา มัน คือหลินฮวงนั่นเอง

เขาสวมเสื้อโค้ทขนดำขณะที่เจ้าแดงอยู่ในเสื้อโค้ทมขนแดง

หลินฮวงเดินตรงไปสำนักงานขัตติยะทันทีที่ออกมา ด้วยจิตเทวะเขา เขา พบหวงเทียนปู้และหวงอู่หนานทันที

ทุกคนจ้องหลินฮวงทันทีที่เขาก้าวเข้าไป

"ท่านจักรพรรดิ!"

หลินฮวงพยักหน้า"ทำงานต่อไป ไม่ต้องสนใจผม"เขากล่าวและเดินตรงไป ยังลิฟต์

ทันทีที่ประตูลิฟต์ปิด ทุกคนในล็อบบี้ก็คุยกันอย่างตื่นเต้น

"ผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร?เธอน่ารักจัง+.

"หรือเธอจะเป็นแฟนของท่านจักรพรรดิ?"

"นั่นอาจเป็นไปได้ เห็นไหมว่าพวกเขาสวมชุดคู่กันด้วย แค่สีไม่เหมือนกัน อันหนึ่งสีดำ อีกอันสีแดง"

. . .

แม้ตัวลิฟต์จะกำลังขึ้นอย่างรวดเร็ว หลินฮวงผู้เป็นจักรพรรดิขั้น3และเจ้า แดงซึ่งมีระดับเทพเสมือนขั้น 2 ก็ยังได้ยินเสียงซุบซิบชัดเจน หลินฮวงอดหรี่ตามองเจ้าแดงข้างๆเขาไม่ได้ สไตล์เธอดูคล้ายกับเขาจริงๆ เจ้าแดงอาจคัดลอกจากเขา ไม่น่าแปลกใจที่คนจะเข้าใจผิดกัน

อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้พูดอะไร

ระดับพลังเขาได้ผ่านสู่จักรพรรดิขั้น 3 แล้วในช่วงการปิดประตูบ่มเพาะ

เดิมที่ เขาคิดว่าระดับพลังของมอนสเตอร์อัญเชิญเขาคงไม่เพิ่มเพราะเขา ยังเป็นจักรพรรดิ แต่ทว่า เมื่อเขาเลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้น 2 บางสิ่งก็เกิดกับ เจ้าแดง ระดับพลังมันเลือกจากจักรพรรดิทองม่วงเป็นเทพเสมือนขั้น 1

จากนั้นหลินฮวงก็ตรวจสอบการ์ดใบอื่น พบว่าการ์ดระดับบรรพกาล ทั้งหมดได้เลื่อนเป็นเทพเสมือน ในขณะเดียวกัน ไป่ผู้เป็นกึ่งเทวะก็ ยกระดับเหมือนกัน

เมื่อเขาก้าวสู่ขอบเขตจักรพรรดิขั้น3 มันก็เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับ พลังของมอนสเตอร์เขาอีกครั้ง พวกมันเลื่อนเป็นเทพเสมือนขั้น 2

โดยรวม ความสามารถของหลินฮวงถือว่าเพิ่มขึ้นมาก

หลินฮวงแค่รู้สึกว่ามันน่าเสียดายที่แมลงระดับกึ่งบรรพกาลนับหมื่นนั้นยัง ไม่เลื่อนเป็นเทพเสมือนโดยอัตโนมัติ

ในโลกมอนสเตอร์ ระดับกึ่งบรรพกาลถือเป็นเกรดต่ำสุดเพื่อเลื่อนเป็นเทพ เสมือน แต่ทว่า ไม่ใช่ว่าทุกตัวจะกลายเป็นเทพเสมือนได้สำเร็จ

อย่างไรก็ตาม มันเป็นที่ชัดเจนว่าการ์ดระดับกึ่งบรรพกาลนับหมื่นที่ ล้มเหลวนั้นไม่ได้ขาดศักยภาพ มันมีความเป็นไปได้ว่าอาจเกิดเพราะ ระบบ ทำให้พวกมันไม่เลื่อนระดับอัตโนมัติ

เมื่อหลินฮวงกำลังคิดเรื่องกองทัพเผ่าแมลง ลิฟต์ก็มาถึงชั้นบนสุด

โดยปกติ หวงเทียนปู้ผู้มักใช้ทักษะเขตแดนตรวจพบการมาของหลินฮวง ทันที

"ท่านจักรพรรดิ ท่านออกมาแล้ว!"

หลินฮวงพยักหน้าให้หวงเทียนปู้"ตู้ฟู้ได้กลับไปเขต3ริยัง?หรือเขายังอยู่ใน เมืองจักรพรรดิ?"

"เขากลับเขต 3 ไปแล้ว มีอะไรงั้นหรอท่านจักรพรรดิ?"

"มีบางอย่างที่ผมต้องบอกคุณ ผมจะบอกเขาเป็นการส่วนตัวที่หลังเพราะ เขาไม่อยู่นี่ ให้อู่หนานมาหาผมก่อน"หลินฮวงสั่ง

หวงเทียนปู่ไม่ถาม เขาบอกหวงอู่หนานให้มาทันที

เมื่อรู้ว่าหลินฮวงกำลังตามหาตัวเขา หวงอู่หนานก็ทิ้งขว้างทุกอย่างที่ กำลังและมาหาทันที

หลินฮวงส่งสัญญาณให้เจ้าแดงปิดประตูห้องทำงานและแสดงอักษรเวทย์ เพื่อสร้างโล่ที่คลุมทั้งห้อง

หวงเทียนปู้ถามเมื่อโล่ก่อตัวเสร็จ "ท่านจักรพรรดิ ท่านอยากบอกอะไรกับ เรางั้นหรอครับ?" "ผมพบวิธีเลื่อนกึ่งเทพเป็นเทพเสมือนแล้ว"หลินฮวงกล่าวขึ้นทันที"พูด ตรงๆ มันเป็นวิธีการที่เจ้าแดงจำลองขึ้นมา.

"จริงงั้นหรอครับ?!"หวงเทียนปู้และหวงอู่หนานอุทานพร้อมกัน

"ข้าได้ทำการจำลองล้านครึ่งและพบวิธีที่เหมาะสม อัตราความสำเร็จคือ 97% ตราบเท่าที่วิญญาณและร่างกายไม่มีข้อบกพร่องร้ายแรง อัตรา สำเร็จก็จะเกือบ 100%!"เจ้าแดงประกาศ

Monster Paradise – 1185 เฉินเตาอำลา

หวงเทียนปู้และหวงคู่หนานยอมรับเป็นหนูทดลองกลุ่มแรกเมื่อได้ยิน หลินฮวงพูดถึงการเลื่อนเป็นเทพเสมือน

ไม่ต้องพูดถึงอัตราความสำเร็จ 97% ต่อให้ 67% ทั้งคู่ก็ยอมรับ ต้องรู้ว่า การเลื่อนเป็นเทพเสมือนคือความฝันที่กึ่งเทพทุกคนบนโลกล้วนไขว่หา โดยธรรมชาติ มันรวมถึงหวงเทียนปู้และหวงอู่หนาน

หากมีคนอื่นบอกพวกเขาว่ามีวิธีทำให้กึ่งเทพเป็นเทพเสมือน หวงเทียนปู้ และหวงอู่หนานอาจเย้ยหยัน แต่ทว่า ในเมื่อหลินฮวงเป็นคนกล่าว มัน ย่อมเป็นไปได้ ทั้งคู่ไม่ลังเลยเลยและเลือกเชื่อเขา

หลังหลินฮวงออกไป หวงเทียนปู้ก็ติดต่อหวงตู้ ฟู้ทันที แต่ทว่า เขาไม่ได้ บอกมันผ่านแหวนหัวใจจักรพรรดิ เขาแค่บอกให้หวงตู้ ฟู้กลับเมือง จักรพรรดิ

เมื่อหลินฮวงเดินออกมา สิ่งแรกที่เขาทำคือเดินไปยังจุดที่หลินซินอยู่

มันอีกสองวันก่อนจะขึ้นปีใหม่ ยัยตัวเล็กน้อยต้องกำลังบ่นถึงเขาทุกวิ่วัน

เขาได้ยินหลินซิน เสี่ยวโม่ และเฉินเตาคุยกันทันทีที่เดินเข้าสวนมา

หลังสแกนด้วยจิตเทวะ เขาก็พบระดับพลังของทั้งสาม

หลินซินเลื่อนเป็นระดับนิรันดร์แล้วและก็เป็นถึงนิรันดร์ขั้น 6 เห็นได้ชัดว่า เธอกำลังระงับความเร็วการยกระดับเธอ

เสี่ยวโม่เองก็เลื่อนเป็นจักรพรรดิทองเหลืองแล้วตั้งแต่หายดี เขาเองก็ไม่ได้ หย่อนยาน

ท่ามกลางทั้งสาม เฉินเตาคือคนที่มีพลังสูงสุด ตอนนี้เขาคือจักรพรรดิ
ทองขาวแล้วและอยู่ห่างจากจักรพรรดิทองม่วงแค่ก้าวเดียว เทียบกับ
ระดับเพลิงสวรรค์ ตัวตนระดับจักรพรรดิที่สามารถเลื่อนสามขั้นได้ในครึ่ง
ปีถือว่าเหนือยิ่งกว่าเสี่ยวโม่ผู้กลายเป็นร่างทรงของเทพอีกาซะอีก

หลินฮวงอดลอบคิดในใจไม่ได้'เขาสมควรที่ได้รับตำแหน่งกับห้าจักรพรรดิ มาก!'เขารู้ดีว่าหากเขาไม่มีผู้ช่วยเช่นเสี่ยวเฮย เขาอดนำตัวเองไปเทียบ กับเฉินเตาไม่ได้

เมื่อพูดถึงพรสวรรค์และศักยภาพจริง ห้าจักรพรรดิอย่างเฉินเตาและหวง อู่จื่อย่อมเหนือสุดในยุคนี้

หลินฮวงปรากฏตรงหน้าทั้งสามหลังลอบสังเกตสักพัก"ไหนกำลังคุยอะไร กันอยู่?ฟังดูสนุกดีนะ"

ทั้งสามตกตะลึงที่เห็นเขาปรากฏตัวออกมา

"พี่คะ ในที่สุดพี่ก็ออกมา! หนูคงได้เห็นหน้าพี่ปีหน้าหากพี่ออกมาไม่ทัน!" หลินซินแซว

"ยัยเด็กที่ม น้องคิดว่าพี่จำวันไม่ได้ริไง?"หลินฮวงส่ายหัวด้วยรอยยิ้ม" แน่นอน พี่ได้ปิดประตูบ่มเพาะหลังคำนวณแล้ว" "ท่านจักรพรรดิ" เสี่ยวโม่จับมือเขา ตอนนี้เขาเป็นสมาชิกขัตติยะแล้ว แน่นอน เขาไม่สามารถทำตัวสบายๆได้เมื่อพูดต่อหน้าหลินฮวง

"เราเป็นครอบครัวกัน ไม่จำเป็นต้องจริงจัง ฉันขอให้นายเข้าร่วมขัตติยะ เพื่อให้นายมีทรัพยากรบ่มเพาะ ฉันไม่ได้ตั้งใจให้นายมาทำตัวห่างเหินกับ ฉัน"

"ผมต้องเชื่อฟังกฏพื้นฐาน" เสี่ยวโม่ยังคงเคารพ

เมื่อเห็นเฉินเตาไม่พูด หลินซินก็อดฟ้องหลินฮวงไม่ได้"พี่คะ หัวหน้าเฉิน กำลังจะกลับบ้าน"

หลินฮวงหันมามองเฉินเตา"หัวหน้าเฉิน ดูเหมือนว่านายจะตัดสินใจได้ แล้วนะ!"

"ฉันตัดสินใจแล้ว"เฉินเตาตอบ"ฉันกำลังรอให้นายออกจากการปิดประตู บ่มเพาะเพื่อจะได้กล่าวคำลา ขอบคุณที่คอยดูแลฉันมาตลอดครึ่งปี!" "ไม่ต้องห่วง หัวหน้าเฉิน นายเองก็ดูแลฉันมาตลอดเหมือนกัน ฉันสิที่ควร ขอบคุณ"

"แม้ฉันจะจำอะไรไม่ได้เกี่ยวกับสมาคมอัจฉริยะ แต่มันก็รู้สึกดีที่เคยเป็น หัวหน้านาย"เฉินเตากล่าวด้วยรอยยิ้ม

เหนือสิ่งอื่นใด หลินฮวงเป็นจักรพรรดิแห่งขัตติยะแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น เขายัง ร่วมมือกับองค์กรชั้นนำของโลกรวมถึงรัฐบาลกลาง ขัตติยะคือหนึ่งใน องค์กรทรงอิทธิพลมากสุดในโลก ดังนั้น เฉินเตาจึงอดรู้สึกภูมิใจไม่ได้

หลินฮวงอดหัวเราะเสียงดังไม่ได้หลังได้ยินแบบนั้น

"นายเคยรุ่งโรจน์เมื่อนายเป็นหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์ นายจะจำได้เมื่อ ความทรงจำนายฟื้นคืน"

"ฉันเองก็หวังว่าจะได้รับความทรงจำกลับคืนมาในไม่ช้า แต่ฉันไม่อาจ บังคับให้เรื่องนี้เกิดขึ้นได้ ฉันทำได้แค่ปล่อยให้เป็นไปตามโชคชะตา"เฉิน เตายิ้ม"บางที ฉันอาจนึกอะไรบางอย่างได้เมื่อฉันกลับบ้านไป" "มันจะปีใหม่แล้ว ฉันควรไปวันนี้ ดังนั้นฉันจะได้ทำความคุ้นเคยกับบ้าน ล่วงหน้า ฉันสามารถป้องกันตัวเองจากการาลืมสมาชิกครอบครัวและชื่อ พวกเขาได้ในช่วงปีใหม่"

"ตระกูลเฉิน.."หลินฮวงลังเล "ตระกูลเฉินอยู่ในความวุ่นวายตั้งแต่นาย หายไป แม้พ่อนายจะยังเป็นผู้นำตรพกูล เขาก็ถูกท้าทาย ตระกูลเฉิน แบ่งเป็นสามฝ่าย และทั้งหมดก็กำลังสู้กันแก่งแย่งตำแหน่งผู้นำ พวกเขา ยังอุ้มชูสุดยอดอัจฉริยะเอาไว้ นายต้องระวังตัวเมื่อนายกลับไป อย่าถูก หักหลังโดยครอบครัวนายเอง"

เฉินเตาหรี่ตาหลังได้ยิน เขาแค่พยักหน้าให้หลินฮวงหลังเงียบไปสักพัก "ขอบคุณที่เตือนฉัน"

"แต่มันเป็นเรื่องดีที่นายจะกลับไปตอนนี้ มันเป็นปีใหม่ ทุกคนจะยุ่ง ไม่มี ใครมีเวลาและพลังพอสู้ ยิ่งไปกว่านั้น ในเมื่อนายยังไม่ตาย มันย่อมเป็น ข่าวดีสุดสำหรับพ่อของนาย"หลินฮวงตบไหล่เฉินเตา "นายสามารถเข้าร่วมขัตติยะได้หากอยากเข่าองค์กรหลังจัดการกับเรื่อง ทางบ้านเสร็จ ฉันได้สำรองตำแหน่งไว้ให้นายแล้ว ไม่ว่าฉันจะอยู่ในโลก กรวดนี้หรือไม่ ประตูของขัตติยะจะเปิดรอนายตลอด"

"ฉันจะคิดดู" เฉินเตาพยักหน้าอย่างจริงจัง เขาเก็บชื่อของขัตติยะไว้ในใจ

เมื่อเฉินเตานำประตูมิติออกมาจากแหวนหัวใจจักรพรรดิเขา หลินฮวง และอีกสองคนก็เฝ้าดูเขาหายไป(หลินฮวงเจอแหวนหัวใจจักรพรรดิของ เฉินเตาท่ามกลางของที่เอามาจากพวกเทพประทาน)

"พี่คะ!ทำไมพี่ถึงไม่ให้เขาอยู่ต่อ?"หลินซินถามพลางจ้องเฉินเตาจากไป "ตระกูลเฉินอยู่ในความวุ่นวาย แต่เขายังไม่ฟื้นความทรงจำ"

"เขาต้องเผชิญหน้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นในไม่ช้า ความทรงจำเขายังไม่ฟื้นคืน ตลอดครึ่งปี เขาไม่อาจเป็นแบบนี้ต่อไปได้สักสิบหรือยี่สิบปี ยิ่งไปกว่านั้น สำหรับตระกูลเฉิน ยิ่งพวกเขาแก้ปัญหาภายในได้เร็วก็ยิ่งดี มันจะสาย เกินไปที่จะแก้หากมันเกิดขึ้นแล้ว"

"แล้วหากคนในตระกูลเฉินโจมตีเขาเพื่อตำแหน่งผู้นำละ?"เสี่ยวโม่ถามขึ้น เขาถูกฝึกโดยอีกาม่วง ดังนั้นเขาจึงเคยเห็นและได้ยินเกี่ยวกับเรื่องสกปรก มามาก

หลินฮวงทำได้แค่ยิ้มเยาะหลังได้ยิน "อย่าดูถูกเฉินเตา เขาสามารถสู้กับ กึ่งเทพได้ด้วยความสามารถเขา ตราบเท่าที่เขาไม่เจอกับเทพเสมือน เขา ย่อมพิชิตได้ทั้งโลกกรวด มันคงเหมือนการแสวงหาความตายหากมีพวก คนใง่ในตระกูลเฉินคิดโจมตีเขา.

"นายเห็นแค่ด้านอ่อนโยนของเขามาตลอดครึ่งปี นั่นทำให้นายกลัวว่าเขา อาจถูกแกล้ง นายคิดจริงๆว่าชายที่เป็นผู้นำพันธมิตรสวรรค์จะยอมให้คน มารังแกง่ายๆ?!"

Monster Paradise – 1186 ฉันจะฉีกพื้น กำแพง และเพดานให้หมด

เมื่อเฉินเตาจากไป หลินฮวงเร่มเตรียมตัวเพื่อออกจากโลกกรวด

ระดับพลังเขาคือจักรพรรดิขั้น 3 แล้ว เขาต้องการแก่นเทวะมากขึ้นเพื่อ เพิ่มพลังต่อไป

มันอาจยากสำหรับเขาที่จะฝ่าฝันภายในเวลาอันสั้นหากเขายังอยู่ในโลก กรวด

ดังนั้น เขาจึงคิดแผนไปยังมหาพิภพ

แต่ทว่า เนื่องจากมันจะเป็นปีใหม่ในไม่กี่วัน หลินฮวงจึงยอมให้ตัวเขา พักผ่อนบ้าง เขากำลังวางแผนทำทุกอย่างที่เขายังไม่จัดการในโลกกรวด หลังปีใหม่ เขาคงสามารถเดินทางไปมหาพิภพได้โดยไม่ต้องกังวล

วันส่งท้ายปีเก่ามาถึงค่อนข้างช้าในปีนี้ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ ในความเป็น จริง มันเกบือเป็นฤดูใบไม้ผลิในเมืองจักรพรรดิ อุณหภูมิอุ่นขึ้นเล็กน้อย แค่ 13 หรือ 14 องศา คนส่วนใหญ่หยุดสวมแจ็คเก็ต ในขณะเดียวกัน สภาพอากาศในเมืองจักรพรรดิค่อนข้างดี สภาพอากาศ เป็นท้องฟ้าไร้เมฆ

สิ่งแรกที่หลินฮวงทำหลังส่งเฉินเตาออกไปคือการก้าวเข้าประตูมิติ ตรงไป มหาสมุทรสันติ

เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกไล่ล่า ยานของคุณฟู่ได้เดินทางไปทั่วมหาสมุทรสันติ เขาจะไม่อยู่ที่เดิมนานไป แต่ทว่า ตอนนี้ระดับพลังเขาฟื้นคืนและยังเป็น ถึงเทพเสมือนขั้น 9 แล้ว เขาไม่หลบซ่อนอีกต่อไป ดังนั้นเขาจึงไม่ จำเป็นต้องย้ายที่

หลินฮวงปรากฏบนยานของคุณฟู่โดยตรงหลังก้าวออกประตูมิติ

"ศิษย์รัก เธอเลื่อนระดับพลังอีกแล้ว!"เสียงของคุณฟู่ดังขึ้นเมื่อหลินฮวง ปรากฏตัว เมื่อเสียงเขาดังขึ้น ร่างของเขาก็ค่อยๆใผล่ออกมา

"ก็แค่การเลื่อนภายในระดับจักรพรรดิ เทียบกับอาจารย์แล้วไม่นับว่าเป็น อะไร "หลินฮวงยิ้ม จากนั้นคุณฟู่ก็หยิบเก้าอื่และโต๊ะชาออกมา"นั่งก่อนสิ"

เขานั่งหลังพูดกับหลินฮวงและเริ่มทำชาให้ ดูอะไรพลางเฝ้าดูคุณฟูเตรียม ชาอย่างอดทน

เมื่อคุณฟู่ทำการปิดหม้อชา เขาก็นำถ้วยชาออกมา"ฉันได้ยินว่าขัตติยะ กำลังทำเรื่องใหญ่โตเลยนี่"

หลินฮวงน้ำถ้วยชาออกมาและพยักหน้าด้วยรอยยิ้ม"ไม่มีอะไรครับ ผมแค่ จัดการเรื่องต่างๆ เป็นพวกหวงเทียนปู้ที่จัดการทุกอย่างต่อ"

"รูปแบบที่เธอคิดขึ้นมานั้นน่าสนใจทีเดียว ต้องมีหลายองค์กรที่เต็มใจเข้า ร่วมตราบเท่าที่เธอส่งเสริม ปัญหาคือมันเสี่ยง เหนือสิ่งอื่นใด ขัตติยะไม่ใช่ รัฐบาลกลางที่กดดันทุกคนได้ เมื่อเวลาผ่านไป องค์กรจำนวนมากจะมา เข้าร่วมกับเธอขึ้น จะมีข้อพิพาทมากขึ้น เมื่อเป็นแบบนั้น ผู้คนจะเริ่มท้า ทายผู้นำของขัตติยะ"

"สถานการณ์นั้นทำให้ผมคิดมากตั้งแต่ต้น นั่นทำให้ผมคิดแผนสองแผน
ขึ้น"หลินฮวงพยักหน้า"ผมจะลากผู้ปลดปล่อยเข้ามาหลังปีใหม่ จากนั้น ผู้
ปลดปล่อยจะเป็นผู้นำทั้งโลกมืดที่คอยหนุนหลังขัตติยะ นั่นคือแผนแรก
ของผม"

"ผู้ปลดปล่อย?!"คุณฟู่มองหลินฮวงด้วยตาเบิกกว้าง

"ผู้ปลดปล่อยอยู่ภายใต้ผมแล้ว เหมือนขัตติยะ ผมเพิ่มพวกเขาในรายชื่อ องค์กรเครือของราชันย์ ไม่จำเป็นต้องกังวลว่าพวกเขาจะทรยศผม"หลินฮ วงยิ้ม

คุณฟูตกตะลึง"งั้น เธอก็คือผู้บงการเบื้องหลังผู้ปลดปล่อยตอนที่พวกเขา ปล่อยกฎใหม่มาสินะ?"

"ครับ"หลินฮวงพยักหน้า"ผมตัดสินใจหลังคุยกับเจ้าแดงและตัวตลก"

"ยังไงซะ ผมไม่มีเวลาและความพยายามมากพอจะเปลี่ยนองค์กรมืด ทั้งหมดให้เป็นเหมือนขัตติยะ และผมก็ไม่อาจหยุดทุกครในโลกนี้ได้ ดังนั้น พวกผมจึงคิดหนุนองค์กรหนึ่งในทรงพลังสุดๆท่ามกลางองค์กรมืด และให้พวกเขาเป็นคนชี้นำ กฏไม่อาจหยุดพวกเขาจากการก่อ อาชญากรรมได้ แต่มันสามารถจำกัดเรื่องเลวร้ายบางอย่างได้ แต่ทว่า มัน จะค่อยๆพัฒนาและเปลี่ยนแปลงทั่วทั้งองค์กรมืด"

คุณฟูพยักหน้าหลังได้ยินแบบนั้น"สิ่งที่เธอวางแผนไว้นับว่าดีแต่มันก็ยาก ฉันยอมรับว่าแม้คนส่วนใหญ่จะมีธรรมชาติดี พวกเขาก็อาจก่อเรื่อง ร้ายแรงหากมีแรงกระตุ้นหรือจนมุม แต่ทว่า มีคนที่เกิดมาชั่วร้าย ความชั่ว มันฝังลึกลงกระดูกและไม่มีข้อจำกัดใดมาเปลี่ยนพวกเขาได้

"ผมรู้ เราจะฆ่าพวกที่ชั่วในสันดาน ผมจะไม่เสียความพยายามเพื่อ เปลี่ยนพวกเขาเป็นคนดี"หลินฮวงกล่าวด้วยรอยยิ้ม

คุณฟูพยักหน้าหลังเห็นว่าหลินฮวงเข้าใจและเปลี่ยนเรื่อง

"เธอบอกว่าเธอคิดได้สองแผน ผู้ปลดปล่อยคือแผนแรก..แล้วอีกแผนละ?"

เมื่อได้ยิน หลินฮวงก็ส่งรอยยิ้มให้คุณฟู่

คุณฟู่สับสน แต่ต่อมาก็ชี้ตัวเอง"เธอกำลังพูดถึงฉัน?"

"อาจารย์ ความสามารถของอาจารย์หายและยังพัฒนา ผมหวังว่า อาจารย์จะสามารถกลับไปและปกป้องขัตติยะแทนผมได้ตอนผมไม่อยู่ใน โลกนี้แล้ว!"หลินฮวงพยักหน้า

"เธอกำลังจะไปมหาพิภพ?"คุณฟูขมวดคิ้ว

"ครับ ระบบบุ่มเพาะผมแตกต่างจากคนปกติ มันยากสำหรับผมที่จะเลื่อน ระดับในโลกกรวดนี้ ยิ่งไปกว่านั้น ภัยพิบัติเองก็กำลังใกล้เข้ามา และผมก็ ไม่คิดว่าการอยู่รอเป็นเป็ดโง่จะดีนัก ผมกำลังคิดไปมหาพิภพเพื่อค้นหา ปมมาแก้ปัญหาของโลกเรา"

"แต่ระดับพลังเธอ.."คุณฟู่ยังคงกังวล

"อาจารย์ ความสามารถผมมีมากพอจะปกป้องตัวเองได้"ร่างกายของ หลินฮวงเริ่มแตกตัวอย่างรวดเร็วเมื่อเขาพูดจบ ยานระดับเทพทั้งลำและ มหาสมุทรสันติด้านล่างยานเองก็สลายไปพร้อมเขาเช่นกัน คุณฟูตกตะลึงเมื่อเห็นเหตุการณ์ที่เกิดต่อหน้าต่อตา เขาไม่อยากเชื่อว่า เขาจะติดอยู่ในภาพลวงตาโดยที่เขาไม่รู้ตัว

"อะไรกัน.."

"อาจารย์ นั่นแค่การสาธิตเล็กๆน้อยๆ ขอโทษหากผมทำให้อาจารย์ไม่ พอใจ"หลินฮวงวางถ้วยชาลงด้วยรอยยิ้ม เขายังนั่งอยู่ราวกับไม่มีอะไร เกิดขึ้น

คุณฟู่เพิ่งสังเกตเห็นมอนสเตอร์ที่ดูเหมือนเสือแถมมีงวงยาวปรากฏข้าง หลินฮวง ความตกใจฉายผ่านดวงตาเขาเมื่อเขาสัมผัสถึงระดับพลังเทพ เสมือนขั้น 8 ของมันได้

"ช่างเป็นความสามารถภาพลวงตาที่น่าทึ่งมาก!"คุณฟู่อดอุทานไม่ได้

"ผมมีมอนสเตอร์ที่มีความสามารถเท่ามันสามตัว"หลินฮวงกล่าวเสริม

"ไม่แปลกใจเลยว่าเธอจัดการผู้ปลดปล่อยได้ยังไง"แม้คุณฟูจะกล่าวแบบ นั้น เขาก็ไม่รู้ว่าสมาชิกที่ทรงพลังสุดของผู้ปลดปล่อยมีระดับพลังเท่าไร ทั้งหมดที่เขารู้คือผู้ปลดปล่อยนั้นมีเทพเสมือนมากกว่าทุกองค์กร

"แล้วเธอคิดออกไปตอนไหน?"คุณฟูถามอีกครั้ง

"ผมจะออกไปหลังปีใหม่เมื่อผมจัดการธุระเสร็จ"ในความเป็นจริง หลินฮ วงคิดจากไปหลังเขากลายเป็นจักรพรรดิ แต่ทว่า เขาต้องเจอเรื่องราว มากมายมาตลอดซึ่งทำให้เขาต้องเลื่อนกำหนดการออกไป

"แล้วเธอคิดกลับมาตอนใหน?"

"ผมจะพยายามกลับมาภายในหนึ่งปี แม้รัฐบาลกลางจะบอกว่าภัยพิบัติ นั้นจะเกิดขึ้นในสามปี แต่การประเมินพวกเขาอาจไม่แม่นยำ ยิ่งไปกว่า นั้น มันก็ผ่านไปกว่าครึ่งปีแล้ว เราไม่รู้ว่าเหลือเวลาอีกมากแค่ไหน"หลินฮ วงรู้ว่าระยะเวลาหนึ่งปีที่เขามอบให้ตัวเองค่อนข้างจวนตัว

"ได้ ฉันจะปกป้องขัตติยะแทนเธอ แต่ฉันขอบอกเธอไว้ก่อน ตาแก่คนนี้ไม่ อาจรับความทรมานได้นัก ฉันจะถอนตัวออกมาเมื่อครบหนึ่งปี เธอควร กลับมาภายในหนึ่งปี ไม่อย่างนั้นฉันจะแลกทุกอย่างภายในคลังสมบัติ ของขัตติยะมาเป็นอาหารหากเธอกลับมาช้าหนึ่งวัน หากเธอมาช้าสองวัน ฉันจะลบประตูทุกบาน ฉันจะฉีกพื้น กำแพงและเพดานทั้งหมดหากเธอ มาสายสามวัน!"

หลินฮวงไม่แน่ใจว่าเขาควรหัวเราะหรือร้องให้ดี

Monster Paradise – 1187 คุณฟูกลับมา

"อาจารย์ นอกจากการปกป้องขัตติยะ ยังมีอีกเหตุผลที่ทำให้ผมขอให้ อาจารย์กลับสู่โลก"

หลินฮวงหยุดไปสักพักก่อนพูดต่อ "เจ้าแดงพบวิธีเลื่อนระดับจากกึ่งเทพ เป็นเทพเสมือนแล้ว"

"การเลื่อนรับจากกึ่งเทพเป็นเทพเสมือน?!"คุณฟู่ตื่นเต้น ไม่มีใครคิดหาวิธี แก้ปัญหาเรื่องนี้ได้มาก่อน "มีทางจริงๆงั้นหรอ?"

"ครับ เจ้าแดงได้ทำการจำลองไปล้านครั้งหลังคิดค้นทฤษฏีขึ้นได้ อัตรา ความสำเร็จยังสูงกว่า97%"หลินฮวงพยักหน้า

"มันคืออะไรกันแน่? ช่วยบอกฉันได้ไหม? "คุณฟู่อยากรู้

"พูดง่ายๆ มันคือการทำให้แก่นเทวะแตกภายในร่างระเบิดและรวบรวม แก่นเทวะใหม่ด้วยพลังงานหนาแน่นจากการระเบิด" หลินฮวงอธิบายให้ ง่ายที่สุด ในความเป็นจริง เขาไม่รู้ว่ามันทำงานยังไงเพราะมีแค่เจ้าแดงที่รู้ "คนจะยังมีชีวิตอยู่เมื่อแก่นเทวะระเบิดงั้นหรอ? เธอบอกว่าอัตรา ความสำเร็จ 97% แต่ฉันคิดว่าอัตราการตายน่าจะเกิน 97% ซะมากกว่า" คุณฟู่กังขา เขาคิดว่ามันไม่สมเหตุสมผล "หยุดพูดเล่นๆ บอกวิธีแก้ปัญหา จริงมาให้ฉันได้แล้ว!"

"ผมพูดจริง! ผมไม่ได้ล้อเล่น ผมไม่มั่นใจว่าขั้นตอนจริงๆเป็นยังไงแต่เจ้า แดงจะอธิบายเอง"หลินฮวงไม่รู้จะอธิบายยังไง "แต่กระบวนการนี้ต้องใช้ เทพเสมือนขั้นสูงมาคอยควบคุม"

คุณฟู่ยังสงสัยและไม่เชื่อ แต่ทว่า หลังขบคิด เขาก็ถามหลินฮวง "งั้นเธอ กำลังขอให้ฉันช่วยกึ่งเทพในขัตติยะเลื่อนเป็นเทพเสมือน?"

"ในความเป็นจริง ผมแค่คิดจะให้หวงเทียนปู้และอีกสองคนเลื่อนเป็นเทพ เสมือนเท่านั้น ผมจะให้พวกเขาใช้สมบัติเทพเพื่อปกปิดระดับพลังพวกเขา ไว้ กันไม่ให้ข่าวรั่วไหลและดึงดูดปัญหาจากองค์กรอื่น"

"แต่ทว่า เจ้าแดงแนะนำให้ยกระดับกึ่งเทพทุกคนในขัตติยะและกระจาย ข่าวออกไปทีหลัง เพราะยังไงก็จะไม่มีใครได้วิธียกระดับไป เหนือสิ่งอื่นใด ต่อให้หวงเทียนปู้และอีกสองคนสามารถปิดบังเรื่องนี้ได้ พวกเขาก็จะ ปิดบังมันได้แค่สักพัก มันคงยิ่งแย่หากมีคนรู้ที่หลัง ยิ่งไปกว่านั้น เรา สามารถรับคำขอของกึ่งเทพคนอื่นหลังประกาศข่าวนี้และเก็บค่าบริการ ได้ เราเชื่อว่าคงมีกึ่งเทพหลายคนยินดีจ่ายเงินเพื่อเลื่อนเป็นเทพเสมือน"

"เด็กเจ้าเล่ห์" คุณฟู่หัวเราะขณะวิจารณ์หลินฮวง "แต่ฉันชอบความคิด เธอ! พวกกึ่งเทพเหล่านั้นร่ำรวยมาก และในที่สุดเราก็พบวิธีฉกชิงเงินพวก เขา.."

คุณฟู่คิดว่าเขาดูน่ารังเกียจเล็กน้อยและเปลี่ยนสีหน้าเป็นจริงจังยิ่งขึ้น

"ในเมื่อภัยพิบัติกำลังมา การมีเทพเสมือนมากขึ้นย่อมเป็นสิ่งดีต่อโลก กรวด ฉันคงมีความสุขมากหากช่วยพวกเขาให้เลื่อนเป็นเทพเสมือนได้!"

"ฮี่ๆ.." หลินฮวงพูดไม่ออก คุณฟู่กำลังแสดงธาตุแท้ให้หลินฮวงดู

หลังหารือกัน คุณฟู่ก็ตัดสินใจเก็บยานเขาเพื่อกลับไปเมืองจักรพรรดิกับ หลินฮวง หวงตู้ฟู้เองก็กลับมาพอดีกับตอนที่พวกเขาก้าวเข้าไปในประตูมิติ

"ท่านจักรพรรดิ!" หวงตู้ฟู้เดินมาหาหลินฮวงทันที่

"กลับมาแล้วงั้นหรอ ตู้พู้?"

"ครับ ผมเพิ่งก้าวออกจากประตูมิติเลยและเห็นท่านออกมาพร้อมพี่ชาย ท่านนี้"หวงตู้ ฟู้ยิ้ม

"พี่ชาย.." คุณฟู่พูดไม่ออก มันนานเป็นพันปีแล้วที่ไม่มีคนเรียกเขาแบบ นั้น

หลินฮวงผู้ยืนข้างๆคุณฟู่เกือบหลุดหัวเราะแต่ก็รีบอธิบาย "เขาเป็น อาจารย์ผม คุณฟู่"

"คุณฟู่?!"หวงตู้ฟู้ตาเหลือก เขาอดพึมพำกับตัวเองไม่ได้ "ไหนข่าวลือบอก ว่าคุณอ้วนเป็นตาแก่ตัวเตี้ย?"

"ตา..แก่..ตัวเตี้ย.." คุณฟูหรื่ตา

เมื่อตระหนักว่าเขากล่าวผิดไป หวงตู้ฟู้ก็รีบขอโทษ "ผมขอโทษ ผมไม่ได้ ตั้งใจจะว่าร้ายคนแก่อย่างคุณ.."

"คนแก่.." สี่หน้าของคุณฟู่ยิ่งหมดความอดทน

หลินฮวงคว้าใหล่คุณฟู่ทันที "ตู้ฟู้ เทียนปู้กำลังมองหาตัวคุณไม่ใช่หรอ? ทำไมยังไม่ไปหาเขาอีกละ?"

เขาส่งสัญญาณให้หวงตู้ฟู้ออกไปทันที

เมื่อตระหนักว่าเขาทำผิดอีกแล้ว หวงตู้ฟู้ก็รีบทำความเคารพก่อนเดินหนี ไป

"ฉันจะจำหน้าแกไว้ เจ้ากล้ามโต!" คุณฟู่พึมพำเสียงเบา

"อย่าโมโหเลยอาจารย์ ตู้ฟู้เป็นคนพูดไม่ค่อยคิด เขาไม่ได้หมายความ อย่างนั้น"หลินฮวงปลอบ "ผมจะพาอาจารย์ไปหาเทียนปู้และอู่หนานเดี๋ยวนี้แหละ" หลินฮวงกล่าว และพาคุณฟู่ไปห้องทำงานของขัตติยะ

ทุกคนมองตามทั้งคู่ทันทีที่พวกเขาเข้าล็อบบี้ไป เริ่มนินทาอีกครั้งตอนพวก เขาเข้าลิฟต์

หลังพวกเขามาถึงชั้นสูงสุด หลินฮวงก็พาคุณฟูไปห้องทำงานของหวง เทียนปู้

หวงอู่หนานและหวงตู้ฟู้ก็อยู่ที่นั่นด้วย

เมื่อเห็นคุณฟู่จ้องเขา หวงตู้ฟู้ก็ก้มหัวและเบื่อนหน้าหนึ่

หวงเทียนปู้และหวงอู่หนานยืนขึ้นและกล่าว "ท่านจักรพรรดิ คุณฟู่"

เห็นได้ชัดว่าทั้งคู่รู้เกี่ยวกับตัวตนของคุณฟูจากหวงตู้ฟู้แล้ว

"มันเป็นเรื่องน่ายินดีที่คุณฟู่มาเยือนเราถึงขัตติยะ.."

หวงเทียนปู้นำชุดชาออกมาหลังคุยสั้นๆ

แม้แต่หลินฮวงก็ยังประหลาดใจ เขาไม่รู้ว่าหวงเทียนปู้รู้ได้ไงว่าคุณฟู่ชอบ ศิลปะการดื่มชา

คุณฟู่พูดขึ้นเมื่อเห็นหวงเทียนปู้นำใบชาออกมา "นับว่าดี"

"ใบชาเหล่านี้เป็นใบชาจากต้นไม้โบราณครับ ผมไม่รู้ว่าเบื้องหลังมันเป็น ยังไง แต่มันคือท่านจักรพรรดิที่นำพวกมันกลับมา" หวงเทียนปู้อธิบาย

"ผมนำกลับมา?" หลินฮวงตกตะลึง จากนั้น ก็จำได้ว่าจื่อจี้จากผู้ ปลดปล่อยคือคนที่นำมาให้เขาสองเดือนก่อน

แม้พวกเขาจะไม่รู้ต้นกำเนิดและประเภทของใบชา คุณฟู่ก็เริ่มบทสนท และเริ่มพูดถึงศิลปะการชงชากับหวงเทียนปู้ หวงอู่หนานผู้ยืนข้างๆก็ มาร่วมวงด้วย

หวงตู้ฟู้เป็นคนเดียวที่นั่งอย่างอึดอัด ไม่รู้ว่าจะพูดอะไร

ในที่สุดหัวข้อก็เปลี่ยนเมื่อหวงเทียนปู้แจกจ่ายชา "หลินฮวงบอกฉันว่าเขา มีวิธีทำให้กึ่งเทพเป็นเทพเสมือน พวกเธอเชื่อเขาไหม?"

"ว่าไงนะ?"หวงตู้ พู้ตะกน เขาบอกหวงอู่หนานและหวงเทียนปู้ว่าเขาเจอ คุณฟู่ทันทีที่มา เขาไม่มีเวลาถามว่าทำไมหวงเทียนปู้ถึงเรียกตัวเขา กลับมา

"เรายังไม่มีเวลาบอกเขา" หวงเทียนปู้อธิบาย รู้สึกอายเล็กน้อย

หวงอู่หนานซึ่งอยู่ข้างๆ ให้คำอธิบายง่ายๆกับหวงตู้ฟู้ผ่านคลื่นเสียงทันที่

อารมณ์ของหวงตู้ฟู้กลายเป็นปั่นป่วนหลังได้ยิน เขามองหลินฮวง"ท่าน จักรพรรดิ มันทำได้จริงๆงั้นหรอครับ?"

"นี่คือเหตุผลหลักที่ทำให้ผมพาอาจารย์มาด้วย เพื่อให้เขาช่วยพวกคุณ เลื่อนเป็นเทพเสมือน"หลินฮวงพยักหน้า

"สุดยอด! ผมฝันที่จะกลายเป็นเทพเสมือนมานานแล้ว!" หวงตู้ฟู้ยินดีจน เกือบกระโดดเต้น 'เขาเชื่อคนง่ายมาก..' ในความเป็นจริง คุณฟู่ผู้ยืนข้างๆได้ยินคลื่นเสียง ของหวงอู่หนานที่ส่งหาหวงตู้ฟู้ เขาเพิ่งบอกข่าวกับเขาและหวงตู้ฟู้ก็เชื่อ อย่างไม่มีข้อสงสัย

เขาได้ถามหวงเทียนปู้และคนอื่นเพื่อดูว่าพวกเขาเชื่อใจหลินฮวงมากแค่ ไหน แต่ทว่า ดูเหมือนว่าหวงตู้ฟู้จะเชื่อหลินฮวงซะสนิทใจ

เขาอดเหลี่ยวมองหลินฮวงไม่ได้ เดิมที่ เขาคิดว่าจะช่วยสอนทั้งสามหาก พวกเขาขาดความเชื่อใจหลินฮวง แต่ทว่า ดูเหมือนว่าหลินฮวงจะไม่ได้ เป็นที่เคารพเฉยๆ เขายังเอาชนะใจของขัตติยะไปด้วย มันดีกว่าที่คุณฟู คิดไว้มาก

Monster Paradise – 1188 ความคิดของคุณฟู่

หลังพบสามแกรนด์ดยุค หลินฮวงก็พาคุณฟู่ไปเขตพักอาศัยและพาเขาไป เลือกที่พักเอง

บริเวณที่พักอาศัยหรูในสำนักงานใหญ่ขัตติยะมีสวนบ้านแตกต่างกันแต่ ละโซน หลินซินได้เลือกลานด้วยตัวเธอเอง

คุณฟู่สแกนผ่านลานด้วยจิตเทวะ

หลินฮวงยิ้มเมื่อเห็นว่าเขากำลังมองหาหลินซิน

อึดใจต่อมา คุณฟู่ก็หยุดเดินเมื่อมาถึงโซนบ้านอันที่หลินซินเลือก"สวนนี้ดู ดีมาก ฉันจะเลือกหลังนี้"

แน่นอน หลินฮวงรู้ว่าทำไมคุณฟู่ถึงเลือกบ้านนี้แต่ก็ไม่พูดอะไร

"ซินเอ๋อร์ดันอยู่ข้างฉันพอดี ฉันจะไปเยี่ยมเธอทุกครั้งที่มีเวลา"คุณฟูกล่าว ด้วยรายยิ้ม "งั้นก็ไปบ้านซินเอ๋อร์กัน ผมจะให้คนมาทำความสะอาดบ้านอาจารย์" หลินฮวงตอบและส่งข้อความให้หวงเทียนปู้ จากนั้นก็พาคุณฟู่ไปหาหลิน ซิน

คุณฟูพยักหน้าด้วยรอยยิ้ม"ดีเลย ฉันเองก็ไม่ได้เห็นซินเอ๋อร์มานานแล้ว"

หลินซินกำลังฝึกดาบเธอที่ลานบ้านเมื่อทั้งคู่เดินเข้าไป

เด็กสาวคนนี้สามารถเลื่อนระดับพลังเธอได้โดยการกินคริสตัลชีวิต แต่ ทว่า เธอรู้จุดอ่อนเธอดี ระดับพลังเธอเลื่อนเร็วเกินไปจนทำให้เธอขาด ทักษะต่อสู้ เพื่อชดเชย เธอจึงใช้เวลาส่วนใหญ่กับการฝึกดาบทุกวัน

ตอนนี้เธอเป็นนิรันดร์ขั้น 6 แต่เธอกลับเชี่ยวชาญทักษะดาบไม่น้อยกว่า 20 อย่าง เธอยังอยู่แค่เต๋าดาบขั้น 1

แม้เธอจะเหนือกว่าใครหลายคนในอายุเดียวกัน เธอก็ยังขาด ความสามารถอย่างมากหากเทียบกับอัจฉริยะอย่างหลินฮวง เมื่อเห็นหลินซินกำลังจดจ่อกับการฝึกดาบเธอ หลินฮวงและคุณฟู่ก็หยุด เดิน พวกเขาไม่ได้กล่าวแทรกเธอพลางรอให้เธอฝึกทักษะดาบจนเสร็จ

ประมาณ 4-5 นาที่ต่อมา หลินซินก็ฝึกรอบแรกเสร็จ มันคือผีเสื้อวิญญาณ บางสิ่งที่หลินฮวงสอนเธอ

จากนั้นเธอก็สังเกตเห็นหลินฮวงและคุณฟู เธอวางดาบและรีบวิ่งมาหา พวกเขา

"พี่คะ!"เธอยังเห็นว่าคนที่ยืนข้างหลินฮวงนั้นคุ้นๆ "คุณ..คุณปูฟู่งั้นหรอ คะ?"

คุณฟู่เคยอยู่ร่วมปีใหม่ที่บ้านหลินฮวงด้วยรูปลักษณ์นี้ และหลินซินก็ยังจำ ได้ดี

"หลานสาวตัวน้อยยังอุส่าจำปู่ได้อีกงั้นหรอ" คุณฟูมีความสุขที่หลินซินจำ เขาได้ "แต่ทำไมคุณปู่ต้องปลอมตัวแบบนี้อีกละคะ?" สิ่งที่หลินซินพูดทำให้คุณ ฟู่ผิดหวัง

"ซินเอ๋อร์ นี่คือหน้าตาจริงๆของอาจารย์ เขาบาดเจ็บก่อนหน้าซึ่งทำให้ร่าง เขาเสื่อมโทรม ตอนนี้เขาหายแล้ว ดังนั้นรูปลักษณ์เขาจึงกลับเป็น แบบเดิม"หลินฮวงอธิบายทันที

"มันเป็นเรื่องปกติที่จะดูเด็กขึ้นตอนหายดี แต่เรื่องส่วนสูงละคะ?"หลินซิ นถามอย่างใสซื่อ

"อื่ม.." หลินฮวงไม่รู้ว่าจะตอบยังไง

คุณฟู่ผู้ยืนข้างๆตัดสินใจอธิบายด้วยตัวเอง "อาการบาดเจ็บที่ฉันได้รับ ก่อนหน้ามีคำสาปที่ทำให้เนื้อฉันหดตัว กระดูกในเนื้อฉันเองก็ติดคำสาป ไปด้วย ดังนั้น ส่วนสูงและร่างฉันจึงหดลงทุกปีตลอด 800 ปี มันเป็นการ เปลี่ยนแปลงที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า" หลินฮวงนึกตอนที่เขาเห็นคุณฟู่ครั้งแรกสามปีก่อน จริงๆแล้ว คุณฟู่นั้นสูง กว่าสามปีให้หลังงเล็กน้อย แต่ทว่า มันเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สำคัญ และเกือบมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า เขายังคิดว่าเขาตาฝาด

คุณฟู่ดูหเมือนจะไม่อยากยึดติดกับเรื่องนี้ ดังนั้นเขาจึงเปลี่ยนเรื่อง

"สาวน้อย ระดับพลังเธอเลื่อนขึ้นเร็วมาก เธอเกือบไล่ตามพี่ชายเธอทัน แล้วนะ"

"เลื่อนระดับเร็ว? พี่ชายหนูสามารถสู้กับหนูได้หมื่นขึ้นตอนเขาเป็นนิรันดร์ ขั้น 6"มันกลับทำให้หลินซินหดหู่ เธอรู้จุดอ่อนเธอดีและค่อนข้างเสียใจที่ ได้ยินคำชมแบบนั้น

"น้องก็พูดเกินไป" หลินฮวงลูบหัวหลินซินด้วยรอยยิ้ม "ทักษะดาบเป็น เรื่องรองต่อน้อง ทันทีที่น้องฝึกอาวุธปืนเป็นหลัก ความสามารถน้องจะถึง ขั้นสุดยอดอัจฉริยะ"

"จริงหรอคะ?"หลินซินถามด้วยตาเบิกกว้าง

"แน่นอนสิ พรสวรรค์น้องในด้านอาวุธปืนไม่ได้น้อยไปกว่าสุดอัจฉริยะคน ใดที่พี่พบเจอ"หลินฮวงพยักหน้าด้วยรอยยิ้ม เขาไม่ได้โกหกหลินซิน พรสวรรค์ของหลินซินในอาวุธปืนไม่ได้ด้อยไปกว่าสุดยอดอัจฉริยะจริงๆ แต่ทว่า เธอต้องบ่มเพาะหนัก

ต้องรู้ว่าสุดยอดอัจฉริยะส่วนใหญ่ใช้เวลาพวกเขาในการบ่มเพาะนอนจาก การนอนและกิน มันเป็นปกติหากพวกเขาจะบ่มเพาะ 15 ชั่วโมงต่อวัน มัน ไม่ใช่ว่าหลินซินหย่อนยาน เธอใช้เวลากว่า 8 ชั่วโมงในการบ่มเพาะทุกวัน และบางครั้ง เธออาจใช้เวลากว่า 10 ชั่วโมง เทียบกับคนธรรมดาแล้ว เธอ ฝึกหนักมาก

เหตุผลที่ทำไมหลินฮวงถึงไม่บอกหลินซินเรื่องความแตกต่างนั้นก็เพราะ เขาไม่อยากให้เธอฝึกจนเป็นบ้า

หลังคุยกันสักพัก หลินฮวงก็ออกไปพร้อมคุณฟูเพราะบ้านที่เขาเลือก สะอาดแล้ว ในขณะเดียวกัน หลินซินก็ฝึกดาบต่อ

คุณฟูเงียบตั้งแต่เขาก้าวไปในบ้าน

"อาจารย์ เราสามารถหาบ้านอื่นได้หากไม่ชอบ ไปดูบ้านทางซ้ายหลินซิน กันไหมครับ?"

คุณฟู่ยิ้มและสายหัว"ฉันแค่กำลังคิดว่าฉันควรบอกเธอเรื่องนี้"

"อาจารย์ ไม่มีความลับระหว่างเรา แค่บอกเรื่องในใจกับผม"

"มันเกี่ยวกับหลินซิน"คุณฟู่หันมามองหลินฮวง

หลินฮวงยิ้ม"อะไรงั้นหรอครับ?"

"เธอเคยคิดจะให้หลินซินบ่มเพาะกระบี่หรือหอกแทนไหม?"หลินฮวงถาม

"ผมไม่เคยคิด เธอคือคนที่เลือกเต๋าดาบเอง ผมคิว่าผมควรปล่อยให้เธอ ทำอะไรตามใจชอบ"หลินฮวงไม่มั่นใจว่าคุณฟู่ถามทำไม

"ฉันคิดว่าพรสวรรค์เธอในเต๋าดาบดู..ค่อนข้างทั่วไป ดังนั้นฉันจึงคิดว่าเธอ ควรเปลี่ยนเป็นเต๋ากระบี่หรืออย่างอื่นแทน เหนือสิ่งอื่นใด เธอต้องลอง พยายามใช้อาวุธทุกประเภทเพื่อหาอันที่เหมาะสมกับเธอสุด"คุณฟูลอบ สังเกตปฏิกิริยาของหลินฮวง

หลินฮวงยังสับสนเล็กน้อย แต่ทว่า เขาก็ตระหนักถึงความหมายแล้ว พร้อมแสยะยิ้ม'อาจารย์ ผมไม่รู้อะไรมากเกี่ยวกับอาวุธอื่นนอกจากเต๋า ดาบ ผมเกรงว่าผมจะไม่สามารถสอนเธอได้หากซินเอ๋อร์อยากเรียนรู้ อาวุธอื่นจริงๆ"

เขาสามารถอ่านความคิดได้ว่าคุณฟู่นั้นอยากสอนเต๋ากระบี่ให้หลินซิน บางทีเขาอาจเป็นศักยภาพในตัวหลินซิน ทำให้เขาตัดสินใจกล่าวออกมา เช่นนี้

เหนือสิ่งอื่นใด เขาคือผู้บ่มเพาะดาบ เขาไม่ยอมรับมรดกเต๋ากระบี่ของคุณ ฟู่

"ไม่ใช่ว่าเธอมีฉันงั้นหรอหากสอนน้องเธอไม่ได้? ฉันใช้อาวุธได้ทุกประเภท ฉันจะคอยดูเองว่าเธอเหมาะกับอาวุธไหน เธอไม่อาจกลับฝังพรสวรรค์ได้ หากเธอถนัดอาวุธเหล่านั้นจริงๆ"คุณฟูตอบทันที "งั้นผมก็ต้องขอฝากเธอไว้กับอาจารย์"หลินฮวงตกลง

Monster Paradise – 1189 การเรียกรวมตัวครั้งใหญ่

คุณฟู่เข้าเรื่องหลังธุระหลังคุยเรื่องหลินซินจบ

"ให้เจ้าแดงบอกขั้นตอนการทำให้กึ่งเทพกลายเป็นเทพเสมือนกับฉันด้วย ละ"

หลินฮวงพยักหน้าและอัญเชิญเจ้าแดงออกมา

คุณฟูตกตะลึงเมื่อเห็นเจ้าแดงในร่างนี้ เขาถามอย่างไม่มั่นใจ"เธอคือเจ้า แดง?"

นับตั้งแต่เจ้าแดงกลายเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ครั้ง รูปร่างเธอก็ไม่ได้ แค่เปลี่ยนไป แต่กลิ่นอายก็ยังเปลี่ยนไปด้วย

"หรือมันเป็นมอนสเตอร์ระดับบรรพกาลแล้ว?"คุณฟู่เบิกตาโพล่ง "นี่คือ ครั้งแรกที่ฉันได้เห็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สี่ครั้งแบบเป็นๆ.."

หลินฮวงพยักหน้าและยิ้ม "ครับ มันกลายพันธ์สี่ครั้งแล้ว"

"นอกจากรูปร่างแล้ว มีอะไรที่แตกต่างไปจากก่อนหน้า?"คุณฟู่ถามเจ้า แดง

"เปลี่ยนไปมาก มันเหมือนการแปลงกลายพันธ์ทั่วไป" เจ้าแดงตอบตาม ตรง "มีการเพิ่มพลังขึ้นในทุกด้าน ข้ายังได้รับความสามารถเพิ่มขึ้นมาก"

"แล้วอะไรบ้างละ?"คุณฟู่ถามอีก

"สิ่งนี้อาจแตกต่างกันออกไป ข้ามีความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างมากเพราะ รูปลักษณ์ก่อนหน้าข้าไม่เหมาะสมกับการต่อสู้ ข้านั้นเชี่ยวชาญทักษะ มนุษย์และทักษะลับมากมาย ข้าไม่อาจทำสิ่งเหล่านี้ได้ในรูปลักษณ์ก่อน หน้า ด้วยรูปลักษณ์ปัจจุบัน ข้าจึงสามารถสำแดงทักษะต่อสู้มนุษย์ ทั้งหมดได้" เจ้าแดงอธิบายอย่างละเอียด

"แล้วทักษะอย่างสุดยอดสติปัญญาละ? มันพัฒนาขึ้นไหม?"

"ทักษะคำนวณข้าเพิ่มขึ้นเช่นกัน" เจ้าแดงพยักหน้า "ยิ่งไปกว่านั้น ข้ายัง สามารถรู้สึกได้ว่าสุดยอดสติปัญญาข้าถึงจุดสูงสุดแล้ว หากข้าเลื่อน ระดับอีกครั้งงหรือหากอะไรก็ตาม มันอาจพัฒนาจนกลายเป็นทักษะใหม่"

คุณฟู่นึกถึงเรื่องจริงจังหลังคุยกับเจ้าแดงสักพัก

"ใช่แล้ว เจ้าเด็กหลินฮวงบอกฉันว่าเธอพบวิธีทำให้กึ่งเทพกลายเป็นเทพ เสมือน หลินฮวงยังบอกฉันว่าทางแก้คือการทำให้แก่นเทวะในตัวระเบิด นี่ จริงไหม?"คุณฟู่ยังคงสงสัย

"ขอรับ" เจ้าแดงพยักหน้าและยอมรับ

"แต่มันจะต้องทำตามขั้นตอนของข้าตลอดระบวนการไม่งั้นอัตรา ความสำเร็จจะเป็น 0" เจ้าแดงพูด

"ข้าจะแบ่งปันขั้นตอนให้ท่าน" คุณฟูพยักหน้าและหลับตา จากนั้นเจ้า แดงก็ชี้นิ้วมายังระหว่างคิ้วคุณฟู ปลายนิ้วมันอยู่ห่างจากผิวของคุณฟูแค่ 2-3 มิลลิเมตร หากใครสังเกตด้วยจิตเทวะ คนๆนั้นจะเห็นอนุภาคไร้สี ไร้รูปร่างที่เกือบ มองไม่เห็น พวกมันสะสมเป็นด้ายที่ดูเหมือนสายฟ้าและเจาะผ่านระหว่าง คิ้วคุณฟูไป

อึดใจต่อมา เจ้าแดงก็ถอนนิ้วออกมา

คุณฟู่ยังคงหลับตา ดำดิ่งไปในตัวเขา ค้นหาข้อมูลใหม่ที่เจ้าแดงส่งมาให้

คุณฟูเงียบไปกว่าสิบนาที

เขาดูเคร่งเครียดเมื่อลืมตาขึ้น

"เธอไปได้ข้อมูลนี้มาจากไหน?"

"ข้าได้รับข้อมูลเบื้องต้นจากหวงเทียนปู้และคนอื่น การยกระดับดังกล่าว สามารถได้ผลกับแค่กึ่งเทพขั้นสมบูรณ์เท่านั้น แม้หวงเทียนปู้และอีกสอง คนจะมีพลังเทวะสูงกว่ากึ่งเทพขั้นสมบูรณ์ทั่วไป แต่พวกเขาก็จัดอยู่ใน มาตรฐานทั่วไป" เจ้าแดงอธิบาย "ข้าได้รับอัตราเฉลี่ยหลังทำการหา ปริมาตรทุกอย่างจากร่างของทั้งสาม"

คุณฟูพยักหน้าและถามอีกครั้ง "มีอีกขั้นตอนที่ฉันไม่เข้าใจตลอดการ จำลองทั้งหมด ฉันสามารถเข้าใจได้ว่าการสะสมแก่นเทวะใหม่หลังระเบิด อันเก่าไปต้องใช้พลังงานจำนวนมาก แต่ทว่า ทำไมถึงต้องมีอุณหภูมิหรือ ความดันสูงด้วย?"

"การทำงานของอุณหภูมิและความดันสูงนั้นเป็นสิ่งจำเป็น หากปราศจาก พวกมัน มันคงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้เกิดพอลิเมอไรเซชั่น ข้าเองก็ได้รับ แรงบันดาลใจจากความรู้ของโลกอื่น"

เจ้าแดงหรี่ตามองหลินฮวงผู้อยู่ข้างๆมัน ในความเป็นจริง มันได้รับแรง บันดาลใจจากปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิวชั่นจากที่หลินฮวงบอกเธอ

"เอาละงั้น ฉันได้ยินจากหลินฮวงว่าเธอทำการจำลองกว่าล้านครั้งและ อัตราความสำเร็จก็คือ97% งั้นหรอ?" คุณฟู่ถามอีก

"ให้แน่นอนก็คือ 97.1%" เจ้าแดงแก้ไข

"ตัวตนระดับกึ่งเทพขั้นสมบูรณ์สามารถเลื่อนเป็นเทพเสมือนได้ผ่านวิธีนี้ แต่แล้วเทพเสมือนที่กลั่นแก่นเทวะของคนอื่นมาละ? ในทางทฤษฏี พวก เขาก็ควรสามารถควบรวมแก่นเทวะตัวเองได้ผ่านวิธีเดียวกันใช่ไหม?"

"ใช่ แต่อัตราความสำเร็จจะต่ำกว่ามาก เหตุผลก็คือการจะทำให้แก่นเทวะ สมบูรณ์นั้นระเบิดย่อมยากกว่า นอกจากนี้ เทพเสมือนที่กลายเป็นเทพ เสมือนผ่านการกลั่นแก่นเทวะย่อมมีข้อบกพร่องทั้งกายและวิญญาณ อัตราความตายย่อมสูงกว่าหากพวกเขายกระดับด้วยวิธีนี้"

"ตามการจำลองปัจจุบันข้า หากใครที่กลั่นแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 1 อัตราความสำเร็จจะเป็นแค่ 88.7% การกลั่นแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 2 จะมีอัตราความสำเร็จประมาณ 81.6% หากคนนั้นกลั่นแก่นเทวะเทพ เสมือนขั้น3 อัตราความสำเร็จจะอยู่เพียง 72.3% นี่คือการคำนวณจาก กรณีที่ดีสุด แน่นอนว่าความยากย่อมสูงกว่ามากในความเป็นจริงและฉุด ให้อัตราความสำเร็จต่ำลง"

"มันสามารถได้ผลกับเทพเสมือนด้วยงั้นหรอ?!" หลินฮวงกำลังสงสัยว่า หากเทพเสมือนที่ยกระดับผ่านการกลั่นแก่นเทวะจะสามารถใช้วิธี เดียวกันได้ไหม เขาปิดปากไว้เพราะเขาคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ แต่ตอนนี้ เขาได้ยินคำอธิบายจากปากเจ้าแดง มันทำให้เขาตระหนักว่าเทพเสมือนก็ สามารถทำสิ่งเดียวกันได้ด้วย "มีวิธีเพิ่มอัตราความสำเร็จไหม?"

"ไม่มี อย่างน้อยก็ไม่ใช่ก่อนที่สุดยอดสติปัญญาข้าจะพัฒนาอีกครั้ง" เจ้า แดงยิ้มอย่างหมดหนทาง

"ฉันต้องแจ้งไปยู่และห่าวหยางดูว่าพวกเขาคิดยังไง"

"ไม่จำเป็นต้องรอ เธอสามารถทำได้เลย นอกจากนี้ รวบรวมตัวตนระดับ กึ่งเทพขั้นสมบูรณ์ที่อยากเลื่อนระดับมาให้ได้มากที่สุด" คุณฟูกล่าวกับ หลินฮวง

"มะรื่นก็จะเป็นวันปีใหม่แล้ว อาจารย์จะรีบไปไหน?"หลินฮวงเลิกคิ้ว

"การจัดการเรื่องนี้ก่อนปีใหม่ย่อมดีกว่า"คุณฟูพยักหน้า

"งั้นก็ได้ครับ ผมจะไปเรียกเทียนปู้มาจัดการ"หลินฮวงพยักหน้าและโทร หาหวงเทียนปู้ทันที หวงเทียนปู้ไม่บ่นเมื่อหลินฮวงมอบหมายหน้าที่ให้เขา เขาตอบแค่ว่า "ครับ ผมจะจัดการเอง"

ในทางกลับกัน คุณฟู่กำลังคุยรายละเอียดกับเจ้าแดง

เมื่อมันเกือบกลางวัน หลินฮวงก็ขัดพวกเขา

หลังมื้อกลางวัน หลินฮวงก็ทิ้งเจ้าแดงไว้ให้คอยตอบคำถามคุณฟู่ ส่วนเขา พาหลินซินและเสี่ยวโม่ออกไปเดินเล่น

ภายใต้การจัดการของหวงเทียนปู้ ระดับกึ่งเทพขั้นสมบูรณ์หลายคนรีบ กลับมายังสำนักงานใหญ่ขัตติยะกันทีละคน

รวมถึงหวงเทียนปู้และอีกสองคน มีกึ่งเทพขั้นสมบูรณ์ทั้งสิ้นเจ็ดคนใน ขัตติยะ ทั้งหมดล้วนมากันพร้อมหน้า

ครั้งก่อนที่ทั้งเจ็ดมารวมกันคือตอนหลินฮวงได้รับแต่งตั้งเป็นจักรพรรดิ

มันไม่ใช่แค่กึ่งเทพขั้นสมบูรณ์เจ็ดคน แต่หวงไป่ยู่และหวงห่าวหยางก็ยัง มาด้วย

ตัวตนที่นับเป็นกำลังรบสูงสุดของขัตติยะได้มารวมตัวกันในห้องๆหนึ่ง

Monster Paradise - 1190 คนแรก

มันเป็น 6 โมงเย็น สองเทพเสมือนและเจ็ดกึ่งเทพขั้นสมบูรณ์จากขัตติยะ ได้มารวมกันที่ลานบ้านของคุณฟู่

หลินฮวงยังไปที่นั่นด้วยตามคลื่นเสียงของเจ้าแดง เหนือสิ่งอื่นใด ขัตติยะ อยากให้หลินฮวงคอยดูสถานการณ์

"ไปยู่ ห่าวหยาง พวกคุณตั้งคู่ตัดสินใจแล้วนะ? มันอาจล้มเหลวได้ ทันทีที่ ล้มเหลว พื้นฐานบ่มเพาะคุณจะระเบิดและอาจไม่สามารถบ่มเพาะได้อีก นั่นถือเป็นสถานการณ์ธรรมดา หากมันเลวร้าย คุณจะระเบิดและตาย ทันที แม้กระทั่งวิญญาณก็ยังถูกฆ่า.

"เทียนปู้ได้บอกเราแล้ว" หวงห่าวหยางพยักหน้าโดยไม่ลังเล

หวงไปยู่ก็เช่นกัน "เราเต็มใจยอมรับไม่ว่าผลลัพธ์สุดท้ายจะเป็นยังไง"

ทั้งคู่ติดอยู่ระดับนี้มานานหลายร้อยปี ตลอดร้อยปีที่ผ่านมา พวกเขาเฝ้าดู คนรุ่นใหม่เติบโตมาตลอด ส่วนตัวเองก็ได้แต่อยู่เฉยๆ แน่นอน พวกเขา ย่อมรู้สึกไม่สบายใจ ยิ่งไปกว่านั้น ด้วยการส่งเสริมของเคล็ดโบราณ การ บรรลุระดับเทพเสมือนจึงไม่ใช่ความท้าทายสำหรับเด็กมากพรสวรรค์ มัน เป็นไปได้ที่พวกเด็กๆจะแซงหน้าพวกเขาหากพวกเขายังคงนิ่งเฉย

หนึ่งในเหตุผลที่ทำไมหวงไปยู่และหวงห่าวหยางถึงยอมรับความท้าทายก็ เพราะพวกเขาหวังว่าจะได้เป็นผู้บ่มเพาะทั่วไปซึ่งสามารถเพิ่มระดับ ตัวเองได้ นอกจากนั้น พวกเขายังคิดว่ามันเป็นเพียงเรื่องของเวลาสำหรับ หวงเทียนปู้และคนอื่นที่จะแซงหน้าพวกเขา เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกทิ้ง ทั้งคู่ จึงตัดสินใจเช่นนี้

หลินฮวงหยุดพูดอะไรที่ทำให้พวกเขาท้อใจ

"ในเมื่อพวกคุณตัดสินใจแล้ว ผมก็จะเคารพการตัดสินใจพวกคุณ"

"พวกเธอทั้งคู่จะเป็นคนสุดท้าย ฉันจะเริ่มด้วยคนที่มีอัตราความสำเร็จ สูงสุดก่อน"คุณฟู่กวาดตามองกึ่งเทพทั้งเจ็ดด"ใครอยากเป็นคนแรก" ทั้งเจ็ดตกตะลึงกับคำถาม แม้หลินฮวงจะบอกว่าอัตราความสำเร็จนั้นสูง ถึง 97% มันก็เป็นแค่ทฤษฎี นอกจากนี้ ไม่มีใครเคยทดลองกับมันมาก่อน ไม่มีใครเต็มใจจะเป็นหนูทดลองตัวแรก

เมื่อหวงเทียนปู้คิดว่าไม่มีใครเต็มใจเป็นอาสาสมัคร เขาก็เห็นหวงตู้ฟู้ก้าว ออกไป

"งั้นฉันก็จะเป็นคนแรก!"หวงตู้ฟู้ก้าวออกมาอย่างแน่วแน่ แต่คนอื่นกลับ เห็นว่ากล้ามเนื้อนั้นแข็งตัว บ่งชี้ว่าเขากำลังตื่นตัว

"เอาละ พ่อตัวโต เธอจะเป็นคนแรก" คุณฟู่ยิ้มให้หวงตู้ฟู้

"คุณฟู่.." หนังศีรษะของหวงตู้ พู้ชาด้านเล็กน้อยเมื่อเห็นว่าคุณฟูกำลัง สำรวจเขาเหมือนหนูทดลอง

"ทำอย่างที่ปากพูดสิ!"

"งั้น..ในเมื่อผมจะเป็นคนแรก คุณช่วยทำแบบพิเศษได้ไหมครับ?"หวงตู้ฟู้ ยิ้ม "ฉันจะรู้ว่าขนเธอมีกี่เส้นเมื่อฉันตรวจเธอด้วยจิตเทวะ เธออยากให้ฉัน ตรวจพิเศษแค่ไหนละ?"คุณฟู่ถาม

"ช่างเถอะครับ คิดว่าผมไม่เคยพูด" หวงตู้พู้หน้าซึ่

"เพื่อป้องกันการรบกวนใดๆ การยกระดับจะจัดในเขตแดนเทพฉัน นี่คือ ครั้งแรกที่เรากำลังทำแบบนี้ นอกจากเจ้าแดงและพ่อตัวตนนี่ คนอื่น จะต้องรอด้านนอก ฉันไม่อยากให้ใครมาขัดตลอดกระบวนการ"

"อาจารย์ไม่ต้องการให้ผมช่วยงั้นหรอ?"หลินฮวงถาม

"ไม่ แค่เจ้าแดงก็พอ ฉันจะให้เจ้าแดงติดต่อเธอหากฉันต้องการความ ช่วยเหลือจริงๆ" ความช่วยเหลือเขาถูกปฏิเสธตรงๆ

"ใช่แล้ว มันใช้เวลานานแค่ไหนต่อคน?"คุณฟู่ถามเจ้าแดง

เพราะการจำลองของเจ้าแดงคือรุ่นที่ส่งต่ออย่างรวดเร็ว กระบวนการ ทั้งหมดจึงถูกบีบอัดเป็นไม่กี่วินาที แม้นั่นจะไม่ได้ส่งผลต่อเนื้อหาด้วยการ ใช้จิตเทวะ คุณฟูก็ไม่อาจระบุเวลาแน่ชัดได้

"ปกติจะใช้เวลาประมาณสองชั่วโมง แต่ทว่า ท่านจะต้องใช้เวลาหนึ่งถึง สองชั่วโมงในการเติมพลังเทวะหลังจากยกระดับแต่ระรอบ" เจ้าแดง อธิบาย "มันจะใช้เวลานานยิ่งกว่าสำหรับคนที่เป็นเทพเสมือนอยู่แล้ว และการเติมพลังเทวะก็จะนานขึ้นด้วย"

"งั้น นั่นก็หมายความว่าแต่ละคนจะใช้เวลาอย่างน้อย 3-4 ชั่วโมงสินะ" คุณฟู่เลิกคิ้วขึ้นเมื่อได้ยิน เขาพูดกับหวงเทียนปู่และคนอื่น "งั้น ก็ไม่ต้อง รอกันที่นี่ พวกเธอสามารถไปทำอะไรก็ได้ คนที่ไม่มีอะไรทำก็สามารถไป เดินเล่นหรือนอน ฉันจะให้หลินฮวงไปเรียกพวกเธอเมื่อฉันพร้อม"

หวงเทียนปู้ใค้งคำนับทันที "งั้น ผมก็จะกลับห้องทำงานผม มีเรื่องที่ผมยัง จัดการไม่เสร็จ"เขาดูเหมือนคนบ้างาน

หวงอู่หนานเหลือบมองเขาและพูดตาม "ผมก็ด้วย"

ท่ามกลางเก้าคน นอกจากหวงเทียนปู้และหวงอู่หนาน ที่เหลือไม่พูดอะไร

ทั้งคู่จากไปทันทีหลังอำลา

คุณฟู่ไม่พูดอะไรเช่นกัน ทั้งหมดที่เขาทำคือโบกแขนเสื้อ ข้างๆ หวงตู้ฬู้ และเจ้าแดงพลันหายไปพร้อมกัน ต่อมา คุณฟู่ก็ค่อยๆจางหายไป

หลินฮวงรู้ว่าคุณฟู่ได้เอาตัวทั้งคู่เข้าเขตแดนเทพเขาไปแล้ว

"พวกคุณไม่ต้องอยู่ที่นี่หรอก ผมจะไปเรียกเมื่ออาจารย์พร้อม" หลินฮวง ย้ำอีกครั้ง แต่ทว่า เขาหยุดรบกวนพวกเขาเมื่อเห็นว่าหวงไป่ยู่และคนอื่น ไม่คิดไปไหน

เพียงเมื่อหลินฮวงออกจากสวนไป การเปลี่ยนแปลงของหวงตู้พู้ก็เริ่มต้น ขึ้นในเขตแดนเทพของคุณฟู่ เขานั่งสมาธิกลางอากาศ

คุณฟูเองก็นั่งตรงข้ามเขา ส่วนมือเขาก็กดลงบนหน้าอกหวงตู้ฟู้

พลังเทวะสีทองเจาะไปในร่างของหวงตู้ ฟู้ ในไม่ช้ามันก็พบที่ที่แก่นเทวะ แตกอยู่ และทะเลพลังเทวะก็เริ่มเติมเต็มมัน

ในขณะเดียวกัน เจ้าแดงที่ยืนอยู่ข้างๆก็คอยตรวจสอบกระบวนการ เปลี่ยนแปลง

หลังคุณฟู่ใส่พลังเทวะลงไปชั่วโมงหนึ่ง แก่นเทวะแตกของหวงตู้ฟู้ก็ถูกเติม เต็มจนถึงจุดที่มันไม่อาจรับพลังเทวะได้อีกต่อไป

"เพิ่งอุณหภูมิและแรงดันเดี๋ยวนี้!" เจ้าแดงกระตุ้นคุณฟู่ผ่านคลื่นเสียง

คุณฟู่ไม่ตอบ เขากลับจุดไฟเทวะเขาให้แผดเผาภายในร่างของหวงตู้ ฟู้ ใน ทะเลไฟ มันเริ่มมีแรงดันจากทุกทิศทาง กดลงบนแก่นเทวะแตก

หวงตู้ พู้มีสีหน้าเปลี่ยนไปอย่างมาก เขาสามารถรู้สึกได้ถึงแรงดันและ อุณหภูมิสูงที่บีบแก่นเทวะเขา เขาเจ็บปวดมากจนส่งเสียงร้อง

"นี่เจ็บปวดมาก แต่ท่านต้องอดทน คอยกระตุ้นแก่นเทวะไว้และอย่าหมด สติ การเลื่อนระดับจะล้มเหลวทันทีที่การกระตุ้นแก่นเทวะแตกหยุดลง" เจ้าแดงกล่าวกับหวงตู้ฟู้ "จงร้องหากไม่อาจทนได้จริงๆ อย่าเก็บรั้ง มัน อาจดีขึ้นหากร้องออกมา"

หวงตู้ พู้พยักหน้าเบาๆพลางกัดฟัน เขาไม่กล้าพูดอะไรราวกับกลัวว่าเขา อาจยอมแพ้ทันทีที่พูด

เวลาผ่านไป

คุณฟู่รักษาพลังเทวะไว้ที่อุณหภูมิและแรงดันสูง มันกำลังบดขยี้แก่นเทวะ แตกของหวงตู้ฟู้จากทุกทิศทาง

ภายใต้สถานการณ์ปกติ มันยากสำหรับโลกภายนอกที่จะเข้ามา
แทรกแซงทันทีที่มีคนปิดการทำงานของแก่นเทวะพวกเขา นั่นทำให้มัน
เป็นการยากจะทำลายแก่นเทวะ แต่ทว่า แก่นเทวะสามารถประสบกับการ
แลกเปลี่ยนพลังงานได้เมื่อมันถูกกระตุ้น ในทางทฤษฎี มันสามารถ
ทำลายได้

ด้วยอุณหภูมิและแรงดันสูงที่กินเวลากว่าชั่วโมง แก่นเทวะแตกในตัวหวง ตู้ฟู้จึงเริ่มไม่มั่นคง นอกจากนี้ ความไม่มั่นคงยังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มันอาจ ระเบิดได้ทุกเมื่อ

"คุณฟู่ ท่านต้องรักษามันไว้ตลอด ต่อให้แก่นเทวะเขาระเบิด ท่านก็ไม่อาจ หยุดได้แม้แต่วินาทีเดียว นั่นคือกุญแจหลักของการผสานแก่นเทวะ!" เจ้า แดงพูดกับคุณฟู่อีกครั้ง

"หวงตู้ พู้ อย่าจุดชนวนแก่นเทวะแตกสุ่มสี่สุ่มห้า เมื่อความไม่มั่นคงนั้นอยู่ ระดับสูงสุดและอาจระเบิดได้ตลอดเวลา ถึงตอนนั้นค่อยจุดชนวนมัน" เจ้าแดงพูดกับหวงตู้ พู้

เมื่อแก่นเทวะของหวงตู้ฟู้ไม่เสถียร จิตสำนึกที่อยู่ในร่างเขาก็รออย่าง อดทน

เมื่อเวลาผ่านไป แก่นเทวะแตกก็ขยายจนถึงจุดสูงสุดภายในอุณหภูมิและ แรงดันสูง ทั่วแก่นเทวะกลายเป็นสีแดงเหมือนเหล็กหลอม

เสียงของเจ้าแดงพลันดังขึ้น "ตอนนี้แหละ!"

เขาจุดชนวนมันโดยไม่ลังเล

ป้ง!

ประกายไฟสีทองพวยพุ่งออกมา แสงสีทองสาดกระจายไปทั่วโลกภายใน ร่างเขา ในไม่ช้าการระเบิดก็มาถึงขีดสุดภายใต้อุณหภูมิและแรงดดันสูง

"กระตุ้นพลังเทวะเพื่อควบแน่นแก่นเทวะ!"

เมื่อเสียงของเจ้าแดงดังขึ้น หวงตู้ฟู้ก็เริ่มใช้พลังเทวะเขาให้ได้มากที่สุด

ทะเลพลังเทวะเริ่มรวมตัวกันใจกลางจุดระเบิด วังวนก่อตัวขึ้น จากนั้น มัน ก็รวมกันเป็นก้อนกรวดทองด้วยความเร็วสูง..

Monster Paradise – 1191 อัตราความสำเร็จ 100%

การเลื่อนขั้นของหวงตู้ฟู้กินเวลาเกือบสองชั่วโมงครึ่ง

แม้เขาจะอารมณ์เสียที่หวงตู้ฟู้เรียกเขาว่าเตี้ยและแก่ เขาก็แค่ทำท่าให้ หวงตู้ฟู้ระวังปากไว้ในอนาคต แม้เขาจะแกล้งหวงตู้ฟู้เรื่องขนบนตัว คุณฟู่ ก็ยังทุ่มเทให้กับเขาตลอดกระบวนการโดยไม่มีข้อผิดพลาดใดๆ

เหนือสิ่งอื่นใด มันเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอนาคตและชะตากรรมของหวงตู้ฟู้ ทันทีที่มันล้มเหลว ฐานบ่มเพาะของหวงตู้ฟู้สามารถถูกทำลายได้ เขา สามารถตายได้จากการระเบิด

หวงตู้ฟู้เหมือนลอยขึ้นฟ้าเมื่อแก่นเทวะเขาแข็งตัวสำเร็จ เขาสามารถรู้สึก ได้อย่างชัดเจนว่าร่างกายและวิญญาณเขากำลังแปรสภาพ

เมื่อเขาลืมตา เขาก็เห็นคุณฟู่ถอยห่างออกไปสิบเมตรเพื่อฟื้นคืนพลังงาน เขาด้วยหินเทวะ หวงตู้ฟู้ขอบคุณเขาทันที "ขอบคุณครับ คุณฟู่!"

คุณฟูลืมตา"อยู่เงียบๆ อย่ารบกวนฉัน"

"ครับ ครับ ครับ ผมจะปิดปาก"หวงตู้ ฟู้ปิดปากและยืนนิ่งอย่างเชื่อฟัง เขา สงบจิตใจเพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเขา

แม้คุณฟู่และอีกสองคนจะไม่ได้ออกเขตแดนเทพ หลินฮวงก็ได้ยินข่าวจาก เจ้าแดงทันทีที่ผ่านการเลื่อนระดับ ตอนนี้หวงตู้ฟู้กลายเป็นเทพเสมือนขั้น 1แล้ว!

ในวังจักรพรรดิ หลินฮวงโล่งใจ

อัตราความสำเร็จ 97.% ที่เจ้าแดงบอกเขาก่อนหน้าก็แค่ข้อมูลทาง
ทฤษฏี พวกเขาจะรู้ว่ามันได้ผลจริงก็ต่อเมื่อสำเร็จ เหนือสิ่งอื่นใด การ
จุดชนวนแก่นเทวะแตกนับเป็นเรื่องบ้ามาก ตอนนี้ที่การเลื่อนระดับของ
หวงตู้ฟู้สำเร็จ มันก็เป็นตัวพิสูจน์ว่าการคำนวณของเจ้าแดงได้ผล

ประมาณชั่วโมงต่อมา ในที่สุดคุณฟู่ก็ลืมตาขึ้น

เมื่อเห็นว่าร่างของหวงตู้ฟู้ยังเปลี่ยนแปลงไม่เสร็จ เขาก็ไม่ได้ไล่เขาออกไป เขากลับกระโดดและปรากฏในสวน "เจ้าตัวโตเลื่อนระดับเสร็จแล้วและร่างเขาก็ยังอยู่ในระหว่างการ เปลี่ยนแปลง ใครจะเป็นคนต่อไป?"คุณฟูกวาดตามองกึ่งเทพที่เหลืออีกสี่ คนเพราะหวงเทียนปู้และหวงอู่หนานนั้นไม่อยู่

"ผม! 'ชายกล้ามโตที่มีกล้ามใหญ่ยิ่งกว่าหวงตู้ฟู้ยกมือขึ้น

"เลือกฉัน!" เด็กผูหญิงผมสั้นตัวเล็กกระโดดชูมือขึ้น

คุณฟู่มองทั้งคู่ "งั้นก็ผู้หญิงก่อน เธอจะเป็นคนต่อไป พ่อตัวโต คนอื่น ปรึกษากันต่อเอาเอง อย่าเสียเวลา ฉันอยากพักผ่อนในช่วงวันส่งท้ายปี เก่า"

คุณฟู่โบกแขนเสื้ออีกครั้งทันทีที่พูดจบ และเด็กสาวผมสั้นก็หายไป โดยตรง ตามด้วยคุณฟู่

เด็กสาวเห็นหวงตู้ฟู้กำลังนั่งสมาธิอยู่ทันทีที่เธอเข้าเขตแดนเทพมา เธอ สัมผัสได้อย่างชัดเจนว่ากลิ่นอายเขาคือเทพเสมือนแล้ว มันยิ่งทำให้เธอ ตื่นเต้นขึ้น "มันได้ผลจริงๆ!"

โดยธรรมชาติ คุณฟู่สังเกตเห็นสีหน้าเธอแต่ก็ไม่สนใจ เขาจ้องหวงตู้ฟู้ผู้ยัง อยู่ในการเปลี่ยนแปลงและพูดกับเด็กสาว"ฉันจะส่งพวกเธอทั้งหมดออก จากเขตแดนเทพฉันทันทีที่แก่นเทวะเธอก่อตัว พวกเธออาจถูกแทรกแซง กระบวนการและส่งผลต่ออัตราความสำเร็จของคนอื่นหากพวกเธอยังอยู่ ในเขตแดนเทพฉัน พวกเธอค่อยปรับสภาพร่างกายได้ในสวนข้างนอก"

เด็กสาวพยักหน้า"เข้าใจแล้วค่ะ"

"เอาละ สงบสติลง นั่งสมาธิและหลับตา เริ่มกระตุ้นแก่นเทวะเธอเมื่อเธอ พร้อม ที่เหลือปล่อยให้เป็นหน้าที่ฉัน"คุณฟู่เริ่มทวนกระบวนการทั้งหมด

ในไม่ช้าเด็กสาวก็เริ่มกระตุ้นแก่นเทวะเธอ จากนั้นคุณฟู่ก็เริ่มขั้นแรก

เวลาผ่านไปสองชั่วโมง การก่อตัวของแก่นเทวะเธอเร็วกว่าหวงตู้ฟู้ เล็กน้อย แน่นอน เธอกรีดร้องดังกว่าเขา แม้กระทั่งหวงตู้ฟู้ที่อยู่ระหว่าง การเปลี่ยนแปลงก็ถูกปลุกด้วยเสียงร้องเธอ เดิมที่ เขาสับสนว่าเสียงร้องของผู้หญิงมาจากใหน เขาคิดว่ามีคนกำลัง แกล้งผู้หญิงและจะว่าตามสัญชาตญาณ แต่ทว่า เมื่อเขาลืมตา เขาก็ ตระหนักว่ามันเป็นคุณฟู่ เขารีบปิดปากทันที่ด้วยความกลัว

เจ้าแดงหันมามองหวงตู้ฟู้ด้วยรอยยิ้ม เมื่อเห็นว่าเขามองมัน มันก็ทำท่า ให้เขาเงียบ

หวงตู้ พู้พยักหน้าเหมือนสุนัขเชื่องและนั่งนิ่งไม่กล้าขยับ เขารู้ว่ามันเป็น ช่วงเวลาสำคัญของเด็กสาวผมสั้น เขาไม่กล้าทำอะไรเพื่อกวนใจคุณฟู่

การเลื่อนระดับของเธอประสบความสำเร็จเช่นกัน เธอรวมแก่นเทวะเธอ ภายในสองชั่วโมง

ก่อนเธอจะได้ขอบคุณ คุณฟูก็สะบัดแขนเสื้อ ส่งเธอและหวงตู้ฟู้ออกไป

จากความตื่นเต้นของคนอื่น พวกเขาพลันสังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลง ในระดับพลังของทั้งคู่ทันทีที่พวกเขาถูกส่งออกมา ร่างของเด็กสาวผมสั้นยังคงมีการเปลี่ยนแปลง ส่วนหวงตู้ ฟู้นั้นผ่านการ เปลี่ยนแปลงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากนั้นคนอื่นก็มารุมล้อมเขาเพื่อถาม คำถามต่างๆ

หลังส่งทั้งคู่ออกไป คุณฟู่ก็ใช้เวลาชั่วโมงหนึ่งเพื่อพักและก้าวออกเขตแดน เทพมาอีกครั้ง

"พ่อตัวโต เธอจะเป็นคนที่สาม" ครั้งนี้ คุณฟู่ไม่ยอมเสียเวลา เขาโบกมือ และพาชายกล้ามโตเข้าไป

นั่นทำให้เหลือกึ่งเทพอีกสองคน หวงตู้ฟู้รีบไปพาหวงเทียนปู้และหวงอู่ หนานมาทันที

ทั้งคู่รอให้พลังเทวะของคุณฟู่ฟื้นตัวที่สวน จากนั้นก็เข้าไปแดนเทพทีละ คน

พวกเขาใช้เวลานานกว่าเล็กน้อย สำเร็จหลังผ่านไปเกือบสามชั่วโมง

หลังผ่านไป 28 ชั่วโมง กึ่งเทพขั้นสมบูรณ์ทั้ง 7 ในขัตติยะก็กลายเป็นเทพ เสมือนขั้น 1

อัตราความสำเร็จคือ 100%!

หวงไปยู่และหวงห่าวหยางรู้สึกตื่นเต้นที่เห็นความสำเร็จของทั้งเจ็ด แม้ อัตราความสำเร็จพวกเขาจะน้อยกว่า พวกเขาก็ยังมีความกล้าขึ้นหลังเห็น ความสำเร็จของคนอื่นอย่างต่อเนื่อง

แม้แต่ตัวคุณฟูเองก็มีความมั่นใจตั้งแต่เขาคุ้นเคยกับกระบวนการทั้งหมด หลังทำมาเจ็ดครั้งติด

หลังหวงเทียนปู้เลื่อนระดับ คุณฟู่ก็พักนานกว่าสามชั่วโมง เขาเพียงก้าว ออกมาเมื่อพักผ่อนพอจนสมบูรณ์พร้อม

เขาจ้องมองหวงไปยู่และหวงห่าวหยาง ในที่สุดก็หยุดที่หวงห่าวหยาง "เธอคือเทพเสมือนขั้น 2 งั้นอัตราความสำเร็จก็คงสูงกว่าเขา เธอจะเป็น คนแรก" หวงห่าวหยางพยักหน้า "ครับ"

คุณฟู่สะบัดแขนเสื้อ จากนั้นหวงห่าวหยางก็หายไป ร่างของคุณฟู่ค่อยๆ จางหายไปพร้อมกัน

Monster Paradise – 1192 แก่นเทวะพิเศษของหวงห่าวหยาง

ในความเป็นจริง การเปลี่ยนแปลงของแก่นเทวะต้องใช้ขั้นตอนที่คล้ายกัน ในการรวมแก่นเทวะแตก

พูดให้เข้าใจง่ายๆ มันแค่การระเบิดแก่นเทวะและประกอบมันกลับเข้า ด้วยกันเพื่อรวมเป็นแก่นเทวะใหม่

ความแตกต่างคือความยากลำบากของการทำให้แก่นเทวะสมบูรณ์นั้น ระเบิดย่อมสูงกว่า แถมพลังงานที่ปล่อยจากแก่นเทวะแตกนั้นจะต่ำกว่า และง่ายต่อการควบคุมมากกว่า

แต่ทว่า แค่ความแตกต่างสองอย่างนี้ก็ทำให้คุณฟู่ลำบากแล้ว

"สงบอารมณ์ลงก่อน ไม่ต้องรีบ เหนือสิ่งอื่นใด ไม่มีความแตกต่างว่าจะช้า หรือเร็ว นั่งสมาธิลงและหลับตาเมื่อร่างของเธอมั่นคง ควบคุมแก่นเทวะ ในตัวและกระตุ้นมันตามปกติ ที่เหลือปล่อยให้เป็นหน้าที่ฉัน "คุณฟูกล่าว กับหวงห่าวหยาง"แค่ทำตามสิ่งที่ฉันพูดและอย่าลังเล"

"เข้าใจแล้ว" หวงห่าวหยางพยักหน้าและเริ่มปรับลมหายใจ ความวิตกเขา เริ่มหายไปหลังสูดหายใจลึกและปรับการเต้นหัวใจเป็นปกติ

หลังยืนยันว่าร่างเขาปกติ หวงห่าวหยางก็นั่งลง จากนั้นก็พยักหน้าให้คุณ ฟู่ "ผมพร้อมแล้ว"

ในความเป็นจริง คุณฟู่ได้ตรวจร่างของหวงห่าวหยางด้วยจิตเทวะเขาแล้ว เขานั่งตรงข้ามหวงห่าวหยางอย่างสงบหลังยืนยันว่าเขาผ่อนคลายและทุก อย่างในร่างเขาปกติ

ในเวลานั้น หวงห่าวหยางหลับตาและเริ่มกระตุ้นแก่นเทวะในตัวเขา

คุณฟู่ยื่นฝ่ามือออกมาและกดลงบนอกของหวงห่าวหยาง พลังเทวะสีทอง เริ่มแทรกเข้าไปในร่างของหวงห่าวหยาง ตรงไปยังแก่นเทวะเขา

ครั้งนี้ แค่การแทรกซึมอย่างเดียวก็ใช้เวลากว่าสี่ชั่วโมงแล้ว แก่นเทวะใน ตัวหวงห่าวหยางถูกเติมเต็มหลังจากนั้น คุณฟู่ถอนหายใจยาวหลังยืนยันว่าแก่นเทวะนั้นเต็มแล้ว ขั้นแรกที่เขาใช้ กับหวงห่าวหยางยังนับว่านานกว่ากระบวนการยกระดับทั้งหมดของพวก หวงเทียนปู้

ตั้งแต่ขั้นตอนแรกเสร็จ คุณฟู่ก็เริ่มใช้แรงดันและอุณหภูมิสูงบนแก่นเทวะ ของหวงห่าวหยาง

ณ จุดนั้น เจ้าแดงแนะนำ "ใช้แรงดันและอุณหภูมิสูงขึ้นสี่เท่าก่อนและ ค่อยปรับทีหลัง"

คุณฟู่ไม่พูดอะไร จริงๆแล้วเจ้าแดงได้บอกเขาไว้แต่แรกแล้ว แต่มันก็ยังย้ำ เขาอีกครั้ง

หลังปรับแรงดันและอุณหภูมิเพิ่มขึ้นสี่เท่า คุณฟูและเจ้าแดงก็คอยสังเกต การเปลี่ยนแปลงในแก่นเทวะของหวงห่าวหยาง

อึดใจต่อมา เจ้าแดงก็พูดอีกครั้ง "สี่เท่าไม่พอ เป็นห้าเท่า!"

คุณฟู่ทำตามทันที่

ไม่ถึงนาที่ต่อมา เจ้าแดงกลับขมวดคิ้วเล็กน้อย "เจ็ดเท่า!"

"แน่ใจนะ? ในการจำลองเธอทำไว้น้อยกว่าสี่เท่าไม่ใช่งั้นหรอ?"คุณฟูอด ถามไม่ได้

"ข้าพลาดการระบุลักษณะของแก่นเทวะในการจำลองไปเพราะลักษณะ ส่วนใหญ่ไม่ส่งผลต่อกระบวนการ แต่ทว่า แก่นเทวะที่เขากลั่นดูเหมือนจะ พิเศษเล็กน้อย หากข้าเดาไม่ผิด นี่คือแก่นเทวะที่เกิดมาพร้อมธาตุไฟ มัน มีความต้านทานต่ออุณหภูมิสูง เราต้องเพิ่มอุณหภูมิและแรงดันเพื่อ จุดชนวนมัน ไม่มีทางอื่น" เจ้าแดงอธิบายอย่างช่วยไม่ได้

"แต่หากเป็นเช่นนั้น ต่อให้เกิดการระเบิด ผลกระทบของการระเบิดจะเกิน ความคาดหวังของเราไปมาก ผลกระทบบนร่างเขาและวิญญาณจะเพิ่ม หลายเท่า" คุณฟู่กำลังคิดว่าควรยอมแพ้

"อันที่จริง อัตราการรอดชีวิตเขาจะลดลงไปเป็น 21.7% และอัตรา ความสำเร็จจะน้อยกว่า18%" เจ้าแดงขมวดคิ้วแน่นกว่าเดิม"เว้นแต่จะมี ทางออกสำหรับพลังงานส่วนเกินจากการระเบิด" "ทำไมเราไม่หยุดมันตอนนี้ละ? อัตราความล้มเหลวจะสูงขึ้นหากดำเนิน ต่อไป" คุณฟู่แนะนำ

"ข้ามีความคิด ข้าจะให้นายท่านดูดซับพลังงานส่วนเกิน" เจ้าแดงคิดขึ้น

"หลินฮวง? เรากำลังรับมือกับพลังเทวะ ยิ่งไปกว่านั้น ยังเป็นพลังเทวะ จากการระเบิดแรงดันสูงในตัวของหวงห่าวหยาง มันอาจเหมือนกับการ โจมตีของเทพเสมือนขั้น 4"คุณฟู่ไม่เข้าใจว่าทำไมเจ้าแดงถึงมาแนะนำ ความคิดแบบนี้

"ไม่ต้องห่วง นายท่านสามารถกลั่นได้แม้กระทั่งแก่นเทวะเทพเสมือนขั้น 9 แต่ทว่า เราต้องถามความคิดของหวงห่าวหยางก่อนและดูว่าเขาอยากทำ ต่อไหม" จากนั้นเจ้าแดงจึงอธิบายสถานการณ์ปัจจุบันให้หวงห่าวหยาง ฟัง

"อัตราความสำเร็จน้อยกว่า 18%?"แม้กระทั่งหวงห่าวหยางก็ยังตกตะลึง หลังได้ยิน เขารีบถามต่อ" แล้วหากท่านจักรพรรดิดูดซับพลังงานส่วนเกิน ละ?อัตราความสำเร็จจะเพิ่มไหม?"

"มันขึ้นอยู่กับอัตราดูดซับและระยะเวลาที่ร่างกายและวิญญาณท่าน สามารถรับผลกระทบได้ แต่มันย่อมสูงกว่า 18%"เจ้าแดงไม่ได้ให้คำตอบ แน่ชัด"แต่ท่านสามารถล้มเลิกชั่วคราวได้ ข้าจะใช้เวลาจำลองตามข้อมูล ของท่านและหาทางออกอื่น"

หวงห่าวหยางตกอยู่ในความเงียบและตัดสินใจ"ลุยต่อเลย ยังไงซะ นี่ก็ เกิดจากแก่นเทวะในร่างฉัน เธออาจไม่สามารถหาทางออกได้ผ่านการ จำลอง"

"ข้าอาจหาทางออกไม่ได้จริงๆ"เจ้าแดงยอมรับ มันเพิ่งพบวิธีหลังทำการ จำลองกว่าล้านครั้ง การจะให้มันทำมากกว่านี้คงยากเกินไป"งั้น ข้าจะให้ นายท่านมาที่นี่"

มันเป็นตอนตีห้า ท้องฟ้ายังมืดเนื่องจากมันเป็นฤดูหนาวในเมือง จักรพรรดิ

หลินฮวงผู้หลับลึกถูกปลุกโดยเจ้าแดง เขาดีดตัวนั่งและปรากฏในสวน ของคุณฟู่หลังได้ยินคำอธิบายของเจ้าแดง หวงเทียนปู้และคนอื่นออกจากลานของคุณฟู่ไปก่อนหน้าแล้ว เหลือแค่ หวงไป่ยู่ เขาตกตะลึงที่เห็นหลินฮวงปรากฏตัวในชุดนอน

อย่างไรก็ตาม คุณฟู่ได้ลากหลินฮวงเข้าไปในวินาที่ต่อมา

รูม่านตาของหวงไป่ยู่หดลง "หรือจะมีอะไรเกิดขึ้นกับห่าวหยาง?!"

หลินฮวงรีบมาด้วยชุดนอนและถูกลากเข้าไปในเขตแดนเทพของคุณฟู่ ทันทีที่มาถึง หวงไป่ยู่รู้ว่าต้องมีเรื่องเกิดกับหวงห่าวหยางต่อให้คิดด้วย นิ้วเท้าก็ตาม เขาเริ่มกังวล

เมื่อหลินฮวงถูกลากเข้าไป เจ้าแดงก็รีบเล่าให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น

"เข้าใจแล้ว ปล่อยให้การดูดซับพลังงานเป็นหน้าที่ผม" หลินฮวงยอมรับ โดยไม่ลังเล คุณฟู่เริ่มเพิ่มแรงดันและอุณหภูมิลงบนแก่นเทวะในตัวหวงห่าวหยาง เขา เพิ่มมันจาก 5 เท่าเป็น 7 เท่า

แต่ทว่า เจ้าแดงกลับกระตุ้นอีกครั้งในหนึ่งนาทีต่อมา "8 เท่า!'

ครั้งนี้ คุณฟู่ไม่สงสัยและเพิ่มแรงดันกับอุณหภูมิเป็น 8 เท่า

ประมาณสามนาที่ต่อมา เจ้าแดงก็พูดอีกครั้ง "เพิ่มแรงดันเป็น 8.5 เท่า และอุณหภูมิเพิ่มเป็น12 เท่า!"

"แน่ใจนะ?" คุณฟู่ถาม

"ข้ามั่นใจ!"

คุณฟู่ทำตามทันที่

ประมาณสามนาที่ต่อมา เธอก็สั่ง "รักษาปริมาณแรงดันไว้และเพิ่ม อุณหภูมิเป็น 18 เท่า!" "อ่า!"เส้นเลือดของหวงห่าวหยางปูดขึ้นจากความเจ็บปวด เลือดไหลออก จากปากเพราะเขากัดฟันแรงเกิน

"ท่านต้องตื่นตัวไว้เสมอไม่ว่าจะเจ็บปวดแค่ไหน ไม่อย่างนั้น ท่านจะเสีย ความพยายามทั้งหมด" เจ้าแดงกล่าวกับหวงห่าวหยาง

ตาของหวงห่าวหยางแดงก่ำ เขาพยายามอย่างหนัก พยักหน้าให้เจ้าแดง ไม่มีแรงพูดอีก

เวลาผ่านไป ในที่สุดเจ้าแดงก็ไม่ได้สั่งให้เพิ่มอุณหภูมิอีก บรรเทาความ ร้อนใจของคุณฟู่

สามชั่วโมงต่อมาเป็นการทรมานของหวงห่าวหยาง ความเจ็บปวด มหาศาลเกือบจะบดขยี้สติเขา แต่เจตจำนงค์อันแข็งแกร่งก็ยึดมั่นเขาไว้

แก่นเทวะสีแดงเลือดในร่างเขาใกล้ถึงจุดสูงสุดแล้ว

"นายท่าน กดฝ่ามือท่านลงบนหลังเขา ท่านจะดูดซับพลังเทวะทันทีที่แก่น เทวะระเบิด ท่านค่อยหยุดตอนข้าขอ" เจ้าแดงกล่าวกับหลินฮวง

หลินฮวงพยักหน้าและเดินไปหาหวงห่าวหยาง จากนั้นก็นั่งลงด้านหลัง เขาและกดฝ่ามือสองข้างลงบนหลังเขา

จากนั้นเจ้าแดงก็หันไปหาหวงห่าวหยาง "ทุกอย่างขึ้นอยู่กับท่านแล้ว
จุดชนวนแก่นเทวะเมื่อมันเกือบระเบิด อย่าให้มันระเบิดเอง เมื่อมันระเบิด
จงเรียกสมบัติเทพประเภทวิญญาณออกมาปกป้องวิญญาณท่านทันที
ท่านต้องแบกรับมันให้ได้!"

หวงห่าวหยางพยักหน้าเข้าใจ

วินาทีต่อมา แก่นเทวะก็ใกล้ปริแตก แทบไม่อาจรั้งได้ และหวงห่าวหยางก็ จุดชนวนมัน

ประกายไฟสีแดงระเบิดออกมา สว่างไปทั่วโลกภายใน พลังเทวะสีแดง กระจายไปทั่ว ตอนนั้นเอง หลินฮวงก็ได้ดูดซับพลังเทวะเหล่านั้น

ด้วยการใช้หลินฮวงเป็นทางออก ทะเลพลังเทวะจึงหลั่นไหลเข้ามาในร่าง เขาราวกับเขื่อนแตก

ไฟเทวะสิบดวงในร่างเขาดูดซับพลังเทวะสีแดงร้อนแรงเหล่านั้นทั้งหมด แบ่งปันกันไปเท่าๆกัน หลินฮวงสังเกตเห็นและเพิ่มพลังการดูดซับทันที

ด้วยการดูดซับพลังเทวะของเขา แรงกดดันในร่างหวงห่าวหยานจึงถูกยก ออก

แต่ทว่า การระเบิดส่งผลกระทบต่อร่างกายและวิญญาณเขา เขากำลังจะ ตายจากผลประกทบติดต่อกัน ส่วนวิญญาณเขาก็สั่นคลอน

แม้เขาจะมีสมบัติเทพประเภทวิญญาณคอยปกป้องวิญญาณ ร่างกาย และวิญญาณเขาก็อ่อนแอกว่าเทพเสมือนขั้น 2 ทั่วไป เขาไม่อาจรับ ผลกระทบที่เทียบได้กับการโจมตีของเทพเสมือนขั้น 4

แน่นอน หลินฮวงสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงในตัวหวงห่าวหยาง เมื่อเห็น ว่าวิญญาณเขากำลังถูกบดขยี้ ความคิดพลันผุดขึ้น เขาปล่อยไฟเทวะไป เติมเต็มร่างของหวงห่าวหยางโดยตรง

ไฟเทวะทั้งสิบเหมือนมังกรไฟสิบตัวที่วิ่งเข้าร่างหวงห่าวหยาง พวกมัน ดริ่มดูดซับพลังเทวะให้ได้มากที่สุด

หนึ่งในนั้นรีบพุ่งไปตรงหน้าวิญญาณของหวงห่าวหยางและป้องกัน ผลกระทบ

มังกรไฟเทวะร่ายรำในตัวหวงห่าวหยางไม่ถึงนาที และพลังเทวะเกือบครึ่ง ในร่างเขาก็หมด

สามนาที่ต่อมา มีพลังเทวะน้อยกว่าหนึ่งในสิบในร่างเขา

เจ้าแดงบอกกับหลินฮวงเพื่อให้หยุด "ท่านต้องหยุด หากไฟเทวะท่าน ยังคงดูดซับ เขาคงรวบรวมแก่นเทวะไม่ได้"

หลินฮวงเรียกไฟเทวะเขากลับทันที

ในขณะเดียวกัน แก่นเทวะขนาดเท่ากรวดก็ก่อตัวใจกลางระเบิดในร่าง ของหวงห่าวหยาง พลังเทวะสีแดงรอบมันกลายเป็นวังวนขนาดยักษ์และ แทรกเข้าไปในก้อนกรวด

Monster Paradise – 1193 การปรับเปลี่ยน

เมื่อคิดว่าความตายเป็นสิ่งแน่นอน หวงห่าวหยางกลับเห็นมังกรไฟสิบตัว หลินฮวงดึงเขาออกจากความตายและช่วยให้เขารวบรวมแก่นเทวะใหม่

เขาไม่รู้ว่ามังกรไฟนั้นทำจากไฟเทวะ เขาคิดว่ามันเป็นเทคนิคบางอย่างของหลินฮวง

เขายังไม่รู้ว่าหากไม่ใช่เพราะหลินฮวง เขาคงระเบิดและตายไปแล้วหาก เป็นเทพเสมือนคนอื่นมาช่วยเขาแทน

เมื่อเห็นว่ากลิ่นอายของหวงห่าวหยางเสถียรแล้วและเขาก็กำลังใช้พลังเท วะจากการเปลี่ยนแปลงเขาเพื่อฟื้นฟูร่างกายและวิญญาณ คุณฟู่ก็โบกมือ และส่งเขาออกไป

"ไฟเทวะ..เธอมีความลับมากจริงๆนะ!"ในทางกลับ คุณฟู่เห็นว่าหลินฮวง กำลังใช้ไฟเทวะ

"ผมแค่โชคดีนะครับ" หลินฮวงยอมรับ้ดวยรอยยิ้มเขินอาย

"ไม่แปลกใจที่เจ้าแดงบอกฉันว่าเธอสามารถกลั่นได้แม้กระทั่งแก่นเทวะ เทพเสมือนขั้น 9"คุณฟู่นึกได้ "เธอบอกฉันว่าเธอกำลังใช้แก่นเทวะเป็น รากฐานของระดับจักรพรรดิ เธอทำอย่างนั้นจริงงั้นหรอ?"

หลินฮวงกล่าวถึงเรื่องนี้ตอนเขาโทรหาคุณฟูก่อนเลื่อนเป็นจักรพรรดิ แต่ ทว่า เนื่องจากเขากล่าวเฉยๆ คุณฟูจึงไม่ได้คิดจริงจัง อย่างไรก็ตาม เมื่อ เห็นว่ามีไฟเทวะในตัวหลินฮวงแล้วจริงๆ คุณฟูจึงคิดขึ้นได้

"ครับ"

เมื่อเห็นหลินฮวงยอมรับ คุณฟู่ก็ถามต่อ "งั้น เธอเลื่อนขั้นในระดับ จักรพรรดิยังไง?"

"ด้วยการแก่นเทวะครับ" หลินฮวงตอบ

"งั้น จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเธอเป็นเทพเสมือน?"คุณฟู่สับสน

"ผมเองก็ยังไม่แน่ใจ แต่ในทางทฤษฎี ผมไม่ควรสามารถยกระดับต่อได้ เมื่อวังชีวิตผมถึงจุดสูงสุด ผมคิดว่าผมจะต้องเปลี่ยนแก่นเทวะผม" หลินฮ วงอธิบาย "แต่ผมไม่มั่นใจว่าจะทำยังไงจริงๆ ผมจะค่อยหาทางออกเมื่อ ถึงเวลา"

"เธอประมาทเกินไป! เธอควรพิจารณาถึงผลที่ตามมาก่อนทำ" คุณฟู่ ขมวดคิ้ว คิดว่าสิ่งที่หลินฮวงทำนั้นเสี่ยง

"ไม่ต้องห่วง มีเคล็ดบ่มเพาะนับไม่ถ้วนในมหาพิภพ ผมจะหามันให้ได้ มากที่สุด ตอนนั้นผมคงพบทางออก" หลินฮวงไม่รีบเร่ง และก็ไม่คิดว่าเขา ทำผิดพลาด

"ท่านควรไปพัก พรุ่งนี้จะเป็นปีใหม่แล้ว ข้าคิดว่าการปรับเปลี่ยนแก่นเทวะของหวงไป่ยู่คงใช้เวลานานเช่นกัน" เจ้าแดงช่วยเบี่ยงเบน

"ตอนนี้กี่โมงแล้ว?"คุณฟู่ยกหัวถามหลินฮวง

"8 โมงครึ่งครับ"หลินฮวงกล่าวหลังตรวจสอบเวลา

คุณฟู่ไม่พูดอะไรอีก เขานำหินเทวะออกมาอีกครั้งและเติมพลังเทวะเขา หลังหลับตา

ด้วยความที่เขาไม่แน่ใจว่าหวงไปยู่ต้องการความช่วยเหลือไหม หลินฮวง
จึงจำต้องรอในเขตแดนเทพ เขาเริ่มคุยกับเจ้าแดงผ่านคลื่นเสียงเพราะเขา
เบื่อ เขาถามถึงการยกระดับของหวงเทียนปู้และคนอื่น

ในขณะเดียวกัน หวงไป่ยู่ก็โล่งใจที่เห็นหวงห่าวหยางออกมา แถมยังดู ปกติดีแม้ระดับพลังจะไม่เพิ่มก็ตาม

หวงห่าวหยางเพียงลืมตาขึ้นหลังผ่านไป 4-5 ชั่วโมง

"เกิดอะไรขึ้น? ฉันเห็นท่านจักรพรรดิเข้าไปในเขตแดนเทพด้วย" หวงไป่ยู่ ถามทันที

"นายคงคิดไม่ถึง แก่นเทวะที่ฉันกลั่นดันเป็นธาตุไฟ ฉันเกือบตายแล้ว พวก! ท่านจักรพรรดิได้อัญเชิญมังกรไฟยักษ์ออกมา พวกมันสามารถดูด พลังเทวะในตัวฉันได้ง่ายๆ เหมือนสูดเส้นก๋วยเตี๋ยว"

หวงห่าวหยางรีบเล่าเรื่องให้เพื่อนเก่าฟัง หวงไปยู่ตกตะลึงหลังได้ยิน คำอธิบายเขาตลอดกระบวนการ

ครั้งนี้ คุณฟู่ใช้เวลาเกือบหกชั่วโมงเพื่อเติมพลังเทวะเขา เขาใช้เวลาอีก หนึ่งชั่วโมงเพื่อตั้งตัวก่อนยืนขึ้นเพื่อนำคนสุดท้ายเข้ามา

หวงไปยู่กังวลตอนแรก แต่ทว่า เขาก็โล่งใจที่เห็นหวงห่าวหยางยังอยู่ดี เหนือสิ่งอื่นใด หวงห่าวหยางยังโอ้อวดว่าหลินฮวงคือคนที่พระเจ้าส่งมา จากสวรรค์

"ใจเย็นๆ นั่งลงและหลับตา เริ่มกระตุ้นแก่นเทวะหลังพร้อมแล้ว"คุณฟู่ สบายใจหลังผ่านการรับมือกับหวงห่าวหยางมา

หวงไปยู่ทำตามที่ได้ยินและคุณฟูก็ลงมือทันที

แก่นเทวะของหวงไป่ยู่ใช้เวลาเจ็ดชั่วโมงจนกว่าจะเสร็จขั้นตอนแรก จากนั้น พวกเขาก็มาถึงขั้นตอนที่สอง

"ใช้อุณหภูมิและแรงดันหกเท่าก่อน" เจ้าแดงคอยแนะนำอยู่ข้างๆ

คุณฟู่ควบคุมพลังเทวะเขาให้เพิ่มอุณหภูมิและแรงดันทันที่

เจ้าแดงพูดอีกครั้ง "เจ็ดเท่า"

คุณฟูทำการปรับเปลี่ยนเล็กน้อย

"7.5 เท่า!"

คุณฟู่ทำตามโดยไม่สงสัย

"7.8 เท่า!"

คุณฟู่ทำตามที่ได้รับคำสั่งอีกครั้ง จากประสบการณ์ก่อนหน้าเขา เขารู้ว่า เขาไม่จำเป็นต้องสงสัยการประเมินของเจ้าแดง

"คงมันไว้" ในที่สุดเจ้าแดงก็พยักหน้าหลังสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลง เล็กน้อยในแก่นเทวะ แต่ทว่า มันก็ยังขมวดคิ้วเล็กน้อย "แม้แก่นเทวะเขาจะเป็นเทพเสมือนขั้น 3 แต่จริงๆแล้วมันใกล้เคียงกับเทพ เสมือนขั้น 4 ผลกระทบของการระเบิดย่อมรุนแรงกว่าที่เราคิด เราอาจ ต้องให้นายท่านช่วยดูดซับพลังอีกครั้ง" เจ้าแดงกล่าวกับคุณฟูและหลิน ฮวง

พลังเทวะที่อุณหภูมิและแรงดันสูงได้บีบรัดแก่นเทวะมาเป็นเวลา 7 ชั่วโมง จนกระทั่งแก่นเทวะของหวงไป่ยู่มาถึงขีดสุด

หลังได้ยินคำแนะนำของเจ้าแดง หลินฮวงก็นั่งลงด้านหลังหวงไป่ยู่พร้อม วางมือสองข้างบนหลังเขา

อึดใจต่อมา แก่นเทวะในตัวหวงไป่ยู่ก็ระเบิด ประกายไฟสีขาวไร้สิ้นสุด ระเบิดออกมาอย่างบ้าคลั่ง

หลินฮวงอัยเชิญไฟเทวะทั้งสิบเขาออกมายับยั้งมัน มังกรไฟทั้งสิบเข้าไป ในร่างของหวงไป่ยู่อย่างรวดเร็ว กระจายไปทุกทิศทางและดูดซับพลังเท วะรุนแรง

ในไม่ช้า มังกรไฟยักษ์ทั้งสิบก็ปรากฏในตัวหวงไป่ยู่

พวกมันดูดซับทะเลพลังเทวะเหมือนวาฬกำลังสูดน้ำ

ไฟเทวะที่แม้กระทั่งคุณฟู่ยังไม่อาจทำอะไรได้กลับถูกยับยั้งภายในหนึ่ง นาที

วิญญาณของหวงไป่ยู่ถูกปกป้องไว้ด้านหลังมังกรไฟยักษ์ตั้งแต่ต้น ดังนั้น มันจึงแทบไม่ได้รับผลกระทบ

เจ้าแดงบอกให้เขาหยุดดูดซับหลังผ่านไปสิ่นาที "เขาสามารถรวบรวม แก่นเทวะได้แล้ว"

จากนั้นหลินฮวงก็เรียกไฟเทวะเขากลับมา

อย่างไม่เต็มใจ มังกรไฟเทวะกู่ร้องไปในทางแก่นเทวะของหวงไป่ยู่ก่อน จากออกมา พวกมันอยากได้มากกว่านี้

เมื่อมังกรไฟเทวะทั้งสิบออกมาจากตัวของหวงไป่ยู่ โลกภายในตัวเขาจึง กลับคืนสู่ความสงบ วังวนสีขาวขนาดใหญ่ก่อตัวขึ้นใจกลางโลกเขา ก้อน กรวดสีขาวพลันปรากฏตัวเป็นแกนกลางด้วยความเร็วที่มองเห็นได้ด้วย ตาเปล่า

Monster Paradise - 1194 เค้กข้าวเหนียว

มันเกือบหกโมงเช้าตอนคุณฟู่ส่งหวงไปยู่ออกจากเขตแดนเทพเขา

หลินฮวง เจ้าแดงและคุณฟูเดินออกจากเขตแดนเทพทันที

คุณฟู่ถอนหายใจยาวเมื่อเห็นดวงอาทิตย์เพิ่งขึ้นจากขอบฟ้าไกล "มันเป็น ปีใหม่แล้ว อ้า ในที่สุดฉันก็ได้พัก"

"ไปพักก่อนเถอะครับอาจารย์ ผมจะไปหาอาจารย์ตอนกลางวันกับซิน เอ๋อร์" หลินฮวงแนะนำ

"เอาละงั้น ฉันจะไปงีบหลับก่อน ฉันเหนื่อยมาตลอดสองสามวันนี้ มันก็ 800 กว่าปีแล้วที่ฉันไม่ได้ใช้พลังเทวะหมดแบบนี้" คุณฟู่สารภาพด้วย รอยยิ้ม

หลินฮวงเหลือบมองหวงไป่ยู่ แม้เขาและเดินไปบริเวณบ้านถัดไปพร้อม เจ้าแดง เมื่อพวกเขาออกไป คุณฟู่ก็แหงนหน้ามองดวงอาทิตย์ใกล เขายิ้ม "มัน เป็นปีใหม่แล้ว!"

หลังเฝ้าดูพวกเขาสักพัก จากนั้นเขาก็หันและเดินไปห้องใต้หลังคา

เดิมที่ หลินฮวงคิดว่าเขาคงสามารถพักผ่อนได้ในช่วงสองสามวันสุดท้าย ของปี ไม่คิดเลยว่าเขาจะถูกลากไปใช้งานเยี่ยงทาสและไม่ได้อยู่กับหลิน ซิน

เธอยังหลบอยู่ตอนพวกเขามาถึงบ้านเธอ หลินฮวงไม่ปลุกเธอ เขากลับ วางหวงไป่ยู่ลงบนศาลาเล็กๆในลานบ้านและนั่งบนเก้าอี้หิน

เจ้าแดงเดินไปเก้าอี้หินตรงข้ามเขาและนั่งลง

"ตัดสินจากการเปลี่ยนแปลงของหวงไปยู่ ข้าคิดว่าเทพเสมือนขั้น 3 คง เป็นขีดจำกัด หากมันเป็นเทพเสมือนขั้น 4 ข้าเกรงว่ามันคงยากที่คุณฟู่จะ ทำได้"หลินฮวงบอกเจ้าแดง "มันยังได้ผล แต่ผู้ควบคุมอาจต้องเป็นเทพแท้จริงตอนจัดการกับเทพ เสมือนที่เหนือกว่าขั้น4" เจ้าแดงคิดและอธิบาย"แต่จริงๆแล้วก็มีความไม่ แน่นอนมากมายสำหรับแก่นเทวะที่ได้รับจากแหล่งอื่น มันยากจะระบุว่า ความแปลกประหลาดของแก่นเทวะก่อนเริ่มกระบวนการ แม้กระทั่งผู้ กลั่นเองก็ยังไม่มั่นใจว่าพวกเขาได้กลั่นแก่นเทวะอะไรไป เหมือนกับหวง ห่าวหยางที่ไม่รู้ตัวว่ากลั่นแก่นเทวะธาตุไฟไป"

"ข้าคิดว่าหากคุณฟู่อยากทำให้มันเป็นธุรกิจ มันควรเป็นแค่กึ่งเทพขั้น สมบูรณ์" เจ้าแดงอดแนะนำไม่ได้ "เหนือสิ่งอื่นใด อัตราความสำเร็จเองก็ ต่ำมากอยู่แล้ว หากเขาเจอกับแก่นเทวะที่มีปัญหาเฉกเช่นหวงห่าวหยาง ความตายย่อมไม่อาจหลีกเลี่ยงได้"

"ฉันเองก็กำลังคิดเหมือนกัน" หลินฮวงตอบ "ฉันหวังว่าจะมีเทพเสมือนใน โลกกรวดนี้มากขึ้น ยิ่งมากยิ่งดี แต่ทว่า อัตราความสำเร็จคือปัญหา ใน กลับกัน การเลื่อนระดับกึ่งเทพนั้นมีอัตราความสำเร็จสูงกว่าและง่ายกว่า"

"เราสามารถบอกคนได้ว่าเราพบวิธีทำให้กึ่งเทพกลายเป็นเทพเสมือน แต่ เราไม่พบวิธีปรับเปลี่ยนแก่นเทวะของเทพเสมือน" หลินฮวงคิดแผนขึ้น เนื่องจากหลินซินยังหลบอยู่ หลินฮวงจึงคิดน้ำเจ้าแดงออกสำนักงานใหญ่ ขัตติยะไปด้วย พวกเขาตรงไปร้านขายเกี๊ยวของป้าอ้วนเป็นอาหารเช้า

ลุงอ้วนเห็นใบหน้าคุ้นเคยของหลินฮวง ดังนั้นเขาจึงทักทายด้วยรอยยิ้ม กว้าง และป้าอ้วนก็อดแซวไม่ได้เมื่อเห็นเจ้าแดง

"ท่านจักรพรรดิ วันนี้ท่านพาสาวมากินเกี๊ยวเราด้วยงั้นหรอ? เธอสวยมาก เลย! ท่านจักรพรรดิ ฉันไม่ได้ตั้งใจจะพูดนะ แต่ท่านควรพาสาวงามเช่นนี้ ไปกินภัตตาคารสิ"

"ป้า ร้านของป้าก็หรูแล้ว ดูสิ มีร้านไหนคนเยอะแบบป้าบ้าง?" หลินฮวง แซว

ลุงพูดต่อ "ใช่แล้ว ร้านเราไม่ดีตรงไหน?เกี๊ยวเราเป็นร้านดังในเมือง จักรพรรดิ เราจะไม่ใช่ร้านดังได้ยังไง?"

ป้าเบิกตาโต "ผู้ชายมักโกหก! พูดแต่คำหวาน!"

เจ้าแดงหัวเราะเมื่อได้ยินความคิด มันเริ่มเข้าใจว่ามนุษย์เป็นสัตว์ที่กล่าว สิ่งที่พวกเขาไม่ได้หมายถึง

"มาลองเกี๊ยวพวกเขาดู" หลินฮวงแนะน้ำ "หากไม่ชอบ เค้กข้าวเหนียว พวกเขาก็อร่อยเหมือนกัน"

หลินฮวงกล่าวแบบนั้นเพราะเจ้าแดงจะเอาแต่กินของหวานตลอด อาหาร โปรดมันคือของหวาน และรองลงมาก็คือเครื่องดื่มหวานทุกรสชาติ มันไม่ เคยสนใจอาหารคาวเช่นเกี๊ยว

แต่ทว่า ตอนนี้มันเป็นระดับบรรพกาลแล้ว หลินฮวงไม่มั่นใจว่ารสนิยมมัน จะเปลี่ยนไปด้วยไหม

ในไม่ช้า ลุงอ้วนก็นำเกี๊ยวสองจานมาเสิร์ฟ

เจ้าแดงใช้ตะเกียบคีบเกี๊ยวขึ้นชิ้นหนึ่ง จากนั้นก็วางลงและส่ายหัว

"ดูเหมือนว่ารสนิยมจะยังไม่เปลี่ยน"หลินฮวงยิ้มและเรียกลุงอ้วน "ลุง ขอ เค้กข้าวเหนียวที่หนึ่ง!" "ได้สิ!"

ป้าอ้วนนำเค้กข้าวเหนียวสี่ชิ้นมาเสิร์ฟ

เจ้าแดงสูดดมฝุดฝิด ตัดสินจากกลิ่น มันหวาน แต่ก็ยังมีกลิ่นของข้าว เหนียว มันไม่แน่ใจว่ากินได้หรือไม่

มันกัดคำเล็ก ความสับสนบนใบหน้างามพลันเปลี่ยนเป็นความสุข จากนั้นก็หยิบอีกชิ้นขึ้นมาและยัดปากอย่างรวดเร็ว

"มันอร่อยใช่ไหมละ?"หลินฮวงรู้ว่ามันชอบ

เจ้าแดงพยักหน้าอย่างกระตือรื่อร้น

เมื่อหลินฮวงกินเกี๊ยวหมดไปครึ่งจาน เจ้าแดงก็กินเค้กสี่ชิ้นจนหมด หลินฮ วงสั่งให้มันเพิ่มอีก ลุงอ้วนสังเกตเห็นและอดเตือนไม่ได้ "เค้กข้าวเหนียวเราแน่นมากนะ อย่างมากฉันก็กินได้แค่สองจานและคงไม่อาจกินมื้อเที่ยงได้ พวกเธอขอ เงินคืนได้นะหากกินไม่หมด อย่าฝืน"

"ไม่ต้องห่วงครับ ลุง ผมจะเก็บไว้กินมื้อเที่ยงหากกินไม่หมด" หลินฮวง กล่าว

หลังลุงเดินออกไป เจ้าแดงก็จัดการเค้กข้าวเหนียวอีกจานจนหมด

ก่อนหลินฮวงจะสามารถกินเกี้ยวจานที่สองหมด เจ้าแดงก็กินเค้กข้าว เหนียวหมดแล้ว

หลินฮวงเลิกคิ้วเมื่อเห็นว่าเจ้าแดงมองเขาด้วยความหิว "อยากได้อีกงั้น หรอ?"

เจ้าแดงพยักหน้า

"งั้นก็สั่งกลับสองจานและสั่งเกี๊ยวให้ซินเอ๋อร์สักจาน"

ของที่สั่งพร้อมพอดีเมื่อหลินฮวงกินเสร็จ

จากนั้นทั้งคู่ก็ยืนขึ้นและกลับสำนักงานใหญ่ขัตติยะไป มันเป็นตอนเจ็ด โมงเช้าเมื่อทั้งคู่กินอาหารเช้าเสร็จ และหลินซินก็เพิ่งตื่นตอนทั้งคู่มาถึง

"ไปล้างหน้าก่อนและค่อยมากินข้าวเช้า" หลินฮวงนำเกี๊ยวมาวางไว้บน โต๊ะอาหาร

"ค่า!" เสียงเจื้อยแจ้วของหลินซินดังจากชั้นสอง

เจ้าแดงแกะกล่องเค้กข้าวเหนียวทันทีและเริ่มเคี้ยวตุ้ยๆ

เมื่อหลินซินนั่งลง เจ้าแดงก็กินเค้กข้าวเหนียวหมดไปสองจานแล้ว

"พี่คะ เมื่อวานพี่ไปไหนมา? หนูรออยู่ร่วมส่งท้ายปีกับพี่จนถึงตี 1 แต่ก็ไม่ เห็นพี่"หลินซินถามทันทีที่เธอเห็นหลินฮวง "อาจารย์ลากพี่ไปเป็นทาสเขาเมื่อคืน เราทำธุระเสร็จก็เกือบหกโมงเช้า แล้ว" หลินฮวงอธิบาย "ไม่ต้องห่วง วันนี้เป็นปีใหม่วันแรก พี่จะอยู่กับน้อง คืนนี้เพื่อชดเชยเมื่อคืน"

"เอาละ พี่จะอยู่กับน้องคืนนี้และพาน้องไปเดินเล่นพรุ่งนี้" หลินฮวงยื่น เงื่อนไข

"ไม่ ต้องเป็นสามวัน!" หลินซินต่อรอง

"เอาละ สามวันก็สามวัน" หลินฮวงยอมรับอย่างขมขึ่น คิดว่าในสามวันคง ไม่มีคะไรเกิดขึ้น

Monster Paradise – 1195 สามวันแห่งความทรมาน

ฤดูหนาวในโลกกรวดมักกินเวลานานกว่าสองเดือนจากปลายเดือนธันวา ถึงต้นเดือนมีนา

แม้กระทั่งองค์กรผู้บ่มเพาะเช่นรัฐบาลกลางและสมาคมอัจฉริยะยังปล่อย วันหยุดสิบวันช่วงปลายปี นอกเหนือจากสมาชิกส่วนน้อยที่คอยดูแล องค์กร การดำเนินงานทั่วองค์กรล้วนหยุด

โดยธรรมชาติ มันเป็นเช่นเดียวกับขัตติยะที่มีวันหยุดสิบวัน ในช่วงวัน แรกๆของปีใหม่ นอกจากหวงเทียนปู้และพนักงานสิบคนที่ไม่ได้ไปไหน ครอบครัวของหลินฮวงเป็นเพียงกลุ่มเดียวที่ยังอยู่ในสำนักงานใหญ่ ขัตติยะ มันทำให้สำนักงานใหญ่โตเงียบมาก

ตั้งแต่หลินฮวงพลาดการอยู่กับหลินซิน เขาก็ยอมรับเงื่อนไขไม่เป็นธรรม ในการไปช้อปปิ้งกับเธอ

ในความเป็นจริง เขาอยากคว้าโอกาสที่จะอยู่กับหลินซิน คิดหาทางบอก ว่าเขาจะออกจากโลกกรวดยังไง เหนือสิ่งอื่นใด มีหลายสิ่งยังคงเป็น ความลับในมหาพิภพ เขาอาจไม่มีพลังพอจะปกป้องตัวเอง ดังนั้นเขาจึง ไม่คิดพาหลินซินไปด้วย

หลินซินเริ่มเซ้าซี้ให้หลินฮวงพาเธอไปซ้อปปิ้งหลังกินเกี๊ยวหมด

"ไหนว่าน้องจะอยู่ติดบ้านตอนวันแรกของปีใหม่ไม่ใช่หรอ?" หลินฮวงทำ อะไรไม่ถูก

"แต่มันน่าเบื่อนี่นา ไม่มีใครอยู่ในขัตติยะเลย และก็ไม่มีบรรยากาศปีใหม่ ที่นี่เลย" หลินซินให้เหตุผล "ในเมื่อพี่สาวแดงอยู่นี่ด้วย หนูก็จะพาพี่ชาย เสี่ยวโม่มา ส่วนพี่ก็จะเรียกแม่มดน้อยกับพี่สาวไคลื่ออกมา จากนั้นเราก็ จะไปเดินเล่นด้วยกัน"

"เรียกแม่มดน้อยกับพี่สาวไคลื่ออกมา? น้องคิดทำอะไร? ทำลายเมือง จักรพรรดิงั้นหรอ?"หลินฮวงถาม

"เราล้วนเป็นผู้หญิง นั่นจะทำให้หนูมีคนช่วยออกความคิดเห็นเต็มไปหมด หนูเชื่อใจพี่และพี่เสี่ยวโม่ไม่ได้ ผู้ชายแบบพวกพี่คงช่วยหนูเลือกเสื้อผ้า ไม่ได้หรอก" หลินซินกล่าวหน้ามุ่ย "พี่คิดว่าพี่ช่วยได้นะ" หลินฮวงไม่เคยคิดว่าเขามีอะไรผิดปกติกับเซ้นเรื่อง ความงาม

"งั้นก็ได้" หลินซินไม่ยึดติด เธอกลับนำลิปสติกออกมาสิบแท่งและถามเขา "อะไรคือความแตกต่างระหว่างสีของลิปสติปเหล่านี้?"

หลินฮวงมองและขมวดคิ้ว "ก็มีแต่สีแดง แตกต่างกันตรงใหน?"

เจ้าแดงมองและกล่าวอย่างไร้อารมณ์ "จากซ้ายไปขวา มันคือหมายเลข 405 สีแดงมะเขือเทศ หมายเลข 200 แดงเข้ม หมายเลข 501 ถั่วแดง หมายเลข 154 พลัม หมายเลข 407 ถั่วแดงขุ่น หมายเลข 409 พลัมเข้ม หมายเลข 12 ชมพู หมายเลข 333 เมเปิ้ล หมายเลข 80 ทับทิม และ หมายเลข 317 ส้มอมแดง"

"ใช่แล้ว!" หลินซินหันไปยิ้มให้หลินฮวง "แล้วพี่จะให้ความเห็นหนูยังไง หากหนูกำลังเลือกลิปสติก?"

หลินฮวงพูดไม่ออก "เอาละ น้องชนะ"

หลินฮวงลอบอุทานหลังอัญเชิญใคลี่และแม่มด 'โชคดี เธอไม่รู้ว่าฉันมี ราชินีเผ่าแมลงอีกสี่ตัว'

ไคลี่ผู้กลายพันธ์สี่ครั้งอยู่ในชุดเกราะสีม่วงและทอง วัสดุของชุดเกราะดูไม่ เหมือนโลหะ มันกลับดูเหมือนการผสมผสานระหว่างโลหะและผ้าที่ กระพื่อตามลม นอกจากนี้ มันยังดูหรูหรามาก ลวดลายและการออกแบบ สลับซับซ้อนแต่ก็สง่างาม ใครก็สามารถบอกไดเว่ามันคงแพงกว่าชุด เกราะปกติเป็นร้อยเท่า

ในที่สุดเธอก็ไม่ได้สวมหน้ากากบนหน้า เธอมีใบหน้างดงามแต่ก็น่าเกรง ขาม โดยเฉพาะตาเธอ ไม่มีลูกตา มีเพียงประกายสายฟ้าสีทอง ระยิบระยับ

ในทางกลับกัน แม่มดไม่ดูเหมือนสาวน้อยอายุ 15 หรือ 16 อีกต่อไป เธอ เปลี่ยนเป็นหญิงสาวขายาว หุ่นดี เธอสวมกระโปรงสั้นสีดดำด แสดงขาคู่ ยาว นอกจากนั้น หน้าอกและก้นเธอยังมีสัดส่วนสมบูรณ์ เธอดูเซ็กซี่

ในขณะเดียวกัน ใบหน้าเธอดูเหมือนจะเย้ายวน เหล่าชายฉกรรจ์คงไม่ อาจละสายตาจากเธอได้

หลินซินตกตะลึงตั้งแต่แรกเห็น

เธอเพิ่งตั้งสติได้หลังผ่านไปสักพัก "พวกพี่สวยมากเลย แต่ก็น่าดึงดูด เกินไป พี่สาวไคลี่ ช่วยสวมแว่นกันแดดปิดตาด้วย"

หลินฮวงติดต่อเสี่ยวโม่ขณะที่หลินซินกำลังแต่งตัวให้สองสาว

เสี่ยวโม่ตกตะลึงเมื่อเขาเห็นแม่มดและไคลี่ เขาอถามหลินฮวงไม่ได้ว่าสอง สาวนั่นคือใคร และด้วยความประหลาดใจ เขาพบว่าพวกเธอคือมอน สเตอร์อัญเชิญ

มันเป็น 8 โมงเช้าเมื่อสองสาวแต่งตัวเสร็จ

หลินฮวงและพรรคพวกมุ่งตรงไปย่านการค้าทันทีที่ออกบ้าน

สองหนุ่มหล่อและสี่สาวงามกลายเป็นจุดสนใจทันทีที่เดินออกถนน

หากทุกคนในเมืองจักรพรรดิไม่รู้ว่าหลินฮวงเป็นใคร หลายคนอาจคิดว่า เมืองนี้มีขบวนพาเหรด

หลินฮวงและหลินซินดูชินแล้ว แต่เสี่ยวโม่กลับรู้สึกไม่สบายใจ

ท่ามกลางมอนสเตอร์อัญเชิญทั้งสาม เจ้าแดงและแม่มดน้อยไม่สน สายตาที่จ้องมอง แต่ไคลี่กลับไม่ชอบ

ทั้งหกคว้าความสนใจมากขึ้นเมื่อมาถึงย่านการค้า

มันแออัดในย่านการค้า และก็มีคนอยู่ทั่ว ทุกร้านเปิดและพนักงานก็ยุ่ง ไม่ ต้องสงสัย ประสิทธิภาพพวกเขาต่ำกว่าปกติเพราะคนไม่พอ มันทำให้เกิด คิวยาวซึ่งใช้เวลาช้อปนานกว่าปกติ ทั่วย่านการค้านั้นแออัดกว่าวันทั่วไป

"วันนี้คนเต็มไปหมดเลย!" หลินซินบ่น "แล้วไหนพี่บอกว่าวันแรกของปี ใหม่คนจะอยู่แต่บ้านกันไง?" "อยากซื้ออะไรก็ซื้อ เราจะไปกินอาหารกลางวันกับอาจารย์ต่อ" หลินฮวง เปลี่ยนเรื่อง

"หนูจะรู้ได้ไงว่าอยากได้อะไรหากหนูไม่ซื้อ?" หลินซินให้เหตุผล

หลินฮวงอยากโต้แย้ง แต่ก็ยอมแพ้เมื่อคิด เขานึกถึงสิ่งที่เขาเคยได้ยินมา ก่อน 'อย่าพยายามเถียงกับผู้หญิงเพราะพวกเธอมักถูกเสมอ'

สองชายและสามมอนสเตอร์ร่างมนุษย์ติดตามหลินซินไปซื้อของทีละร้าน

หลินฮวงสังเกตเห็นว่าหลินซินไม่มีเป้าหมายเมื่อเธอเดินซื้อของ เธอไม่รู้ว่า เธออยากได้อะไร

หากหลินฮวงเป็นคนซื้อ เขาคงเลือกของที่เขากำลังมองหาและแยกกับคน อื่นก่อน

ตัวอย่างเช่น หากเขากำลังมองหาเสื้อยืด เขาก็จะไปร้านเสื้อยืด หากไม่มี ร้านเสื้อยืด เขาก็จะข้ามไป อย่างไรก็ตาม หลินซินกลับแตกต่าง

'ใช่ มีหมวกขายด้วย ไหนลองสิ ร้านนี้ก็กระเป๋าสวย ร้านนี้ก็แว่นสวย เข้า ไปดูหน่อยดีกว่า ว้าว ตุ๊กตาน่ารักจัง! ชุดแต่งงานนี่สวยมาก...'

เธอดูร้านค้ากว่า 20 ร้านในตอนเช้าและลองของไปกว่าร้อย แต่ทว่า ท้ายที่สุด เธอกลับไม่ซื้ออะไร

มอนสเตอร์หญิงอีกสามไม่รู้สึกอะไร บางที่อาจเพราะพวกเธอเป็นผู้หญิง เหมือนหลินซินหรืออาจเพราะอยากรู้เกี่ยวกับโลกมนุษย์ แต่พวกเธอก็มี ความสุข

แม้ว่าไคลี่จะไม่แสดงอารมณ์ใดบนใบหน้า หลินฮวงก็สังเกตเห็นว่าเธอจะ แตะของที่เธอสนใจ

เสี่ยวโม่ไม่แสดงสีหน้าอะไร หลินซินมักลากเขาออกไปซื้อของเสมอเมื่อ หลินฮวงไม่อยู่ ดังนั้นเขาจึงชินกับการทรมานแบบนี้แล้ว อย่างไรก็ตาม สำหรับหลินฮวง การซื้อของกับหลินซินเหนื่อยยิ่งกว่าการ กลั่นแก่นเทวะขั้น9

อย่างน้อย เขาก็สามารถเห็นความคืบหน้าที่เพิ่มขึ้นทุกวันได้เมื่อกลั่นแก่น เทวะ แต่ทว่า หลินซินไม่ได้ซื้ออะไรเลยตลอดเช้า นั่นหมายความว่าความ คืบหน้านั้นเป็น 0%

หลังมื้อกลางวันกับคุณฟู หลินซินก็ฟื้นพลังเธอ จากนั้นก็ลากหลินฮวงไป เดินเล่นอีก

คุณฟู่ถามหลินฮวงว่าเขาจะทำอะไรต่อในตอนบ่าย เมื่อได้ยินว่าหลินฮวง กำลังจะไปซื้อของกับหลินซิน เขาก็รีบหาข้ออ้างเพื่อหนีไป

เนื่องจากมันเป็นปีใหม่ ร้านทั้งหมดในย่ายการค้าจึงปิดเร็วกว่าปกติ

ร้านทั้งหมดปิดเมื่อพวกเขาเดินเล่นจนถึงเกือบสามทุ่ม ในวันแรก หลินซิ นกลับบ้านไปอย่างไม่เต็มใจ ตอนกลางคืน หลินฮวงพาหวงเทียนปู้และคนอื่นที่ประจำการออกไปหา ข้าวเย็นกิน มันถือเป็นงานเลี้ยงอาหารค่ำทดแทนที่เขาพลาดไปเมื่อวาน

ในวันที่สองและสาม หลินฮวงและเสี่ยวโม่พาหลินซินไปซ้อปปิ้งตอนเช้า และกลับบ้านตอนค่ำ พวกเขาจะออกไปตอนแปดโมงเช้าและกลับมาหลัง สี่ทุ่มทุกวัน

ตลอดสามวัน หลินซินพาพวกเขาไปย่านการค้าที่ใหญ่สุดห้าแห่งและ ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่อีกเจ็ดแห่ง

พวกเขาเข้าร้านไปอย่างน้อยสามร้อยแห่งและดูสินค้ามากถึงพันรายการ สุดท้าย หลินซินซื้อรองเท้าคู่หนึ่ง กระเป๋าสะพายไหล่และของขวัญให้เจ้า แดงและอีกสอง

เธอกำลังคิดว่าจะหาของให้หลินฮวงและเสี่ยวโม่ด้วย แต่ทั้งคู่รีบปฏิเสธ

ในที่สุดหลินฮวงก็โล่งใจเมื่อเขากลับไปวังจักรพรรดิในคืนวันที่สามของปี ใหม่ "ในที่สุดการทรมานสามวันก็จบแล้ว!"

Monster Paradise – 1196 การประชุมหลังปีใหม่

ในที่สุดหลินฮวงก็ปลดเปลื้องทุกอย่างได้หลังวันที่สาม

แต่ทว่า เขาไม่ได้อยู่เฉยๆ เขากำลังเรียนรู้ทักษะดาบใหม่ทุกวัน

เขาเชี่ยวชาญทักษะดาบระดับกึ่งบรรพกาลใหม่เกือบทุกวัน เมื่อเขา เชี่ยวชาญทักษะดาบมากขึ้น เขาก็รู้สึกแผ่วเบาว่าเต๋าดาบขั้น 6 เขากำลัง จะถึงจุดสูงสุดแล้ว

เวลาผ่านไป และก็ผ่านไปถึงหนึ่งสัปดาห์

วันที่สอบของปีใหม่คือวันสุดท้ายของวันหยุด รวมถึงคนของขัตติยะ

มันเป็นวันที่ 11 ของปีใหม่หรือก็คือวันที่ 3 มีนาคม ทุกองค์กรต่างกลับไป ทำงานตามปกติ

หลินฮวงเรียกประชุมหวงเทียนปู้และหวงอู่หนานแต่เช้าตรู่

เนื่องจากมันเป็นการประชุมครั้งแรกของปี หวงตู้ ผู้จึงรับกลับมาสำนักงาน ใหญ่จากเขต 3

ส่วนที่เหลือล้วนประจำการอยู่แล้ว

บนโต๊ะประชุม เหล่าดยุคกึ่งเทพหกคนจ้องหวงเทียนปู้และคนอื่นอย่าง สับสน พวกเขาสัมผัสได้ว่าพวกหวงเทียนปู้ตอนนี้เป็นเทพเสมือนแล้ว

ทั้งหกถามถึงมันผ่านคลื่นเสียง และคำตอบเดียวที่พวกเขาได้รับก็คือ" ท่านจักรพรรดิจะอธิบายทีหลัง"

การประชุมเริ่มอย่างเป็นทางการตอน 9 โมงเช้า

มันยังเป็นหวงเทียนปู้ที่ต้อนรับหลินฮวงหลังเริ่มประชุม

"จุดประสงค์ของการประชุมนี้คือการรวมตัวทุกคน เหนือสิ่งอื่นใด ปีใหม่ คือการเริ่มต้นใหม่ ผมมีหลายแผนให้ตัวเองสำหรับปีนี้ เช่นเดียวกับ ขัตติยะ" "สิ่งแรกที่ผมอยากประกาศคือคุณฟู่ได้อยู่ในขัตติยะเรา"หลินฮวงอธิบาย ต่อหลังเห็นทุกคนดูแปลกใจ

"ผมรู้ว่าพวกคุณมีข้อสงสัยมากมาย คุณฟู่คืออาจารย์ผม เขาเคยเป็นเทพ เสมือนขั้น 8 และตอนนี้ก็เป็นเทพเสมือนขั้น 9 ผมเชิญเขามาขัตติยะก่อน ปีใหม่ และเขาก็จะอยู่พักกับเราเป็นเวลาหนึ่งปี"

"คุณฟู่ไม่ได้มายุ่งกับปฏิบัติการเรา ขัตติยะจะยังถูกนำโดยหวงเทียนปู้ หวงอู่หนานและหวงตู้ฟู้ คุณฟู่แค่รับผิดชอบเรื่องความปลอดภัย"

ในที่สุดหลายคนก็โล่งใจ พวกเขากังวลเล็กน้อยว่าขัตติยะจะถูกเปลี่ยน โครงสร้างอำนาจเมื่อได้ยินถึงคุณฟู่ ดูเหมือนว่าหลินฮวงจะเชิญคุณฟู่มา ที่นี่เพื่อเป็นเสาหลัก

"เรื่องสองที่พวกคุณเป็นพยานด้วยตาตัวเอง เทียนปู้และคนอื่นได้เลื่อน เป็นเทพเสมือนแล้ว"

"ผมเจอวิธีทำให้กึ่งเทพเป็นเทพเสมือนได้ ผมยังให้คุณฟู่มาช่วยหวง เทียนปู้และกึ่งเทพขั้นสมบูรณ์คนอื่นให้การยกระดับลุล่วง" "กระบวนการยกระดับต้องทำอย่างเข้มงวด นอกจากนี้ มีเพียงเทพเสมือน ขั้นสูงอย่างคุณฟู่ถึงทำได้ นอกจากนี้ เงื่อนไขพื้นฐานก็คือคนนั้นต้องเป็น กึ่งเทพขั้นสูงและพลังชีวิตในร่างจะต้องแปลงเป็นพลังเทวะแล้ว นั่นคือ เหตุผลที่ทำไมดยุคกึ่งเทพทั้งหกอย่างพวกคุณจึงไม่ได้รับแจ้งก่อนปีใหม่"

"เรื่องสามคือผมมีเลือดเทพส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยให้กึ่งเทพเร่งการแปลง พลังชีวิตเป็นพลังเทวะได้ ผมจะให้หวงเทียนปู้จับการมอบหมายในเรื่อง นี้"

"เนื่องจากเลือดเทพไม่อาจทำให้กึ่งเทพทุกคนเป็นกึ่งเทพขั้นสมบูรณ์ได้ มันจึงถูกแจกจ่ายตามแต้มที่พวกคุณได้รับตอนสิ้นปี เหล่าคนที่มีแต้ม มากกว่าจะได้รับมอบเลือดเทพก่อน ส่วนคนที่น้อยกว่าจะได้รับทีหลัง มี ใครอยากพูดอะไรไหม?"

กึ่งเทพทั้งหกส่ายหัว

ในความเป็นจริง มันยุติธรรมมากแล้วที่จะแจกจ่ายตามคนที่มีแต้ม ช่วยเหลือมากสุด ยิ่งไปกว่านั้น หลินฮวงยังเริ่มปกครองขัตติยะตอนปีก่อน ดังนั้นมันจึงเหมาะที่จะแจกเลือดเทพตามแต้มสะสมของปีก่อน

"ดังนั้น ผมจะมอบเลือดเทพให้เทียนปู้ เขาจะทำให้พวกคุณกลายเป็นกึ่ง เทพขั้นสมบูรณ์ตอนเขามอบเลือดเทพเสร็จและส่งรายชื่อคนที่จะได้ กลายเป็นเทพเสมือนให้ผม จากนั้นผมจะให้คุณฟู่มาจัดการ"

"เรื่องที่สี่เกี่ยวกับการทำให้กึ่งเทพเป็นเทพเสมือน ผมได้หารือเรื่องนี้กับ คุณฟู่ เรากำลังวางแผนประกาศข่าวต่อสาธารณะ เหนือสิ่งอื่นใด เราไม่ อาจปิดบังเรื่องนี้ไปได้ตลอดทันทีที่มีเทพเสมือนเต็มขัตติยะเรา มันดีกว่าที่ จะปล่อยให้คนอื่นรู้แต่เนิ่นๆ"

"เรามีแผนที่จะเก็บค่าบริการกับองค์กรอื่น ดังนั้น อย่าคิดว่าพวกคุณจะไม่ มีการแข่งขันและจะผ่อนคลายได้ทันทีที่พวกคุณกลายเป็นเทพเสมือน"

"เหตุผลที่เราตัดสินใจเช่นนี้ก็เพราะเรื่องภัยพิบัติ เราต้องการตัวตนระดับ เทพเสมือนให้ได้มากที่สุดเพื่อช่วยคิดกันแก้ไขวิกฤติ" "แน่นอน การประกาศแน่ชัดจะทำขึ้นเมื่อกึ่งเทพของเรากลายเป็นเทพ เสมือนกันหมดแล้ว ดังนั้น ผมหวังว่าพวกคุณจะกลายเป็นเทพเสมือนได้ เร็วที่สุดทันทีที่ได้รับเลือดเทพ เหล่าคนที่ได้เลือดเทพไม่พอจะได้รับเพิ่ม ก่อนประกาศข่าว ราคาของเลือดเทพในตอนนั้นอาจเพิ่มขึ้นไปอีก"

"นอกจากพวกคุณแล้ว ผมจะให้เทียนปู้แจ้งกึ่งเทพคนอื่นด้วย แต่ทว่า ผม หวังว่าพวกคุณจะไม่กระจายข่าวนี้ออกไปก่อนเรา หากผมรู้ว่าใครก็ตามที่ จงใจกระจายข่าวออกไป ผมจะให้คุณฟู่ตัดพื้นฐานการบ่มเพาะของคน นั้นและขับไล่ออกจากขัดติยะ นั่นจะเป็นการตัดความสัมพันธ์ของคนๆนั้น กับขัดติยะ!"

หลินฮวงเหลือบมองทุกคนก่อนพูดต่อ"เรื่องที่ห้าคือ แวดวงของขัตติยะเรา กับรัฐบาลกลาง"

"ในขณะนี้ รัฐบาลกลางและสมาคมนักล่าคือผู้นำ ผีเสื้อลึกลับคือผู้ดูแลรั้ว ส่วนพวกนอกรีตไม่ทรงพลังพอ ผมให้ผู้ปลดลป่อยเข้าร่วมเพื่อสมดุลของ แวดวงและขัดขวางรัฐบาลกลางและสมาคมนักล่า จากนี้ไป ผู้ปลดปล่อย จะเป็นขุมกำลังลับเรา แต่ต่อสาธารณะ ขัตติยะไม่ได้อยู่ข้างเดียวกับพวก เขา"

"ทันทีที่ผู้ปลดปล่อยเข้าร่วมกับเรา การพัฒนาของแวดวงต้องช้าลง เราไม่ อาจเติบโตได้เร็วเกินไป ความสำคัญปัจจุบันของขัตติยะคือการร่วมมือกับ ทุกองค์กรเพื่อให้รัฐบาลกลาง สมาคมนักล่าและผีเสื้อลึกลับไม่ทิ้งเรา แวด วงจึงจะมั่นคงหลังเราบรรลุเป้าหมายนั้น"

"ก่อนภัยพิบัติจะมาเยือนโลกกรวดแห่งนี้ รัฐบาลกลางจะต้องอยากเป็น ผู้นำแวดวงนี้ ไม่จำเป็นที่ขัตติยะต้องก่อกบฏให้กลายเป็นผู้นำ เราแค่ต้อง อยู่ในจุดๆเดียวกับพวกเขา พวกเขาสามารถนำ แต่ขัตติยะเราต้องเป็น ผู้นำด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่ง นี่คือทิศทางการพัฒนาหลักสำหรับแวดวงนี้ใน อีกหนึ่งถึงสองปีข้างหน้า เราจะหารือเรื่องรายละเอียดกันทีหลัง"

หลินฮวงหยุดคุยเรื่องแวดวงและไม่กล่าวต่อไปอีกสักพัก

"เรื่องหกคือผมจะออกโลกกรวดไปสักพักหลังจัดการธุระทุกอย่างบนโลก นี้เสร็จ"

ทุกคนจ้องหลินฮวงอย่างตกใจ

"ท่านจะจากไปนานแค่ใหน?"หวงเทียนปู้ถาม

"หนึ่งปี แน่นอน ผมหวังว่าผมจะกลับมาได้ก่อนเกิดภัยพิบัติ ไม่อย่างนั้น การไปของผมคงไม่มีความหมาย"หลินฮวงกล่าว"ผมจะให้มาตรการ ติดต่อกับเทียนปู้ไว้ หากมีเรื่องเกิดขึ้นจริงๆ ติดต่อผมและผมจะรีบ กลับมา"

"แต่ไม่มีใครที่ออกจากโลกเราไปแล้วกลับมาได้"หวงเทียนปู้พื้มพำ

"เหตุผลหลักคือพวกเขาไม่อาจกลับมาโลกเราได้เนื่องจากพวกเขา กลายเป็นเทพแท้จริงไปแล้ว"หลินฮวงอธิบาย"ผมเป็นแค่จักรพรรดิ ดังนั้น มันจึงไม่ยากที่ผมจะกลับมาตราบเท่าที่พบเส้นทาง ต่อให้ผมไม่เจอ เส้นทางด้วยตัวเอง ผมก็สามารถให้ราชันย์ช่วยได้"

ผู้คนโล่งใจยิ่งขึ้นเมื่อได้ยินแบบนั้น ในความเป็นจริง พวกเขากลัวเล็กน้อย ที่ขัตติยะจะไร้ผู้นำอีกครั้งหากหลินฮวงตาย จากนั้น ราชันย์คงตัด ทรัพยากรพวกเขาอีก "นั่นคือสิ่งที่ผมจะพูดในวันนี้ ผมจะแจกจ่ายรายละเอียดในสองวัน ข้างหน้าและส่งมันให้สามแกรนด์ดยุค พวกคุณค่อยหารือกันที่หลังและ คิดแก้ไขหากไม่ชอบตรงไหน"

Monster Paradise – 1197 การ์ดความทรงจำ

หลังกำหนดทิศทางของขัตติยะ หลินฮวงก็มอบหมายงานที่เหลือให้เจ้า แดง

มันใช้เวลาไม่ถึงครึ่งวันในการวางแผนหลายอย่าง ทั้งหมดมีขั้นตอนอย่าง ละเอียด

หลินฮวงสแกนผ่านแผนที่เจ้าแดงคิดขึ้นคร่าวๆและส่งทั้งหมดให้สามแก รนด์ดยุค

เช้าวันที่สาม หลินฮวงไปเยือนผู้ปลดปล่อยอีกครั้ง

ขณะที่กำหนดแผนพัฒนาหนึ่งปีของผู้ปลดปล่อย เขายังหารือเรื่องการทำ ให้กึ่งเทพกลายเป็นเทพเสมือนรวมถึงให้พวกเขาเข้าร่วมแวดวงของ ขัตติยะ

เนื่องจากจื่อจี้คือเทพเสมือนขั้น 9 หลินฮวงจึงไม่อยากรบกวนคุณฟู่ ดังนั้น เขาจึงให้เจ้าแดงสอนจื่อจี้ถึงวิธีการทำให้กึ่งเทพกลายเป็นเทพเสมือนทันที เขาบอกเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่ามันสามารถใช้ได้กับสมาชิกภายในผู้ ปลดปล่อยเท่านั้นและต้องเก็บไว้เป็นความลับ หากมีใครถาม พวกเขา ต้องบอกว่ามันคือฝีมือของคุณฟู

เมื่อพูดถึงการปรับเปลี่ยนแก่นเทวะของเทพเสมือน หลินฮวงยังบอกพวก เขาว่าต้องแจ้งตัวเขาก่อนล่วงหน้าหากอยากทำมันเพราะอัตราความ ล้มเหลวจะสูงหากจื่อจี้ทำด้วยตัวเอง

แน่นอน ผู้ปลดปล่อยมีความสุขมากที่ได้เข้าร่วมแวดวง เหนือสิ่งอื่นใด
ทรัพยากรบ่มเพาะคือสิ่งที่ผู้ปลดปล่อยขาดแคลนมากสุด นอกจากมิติ
บรรพกาลและใบราณสถาน พวกเขายังได้รับการเข้าถึงทรัพยากรบ่มเพาะ
ทั้งหมดผ่านการค้าด้วย เดิมทีทรัพยากรบ่มเพาะระดับสูงจะผูกขาดกับ
องค์กรใหญ่ๆเท่านั้น มีน้อยมากที่เปิดการค้าขายกับองค์กรอื่น แต่ทว่า
มันแตกต่างออกไปกับแวดวงระหว่างขัตติยะและรัฐบาลกลาง อุปสรรค
ทั้งหมดที่เกิดจากการผูกขาดจะถูกทำลายลง

เมื่อคิดว่าเขากำลังออกเดินทางในไม่ช้า หลินฮวงก็มอบสิทธิ์ส่วนหนึ่งของ ราชันย์ให้จื่อจี้และจี้อู่ อนุญาติให้สมาชิกผู้ปลดปล่อยเข้าถึงเขตทดสอบ ได้ หลินฮวงพึมพำกับตัวเองพลางนั่งลูบคางบนบัลลังก์ในวังจักรพรรดิ"มัน นับว่าฉันได้จัดการทุกอย่างสำหรับผู้ปลดปล่อยและขัตติยะแล้ว ฉันเกือบ เสร็จธุระก่อนออกจากโลกกรวดแล้ว ตอนนี้ สิ่งเดียวที่เหลืออยู่คือการไป เยือนมิติบรรพกาลที่ฉีหมิงเซี่ยงซ่อนนิ้วทองคำไว้"

เจ้าแดง ผู้นั่งข้างๆและคิดแผนต่างๆได้ยกหัวขึ้นและกล่าวกับหลินฮวง" หากข้าเป็นท่าน ข้าจะอ่านหนังสือทั้งหมดในหอสมุดและเอกสารสำคัญ ต่างๆในองค์กรหลัก นอกจากนี้ ข้าจะไปเยือนมิติที่เหนือกว่าเกรด 5 ทั้งหมดเพื่อให้ข้าไม่พลาดอะไร"

"เป็นความคิดที่ฟังดูไม่เลวเลย"! หลินฮวงตาสว่างขึ้น

อย่างไรก็ตาม เขากลับต้องขมวดคิ้ว "แต่ฉันเกรงว่ามันคงใช้เวลานาน เกินไปที่จะอ่านหนังสือทั้งหมดต่อให้ใช้การ์ดเห็นแจ้งก็ตาม"

ในเวลานั้น เสี่ยวเฮยที่เงียบไปนานก็กล่าวขึ้น "มีการ์ดที่เรียกว่าการ์ด ความทรงจำที่สามารถเก็บทะเลข้อมูลได้อยู่ เมื่อบันทึกเสร็จสิ้น มันจะ ผสานเข้ากับหน่วยความทรงจำสมองท่านโดยอัตโนมัติ" "มีของวิเศษแบบนั้นด้วยงั้นหรอ?"หลินฮวงหยิบมาหนึ่งใบและดูมันหลัง ได้ยิน

"การ์ดความทรงจำ"

"ประเภทการ์ด : การ์ดคุณสมบัติ"

"ความหายาก : เกรด 2"

"คุณสมบัติ : การ์ดจะบันทึกเนื้อหาที่ผู้ใช้ต้องการบันทึกทันทีที่ถูกกระตุ้น"

"หมายเหตุ 1 : การ์ดความทรงจำสามารถใช้ไดด้แค่ครั้งเดียวไม่ว่าจะมี เนื้อหามากแค่ไหน"

"หมายเหตุ 2 : ผู้ใช้จะต้องระบุเนื้อหาเฉพาะและการ์ดจะจัดการส่วนที่ เหลือ" "หมายเหตุ 3 : เมื่อการ์ดความทรงจำทำการบันทึกเสร็จ มันจะกลายเป็น ความทรงจำส่วนหนึ่งของผู้ใช้ ความทรงจำส่วนนั้นจะไม่กินพื้นที่สมอง ของผู้ใช้"

"หมายเหตุ 4 : ระยะเวลาของการบันทึกขึ้นอยู่กับเนื้อหา ยิ่งมีความทรง จำมาก มันยิ่งใช้เวลาบันทึกนาน ตรงกันข้าม มันจะยิ่งสั้นหากความทรง จำน้อย"

"การ์ดนี้ไม่เลวเลย แต่ฉันสงสัยว่าความเร็วการบันทึกเป็นยังไง" หลินฮวง เก็บการ์ดไปและคิดแผน

เขายื่นคำขอเข้าหอสมุดกลางและหอเอกสารกลางจากรัฐบาลกลางทันที่

เมื่อเขาหารือความร่วมมือกับรัฐบาลกลางในฐานะตัวแทนของขัตติยะ เขาได้รับสิทธิ์เข้าถึงสูงสุดหนึ่งเดือน แต่ทว่า เขาก็ยังต้องยื่นคำขอก่อนเข้า ทุกครั้ง ขั้นตอนดังกล่าวไม่เพียงใช้กับหลินฮวงแต่ยังรวมถึงทุกคน ไม่ว่าจะเป็น ผู้นำรัฐบาลกลางเจียงฉาน แม้กระทั่งเขาก็ยังต้องยื่นครำขอล่วงหน้า เพื่อให้เข้าถึงสิทธิ์การอ่านสูงสุด

มันสามารถเข้าได้เพียงครั้งละหนึ่งคนเท่านั้น ดังนั้น หอสมุดกลางจึงมี ระบบแอพพลิเคชั่นกับรัฐบาลกลาง ทุกคนต้องจองล่วงหน้าและหอสมุดก็ จะกำหนดเวลาให้พวกเขา ดัดวยระบบนี้ มันจึงไม่เกิดข้อขัดแย้งใดๆ แม้มี จะคนน้อยมากที่เข้าถึงได้ ระบบก็ยังมีไว้เพื่อช่วยหลีกเลี่ยงความอึดอัด เมื่อมีคนขอเข้าแต่ไม่สามารถเข้าถึงได้

หอสมุดกลางตอบสนองหลังผ่านไปสามนาที่ที่หลินฮวงยื่นคำขอ

"เรียนคุณหลินฮวง คุณได้ยื่นคำขอเข้าถึงสิทธิ์การอ่านสูงสุดของ หอสมุดกลางตั้งแต่เวลา 9โมงเช้าของวันที่ 5 มีนาคนจนถึง 9 โมงเช้าของ วันที่ 6 มีนาคม ระยะเวลาทั้งหมดคือ 24 ชั่วโมง คำขอได้รับอนุมัติ" "เรียนคุณหลินฮวง คุณได้ยื่นคำขอเข้าถึงสิทธิ์การอ่านสูงสุดของห้องเก็บ เอกสารกลางตั้งแต่เวลา 9 โมงเช้าวันที่ 6 มีนาคมจนถึง 9 โมงเช้าของ วันที่ 7 มีนาคม ระยะเวลาทั้งหมดคือ 24 ชั่วโมง คำขอได้รับการอนุมัติ"

หลินฮวงมีความสุขที่เห็นว่าคำขอได้รับการอนุมัติ

เช้าวันต่อมา ซึ่งคือวันที่ 5 มีนาคม เขารีบไปเมืองแรกหลังอาหารเช้า

เขาดื่มกาแฟนอกหอสมุดกลาง จากนั้นก็ยืนขึ้นและตรงไปหอสมุดเมื่อถึง

หอสมุดเกือบเต็มในตอนเช้า

หลินฮวงมองผ่านชั้นแรกและพบว่าที่นั่งส่วนใหญ่ถูกยึดครอง เขาเดินผ่าน โถงและตรงไปลิฟต์

หลังสแกนตัวตนเขาด้วยแหวนหัวใจจักรพรรดิ ลิฟต์ก็พาเขาไปชั้นสูงสุด ของหอสมุดกลาง ชั้นเก้า หลินฮวงสับสนเล็กน้อยเมื่อมาถึงชั้นนี้ เขากวาดตามอง

นอกจากภาชนะโปร่งใสและเก้าอื้ ไม่มีอะไรอื่น

ของเหลวใสอยู่ในภาชนะโปร่งใส มีเนื้อเยื่อขนาดเท่าลูกบาสคล้ายสมอง มนุษย์ในของเหลว มันไม่มีหนวดหรืออวัยวะเสริมอื่น มันดูเหมือนสมอง มนุษย์ที่ลอยอยู่เงียบๆ

ในขณะเดียวกัน เก้าอี้ก็ถูกไว้ห่างจากมันประมาณหนึ่งเมตร

เก้าอี้ปกติ มันทำจากไม้และลวดลายบนผิวก็ดูเงาจากการเสียดสี เห็นได้ ชัดว่ามีคนชอบที่นั่งนี้

หลินฮวงกวาดตามองและนั่งบนเก้าอี้หลังสรุปว่าไม่มีอะไรบนพื้น

เพียงเมื่อเขานั่งลงบนเก้าอี้ สมองในนั้นก็เกิดการสั่นสะเทือน มีฟองกำลัง เดือดในภาชนะ

เสียงลึกดังเข้ามาในหูของหลินฮวง "ท่านกำลังค้นหาข้อมูลประเภทใด"

หลินฮวงตกตะลึง ตระหนักว่ามันควรเป็นสมองในนั้นที่พูด แต่ทว่า ในไม่ ช้าเขาก็ได้สติ

"ผมไม่มีข้อมูลเฉพาะเจาะจงที่กำลังหา ผมอยากดูทุกอย่างที่คุณมี"

'สมอง' ในภาชนะปิดดผนึกไม่คิดว่าหลินฮวงจะพูดแบบนั้น มันเงียบไปสัก พัก

จากนั้น เสียงก็ดังขึ้นอีกครั้ง "น่าสนใจ...ท่านมีเวลาแค่ 24 ชั่วโมงเท่านั้น"

"ผมรู้" หลินฮวงยิ้ม

เกือบจะพร้อมกัน ภาชนะและสมองตรงหน้าหลินฮวงพลันหายไป กำแพง รอบๆพลันกลายเป็นภาพฉาย เช่นเดียวกับเพดานและพื้นใต้เท้าเขา มี ภาพทุกขนาดนับหมื่นภาพ

หลินฮวงกวาดตามองภาพเหล่านั้นด้วยรอยยิ้ม และลอบบดขยี้การ์ด ความทรงจำ ทันทีที่การ์ดความทรงจำถูกเปิดใช้งาน ภาพหลายพันภาพก็เริ่มขยับราว กับพวกมันสูญเสียการควบคุม

Monster Paradise – 1198 การนัดหมายของสมาคมนักล่า

การ์ดความทรงจำใช้เวลาไม่ถึงสามชั่วโมงเพื่อบันทึกทุกอย่างในหอสมุด

ในความเป็นจริง หลินฮวงกำลังบ่มเพาะไร้ร่อยต่อในช่วงเวลานี้ เขาเพียง ลืมตาเมื่อการ์ดความทรงจำบันทึกข้อมูลทั้งหมดและกลายเป็นความทรง จำในหัวเขา

มันยังไม่เที่ยงคืนเลยเมื่อเขาตรวจสอบเวลา มันคงไม่สมเหตุสมผลที่เขา จะอยู่ต่อ ดังนั้นเขาจึงยืนขึ้นและเดินออกไป

เขาหาอะไรกินแถวนั้นและติดต่อผู้นำรัฐบาลกลางเจียงฉาน

เจียงฉานแปลกใจที่เห็นหลินฮวงโทรมา แต่ก็รับสาย

หลินฮวงถามด้วยรอยยิ้มทันทีที่สายเชื่อมต่อ "ผู้นำ คุณช่วยผมเปลี่ยน เวลาจองหอบันทึกเอกสารจากพรุ่งนี้เป็นวันนี้แทนได้ไหมครับ?"

"ไม่ใช่ว่าวันนี้ท่านจะเข้าหอสมุดงั้นหรอ?"เจียงฉานถาม เขารู้ว่าหลินฮวง ยื่นคำขอเมื่อวานนี้

"ผมพบสิ่งที่ผมกำลังมองหาที่หอสมุดแล้ว" หลินฮวงหาข้ออ้าง "ดังนั้น ผม จึงคิดไปหอบันทึกเอกสารวันนี้แทนพรุ่งนี้"

"ผมจะไปคุยกับคนที่นั่นให้ ผมจะเปลี่ยนเวลาจองให้คุณหากไม่มีใครใช้ มันตอนบ่าย แต่ทว่า คุณจะต้องรอจนถึงพรุ่งนี้หากมีคนใช้มันตอนบ่าย" สำหรับเจียงฉาน เรื่องแบบนี้ไม่มีอะไรตราบเท่าที่มันไม่ขัดกับกฎระเบียบ เหนือสิ่งอื่นใด การแก้ไขเวลานั้นถือว่ายอมรับได้ "พวกเขาจะแจ้งให้ท่าน ทราบทีหลัง"

"ขอบคุณครับ!" เพียงเมื่อหลินฮวงกำลังจะวางสาย เจียงฉานก็หยุดเขา

"จักรพรรดิหลิน ผมมีเรื่องต้องคุยกับท่าน"

หลินฮวงตกตะลึง สิ่งแรกที่เขาคิดคือ 'มีบางคนเปิดเผยว่าเราทำให้กึ่งเทพ กลายเป็นเทพเสมือนได้?" แต่ทว่า ใบหน้าเขายังนิ่งเฉย "ว่ามาเลยครับ"

"สมาคมนักล่าได้พูดกับผมสองรอบแล้ว พวกเขาอยากร่วมมือกับท่าน สิ่ง ที่พวกเขาต้องการคือการเข้าถึงเขตทดสอบ"

"ได้สิ เราสามารถหารือกันได้ที่หลัง" หลินฮวงตอบรับทันที่

ในความเป็นจริง เขาอยากดูว่ามีอะไรที่เป็นประโยชน์ในหอสมุดและหอ เอกสารของสมาคมนักล่าไหม

หลังวางสายกับเจียงฉาน หอบันทึกก็ส่งข้อความมาหาเขา การแก้ไข ช่วงเวลาได้รับอนุมัติแล้ว

เวลาแก้เป็นบ่ายโมงวันที่ 5 จนถึงบ่ายโมงวันที่ 6

สำหรับหลินฮวง ชั่วโมงที่ได้รับไม่สำคัญ ตราบเท่าที่ข้อมูลถูกบันทึก เขาก็ ไม่จำเป็นต้องกลับมายังหอสมุดและหอเอกสารในอนาคต

หลินฮวงไปถึงที่ตรงเวลา

มันเป็นอาคารขนาดใหญ่คล้ายหอสมุด เขามาถึงชั้นเก้าหลังสแกนแหวน หัวใจจักรพรรดิเขา

มันเหมือนๆกับหอสมุด มีเยื่อสมองคล้ายมนุษย์กำลังลอยอยู่ในภาชนะ โปร่งใส

ความแตกต่างคือสีของสมอง อันในหอสมุดเป็นสีแดงอ่อน ส่วนอันนี้เป็นสี ฟ้า

หลังประสบการณ์ตอนเช้า หลินฮวงให้สมองฟ้าส่งข้อมูลทั้งหมดมาให้เขา โดยตรง

หลังขยี้การ์ดความทรงจำ มันก็เริ่มบันทึกข้อมูล

ในขณะเดียวกัน หลินฮวงก็หลับตาและเริ่มบ่มเพาะไร้รอยต่ออย่างผ่อน
คลาย การ์ดความทรงจำใบที่สองหยุดบันทึกข้อมูลหลังผ่านไปประมาณ
สองชั่วโมง มันกลายมาเป็นความทรงจำส่วนหนึ่งของหลินฮวง เขายืนขึ้น
และออกไปหลังลืมตา

เมื่อเขามาถึงทางเข้าหอเอกสาร หลินฮวงก็อัญเชิญประตูมิติและกลับไป เมืองจักรพรรดิ

สิ่งแรกที่เขาทำทันทีที่มาถึงวังจักรพรรดิคือแบ่งปันทุกอย่างในการ์ดความ ทรงจำสองใบกับเจ้าแดง

"ข้อมูลเยอะมาก" เจ้าแดงอดอุทานไม่ได้หลังย่อยข้อมูลทั้งหมด

"มือะไรเป็นประโยชน์ใหม?"หลินฮวงถามทันที่

"นับว่ามากเลยที่เดียว แต่ทว่า ความลับจริงควรถูกเก็บไว้โดยรัฐบาลกลาง ตัวอย่างเช่น มันควรมีแบบร่างการผลิตอาวุธพลังกฏเกณฑ์ แต่ทว่า ไม่มีของเช่นนั้นในความทรงจำท่าน แถม รายชื่อของที่ถูกขุดจากมิติบรรพกาล ก็ยังหายไป มันควรมีความลับอีกมาก"

"มันเป็นเรื่องปกติที่พวกเขาจะเก็บข้อมูลเหล่านั้นไว้เป็นความลับ เหนือสิ่ง อื่นใด ฉันก็แค่คนนอก มันเป็นไปไม่ได้ที่รัฐบาลกลางจะเผยทุกอย่างกับ ฉัน" หลินฮวงเข้าใจดี "หากฉันเป็นเจียงฉาน ฉันคงผนึกข้อมูลและปิดซ่อน พวกมันจากทุกคน"

เจ้าแดงพยักหน้าและพูดต่อ "มีข้อมูลเป็นประโยชน์ค่อนข้างมากเช่นกัน โดยเฉพาะการบ่มเพาะ"

"มีทักษะดาบระดับเทพ 14 อันที่ท่านสามารถใช้และทักษะดาบกึ่งบรรพ กาลอีก 37 อัน นับรวมเฉพาะทักษะดาบ มีระดับเทพทั้งสิ้น 63 อันและกึ่ง บรรพกาลอีก 218 อัน ยังมีทักษะเทวะสามอันและทักษะลับนับร้อย..."

ขณะที่หลินฮวงกำลังคุยเรื่องข้อมูลกับเจ้าแดง ข้อความก็พลันดังขึ้น

หลินฮวงเห็นว่ามันคือเจียงฉานที่ส่งข้อความมา เขากล่าวว่าสมาคมนักล่า ตัดสินใจแล้วว่าจะมาเยือนขัตติยะพรุ่งนี้

ในเวลาไม่ถึงห้านาทีหลังเจียงฉานส่งข้อความ หวงเทียนปู้ก็แจ้งหลินฮวง ว่าเขาได้รับการนัดหมายจากสมาคมนักล่า

สมาคมนักล่ายังทำการประกาศบนเครือข่าย

ในความเป็นจริง หลินฮวงสามารถเข้าใจการกระทำพวกเขาได้ พวกเขา กลัวว่าผู้คนอาจถ่ายรูปเบื้องบนของสมาคมนักล่ากำลังมาเยือนขัตติยะ ดังนั้นพวกเขาจึงชิงประกาศแทน

เนื้อหาของการนัดหมายเรียบง่าย พวกเขาจะมาคุยเรื่องการร่วมมือ

อย่างไรก็ตาม ทุกคนบนเครือข่ายกำลังคุยกันว่าการนัดหมายนั้นมีเนื้อหา คลุมเครือ

หลังเงียบอยู่นานหลายเดือน ขัตติยะก็กลายเป็นหัวข้ออันดับ 2 ของ ชาวเน็ตอีกครั้ง

สมาคมนักล่ากลายเป็นอันดับ 1 แทนในครั้งนี้

ทุกคนในโลกบ่มเพาะกำลังพูดถึงเรื่องนี้ และฟอรั่มนักล่าก็กลายเป็น วุ่นวาย ส่วนใหญ่ในโลกบ่มเพาะได้ลงทะเบียนตัวเองเป็นนักล่าก่อนแม้จะไม่ได้ เข้าร่วมกับสมาคมนักล่าอย่างเป็นทางการ พวกเขาสามารถโพสต์ บนฟอรั่มนักล่าได้ตราบเท่าที่พวกเขามีใบอนุญาตินักล่า

หัวข้อหลักในฟอรั่มนักล่าคือขัตติยะกับสมาคมนักล่าคิดร่วมมือกันยังไง?

ในขณะเดียวกัน ฟอรั่มตลาดมืดเองก็กำลังพูดกันว่าขัตติยะต้องการดึงดูด รัฐบาลกลางและสมาคมนักล่าให้มาร่วมมือกับพวกเขา

ขณะที่โลกโซเชี่ยลกำลังร้อนแรง เบื้องบนของสมาคมนักล่าก็มาปรากฏใน เมืองจักรพรรดิอย่างโอ่อ่าแต่เช้าตรู่ของวันที่ 6

พวกเขาเดินไปสำนักงานใหญ่ขัตติยะโดยมีนักข่าวคอยถ่ายรูปไม่หยุด

หลินฮวงน้ำสามแกรนด์ดยุคผู้ปกปิดระดับพลังพวกเขาไว้มาต้อนรับคน จากสมาคมนักล่า

การหารือระหว่างทั้งสองฝ่ายถือว่าราบรื่น พวกเขามาพร้อมทิศทาง เบื้องต้นของการร่วมมือและโครงการ จากนั้นพวกเขาก็ใช้เวลาอีกสองวันเพื่อลงลึกรายละเอียดและลงนาม ร่วมกัน

เจ้าแดงเองก็คอยเฝ้าสังเกตและให้คำแนะนำอยู่ในวังจักรพรรดิ ตลอดเวลา

Monster Paradise – 1199 ความทรงจำปลอม

อีกครั้ง การร่วมมือกันของสมาคมนักล่าและขัตติยะทำให้เกิดการคุย อย่างดุเดือดบนเครือข่ายหัวใจ

ในที่สุดหลายองค์กรก็สังเกตเห็นพฤติกรรมแปลกๆของราชวงศ์

ราชวงศ์ร่วมมือกับรัฐบาลกลาง พวกนอกรีต ผีเสื้อลึกลับและตอนนี้ก็ สมาคมนักล่า เกือบครึ่งหนึ่งขององค์กรชั้นนำในโลก

ความคิดเรื่องนี้นับว่าน่ากลัว

รัฐบาลกลาง สมาคมนักล่า และผีเสื้อลึกลับถือเป็นยักษ์ใหญ่

แม้ขัดติยะจะถือว่าอ่อนแอ มันก็ยังเป็นยักษ์ใหญ่ ยิ่งไปกว่านั้น หลินฮวง ยังพัฒนามันอย่างรวดเร็วในหนึ่งปี ฝ่ายที่อ่อนแอสุดคงเป็นพวกนอกรีต แม้พวกเขาจะเป็ฯองค์กรไร้ระเบียบ
วินัย แต่พวกเขาก็ยังเป็นองค์กรชั้นน้ำที่มีสองเทพเสมือนและกึ่งเทพเกือบ
ยี่สิบคน ไม่สำคัญว่าจะยังไง พวกเขาถือเป็นห้าอันดับแรก

กลุ่มแนวหน้าเช่นนี้สามารถกวาดได้เกือบทุกองค์กรในโลกกรวดหากพวก เขาเข้าถึงอาวุธของกันและกันได้

เมื่อสังเกตเห็นพฤติกรรมแปลกของขัตติยะ หลายองค์กรก็มีการประชุม ภายในเพื่อหารือว่าพวกเขาควรเข้าร่วมด้วยไหม

บางคนยังส่งการนัดหมายไปยังรัฐบาลกลางและขัตติยะโดยรตง

ขณะที่โลกภายนอกกำลังปั่นป่วน หลินฮวงก็ไปเยือนสมาคมนักล่า ผีเสื้อ ลึกลับ พวกนอกรีตและผู้ปลดปล่อยด้วยตัวเขาเอง

เขาเข้าหอสมุดและหอเอกสารขององค์กรทั้งสี่ ใช้เวลาไม่ถึงสามวันในการ บันทึกข้อมูลทั้งหมดด้วยการ์ดความทรงจำ บ่ายวันที่สาม แหวนหัวใจจักรพรรดิของหลินฮวงพลันสั่นขึ้นเมื่อเขากลับ เมืองจักรพรรดิและบันทึกข้อมูลของขัตติยะ

เขาดูและพบว่ามันคือหวงเทียนปู้ โดยปกติ หวงเทียนปู้จะไม่โทรหาเขา หากไม่มีเรื่องเร่งด่วน

หลินฮวงรีบสายทันที่

"ว่าไง?"

"นักฆ่าเงาได้ติดต่อผม พวกเขาอยากร่วมด้วย"หวงเทียนปู้ตรงเข้าเรื่อง" ท่านมีความเห็นว่ายังไงครับ?"

หลินฮวงคิดและพยักหน้า "ไม่เป็นไร หากผู้ปลดปล่อยเข้าร่วมกับเรา เราก็ จะมียักษ์ถึงสี่ตนจากห้าตน นักฆ่าเงาคงอยากเข้าร่วมด้วยทันทีที่พบ ผม ไม่คิดว่าพวกเขาจะลงมือเร็วขนาดนี้" "แต่ทว่า ทันทีที่นักฆ่าเงาเข้าร่วมกับเรา มันก็จะมีความไม่แน่นอนอยู่สอง จุด ผีเสื้อลึกลับซึ่งไม่แน่นอนอยู่แล้วและตอนนี้ก็นักฆ่าเงา" หวงเทียนปู้ แสดงความกังวล

"นั่นไม่ใช่เรื่องน่ากังวล มันเป็นไปไม่ได้ที่นักฆ่าเงาและผีเสื้อลึกลับจะไป อยู่ข้างรัฐบาลกลาง พวกเขาไม่มีทางสนับสนุนรัฐบาลกลาง พวกเขากลับ จะรวมกลุ่มกันซะมากกว่า นอกจากนี้ พวกเขาอาจร่วมมือกับเรา เหนือสิ่ง อื่นใด เราคือองค์กรกลาง ไม่ว่ามันจะเป็นอย่างแรกหรือหลัง เราก็มีแต่ ข้อดีมากกว่าข้อเสีย"

"งั้นก็ทำการนัดหมาย มาดูกันว่าพวกนักฆ่าเงาอยากได้อะไรกันแน่ นอกจากนี้ จัดการเรื่องข้อตกลงกับผู้ปลดปล่อยด้วยทันทีที่คุณสามาราถ หลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงใดๆเมื่อนักฆ่าเงาเข้ามา" หลินฮวงเตือน

"ผู้ปลดปล่อยได้ส่งรายงานมาแล้ว มันติดอยู่กับทางฝั่งรัฐบาลกลางและ สมาคมนักล่า พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธเราตรงๆ แต่ก็ไม่เห็นด้วยเช่นกัน"หวง เทียนปู้รายงานสถานการณ์ "เราไม่ควรไปยุ่งเรื่องนี้ ปล่อยให้ผู้ปลดปล่อยคุยกับพวกเขาเอง" หลินฮวง กล่าวเพราะขัตติยะไม่อาจทำตัวสนิทกับผู้ปลดปล่อยได้จนเกินงาม

"ใช่แล้ว แล้วเรื่องเลือดเทพเป็นยังไงบ้าง?" หลินฮวงถามอีกครั้ง

"ผมได้แยกมันตามการจัดอันดับคะแนน แต่คนสุดท้ายก็ยังขาดเลือดอีก ไม่กี่หยดเพื่อให้กลายเป็นกึ่งเทพสมบูรณ์ ผมได้ให้เขาไปหามันเอง พวกที่ ได้รับเลือดเทพไปสองวันก่อนล้วนกลายเป็นกึ่งเทพขั้นสมบูรณ์จน หมดแล้ว"

"เยียม"

หลินฮวงทำการบ่มเพาะไร้รอยต่อทันทีหลังวางสาย การ์ดความทรงจำ ทำงานอย่างอัตโนมัติ ตราบเท่าที่หลินฮวงไม่หยุดการบันทึก มันก็จะไม่ หยุด แน่นอน มันไม่ถูกแทรกแซงด้วยการโทรเช่นกัน

เมื่อมันเป็นเวลาห้าโมงเย็น ในที่สุดเขาก็บันทึกทุกอย่างในหอสมุดและหอ เอกสารของขัตติยะจนหมด เขาทานอาหารเย็นที่โรงอาหารขัตติยะ หลังจากนั้น เขาก็กลับไปวัง จักรพรรดิและแบ่งปันทั้งหมดกับเจ้าแดง

หลินฮวงหลับตาเมื่อเจ้าแดงกำลังคัดแยกข้อมูล เขาเริ่มอ่านความทรงจำ ของฉีหมิงเซี่ยง

เมื่อเขาเลื่อนเป็นจักรพรรดิ ความทรงจำของฉีหมิงเซี่ยงก็คลายผนึก แต่ ทว่า เขายุ่งเกินกว่าจะดูมัน ซึ่งตอนนี้เขาก็ว่างพอแล้ว

อย่างไรก็ตาม การปลดผนึกของความทรงจำนั้นทำให้หลินฮวงนึกถึงนิ้ว ทองคำที่ฉีหมิงเซี่ยงครอบครองในฐานะนักเดินทางอย่างเขาซึ่งถูกผนึกไว้ ในมิติบรรพกาล

"ตำแหน่งของมัน..."หลินฮวงค้นผ่านความทรงจำอย่างรวดเร็วเพื่อมองหา ที่ที่นิ้วทองคำถูกผนึก ในไม่ช้า เขาก็พบมัน เขามีสีหน้าโง่งมเล็กน้อยเมื่อ เห็นมัน "มันอยู่ในเขตเสมือนจริง?!"

"งั้น ฉีหมิงเซี่ยงก็ไปเขตเสมือนจริงและกลับออกมาได้?" ด้วยความสงสัย หลินฮวงเริ่มกลั่นกรองผ่านความทรงจำของฉีหมิงเซี่ยง เขตเสมือนเป็นชั้นสี่ของขอบเหวนรก มันยังเป็นสถานที่อันตรายสุดในโลก ตำนานกล่าวกันว่าไม่มีใครที่เข้าไปแล้วและกลับออกมาได้

แต่ทว่า มีเอกสารโบราณจำนวนมากที่ถูกทิ้งไว้ว่าเขตเสมือนคือประตูที่ นำไปสู่โลกอื่น

ในความเป็นจริง หลินฮวงคิดออกโลกกรวดไปผ่านเขตเสมือน

หนึ่งในเหตุผลที่เขาเชื่อว่าเขตเสมือนคือประตูเนื่องจากบันทึกในหนังสือ โบราณมากมาย อีกเหตุผลคือบันทึกคล้ายๆกันในความทรงจำของอู่โม่

เหตุผลสุดท้ายคือความทรงจำของสมาชิกจากมหาพิภพตอนเขาอยู่ในเขต ทดสอบราชันย์ที่อธิบายถึงลักษณะของประตู

โลกขนาดเล็กและโลกกรวดทั้งหมดมีกฏไม่สมบูรณ์เป็นชิ้นส่วนแตกหักใน ทวีปกลางของมหาพิภพที่เวลาหรือสถานที่แน่นอน พวกมันล้วนเชื่อมต่อ กับทวีปกลางของมหาพิภพตอนสร้างขึ้น การเชื่อมต่อเช่นนั้นทำให้ กลายเป็นประตูอวกาศระหว่างทวีปกลางและโลกกรวดเหล่านั้นรวมถึง โลกขนาดเล็ก ตราบเท่าที่โลกกรวดและโลกขนาดเล็กไม่ตาย ประตูก็จะ เปิดตลอดกาล

หลินฮวงยังได้รับลักษณะของประตูจากความทรงจำเหล่านั้น พูดง่ายๆ ไม่ มีการหวนกลับ เหตุผลคือประตูเช่นนั้นเป็นประตูทางเดียว ในความเป็น จริง มันเป็นการป้องกันตามธรรมชาติเพื่อป้องกันไม่ให้ตัวตนจากมหา พิภพมากดขี่โลกขนาดเล็กและโลกกรวด

อย่างไรก็ตาม หลินฮวงไม่พบอะไรเกี่ยวกับเขตเสมือนหลังใช้เวลาหลาย ชั่วโมงในการดูความทรงจำของฉีหมิงเซี่ยง

หลินฮวงเต็มไปด้วยความสงสัย เขาแบ่งปันความทรงจำกับเจ้าแดง อยาก ให้มันช่วยดูว่ามีปัญหาอะไร

เจ้าแดงใช้เวลาครึ่งชั่วโมง จากนั้นก็ให้คำตอบที่หลินฮวงไม่คาดคิด
"ความทรงจำนั้นไม่สมบูรณ์ พูดตรงๆ เนื้อหาส่วนใหญ่ในความทรงจำถูก
สร้างขึ้นโดยเทคนิคอันทรงพลัง เนื้อเรื่องประกอบไปด้วยเรื่องจริงและเรื่อง
โกหก"

Monster Paradise - 1200 ฆ่ามอนเตอร์ระดับเทพเสมือนให้หมด

"มันถูกสร้างขึ้น?!"หลินฮวงตกใจ ไม่รวมส่วนความทรงจำซึ่งคลายตอน เขากลายเป็นจักรพรรดิ เขาได้ดูความทรงจำอย่างน้อยสิบครั้งตอนเขาบ่ม เพาะไร้รอยต่อ เขาไม่เคยสังเกตเห็นความผิดปกติอะไร

"ท่านคิดว่านอกจากการบ่มเพาะและการต่อสู้ ความทรงจำนี้ไม่ดูเหมือน ถูกแต่งขึ้นงั้นหรอ? คนที่เขาเจอในชีวิตประจำวันเขานั้นเหมือนตัวละครใน เกม พูดเกือบเหมือนเดิมทุกครั้งตอนเจอกัน"

"ชีวิตประจำวัน?" หลินฮวงรีบตรวจดู

เขามักข้ามส่วนเหล่านี้ตอนดูความทรงจำ นอกจากการตรวจผ่านเป็นครั้ง
คราว เขาก็ได้ข้ามมันมาตลอด ตามคาด ในไม่ช้าเขาก็พบความผิดปกติที่
เจ้าแดงบอก

"อันที่จริง คนเหล่านี้ดูแปลกมาก ฉันไม่สังเกตเห็นอะไรเลยจากการ สนทนาครั้งเดียว แต่ทุกคนดูเหมือนจะถูกจำลองขึ้นมาให้พูดซ้ำๆ กระทำ ซ้ำๆ"

"ยิ่งไปกว่านั้น ในชีวิตประจำวันเขา หลายคนไม่มีปฏิสัมพันธ์กับเขาเลย และอาคารเหล่านั้น รวมถึงต้นไม้รอบเขาล้วนเลือนราง โดยปกติ เราได้ดึง ความทรงจำดั้งเดิมส่วนใหญ่มาตอนเราอ่านความทรงจำใครบางคน ตราบเท่าที่เราไม่เพ่งเข้าไป ทุกอย่างที่เห็นนั้นควรชัดเจน ต่อให้ลืมอะไรไป ความทรงจำดั้งเดิมเขาก็ควรชัดเจนเหมือนภาพยนต์"

"นอกจากนั้น เขายังทำรายละเอียดหลายอย่างขึ้นอย่างจงใจ เขายังใช้วิดิ โอจริง และรวมเข้ากับเรื่องที่แต่งขึ้น เขาคิดว่าคนคงไม่อาจบอกได้เพราะ มันเป็นการผสมของเรื่องจริงและปลอม แต่ทว่า ส่วนจริงของความทรงจำ มีข้อมูลหลายสิบเท่าในเกือบทุกเฟรม มันทำให้ความทรงจำที่สร้างขึ้นมี ความหยาบเป็นพิเศษเทียบกับรายละเอียดที่มักไม่สนใจด้วยตาเปล่า" เจ้าแดงชี้ให้เห็นปัญหา

"ข้าได้ร่ายปรสิตนับร้อยล้านใส่สมองและอ่านมัน ความทรงจำที่ พัฒนาขึ้นเหล่านั้นสับสนเพราะพยาธิวิทยาในสมอง...ข้าสามารถบอกได้ ง่ายๆ แม้ความทรงจำของฉีหมิงเซี่ยงจะถูกสร้างด้วยเทคนิคอันทรงพลัง ผลของมันก็หยาบคายเกินไป มันทำให้ข้ารู้สึกว่ามันถูกสร้างขึ้นโดยไม่ได้ พยายามปิดบัง.

"งั้น เขามีเหตุผลอะไร? หากมรดกนั้นเป็นจริง ทำไมถึงต้องสร้างความทรง จำปลอมขึ้นด้วย?"หลินฮวงไม่อาจเข้าใจ

"ไม่มีใครรู้" เจ้าแดงส่ายหัว "อาจมีเหตุการณ์นับอับอายมากมายในความ ทรงจำดั้งเดิมเขาและกลัวว่าลูกหลานจะอับอาย นั่นทำให้เขาสร้างความ ทรงจำปลอมเพื่อปิดบัง หรืออาจมีความลับที่เขาไม่อยากให้ใครรู้"

มันคาดเดาสองความเป็นไปได้ หลินฮวงสะบัดไล่ความคิดนั้นออกไป เพราะไม่อาจหาคำตอบได้

"ช่างเถอะ ในเมื่อมิติบรรพกาลของฉีหมิงเซี่ยงอยู่ในเขตเสมือน เราก็จะไป สำรวจมัน เราอาจได้รับคำตอบเมื่อเราไปที่นั่น ต่อให้ไม่ได้คำตอบ ความ พยายามก็คงไม่สูญเปล่าหากเราได้นิ้วทองคำเขา"

เนื่องจากมิติบรรพกาลของฉีหมิงเซี่ยงอยู่ในเขตเสมือน หลินฮวงก็ไม่ต้อง เดินทางสองเที่ยว สิ่งเดียวที่เหลือให้ทำคือการไปหาของในนั้น ในโลกกรวด มีมิติบรรพกาลและโบราณสถานเกรด 6 แค่ 13 แห่งที่มี สมบัติระดับเทพเสมือนและมิติบรรพกาลแค่ 4 แห่งสำหรับสมบัติระดับ เทพแท้จริง

หลินฮวงตรวจสอบผ่านความทรงจำของจวงเฟ่ยฟาน มิติทั้ง 17 แห่ง เหล่านี้จะไม่เปิดเร็วๆนี้ แต่ทว่า มีมิติบรรพกาลเกรด 6 ที่เปิดอยู่ตลอด พวกมันเป็นของรัฐบาลกลาง สมาคมนักล่าและนักฆ่าเงา

"ฉันสามารถตรววจมิติบรรพกาลของนักฆ่าเงาได้เมื่อพวกเขาเข้าร่วมกับ เรา และจะสำรวจมิติทั้งสองภายใต้รัฐบาลกลางและสมาคมนักล่าได้ ภายในไม่กี่วันนี้"

หลินฮวงยื่นคำขอไปยังรัฐบาลกลางและสมาคมนักล่าเมื่อเขาคิดถึงเรื่องนี้ และก็เพิ่งรู้ตัวว่ามันเกือบเที่ยงคืนแล้วตอนเขายื่นคำขอเสร็จ

เช้าวันต่อมา หลินฮวงตื่นแต่เช้า เขาล้างหน้าและเริ่มฝึกทักษะดาบเขา

เขาเพิ่มด้ายพลังจิตเขาเป็นด้ายกว่า 60000 เส้นจากการบ่มเพาะไร้ รอยต่อ ตอนนี้ เขามาถึงจุดสูงสุดของระดับพลังเขาแล้ว

เนื่องจากเขาจะไม่ได้รับด้ายพลังจิตเพิ่มจากการบ่มเพาะอีก เขาจึง เปลี่ยนไปบ่มเพาะทักษะดาบแทน เขาได้บันทึกข้อมูลจากองค์กรมากมาย และได้รับทักษะดาบมามาก

เจียงฉานจากรัฐบาลกลางได้ตอบเมื่อมันเกือบเก้าโมงครึ่ง คำขอเขาได้รับ อนุมัติ สิบนาทีต่อมา สมาคมนักล่าก็ตอบรับคำขอเขาเช่นกัน

เมื่อเห็นว่ามันยังเช้า หลินฮวงจึงอัญเชิญประตูมิติเขาโดยไม่ลังเลและตรง ไปเมืองแรก

คนที่รับผิดชอบต้อนรับเขายังเป็นคนคุ้นหน้า กวนจง

"ท่านจักรพรรดิ ไม่เจอกันสักพักเลยนะครับ" กวนจงยิ้ม

"หัวหน้ากวน? ทำไมคุณถึงมาที่นี่?" พูดตรงๆ หลินฮวงแปลกใจ แม้เขาจะ ดำรงตำแหน่งสูง รัฐบาลกลางก็ยังส่งกวนจงมาต้อนรับเขา แต่สิ่งนี้ไม่ใช่ การมาเยือนอย่างเป็นทางการ แค่ให้ใครมาส่งเขาไปทางเข้ามิติก็พอ ไม่ จำเป็นต้องส่งหัวหน้าหน่วยลับมาบริการเขา "ผมได้รับมอบตอนผมคุยกับท่านผู้นำเช้านี้" กวนจงอ้าแขนกว้าง

"ฟังดูเหมือนคุณไม่เต็มใจเลยนะ" หลินฮวงหยอกล้อ

"ไม่อย่างแน่นอน ผมยอมรับด้วยความเต็มใจ" กวนจงกล่าวด้วยรอยยิ้ม "ผมตื่นเต้นตอนได้ยินว่าผมจะได้คอยดูแลท่านจักรพรรดิ"

'ไม่เบาเลย...'หลินฮวงพูดไม่ออก

"จริงๆแล้ว ผมมีงานให้ทำไม่มาก ดังนั้นผมจึงอาสาตัวเองเพื่อสร้างความ ประทับใจอันดีกับท่าน" กวนจงอธิบายต่อ

"เอาละงั้น ก็ไม่ต้องอ้อมค้อม ไปทำธุระกัน" หลินฮวงไม่ยึดติดกับหัวข้อนี้

กวนจงพยักหน้าและอัญเชิญประตูมิติออกมา เขาเปิดประตูและทำท่าให้ หลินฮวงเข้าไปก่อน จากนั้นก็เดินตามมา วินาทีต่อมา หลินฮวงก็ตระหนักว่าเขาไม่ได้อยู่ในเมืองแรกอีกตอนก้าว ออกมา

มีภูเขามากมายรอบเขา ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีหิมะใต้เท้า

"นี่คือที่ไหน?" หลินฮวงอดถามไม่ได้

"แดนต้องห้ามที่ไม่ได้รับความนิยม" กวนจงตอบ แต่ทว่า เขาก็กล่าวเสริม "ด้วยความที่สถานที่นี้เงียบสงบ คนถึงไม่ค่อยรู้จักมัน ดังนั้นจึงไม่มีชื่อ อย่างเป็นทางการของสถานที่นี้ หากคุณอยากตั้งชื่อ คนที่อาศัยอยู่ใน บริเวณใกล้กับภูเขานี้เรียกมันว่ามังกรหมอบ"

"มังกรหมอบ..." นั่นทำให้หลินฮวงนึกถึงท่านถังในละครทีวี

"มีอะไรที่ท่านกำลังหางั้นหรือท่านจักรพรรดิ?"กวนจงถาม

"ผมไม่ได้คิดหาอะไร ผมแค่คิดไปเดินเล่นในนั้นก่อนออกโลกกรวด" หลินฮ วงกล่าวด้วยรอยยิ้ม ในความเป็นจริง เขายังพูดไม่จบ 'และก็คิดฆ่ามอน สเตอร์ระดับเทพเสมือนทุกตัว!'